Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, selskabsloven og forskellige andre love [1]
(Implementering af direktiv om genopretning og afvikling af forsikringsselskaber (IRRD) og implementeringen af differentierede krav for små, ikkekomplekse gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. i overensstemmelse med Solvens II Review)

§ 1

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 461 af 26. april 2026, som ændret ved § 1 i lov nr. 711 af 20. juni 2025 og § 5 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet, EU-Tidende, L af 14. november 2024« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet, EU-Tidende, L af 14. november 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber, EU-Tidende, L af 8. januar 2025, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU, EU-Tidende, L af 8. januar 2025«.

[1] Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber, EU-Tidende, L af 8. januar 2025, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU, EU-tidende, L af 8. januar 2025.

2. I *overskriften* før § 2 ændres »Finansielle holdingvirksomheder« til: »Blandede finansielle holdingvirksomheder«.

3. I *§ 2, stk. 1, 2 og 4*, og *§ 67, stk. 1,* ændres »finansielle holdingvirksomheder« til: »blandede finansielle holdingvirksomheder«.

4. Efter kapitel 1 indsættes:

»Kapitel 1 a

Anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger

§ 8. Gruppe 1-forsikringsselsskaber, der opfylder kriterierne som små og ikkekomplekse virksomheder, jf. § 9, stk. 1, nr. 44, kan underrette Finanstilsynet om en sådan opfyldelse med henblik på at blive klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder.

Stk. 2. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der er klassificerede som små og ikkekomplekse virksomheder, jf. stk. 1, kan anvende alle proportionalitetsforanstaltninger, jf. § 9, stk. 1, nr. 50, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at modsætte sig klassificeringen af virksomheder som små og ikkekomplekse virksomheder inden for to måneder efter modtagelse af en fuldstændig underretning.

Stk. 4. Finanstilsynet kan, hvor der er alvorlige betænkeligheder med hensyn til risikoprofilen for virksomheder, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder, kræve at den pågældende virksomhed undlader at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger.

Stk. 5. Gruppe 1-forsikringsselsskaber, der opfylder kriterierne som små og ikkekomplekse virksomheder, jf. § 9, stk. 1, nr. 44, skal senest ét år efter klassificeringen indberette oplysninger til Finanstilsynet om de proportionalitetsforanstaltninger, som virksomhederne anvender, som en del af de oplysninger, som skal forelægges med henblik på tilsyn. Hvis virksomheden har til hensigt at ændre listen over proportionalitetsforanstaltninger, der skal anvendes, skal virksomheden straks underrette Finanstilsynet herom.

Stk. 6. Stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse på koncerner, der er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, og som er klassificeret som små og ikkekomplekse koncerner, jf. § 9, stk. 1, nr. 45.

Stk. 7. Skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om kriterierne for klassificering og proceduren for anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger, jf. stk. 1 og 2, og regler for Finanstilsynets afgørelse om at modsætte sig klassificeringen, jf. stk. 3, og regler for Finanstilsynets afgørelse om anmodning om at undlade at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger, jf. stk. 4.

§ 8 a. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse virksomheder, kan efter forudgående godkendelse fra Finanstilsynet i overensstemmelse med artikel 327b-327g i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) anvende proportionalitetsforanstaltninger som nævnt i § 95, stk. 7, § 126, stk. 6, § 132 a, stk. 5, § 132 d, stk. 2, nr. 1, § 158, stk. 5, § 164 g, stk. 1, og § 177 a, stk. 6, og proportionalitetsforanstaltninger som omhandlet i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), og som både udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og identificeres med henblik på denne bestemmelse.

Stk. 2. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal for at kunne anvende proportionalitetsforanstaltning i overensstemmelse med stk. 1, indsende en skriftlig ansøgning om godkendelse af anvendelsen til Finanstilsynet.

Stk. 3. Beslutter gruppe 1-forsikringsselskaber, som anvender proportionalitetsforanstaltninger, jf. stk. 1 og 2, at ophøre med at anvende sådanne foranstaltninger, skal virksomheden straks underrette Finanstilsynet herom.

Stk. 4. Koncerner, der er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, og som ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse koncerner, kan med forudgående godkendelse fra Finanstilsynet i overensstemmelse med artikel 377b i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) anvende proportionalitetsforanstaltninger som nævnt i stk. 1. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om proceduren for anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger for virksomheder og koncerner, der ikke er klassificeres som små og ikkekomplekse.«

5. I *§ 9, stk. 1, nr. 8,* ændres »jf. § 10« til: »jf. § 11«.

6. *§ 9, stk. 1, nr. 9,* affattes således:
»9) Blandet finansiel holdingvirksomhed: En blandet finansiel holdingvirksomhed som defineret i artikel 2, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat«

7. *§ 9, stk. 1, nr. 10,* affattes således:
»10) Forsikringsholdingvirksomhed: En virksomhed, jf. § 9 a.«

8. *§ 9, stk. 1, nr. 11,* affattes således:
»11) Blandet forsikringsholdingvirksomhed: En modervirksomhed, som ikke er et forsikringsselskab, et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed, og som omfatter mindst én dattervirksomhed, der er et forsikringsselskab.«

9. I *§ 9, stk. 1, nr. 17, litra a,* ændres »5 mio. euro« til: »15 mio. euro«.

10. I *§ 9, stk. 1, nr. 17, litra b og c,* ændres »26,6 mio. euro« til: »50 mio. euro«.

11. *§ 9, stk. 1, nr. 34,* affattes således:
»34) Koncerntilsyn: Det koncerntilsyn der udøves efter Solvens II, når en koncern omfatter:
a) Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2.
b) Gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed har sit hovedsæde i et land uden for Den Europæiske Union, og hvor modervirksomheden er en forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 10, en blandet finansiel holdingvirksomhed, jf. nr. 9, eller et tredjelandsforsikringsselskab.
c) Gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed er en blandet forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 11.«

12. *§ 9, stk. 1, nr. 35,* affattes således:
»35) Koncerntilsynsførende: Den tilsynsmyndighed, der blandt flere berørte landes tilsynsmyndigheder udpeges som ansvarlig for samordning og udøvelse af koncerntilsyn med grænseoverskridende koncerner omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).«

13. I *§ 9, stk. 1, nr. 37, litra c, nr. i,* ændres »6,2 mio. euro« til: »6,6 mio. euro.«

14. I *§ 9, stk. 1, nr. 37, litra c, nr. ii,* ændres »12,8 mio. euro« til: »13,6 mio. euro.«

15. I *§ 9, stk. 1,* indsættes som nr. *44-74:*
»44) Små og ikkekomplekse virksomheder: Gruppe 1-forsikringsselskaber, herunder captiveforsikringsselskaber eller captivegenforsikringsselskaber, der er klassificeret som sådan og som opfylder betingelserne i bekendtgørelse udstedt i medfør af § 8, stk. 7.

45) Små og ikkekomplekse koncerner: Koncerner, der er klassificeret som sådan af den koncerntilsynsførende og som opfylder betingelserne i bekendtgørelse udstedt i medfør af § 8, stk. 7.

46) Revisor: En revisor som omhandlet i artikel 2, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.

47) Revisionsfirma: Et revisionsfirma som omhandlet i artikel 2, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.

48) Reguleret virksomhed:

a) En reguleret enhed, som defineret i artikel 2, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, eller

b) en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, nr. 1, i l Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IOPR'ers) aktiviteter og tilsynet hermed.

49) Kryptoaktiv: Et kryptoaktiv som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver.

50) Proportionalitetsforanstaltning: Enhver af de foranstaltninger, der er nævnt i § 95, stk. 7, § 126, stk. 6, § 132 a, stk. 5, § 132 d, stk. 2, nr. 1, § 132 f, stk. 5, § 158, stk. 5, § 164, stk. 5, § 164 f, stk. 2, § 164 g, stk. 2, og

§ 177 a, stk. 6, og enhver foranstaltning, der er nævnt i delegerede retsakter vedtaget i henhold til i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), og som udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse virksomheder.

51) Bæredygtighedsrisiko: En miljømæssig, social eller ledelsesmæssig begivenhed eller omstændighed, som, hvis den opstår, kan have faktisk eller potentiel negativ indvirkning på værdien af en investering eller værdien af et passiv.

52) Bæredygtighedsfaktorer: Bæredygtighedsfaktorer som defineret i artikel 2, nr. 24, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

53) Deltagende virksomhed: En virksomhed, som er en modervirksomhed, en virksomhed, der besidder en kapitalinteresse, eller en virksomhed, der er knyttet til en anden virksomhed som omhandlet i artikel 22, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

54) Tilknyttet virksomhed: En virksomhed, som er en dattervirksomhed, en virksomhed, hvori der besiddes en kapitalinteresse, eller en virksomhed, der er knyttet til en anden virksomhed som omhandlet i artikel 22, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

55) Holdingvirksomhed for tredjelandsforsikringsselskaber: En modervirksomhed, som ikke er en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed og hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalinteresser i dattervirksomheder, når disse dattervirksomheder udelukkende eller hovedsagelig er tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskaber

56) Afviklingsmyndighed: Den eller de myndigheder, som er udpeget i overensstemmelse med § 260 a i lov om forsikringsvirksomhed og § 3, stk. 1, nr. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

57) Ekstraordinær offentlig finansiel støtte: Statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller enhver anden offentlig finansiel støtte på overnationalt niveau, som, når den blev ydet på nationalt niveau, ville udgøre statsstøtte, og som ydes

for at bevare eller genoprette levedygtigheden, likviditeten eller solvensen af et forsikringsselskab, moderforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed, blandet finansielt holdingvirksomhed, moderforsikringsholdingvirksomhed, blandet finansielt moderholdingvirksomhed, EU-moderforsikringsholdingvirksomhed, blandet finansielt EU-moderholdingvirksomhed, eller en koncern, som et sådant selskab er del af.

58) Koncernselskab: En juridisk person, der tilhører en koncern.

59) Kritiske funktioner: Aktiviteter, tjenesteydelser eller transaktioner, som udføres eller leveres af et forsikringsselskab for tredjeparter, og som ikke kan erstattes inden for et rimeligt tidsrum eller med rimelige omkostninger, og forsikringsselskabets manglende evne til at udføre eller levere disse aktiviteter, tjenesteydelser eller transaktioner med al sandsynlighed vil få væsentlige konsekvenser for det finansielle system eller realøkonomien i en eller flere medlemsstater, herunder navnlig indvirkningen som følge af virkningerne for et stort antal forsikringstageres, begunstigedes eller skadelidtes sociale velfærd eller som følge af en systemisk forstyrrelse eller mistet generel tillid til levering af forsikringstjenesteydelser.

60) Centrale forretningsområder: Forretningsområder og hertil knyttede tjenesteydelser, som repræsenterer væsentlige kilder til indtægter, fortjeneste eller franchiseværdi for et forsikringsselskab eller for en koncern, som et forsikringsselskab er del af.

61) Afviklingshandling: En afgørelse om at indlede en afviklingsprocedure mod et forsikringsselskab, EU-moderforsikringsholdingvirksomhed, blandet finansielt EU-moderholdingvirksomhed, moderforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed og blandet finansielt holdingvirksomhed, moderforsikringsholdingvirksomhed eller blandet finansielt moderholdingvirksomhed, i henhold til § 3, stk. 1, nr. 12, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, om anvendelse af et afviklingsværktøj eller udøvelse af en eller flere afviklingsbeføjelser.

62) Koncernafviklingsmyndighed: Afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den koncerntilsynsførende er beliggende.

63) Afviklingskollegium: Et kollegium, der er etableret i overensstemmelse med § 235 l.

64) Europæisk afviklingskollegium: Et kollegium, der er etableret i overensstemmelse med § 235 m.

65) Tredjelandsforsikringsselskab: Et tredjelandsforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 3 og 6, i direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

66) Relevant tredjelandsmyndighed: En tredjelandsmyndighed, som varetager funktioner, der er sammenlignelige med funktioner, der varetages af afviklingsmyndigheder eller tilsynsmyndigheder i henhold til Europa-

Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber.
67) Finansielle kontrakter: følgende kontrakter og aftaler:
a) værdipapirkontrakter, herunder
i) kontrakter om køb, salg eller lån af et værdipapir, en gruppe værdipapirer eller et værdipapirindeks
ii) optioner på et værdipapir, en gruppe værdipapirer eller et værdipapirindeks
iii) tilbagekøbstransaktioner eller omvendte tilbagekøbstransaktioner vedrørende et sådant værdipapir, en sådan gruppe eller et sådant indeks
b) råvarekontrakter, herunder
i) kontrakter om køb, salg eller lån af en vare, en gruppe af råvarer eller et råvareindeks til fremtidig levering
ii) optioner på en råvare, en gruppe af råvarer eller et råvareindeks
iii) tilbagekøbstransaktioner eller omvendte tilbagekøbstransaktioner vedrørende en sådan råvare, en sådan gruppe eller et sådant indeks
c) futures og forwardkontrakter, herunder kontrakter (bortset fra varekontrakter) om køb, salg eller overførsel af en råvare eller et andet gode, tjenesteydelse, rettighed eller interesse til en fast pris på en fremtidig dato
d) swapaftaler, herunder:
i) swaps og optioner vedrørende rentesatser; spotaftaler eller andre aftaler vedrørende valuta; valuta, et aktieindeks eller en aktie, et obligationsindeks eller en obligation, råvareindeks eller råvarer; vejrforhold; emissioner eller inflation
ii) total return swaps, credit spread swaps eller credit swaps
iii) alle aftaler eller transaktioner, der svarer til en aftale som omhandlet i nr. i) eller ii), og som der løbende handles med på swaps- eller derivatmarkederne
e) låneaftaler mellem banker, hvor lånets løbetid er tre måneder eller derunder
f) masteraftaler vedrørende enhver af de i litra a) -e) omhandlede kontrakter eller aftaler.
68) Kriseforebyggelsesforanstaltning: Udøvelse af beføjelser til at pålægge et selskab at afhjælpe mangler eller hindringer for genopretningsmuligheder i henhold til § 132 h, stk. 5 og 6, udøvelse af beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder i henhold til §§ 235 i og 235 j og anvendelse af en af foranstaltningerne i henhold til §§ 220-224.

69) EU-dattervirksomhed: Et forsikringsselskab, der har sit hovedsæde i en medlemsstat, og som er datterselskab af et tredjelandsforsikringsselskab eller af et tredjelandsmoderselskab.
70) Moderforsikringsholdingvirksomhed i en medlemsstat: Et forsikringsholdingvirksomhed, som er etableret i en medlemsstat, og som ikke er et datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed eller blandet finansielt holdingvirksomhed, der er meddelt tilladelse eller oprettet i den samme medlemsstat.
71) EU-moderforsikringsholdingvirksomhed: Et moderforsikringsholdingvirksomhed i en medlemsstat, som ikke er et datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et andet forsikringsholdingvirksomhed eller blandet finansielt holdingvirksomhed, der er meddelt tilladelse eller oprettet i en medlemsstat.
72) Blandet finansielt moderholdingvirksomhed i en medlemsstat: En blandet finansiel holdingvirksomhed, som er etableret i en medlemsstat, og som ikke selv er et datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingvirksomhed eller blandet finansielt holdingvirksomhed, der er meddelt tilladelse eller oprettet i den samme medlemsstat.
73) Blandet finansielt EU-moderholdingvirksomhed: En blandet finansielt moderholdingvirksomhed i en medlemsstat, som ikke er et datterselskab af et selskab, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet forsikringsholdingvirksomhed eller blandet finansielt holdingvirksomhed, der er oprettet i en medlemsstat.
74) Finansielt konglomerat: En koncern eller subkoncern, der ledes af en reguleret enhed eller hvori mindst ét af datterselskaberne i den koncern eller subkoncern er en reguleret enhed, og som opfylder følgende betingelser:
a) ledes koncernen eller en subkoncern af en reguleret enhed:
i) nævnte enhed er et moderselskab for en enhed i den finansielle sektor, en enhed, der besidder kapitalinteresser i en enhed i den finansielle sektor, eller en enhed, der er knyttet til en enhed i den finansielle sektor gennem et tilhørsforhold som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
ii) mindst én af enhederne i koncernen eller subkoncernen tilhører forsikringssektoren og mindst én tilhører bank- eller investeringsservicesektoren, og
iii) de konsoliderede eller aggregerede aktiviteter i enhederne i en koncern eller subkoncern inden for forsikringssektoren og i enhederne i bank- og investeringsservicesektoren anses for at være væsentlige i henhold til artikel 3, stk. 2 eller 3, i dette direktiv, eller
b) ledes koncernen eller subkoncernen ikke af en reguleret enhed

i) koncernens eller subkoncernens aktiviteter finder hovedsagelig sted i den finansielle sektor som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1,
ii) mindst én af enhederne i koncernen eller subkoncernen tilhører forsikringssektoren og mindst én tilhører bank- eller investeringsservicesektoren, og
iii) de konsoliderede eller aggregerede aktiviteter i enhederne i en koncern eller subkoncern inden for forsikringssektoren og i enhederne i bank- og investeringsservicesektoren anses for at være væsentlige i henhold til dette direktivs artikel 3, stk. 2 eller 3.«

16. I *§ 9, stk. 5, § 166, stk. 1,* og *§ 170, stk. 1,* ændres »finansiel holdingvirksomhed« til: »blandet finansiel holdingvirksomhed«.

17. Efter § 9 indsættes:
»§ 9 a. Der foreligger en forsikringsholdingvirksomhed, når virksomheden, opfylder følgende betingelser:

1) Virksomheden er en modervirksomhed.

2) Virksomheden er ikke et kreditinstitut, et forsikringsselskab, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, et investeringsselskab eller en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse.

3) Virksomheden er ikke en blandet finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed som omhandlet i artikel 4, nr. 20, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

4) Mindst én af virksomhedens dattervirksomheder er et forsikringsselskab.

5) Uanset virksomhedens eget erklærede formål er virksomhedens hovedvirksomhed et af følgende:

a) At erhverve og besidde kapitalinteresser i forsikringsselskaber,

b) at levere accessoriske tjenesteydelser til én eller flere tilknyttede forsikringsselskabers hovedaktivitet, eller

c) at udføre én eller flere af de aktiviteter, der er anført i bilag I, punkt 2-12 og 15, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og tilsyn med kreditinstitutter, eller

d) at udføre én eller flere af de tjenesteydelser eller aktiviteter, som er anført i bilag I, afsnit B, til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om

markeder for finansielle instrumenter, i forbindelse med de finansielle instrumenter, der er anført i bilag I, afsnit C, til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter.

6) Mere end 50 procent af virksomhedens egenkapital, aktiver, indtægter eller personale på grundlag af dennes konsoliderede stilling, eller enhver anden indikator, som den nationale tilsynsmyndighed anser for at være relevant, anses som minimum for at være permanent forbundet med dattervirksomheder, der er forsikringsselskaber, tredjelandsforsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder, holdingvirksomheder for tredjelandsforsikringsselskaber eller virksomheder, der leverer tjenesteydelser, som er accessoriske i forhold til hovedaktiviteten i ét eller flere forsikringsselskaber i koncernen, samt aktiviteter, der udføres af virksomheden selv, og som ikke er knyttet til erhvervelse eller besiddelse af kapitalinteresser i dattervirksomheder, der er forsikringsselskaber eller tredjelandsforsikringsselskaber, når disse aktiviteter er af samme art som dem, der udføres af forsikringsselskaber.«

18. *Overskriften* før § 11 ophæves, og i stedet indsættes:

»*Koncerner*«

19. *Overskriften* før §§ 10, 12 og 13 ophæves.

20. Efter § 13 indsættes før afsnit II:

»**§ 13 a.** Med henblik på anvendelse af reglerne om koncerntilsyn, forstås ved en koncern:

1) En koncern af virksomheder, der består af en deltagende virksomhed, dens dattervirksomheder, de enheder, i hvilke den deltagende virksomhed eller dens dattervirksomheder besidder en kapitalinteresse, og virksomhed, der forvaltes af den deltagende virksomhed eller dens dattervirksomheder i fællesskab med én eller flere virksomheder, som ikke er en del af koncernen, samt virksomheder, der er tilknyttet hinanden gennem en forbindelse som omhandlet i artikel 22, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og deres tilknyttede virksomheder,

2) en koncern af virksomheder, der er baseret på indgåelsen aftalemæssigt eller på anden vis af en stærk og holdbar finansiel tilknytning mellem virksomhederne, og som kan omfatte gensidige eller gensidiglignende foreninger, på betingelse af at en af disse virksomheder gennem en centraliseret samordning udøver en faktisk bestemmende indflydelse på

afgørelserne, herunder de finansielle afgørelser, i de øvrige virksomheder, der er en del af koncernen, og oprettelsen og ophævelsen af sådanne forbindelser, hvad angår reglerne om koncerntilsyn, er underlagt forudgående godkendelse af den koncerntilsynsførende, når den virksomhed, som udfører den centraliserede samordning, betragtes som modervirksomhed, og de andre virksomheder betragtes som dattervirksomheder, eller

3) består af en kombination af nr. 1 og 2.

Stk. 2. Med henblik på anvendelse af reglerne om koncerntilsyn, kan Finanstilsynet

1) Anse som modervirksomhed enhver virksomhed, der efter Finanstilsynets opfattelse faktisk udøver bestemmende indflydelse på en anden virksomhed, herunder hvis denne indflydelse udøves gennem centraliseret koordinering, hvad angår den anden virksomheds beslutninger.

2) Anse som dattervirksomhed enhver virksomhed, på hvilken en modervirksomhed efter Finanstilsynets opfattelse udøver en faktisk bestemmende indflydelse.

3) Anse som kapitalinteresse enhver direkte eller indirekte besiddelse af stemmerettigheder eller kapital i en virksomhed, på hvilket der efter Finanstilsynets opfattelse udøves en faktisk bestemmende indflydelse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan med henblik på anvendelse af reglerne om koncerntilsyn, også anse som en koncern, jf. stk. 1, to eller flere virksomheder, der efter Finanstilsynets opfattelse forvaltes samlet. Har alle de i 1.pkt. omhandlede virksomheder ikke hovedsæde i samme medlemsstat, skal Finanstilsynet som koncerntilsynsførende konsulterer de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, før der træffes en afgørelse.

Stk. 4. Finanstilsynet tager i konstateringen af en forbindelse mellem mindst to virksomheder som nævnt i stk. 2 og 3, hensyn til følgende faktorer:

1) En fysisk persons eller en virksomheds kontrol over eller evne til at påvirke en virksomheds beslutninger, herunder finansielle beslutninger, navnlig som følge af besiddelse af kapital eller stemmerettigheder, repræsentation i administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet eller at være en af de personer, der reelt driver en virksomhed, eller som har andre centrale, kritiske eller vigtige funktioner.

2) En virksomheds stærke afhængighed af en anden virksomhed eller en anden juridisk eller fysisk person på grund af forekomst af væsentlige finansielle eller ikkefinansielle transaktioner eller operationer, herunder outsourcing og deling af personale mellem virksomhederne.

3) Tegn på koordinering mellem to eller flere virksomheder af finansielle beslutninger eller investeringsbeslutninger, herunder fælles investeringer i tilknyttede virksomheder.

4) Tegn på koordinerede og overensstemmende strategier, operationer eller processer mellem to eller flere virksomheder, herunder vedrørende forsikringsdistributionskanaler, forsikringsprodukter eller -varemærker, kommunikation eller markedsføring.

§ 13 b. Omfanget af en koncern, på hvilken koncerntilsyn finder anvendelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 34, fastsættes i henhold til § 13 a, jf. dog §§ 165 a og 165 b.

Stk. 2. Finanstilsynet kan anvende § 13 a, stk. 2 og 3 til at udvide omfanget af en koncern omfattet af § 13 a, stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet anser en koncern, jf. § 13 a, stk. 1, for at være omfattet af en koncern som er fastlagt på grundlag af § 13 a, stk. 2 og 3, og som er underlagt koncerntilsyn, jf. § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b, når en modervirksomhed eller en dattervirksomhed i koncernen, jf. § 13 a, stk. 2 og 3, også er den endelige deltagende virksomhed i den anden koncern, jf. § 13 a, stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet skal, når der træffes afgørelse om, at de pågældende virksomheder udgør en koncern på grundlag af § 13 a, stk. 2 og 3, meddele den virksomhed, der er udpeget som modervirksomhed i henhold til § 13 c og § 13 d, og de berørte tilsynsmyndigheder en detaljeret redegørelse for de faktorer, der ligger til grund for konstateringen.

§ 13 c. En koncern, der er fastlagt på grundlag af § 13 a, stk. 3, og som er underlagt koncerntilsyn, jf. § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b, skal udpege en af de virksomheder, der forvaltes samlet, som den modervirksomhed, der har ansvaret for overholdelse af reglerne om koncerntilsyn. Finanstilsynet anser de øvrige virksomheder, der er nævnt i § 13 a, stk. 3, som dattervirksomheder.

§ 13 d. Finanstilsynet kan som koncerntilsynsførende efter høring af andre berørte tilsynsmyndigheder kræve, at der udpeges en anden modervirksomhed, hvis udpegelsen af en modervirksomhed, jf. § 13 c, vil

medføre betydelige hindringer for udøvelse af koncerntilsyn, navnlig i tilfælde, hvor virksomhedens hovedsæde ikke er beliggende i den medlemsstat, hvor den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende er udpeget, eller hvis udpegelsen vil medføre at koncernen ikke er i stand til effektivt at overholde reglerne om koncerntilsyn. Finanstilsynet, skal som den koncerntilsynsførende meddele koncernen og de andre berørte tilsynsmyndigheder en begrundelse for afgørelsen om at udpege en anden modervirksomhed, jf. stk. 1.

Stk. 2. Finanstilsynet kan som koncerntilsynsførende efter høring af andre berørte tilsynsmyndigheder, udpege en modervirksomhed, der vil være ansvarlig for at overholde reglerne om koncerntilsyn, hvis koncernen ikke udpeger en modervirksomhed i overensstemmelse med § 13 c. De øvrige virksomheder i en sådan koncern betragtes som dattervirksomheder.

Stk. 3. Finanstilsynet skal ved udpegelsen af modervirksomhed i overensstemmelse med stk. 1 og 2, tage hensyn til følgende faktorer:

1) Størrelsen af hver virksomheds forsikringsmæssige hensættelser.

2) Hver virksomheds årlige bruttopræmieindtægter.

3) Hver virksomheds antal tilknyttede forsikringsselskaber.

Stk. 4. Finanstilsynet skal mindst én gang om året vurdere, om udpegelsen fortsat er hensigtsmæssig. Hvis dette ikke er tilfældet, udpeger Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende en anden modervirksomhed efter høring af de andre berørte tilsynsmyndigheder. Denne anden modervirksomhed har herefter ansvaret for overholdelse af reglerne om koncerntilsyn.«

21. *§ 14, stk. 4, 1. pkt.,* affattes således:
»*Stk. 4*. Undtaget fra kravet om tilladelse er desuden assistancevirksomhed, som ydes i tilfælde af en ulykke eller en skade, der rammer et vejkøretøj, når ulykken eller skaden sker her i landet, hvor yderen af sikkerheden har hjemsted, eller i nabolande.«

22. *§ 14, stk. 6,* affattes således:
»*Stk. 6.* I de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, nr. 1 og 2, skal betingelsen efter stk. 4, om, at ulykken eller skaden skal være sket her i landet, hvor yderen af sikkerheden har hjemsted, ikke være opfyldt, når den sikrede er medlem af den organisation, som yder dækning, og såfremt reparationen eller transporten af køretøjet blot ved forevisning af et medlemskort og uden betaling

af tillægspræmie foretages af en tilsvarende organisation i udlandet i henhold til en aftale om gensidighed.«

23. Efter § 14 før overskriften før § 15 indsættes:

»Tilladelse til drift af et overgangsselskab

§ 14 a. Uanset § 23, stk. 1, nr. 5 og 6, lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, kan et overgangsselskab, når det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene, etableres og få meddelt tilladelse for en kort periode, jf. § 14, ved påbegyndelsen af sin drift, uden at opfylde kravene til tilladelse, jf. §§ 19-21. Finansiel Stabilitet indgiver anmodning herom til Finanstilsynet.
Stk. 2. Finanstilsynets tilladelse, jf. stk. 1, skal angive den periode, i hvilken overgangsselskabet er fritaget for at opfylde kravene til tilladelse, jf. §§ 19-21. Denne periode må ikke overstige 24 måneder.«

24. I *§ 20, stk. 1,* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:
»En virksomhed, der ansøger om tilladelse som nævnt i § 19, stk. 1, skal i ansøgningen angive om en ansøgning i en anden medlemsstat om tilladelse til at optage direkte forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed eller til at optage virksomhed som en anden reguleret virksomhed eller en anden forsikringsdistributør er blevet afslået eller trukket tilbage, og i så fald årsagerne til afslaget eller tilbagetrækningen.«

25. *§ 23, stk. 1, 3. pkt.,* affattes således:
»Har Finanstilsynet ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse, eller i tilfælde af at flere tilsynsmyndigheder skal høres, ikke senest 8 måneder fra modtagelsen, truffet afgørelse, kan virksomheden indbringe sagen for domstolene.«

26. *§ 61 stk. 1, nr. 3,* affattes således:
»3) Navnet på filialens generalagent, der har tilstrækkelige beføjelser til at forpligte forsikringsselskabet over for tredjeparter.«

27. I *§ 63, stk. 6, 1. pkt.,* indsættes efter »senest samtidig med at ændringerne foretages«: », jf. dog stk. 7.«, og i *2. pkt.,* indsættes efter »modtagelsen af meddelelse om ændringerne«: », jf. dog stk. 7.«

28. I *§ 63* indsættes som nyt stk. 7*:*

»*Stk. 7.* Forsikringsselskabet skal straks meddele Finanstilsynet enhver ændring i de forhold, der er oplyst om efter stk. 1, som i væsentlig grad påvirker dets risikoprofil eller har væsentlig indflydelse på forsikringsaktiviteterne i ét eller flere værtslande. Finanstilsynet skal herefter uden ugrundet ophold meddele værtslandets tilsynsmyndigheder om ændringerne.«

29. *§ 81, stk. 1, nr. 2,* affattes således:
»2) pensionsordninger, der er overdraget til Finansiel Stabilitet i medfør af § 199 a, stk. 2, og«

30. *§ 95, stk. 1, nr. 4,* affattes således:
»4) fastlægge en politik for mangfoldighed, der fremmer mangfoldighed i bestyrelsen, herunder fastsættelse af individuelle kvantitative mål vedrørende kønsbalance. Ved udvælgelsen af medlemmer af ledelsen, skal retningslinjer for begrebet mangfoldighed udstedt af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) tages i betragtning.«

31. I *§ 95* indsættes efter stk. 5 som nye stykker:
»*Stk. 6.* Bestyrelsen for gruppe 1-forsikringsselskabet og virksomheden omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal løbende tage stilling til og mindst én gang årligt gennemgå de skriftlige politikker efter stk. 1, jf. dog. stk. 7 og 8.
Stk. 7. Gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. § 8 a, kan foretage en mindre hyppig gennemgang af skriftlige politikker end årligt, dog som minimum hvert femte år, medmindre Finanstilsynet på grundlag af den pågældende virksomheds særlige forhold træffer afgørelse om, at der er behov for en hyppigere gennemgang.
Stk. 8. Stk. 7 finder tilsvarende anvendelse for gruppe 2-forsikringsselskaber.
Stk. 9. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal have skriftlige politikker på koncernniveau og sikre de skriftlige politikkers overensstemmelse med koncernpolitikkerne for alle regulerede virksomheder inden for koncernen. Virksomhederne sikrer også, at koncernpolitikker gennemføres på konsekvent vis af alle regulerede virksomheder inden for koncernen.
Stk. 10. Det endelige moderforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, der har

hovedsæde i Den Europæiske Union, eller den udpegede modervirksomhed i overensstemmelse med §§ 13 c og 13 d, har det endelige ansvar for, at den koncern, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b, overholder de love, forskrifter og administrative bestemmelser, der vedtages i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Bestyrelsen for hvert gruppe 1-forsikringsselskab i koncernen har fortsat ansvaret for, at det selv opfylder alle krav.«
Stk. 6 bliver herefter stk. 11.

32. Efter § 95 indsættes før overskriften før § 96:
»**§ 95 a.** En forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed, der er underlagt koncerntilsyn i henhold til § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, skal sikre at:

1) De interne ordninger og fordelingen af opgaver inden for koncernen er tilstrækkelige til at overholde kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn og navnlig er effektive med hensyn til at

    a) koordinere alle forsikringsholdingvirksomhedens eller den blandede finansielle holdingvirksomheds dattervirksomheder, herunder om nødvendigt gennem en passende fordeling af opgaver blandt disse dattervirksomheder,

    b) forhindre eller håndtere konflikter internt i koncernen, og

    c) håndhæve de koncernpolitikker, som er fastlagt af forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, i hele koncernen.

2) Organisationsstrukturen i den koncern, hvori forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed indgår, ikke hæmmer eller på anden måde hindrer effektivt tilsyn med koncernen og dens datterforsikringsselskaber. I denne vurdering tages der navnlig hensyn til

    a) positionen af forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed i koncernen med flere niveauer,

    b) aktionærstrukturen, og

    c) den rolle, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed har i koncernen.«

33. *§ 105, stk. 6,* ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 6.* Forsikringsselskabet skal sikre, at medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen til enhver tid opfylder kravene i stk. 1 og § 106. Virksomheden skal vurdere, om et potentielt medlem opfylder disse krav inden dette tiltræder hvervet eller stillingen, og regelmæssigt herefter, når medlemmet er tiltrådt. Bliver virksomheden bekendt med forhold, som kan påvirke vurderingen af medlemmets egnethed og hæderlighed, skal virksomheden foretage en revurdering af medlemmet og hurtigst muligt underrette Finanstilsynet herom. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne om medlemmernes egnethed og hæderlighed holdes ajour og efter anmodning oplyses til Finanstilsynet.«

34. *§ 126, stk. 6,* affattes således:
»*Stk. 6.* Gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. § 8 a, kan vælge, at de nøglepersoner, der har ansvaret for nøglefunktionerne risikostyring, aktuar og compliance, også kan varetage enhver anden nøglefunktion end intern audit og enhver anden funktion eller være medlem af direktionen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

1) Potentielle interessekonflikter håndteres korrekt.

2) Kombinationen af funktioner eller kombinationen af en funktion, som forudsætter medlemskab af direktionen, bringer ikke personens evne til at varetage sine ansvarsområder i fare.«

35. *§ 126, stk. 7,* affattes således:
»*Stk. 7.* Beslutningen om at udpege et medlem af direktionen som en af de nævnte nøglepersoner i stk. 4, jf. stk. 6, skal træffes af bestyrelsen.«

36. *§ 127, stk. 2, 4 og 5,* ophæves, og i stedet indsættes:
»*Stk. 2.* § 105, stk. 1-6, finder tilsvarende anvendelse for forsikringsselskabets forpligtelse for ansatte i et gruppe 1-forsikringsselskab, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1.«
Stk. 6 bliver herefter stk. 4.

37. I *§ 130, stk. 3,* ændres »og for finansielle holdingvirksomheder omfattet af § 9, stk. 1, nr. 9, der er den øverste modervirksomhed i en koncern« til: »og for en blandet finansiel holdingvirksomhed, der er den øverste modervirksomhed i en koncern«.

38. I *§ 132* indsættes som nye stykker:

»*Stk. 2.* Virksomheden skal have et risikostyringssystem, der skal være velintegreret i organisationsstrukturen og virksomhedens beslutningsprocesser. Udover områderne nævnt i artikel 259, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), skal risikostyringssystemet i et gruppe 1-forsikringsselskab mindst dække følgende områder:

1) forsikringstegning og hensættelser,

2) aktiv-passiv styring,

3) investering, navnlig afledte instrumenter og lignende forpligtelser,

4) styring af likviditets- og koncentrationsrisici, hvor der ved likviditetsrisiko forstås risiko for, at forsikringsselskaber ikke kan afhænde investeringer og andre aktiver med henblik på at imødekomme deres finansielle forpligtelser rettidigt,

5) styring af operationel risiko, herunder cybersikkerhed som defineret i artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881 om ENISA (Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed), om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi og om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 (forordningen om cybersikkerhed) og

6) genforsikring og andre risikoreduktionsteknikker.

Stk. 3. Kravene til ledelsessystemet, som finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau, medfører at en koncerns ledelsessystem skal omfatte:

1) Deltagende gruppe 1-forsikringsselskaber.

2) Forsikringsholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder, der er modervirksomheder.

3) Alle tilknyttede virksomheder inden for koncernen, jf. § 13 a, der er underlagt koncerntilsyn i henhold til § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b.

4) Alle virksomheder, der forvaltes af en deltagende virksomhed eller dennes dattervirksomheder i fællesskab med én eller flere virksomheder, der ikke indgår i samme koncern.

Stk. 4. Risikostyringssystemet og det interne kontrolsystem og rapporteringsprocedurerne skal gennemføres konsekvent i alle dattervirksomheder, der er omfattet af koncerntilsyn i medfør af § 9, stk. 1, nr. 34, litra

a, jf. dog stk. 3, med henblik på at disse systemer og rapporteringsprocedurer kan kontrolleres på koncernniveau.

Stk. 5. Risikostyringssystemet skal mindst dække al forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, der udøves i koncernen, samt væsentlig ikkeforsikringsvirksomhed. Det skal også dække risiciene i forbindelse med den virksomhed, som koncernen er eller kan blive udsat for, og deres indbyrdes afhængighed.

Stk. 6. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal regelmæssigt overvåge virksomheden i sine tilknyttede virksomheder, herunder tilknyttede virksomhed er nævnt i § 27, stk. 1, i bekendtgørelse om opgørelse af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav for koncerner m.v., og ikkeregulerede virksomheder. Denne overvågning skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, som de tilknyttede virksomheder skaber eller kan skabe på koncernniveau.

Stk. 7. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal sikre, at koncernen har solide ledelsesordninger, der omfatter en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsigtig og konsekvent ansvarsfordeling og adskillelse af opgaver inden for koncernen. Koncernens ledelsessystem skal tilstræbe at forebygge interessekonflikter eller, hvis dette ikke er muligt at håndtere dem.

Stk. 8. De personer, der reelt driver en forsikrings- eller genforsikringskoncern, anses for at være de personer, der reelt driver modervirksomheden nævnt i § 95, stk. 10.

Stk. 9. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal fastlægge, hvilke personer der har ansvaret for andre nøglefunktioner i forsikrings- eller genforsikringskoncernen, som er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b. Ledelsen, der er nævnt i § 95, stk. 10, har ansvaret for de aktiviteter, der udøves af disse personer.

Stk. 10. Hvis de personer, der reelt driver en forsikrings- eller genforsikringskoncern eller har ansvaret for andre nøglefunktioner, også er de personer, der reelt driver ét eller flere forsikringsselskaber eller andre tilknyttede virksomheder eller har ansvaret for andre nøglefunktioner i en af disse virksomheder, sikrer den deltagende virksomhed, at rollerne og ansvarsområderne på koncernniveau er klart adskilt fra dem, der gælder på niveauet for den enkelte virksomhed.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 11.

39. Efter § 132 indsættes før overskriften før § 133:

»*Vurdering af egen risiko og solvens*

§ 132 a. Som led i deres risikostyringssystem gennemfører alle gruppe 1-forsikringsselskaber vurderinger af deres egen risiko og solvens, jf. dog stk. 5. Denne vurdering skal mindst omfatte følgende:

1) Virksomhedens samlede solvensbehov under hensyntagen til dets specifikke risikoprofil, godkendte risikotolerancegrænser og forretningsstrategi.

2) Virksomhedens løbende overholdelse af kapitalkravene som fastsat i §§ 154 og 155, og af kravene vedrørende forsikringsmæssige hensættelser som fastsat i § 158.

3) Det omfang, i hvilket den pågældende virksomheds risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for solvenskapitalkravet som omhandlet i § 154, stk. 1, og beregnet ved hjælp af standardformlen, eller virksomhedens partielle eller komplette interne model i overensstemmelse med § 154, stk. 2.

4) Hensyntagen til og analyse af den makroøkonomiske situation og mulige makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling.

5) Efter begrundet anmodning fra Finanstilsynet hensyntagen til og analyse af:

a) De makroprudentielle betænkeligheder, der kan påvirke den specifikke risikoprofil, de godkendte risikotolerancegrænser, forretningsstrategien, forsikringsaktiviteterne eller investeringsbeslutningerne og virksomhedens samlede solvensbehov, jf. stk. 1, nr. 1, og

b) virksomhedens aktiviteter, der kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, og som har potentiale til at blive kilder til systemiske risici.

6) Virksomhedens samlede evne til at opfylde sine finansielle forpligtelser over for forsikringstagere og andre modparter, når disse forpligtelser forfalder, selv i stress-situationer.

Stk. 2. Med henblik på stk. 1, nr. 4 og 5, skal den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling som minimum omfatte følgende:

1) Rente og spreadniveau,

2) indeksniveau på de finansielle markeder,

3) inflation,

4) indbyrdes forbundenhed med andre deltagere på det finansielle marked, og

5) klimaændringer, pandemier, andre massebegivenheder og andre katastrofer, som kan påvirke gruppe 1-forsikringsselskaber.

Stk. 3. Med henblik på stk. 1, nr. 5, litra a, skal de makroprudentielle betænkeligheder som minimum omfatte plausible ugunstige fremtidige scenarier og risici i forbindelse med kreditcyklussen og økonomisk afmatning, flokmentalitet i forbindelse med investeringer eller overdrevne eksponeringskoncentrationer på sektorniveau.

Stk. 4. Den analyse, der kræves i henhold til stk. 1, nr. 4, skal stå i rimeligt forhold til arten af risici samt omfanget og kompleksiteten af virksomhedernes aktiviteter.

Stk. 5. Gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. § 8 a, er ikke forpligtede til at foretage analysen omhandlet i artikel stk. 1, nr. 5.

Stk. 6. Finanstilsynet kan godkende, at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, foretager vurderingen af egen risiko og solvens på koncernniveau og for alle virksomheder i koncernen på samme tid og indsender et samlet dokument til tilsynet. En godkendelse er betinget af, at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, sikrer, at koncernen indsender det samlede dokument til Finanstilsynet og relevante udenlandske tilsynsmyndigheder samtidig, og at alle virksomheder i koncernen overholder kravene til vurderingen af egen risiko og solvens.

Stk. 7. Vurderingen af egen risiko og solvens, der foretages på koncernniveau, skal dække al forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, der udøves i koncernen, samt væsentlig ikkeforsikringsvirksomhed. Den skal også dække risiciene i forbindelse med den virksomhed, som koncernen er eller kan blive udsat for, og deres indbyrdes afhængighed. Den er underlagt tilsyn, som udøves af den koncerntilsynsførende.

§ 132 b. Med henblik på § 132 a, stk. 1, nr. 1, skal virksomheden råde over processer, der står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med dennes virksomhed, og som sætter den i stand til på korrekt vis at identificere og vurdere de risici, den står overfor på kort og lang sigt, og som det er eller vil kunne blive udsat for. Virksomheden skal demonstrere de metoder, den benytter til at foretage denne vurdering.

Stk. 2. Såfremt et gruppe 1-forsikringsselskab anvender matchtilpasningen, jf. § 158, stk. 2, volatilitetsjusteringen, jf. § 158, stk. 3, eller overgangsforanstaltningerne, jf. § 330 a, § 331 og § 332 eller, hvor det er relevant, artikel 111, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), skal det foretage en vurdering af opfyldelsen af kapitalkravene i § 132 a, stk. 1, nr. 2, såvel med som uden hensyntagen til disse tilpasninger, justeringer og overgangsforanstaltninger, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Kravet om vurdering af indfasningsmekanismen, jf. 330 a, finder ikke anvendelse på en valuta, for hvilken et af følgende gør sig gældende:

1) Andelen af fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser i denne valuta i forhold til alle fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser overstiger ikke 5 pct.

2) For så vidt angår fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser i denne valuta overstiger andelen af fremtidige betalingsstrømme, som vedrører løbetider, for hvilken den relevante risikofrie rentekurve ekstrapoleres i forhold til alle fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser, ikke 10 pct.

Stk. 4. Når et gruppe 1-forsikringsselskab anvender volatilitetsjusteringen, jf. § 158, stk. 3, skal virksomhedens vurdering efter § 132 a, stk. 1, desuden omfatte, i hvilket omfang virksomhedens risikoprofil afviger fra de antagelser, der ligger til grund for volatilitetsjusteringen.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de processer og metoder, som et forsikringsselskab skal have i forbindelse med vurderingen af egen risiko og solvens, jf. § 132 a, stk. 1.

§ 132 c. Når der benyttes en intern model, skal vurderingen i § 132 a, stk. 1, i de tilfælde, der er nævnt i § 132 a, stk. 1, nr. 3, udføres sammen med den rekalibrering, der transformerer de interne risikocifre til sådanne risikomål og kalibrerede værdier, der benyttes ved beregning af solvenskapitalkravet.

Stk. 2. Vurderingen af egen risiko og solvens skal udgøre en integrerende del af forretningsstrategien, og der skal til stadighed tages hensyn hertil i virksomhedens strategiske beslutninger

§ 132 d. Gruppe 1-forsikringsselskaber foretager den i § 132 a, stk. 1, nævnte vurdering årligt og straks efter enhver væsentlig ændring i deres risikoprofil.

Stk. 2. Uanset stk. 1, kan et gruppe 1-forsikringsselskab foretage den i § 132 a, stk. 1, nævnte vurdering mindst hvert andet år og straks efter enhver væsentlig

ændring i sin risikoprofil, medmindre Finanstilsynet på grundlag af virksomhedens særlige omstændigheder konkluderer, at der er behov for en hyppigere vurdering, såfremt:

1) Virksomhederne eller koncernerne er gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. § 8 a,

2) Virksomheden er et captiveforsikringsselskab eller captivegenforsikringsselskab, der opfylder alle følgende kriterier:

a) De forsikrede og begunstigede er juridiske enheder i den koncern, som captiveforsikringsselskabet eller captivegenforsikringsselskabet er en del af, eller fysiske personer, der kan omfattes af den pågældende koncerns forsikringspolicer, og den virksomhed, der dækker fysiske personer, som kan omfattes af koncernens forsikringspolicer, forbliver under 5 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

b) De forsikringsforpligtelser og forsikringsaftaler, der ligger til grund for captiveforsikrings- eller captivegenforsikringsselskabets genforsikringsforpligtelser, vedrører ikke en obligatorisk ansvarsforsikring.

Stk. 3. Undtagelsen fra den årlige vurdering forhindrer ikke virksomheden i løbende at identificere, måle, styre, overvåge og indberette risici.

§ 132 e. Rapporten om egen risiko og solvens vurdering (ORSA-tilsynsrapporten) som omhandlet i artikel 304, stk. 1, litra c, i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), skal indberettes til Finanstilsynet efter frister i § 269 a, stk. 5.

Stk. 2. Rapporten om egen risiko og solvens vurdering (ORSA-tilsynsrapporten) som omhandlet i artikel 304, stk. 1, litra c, i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), på koncernniveau, skal indberettes til Finanstilsynet efter frister i § 269 a, stk. 10.

Stk. 3. Vurderingen af egen risiko og solvens må ikke benyttes til beregning af kapitalkrav.

Stk. 4. Med henblik på § 132 a, stk. 1, nr. 4 og 5, sikrer Finanstilsynet, hvis andre myndigheder end Finanstilsynet har fået overdraget et makroprudentielt

mandat, at Finanstilsynet deler resultaterne af deres makroprudentielle vurderinger af gruppe 1-forsikringsselskabers egen risiko og solvens, jf. §§ 132 a-132 f, med de relevante nationale organer og myndigheder, der har et makroprudentielt mandat. Finanstilsynet samarbejder med nationale organer og myndigheder med et makroprudentielt mandat om at analysere resultaterne og, i givet fald, identificere eventuelle makroprudentielle betænkeligheder, som vedrører, hvordan gruppe 1-forsikringsselskabernes virksomhed kan påvirke den makroøkomiske udvikling og finansielle markedsudvikling. Finanstilsynet deler eventuelle makroprudentielle betænkeligheder og parametre for input, der er relevante for vurderingen, med den berørte virksomhed.

Stk. 5. Når Finanstilsynet beslutter, om den skal anmode et gruppe 1-forsikringsselskab, der er et datterselskab, som er omfattet af koncerntilsyn i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, om én eller flere af de analyser, der er omhandlet i § 132 a, stk. 1, nr. 4, tager den hensyn til, om nogen af disse analyser foretages på koncernniveau af det deltagende gruppe 1-forsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, som har hovedsæde i Unionen, og omfatter det pågældende datterselskabs særlige forhold. Finanstilsynet underretter årligt både Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010, om en liste over gruppe 1-forsikringsselskaber og en liste over koncerner, for hvilke de anmoder om supplerende makroprudentielle foranstaltninger.

Analyse af klimaændringsscenarier

§ 132 f. Med henblik på identifikation og vurdering af de risici, der er nævnt i § 132 a, vurderer den pågældende virksomhed også, om den har en væsentlig eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer. Virksomheden skal påvise væsentligheden af sin eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer i vurderingen nævnt i § 132 a.

Stk. 2. Hvis den pågældende virksomhed har en væsentlig eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer, skal den angive mindst to langsigtede klimaændringsscenarier, herunder

1) et langsigtet klimaændringsscenarie, hvor den globale temperaturstigning forbliver under to grader celsius, og

2) et langsigtet klimaændringsscenarie, hvor den globale temperaturstigning er betydeligt højere end to grader celsius.

Stk. 3. Vurderingen efter § 132 a, skal med regelmæssige mellemrum indeholde en analyse af indvirkningen af de langsigtede klimaændringsscenarier anført i stk. 2 på gruppe 1-forsikringsselskabets virksomhed. Disse mellemrum skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de klimaændringsrisici, der er forbundet med gruppe 1-forsikringsselskabets virksomhed, som dog ikke må være længere end tre år.

Stk. 4. Virksomheden skal gennemgå de langsigtede klimaændringsscenarier, der er nævnt i stk. 2, hvert tredje år og ajourføre dem om nødvendigt. Når gruppe 1-forsikringsselskaber gennemgår de langsigtede klima-ændringsscenarier, tager de højde for, hvordan de redskaber og principper, der er anvendt i tidligere klimaændringsscenarier, har fungeret, med henblik på at øge deres effektivitet.

Stk. 5. Uanset stk. 2-4 er gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, ikke forpligtede til at redegøre for klimaændringsscenarier eller til at vurdere deres indvirkning på gruppe 1-forsikringsselskabernes virksomhed.«

Planer for at imødegå de finansielle risici, der opstår som følge af bæredygtighedsfaktorer

§ 132 g. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal udarbejde og overvåge gennemførelsen af specifikke planer, der omfatter kvantificerbare mål og processer med henblik på at overvåge og imødegå de finansielle risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af bæredygtighedsfaktorer. Dette skal omfatte risici, der opstår som følge af tilpasningsprocessen og omstillingstendenser i forbindelse med Unionens og medlemsstaternes relevante reguleringsmæssige mål og retsakter vedrørende bæredygtighedsfaktorer, navnlig dem, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet.

Stk. 2. De kvantificerbare mål og processer til at imødegå de bæredygtighedsrisici, der er omfattet af planerne, jf. stk. 1, skal tage hensyn til de seneste rapporter og foranstaltninger, der er foreskrevet af Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer, navnlig vedrørende opfyldelse af Unionens klimamål.

Stk. 3. Videregiver en virksomhed oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer (regnskabsdirektivet), skal planerne, jf. stk. 1, være i overensstemmelse med de planer, der er omhandlet i artikel 19a eller 29a, og skal navnlig omfatte

foranstaltninger med hensyn til virksomhedens forretningsmodel og -strategi, som er konsekvente på tværs af begge planer. Hvor det er relevant, skal de metoder og antagelser, der understøtter de mål, forpligtelser og strategiske beslutninger, som virksomheder offentliggør, være i overensstemmelse med de metoder og antagelser, der indgår i de planer, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Målene, processerne og foranstaltningerne til håndtering af de bæredygtighedsrisici, der indgår i planerne, jf. stk. 1, skal stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de bæredygtighedsrisici, der er forbundet med forretningsmodellen for gruppe 1-forsikringsselskaber, navnlig med hensyn til virksomheder, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder.

Stk. 5. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal hvert år offentliggøre om de kvantificerbare mål, der indgår i de planer, der er nævnt i stk. 1-4 og stk. 6.

Stk. 6. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der er omfattet af den plan som virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal udarbejde i overensstemmelse med stk. 1-4 på koncernniveau, er undtaget fra at udarbejde en plan på individuelt niveau i overensstemmelse med stk. 1-4.

Forebyggende genopretningsplaner

§ 132 h. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der ikke er en del af en koncern, som er underlagt forebyggende genopretningsplanlægning i henhold til § 132 j, og som opfylder de kriterier, der er fastsat i stk. 2 og 3, udarbejder og sørger for at ajourføre en forebyggende genopretningsplan. Den forebyggende genopretningsplan, skal indeholde foranstaltninger, der skal træffes af virksomheden for at genoprette dets finansielle stilling efter en eventuel betydelig forværring. Udarbejdelse, ajourføring og anvendelse af forebyggende genopretningsplaner skal betragtes som en del af selskabets ledelsessystem.
Stk. 2. Finanstilsynet pålægger forsikringsselskaber at foretage forebyggende genopretningsplanlægning på grundlag af deres størrelse, forretningsmodel, risikoprofil, indbyrdes forbundethed og substituerbarhed, deres betydning for økonomien i de medlemsstater, hvor de opererer, og deres grænseoverskridende virksomhed.
Stk. 3. Forsikringsselskaber, som er omfattet af en afviklingsplan, jf. § 235 a, er underlagt krav om forebyggende genopretningsplanlægning.
Stk. 4. Små og ikkekomplekse virksomheder, jf. § 9, stk. 1, nr. 44, er ikke underlagt krav om forebyggende genopretningsplanlægning, medmindre Finanstilsynet vurderer, at selskabet udgør en særlig risiko på nationalt eller regionalt plan.
Stk. 5. En forebyggende genopretningsplan skal indeholde følgende elementer:

1) Et resumé af planens nøgleelementer, heriblandt større ændringer af den seneste forelagte plan.
2) En beskrivelse af selskabet eller koncernen, herunder et resumé af eventuelle større ændringer siden den senest forlagte plan.
3) Et sæt indikatorer, jf. stk. 6.
4) En beskrivelse af, hvordan den forebyggende genopretningsplan er blevet udarbejdet, hvordan den vil blive ajourført, og hvordan den vil blive anvendt.
5) En række afhjælpende foranstaltninger.
6) En kommunikationsstrategi.
7) En eventuelt tidligere forelagte genopretningsplan samt en vurdering af de foranstaltninger, der er truffet for at genoprette selskabets overholdelse af solvenskapitalkravet, såfremt selskabet indenfor de seneste 10 år har overtrådt solvenskapitalkravet og forelagt en genoprettelsesplan, jf. § 223, for Finanstilsynet.
Stk. 6. Den forebyggende genopretningsplan skal indeholde et sæt kvalitative og kvantitative indikatorer, jf. stk. 5, nr. 3, som identificerer de situationer, hvor der bør overvejes eller træffes afhjælpende foranstaltninger. Enhver overtrædelse af solvenskapitalkravet medfører, at selskabet skal træffe afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med selskabets forebyggende genopretningsplan.
Stk. 7. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal indføre passende ordninger for regelmæssig overvågning af de indikatorer, der er nævnt i stk. 6.
Stk. 8. Der må ikke i den forebyggende genopretningsplan påregnes adgang til eller modtagelse af ekstraordinær offentlig finansiel støtte.
Stk. 9. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal vurdere, om dets forebyggende genopretningsplan, herunder navnlig med de sæt af indikatorer og de afhjælpende foranstaltninger, der er nævnt i stk. 6, er troværdig og kan gennemføres i forhold til en række scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiel stress, som er relevante for selskabets særlige omstændigheder.
Stk. 10. Et gruppe 1-forsikringsselskabs bestyrelse vurderer og godkender den forebyggende genopretningsplan, inden den sendes til Finanstilsynet med henblik på gennemgang og vurdering heraf, jf. § 132 i.
Stk. 11. Et gruppe 1-forsikringsselskab, som beslutter at træffe en afhjælpende foranstaltning, der indgår i dets forebyggende genopretningsplan, eller som beslutter at undlade at træffe en sådan afhjælpende foranstaltning, selvom en af de indikatorer, der er nævnt i stk. 6, er opfyldt, underretter straks Finanstilsynet om en sådan beslutning.
Stk. 12. Et gruppe 1-forsikringsselskab ajourfører deres forebyggende genopretningsplan mindst hvert andet år og under alle omstændigheder

1) efter en ændring, der berører selskabets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggør en større ændring af den forebyggende genopretningsplan, eller
2) når en væsentlig ændring af selskabets finansielle stilling, som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af den forebyggende genopretningsplan, er sandsynlig.

Tilsynsmyndighedernes gennemgang og vurdering af forebyggende genopretningsplaner

§ 132 i. Finanstilsynet gennemgår inden for ni måneder efter indsendelsen et gruppe 1-forsikringsselskabs forebyggende genopretningsplan og vurderer, i hvilket omfang den opfylder kravene i § 132 h og samtlige af følgende elementer:
1) Om gennemførelsen af de ordninger, der foreslås i planen med rimelig sandsynlighed og inden for en passende tidsramme vil kunne opretholde eller genoprette forsikringsselskabets levedygtighed og finansielle stilling.
2) Om planen og de særlige modeller i planen med rimelig sandsynlighed vil kunne gennemføres hurtigt og effektivt i situationer med finansielt stress.
3) Om planen og de særlige modeller i planen med rimelig sandsynlighed i størst muligt omfang kan undgå at få betydelige negative virkninger for det finansielle system, herunder i scenarier, der ville få andre forsikringsselskaber til at gennemføre forebyggende genopretningsplaner i samme periode.
Stk. 2. Finanstilsynet forelægger alle de modtagne forebyggende genopretningsplaner for Finansiel Stabilitet. Finansiel Stabilitet kan gennemgå den forebyggende genopretningsplan for at identificere eventuelle foranstaltninger i den forebyggende genopretningsplan, der kan få negative virkninger for forsikringsselskabets afviklingsmuligheder, og indenfor den fastsatte frist i stk. 1 fremsætte anbefalinger herom til Finanstilsynet.
Stk. 3. Udøver et forsikringsselskab væsentlig grænseoverskridende virksomhed, forelægger Finanstilsynet efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i værtslandet den forebyggende genopretningsplan for nævnte tilsynsmyndighed i værtslandet.
Stk. 4. Finanstilsynet underretter selskabet, såfremt Finanstilsynet vurderer, at den forebyggende genopretningsplan, jf. § 132 h, har væsentlige mangler, eller at der er væsentlige hindringer for planens gennemførelse.
Stk. 5. Hvis Finanstilsynet vurderer kriterierne i stk. 4, er opfyldt, skal

forsikringsselskabet senest to måneder efter underretningen forelægge en revideret plan for Finanstilsynet, hvoraf det fremgår, hvordan de pågældende mangler eller hindringer er afhjulpet. Finanstilsynet kan efter anmodning fra forsikringsselskabet forlænge fristen med op til én måned. Inden Finanstilsynet kræver, at et forsikringsselskab på ny skal forelægge en forebyggende genopretningsplan, gives selskabet mulighed for at udtale sig herom. Finder Finanstilsynet, at manglerne eller hindringerne i selskabets forebyggende genopretningsplan ikke er blevet tilstrækkeligt afhjulpet i den reviderede plan, kan Finanstilsynet påbyde selskabet at foretage specifikke ændringer af planen.

Stk. 6. Forelægger forsikringsselskabet ikke en revideret forebyggende genopretningsplan for Finanstilsynet, eller vurderer Finanstilsynet, at den reviderede forebyggende genopretningsplan ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de mangler eller hindringer, der blev påpeget i den oprindelige vurdering, og det ikke er muligt at afhjælpe disse mangler eller hindringer i tilstrækkelig grad med et pålæg om at foretage specifikke ændringer af planen, pålægger Finanstilsynet selskabet indenfor en rimelig frist at redegøre for, hvordan selskabet vil ændre sine forretningsaktiviteter med henblik på at afhjælpe manglerne i eller hindringerne for gennemførelsen af den forebyggende genopretningsplan.

Stk. 7. Redegør forsikringsselskabet ikke for ændringerne af planen eller selskabets forretningsaktiviteter inden for Finanstilsynets fastsatte frist, jf. stk. 5, eller vurderer Finanstilsynet, at de foranstaltninger, som selskabet har foreslået, ikke i tilstrækkelig grad vil kunne afhjælpe manglerne eller hindringerne, kan Finanstilsynet skriftligt påbyde selskabet at træffe enhver foranstaltning, som Finanstilsynet anser for nødvendig og forholdsmæssigt afpasset under hensyntagen til manglernes og foranstaltningernes indvirkning på selskabets forretningsaktiviteter.

Forebyggende koncerngenopretningsplaner

§ 132 j. I koncerner, hvor det øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark, skal den øverste modervirksomhed udarbejde en forebyggende koncerngenopretningsplan for den koncern, som er underlagt den øverste modervirksomhed, og forelægge denne for Finanstilsynet, når koncernen som helhed opfylder kriterierne i § 132 h, stk. 2-4. I den forebyggende genopretningsplan skal der identificeres foranstaltninger, som det kan være nødvendigt at gennemføre i den øverste modervirksomhed og i dets enkelte datterselskaber for at genoprette deres finansielle stilling efter en eventuel betydelig forværring.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde, at datterforsikringsselskaber eller forsikringsholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder, moderforsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle moderforsikringsholdingvirksomheder, skal udarbejde og forelægge en forebyggende genopretningsplan i henhold til § 132 h, når der ikke findes nogen forebyggende koncerngenopretningsplan.
Stk. 3. Den forebyggende koncerngenopretningsplan og eventuelle planer, der udarbejdes for de enkelte datterforsikringsselskaber, skal udarbejdes i overensstemmelse med § 132 h, stk. 4-7, og ajourføres i overensstemmelse med § 132 h, stk. 11.
Stk. 4. I den forebyggende genopretningsplan anføres det, om der er hindringer for gennemførelsen af afhjælpende foranstaltninger i koncernen, herunder i de enkelte selskaber, der er omfattet af planen, og om der er væsentlige praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver eller aktiver indenfor koncernen.
Stk. 5. Vurderer Finanstilsynet, at der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til et selskab i koncernen i den forebyggende koncerngenopretningsplan i lyset af selskabets betydning i Danmark og i lyset af forpligtigelser, som lignende selskaber i Danmark er underlagt, kan Finanstilsynet på grundlag af en begrundet udtalelse anmode den koncerntilsynsførende om at kræve, at den øverste modervirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden, der står i spidsen for koncernen, forelægger en revideret forebyggende koncerngenopretningsplan, der tager hensyn til Finanstilsynets betænkeligheder.
Stk. 6. Indgiver den øverste modervirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden, der står i spidsen for koncernen, en revideret koncerngenopretningsplan, jf. stk. 5, og vurderer Finanstilsynet, at den reviderede plan ikke i tilstrækkelig grad imødekommer betænkelighederne, kan Finanstilsynet påbyde, at de berørte datterforsikringsselskaber eller forsikringsholdingvirksomheden, det blandede finansielle holdingvirksomhed, moderforsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle moderforsikringsholdingvirksomhed udarbejder og forelægger en forebyggende genopretningsplan for Finanstilsynet.
Stk. 7. Bestyrelsen for selskabet, der udarbejder den forebyggende koncerngenopretningsplan i henhold til stk. 1 eller den forebyggende koncerngenopretningsplan i henhold til stk. 2, 5 eller 6, vurderer og godkender planen, inden selskabet forelægger planen for den koncerntilsynsførende eller Finanstilsynet, alt efter hvad der er relevant, med henblik på gennemgang.

Stk. 8. Et forsikringsdatterselskab kan, hvor det er relevant, ved udarbejdelsen af den forebyggende genopretningsplan tage hensyn til eventuelle forebyggende koncerngenopretningsplaner, der er udarbejdet af tredjelandsforsikringsselskaber eller tredjelandsmoderselskaber, som det er et datterselskab af.
Stk. 9. Er fortrolighedskravene i § 285 opfyldt, sender Finanstilsynet koncerngenopretningsplanerne til
1) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA),
2) de kompetente tilsynsmyndigheder, der er en del af tilsynskollegiet for den pågældende koncern,
3) Finansiel Stabilitet eller den myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlig for enten afvikling af koncernen eller af en dattervirksomhed, og
4) de kompetente afviklingsmyndigheder, når koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat.

§ 132 k. Finanstilsynet vurderer om visse gruppe 1-forsikringsselskaber eller koncerner kan gøre brug af forenklede forpligtelser. I vurderingen af hvilke selskaber, der kan gøre brug af forenklede forpligtelser tages hensyn til de virkninger, som et forsikringsselskabs sammenbrud kan have på grund af karakteren af dets forretningsaktiviteter, aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse og retlige status, dets indbyrdes forbundethed med andre lovregulerede selskaber eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af selskabets aktiviteter, og hvorvidt dets sammenbrud og efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling forventes at kunne få betydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre selskaber, forsikringstagere, finansieringsvilkårene eller økonomien som helhed.
Stk. 2. Forenklede forpligtelser kan anvendes med hensyn til
1) indholdet af og de nærmere oplysninger i forebyggende genopretningsplaner, jf. §§ 132 h - 132 j samt § 132 l, og afviklingsplaner, jf. §§ 235 a - 235 d,
2) den dato, hvor de første forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner skal være udarbejdet, samt hyppigheden af ajourføringen af de forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner, som kan være mindre end den hyppighed, der er fastsat i § 132 h, stk. 11, § 132 j, stk. 3, § 235 a, stk. 7, og § 235 b, stk. 4,

3) indholdet af og detaljeringsgraden af de oplysninger, der kræves af selskaberne i henhold § 132 h, stk. 4, § 132 j, stk. 3, § 235 b, stk. 3 og § 235 d, og
4) detaljeringsgraden af de oplysninger, der anvendes til vurdering af afviklingsmuligheder som fastsat i § 235 g og § 235 h.

Den koncerntilsynsførendes gennemgang og vurdering af forebyggende koncerngenopretningsplaner

§ 132 l. Finanstilsynet hører som koncerntilsynsførende de relevante tilsynsmyndigheder, som er medlemmer af eller deltager i tilsynskollegiet, over den forebyggende koncerngenopretningsplan. Herefter gennemgår Finanstilsynet planen og vurderer, i hvilket omfang den opfylder de krav og kriterier, der er fastlagt i § 132 j. Vurderingen foretages i overensstemmelse med stk. 2, og § 132 i, og skal tage hensyn til de afhjælpende foranstaltningers potentielle virkninger for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.
Stk. 2. Finanstilsynet bestræber sig på at nå frem til en fælles afgørelse som omhandlet i § 235 k i tilsynskollegiet om:
1) Gennemgangen og vurderingen af den forebyggende koncerngenopretningsplan.
2) Hvorvidt der skal udarbejdes en forebyggende genopretningsplan på individuelt grundlag for forsikringsselskaber, som er del af en koncern, i overensstemmelse med § 132 j, stk. 2, 6 eller 7.
3) Anvendelse af foranstaltningerne i § 132 i, stk. 4-6.«

40. I *§ 138* indsættes som *stk. 5:*
»*Stk. 5.* Ledelsen i et gruppe 1-forsikringsselskab, moderforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed, blandet finansielt holdingvirksomhed, moderforsikringsholdingvirksomhed, blandet finansielt moderholdingvirksomhed, EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og blandet finansielt EU-moderholdingvirksomhed, skal underrette Finanstilsynet, når ledelsen vurderer, at det relevante selskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. 199 a, stk. 2.«

41. Efter § 138 indsættes før overskriften før § 139:
»**§ 138 a.** Underretningspligten for et gruppe 1-forsikringsselskab, jf. § 138, stk. 1, gælder, hvis virksomheden konstaterer, at de ikke længere opfylder minimumskapitalkravet, jf. § 155, eller at der er risiko for, at virksomheden i de følgende tre måneder ikke vil være i stand til at opfylde

kravet. Underretningspligten finder anvendelse, uanset om virksomheden konstaterer, at minimumskapitalkravet ikke opfyldes, eller at der er risiko for manglende opfyldelse under beregningen af minimumskapitalkravet, eller under beregningen af minimumskapitalkravet mellem to datoer, når en sådan beregning indberettes til Finanstilsynet i henhold til § 155, stk. 6.«

42. I *§ 153, stk. 2, nr. 1,* ændres »§ 132, stk. 2« til: »§ 132, stk. 11« og »§ 158, stk. 5« til: »§ 158, stk. 7«.

43. Efter § 153 indsættes:

»**§ 153 a.** Uanset fradrag af kapitalinteresser i kapitalgrundlaget til dækning af solvenskapitalkravet i henhold til artikel 68, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), kan Finanstilsynet med henblik på fastlæggelse af basiskapitalgrundlaget, jf. § 153, stk. 2, tillade, at et gruppe 1-forsikringsselskab ikke fratrækker værdien af sin kapitalinteresse i et kredit- eller finansieringsinstitut, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

1) Gruppe 1-forsikringsselskabet er i en af følgende situationer:

a) Kredit- eller finansieringsinstituttet og forsikringsselskabet tilhører samme koncern som defineret i § 13 a, der er underlagt koncerntilsyn i henhold til § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b, og det tilknyttede kredit- eller finansieringsinstitut er ikke omfattet af det fradrag, der er nævnt i eller § 27, stk. 7, i bekendtgørelse om opgørelse af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav for koncerner m.v., eller

b) Finanstilsynet pålægger eller tillader gruppe 1-forsikringsselskaber at anvende tekniske beregningsmetoder i henhold til bilag I, del II, til direktiv 2002/87/EF, og kredit- eller finansieringsinstituttet er omfattet af det samme supplerende tilsyn i henhold til nævnte direktiv som forsikringsselskabet.

2) Finanstilsynet har accepteret niveauet for integreret ledelse, risikostyring og intern kontrol, hvad angår de virksomheder, der er omfattet af koncerntilsyn omhandlet i nr. 1, litra a, eller af supplerende tilsyn omhandlet i nr. 1, litra b.

3) Kapitalinteressen i kredit- eller finansieringsinstituttet er en egenkapitalinvestering af strategisk art, jf. artikel 68 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 2. De kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter, der er nævnt i stk. 1, omfatter følgende:

1) Kapitalinteresser, som gruppe 1-forsikringsselskaber besidder i:
   a) Kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, henholdsvis nr. 1 og 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2023 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
   b) Investeringsselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i direktiv 2014/65/EU.
2) Hybride kernekapitalinstrumenter omhandlet i artikel 52 i forordning (EU) nr. 575/2013 og supplerende kapitalinstrumenter omhandlet i nævnte forordnings artikel 63 samt hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014, som gruppe 1-forsikringsselskaber besidder i relation til de enheder, der er omhandlet i nr. 1, hvori de besidder en kapitalinteresse.«

44. I *§ 155, stk. 6,* indsættes efter »Finanstilsynet«: »i overensstemmelse med fristen i § 269 a, stk. 2«.

45. I *§ 158, stk. 3,* affattes således:

»*Stk. 3.* Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et gruppe 1-forsikringsselskab anvender en volatilitetsjustering af den risikofrie rentekurve i stk. 1 for forsikringsmæssige hensættelser til solvens, hvor virksomheden ikke anvender en matchtilpasning efter stk. 2.«

46. I *§ 158* indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et gruppe 1-forsikringsselskab kan anvende en selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spænd for en valuta.

Stk. 5. Gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. § 8 a, kan uanset § 6 i bekendtgørelse om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., anvende en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser med optioner og garantier, der ikke anses for væsentlige.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 6 og 7.

47. I *§ 158, stk. 4,* der bliver til stk. 6, indsættes efter »jf. stk. 3,«: » og om selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spænd, jf. stk. 4.«

48. *I § 160, stk. 1, 2. pkt.,* ændres »artikel 312, stk. 1, litra d, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)« til: »§ 269 a, stk. 2«.

49. *§ 162, nr. 1,* ophæves.
Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 1 og 2.

50. *§ 164* ophæves, og i stedet indsættes efter overskriften efter § 163:
»**§ 164.** Gruppe 1-forsikringsselskaber forsikringsselskaber skal årligt offentliggøre en rapport om deres solvens og finansielle situation, som skal bestå af to dele, som er tydeligt angivet og offentliggøres samlet, hvor første del skal bestå af oplysninger, der specifikt er rettet mod forsikringstagere og begunstigede, og anden del skal bestå af oplysninger, der er rettet mod markedsprofessionelle. jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Captiveforsikringsselskaber, der opfylder betingelserne i nr. 1 og 2, er ikke forpligtede til at offentliggøre den del af rapporten, der er rettet mod forsikringstagere og begunstigede, og skal kun i den del af rapporten, der er rettet mod markedsprofessionelle, medtage de kvantitative data, der kræves i henhold til de i artikel 56 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Følgende betingelser skal være opfyldt:

1) De forsikrede og begunstigede er juridiske enheder i den koncern, som captiveforsikringsselskabet er en del af, eller fysiske personer, der kan omfattes af den pågældende koncerns forsikringspolicer, og den virksomhed, der dækker fysiske personer, som kan omfattes af koncernens forsikringspolicer, forbliver under 5 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

2) Captiveforsikringsselskabets forsikringsforpligtelser består ikke af en obligatorisk ansvarsforsikring.

Stk. 3. Captivegenforsikringsselskaber, der opfylder betingelserne i nr. 1-4, er ikke forpligtede til at offentliggøre den del af deres rapport, der er rettet mod

forsikringstagere og begunstigede, og skal i den del, der er rettet mod markedsprofessionelle, alene medtage de kvantitative data, der kræves i henhold til de i artikel 56 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Følgende betingelser skal være opfyldt:

1) De forsikrede og begunstigede er juridiske enheder i den koncern, som captivegenforsikringsselskabet er en del af, eller fysiske personer, der kan omfattes af den pågældende koncerns forsikringspolicer, og den virksomhed, der dækker fysiske personer, som kan omfattes af koncernens forsikringspolicer, forbliver under 5 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

2) De forsikringsaftaler, der ligger til grund for captivegenforsikringsselskabets genforsikringsforpligtelser, vedrører ikke en obligatorisk ansvarsforsikring.

3) Lån til modervirksomheden eller enhver koncernvirksomhed, herunder koncernkassebeholdning, overstiger ikke 20 pct. af captivegenforsikringsselskabets samlede aktiver.

4) Det maksimale tab som følge af de forsikringsmæssige bruttohensættelser kan vurderes deterministisk uden anvendelse af stokastiske metoder.

Stk. 4. Genforsikringsselskaber kan vælge ikke at offentliggøre den del af rapporten om solvens og finansiel situation, der er rettet mod forsikringstagere og begunstigede.

Stk. 5. Gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificerede som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, kan vælge kun at offentliggøre de kvantitative data, der kræves i henhold til de i artikel 56 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), i den del af rapporten om solvens og finansiel situation, som består af oplysninger rettet mod andre markedsprofessionelle, forudsat at virksomhederne hvert tredje år offentliggør en fuldstændig rapport, der indeholder alle oplysninger, som kræves.

Stk. 6. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal årligt offentliggøre en rapport om solvens og finansiel situation på koncernniveau, jf. dog stk. 5.

Stk. 7. Rapporten om solvens og finansiel situation som gruppe 1-forsikringsselskaberne skal offentliggøre, skal udover reglerne i artikel 290-304 i

Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), foretages i overensstemmelse med stk. 1-5 og 9-12 og §§ 164 b-164 f i denne lov.

Stk. 8. Rapporten om solvens og finansiel situation på koncernniveau, som virksomheder der er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, skal offentliggøre, skal udover reglerne i artikel 359-377 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), foretages i overensstemmelse med stk. 6 og 9-12, og §§ 164 b-164 f i denne lov.

Stk. 9. Forud for offentliggørelse af rapporten om solvens og den finansielle situation skal bestyrelsen for gruppe 1-forsikringsselskabet eller virksomheden omfattet af § 166, stk. 1 og 2, godkende rapporten.

Stk. 10. Virksomheder omfattet af § 164 skal samtidig med offentliggørelsen af den årlige rapport om deres solvens og finansielle situation indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 11. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

1) Det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.

2) Virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder.

3) Virksomhedens størrelse efter kategori.

4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 12. For at kunne opfylde kravet i stk. 11, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

En samlet rapport om solvens og finansiel situation

§ 164 a. Virksomheder der er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, kan med Finanstilsynet som den koncerntilsynsførendes godkendelse fremlægge en enkelt samlet rapport om virksomhedens solvens og finansiel situation i overensstemmelse med artikel 365-370 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets

og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 2. Inden godkendelsen gives, konsulterer Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende medlemmerne af tilsynskollegiet og tager behørigt hensyn til disses synspunkter og forbehold.

Stk. 3. Offentliggøres en samlet rapport for hele koncernen, skal dattervirksomhederne ikke offentliggøre separate rapporter om deres solvens og finansielle situation.

Stk. 4. Finanstilsynet kan som den koncerntilsynsførendes påbyde en dattervirksomhed at offentliggøre oplysninger af væsentlig betydning, hvis disse oplysninger ikke indgår i rapporten efter stk. 1.

Stk. 5. I det tilfælde, hvor virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, offentliggør en samlet rapport i henhold til stk. 1, finder §§ 164 d og 164 e tilsvarende anvendelse, jf. dog artikel 367 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Frister for offentliggørelse af rapporten om solvens og finansiel situation

§ 164 b. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal offentliggøre rapporten om solvens og finansiel situation, jf. § 164, stk. 1, inden for 18 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal offentliggøre rapporten om solvens og finansiel situation på koncernniveau, jf. § 164, stk. 6, inden for 24 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår.

Frivillig offentliggørelse af supplerende oplysninger

§ 164 c. Et gruppe 1-forsikringsselskab kan frivilligt offentliggøre yderligere oplysninger end påkrævet, jf. dog artikel 298 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, jf. dog artikel 359 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Undtagelser til kravet om offentliggørelse af oplysninger

§ 164 d. Finanstilsynet kan godkende, at et gruppe 1-forsikringsselskab undlader at offentliggøre oplysninger i rapporten om solvens og finansiel situation, jf. dog artikel 299 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), og stk. 4.

Stk. 2. Godkendelse efter stk. 1 gives i følgende tilfælde:

1) Hvis virksomhedens konkurrenter vil opnå en væsentlig og urimelig fordel hvis oplysningerne offentliggøres.

2) Hvis virksomheden er bundet af tavsheds- eller fortrolighedspligt som følge af forpligtelser over for forsikringstagerne eller modparter.

Stk. 3. Virksomheden skal i rapporten om solvens og finansiel situation anføre, hvilke oplysninger, der ikke offentliggøres, samt begrundelsen herfor.

Stk. 4. Uanset stk. 1, kan virksomheden ikke undlade at offentliggøre oplysninger, som beskrevet i artikel 292, stk. 3, artikel 297 og 297a, i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 5. Stk. 1-4, finder tilsvarende anvendelse for virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, jf. dog artikel 361 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Oplysninger om større begivenheder

§ 164 e. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal straks offentliggøre passende oplysninger om karakteren og virkningerne af større begivenheder, der har væsentlig indflydelse på de offentliggjorte oplysninger i rapporten om solvens og finansiel situation, jf. dog artikel 302 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Oplysningerne skal indeholde en angivelse af afvigelsens omfang sammen med en forklaring på årsagen til og konsekvenserne af afvigelsen og om de korrigerende foranstaltninger, som virksomheden måtte have foretaget.

Stk. 2. Følgende anses som minimum for at udgøre en større begivenhed:

1) Der konstateres en væsentlig manglende opfyldelse af forsikringsselskabets solvenskapitalkrav, og Finanstilsynet modtager ikke inden for en frist på to måneder efter den dato, hvor afvigelsen blev konstateret, en plan for genoprettelse, jf. § 223, stk. 1.

2) Der konstateres manglende opfyldelse af forsikringsselskabets minimumskapitalkrav, og Finanstilsynet vurderer, at virksomheden ikke vil være i stand til at fremlægge en finansieringsplan, eller Finanstilsynet modtager ikke en sådan plan inden for en frist på én måned efter den dato, hvor afvigelsen blev konstateret, jf. § 224, stk. 1.

Stk. 3. Er den væsentlige manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet, jf. stk. 2, nr. 1, ikke imødegået senest seks måneder efter konstateringen heraf, trods gennemførslen af en plan for genoprettelse eller en finansieringsplan, eller er den manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet, jf. stk. 2, nr. 2, ikke imødegået senest tre måneder efter konstateringen heraf, trods gennemførslen af en plan for genoprettelse eller en finansieringsplan, skal virksomheden offentliggøre dette ved fristens udløb. Virksomheden skal samtidig offentliggøre årsagen og konsekvenserne heraf, samt oplysninger om eventuelle foretagne og planlagte korrigerende foranstaltninger med henblik på at imødegå den manglende opfyldelse af kravet.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, jf. dog artikel 363 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Revision af solvensbalancen i rapport om solvens og finansiel situation

§ 164 f. For gruppe 1-forsikringsselskaber skal den balance, der offentliggøres som en del af rapporten om solvens og finansiel situation i overensstemmelse med § 164, stk. 1, eller den balance, der offentliggøres som en del af den samlede rapport om solvens og finansiel situation i overensstemmelse med § 164 a, underkastes revision, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på virksomheder og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber.

Stk. 3. Gruppe 1-forsikringsselskaberne skal forelægge en særskilt rapport for Finanstilsynet, herunder med en beskrivelse af arten og resultaterne af revisionen, som er udarbejdet af revisoren eller revisionsfirmaet, sammen med rapporten om solvens og finansiel situation.

Stk. 4. For virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal koncernbalancen, der offentliggøres som en del af rapporten om solvens og finansiel situation på koncernniveau som nævnt i § 164, stk. 6, eller som en del af den samlede rapport om solvens og finansiel situation som nævnt i § 164 a, underkastes revision, jf. dog stk. 2.

Stk. 5. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette en særskilt rapport med angivelse af forsikringstypen samt resultaterne af revisionen, som er udarbejdet af revisoren eller revisionsfirmaet, til Finanstilsynet som koncerntilsynsførende sammen med rapporten om solvens og den finansielle situation på koncernniveau som nævnt i § 164, stk. 6, eller den samlede rapport om solvens og den finansielle situation som nævnt i § 164 b.

Stk. 6. Når der foreligger en samlet rapport om solvens og finansiel situation som nævnt i § 164 b, skal de revisionskrav, der pålægges et tilknyttet gruppe 1-forsikringsselskab, være opfyldt, og virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indgive den i stk. 3, omhandlede rapport til tilsynsmyndigheden for den pågældende virksomhed.

Den regelmæssige tilsynsrapport

§ 164 g. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal indberette en regelmæssig tilsynsrapport til Finanstilsynet hvert tredje år, jf. dog stk. 2 og 3. Den regelmæssige tilsynsrapport, skal indeholde oplysninger om det pågældende forsikringsselskabs virksomhed og resultater, ledelsessystem, risikoprofil, værdiansættelse til solvensformål og kapitalforvaltning i løbet af rapporteringsperioden.

Stk. 2. Gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, skal indberette en regelmæssig tilsynsrapport til Finanstilsynet mindst hvert femte år.

Stk. 3. Finanstilsynet kan kræve, at der indberettes hyppigere, hvis Finanstilsynet anser det for nødvendigt.

Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette en regelmæssig tilsynsrapport på koncernniveau til den koncerntilsynsførende årligt.

En samlet regelmæssig tilsynsrapport

§ 164 h. Finanstilsynet kan som den koncerntilsynsførendes godkende, at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, indberetter en samlet regelmæssig tilsynsrapport. Den samlede regelmæssige tilsynsrapport, skal foretages i overensstemmelse med reglerne i artikel 372a i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 2. Godkendelse efter stk. 1, forudsætter, at Finanstilsynet som den koncerntilsynsførendes foretager en forudgående høring af medlemmerne af tilsynskollegiet og en behørig hensyntagen til deres eventuelle synspunkter og forbehold. Manglende enighed mellem de relevante nationale tilsynsmyndigheder skal begrundes. Hvis den samlede regelmæssige tilsynsrapport godkendes af tilsynskollegiet, indgiver hvert enkelt gruppe 1-forsikringsselskab den samlede regelmæssige tilsynsrapport til den relevante nationale tilsynsmyndighed.

Stk. 3. Finanstilsynet har som national tilsynsmyndighed beføjelse til at kontrollere den del af den samlede regelmæssige tilsynsrapport, der er specifik for den relevante dattervirksomhed. Hvis den indgivne samlede regelmæssige tilsynsrapport ikke er tilfredsstillende for Finanstilsynet, kan den i stk. 1 omhandlede godkendelse trækkes tilbage.

Stk. 4. Indeholder rapporten omhandlet i stk. 1 ikke oplysninger, som Finanstilsynet som den tilsynsmyndighed, der har godkendt en dattervirksomhed inden for koncernen, kræver, at sammenlignelige virksomheder indberetter, og hvis denne udeladelse er væsentlig, har Finanstilsynet, som national tilsynsmyndighed beføjelse til at pålægge den pågældende dattervirksomhed at indberette de nødvendige yderligere oplysninger.

Stk. 5. Finanstilsynet skal som den tilsynsmyndighed, der har godkendt en dattervirksomhed i koncernen, hvis der konstateres manglende overholdelse af kravene til den regelmæssige tilsynsrapport, eller der anmodes om ændringer eller præciseringer vedrørende den samlede regelmæssige tilsynsrapport, også underrette tilsynskollegiet. Er Finanstilsynet også udpeget som den koncerntilsynsførende, indgiver Finanstilsynet samme anmodning til den virksomhed, som er omfattet af § 166, stk. 1 eller 2.«

51. Efter § 165 indsættes før overskriften før § 166:
»**§ 165 a.** Finanstilsynet kan som den koncerntilsynsførende træffe afgørelse om ikke at medtage en virksomhed i koncerntilsynet efter § 9, stk. 1, nr. 34, jf. dog stk. 3 og 4, når

1) virksomheden er beliggende i et tredjeland, hvor der er retlige hindringer for videregivelsen af de nødvendige oplysninger,

2) virksomheden, der påtænkes medtaget, kun er af ringe betydning set ud fra formålene med koncerntilsynet, eller

3) det under hensyntagen til formålene med koncerntilsynet vurderes uhensigtsmæssigt eller vildledende at medtage den pågældende virksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet skal i vurderingen af, om en virksomhed er af ringe betydning set ud fra formålene med koncerntilsyn, jf. stk. 1, nr. 2, lægge vægt på at følgende betingelser er opfyldt:

1) Virksomhedens størrelse målt i samlede aktiver og forsikringsmæssige hensættelser er lille i forhold til andre virksomheder i koncernen og koncernen som helhed.

2) Udelukkelse af virksomheden fra koncerntilsyn vil ikke have væsentlig indvirkning på koncernsolvensen.

3) De kvalitative og kvantitative risici, herunder risici hidrørende fra koncerninterne transaktioner, som virksomheden udgør eller kan udgøre for hele koncernen, er uvæsentlige.

Stk. 3. Finanstilsynet kan kun træffe afgørelse om udelukkelse, jf. stk. 1, der vil resultere i et tilfælde, der ikke udløser anvendelse af koncerntilsyn efter § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b, under ekstraordinære omstændigheder.

Stk. 4. Finanstilsynet kan kun træffe afgørelse om udelukkelse, jf. stk. 1, nr. 2, hvis udelukkelsen ikke vil medføre en væsentlig forbedring af koncernens solvens.

§ 165 b. Finanstilsynet skal som den koncerntilsynsførende konsultere Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA) og, hvor det er relevant, andre berørte tilsynsmyndigheder, inden der træffes afgørelse om udelukkelse af en virksomhed efter § 165 a, der vil resultere i et tilfælde, der ikke udløser anvendelse af koncerntilsyn efter § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b. Finanstilsynet skal begrunde afgørelsen over for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA) og, hvor det er relevant, de andre berørte tilsynsmyndigheder.

Stk. 2. Finanstilsynet skal som den koncerntilsynsførende vurdere mindst én gang om året, om afgørelsen om udelukkelse efter § 165 a, der vil resultere i et tilfælde, der ikke udløser anvendelse af koncerntilsyn efter § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b, fortsat er hensigtsmæssig. Finanstilsynet skal som den koncerntilsynsførende meddele Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA) og, hvor relevant, de andre berørte tilsynsmyndigheder, at Finanstilsynet vil påbegynde udøvelse af koncerntilsyn, hvis afgørelsen ikke længere vurderes hensigtsmæssig.

Stk. 3. Finanstilsynet skal som den koncerntilsynsførende konsultere Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA) og, hvor det er relevant, andre berørte tilsynsmyndigheder, og vurdere indvirkningen af udøvelse af koncerntilsyn på niveauet for en mellemliggende deltagende virksomhed på koncernens solvens, inden Finanstilsynet udelukker en endelig modervirksomhed fra koncerntilsyn, jf. 165 a, stk. 2, nr. 2.«

52. *§ 166, stk. 8,* affattes således:
»*Stk. 8.* Finanstilsynet kan træffe afgørelse om ikke at medtage en virksomhed i koncernen i overensstemmelse med § 165 a og § 165 b ved opgørelsen af solvenskapitalkravet for koncernen.«

53. I *§ 167, stk. 2* og *§ 169, stk. 1, 1. pkt.* og *stk. 2,* ændres »koncerntilsynsførende efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)« til: »koncerntilsynsførende«.

54. I *§ 168, 2. pkt.,* ændres »koncerntilsynsførende efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)« til: »koncerntilsynsførende«.

55. *§ 175* ophæves, og i stedet indsættes:
»**§ 175.** Forsikringsselskaber skal investere alle deres aktiver således, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt i overensstemmelse med prudent person-princippet, jf. stk. 2-6.

Stk. 2. Med hensyn til den samlede aktivportefølje kan forsikringsselskaber kun investere i aktiver og instrumenter, hvortil der knytter sig risici, som den pågældende virksomhed på korrekt vis kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om og tage behørigt hensyn til i vurderingen af dens samlede solvensbehov i overensstemmelse med § 132 a, stk. 1, nr. 1. Alle aktiver, og navnlig dem, der medgår til dækning af minimumskapitalkravet og solvenskapitalkravet, investeres på en måde, der garanterer den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet. Derudover skal disse aktiver være lokaliseret, således at de er tilgængelige. De aktiver, der medgår til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, investeres også på en måde, der passer til arten og varigheden af forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne. Disse aktiver investeres på en måde, der tjener alle forsikringstageres og begunstigedes interesser bedst, under hensyntagen til eventuelle forelagte forsikringsmål. I tilfælde af en interessekonflikt sikrer forsikringsselskaberne eller den enhed, der forvalter deres aktivportefølje, at investeringen foretages på en måde, der tjener forsikringstagernes og de begunstigedes interesser bedst.

Stk. 3. Uden, at dette berører stk. 2, finder 2.-4. pkt. i dette stykke anvendelse i forbindelse med aktiver med relation til livsforsikringsaftaler, hvor investeringsrisikoen bæres af forsikringstagerne. Når ydelserne ifølge en forsikringsaftale er direkte knyttet til værdien af andele i et investeringsinstitut som defineret i direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) eller til værdien af aktiver, der indgår i en intern fond, der indehaves af forsikringsselskaber, og som sædvanligvis er opdelt i andele, dækkes de forsikringsmæssige hensættelser vedrørende disse ydelser så tæt som muligt af disse andele eller, hvor der ikke foreligger andele, af disse aktiver. Når ydelserne ifølge en forsikringsaftale er direkte knyttet til et aktieindeks eller en anden referenceværdi end de, der er anført i 2. pkt., dækkes de forsikringsmæssige hensættelser vedrørende disse ydelser så tæt som muligt enten af de andele, som anses for at repræsentere referenceværdien, eller, hvor der ikke foreligger andele, af aktiver med passende sikkerhed og omsættelighed, som så tæt som muligt svarer til de aktiver, som den pågældende referenceværdi er baseret på. Når de i 2. og 3. pkt. nævnte ydelser omfatter en garanti for et investeringsafkast eller et andet garanteret udbytte, er de aktiver, der medgår til dækning af de tilsvarende supplerende forsikringsmæssige hensættelser, omfattet af bestemmelserne i stk. 4.

Stk. 4. Uden at dette berører stk. 2, finder 2.-5. pkt. i dette stykke anvendelse i forbindelse med andre aktiver end dem, der er omfattet af stk. 3. Brug af derivater er mulig i det omfang, de bidrager til at mindske investeringsrisiciene eller bidrager til en mere effektiv forvaltning af porteføljen. Investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, holdes på et forsigtigt niveau. Aktiverne diversificeres således, at der undgås dels en uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv, en bestemt udsteder, en bestemt koncern eller et bestemt geografisk område, dels en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen som helhed. Investeringer i aktiver, der er udstedt af den samme udsteder eller af udstedere, der tilhører den samme koncern, må ikke udsætte forsikringsselskabet for en uforholdsmæssig risikokoncentration.

Stk. 5. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal tage hensyn til den mulige makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal også tage hensyn til indvirkningen af bæredygtighedsrisici på deres investeringer og den potentielle langsigtede indvirkning af deres investeringsbeslutninger på bæredygtighedsfaktorer, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi.

Stk. 6. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal efter anmodning fra Finanstilsynet tage hensyn til makroprudentielle betænkeligheder, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi, og vurderer, i hvilket omfang deres investeringsstrategi kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling og have potentiale til at blive en kilde til systemisk risiko, og lader sådanne overvejelser indgå som en del af deres investeringsbeslutninger.

Stk. 7. Med henblik på stk. 5 og 6 har den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling samt makroprudentielle betænkeligheder samme betydning som i § 132 a, stk. 2-3.«

56. Efter kapitel 16 indsættes i *afsnit V:*

»Kapitel 16 a

Makroprudentielle regler og værktøjer

Likviditetsrisikostyring

§ 177 a. Gruppe 1-forsikringsselskabers likviditetsrisikostyring som omhandlet i § 132, stk. 2, skal sikre, at de opretholder tilstrækkelig likviditet til at afvikle deres finansielle forpligtelser over for forsikringstagere og andre modparter, når disse forfalder, herunder i stresssituationer**.**

Stk. 2. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal udarbejde og ajourføre en plan for likviditetsrisikostyring, der omfatter likviditetsanalyse på kort sigt og viser indgående og udgående cashflow i forhold til deres aktiver og passiver.

Stk. 3. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal efter anmodning fra Finanstilsynet udvide likviditetsrisikostyringsplanen, jf. stk. 2, til også at omfatte likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt.

Stk. 4. Gruppe 1-forsikringsselskaber udarbejder og ajourfører et sæt indikatorer for likviditetsrisiko med henblik på at identificere, overvåge og imødegå potentiel likviditetsstress.

Stk. 5. Gruppe 1-forsikringsselskaber forelægger Finanstilsynet planen for likviditetsrisikostyring som en del af de oplysninger, der er nævnt i § 269, stk. 1.

Stk. 6. Gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. § 8 a, er ikke forpligtede til at udarbejde en plan for likviditetsrisikostyring, jf. stk. 2.

Stk. 7. Anvender et gruppe 1-forsikringsselskab matchtilpasningen, jf. § 158, stk. 2, eller volatilitetsjusteringen, jf. § 158, stk. 3, kan gruppe 1-forsikringsselskabet kombinere planen for likviditetsrisikostyring nævnt i stk. 2 med den plan, der kræves i henhold til § 6, stk. 2 i bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber.

Tilsynsbeføjelser til at afhjælpe likviditetssvagheder under ekstraordinære omstændigheder

§ 177 b. Som led i den regelmæssige tilsynsproces overvåger Finanstilsynet gruppe 1-forsikringsselskabers likviditetsstilling. Identificerer Finanstilsynet væsentlige likviditetsrisici, underretter Finanstilsynet det pågældende forsikringsselskab herom. Gruppe 1-forsikringsselskabet skal redegøre for, hvordan det agter at imødegå disse likviditetsrisici.

Stk. 2. Finanstilsynet kan pålægge gruppe 1-forsikringsselskaber at styrke deres likviditetsstilling, når der konstateres væsentlige likviditetsrisici eller -mangler. Krav efter 1. pkt. forudsætter, at Finanstilsynet har tilvejebragt tilstrækkelig dokumentation til at påvise, at gruppe 1-forsikringsselskabet har væsentlige likviditetsrisici eller -mangler, og når selskabet ikke har truffet effektive afhjælpende foranstaltninger.

Stk. 3. De foranstaltninger, som Finanstilsynet træffer i henhold til stk. 2, gennemgås af Finanstilsynet mindst hver sjette måned og ophører, når virksomheden har truffet effektive afhjælpende foranstaltninger.

§ 177 c. Står et gruppe1-forsikringsselskab over for væsentlige likviditetsrisici, som kan udgøre en umiddelbar trussel mod beskyttelsen af forsikringstagere eller mod stabiliteten i det finansielle system, kan Finanstilsynet midlertidigt:

1) Begrænse eller suspendere udlodninger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer.

2) Begrænse eller suspendere andre udbetalinger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer.

3) Begrænse eller suspendere tilbagekøb og tilbagebetaling eller indløsning af kapitalgrundlagselementer.

4) Begrænse eller suspendere bonusser eller anden variabel aflønning

5) suspendere livsforsikringstageres indløsningsrettigheder.

Stk. 2. Beføjelsen til at suspendere indløsningsrettigheder midlertidigt, jf. stk. 1, nr. 5, må kun udøves under ekstraordinære omstændigheder, der berører virksomheden, og hvis dette er i virksomhedens, forsikringstageres og begunstigedes kollektive interesse. Finanstilsynets udøvelse af denne beføjelse, skal tage hensyn til potentielle utilsigtede virkninger på de finansielle markeder og på virksomhedens forsikringstageres og begunstigedes rettigheder, herunder i en grænseoverskridende sammenhæng. Finanstilsynet offentliggør begrundelsen for anvendelsen af denne beføjelse.

Stk. 3. Anvendelsen af en foranstaltning, jf. stk. 1, må højst vare tre måneder. Finanstilsynet kan forlænge en foranstaltning udover 3 måneder, såfremt de årsager, der begrunder den, stadig er til stede, og at den ikke længere anvendes, når disse årsager ikke længere gør sig gældende.

Stk. 4. Uanset § 177 d, stk. 6, kan de berørte gruppe 1-forsikringsselskaber, indtil suspensionen af indløsningsrettigheder ophæves af Finanstilsynet, ikke:

1) Foretage udlodninger eller andre betalinger til aktionærer eller andre efterstillede kreditorer.

2) Foretage aktietilbagekøb, tilbagebetaling eller indløsning af kapitalgrundlagselementer.

3) Udbetale bonusser eller anden variabel aflønning til medlemmer af bestyrelse, direktion eller nøglepersoner.

Stk. 5. Ved udøvelsen af beføjelserne, jf. stk. 1 og 4, tager Finanstilsynet behørigt hensyn til art, omfang og kompleksitet, navnlig med hensyn til virksomheder, der er klassificeret som små og ikke komplekse virksomheder, dokumentation fra tilsynsprocessen og en fremadrettet vurdering af den pågældende virksomheds solvens og finansielle situation i overensstemmelse med vurderingen omhandlet i § 132 a, stk. 1, nr. 1-2.

Stk. 6. Finanstilsynet kan udøve beføjelserne i stk. 1 og 4 overfor virksomheder, der driver virksomhed i en medlemsstat, hvis de ekstraordinære omstændigheder, der er nævnt i stk. 2, berører hele eller en betydelig del af forsikringsmarkedet.

Tilsynsforanstaltninger til bevarelse af virksomheders finansielle situation under ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor

§ 177 d. Finanstilsynet kan træffe foranstaltninger til bevarelse af individuelle gruppe 1-forsikringsselskabers finansielle situation i perioder med ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor, som kan true den pågældende

virksomheds finansielle situation eller stabiliteten i det finansielle system, jf. dog §§ 220-221.

Stk. 2. I perioder med ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor, kan Finanstilsynet pålægge gruppe 1-forsikringsselskaber med en særlig sårbar risikoprofil som minimum at træffe følgende foranstaltninger:

1) Begrænse eller suspendere udlodninger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer.

2) Begrænse eller suspendere andre betalinger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer

3) Begrænse eller suspendere aktietilbagekøb og tilbagebetaling eller indløsning af kapitalgrundlagselementer.

4) Begrænse eller suspendere bonusser eller anden variabel aflønning.

Stk. 3. Ved udøvelsen beføjelser nævnt i stk. 2 tager Finanstilsynet behørigt hensyn til art, omfang og kompleksitet, navnlig med hensyn til virksomheder, der er klassificeret som små og ikke komplekse virksomheder og til eventuelle risikotolerancegrænser godkendt af virksomheden, tærskler i virksomhedens risikostyringssystem, dokumentation fra tilsynsprocessen og en fremadrettet vurdering af virksomhedens solvens og finansielle situation i overensstemmelse med vurderingen nævnt i § 132 a, stk. 1, nr. 1-2.

Stk. 4. Anvendelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, skal vare ved, så længe de årsager, der begrunder foranstaltningerne, gør sig gældende. Finanstilsynet gennemgår foranstaltningerne, som minimum hver tredje måned, og foranstaltningerne ophæves, så snart de årsager, der begrunder foranstaltningerne, ikke længere gør sig gældende.

Stk. 5. Væsentlige koncerninterne transaktioner nævnt i § 8, stk. 1, 2. pkt. i bekendtgørelse om koncerninterne transaktioner herunder koncerninterne udbytteudlodninger, kan kun suspenderes eller begrænses i henhold til stk. 2, hvis de udgør en trussel mod koncernens eller mindst ét af koncernens virksomheders solvens eller likviditetsstilling. Tilsynsmyndighederne for de tilknyttede virksomheder konsulterer den koncerntilsynsførende, inden de suspenderer eller begrænser transaktioner med resten af koncernen.

Likviditetsrisikostyring på koncernniveau

§ 177 e. Deltagende forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder skal udarbejde og ajourføre en plan

for likviditetsrisikostyring på koncernniveau, der omfatter likviditetsanalyse på kort sigt, og når den koncerntilsynsførende anmoder herom, omfatter likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt. § 177 a finder tilsvarende anvendelse på deltagende forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder.

Stk. 2. Uanset § 177 a er forsikringsdatterselskaber, der er omfattet af koncerntilsyn i henhold til § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, undtaget fra udarbejdelse og ajourføring af en plan for likviditetsrisikostyring på individuelt niveau, når planen for likviditetsrisikostyring i henhold til stk. 1 omfatter de pågældende datterselskabers likviditetsstyring og likviditetsbehov, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Hvert enkelt gruppe 1-forsikringsselskab, der er omfattet af undtagelsen i stk. 2, indgiver de dele af planen for likviditetsrisikostyring, der omfatter hele koncernens situation og deres egen situation, til sin tilsynsmyndighed.

Stk. 4. Finanstilsynet kan kræve, at et forsikringsdatterselskab udarbejder og ajourfører en plan for likviditetsrisikostyring på individuelt niveau, når de opdager en specifik likviditetssvaghed, eller hvis planen for likviditetsstyring på koncernniveau ikke indeholder de nødvendige oplysninger. Finanstilsynet tager hensyn til, hvad tilsynsmyndigheden, der har godkendt dattervirksomheden, kræver af oplysninger fra sammenlignelige virksomheder, i planen for likviditetsrisikostyring med henblik på at overvåge deres likviditetsstilling.

Andre makroprudentielle regler

§ 177 f. §§ 177 b og 177 c finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau for øverste modervirksomheder i en koncern, der er underlagt koncerntilsyn, jf. § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, og som også er omfattet af § 166, stk. 1 og 2.«

57. I *§ 199* indsættes som *stk. 5:*
»*Stk. 5.* Har et gruppe 1-forsikringsselskab fået inddraget sin tilladelse, er det pågældende forsikringsselskab fortsat underlagt generelle regler og mål for forsikringstilsyn tidligst indtil det tidspunkt, hvor en eventuel likvidation er indledt.«

58. Efter § 199 indsættes før overskriften før § 200:

»Nødlidende eller forventeligt nødlidende

§ 199 a. Finanstilsynet træffer afgørelse om, at et gruppe 1-forsikringsselskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende, efter høring af Finansiel Stabilitet.

Stk. 2. Et forsikringsselskab anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende under følgende omstændigheder:
1) Forsikringsselskabet overtræder eller forventes at overtræde minimumskapitalkravet, jf. § 155, og der er ikke rimelig udsigt til genopretelse.
2) Forsikringsselskabet opfylder ikke længere betingelserne for at blive meddelt tilladelse eller tilsidesætter groft sine forpligtelser i henhold til de bestemmelser, som selskabet er underlagt, eller der foreligger objektive forhold til støtte for en forventning om, at selskabet i nær fremtid groft vil tilsidesætte sine forpligtelser på en måde, som vil berettige til at trække tilladelsen tilbage.
3) Forsikringsselskabets aktiver er, eller der er objektive forhold til støtte for en konstatering af, at selskabets aktiver i nær fremtid vil være mindre end selskabets passiver.
4) Forsikringsselskabet er ude af stand til at indfri sin gæld eller andre forpligtelser, herunder betalinger til forsikringstagere eller begunstigede, når de forfalder, eller der foreligger objektive forhold til støtte for en konstatering af, at selskabet i nær fremtid vil befinde sig i en sådan situation.
5) Ekstraordinær offentlig finansiel støtte er nødvendig.

§ 199 b. Inden Finansiel Stabilitet beslutter at afvikle et gruppe 1-forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, et forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed, skal Finanstilsynet sørge for, at der foretages en første værdiansættelse af selskabet for at afgøre, om betingelserne for afvikling i henhold til i § 199 a, stk. 2 er opfyldt.
Stk. 2. Værdiansættelsen kan være midlertidig, jf. §10 i lov om restrukturering og afvikling af visse forsikringsselskaber.«

59. I *§ 200, stk. 2,* indsættes efter »som Finanstilsynet har godkendt«: », fordi afvikling efter § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber ikke vurderes at være i offentlighedens interesse«.

60. *§ 200, stk. 3, 2. pkt.,* ophæves.

61. I *§ 201* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»*Stk. 2.* Afvikling sker ved likvidation, fusion eller på anden måde, som Finanstilsynet har godkendt.«
Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

62. I *§ 202* ændres »selskabets forsikringsbestand er taget under administration i overensstemmelse med §§ 227-235.« til: »når afvikling efter § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber vurderes at være i offentlighedens interesse.«

63. I *§ 204, stk. 1,* ændres »Når et forsikringsselskab overdrager en arbejdsulykkeforsikringsbestand til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, jf. § 200, stk. 3, 3. pkt.« til: » Når et forsikringsselskab overdrager en arbejdsulykkeforsikringsbestand til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, jf. § 200, stk. 3, 2. pkt.«

64. I *§ 209, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter »konkursbegæring«: », medmindre det vurderes, at afvikling af selskabet vurderes at være i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber«.

65. *§ 209, stk. 4, 1. pkt.* og *stk. 5,* ophæves.

66. *§ 214, stk. 1,* indsættes efter » det «: », medmindre det vurderes at afvikling af selskabet vurderes at være i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber«.

67. I *§ 220, stk. 2,* ændres »selskabets forsikringsbestand tages under administration i henhold til §§ 227-235« til: »selskabet erklæres nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 199 a«.

68. *§ 220, stk. 3,* ophæves.

69. *§ 220, stk. 4,* der bliver til stk. 3, affattes således:
» Er de påbudte foranstaltninger ikke truffet inden den fastsatte frist, og skønnes undladelsen at medføre fare for de forsikrede, kan Finanstilsynet træffe beslutning om at et selskab skal træde i likvidation, medmindre afvikling efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber vurderes at være i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.«

70. *§ 220, stk. 5,* ophæves.

71. I *§ 221, stk. 2,* indsættes efter »likvidation«: », medmindre afvikling efter § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber vurderes at være i offentlighedens interesse.«

72. I *§ 222* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»*Stk. 2.* Som led i foranstaltninger, der er nævnt i § 224, kan Finanstilsynet, hvis der ikke indledes likvidation inden for to måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er nævnt i § 138 a, overveje at begrænse eller forbyde fri rådighed over gruppe 1-forsikringsselskabets aktiver i overensstemmelse med stk. 1.«
Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

73. *§ 223, stk. 3, 1. pkt.,* affattes således:
»I tilfælde af usædvanlige ugunstige situationer, som berører gruppe 1-forsikringsselskaber, der udgør en betydelig del af markedet eller af de berørte brancher som erklæret af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA), kan Finanstilsynet for de berørte virksomheder forlænge den nævnte periode i stk. 2 med en periode på højst syv år under hensyntagen til alle relevante faktorer, herunder den gennemsnitlige varighed af de forsikringsmæssige hensættelser.«

74. *§ 224, stk. 1 og 2,* affattes således:
»Et gruppe 1-forsikringsselskab skal inden for en måned efter at have konstateret, at virksomheden ikke opfylder minimumskapitalkravet eller efter at have konstateret risiko for manglende opfyldelse, forelægge en realistisk kortfristet finansieringsplan til godkendelse hos Finanstilsynet.
Stk. 2. Finansieringsplanen skal udarbejdes med henblik på at genoprette det anerkendte basiskapitalgrundlag til mindst niveauet for minimumskapitalkravet eller at reducere sin risikoprofil for at sikre opfyldelse af minimumskapitalkravet inden for tre måneder efter konstateringen.«

75. Efter § *225* indsættes før overskriften før § 226:

»Udelukkelse af visse kontraktmæssige beføjelser ved iværksættelse af kriseforebyggelsesforanstaltninger

§ 225 a. En kriseforebyggelsesforanstaltning, der er truffet over for et gruppe 1-forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel

EU-moderholdingvirksomhed, herunder forekomsten af enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, betragtes ikke i sig selv som en fyldestgørelsesgrund som nævnt i § 5, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder, i forbindelse med en kontrakt indgået af det berørte selskab og ej heller som insolvensbehandling som nævnt i § 5, nr. 7, i lov om kapitalmarkeder, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til denne kontrakt, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes.

Stk. 2. Endvidere betragtes en kriseforebyggelsesforanstaltning ikke i sig selv som en fyldestgørelsesgrund som nævnt i § 5, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder, eller som insolvensbehandling som nævnt i § 5, nr. 7, i lov om kapitalmarkeder i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af:

1) En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed eller et hvilket som helst koncernselskab garanterer eller på anden vis understøtter de forpligtelser, der følger af denne kontrakt.

2) Et koncernselskab, når kontrakten indeholder krydsklausuler (cross default).

Stk. 3. Forudsat, at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes, må en kriseforebyggelsesforanstaltning, herunder enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, ikke i sig selv gøre det muligt for nogen at

1) udøve nogen opsigelses-, suspensions-, ændrings-, netting- eller modregningsret, herunder i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af

   a) en dattervirksomhed, når gennemførelsen af de forpligtelser, der følger af kontrakten, garanteres eller på anden vis understøttes af et koncernselskab, eller

   b) et koncernselskab, når kontrakten indeholder krydsklausuler (cross default),

2) opnå besiddelse af, udøve kontrol over eller gøre en eventuel sikkerhed gældende i ethvert aktiv tilhørende et forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed eller et koncernselskab i forbindelse med kontrakter, der indeholder krydsklausuler (cross default), eller

3) påvirke enhver kontraktlig rettighed, som tilfalder et forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-

moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed eller enhver koncernselskab i forbindelse med kontrakter, der indeholder krydsklausuler (cross default).
4) Stk. 4. Stk. 1-3 berører ikke en persons ret til at træffe en foranstaltning som nævnt i stk. 3, nr. 1-3, når denne rettighed følger af en anden begivenhed end kriseforebyggelsesforanstaltningen eller en begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen heraf.«

»**§ 225 b.** For at gøre det lettere at træffe potentielle foranstaltninger i henhold til § 36, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, skal et gruppe 1-forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingsvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed i de tilknyttede aftaler medtage kontraktbestemmelser, hvorved aktionærer, kreditorer eller parter i aftalen om oprettelse af passivet anerkender, at passivet kan være omfattet af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, og indvilliger i at være bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller mortificering, som Finansiel Stabilitets udøvelse af disse beføjelser giver anledning til.
Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på passiver, der er undtaget fra ned skrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. § 25, stk. 6, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.
Stk. 3. Finanstilsynet kan kræve, at et forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed forelægger en begrundet juridisk udtalelse fra en uafhængig juridisk ekspert, som bekræfter den retlige håndhævelse og virkning af sådanne kontraktbestemmelser.«

76. *Overskriften* før § 227 og *§§ 227-235* ophæves.

77. Efter kapitel 20 indsættes i *afsnit VII:*

»Kapitel 20 a

Afviklingsplanlægning

§ 235 a. Finanstilsynet skal udarbejde og vedtage en afviklingsplan for hvert gruppe 1-forsikringsselskab, som ikke er en del af en koncern, som er underlagt afviklingsplanlægning i henhold til §§ 235 b og 235 c, og som opfylder betingelserne i stk. 2. Afviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet.

Stk. 2. Finanstilsynet skal udarbejde afviklingsplaner for forsikringsselskaber, for hvilke de efter indstilling fra Finansiel Stabilitet vurderer, at

1) det i forhold til andre forsikringsselskaber er mere sandsynligt, at iværksættelse af en eller flere afviklingsforanstaltninger, jf. § 3, stk. 1, nr. 12, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, vil være i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, i tilfælde af, at forsikringsselskabet bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 199 a, stk. 2, eller

2) forsikringsselskabet udfører en eller flere kritiske funktioner.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse for små og ikkekomplekse virksomheder, medmindre Finanstilsynet efter høring af Finansiel Stabilitet vurderer, at nt lille og ikkekompleks virksomhed udgør en særlig risiko på nationalt eller regionalt plan.

Stk. 4. En afviklingsplan, jf. stk. 1 og 2, skal

1) indeholde de afviklingshandlinger, som Finansiel Stabilitet kan anvende, når forsikringsselskabet opfylder betingelserne for afvikling, jf. § 5 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber,

2) tage højde for relevante afviklingsscenarier, herunder, hvor forsikringsselskabets opfyldelse af betingelserne for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 199 a, er idiosynkratisk, og, hvor det finder sted i en periode med generel finansiel ustabilitet eller begivenheder, der berører hele det finansielle system, i forbindelse med beskrivelsen af anvendelsesmulighederne for afviklingsværktøjer- og beføjelser, og

3) opstille modeller for, hvordan afviklingsværktøjerne, kan anvendes, og hvordan afviklingsbeføjelserne, der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, kan udøves på forsikringsselskabet.

Stk. 5. Der må i afviklingsplanerne ikke regnes med ekstraordinær offentlig finansiel støtte, ud over, når det er relevant, anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger.

Stk. 6. Afviklingsplanerne skal indeholde alle følgende elementer, og hvor det er passende og muligt, i kvantificeret form:

1) En sammenfatning af planens vigtigste elementer.

2) Et resumé af de væsentligste ændringer i forsikringsselskabet, der har fundet sted, siden de seneste afviklingsrelaterede oplysninger blev indsendt.

3) En beskrivelse af, hvordan kritiske funktioner og centrale forretningsområder i nødvendigt omfang vil kunne adskilles juridisk og økonomisk fra andre funktioner for at sikre videreførelse, i tilfælde af at forsikringsselskabet bryder sammen.
4) En identifikation af de aktiver, som kan forventes at kunne betragtes som sikkerhedsstillelse.
5) Et skøn over tidsrammen for gennemførelsen af hver af planens materielle aspekter.
6) En udførlig beskrivelse af den vurdering af afviklingsmuligheder, herunder vurderingen af gennemførligheden og troværdigheden af likvidation ved almindelig insolvensbehandling, der er foretaget i overensstemmelse med § 235 g.
7) En beskrivelse af de foranstaltninger, der kræves i medfør af § 235 i for at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling, som er påpeget ved vurderingen i henhold til § 235 g.
8) En redegørelse for, hvordan afviklingsmuligheder vil kunne finansieres uden en antagelse om ekstraordinær offentlig finansiel støtte, ud over, når det er relevant, anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger.
9) En udførlig beskrivelse af de forskellige afviklingsstrategier, der vil kunne anvendes, i lyset af de forskellige mulige scenarier og de gældende tidsfrister.
10) En beskrivelse af kritiske indbyrdes afhængighedsforhold.
11) En analyse af afviklingsplanens konsekvenser for forsikringsselskabets medarbejdere, herunder en vurdering af eventuelle omkostninger forbundet hermed, og en beskrivelse af de planlagte procedurer for høring af medarbejderne under afviklingsprocessen, idet der tages hensyn til regler for dialog med arbejdsmarkedets parter, hvor dette er relevant.
12) En plan for kommunikation med medierne og offentligheden.
13) En beskrivelse af de aktiviteter og systemer, der har afgørende betydning for opretholdelsen af den fortsatte drift af forsikringsselskabets operationelle procedurer.
14) Hvor det er relevant, udtalelser fra forsikringsselskabet om afviklingsplanen.
Stk. 7. Finanstilsynet skal mindst hvert andet år gennemgå og om nødvendigt ajourføre en afviklingsplan, som vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet, og under alle omstændigheder
1) efter væsentlige ændringer, der berører forsikringsselskabets retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for afviklingsplanens effektivitet eller på anden vis vil nødvendiggøre en revision af afviklingsplanen, eller

2) når en væsentlig ændring af forsikringsselskabets finansielle stilling, som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af afviklingsplanen, bliver forudsigelig.

Stk. 8. Et forsikringsselskab, for hvilket der er udarbejdet en afviklingsplan, jf. stk. 1, skal straks meddele Finanstilsynet enhver hændelse, der nødvendiggør en revision af afviklingsplanen. Finanstilsynet meddeler oplysningerne om hændelsen til Finansiel Stabilitet.

Stk. 9. Ved udarbejdelsen af afviklingsplaner kan Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet for EU-dattervirksomheder tage hensyn til den afviklingsstrategi, som de berørte tredjelandsmyndigheder anvender for de koncerner, som disse afviklingsmyndigheder er ansvarlige for.

Stk. 10. Finanstilsynet skal fremsende en sammenfatning af de vigtigste elementer i den vedtagne afviklingsplan, jf. stk. 1 eller 7, til forsikringsselskabet.

Stk. 11. Finanstilsynet skal forelægge et udkast til en afviklingsplan eller en ajourført afviklingsplan for et forsikringsselskab, som udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed, for tilsyns- eller afviklingsmyndighederne i værtslandet.

Afviklingsplanlægning i koncerner

§ 235 b. Når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed, skal Finanstilsynet udarbejde og vedtage en koncernafviklingsplan for en koncern, der er underlagt afviklingsplanlægning på grundlag af betingelserne i § 235 a, stk. 2 eller 3. Koncernafviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet.

Stk. 2. Finanstilsynet kan udarbejde og vedtage en afviklingsplan, jf. § 235 a, for en dattervirksomhed, som er et gruppe 1-forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed eller en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, når der ikke findes en koncernafviklingsplan. Afviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet.

Stk. 3. En koncernafviklingsplan skal

1) fastlægge afviklingshandlinger, der skal foretages over for hvert selskab i koncernen, hvor foranstaltninger vil være nødvendige for at sikre videreførelsen af kritiske funktioner,

2) undersøge, hvorvidt afviklingsværktøjer og afviklingsbeføjelser, kan anvendes på en koordineret måde i koncernen og identificere potentielle hindringer herfor,

3) for en koncern, der også omfatter selskaber, som er etableret i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået samarbejde med på det finansielle område, påpege passende muligheder for samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i de pågældende lande samt konsekvenserne for afvikling i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,
4) afdække foranstaltninger, herunder juridisk og økonomisk udskillelse af bestemte funktioner eller forretningsområder, som er nødvendige for at lette koncernafviklingen, idet der tages hensyn til koncerninterne afhængighedsforhold,
5) angive tilgængelige finansieringsressourcer med henblik på at finansiere koncernafviklingshandlingerne og, når der er behov for at anvende forsikringsgarantiordninger og eventuelle finansieringsordninger, opstille principper for deling af ansvaret for nævnte finansiering mellem finansieringskilder i forskellige medlemsstater, uden at der regnes med ekstraordinær offentlig finansiel støtte, og
6) indeholde de elementer, der er fastsat i § 235 a, stk. 6.
Stk. 4. Finanstilsynet skal mindst hvert andet år gennemgå og om nødvendigt ajourføre en koncernafviklingsplan, som vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet, og under alle omstændigheder
1) efter ændringer, der berører koncernens, herunder eventuelle koncernselskabers, retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggøre en ændring af koncernafviklingsplanen, eller
2) når en væsentlig ændring af koncernens finansielle stilling, som kan få væsentlige konsekvenser for koncernafviklingsplanens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af koncernafviklingsplanen, bliver forudsigelig.
Stk. 5. Finanstilsynet skal fremsende de vedtagne koncernafviklingsplaner med eventuelle ændringer, jf. stk. 1 eller 4, til:
1) De berørte tilsynsmyndigheder.
2) Den relevante afviklingsmyndighed, der er udpeget i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, når koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat.
3) Den kompetente myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, når koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat.

§ 235 c. De øverste modervirksomheder skal indsende de oplysninger, der kan være påkrævet i medfør af § 235 d, til Finanstilsynet, når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed. Disse oplysninger vedrører den øverste modervirksomhed og i nødvendigt omfang hvert af koncernselskaberne, herunder et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en blandet EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet skal, under forudsætning af, at de fortrolighedskrav, der er fastsat i §§ 285, 288, 289 og 290, er opfyldt, videresende de relevante oplysninger, der er indsendt i henhold til stk. 1, til:

1) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA).

2) De afviklingsmyndigheder, som er medlemmer af afviklingskollegiet.

3) De relevante tilsynsmyndigheder, som er medlemmer af eller deltager i tilsynskollegiet, jf. artikel 248, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Stk. 3. Når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed, skal Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet i afviklingskollegier udarbejde og ajourføre en koncernafviklingsplan, jf. § 235 b, stk. 1 og 4, i samarbejde med de afviklingsmyndigheder, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, og efter høring af de berørte tilsynsmyndigheder, jf. stk. 2, nr. 3.

Stk. 4. Finanstilsynet kan under iagttagelse af de fortrolighedskrav, som er fastsat i §§ 285 og 289, inddrage afviklingsmyndighederne i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, i hvis jurisdiktioner koncernen har etableret datterselskaber, som er forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder eller væsentlige filialer, i udarbejdelsen og ajourføringen af en koncernafviklingsplan, jf. § 235 b, stk. 1 og 4.

Stk. 5. Vedtagelsen af koncernafviklingsplanen skal ske i form af en fælles afgørelse som nævnt i § 235 k, som er truffet af koncernafviklingsmyndigheden og af afviklingsmyndighederne for datterforsikringsselskaberne og for et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en blandet EU-

moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed.

Oplysninger i forbindelse med forsikringsselskabets afviklingsplaner og samarbejde

§ 235 d. Finanstilsynet kan kræve, at et gruppe 1-forsikringsselskab eller det øverste moderselskab samarbejder med Finanstilsynet i nødvendigt omfang i udarbejdelsen af afviklingsplaner eller koncernafviklingsplaner, herunder giver Finanstilsynet alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udarbejde og iværksætte afviklingsplaner eller koncernafviklingsplaner.

Fjernelse af proceduremæssige hindringer for nedskrivning eller konvertering

§ 235 e. Et gruppe 1-forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed må ikke have bestemmelser i sine vedtægter eller stiftelsesdokumenter, som indeholder proceduremæssige hindringer for konverteringen af passiver til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, jf. § 30 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder], herunder fortegningsrettigheder for aktionærer eller krav om aktionærernes samtykke til en udvidelse af kapitalen.

Kontraktsmæssig anerkendelse af beføjelser til udsættelse under afvikling

§ 235 f. Et gruppe 1-forsikringsselskab, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed, et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, skal, i alle finansielle kontrakter, som det indgår, og som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, indføre bestemmelser, i henhold til hvilke parterne anerkender

1) at den finansielle kontrakt kan blive underlagt Finansiel Stabilitets udøvelse af beføjelsen til at suspendere eller begrænse rettighederne og forpligtelserne i §§ 39-41 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, og

2) at de er bundet af kravene i § 38, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse på alle finansielle kontrakter, som

1) skaber en ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse og

2) indeholder bestemmelser om udøvelse af en eller flere opsigelsesrettigheder eller rettigheder til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, som §§ 38-41 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber ville finde anvendelse på, når den finansielle kontrakt er omfattet af denne lov.

Stk. 3. Det forhold, at et forsikringsselskab, EU-moderforsikringsholdingvirksomhed, blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed, moderforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed, blandet finansiel holdingvirksomhed, moderforsikringsholdingvirksomhed og blandet finansielt moderholdingvirksomhed, i sine finansielle kontrakter ikke medtager de kontraktbestemmelser, der er nævnt i stk. 1, forhindrer ikke Finansiel Stabilitet i at udøve de beføjelser, der er nævnt i §§ 38-41 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber i forbindelse med disse finansielle kontrakter.

Vurdering af afviklingsmuligheder

§ 235 g. Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet skal vurdere, i hvilket omfang gruppe 1-forsikringsselskaber, som ikke er en del af en koncern, kan afvikles, uden en antagelse om eventuel ekstraordinær offentlig finansiel støtte, ud over, hvor det er muligt og relevant, anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af finansieringsordningen.

Stk. 2. Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet foretager den vurdering af afviklingsmuligheder, der er nævnt i stk. 1 samtidig med og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af afviklingsplanen i henhold til § 235 a, stk. 1 og 7.

Stk. 3. Med henblik på vurderingen af afviklingsmuligheder kan Finanstilsynet anmode forsikringsselskaber om at forelægge alle nødvendige oplysninger.

Vurdering af afviklingsmuligheder i koncerner

§ 235 h. Når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed, skal de sammen med afviklingsmyndighederne for datterselskaber, samt efter høring af den koncerntilsynsførende og tilsynsmyndighederne for sådanne datterselskaber vurdere, i hvilket omfang koncerner kan afvikles uden en antagelse om eventuel ekstraordinær offentlig finansiel støtte, ud over, hvor det er muligt og relevant, anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af finansieringsordningen.

Stk. 2. Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet foretager vurderingen af koncerners afviklingsmuligheder samtidig med, og med henblik på, udarbejdelsen og ajourføringen af koncernafviklingsplanerne i henhold til § 235 b, stk. 1 og 4. Vurderingen foretages efter den i § 235 c fastsatte beslutningsprocedure.
Stk. 3. Med henblik på vurderingen af afviklingsmuligheder kan Finanstilsynet anmode forsikringsselskaberne i koncernen om at forelægge alle nødvendige oplysninger.

Beføjelse til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder

§ 235 i. Når det ved en vurdering, der er foretaget i henhold til §§ 235 g eller 235 h konstateres, at der er væsentlige hindringer for et gruppe 1-forsikringsselskabs afviklingsmuligheder, giver Finanstilsynet forsikringsselskabet skriftlig underretning herom.
Stk. 2. Kravet til Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet om at udarbejde afviklingsplaner og kravet til de relevante afviklingsmyndigheder om at nå frem til en fælles afgørelse i henhold til § 235 k om koncernafviklingsplaner som nævnt i henholdsvis § 235 a og § 235 c, stk. 5, suspenderes, når Finanstilsynet sender en underretning vedrørende afviklingshindringer, jf. stk. 1, indtil selskabets forslag til foranstaltninger til fjernelse eller afhjælpning af væsentlige hindringer for afviklingsmuligheder er blevet accepteret af Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet i henhold til stk. 3, eller indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse herom i henhold til stk. 4.
Stk. 3. Senest fire måneder efter modtagelsen af den underretning, der er nævnt i stk. 1, forelægger forsikringsselskabet et forslag til mulige foranstaltninger med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer, der er påpeget i underretningen, for Finanstilsynet.
Stk. 4. Vurderer Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, at de i henhold til stk. 3 af et forsikringsselskab foreslåede foranstaltninger ikke effektivt afhjælper eller fjerner den identificerede hindring, kræver Finanstilsynet, at forsikringsselskabet træffer en af de i stk. 5 fastsatte alternative foranstaltninger. Finanstilsynet giver skriftlig underretning om sådanne foranstaltninger til selskabet, som inden for en måned efter modtagelsen af underretningen skal forelægge en plan for efterlevelsen af disse krav.
Stk. 5. Finanstilsynet har beføjelse til som minimum at træffe følgende alternative foranstaltninger:
1) Kræve at forsikringsselskabet reviderer koncerninterne finansieringsaftaler eller genovervejer fraværet af sådanne eller udarbejder serviceaftaler, det være sig internt i koncernen eller med tredjemand.

2) Kræve at forsikringsselskabet begrænser sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer.
3) Indføre krav om yderligere oplysninger, som er relevante i forbindelse med en afvikling, i specifikke tilfælde eller på regelmæssig basis.
4) Kræve, at forsikringsselskabet afhænder bestemte aktiver eller omstrukturer passiver.
5) Kræve, at forsikringsselskabet begrænser eller indstiller bestemte eksisterende eller påtænkte aktiviteter.
6) Begrænse eller forhindre udviklingen af nye eller eksisterende forretningsområder eller salget af nye eller eksisterende produkter.
7) Kræve, at forsikringsselskabet ændrer sin genforsikringsstrategi.
8) Kræve, at forsikringsselskabet eller ethvert koncernselskab, som det enten direkte eller indirekte kontrollerer, forenkles gennem dets eller dens retlige eller operationelle struktur, for at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og operationelt fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjer.
9) Kræve, at forsikringsselskabet eller et moderselskab opretter en moderforsikringsholdingvirksomhed i en medlemsstat eller en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed.
10) Kræve, at en blandet forsikringsholdingvirksomhed, der har et forsikringsselskab som dattervirksomhed, opretter en særskilt forsikringsholdingvirksomhed til at kontrollere forsikringsselskabet, når det er nødvendigt for at lette afviklingen af forsikringsselskabet og undgå, at anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser får negative konsekvenser for koncernens ikke-finansielle del.
stk. 6. Med henblik på leveringen af kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med § 29, stk. 6 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber kan Finanstilsynet pålægge forsikringsselskaber til enhver tid at være i besiddelse af den nødvendige tilladelse til at udstede det relevante antal kernekapitalinstrumenter.

Beføjelse til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder i koncerner

§ 235 j. Når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed, tager de sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder, efter høring af tilsynskollegiet, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 248 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), hensyn til den i § 235 h nævnte vurdering i afviklingskollegiet og tager alle rimelige skridt til at nå frem til en fælles

afgørelse, jf. § 235 k, om anvendelsen af foranstaltninger, som er udpeget i overensstemmelse med § 235 i, stk. 4, vedrørende alle relevante koncernselskaber.

Stk. 2. Når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed udarbejder og forelægger de i samarbejde med den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) i henhold til artikel 25, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) en rapport om afviklingshindringer for den øverste modervirksomhed og for datterselskabernes afviklingsmyndigheder.

Stk. 3. Senest fire måneder efter modtagelsen af rapporten, kan den øverste modervirksomhed indsende bemærkninger og forelægge Finanstilsynet forslag til foranstaltninger til at afhjælpe eller fjerne de hindringer, der er påpeget i rapporten. Finanstilsynet meddeler de myndigheder, som er medlemmer af eller deltager i afviklingskollegiet, de foranstaltninger, der måtte være foreslået af den øverste modervirksomhed.

Stk. 4. Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet vurderer, om de pågældende foranstaltninger, forslået af selskabet, jf. stk. 3, effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige hindringer.

Stk. 5. Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og datterselskabernes afviklingsmyndigheder gør, efter høring af tilsynsmyndighederne alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse, jf. § 235 k, i afviklingskollegiet vedrørende identifikation af væsentlige hindringer og, når det er nødvendigt, vedrørende vurderingen af de foranstaltninger, der er foreslået af den øverste modervirksomhed, og de foranstaltninger, som myndighederne kræver for at afhjælpe eller fjerne hindringerne.

Fælles afgørelser

§ 235 k. Når Finanstilsynet er koncerntilsynsførende eller tilsynsmyndighed, eller når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed eller afviklingsmyndighed, bestræber de sig på at nå frem til de fælles afgørelser, der er omhandlet i § 132 l, stk. 2, § 235 c, stk. 5, og § 235 j, stk. 5, alt efter hvad der er relevant. De fælles afgørelser træffes sammen med øvrige relevante tilsynsmyndigheder, afviklingsmyndigheder, koncerntilsynsførende og koncernafviklingsmyndigheder. Afgørelserne træffes inden for fire måneder efter datoen for:

1) Finanstilsynets fremsendelse af den forebyggende koncerngenopretningsplan i overensstemmelse med § 132 j, stk. 9.

2) Finanstilsynets fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i § 235 c, stk. 2.
3) forelæggelsen af eventuelle bemærkninger eller forslaget til alternative foranstaltninger fra det endelige moderselskab eller ved udløbet af den frist, der er omhandlet i § 235 j, stk. 3, hvis denne udløber først.
Stk. 2. Foreligger der ikke en fælles afgørelse inden for den i stk. 1 omhandlede periode om nogle af følgende spørgsmål, træffer Finanstilsynet som koncerntilsynsførende, eller Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet som koncernafviklingsmyndighed, alt efter hvad der er relevant, deres egne afgørelser om følgende:
1) gennemgangen og vurderingen af den forebyggende koncerngenopretningsplan.
2) eventuelle foranstaltninger, som det endelige moderselskab skal træffe i overensstemmelse med § 132 i, stk. 4-7.
3) koncernafviklingsplanen.
4) de § 235 j omhandlede foranstaltninger.
Stk. 3. De afgørelser, som Finanstilsynet eller Finansiel Stabilitet træffer i henhold til stk. 2, alt efter hvad der er relevant, skal være fuldt ud begrundet og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som er fremsat af andre tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder, alt efter hvad der er relevant, i løbet af den i stk. 1 omhandlede periode. Afgørelsen skal forelægges det endelige moderselskab og de øvrige berørte myndigheder.
Stk. 4. Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og de øvrige relevante tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder inden for den i stk. 1 omhandlede periode om nogle af følgende spørgsmål, træffer Finanstilsynet som tilsynsmyndighed, eller Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet som afviklingsmyndighed, alt efter hvad der er relevant, deres egen afgørelse herom:
1) om der skal udarbejdes en forebyggende genopretningsplan på individuelt grundlag for de forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der hører under Finanstilsynets jurisdiktion, jf. § 132 l, stk. 2.
2) anvendelsen på datterselskabsplan af foranstaltningerne i § 132 i, stk. 4-7.
3) identifikationen af de væsentlige hindringer og, når det er nødvendigt, vurderingen af de foranstaltninger, som er foreslået af det endelige moderselskab, og de foranstaltninger, som myndighederne kræver for at afhjælpe eller fjerne disse hindringer, jf. § 235 j, stk. 1.
Stk. 5. Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra Finanstilsynet og øvrige relevante afviklingsmyndigheder om vedtagelse af koncernafviklingsplanen, jf. § 235 c, stk. 5, inden for den i nærværende bestemmelses stk. 1 omhandlede periode, træffer Finanstilsynet sin egen afgørelse herom og

udarbejder og sørger for at ajourføre en afviklingsplan for de enheder, der hører under Finanstilsynets jurisdiktion, efter indstilling fra Finansiel Stabilitet. Finanstilsynet meddeler sin afgørelse til de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet.

Stk. 6. Hver af afgørelserne i overensstemmelse med stk. 4 og 5 fra Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet skal være fuldt ud begrundede og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som er fremsat af andre tilsynsmyndigheder, afviklingsmyndigheder, koncerntilsynsførende eller koncernafviklingsmyndigheder, alt efter hvad der er relevant.

Stk. 7. Når Finanstilsynet som tilsynsmyndighed, eller Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet som afviklingsmyndighed, er enige med øvrige relevante tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder i en afgørelse som omhandlet i stk. 4 og 5, kan de træffe en fælles afgørelse om en forebyggende koncerngenopretningsplan eller koncernafviklingsplan, som omfatter koncernenheder, der hører under deres jurisdiktioner.

Stk. 8. Når en af de berørte tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder ved udløbet af den i stk. 1 omhandlede periode på fire måneder har indbragt en sag for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, udskyder Finanstilsynet eller Finansiel Stabilitet afgørelsen, jf. nærværende bestemmelses stk. 2, 3, 4 og 5, og afventer den afgørelse, som EIOPA måtte træffe i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 19, stk. 3, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse. Den i stk. 1 omhandlede periode anses for at være forligsfasen, jf. nævnte forordnings artikel 19, stk. 2. EIOPA træffer afgørelse inden for én måned. Efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede periode, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke indbringes for EIOPA. Foreligger der ikke en afgørelse fra EIOPA inden for én måned efter indbringelse af sagen for EIOPA, er det afgørelsen fra Finanstilsynet eller Finansiel Stabilitet, alt efter hvad der er relevant, som finder anvendelse.

Stk. 9. De fælles afgørelser, der er omhandlet i § 132 l, stk. 2, § 235 c, stk. 5, § 235 j, stk. 5, og nærværende bestemmelses stk. 7, og de afgørelser, der er omhandlet i nærværende bestemmelses stk. 2, 3, 4 og 5, anerkendes som endelig og anvendes af Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet.

Stk. 10. Når der træffes fælles afgørelser i henhold til § 235 c, stk. 5, og, for så vidt angår koncernafviklingsplaner, nærværende bestemmelses stk. 7, og når en afviklingsmyndighed vurderer, at genstanden for en uenighed vedrørende koncernafviklingsplaner kan få indvirkning på dens medlemsstats finanspolitiske ansvar, iværksætter Finanstilsynet og Finansiel

Stabilitet, når de er koncernafviklingsmyndighed, en ny vurdering af koncernafviklingsplanen.

Afviklingskollegier

§ 235 l. Når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed, opretter Finanstilsynet afviklingskollegier, som skal varetage de opgaver, der er nævnt i §§ 235 b, 235 c, 235 h, 235 j, 235 n og 235 o, og som efter omstændighederne sikrer samarbejde og koordinering med afviklingsmyndigheder i tredjelande. Disse afviklingskollegier skal navnlig fastsætte rammer for Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, de øvrige afviklingsmyndigheder og i givet fald de berørte tilsynsmyndigheder og koncerntilsynsførende med henblik på at varetage følgende opgaver:
1) Udveksle oplysninger med relevans for udarbejdelsen af koncernafviklingsplaner og for udøvelsen af afviklingsbeføjelser over for koncerner.
2) Udarbejde koncernafviklingsplaner.
3) Vurdere koncerners afviklingsmuligheder, jf. § 235 h.
4) Udøve beføjelser for at afhjælpe eller fjerne hindringer for koncerners afviklingsmuligheder, jf. § 235 j.
5) Afgøre behovet for at udarbejde en koncernafviklingsordning.
6) Koordinere kommunikation til offentligheden om koncernafviklingsstrategier og -ordninger.
7) Koordinere anvendelsen af forsikringsgarantiordninger og finansieringsordninger.
Stk. 2. Følgende er medlemmer af afviklingskollegiet:
1) Finanstilsynet.
2) Finansiel Stabilitet.
3) Afviklingsmyndighederne i hvert land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor et datterselskab, der er underlagt koncerntilsyn, er etableret.
4) Afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor et moderselskab til et eller flere af koncernens selskaber, som er et moderforsikringsselskab, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, et EU-moder-forsikringsholdingvirksomhed og eller en blandet finansielt EU-moderforsikringsholdingvirksomhed er etableret.
5) Den koncerntilsynsførende og tilsynsmyndighederne i de lande i Den Europæiske Union, eller lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor afviklingsmyndigheden er medlem af afviklingskollegiet.
6) De kompetente ministerier, såfremt de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet, ikke er de kompetente ministerier.

7) Den myndighed, der er ansvarlig for forsikringsgarantiordningen i en medlemsstat, såfremt den pågældende medlemsstats afviklingsmyndighed er medlem af afviklingskollegiet, hvor dette er relevant.
8) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA).
9) Afviklingsmyndighederne i de lande i Den Europæiske Union, eller lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor koncernens forsikringsselskaber udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed.
Stk. 3. Såfremt et moderselskab eller et selskab, der er etableret i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har et datterselskab, som er et forsikringsselskab, eller en filial, der ville blive betragtet som væsentlig, hvis den var beliggende i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan tredjelandes afviklingsmyndigheder indbydes til at deltage i afviklingskollegiet som observatører, forudsat at disse myndigheder er underlagt fortrolighedskrav, der efter koncernafviklingsmyndighedens opfattelse svarer til de i § 285 fastsatte krav.
Stk. 4. Når koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat, indbydes de berørte myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, til afviklingskollegiet som observatører.
Stk. 5. Finanstilsynet er formand for afviklingskollegiet.
Stk. 6. Finanstilsynet er ikke forpligtet til at oprette et afviklingskollegium, når andre grupper eller kollegier varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er nævnt i stk. 1, og opfylder alle de betingelser og procedurer, der er fastsat i nærværende bestemmelse, herunder med hensyn til medlemskab af og deltagelse i afviklingskollegier. I så fald skal alle henvisninger til afviklingskollegier i denne lov forstås som henvisninger til disse andre grupper eller kollegier.

Europæiske afviklingskollegier

§ 235 m. Finanstilsynet kan sammen med afviklingsmyndigheden i et andet land i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, oprette et europæisk afviklingskollegium, når et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsmoderselskab har EU-dattervirksomheder, der er etableret i Danmark og mindst ét andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller har en filial beliggende i

Danmark og i mindst ét andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som betragtes som væsentlige af mindst to lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Det europæiske afviklingskollegium varetager de funktioner og udfører de opgaver, der er nævnt i § 235 l, for så vidt angår EU-dattervirksomheder og, i det omfang disse opgaver er relevante, for så vidt angår EU-filialer af et tredjelandsselskab omhandlet i denne bestemmelses stk. 1, og fungerer i øvrigt i overensstemmelse med reglerne i § 235 l.

Stk. 3. Når kun et moderselskab, der er etableret i en medlemsstat, ejer alle EU-dattervirksomheder af et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsmoderselskab, varetages det europæiske afviklingskollegiums formandskab af afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor det pågældende moderselskab er etableret. Finder 1. pkt. ikke anvendelse, varetager afviklingsmyndigheden i det land i Den Europæiske Union eller land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor et EU-dattervirksomhed med den højeste værdi af samlede balanceførte aktiver er etableret, det europæiske afviklingskollegiums formandskab.«

78. I *§ 259, stk. 2,* indsættes efter nr. 9 som nyt nummer:

»10) Regler udstedt i medfør af Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber.«

Nr. 10 og 11 bliver herefter nr. 11 og 12.

79. Efter § 260 indsættes:

»§ 260 a. Finanstilsynet udfører de opgaver, der er anført i kapitel 20 i forhold til afviklingsplanlægning, og sikrer en effektiv passende operationel uafhængighed af Finanstilsynets tilsyn med forsikringsselskaber.

Stk. 2. Finanstilsynets direktør tilrettelægger opgaverne nævnt i stk. 1. Finanstilsynets bestyrelse godkender opgavernes tilrettelæggelse.«

80. I *§ 269, stk. 1,* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Tilsvarende gælder for udenlandske forsikringsselskaber, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af en filial eller udbud af finansielle tjenesteydelser.«

81. Efter § 269 indsættes:

»Indberetningsfrister

§ 269 a. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal indberette oplysninger, der kræves på årlig basis til Finanstilsynet, inden for 16 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår.

Stk. 2. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal indberette oplysninger, der kræves én gang i kvartalet til Finanstilsynet, senest fem uger efter afslutningen af hvert kvartal.

Stk. 3. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal indberette den regelmæssige tilsynsrapport til Finanstilsynet senest 18 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår.

Stk. 4. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal indberette rapporten om solvens og finansiel situation på årlig basis til Finanstilsynet inden for 18 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår.

Stk. 5. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal indberette rapporten om egen risiko og solvens vurdering (ORSA-tilsynsrapporten) til Finanstilsynet senest to uger efter vurderingens afslutning.

Stk. 6. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette oplysninger, der kræves på årlig basis til Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende inden for 22 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår.

Stk. 7. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette de oplysninger, der kræves kvartalsvis til Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende, senest 11 uger efter udgangen af hvert kvartal.

Stk. 8. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette rapporten om solvens og finansiel situation på koncernniveau til Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende inden for 24 uger efter afslutningen af deres regnskabsår.

Stk. 9. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette den regelmæssige tilsynsrapport til Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende inden for 24 uger efter afslutningen af deres regnskabsår.

Stk. 10. Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette rapporten om egen risiko og solvens vurdering (ORSA-tilsynsrapporten) på koncernniveau til Finanstilsynet senest to uger efter vurderingens afslutning.

Begrænsning af regelmæssig tilsynsindberetning

§ 269 b. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at begrænse den regelmæssige tilsynsindberetning, hvor der er fastsat krav om tilsynsindberetning med bestemte mellemrum, som er under et år.

Stk. 2. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at begrænse den regelmæssige tilsynsindberetning eller undtage gruppe 1-forsikringsselskaber fra krav om post-for-post-indberetning.

Stk. 3. Skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om proportional begrænsning af regelmæssig tilsynsindberetning.«

82. I *§ 278, stk. 1,* indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:
»4) forsikringsselskabet anvender overgangsforanstaltningen på de risikofrie rentesatser nævnt i § 331 eller overgangsforanstaltningen på forsikringsmæssige hensættelser nævnt i § 332, og alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Virksomheden vil ikke opfylde solvenskapitalkravet uden anvendelse af overgangsforanstaltningen.

b) Virksomheden har hverken forelagt Finanstilsynet den oprindelige indfasningsplan inden for den krævede frist som fastsat i § 333, stk. 2, eller den årlige statusrapport som fastsat i 333, stk. 3.«

83. Efter § 280 indsættes:
»**§ 280 a.** Finanstilsynet kan som den koncerntilsynsførende, underlægge en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed passende tilsynsforanstaltninger for at sikre eller genoprette, alt efter hvad der er relevant, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn, hvis kravene i § 95 a, ikke efterleves.

Stk. 2. Finanstilsynet kan som den koncerntilsynsførende, underlægge en koncern passende tilsynsforanstaltninger i de tilfælde, hvor der udøves koncerntilsyn i henhold til § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, og hvor koncernens organisatoriske struktur, der består af virksomheder, som er indbyrdes forbundne gennem en forbindelse, jf. artikel 22, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og deres tilknyttede virksomheder, eller som er identificeret på grundlag af § 13 a, stk. 4, er af en sådan art, at den hæmmer eller forhindrer effektivt tilsyn med koncernen eller forhindrer koncernen i at overholde kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn, for at sikre eller genoprette, alt efter tilfældet, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og overholdelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn.
Stk. 3. Finanstilsynet skal i sin vurdering om at pålægge passende tilsynsforanstaltning i henhold til stk. 1 og 2, især tage hensyn til virkningerne på det finansielle konglomerat som helhed såvel som på dets tilknyttede regulerede virksomheder, hvis virksomheden er en blandet finansiel holdingvirksomhed.

Stk. 4. Finanstilsynet kan som den koncerntilsynsførende påbyde forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed at ændre de interne ordninger og opgavefordelingen inden for koncernen, hvis virksomheden ikke efterlever kravene i § 95 a, stk. 1, nr. 1.
Stk. 5. Finanstilsynet kan som den koncerntilsynsførende påbyde en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed at strukturere koncernen på en sådan måde, at den relevante tilsynsmyndighed effektivt kan udøve koncerntilsyn, hvis virksomheden ikke efterlever kravene § 95 a, stk. 1, nr. 2. Finanstilsynet kan kun under ekstraordinære omstændigheder give påbud vedrørende organisationsstrukturen. Finanstilsynet skal forud for en afgørelse konsultere Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA) og, hvor det er relevant, andre berørte tilsynsmyndigheder, og Finanstilsynet skal meddele forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed en begrundelse for afgørelsen, efter afgørelsen er truffet.
Stk. 6. Finanstilsynet kan som den koncerntilsynsførende, påbyde en koncern, i henhold til stk. 2, at der etableres en forsikringsholdingvirksomhed med hovedsæde i Den Europæiske Union, en blandet finansiel holdingvirksomhed med hovedsæde i Den Europæiske Union, eller en virksomhed i Den Europæiske Union, som gennem en centraliseret koordinering reelt udøver bestemmende indflydelse på beslutningerne, herunder finansielle beslutninger, i de gruppe 1-forsikringsselskaber, der indgår i koncernen. Den efter 1. pkt. etablerede forsikringsholdingvirksomhed, blandede finansielle holdingvirksomhed eller den virksomhed, der reelt udøver centraliseret koordinering, vil have ansvaret for koncernens overholdelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn.

§ 280 b. Når et gruppe 1-forsikringsselskab i en koncern ikke opfylder kravene som omhandlet i artikel 218-246 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), eller når kravene opfyldes, men solvenssituationen alligevel er i fare for at blive kritisk, eller når de koncerninterne transaktioner eller risikokoncentrationerne udgør en fare for gruppe 1-forsikringsselskabernes finansielle situation, skal Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende vedtage passende foranstaltninger, jf. stk. 4, overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, for at genoprette situationen hurtigst muligt.

Stk. 2. Når Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, ikke er en af tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor

forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed har sit hovedsæde, underretter Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende disse tilsynsmyndigheder om sine undersøgelsesresultater for at give dem mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Stk. 3. Har Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, fastslået at betingelserne i § 95 a, stk. 1, nr. 1-2, ikke er opfyldt eller ikke længere er opfyldt, kan Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, anvende foranstaltninger, jf. stk. 4, overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle virksomhed, sideløbende med, at Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, har truffet passende tilsynsforanstaltninger, jf. § 280 a, overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed.

Stk. 4. Passende foranstaltninger, jf. stk. 1 og 3, kan omfatte:

1) Suspension af udøvelse af de stemmerettigheder, der er knyttet til datterforsikringsvirksomhedens aktier, som indehaves af forsikringsvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed.

2) Påbud eller sanktioner overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed eller disse virksomheders ledelsesmedlemmer.

3) Afgivelse af instrukser eller udstikning af retningslinjer til forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed om at overføre kapitalinteresserne i dets datterforsikringsselskaber til dets aktionærer.

4) Midlertidig udpegelse af en anden forsikringsholdingvirksomhed, blandet finansiel holdingvirksomhed eller gruppe 1-forsikringsselskab, inden for koncernen, som ansvarlig for at sikre overholdelse af kravene i artikel 218-246 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

5) Begrænsning af eller forbud mod udlodninger eller rentebetalinger til aktionærer.

6) Krav om, at forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder afhænder eller nedbringer kapitalandele i gruppe1-forsikringsselskaber eller andre tilknyttede virksomheder omhandlet i §

27, stk. 1, i bekendtgørelse om opgørelse af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav for koncerner m.v.

7) Krav om, at forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder uden ophold forelægger en plan om at vende tilbage til overholdelse.

Stk. 5. Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, konsulterer de andre berørte tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA), inden Finanstilsynet træffer nogen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 4, hvis disse foranstaltninger berører virksomheder, der har hovedsæde i mere end én medlemsstat.«

84. I *§ 285, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »tilsynsvirksomheden« til: »tilsyns- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiel Stabilitet«.

85. I *§ 285* indsættes som *stk. 6:*
»*Stk. 6.* Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) om resultatet af stresstest udført af Finanstilsynet i overensstemmelse med artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) eller efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed med henblik på EIOPA's offentliggørelse af resultaterne af stresstest på EU-plan.«

86. I *§ 288, stk. 2,* indsættes efter »tilsynshvervet«: », i forbindelse med afviklingshvervet«.

87. I *§ 289, stk. 1,* indsættes som nr. *14 og 15:*
»14) Myndigheder eller organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som forestår afviklingen af et forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, et forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed.
15) Afviklingsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.«
Nr. 14 bliver herefter nr. 16.

88. I *§ 289, stk. 4,* ændres »stk. 1, nr. 4-6 og 10-13« til: » stk. 1, nr. 4-6 og 10-14«.

89. I *§ 289* indsættes som *stk. 6:*

»Stk. 6. Videregivelse af fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder i medfør af stk. 1, nr. 14, kan alene ske såfremt betingelserne i stk. 3, nr. 2, er opfyldt og når afviklingsmyndighedernes afviklingsfunktioner svarer til de funktioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber.«

90. Efter § 293 indsættes:

»§ 293 a. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside påtaler, påbud eller tvangsbøder i de typer af sager, der er nævnt i pkt. 2. Offentliggørelse skal ske i sager om overtrædelse af § 132 h, stk. 1, 10 og 12, § 132 i, stk. 4, § 132 j, stk. 1 og 3, § 235 a, stk. 8, § 235 d, § 235 i, stk. 3 og 5, § 235 j, stk. 3, § 235 f, stk. 1, når sagen ikke har været indbragt for Erhvervsankenævnet eller domstolene, eller hvor alle klagemuligheder er udtømt. Indbringes påtaler, påbud eller tvangsbøder, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse. Status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 2. Offentliggørelsen skal ske hurtigst muligt, efter at den fysiske eller juridiske person har modtaget underretning om påtaler, påbud eller tvangsbøder Offentliggørelsen skal omfatte påtaler, påbud eller tvangsbøder herunder typen og arten af overtrædelsen, samt angivelse af den juridiske eller fysiske persons identitet, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Det offentliggjorte i henhold til stk. 2, forbliver på Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun bibeholdes på Finanstilsynets hjemmeside så længe det er nødvendigt i henhold til de gældende databeskyttelsesretlige regler.

Stk. 4. Hvor offentliggørelse af identitet på den fysiske eller juridiske person eller andre personoplysninger vil være uforholdsmæssig efter en individuel vurdering af proportionaliteten af offentliggørelse af sådanne oplysninger, eller når sådan offentliggørelse vil bringe de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskningsmæssig i fare, skal Finanstilsynet sikre, at:

1) Offentliggørelse, jf. stk. 1 og 2, sker i anonymiseret form, der sikrer en effektiv beskyttelse af personoplysninger,

2) offentliggørelsen, jf. stk. 1 og 2, udsættes indtil grunden til udsættelsen er ophørt, eller
3) offentliggørelsen ikke sker, når det vurderes, at offentliggørelse i henhold til pkt. 1 og 2, er utilstrækkelig med henblik på at sikre, at den ikke indebærer risici for de finansielle markeders stabilitet, eller at offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 2, står rimeligt i forhold til reaktionen, når det anses at være af mindre betydning.«

91. Efter § 295 indsættes før overskriften før § 296:
»**§ 295 a.** Finanstilsynet kan offentliggøre resultatet af Finanstilsynets stresstest af en forsikringsvirksomhed, der udføres efter artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) eller efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed.«

92. I *§ 301, stk. 1,* ændres »finansielle holdingvirksomheders« til: »blandede finansielle holdingvirksomheders«.

93. I *§ 302, stk. 3, 2. pkt.,* ændres »en administrator af en livsforsikringsbestand« til: »Finansiel Stabilitet«

94. *§ 312, stk. 1, nr. 1,* affattes således:
»1) § 32, stk. 3, § 33, § 34, stk. 1, § 61, stk. 1, nr. 7, § 85, stk. 1, § 86, § 95, stk. 1-10, § 100, stk. 1, nr. 1 og 2, § 105, stk. 6, §§ 107 og 108, § 110, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 111, stk. 1 og 2, §§ 112-116 og 121, § 122, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 124, § 126, stk. 1-7, § 127, stk. 1, 2 og 4, § 132, stk. 1-10, § 132 a, stk. 6, § 132 d, stk. 1, § 132 h, stk. 1, 10 og 12, § 132 j, stk. 1 og 3, § 133, stk. 1, § 134, stk. 2 og 3, § 135, stk. 1, § 136, stk. 1, § 137, stk. 1, § 139, stk. 1-4, § 140, stk. 1, § 141, stk. 1 og 2, §§ 142-144, § 145, stk. 1 og 2, § 146, stk. 1-6, § 147, § 151, stk. 1 og 3-6, § 153, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 154, stk. 5, § 155, stk. 4 og 6, § 164, stk. 1, 6 og 9, 164 d, stk. 3, 164 e, stk. 1 og 4, § 164 f, stk. 3 og 5, 164 g, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og 4, § 166, stk. 1, 2, 4 og 9, § 176, stk. 9 og 10, § 177, stk. 5 og 6, § 180, stk. 4, § 181, stk. 1, § 182, stk. 1, 3 og 4, § 183, § 184, stk. 1-3, § 185, stk. 1, jf. § 181, stk. 2, § 185, stk. 2, 1. pkt., § 186, jf. § 181, stk. 2, § 187, 1. pkt., § 187 a, stk. 1 og 2, § 192, § 193, stk. 3, 1. pkt., og stk. 7, § 204, stk. 1-4, § 219, stk. 1, 2 og 4, § 235 a, stk. 8, § 235 i, stk. 3, § 273, stk. 3 og 6, § 274, stk. 2, § 299, stk. 1, 1. pkt., stk. 2-5 og stk. 6, 1. pkt., § 331, stk. 4, § 332, stk. 5, § 333, stk. 1, 2, 4 og 6, og § 333 a, stk. 1.«

95. I § *312* indsættes som *stk. 3:*

»*Stk. 3.* Ved overtrædelse af § 132 h, stk. 1, 10 og 12, § 132 j, stk. 1 og 3, § 138, stk. 5, § 235 a, stk. 8, § 235 d, § 235 i, stk. 3 og 5, kan der fastsættes en bøde op til 10 pct. af den juridiske persons nettoårsomsætning fra det foregående regnskabsår, eller op til 5 mio. EUR for fysiske personer. Der kan ligeledes fastsættes bøde op til det dobbelte af den fordel, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt den opnåede fordel kan beregnes.«

96. I *§ 313, stk. 1,* indsættes efter »§ 159,«: »§ 235 d, § 235 i, stk. 5,«.

97. Efter § 313 indsættes før overskriften før § 314:

»**§ 313 a.** Finanstilsynet kan udstede et midlertidigt forbud mod, at et medlem af direktionen eller bestyrelsen i selskabet, eller enhver anden fysisk person, som anses for at være ansvarlig for selskabets overtrædelse af § 132 h, stk. 1, 10 og 12, § 132 j, stk. 1 og 3, § 138, stk. 5, § 235 a, stk. 8, § 235 d eller § 235 i, stk. 3 og 5, varetager funktioner i selskabet.«

98. Efter § 317 indsættes:

»**§ 317 a.** Ved udmåling af bøde ved overtrædelse af § 132 h, stk. 1, 10 og 12, § 132 j, stk. 1 og 3, § 138, stk. 5, § 235 a, stk. 8, § 235 d og § 235 i, stk. 3 og 5, lægges vægt på:

1) overtrædelsens grovhed og varighed,
2) den ansvarlig fysiske og juridiske persons grad af ansvar,
3) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke,
4) størrelsen af den ansvarlige fysiske og juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse kan beregnes,
5) de tab for tredjeparter, herunder forsikringstagere, som kan tilskrives overtrædelsen i det omfang tab kan beregnes,
6) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, og
7) overtrædelser, som den ansvarlig fysiske eller juridiske person tidligere har begået.

Stk. 2. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges der i den forbindelse med finansielle styrke, jf. stk. 1, nr. 3, vægt på den samlede nettoomsætning, og for fysiske personer lægges der vægt på årsindtægt.«

99. Efter § 322 indsættes:

»**§ 322 a.** Regler fastsat i medfør af § 95, stk. 6, § 127, stk. 6, § 132, stk. 2, § 158, stk. 4 og 5, § 162, nr. 2-3, og § 310 forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 8, stk. 7, § 8 a,

stk. 5, § 95, stk. 11, § 127, stk. 4, § 132, stk. 11, § 158, stk. 6 og 7, § 162, nr. 1 og 2, og § 269 b, stk. 3.«

100. Efter § 330 indsættes:

»**§ 330 a.** Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et gruppe 1-forsikringsselskab kan anvende indfasningsmekanismen til ekstrapolering i overensstemmelse med artikel 46a i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Indfasningsmekanismen til ekstrapolering berører ikke fastsættelsen af dybden, likviditeten og gennemsigtigheden på de finansielle markeder og det første udjævningspunkt.

Stk. 2. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse til at anvender en indfasningsmekanisme, efter stk. 1, skal, som del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, der består af oplysninger rettet mod markedsprofessionelle, offentliggøre:

1) det forhold, at de anvender indfasningsmekanismen til ekstrapolering, og

2) en kvantificering af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende indfasningsmekanismen.

2) en kvantificering af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende indfasningsmekanismen.

Stk. 3. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse til at anvende en indfasningsmekanisme efter stk. 1, skal med henblik på fastsættelse af de forsikringsmæssige hensættelser, som en del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, offentliggøre indvirkningen af anvendelsen af den risikofrie rentekurve, der er fastlagt uden anvendelse af overgangsordningen for ekstrapolering efter artikel 77e, stk. 1, litra aa, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), jf. artikel 77e, stk. 1, litra aa, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), i stedet for den relevante risikofrie rentekurve, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Offentliggørelseskravet i stk. 3 finder ikke anvendelse på en valuta, for hvilken et af følgende gør sig gældende:

1) Andelen af fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser i denne valuta i forhold til alle fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser overstiger ikke 5 pct.

2) For fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser i denne valuta overstiger andelen af fremtidige betalingsstrømme, der vedrører løbetider, for hvilken den relevante risikofrie rentekurve ekstrapoleres i forhold til alle fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser, ikke 10 pct.«

101. I *§ 331, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.:*

»Efter den 30. januar 2027 kan Finanstilsynet alene godkende en overgangsjustering af den relevante risikofrie rentekurve i følgende tilfælde:

1) I en periode på 18 måneder forud for godkendelsen fandt reglerne fastsat i medfør af i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) for første gang anvendelse på et forsikringsselskab, der anmoder om godkendelse efter at være blevet udelukket fra anvendelsesområde.
2) I en periode på seks måneder forud for godkendelsen blev et forsikringsselskab, der anmoder om godkendelse, meddelt tilladelse til at acceptere en portefølje af forsikrings- eller genforsikringsaftaler, hvor det overdragende forsikringsselskab anvendte overgangsjusteringen på den relevante risikofrie rentekurve for så vidt angår den pågældende portefølje af aftaler forud for overdragelsen.«

102. *§ 331, stk. 4,* affattes således:

»Stk. 4. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter stk. 1, skal som en del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, der består af oplysninger rettet mod markedsprofessionelle, offentliggøre alt det følgende:

1) Det forhold, at de anvender overgangsjusteringen på den risikofrie rentekurve.

2) En kvantificering af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende denne overgangsforanstaltning.

3) Hvis virksomheden ville opfylde solvenskapitalkravet uden anvendelse af denne overgangsforanstaltning, en begrundelse for dens anvendelse.

4) En vurdering af virksomhedens afhængighed af denne overgangsforanstaltning og, hvor det er relevant, en beskrivelse af de foranstaltninger, som virksomheden har truffet eller planlagt for at mindske eller fjerne afhængigheden.«

103. I *§ 332, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.:*

»Efter den 30. januar 2027 kan Finanstilsynet alene godkende et overgangsfradrag i forsikringsmæssige hensættelser i følgende tilfælde:

1) I en periode på 18 måneder forud for godkendelsen fandt reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) for første gang anvendelse på et forsikringsselskab, der anmoder om godkendelse efter at være blevet udelukket fra anvendelsesområde.

2) I en periode på seks måneder forud for godkendelsen accepterede et forsikringsselskab, der anmoder om godkendelse, en portefølje af forsikrings- og genforsikringsaftaler, hvor det overdragende forsikringsselskab anvendte overgangsjusteringen på forsikringsmæssige hensættelser for så vidt angår den pågældende portefølje af aftaler forud for overdragelsen.«

104. *§ 332, stk. 5,* affattes således:

»*Stk. 5.* Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter stk. 1, skal, som del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, der består af oplysninger rettet mod markedsprofessionelle, offentliggøre alt det følgende:

1) Det forhold, at de anvender overgangsfradraget på de forsikringsmæssige hensættelser.

2) En kvantificering af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende dette overgangsfradrag.

3) Hvis virksomheden ville opfylde solvenskapitalkravet uden anvendelse af dette overgangsfradrag, en begrundelse for dets anvendelse.

4) En vurdering af virksomhedens afhængighed af dette overgangsfradrag og, hvor det er relevant, en beskrivelse af de foranstaltninger, som virksomheden har truffet eller planlagt for at mindske eller fjerne afhængigheden.«

105. *§ 333, stk. 1,* affattes således:

»Gruppe 1-forsikringsselskaber, der anvender de i § 330 a, eller § 331 eller § 332, eller artikel 111, stk. 2a, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), omhandlede overgangsforanstaltninger, skal straks underrette Finanstilsynet, så snart de bemærker, at de ikke vil kunne opfylde solvenskapitalkravet opgjort efter § 154, uden at anvende disse overgangsforanstaltninger.«

106. I *§ 333* indsættes som *stk. 6:*

»Stk. 6. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal i den del af rapporten om solvens og finansielle situation, der er rettet mod markedsprofessionelle, offentliggøre den kombinerede indvirkning på deres finansielle situation af ikke at anvende indfasningen og overgangsforanstaltningerne i § 330 a, §§ 331-333 og, hvor det er relevant, artikel 111, stk. 2a, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).«

107. Efter § 333 indsættes:

»§ 333 a. Når en forsikringskoncern eller en af dens dattervirksomheder eller genforsikringsselskaber anvender overgangsforanstaltningen på de risikofrie rentesatser, jf. § 331 eller overgangsforanstaltningen på forsikringsmæssige hensættelser, jf. § 332, skal virksomhederne omfattet af § 166, stk. 1 og 2, som en del af virksomhedens rapport om koncernens solvens og finansielle situation, jf. § 164, og ud over de oplysninger, der er nævnt i § 331, stk. 4 og i § 332, stk. 5, offentliggøre en kvantificering af indvirkningen på virksomhedens finansielle situation ud fra den antagelse, at det kapitalgrundlag, der hidrører fra anvendelse af disse overgangsforanstaltninger, ikke effektivt kan gøres tilgængelige til dækning af solvenskapitalkravet for den deltagende virksomhed, for hvilket koncernens solvens beregnes

Stk. 2. Når en koncern i væsentlig grad er afhængig af, at de overgangsforanstaltninger, der er nævnt i §§ 331 og 332, anvendes således, at det giver et forkert billede af koncernens faktiske solvens, selv om koncernens solvenskapitalkrav ville blive opfyldt uden anvendelse af disse overgangsforanstaltninger, har Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende beføjelse til at træffe passende foranstaltninger, herunder mulighed for at reducere det kapitalgrundlag, der hidrører fra anvendelse af de overgangsforanstaltninger, og som kan anses for at kunne dække koncernens solvenskapitalkrav.«

§ 2

I lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1105 af 10. september 2025, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Erhvervsministeren« til: »Skatte- og vækstministeren«, og »erhvervsministeren« ændres til: »skatte- og vækstministeren«.

2. *Overskriften* til kapitel 1 affattes således:

»Kapitel 1

Garantifondens status og lovens anvendelsesområde«.

3. *§ 1* ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 1.** Garantifonden for skadesforsikringsselskaber (Fonden) administreres af Finansiel Stabilitet i overensstemmelse med denne lov.

Stk. 2. Finansiel Stabilitet hæfter ikke for Fondens forpligtelser, og Fonden hæfter kun for egne forpligtelser.

Stk. 3. Fondens aktiver og passiver skal holdes adskilt fra Finansiel Stabilitets øvrige aktiviteter.

Stk. 4. Finansiel Stabilitet overtager fra Garantifonden for skadesforsikringsselskaber alle aktiver og passiver og indtræder i samtlige rettigheder og forpligtelser i forbindelse hermed, således at aktiver og passiver henhørende under de forskellige ordninger i Garantifonden for skadesforsikring videreføres i Finansiel Stabilitet.

Stk. 5. Fonden udgør ikke en selvstændig juridisk person. Finansiel Stabilitet optræder på vegne af Fonden i samtlige retlige sammenhænge.

Stk. 6. Ved ophør af Fonden træffer skatte- og vækstministeren med finansministerens godkendelse beslutning om anvendelse af Fondens formue. Beslutning om anvendelse af Fondens formue træffes efter høring af de forsikringsselskaber, der er nævnt i § 3, stk. 1 og 2.

Stk. 7. Skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om Finansiel Stabilitets administration af Fonden.«

4. Efter § 1 indsættes:

»Kapitel 1 a

Garantifondens formål og dækningsområde

Konkurs, likvidation og tilbagekaldelse af tilladelse til at udøve arbejdsulykkeforsikringsvirksomhed

§ 1 a. Fonden skal yde dækning til forsikringstagere og de sikrede i henhold til § 5, jf. dog stk. 2, for forsikringer i forsikringsselskaber omfattet af § 3, stk. 1 og 2, når

1) erstatningskrav udspringer af en forsikringsaftale med et skadesforsikringsselskab, som bliver erklæret konkurs,
2) et livs- eller skadesforsikringsselskab får tilbagekaldt sin tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, og Finanstilsynet har truffet beslutning om, at arbejdsulykkesforsikringsbestanden skal tages under administration af Fonden, jf. § 200, stk. 3, § 205 eller § 264, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed.

Stk. 2. Fonden skal yde dækning til skadelidte, der er bosat i Danmark, for tingsskade og personskade forvoldt af et køretøj, som er dækket af en motoransvarsforsikring i et forsikringsselskab, som har fået

Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, eller som har fået tilsvarende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, fra det tidspunkt, hvor

1) forsikringsselskabet bliver taget under konkursbehandling, eller
2) forsikringsselskabet træder i likvidation.

Afviklingshandlinger

§ 1 b. Fonden skal yde dækning til forsikringstagere og de sikrede i henhold til § 5 for forsikringer i forsikringsselskaber omfattet af § 3, stk. 1 og 2, når erstatningskrav udspringer af en forsikringsaftale med et forsikringsselskab, som opfylder betingelserne for afvikling i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i lovgivningen i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som afvikles.

Stk. 2. Fonden yder ikke dækning efter stk. 1 i tilfælde af, at Finansiel Stabilitet træffer beslutning i medfør af § 4 b, stk. 1, 1. pkt.«.

5. Før *§ 2* indsættes:

»*Dækningsområde*«.

6. *Kapitel 2* ophæves, og i stedet indsættes:

»Kapitel 2
Medlemspligt, bidragspligt og fastsættelse af bidrag

Medlemspligtige forsikringsselskaber

§ 3. Følgende skadesforsikringsselskaber skal være medlem af og yde bidrag til Fonden:

1) Direkte tegnende skadesforsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed.

2) Filialer beliggende i Danmark af direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, jf. dog § 3 b, stk. 4.

3) Direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er anmeldt til at drive forsikringsvirksomhed i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, jf. dog § 3 b, stk. 4.

Stk. 2. Følgende livsforsikringsselskaber skal være medlem af og yde bidrag til Fonden:

1) Direkte tegnende livsforsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed.

2) Filialer beliggende i Danmark af direkte tegnende livsforsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

3) Direkte tegnende livsforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er anmeldt til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Fondens formue

§ 3 a. Fondens formue skal udgøre mindst 600 mio. kr., hvoraf

1) mindst 300 mio. kr. af Fondens formue skal bestå af bidrag fra forsikringsselskaber, der tegner visse forsikringer, som ikke er omfattet af nr. 2 og 3, i Danmark for risici i Danmark,

2) mindst 200 mio. kr. af Fondens formue skal bestå af bidrag fra forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikringer, herunder voldsskadeforsikringer tegnet som en udvidet del af arbejdsulykkesforsikringen, og selvstændigt tegnede voldsskadeforsikringer, i Danmark for risici i Danmark,

3) mindst 100 mio. kr. af Fondens formue skal bestå af bidrag fra forsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, som tegner motoransvarsforsikringer for risici i Danmark og i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og

Stk. 2. Har Fonden i forbindelse med afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab ydet dækning af krav, der er blevet nedskrevet i videre omfang som følge af, at krav efter § 5 d ikke kan gøres til genstand for nedskrivning eller konvertering i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, afholdes den del af Fondens udgifter, der svarer til den yderligere nedskrivning, af den særskilte formue efter stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Finansiel Stabilitet kan på vegne af Fonden optage lån med garanti fra staten. Finansiel Stabilitets adgang til at optage statslige genudlån i § 74, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder kan anvendes til brug for lånefinansiering af Fonden.

Stk. 4. Fondens formue skal anbringes forsvarligt og bedst muligt. Finansiel Stabilitet skal på vegne af Fonden investere i aktiver med lav risiko.

Stk. 5. Skatte- og vækstministeren kan øge kravet til størrelsen af Fondens formue i henhold til stk. 1.

Stk. 6. Skatte- og vækstministeren kan tillade, at Fonden i en periode ikke opfylder kravet i stk. 1 til størrelsen af Fondens formue, uden at Finansiel Stabilitet samtidig meddeler, at der skal opkræves bidrag til Fonden, jf. § 3 b, stk. 6.

Bidragspligt

§ 3 b. Hvert nyt medlem af Fonden skal yde et engangsbidrag til Fonden på 100.000 kr.

Stk. 2. Forsikringsselskaberne har ud over engangsbidraget, jf. stk. 1, pligt til løbende at yde bidrag til Fonden. Forsikringsselskabernes bidrag udgøres af summen af et af Finansiel Stabilitet årligt fastsat beløb pr. police inden for visse forbrugerforsikringer, et af Finansiel Stabilitet årligt fastsat beløb pr. sikrede under en arbejdsulykkesforsikringspolice og et af Finansiel Stabilitet fastsat årligt beløb pr. sikrede under en selvstændig voldsskadeforsikringspolice, jf. stk. 9.

Stk. 3. Direkte tegnende skadesforsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, skal betale bidrag pr. motoransvarsforsikring tegnet for forsikringstagere i Danmark og i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 4. Skadesforsikringsselskaber nævnt i § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, skal ikke være medlem af og yde bidrag til Fonden, hvis de alene tegner motoransvarsforsikringer i Danmark.

Stk. 5. Finansiel Stabilitet meddeler én gang om året størrelsen af det beløb pr. police for visse forbrugerforsikringer, og det beløb pr. sikrede under en arbejdsulykkesforsikringspolice og det beløb pr. sikrede under en selvstændig voldsskadeforsikringspolice, som forsikringsselskaberne skal anvende ved beregning af bidrag til Fonden. Finansiel Stabilitet skal offentliggøre meddelelsen, senest 6 måneder før forsikringsselskaberne skal indbetale bidrag til Fonden.

Stk. 6. Finansiel Stabilitet skal ved fastsættelse af beløbet pr. police for visse forbrugerforsikringer og beløb pr. sikrede under en selvstændig voldsskadeforsikringspolice tage højde for, at de forsikringsselskaber, der tegner visse forbrugerforsikringer, i videst muligt omfang dækker de udgifter, som er forbundet med Fondens administration af visse forbrugerforsikringer. Finansiel Stabilitet skal ved fastsættelse af beløbet pr. sikrede under en arbejdsulykkepolice tage højde for, at de forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikringer, i videst muligt omfang dækker de udgifter, som er forbundet med Fondens administration af arbejdsulykkesforsikringer.

Stk. 7. Finansiel Stabilitet meddeler én gang om året størrelsen af det beløb pr. motoransvarsforsikring tegnet i danske skadesforsikringsselskaber for

forsikringstagere i Danmark eller i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som skadesforsikringsselskaber, som har fået Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, skal anvende ved beregning af bidrag til Fonden. Finansiel Stabilitet skal offentliggøre meddelelsen, senest 6 måneder før skadesforsikringsselskaberne skal indbetale bidrag til Fonden.

Stk. 8. Finansiel Stabilitet skal ved fastsættelse af beløbet tage højde for, at skadesforsikringsselskaber omfattet af § 3, stk. 1, i videst muligt omfang dækker de udgifter, som er forbundet med Fondens administration af motoransvarsforsikringer.

Stk. 9. Forsikringsselskaberne skal i forbindelse med aflæggelsen af årsregnskabet indsende en erklæring fra en statsautoriseret eller registreret revisor til Fonden om, at de indbetalte bidrag er korrekt beregnet.

Stk. 10. Overstiger det årlige bidrag til Fonden ikke 50.000 kr., kan forsikringsselskabet uanset stk. 9 indsende en erklæring fra selskabets ansvarlige ledelse til Fonden om, at de indbetalte bidrag er korrekt beregnet.

Stk. 11. Skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om forsikringsselskabernes bidrag til Fonden og om, hvilke typer af forsikringer, der er omfattede af bidragspligten.

§ 3 c. Fonden refunderer det forsikringsselskab, som Fonden indgår aftale med om håndtering af anmeldte krav efter § 5 a, de beløb, som forsikringsselskabet har udbetalt til forsikringstagere, forsikrede og tredjemænd, og afholdte udgifter til administration og dækning i forbindelse med opgørelse af skader.

Stk. 2. Fonden indtræder, i det omfang den har ydet dækning i henhold til § 5 a, i forsikringstagers, forsikredes eller tredjemands krav mod Gable Insurance AG og eventuelle genforsikringsselskaber.

Stk. 3. Fonden afholder udgifterne til en advokatredegørelse om muligheden for at gøre ansvar gældende over for den tidligere ledelse i Gable Insurance AG, den tidligere ledelse i Husejernes Forsikring Assurance Agentur ApS, deres samarbejdspartnere i distributionen af forsikringer og andre rådgivere.

§ 4. En forsikringstager kan, indtil Fondens formue udgør 600 mio. kr., ikke opsige en forsikringsaftale på grund af en forhøjelse af præmien, som alene anvendes til betaling af bidrag til Fonden.

Stk. 2. Hvis skatte- og vækstministeren udnytter hjemmelen til at stille krav om en større formue i Fonden end 600 mio. kr., finder stk. 1 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. En forsikringstager kan med øjeblikkeligt varsel opsige en forsikringsaftale i et forsikringsselskab nævnt i § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, og stk. 2, nr. 2 eller 3, hvis Finanstilsynet forbyder forsikringsselskabet at udøve virksomhed i Danmark, jf. § 14, stk. 3. Forsikringsselskabet må ved en opsigelse efter 1. pkt. ikke opkræve et gebyr hos forsikringstageren.

Kapitel 2 a
Afvikling

§ 4 a. Fonden dækker forsikringstagernes krav, når Finansiel Stabilitet eller afviklingsmyndigheden i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har truffet beslutning om iværksættelse af afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab, beliggende på dets område, i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i national lovgivning.

Stk. 2. Har en forsikringstager eller en sikret i et selskab, som afvikles af afviklingsmyndigheden i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, modtaget hel eller delvis betaling for sit krav direkte fra det afviklede selskab, dækker Fonden alene en eventuel forskel mellem det opgjorte krav og en delvis betaling.

§ 4 b. Når et forsikringsselskab opfylder betingelserne for afvikling i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i lovgivningen i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden beslutte at medvirke til en afvikling af forsikringsselskabet ved at tilføre midler eller stille garanti til dækning af selskabets ikke-efterstillede kreditorer (medgift). Finansiel Stabilitet træffer beslutning efter 1. pkt. under hensyntagen til Fondens interesser, når det skønnes at en sådan afvikling vil påføre Fonden færre omkostninger end almindelig insolvensbehandling af forsikringsselskabet.

Stk. 2. Finansiel Stabilitet kan på vegne af Fonden ikke træffe beslutning om at medvirke til en afvikling af forsikringsselskabet ved at tilføre midler eller stille garanti til forsikringsselskabets aktie- eller garantikapital og anden efterstillet kapital.

Stk. 3. Fonden afholder omkostningerne forbundet med selve medgiften og omkostninger, som Finansiel Stabilitet påtager sig som eksekutor af ordningen.

Stk. 4. Beslutning om medvirken efter stk. 1 træffes af Finansiel Stabilitets bestyrelse.

Stk. 5. Fondens deltagelse efter stk. 1 kan ske i fællesskab med andre.«

7. I *§ 5, stk. 3,* indsættes efter »fordringshaverne«: », at Finansiel Stabilitet har offentliggjort en meddelelse om at forsikringsaftalerne bortfalder, jf. forsikringsaftalelovens § 28 a, stk. 3 og 4,«.

8. I *§ 5, stk. 6,* ændres »§ 3, stk. 3, nr. 1,« til: »§ 3 a, stk. 1, nr. 1,«.

9. I *§ 5* indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:
»*Stk. 9.* Stk. 5-8 finder tilsvarende anvendelse, når Finansiel Stabilitet har offentliggjort en meddelelse om at forsikringsaftalerne bortfalder, jf. forsikringsaftalelovens § 28 a, stk. 3 og 4. Konkursdekretets afsigelse svarer i dette tilfælde til det tidspunkt, hvor der blev truffet beslutning om at iværksætte afviklingshandlinger over for selskabet i henhold til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende nationale bestemmelser. Konkursbo svarer i dette tilfælde til det selskab, der er truffet beslutning om at iværksætte afviklingshandlinger over for.«
Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.

10. I *§ 6* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»*Stk. 2.* Erstatningskrav i henhold til § 5, der ønskes dækket af Fonden, og som ikke er anmeldt til det forsikringsselskab, som Finansiel Stabilitet eller afviklingsmyndigheden i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har besluttet at iværksætte afviklingshandlinger over for i henhold til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende nationale bestemmelser, skal rettes mod Fonden snarest muligt i overensstemmelse med meddelelsen, jf. § 8 b, stk. 2, eller senest 6 måneder efter forsikringens ophør. Hvis forsikringen ikke ophører, skal kravet rettes mod Fonden senest 6 måneder efter Finansiel Stabilitet eller den udenlandske afviklingsmyndigheds offentliggørelse af beslutningen om iværksættelse af afviklingshandlinger, jf. § 52 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende nationale bestemmelser.«
Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

11. I *§ 6, stk. 2,* der bliver stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

12. I *§ 6, stk. 4,* der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

13. I *§ 6 a, stk. 1, 3. pkt.,* ændres »§ 6, stk. 4« til: »§ 6, stk. 5«.

14. *§ 7, stk. 1,* affattes således:
»Udbetalinger fra Fonden skal finde sted snarest muligt og senest 3 måneder efter anmeldelse af kravet, jf. dog stk. 2 og § 7 a. Har Fonden ikke været i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne til bedømmelse af kravet og fastsættelse af udbetalingens størrelse, skal Fonden inden for den frist, der

er nævnt i 1. pkt., meddele den sikrede, hvilke oplysninger Fonden skal indhente.«

15. I *§ 7, stk. 3,* ændres »Finanstilsynet kan efter anmodning fra« til: »Finansiel Stabilitet kan på vegne af«.

16. I *§ 8, stk. 1, nr. 4,* ændres »§ 6, stk. 1 og 2« til: »§ 6, stk. 1 og 3«.

17. I *§ 8, stk. 3, nr. 3,* ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

18. Efter § 8 a indsættes i *kapitel 5*:

»**§ 8 b**. Når Finansiel Stabilitet eller afviklingsmyndigheden i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område har truffet beslutning om iværksættelse af afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab, beliggende på dets område, i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i national lovgivning, skal Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden indrykke meddelelse herom i dagspressen. Offentliggørelsen kan ske i forbindelse med offentliggørelse af beslutningen i medfør af § 52 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i national lovgivning.

Stk. 2. Meddelelsen skal indeholde oplysninger om Fondens dækning og forsikringstagernes og de sikredes retsstilling, herunder oplysning om hvorvidt forsikringsdækningen ophører, og hvortil forsikringskrav kan anmeldes.

Stk. 3. Finansiel Stabilitet skal offentliggøre oplysningerne nævnt i § 8 med de fornødne tilpasninger, hvis Finansiel Stabilitet meddeler, at forsikringsaftalerne ophører, jf. forsikringsaftalelovens § 28 a, stk. 3 og 4.

§ 8 c. Finansiel Stabilitet skal på vegne af Fonden offentliggøre afgørelser, som er truffet af Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden, og som er af almen interesse. Offentliggørelse skal ske via Fondens hjemmeside.«

19. I *§ 9, stk. 1,* indsættes efter »konkurs«: »eller mod det selskab, hvor Finansiel Stabilitet eller afviklingsmyndigheden i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har besluttet at træffe afviklingshandlinger over for, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i national lovgivning«

20. I *§ 9, stk. 2,* ændres »boet« til: »et konkursbo«.

21. *Overskriften* til kapitel 7 affattes således:

»Kapitel 7
Fondens administration«.

22. *§§ 10, 11 og 11 a* ophæves.

23. *§ 12, stk. 1 og 2,* ophæves, og i stedet indsættes:

»Finansiel Stabilitet antager på vegne af Fonden fornøden medhjælp.

Stk. 2. Finansiel Stabilitet offentliggør på vegne af Fonden inden 4 måneder efter et kalenderårs udløb en rapport om Fondens aktiviteter. Fonden skal i rapporten redegøre særskilt for de forskellige ordninger.

Stk. 3. Finansiel Stabilitet sikrer, at Fonden kan få udleveret de oplysninger fra et forsikringsselskabs konkursbo, eller et forsikringsselskab, der afvikles i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, der er nødvendige, for at Fonden kan opfylde sine forpligtelser i henhold til loven. Ethvert medlem af Fonden er forpligtet til at medvirke til, at Fonden kan få udleveret sådanne oplysninger, hvis det pågældende medlem går konkurs eller hvor Finansiel Stabilitet eller afviklingsmyndigheden i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har besluttet at træffe afviklingshandlinger over for selskabet, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i national lovgivning.«.

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

24. *§ 12 a, stk. 1,* affattes således:

»Finansiel Stabilitet skal på vegne af Fonden indgå aftale med et forsikringsselskab som administrationsselskab som en del af at antage fornøden medhjælp efter § 12, stk. 1.«.

25. *§ 12 a, stk. 2,* ophæves.

Stk. 3-10 bliver herefter stk. 2-9.

26. I *§ 12 a, stk. 3, 1. pkt.,* der bliver stk. 2, 1. pkt., ændres »bestyrelsen« til: »Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden« og »Finanstilsynet« ændres til: »skatte- og vækstministeren«.

27. I *§ 12 a, stk. 4, 1. pkt.,* der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »Finanstilsynet« til: »skatte- og vækstministeren« og »stk. 3« ændres til: »stk. 2«.

28. I *§ 12 a, stk. 4, 2. pkt.,* der bliver stk. 3, 2. pkt., ændres »Finanstilsynet« til: »Skatte- og vækstministeren«.

29. I *§ 12 a, stk. 5,* der bliver til stk. 4, ændres »Finanstilsynet« til: »Skatte- og vækstministeren«, »stk. 3« ændres til: »stk. 2« og »stk. 7« ændres til: »stk. 6«.

30. I *§ 12 a, stk. 6,* der bliver til stk. 5, ændres »Finanstilsynet« til: »Skatte- og vækstministeren«.

31. *§ 12 a, stk. 7,* der bliver stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Opstår der i perioden, jf. stk. 4, en konkurs i et forsikringsselskab, eller træffes der beslutninger om afviklingshandlinger, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, over for et selskab i en situation, hvor det bliver relevant at et administrationsselskab bistår Fonden, skal Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden i henhold til stk. 1 indgå aftale med et nyt forsikringsselskab som administrationsselskab. Det forsikringsselskab, der på tidspunktet for konkursens indtræden eller offentliggørelse af beslutningen om iværksættelse af afviklingshandlinger, jf. § 52 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, er udnævnt som administrationsselskab, skal bistå Fonden, indtil sagsbehandlingen af konkursen er afsluttet, uanset om perioden på 48 måneder i mellemtiden måtte være ophørt.«

32. *§ 12 a, stk. 8,* der bliver stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Indgår Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden aftale efter stk. 1 med et forsikringsselskab om at varetage opgaven som administrationsselskab for Fonden efter udløb af en periode, jf. stk. 4, og indtræder der en konkurs i et forsikringsselskab, eller træffes der beslutning om iværksættelse af afviklingshandlinger over for et selskab, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, inden den igangværende periode, jf. stk. 4, udløber, skal forsikringsselskabet, som Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden har indgået aftale med, overtage opgaven som administrationsselskab på tidspunktet for konkursens indtræden eller for offentliggørelse af beslutningen om iværksættelse af afviklingshandlinger, jf. § 52 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.«

33. To steder i *§ 12 a, stk. 9,* der bliver stk. 8, ændres »Finanstilsynet« til: »skatte- og vækstministeren«, og »Fonden« ændres til: »Finansiel Stabilitet«.

34. I *§ 12 a, stk. 10,* der bliver stk. 9, ændres »Finanstilsynet« til: »skatte- og vækstministeren« og »stk. 3« ændres til: »stk. 2«.

35. *§ 13, stk. 2,* ophæves.

36. I *§ 14, stk. 1,* udgår »skal«, og før »Fonden« indsættes: »Finansiel Stabilitet skal på vegne af«.

37. I *§ 14, stk. 2,* udgår »eller bestemmelser i Fondens vedtægter«, og »lovens regler,« ændres til: »lovens regler eller«.

38. I *§ 14, stk. 3, 1. pkt.,* udgår »eller bestemmelser i Fondens vedtægter« og »lovens regler,« ændres til: »lovens regler eller«.

39. *§ 14 a, stk. 2,* ophæves.

40. *Overskriften* til kapitel 8 affattes således:

»Kapitel 7

Oplysningspligt«.

41. *§ 15* affattes således:

»**§ 15.** Skatte- og vækstministeren og Finansiel Stabilitet kan af de omfattede forsikringsselskaber, forsikringstagere, skadelidte og begunstigede forlange alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at sikre, at lovens regler og regler udstedt i medfør af loven overholdes.

Stk. 2. For ansatte i Skatte- og Vækstministeriet finder § 66, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder tilsvarende anvendelse på oplysninger, der modtages efter denne lov.«

42. I *§ 15 a, stk. 1,* indsættes efter »fra«: »skatte- og vækstministeren, Finansiel Stabilitet og «.

43. I *§ 15 c, stk. 1,* indsættes før »Finanstilsynet«: »skatte- og vækstministeren, Finansiel Stabilitet eller«.

44. Kapitel 9 ophæves.

45. I *§ 17* indsættes før »Fonden«: »Finansiel Stabilitet på vegne af«.

46. *§ 17 a* ophæves.

47. I *§ 18, stk. 1, nr. 2,* ændres »Finanstilsynet eller Fonden« til: »skatte- og vækstministeren eller Finansiel Stabilitet«.

48. I *§ 18, stk. 1, nr. 3,* ændres »§ 16« til: »§ 61, stk. 5 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder«.

§ 3

I lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 24 af 4. januar 2019, som ændret ved blandt andet § 13 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 og § 7 i lov nr. 570 af 10. maj 2022 og senest ved § 14 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023« til: » dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129, EU-tidende, L af 8. januar 2025«.

2. Overalt i loven ændres »Erhvervs- og vækstministeren« til: »Skatte- og vækstministeren«, »erhvervs- og vækstministeren« ændres til: »skatte- og vækstministeren«, »Erhvervsministeren« til: »Skatte- og vækstministeren« og »erhvervsministeren« til: »skatte- og vækstministeren.«

3. I *§ 61, stk. 1,* ændres »og lov om en indskyder- og investorgarantiordning« til: », lov om en indskyder- og investorgarantiordning, lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber mv., lov om forsikringsvirksomhed og lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber«.

4. I *§ 61, stk. 5,* ændres »Kapitel 9 i lov om finansiel virksomhed« til: »Kapitel 9 i lov om finansiel virksomhed og kapitel 23 i lov om forsikringsvirksomhed«.

5. I *§ 62, stk. 1,* ændres »Erklæres en virksomhed eller enhed konkurs« til: »Erklæres en virksomhed, et selskab eller en enhed konkurs«

6. I *§ 64, stk. 1,* ændres »og lov om finansiel virksomhed tilkommer generalforsamlingen i et aktieselskab, idet skatte- og vækstministeren herved sidestilles

med en eneaktionær« til: », lov om finansiel virksomhed og lov om forsikringsvirksomhed tilkommer generalforsamlingen i et aktieselskab, idet skatte- og vækstministeren herved sidestilles med en eneaktionær«

7. I *§ 65, stk. 1,* indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) valg af afviklingsværktøjer, jf. § 7 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, for selskaber, der ikke kan gøre brug for forenklede forpligtelser, jf. § 132d i lov om forsikringsvirksomhed,«

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

8. *§ 66, stk. 3,* affattes således:

»Stk. 3. Ansatte i Skatte- og Vækstministeriet, der i medfør af denne lov, lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber og lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber modtager oplysninger om virksomheder, selskaber, enheder m.v., har under straffelovens §§ 152-152e tavshedspligt i forhold til de oplysninger, som de i den forbindelse opnår kendskab til.«

9. *§ 71, stk. 1* og *2,* ophæves, og i stedet indsættes:

»Finansiel Stabilitets formue holdes adskilt fra statens formue.

Stk. 2. Følgende formuer holdes adskilt fra Finansiel Stabilitets øvrige formue:

1) Garantiformuen, jf. § 1 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning
2) Afviklingsformue, jf. kapitel 11 i denne lov
3) Garantifonden, jf. § 1 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber
4) Afviklingsfonden for skadesforsikringsselskaber, jf. § 64, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber
5) Afviklingsfonden for livforsikringsselskaber, jf. § 65, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Stk. 3. Finansiel Stabilitet ikke hæfter for de formuer, der er nævnt i stk. 2, og disse formuer hæfter kun for egne forpligtelser.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 4

I lov om firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 427 af 6. april 2026, som ændret ved § 7 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. *§ 81, stk. 6, 2. pkt.,* ophæves, og i stedet indsættes:

»§§ 88 a-88 i om administration af en firmapensionskasse finder anvendelse.«

2. I *§ 84, stk. 2,* ændres »reglerne i §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed« til: »§§ 88 a-88 i«.

3. I *§ 87, stk. 2,* ændres »i overensstemmelse med §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed« til: »efter §§ 88 a-88 i«.

4. Efter § 88 indsættes i *kapitel 12:*

»Administration af en firmapensionskasse

§ 88 a. Træffer Finanstilsynet beslutning om, at medlemsbestanden i en firmapensionskasse, der har tilladelse til at udøve firmapensionskassevirksomhed, tages under administration i henhold til § 81, stk. 4, § 84, § 86, nr. 2, 3 eller 5, eller § 87, stk. 2 eller 3, udnævner Finanstilsynet samtidig en administrator til i fællesskab med eventuelle medadministratorer at forestå medlemsbestandens administration.

Stk. 2. Når medlemsbestanden tages under administration, skal Finanstilsynet tilbagekalde firmapensionskassens tilladelse og foranledige, at beslutningerne om administrationens iværksættelse, administrators udnævnelse og tilladelsens tilbagekaldelse registreres hos Erhvervsstyrelsen.

Stk. 3. For at sikre administrationens forsvarlige varetagelse kan administrator udpege en eller flere medadministratorer med indsigt i relevante forhold for administrationen. Administrator skal sikre tilstrækkelig sagkundskab til f.eks. beregningen af de pensionsmæssige hensættelser.

Stk. 4. Skatter og afgifter, der efter skattelovgivningen påhviler administrationsboet bestående af medlemmerne eller pensionsmodtagerne, udredes af administrationsboet.

Stk. 5. Honorarer til administratorerne og andre udgifter i forbindelse med administrationen udredes af administrationsboet. Honorarernes størrelse fastsættes efter forhandling med Finanstilsynet.

Stk. 6. Administrationsboet er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

§ 88 b. Ved administrationens begyndelse skal de aktiver, der er registrerede efter § 49, stk. 1, straks overlades til administrationsboet. Administrationsboet skal være berettiget til at råde over disse aktiver. Administrationsboets ret til at råde over fondsaktiver skal registreres i en værdipapircentral, og retten til at råde over fast ejendom skal registreres i tingbogen.

Stk. 2. Erklæres en firmapensionskasse, der har tilladelse til at udøve firmapensionskassevirksomhed, konkurs, oversender skifteretten straks aktiver nævnt i stk. 1til administrator.

Stk. 3. Administrator skal lade de registrerede aktiver vurdere i overensstemmelse med de gældende værdiansættelsesregler.

§ 88 c. De enkelte pensionsmodtagere eller medlemmer kan ikke gøre krav gældende mod firmapensionskassen. Derimod kan administrator på administrationsboets vegne afkræve firmapensionskassen, hvad der efter vurderingen af de overtagne aktiver mangler, jf. § 88 b, stk. 3, for at de pensionsmæssige hensættelser og anmeldte og forfaldne pensionstilsagn efter beregningen nævnt i § 88 g er dækket. Endvidere kan administrator på administrationsboets vegne kræve et beløb, der svarer til pensionskassens kapitalkrav opgjort ved administrationsboets begyndelse.

§ 88 d. Erklæres en firmapensionskasse, der har tilladelse til at udøve firmapensionskassevirksomhed, konkurs, efter at administrationen er begyndt, får konkursen ingen virkning for administrationsboet.

§ 88 e. Administrator skal forvalte de aktiver, der er modtaget fra firmapensionskassen, og kan hos firmapensionskassen, eventuelt ved fogedens hjælp, kræve alt til administrationen nødvendigt materiale udleveret.

Stk. 2. Administrator skal respektere aftaler om netting ved slutafregning af finansielle kontrakter, jf. § 206 i lov om kapitalmarkeder, der kan indgå i gruppen af aktiver i medfør af § 49, stk. 1, 1. pkt.

§ 88 f. Når medlemsbestanden er taget under administration, kan udtrædelse af firmapensionskassen ikke finde sted.

§ 88 g. Administrator skal beregne de pensionsmæssige hensættelser og opgøre størrelsen af anmeldte og forfaldne krav efter pensionsordningerne ved administrationens begyndelse.

Stk. 2. Pensionstilsagn, som før administrationens begyndelse var forfaldne eller anmeldt, skal afgøres efter de gældende regler på forfalds- eller anmeldelsestidspunktet. Pensionstilsagn, som forfalder senere, skal foreløbig kun udbetales med så stort et beløb, som administrator efter omstændighederne finder forsvarligt. Viser den endelige fastsættelse af pensionsydelserne, jf. stk. 4, at der på denne måde er udbetalt for meget, kan tilbagebetaling ikke kræves.

Stk. 3. De pensionsmæssige hensættelser beregnes under anvendelse af det beregningsgrundlag, der er anmeldt for firmapensionskassen, jf. § 47, medmindre administrator finder det nødvendigt at fastsætte et andet beregningsgrundlag, der anmeldes til Finanstilsynet.

Stk. 4. Fastsættelse af pensionsydelserne, herunder en eventuel nedsættelse heraf, jf. § 88 h, stk. 1, 4. pkt., eller § 88 i, stk. 1, 1. pkt., foretages i overensstemmelse med beregningsgrundlaget efter stk. 3 og efter en fordeling af firmapensionskassens aktiver, der i det enkelte tilfælde må anses for rimelig under

hensyn til forholdene i medlemsbestanden, herunder indholdet af pensionsordningerne.

§ 88 h. Administrator skal snarest muligt efter, at vurdering og beregning i henhold til § 88 b, stk. 3, og § 88 g har fundet sted, søge hele medlemsbestanden overtaget af et eller flere forsikringsselskaber eller pensionskasser. Indkommer der tilbud om en sådan overtagelse, skal administrator ansøge om skatte- og vækstministerens tilladelse til overdragelsen. Ansøgningen om overdragelsen skal ledsages af den aftale, der er indgået mellem administrationsboet og den overtagende virksomhed, og af sådanne oplysninger om denne virksomhed, som skatte- og vækstministeren finder nødvendige for at kunne bedømme, om overdragelsen er forsvarlig over for medlemmerne og pensionsmodtagerne. Medfører aftalen nedsættelse af pensionsydelserne eller ændring af pensionsvilkårene, herunder af bonusreglerne, skal dette angives.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse i Statstidende og i dagblade, medmindre skatte- og vækstministeren på det foreliggende grundlag finder, at tilladelse til overdragelsen bør nægtes. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til medlemmerne eller pensionsmodtagerne til inden en frist fastsat af Finanstilsynet, der ikke må være kortere end 1 måned, skriftligt at meddele Finanstilsynet, hvis de har indsigelser mod overdragelsen. Virksomheden skal samtidig til medlemmerne eller pensionsmodtagerne, hvis adresse er virksomheden bekendt, udsende redegørelsen og forslaget.

Stk. 3. Efter udløbet af den frist, der er nævnt stk. 2, træffer skatte- og vækstministeren under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt medlemsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve pensionsordningen.

Stk. 4. Er overdragelsen sket på en sådan måde, at ikke alle administrationsboets aktiver er medgået, skal administrator afgive det overskydende beløb til virksomheden eller dens bo.

§ 88 i. Kan medlemsbestanden ikke overdrages i henhold til § 88 h, skal administrator foretage den endelige fastsættelse af pensionsydelserne i henhold til den foretagne opgørelse samt eventuelle ændringer af pensionsvilkårene, herunder af bonusreglerne, og sammenkalde en generalforsamling af medlemmer og pensionsmodtagere til stiftelse af et gensidigt selskab med administrationsboet som stifter, jf. §§ 16, 111 og 111 a i denne lov, §§ 31-35 i lov om forsikringsvirksomhed eller §§ 24 og 25 i selskabsloven. Til denne generalforsamling gives 2 måneders varsel. Indkaldelsen samt en redegørelse for stiftelsesdokumentets indhold og den af administrator beregnede fastsættelse af pensionsydelserne bekendtgøres på den måde, der er angivet i § 88 h, stk. 2.

Stk. 2. Ved registreringen indtræder det gensidige selskab i den ret, der er nævnt i § 88 c, over for den tidligere firmapensionskasse.

Stk. 3. Kan der ikke stiftes et nyt selskab, fortsættes administrationen, og administrator tager stilling til, om yderligere forsøg på at overføre pensionstilsagnene til et nyt eller et andet selskab skal foretages.«

§ 5

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 331 af 20. marts 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 710 af 20. juni 2025, § 16 i lov nr. 1648 af 16. december 2025 og § 4 i 1765 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 271, stk. 3,* indsættes efter »der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder,«: »lov om forsikringsvirksomhed og lov om restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder,«, og »samt §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder« ændres til: », §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber samt §§ 132 i og 235 i-j i lov om forsikringsvirksomhed«.

2. I *§ 291, stk. 3,* indsættes efter »der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder,«: »lov om forsikringsvirksomhed og lov om restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder,«, og »samt §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder« ændres til: », §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder samt §§ 132 i og § 235 i-j i lov om forsikringsvirksomhed«.

3. I *§ 318 a, stk. 2,* indsættes efter »der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, «: »lov om forsikringsvirksomhed og lov om restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder,«, og »samt §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder« ændres til: », §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder samt § 132 i og § 235 i-j i lov om forsikringsvirksomhed«.

§ 6

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 1. juni 2023, som ændret ved § 350 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, § 5 i lov nr. 1176 af 19. november 2024, § 2 i lov nr. 752 af 20. juni 2025 og ved § 5 i lov nr. 1642 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 1, stk. 2, nr. 8,* udgår »§§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed,« og »eller en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omfattet af § 250 i lov om forsikringsvirksomhed.«

2. *§ 1, stk. 2, nr. 12,* affattes således:

»12) Porteføljeadministrationsselskaber og overgangsselskaber, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, der administrerer en lukket bestand eller dele af en lukket bestand af pensionstilsagn eller livsforsikringer overført fra et selskab under afvikling eller fra et overgangsselskab efter samme lov.«

3. *§ 18, stk. 1, nr. 5,* affattes således:
»5) et administrationsbo som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 8, viderefører administrationen af en firmapensionskasses bestand af pensionstilsagn,«

4. I *§ 18, stk. 1,* indsættes som *nr. 6:*
»6) et porteføljeadministrationsselskab eller et overgangsselskab, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, viderefører administrationen af en lukket bestand eller dele af en lukket bestand af livsforsikringer eller pensionstilsagn, som er overført fra et selskab under afvikling eller et overgangsselskab.«

5. I *§ 35, 1. pkt.,* udgår »eller et livsforsikringsaktieselskabs forsikringsbestand« og »eller livsforsikringsaktieselskabets«, »pensionskasses« ændres til »pensionskassens« og »firmapensionskasses« ændres til »firmapensionskassens«

6. I *§ 35, 2. pkt.,* udgår »eller livsforsikringsaktieselskabets« og »eller forsikringsbestanden«, og »pensionskassens« ændres til: »firmapensionskassens«

7. Efter Kapitel 5 indsættes:

»Kapitel 5 a

Skattepligt for porteføljeadministrations- og overgangsselskaber

§ 35 a. Overdrages en lukket bestand eller en del af en lukket bestand af livsforsikringer eller pensionstilsagn fra et selskab under afvikling eller et overgangsselskab til et porteføljeadministrationsselskab eller et overgangsselskab som led i afvikling efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende nationale bestemmelser i et land inden for Den Europæiske Union eller et andet land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, indtræder det modtagende selskab fra tidspunktet for overdragelsens retsvirkning i overdragerens forpligtelse til at indgive opgørelser over beskatningsgrundlaget m.v. efter kapitel 4, i det omfang forpligtelsen vedrører den overdragne bestand.

Stk. 2. Det modtagende selskab hæfter for skat og renter efter denne lov, i det omfang skatten og renterne kan henføres til den overdragne bestand. Dette gælder, uanset om skatten og renterne vedrører tiden før eller efter overdragelsen.

Stk. 3. Overskydende skat og renter, herunder beløb svarende til uudnyttet negativ skat, jf. § 25, der kan henføres til den overdragne bestand, og som forfalder til udbetaling den dag, hvor overdragelsen får retsvirkning, eller senere, tilfalder det modtagende selskab.«

§ 7

I lov om forsikringsaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1237 af 9. november 2015, som senest er ændret ved § 2 i lov nr. 723 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. Efter § 28 indsættes før overskriften før § 29:

»**§ 28 a.** Når Finansiel Stabilitet træffer afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab, jf. § 5, stk. 1, og § 6, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v., finder § 26, stk. 1 og 2, og § 27 ikke anvendelse, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Finansiel Stabilitet kan beslutte, at forsikringsaftaler kan videreføres eller overdrages uden forsikringstagerens samtykke, når der træffes afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab, jf. § 5, stk. 1, og § 6, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v.

Stk. 3. Finansiel Stabilitet kan beslutte, at § 26 finder anvendelse, hvis det vurderes nødvendigt for at begrænse tab, eller hvis dette anses for bedre egnet til at opfylde afviklingsmålene i § 4 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v.

Stk. 4. En beslutning efter stk. 3 kan træffes med virkning for alle eller nærmere angivne forsikringsaftaler og kan meddeles ved offentlig bekendtgørelse. I sådanne tilfælde regnes fristen for forsikringsaftalens bortfald fra tidspunktet for den offentlige bekendtgørelse.

Stk. 5. Bestemmelsen gælder ikke, hvis et forsikringsselskab helt eller delvis tages under konkursbehandling, efter at selskabet har været omfattet af afviklingshandlinger i henhold til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v.«

§ 8

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 432 af 16. april 2026, foretages følgende ændring:

1. I *§ 360, stk. 3,* indsættes efter »realkreditinstitutter«: », gruppe 1-forsikringsselskaber«

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. marts 2027, jf. dog stk. 2
Stk. 2. § 164, stk. 10-12, i lov om forsikringsvirksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 50, træder i kraft den 10. januar 2030.

Overgangsbestemmelser

§ 10

Stk. 1. Uanset §§ 8 og 8 a i lov om forsikringsvirksomhed, kan Gruppe 1-forsikringsselskaber, og virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2 i lov om forsikringsvirksomhed, der senest den 28. januar 2025, har udpeget en medarbejder til at være nøgleperson for en funktion samtidig med, at personen er ansvarlig for andre opgaver end funktionens eller ansvarlig for flere nøglefunktioner, eller har udpeget et medlem af direktionen, som ansvarlig for en eller flere nøglefunktioner, fortsat anvende sådanne eksisterende foranstaltninger, som svarer til proportionalitetsforanstaltninger, jf. § 9, stk. 1, nr. 50 i lov om forsikringsvirksomhed, i en periode på højst fire regnskabsår.

Territorialbestemmelse

§ 11

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.
Stk. 2. §§ 1-5, 7 og 8, kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.
Stk. 3. §§ 3 og 8, kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning....108

2. Lovforslagets hovedpunkter....110

2.1. Implementering af IRRD....110

2.1.1. Anvendelsesområdet for de nye afviklingsregler i lov om forsikringsvirksomhed og udpegning af afviklingsmyndighed....110

2.1.1.1. Gældende ret....110

2.1.1.2. IRRD....112

2.1.1.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 114

2.1.2. Forenklede forpligtelser for visse selskaber i afviklings- og genopretningssituationer....116

2.1.2.1. Gældende ret....116

2.1.2.2. IRRD....116

2.1.2.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 117

2.1.3. Genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner....118

2.1.3.1. Gældende ret....118

2.1.3.2. IRRD....118

2.1.3.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 119

2.1.4. Afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner....120

2.1.4.1. Gældende ret....120

2.1.4.2. IRRD....120

2.1.4.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 123

2.1.5. Afviklingsmuligheder....124

2.1.5.1. Gældende ret....124

2.1.5.2. IRRD....124

2.1.5.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ……..…… 126
2.1.6. Begrebet nødlidende eller forventeligt nødlidende 128
2.1.6.1. Gældende ret 128
2.1.6.2. IRRD 128
2.1.6.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ……... 129
2.1.7. Administration af en firmapensionskasse 130
2.1.7.1. Gældende ret 130
2.1.7.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 130
2.1.8. Lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.....131
2.1.8.1. Gældende ret 131
2.1.8.2. IRRD 132
2.1.8.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ……... 132
2.1.9. Lov om forsikringsaftaler.....133
2.1.9.1. Gældende ret 133
2.1.9.2. IRRD 133
2.1.9.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ……... 135
2.2. Implementering af Solvens II Review.....136
2.2.1. Proportionalitetsforanstaltninger for små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner.....136
2.2.1.1. Gældende ret 136
2.2.1.2. Solvens II Review 137
2.2.1.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ……... 138
2.2.2. Tilsynsgodkendte proportionalitetsforanstaltninger.....141
2.2.2.1. Gældende ret 141
2.2.2.2. Solvens II Review 142
2.2.2.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ……... 143

2.2.3. Kapitallempelser.....145
2.2.3.1. Gældende ret 145
2.2.3.2. Solvens II Review 147
2.2.3.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 150
2.2.4. Prudent person-princippet (PPP).....153
2.2.4.1. Gældende ret 153
2.2.4.2. Solvens II Review 153
2.2.4.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 154
2.2.5. Makroprudentielle analyser i vurderingen af egen risiko og solvens (ORSA) 156
2.2.5.1. Gældende ret 156
2.2.5.2. Solvens II Review 157
2.2.5.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 158
2.2.6. Makroprudentielle analyser i prudent person-princippet 160
2.2.6.1. Gældende ret 160
2.2.6.2. Solvens II Review 161
2.2.6.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 163
2.2.7. Makroprudentielle analyser i likviditetsrisikostyringen.....166
2.2.7.1. Gældende ret 166
2.2.7.2. Solvens II Review 167
2.2.7.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 168
2.2.8. Bæredygtighed 171
2.2.8.1. Gældende ret 171
2.2.8.2. Solvens II Review 171
2.2.8.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 172
2.2.9. Revision af solvensbalancen i rapporten om solvens og finansiel situation (SFCR).....174
2.2.9.1. Gældende ret 174

2.2.9.2. Solvens II Review 175

2.2.9.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 175

2.3. Garantifonden for skadesforsikringsselskaber 178

2.3.1. Gældende ret 178

2.3.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 179

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven 181

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige 181

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for erhvervslivet m.v. 183

6. Administrative konsekvenser for borgerne 185

7. Klimamæssige konsekvenser 185

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser 185

9. Forholdet til EU-retten 185

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v. 187

11. Sammenfattende skema 189

1. Indledning

Skades- og livsforsikringsselskaber spiller en central rolle i samfundet. Selskaberne, der i daglig tale kaldes forsikrings- og pensionsselskaber (herefter samlet benævnt "forsikringsselskaber"), afdækker risici for borgere og erhvervsliv og bidrager til økonomisk tryghed i forbindelse med udbetaling af skadeserstatninger og pensionsydelser.

Hvis et forsikringsselskab bliver økonomisk nødlidende og ikke kan opfylde sine forpligtelser, kan det betyde, at forsikringstagere og skadelidte ikke får udbetalt forsikringssummer, pension eller erstatning, når behovet opstår. Det kan svække tilliden til forsikringssektoren og dermed have negative konsekvenser for den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien.

Med dette lovforslag – og det samtidig fremsatte forslag lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber introduceres nye beføjelser og kompetencer til Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet med henblik på at kunne gribe ind tidligt og effektivt over for nødlidende eller forventeligt nødlidende gruppe 1-forsikringsselskaber.

Formålet er for det første at etablere et kriseberedskab hos Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, så finansielle udfordringer så vidt muligt kan håndteres tidligt, og for det andet muliggøre krisehåndtering og eventuelt en kontrolleret afvikling, hvis et forsikringsselskab bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende. Herved vil eksisterende forsikringspolicer som udgangspunkt kunne videreføres, og udbetalinger af pensioner og forsikringssummer som udgangspunkt kunne fortsætte uforstyrret.

Med dette lovforslag, og med det samtidigt fremsatte forslag til [lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber], introduceres derfor et nyt afviklingsregime på forsikringsområdet. Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet foreslås udpeget som fælles afviklingsmyndigheder. Finanstilsynet vil få hovedansvaret for afviklingsopgaver for selskaber, der er levedygtige og er i almindelig drift (going concern), mens Finansiel Stabilitet vil få hovedansvaret for afviklingsopgaver for selskaber, som bliver erklæret nødlidende eller forventeligt nødlidende (gone concern). Denne arbejdsdeling kendes allerede fra kreditinstitutområdet, og indebærer også her et løbende samarbejde mellem Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet.

Det foreslås, at afviklingsregimet alene skal omfatte gruppe 1-forsikringsselskaber, som det følger af IRRD. Direktivet foreslås implementeret på en sådan måde, at der proportionalt tages højde for forsikringsselskabernes størrelse og betydning. Det betyder at det hovedsageligt er komplekse og/eller meget store forsikringsselskaber, der pålægges yderligere forpligtelser i forbindelse med forslaget. Herved skabes et ensartet afviklingsregime til gavn for hele sektoren og for forsikringstagerne.

De foreslåede regler ligner den ramme for krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter m.v., der blev indført for banksektoren efter finanskrisen.

Som konsekvens af at der etableres et nyt afviklingsregime for gruppe 1-forsikringsselskaber, ophæves administrationsboreglerne, der hidtil har været centrale i krisehåndteringen af et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed. Gruppe 2-forsikringsselskaber, med tilladelse til at udøve livsforsikring virksomhed vil derfor fremadrettet gå konkurs, som det også er tilfældet med øvrige gruppe 2-forsikringsselskaber.

Med lovforslaget gennemføres desuden en forenkling af en række eksisterende krav for små og ikkekomplekse forsikringsselskaber m.v. Formålet er at frigøre kapital i forsikringssektoren, så den bedre kan understøtte europæisk økonomi med investeringer. Lovforslaget gør det dermed lettere at drive forsikringsvirksomhed. Konkret reduceres de administrative byrder, og kapitalkravene lempes.

Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review).

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Implementering af IRRD

2.1.1. Anvendelsesområdet for de nye afviklingsregler i lov om forsikringsvirksomhed og udpegning af afviklingsmyndighed

2.1.1.1. Gældende ret

De gældende regler om indgreb i og ophør af forsikringsvirksomhed findes i afsnit VII i lov om forsikringsvirksomhed. Afsnittet indeholder bl.a. regler om ophør og krisehåndtering af forsikringsselskaber, og reglerne finder anvendelse på samtlige forsikringsselskaber, dvs. både gruppe 1 og 2-forsikringsselskaber.

Reglerne om registrerede aktiver indebærer, at livsforsikringsselskaber (dvs. pensionsselskaber eller tværgående pensionskasser) skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. Selskaberne skal føre et register over disse aktiver, hvilket har til formål at sikre forsikringstagerne forrang i forhold til andre kreditorer i en situation, hvor selskabet bliver nødlidende. Reglerne findes i § 219 i lov om forsikringsvirksomhed

Finanstilsynet kan påbyde forsikringsselskaber at foretage nødvendige foranstaltninger i en række mere alvorlige situationer. Det gælder f.eks. tilfælde, hvor et selskab ikke overholder relevant regulering til fare for forsikringstagernes interesser, at de midler, der er henlagt til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens, ikke er betryggende, eller hvis selskabets økonomiske stilling er generelt forværret. Bestemmelsen omfatter både livs- og skadesforsikringsselskaber. Den indeholder ikke noget katalog over, hvad det er for foranstaltninger, der kan påbydes. Finanstilsynet skal således i hvert enkelt tilfælde vurdere, hvilke foranstaltninger, der er passende i den konkrete situation. Der kan f.eks. være tale om, at Finanstilsynet påbyder selskabet at rette op på en konstateret overtrædelse, eller at selskabet skal formindske en forøget risiko, hvor det så kan være op til virksomheden at vælge metoden til denne risikobegrænsning. Finanstilsynets adgang til at påbyde et forsikringsselskab at iværksætte foranstaltninger følger af §§ 220 og 221 i lov om forsikringsvirksomhed.

Foranstaltningerne anvendes, når selskabernes situation er mere alvorlig, end hvad Finanstilsynet håndterer gennem almindelige påbud, men mindre alvorlige end de situationer, som fører til, at selskaberne skal udarbejde en plan for genoprettelse, en finansieringsplan eller begge dele, jf. §§ 223 og 224 i lov om forsikringsvirksomhed.

Hvis et gruppe 1-forsikringsselskab ikke opfylder solvenskapitalkravet, jf. § 154 i lov om forsikringsvirksomhed, så skal selskabet udarbejde en genoprettelsesplan, som skal forelægges Finanstilsynet til godkendelse. Dette følger af § 223 i lov om forsikringsvirksomhed. Gruppe 1-forsikringsselskaber, er forsikringsselskaber, der modsat gruppe 2-forsikringsselskaber, er omfattet af de fulde Solvens II-regler.

En genoprettelsesplan skal beskrive de foranstaltninger, der er nødvendige for, at forsikringsselskabet kan opfylde solvenskapitalkravet. Genoprettelsesplanen skal forelægges Finanstilsynet senest 2 måneder efter, at forsikringsselskabet har konstateret, at det ikke opfylder solvenskapitalkravet. Genoprettelsesplanen skal føre til, at solvenskapitalkravet kan opfyldes senest 6 måneder efter, at selskabet konstaterede den manglende opfyldelse heraf. Se nærmere herom nedenfor i afsnit 2.1.3.1 nedenfor.

I forlængelse heraf følger det, at hvis et gruppe 1-forsikringsselskab ikke opfylder minimumskapitalkravet, jf. § 155, så skal selskabet udarbejde en finansieringsplan, som skal forelægges Finanstilsynet til godkendelse senest én måned efter, at selskabet har konstateret, at det ikke opfylder minimumskapitalkravet. Dette følger af § 224 i lov om forsikringsvirksomhed. En finansieringsplan beskriver de foranstaltninger, der er nødvendige for, at forsikringsselskabet kan opfylde minimumskapitalkravet. Finansieringsplanen skal føre til, at en forsikringsvirksomhed kan opfylde minimumskapitalkravet senest 3 måneder efter konstateringen. Selskabet har herefter tre måneder til at opfylde minimumskapitalkravet.

Finanstilsynet kan i visse situationer beslutte, at et livsforsikringsselskab skal tages under administration. Konsekvensen af, at et selskab bliver taget under administration er, at Finanstilsynet udnævner en administrator, som skal forestå administrationen af forsikringsbestanden. Adgangen til at tage et forsikringsselskab under administration følger af § 227 i lov om forsikringsvirksomhed.

Selskabets registrerede aktiver, bliver overdraget til administrator ved administrationens begyndelse. Overdragelsen sker med henblik på, at administrator kan forvalte de registrerede aktiver til forsikringstagernes fordel. Administrators opgave i forhold til administrationen af forsikringsbestanden er at søge hele forsikringsbestanden overtaget af et eller flere andre forsikringsselskaber.

De gældende regler opererer ikke med afviklingsmyndigheder på forsikringsområdet. I medfør af de gældende regler sker afvikling af nødlidende

skadesforsikringsselskaber via konkursbehandling, mens nødlidende livsforsikringsselskaber skal afvikles via et såkaldt administrationsbo. Hvis et skadesforsikringsselskab erklæres konkurs, dækker Garantifonden for skadesforsikringsselskaber forsikringstagere og sikrede. Det følger af § 5, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, hvem garantifonden for skadesforsikringsselskaber dækker erstatningskrav til.

2.1.1.2. IRRD

Det nye europæiske rammeværk for afvikling og restrukturering af forsikringsselskaber gælder overordnet set for europæiske forsikrings- og genforsikringsselskaber mv., visse EU-modersikringsholdingvirksomheder og filialer af forsikrings- og genforsikringsselskaber, som er etableret i et tredjeland, og som opfylder en række betingelser.

Den nye europæiske ramme følger af artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD).

IRRD finder ikke anvendelse på de mindre forsikringsselskaber, der ikke er underlagt Solvens II (de såkaldte gruppe 2-forsikringsselskaber).

IRRD indeholder bl.a. regler om, at både selskaber og myndigheder forbereder sig på en krisehåndtering af et forsikringsselskab. For selskabernes del betyder det, at de skal udarbejde en genopretningsplan, jf. artikel 5 og 7 i IRRD, der indeholder selskabets muligheder i tilfælde af, at selskabets økonomiske situation forværres betydelig. For afviklingsmyndighederne indebærer det, at de skal udarbejde en afviklingsplan, jf. artikel 9 og 10 i IRRD.

IRRD stiller krav om, at der er afviklingsplaner for selskaber, som udøver kritiske funktioner (dvs. funktioner af væsentlig betydning for forsikringstagernes velfærd eller for samfundet, og ikke kan substitueres uden væsentlige konsekvenser).

Det følger af IRRD, at samtlige selskaber, for hvem der skal udarbejdes en afviklingsplan, også skal have en genopretningsplan. IRRD giver dog, jf. artikel 4, mulighed for, at selskaber ud fra en række kriterier (bl.a. risikoprofil, størrelse, kompleksitet mv.) kan opfylde direktivets krav på mere lempelig vis. Adgangen er særlig relevant for omfanget af selskabernes genopretningsplaner.

Der skal udarbejdes genopretningsplaner for mindst 60 pct. af markedet for hhv. livs- og skadesforsikringsvirksomhed. Minimumsgrænsen på 60 pct. suppleres af krav om, at selskaber med en vis kompleksitet skal udarbejde genopretningsplaner. Vurderingen af selskabernes kompleksitet skal inddrage selskabernes størrelse, forretningsmodel, risikoprofil, indbyrdes forbundethed, substituerbarhed, selskabernes betydning for samfundsøkonomien og grænseoverskridende virksomhed. Minimumsgrænsen på 60 pct. af markederne har dermed kun selvstændig betydning, hvis en konkret vurdering ikke medfører, at flere end 60 pct. af selskaberne på markederne for livs- og skadesforsikring opfylder kriterierne. Små og ikkekomplekse virksomheder er dog som udgangspunkt undtaget fra direktivets krav om genopretningsplanlægning. Dette følger af artikel 5, stk. 3.

Der skal udarbejdes afviklingsplaner for selskaber, hvor afvikling vurderes at være i samfundets interesse eller hvor myndighederne vurderer at selskaberne udfører en kritisk funktion. Mindst 40 pct. af markedet for livsforsikring og genforsikring i et EU/EØS-land og mindst 40 pct. af markedet for skadesforsikring og genforsikring i et EU/EØS-land skal være underlagt afviklingsplanlægning. Små og ikkekomplekse virksomheder er dog som udgangspunkt undtaget fra krav om afviklingsplanlægning. Dette følger af artikel 9, stk. 2.

Foruden reglerne vedrørende afviklings- og genopretningsplaner, indeholder IRRD en række andre værktøjer, som giver tilsyns- og afviklingsmyndighederne mulighed for at håndtere et forsikringsselskab, der er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Afviklingsværktøjerne er implementeret i det samtidigt fremsatte forslag til lov om afvikling og restrukturering af forsikringsselskaber.

Medlemsstaterne skal udpege én eller flere afviklingsmyndigheder, som kan anvende og udøve de afviklingsværktøjer og afviklingsbeføjelser, der fremgår af IRRD.

Afviklingsmyndighederne skal være nationale centralbanker, kompetente ministerier eller offentlige forvaltningsmyndigheder. Hvis en afviklingsmyndighed samtidig er tilsynsmyndighed, skal der indføres foranstaltninger, der sikrer, at der opretholdes funktionsadskillelse mellem opgaverne som hhv. afviklings- og tilsynsmyndighed. Funktionsadskillelsen skal ske med henblik på at undgå interessekonflikter. Direktivet stiller også krav om at afviklings- og tilsynsmyndighederne har et tæt samarbejde om afviklingsopgaver, uanset om afviklings- og tilsynsmyndigheden er en og samme enhed.

2.1.1.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Formålet med de foreslåede regler er at fastlægge en harmoniseret ramme for genopretning og afvikling af forsikringsselskaber indenfor EU. Rammen er etableret med henblik på at beskytte borgere og erhvervsliv i tilfælde, hvor et forsikringsselskab bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende. Der foreslås med lovforslaget en direktivnær implementering med fokus på at de nye krav gennemføres mindst mulig byrdefuldt for de omfattede selskaber. Skatte- og Vækstministeriet har desuden fokus på at direktivet implementeres på en måde, så reglerne fremstår så klare og enkle som muligt. Rammen følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD).

IRRD gælder kun for gruppe 1-forsikringsselskaber, og det er kun selskaber, der opfylder en række nærmere fastsatte kriterier, der skal udarbejde genopretningsplaner, og hvor afviklingsmyndighederne skal forberede afviklingen mere indgående i form af afviklingsplaner.

Skatte- og Vækstministeriet finder ikke, at afviklingsregimet skal udvides til at gælde for gruppe 2-forsikringsselskaber.

Det foreslås det, at det nye afviklingsregime alene skal omfatte gruppe 1-forsikringsselskaber, da det alene er disse selskaber, der er omfattet af IRRD.

Det desuden hensigten, at der i det nye afviklingsregime anvendes en differentieret tilgang i forhold til hvilke krav, de forskellige forsikringsselskaber skal leve op til. Den differentierede tilgang har baggrund i direktivets adgang til at visse selskaber kan gøre brug af såkaldte forenklede forpligtelser. Forenklede forpligtelser betyder at visse selskaber kan opfylde visse krav mere lempeligt end andre.

Kravet om, at hhv. forsikringsselskaber og afviklingsmyndigheder udarbejder genopretnings- og afviklingsplaner, forslås implementeret på en proportional og risikobaseret måde, så kun selskaber, hvor det er samfundsmæssigt nødvendigt, pålægges de fulde krav.

Det foreslås derfor, at det alene er de selskaber, som direktivet forudsætter som minimum, omfattes af kravene om genopretnings- og afviklingsplaner, der rammes af nye krav. Byrderne for de øvrige selskaber begrænses ved brugen af

forenklede forpligtelser. Forsikringsselskaber, der er klassificeret som små og ikke komplekse virksomheder, skal kun undtagelsesvist udarbejde genopretningsplaner.

Brugen af forenklede forpligtelser betyder, at størstedelen af forsikringsselskaberne vil kunne opfylde kravet om genopretningsplaner gennem indsendelse af allerede eksisterende dokumentation i deres kapitalnødplaner.

Kun de største skades- og livsforsikringsselskaber vil skulle udarbejde nye genopretningsplaner og bidrage til afviklingsmyndighedernes udarbejdelse af afviklingsplaner. Det er dog Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at disse selskaber vil kunne opfylde størstedelen af kravene til genopretningsplanerne gennem fremlæggelse af udbyggede kapitalnødplaner. Dermed vil der kun i begrænset omfang være behov for, at også disse selskaber supplerer eksisterende dokumentation.

På baggrund af den aktuelle markedssituation på skadesforsikringsmarkedet vurderer Skatte- og Vækstministeriet, at alle selskaber, på nær de to største selskaber (målt på markedsandel), vil kunne gøre brug af forenklede forpligtelser. Henset til markedssammensætningen på skadesforsikringsmarkedet, vurderer Skatte- og Vækstministeriet, at selskabernes størrelse målt på bruttopræmier er en væsentlig faktor i vurderingen af selskabernes kompleksitet, og dermed om de skal kunne gøre brug af forenklede forpligtelser. De to største skadesforsikringsselskaber udgør ca. 70 % af markedet for skadesforsikringsvirksomhed. Den foreslåede tilgang, vil medføre at disse selskaber ikke kunne gøre brug af forenklede forpligtelser på tidspunktet for implementeringen af denne lov. Alle øvrige selskaber vil dog kunne gøre brug heraf.

For livsforsikringsmarkedet vurderer Skatte- og Vækstministeriet også, på baggrund af den aktuelle markedssituation, at det er selskabernes størrelse målt på markedsandele, der er det væsentligste kriterie i vurderingen af hvilke selskaber, der skal kunne gøre brug af forenklede forpligtelser. Skatte- og Vækstministeriet vurderer i det nuværende marked, at ca. 60 % (svarende til 6 selskaber) af markedet for livsforsikringsvirksomhed på tidspunktet for implementeringen af loven ikke vil kunne gøre brug af forenklede forpligtelser.

Skatte- og Vækstministeriet har i overvejelserne vedrørende udpegelsen af afviklingsmyndighed lagt vægt på, at afviklingsmyndigheden på forsikringsområdet skal drives kompetent og omkostningseffektivt, da det er forventningen, at afvikling af et forsikringsselskab vil være en yderst kompleks og kompliceret opgave. Skatte- og Vækstministeriet finder det på den baggrund hensigtsmæssigt

at udpege Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet som afviklingsmyndigheder i forening på samme måde, som det kendes fra kreditinstitutområdet. Finansiel Stabilitet vil således også på forsikringsområdet fungere som afviklingsmyndighed og varetage den egentlige afvikling, når selskaber bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende. Det vurderes også oplagt at inddrage Finanstilsynets ekspertise i afviklingsplanlægningen. Både Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet vil kunne trække på erfaringer som fælles afviklingsmyndighed for kreditinstitutter.

De potentielle udfordringer i form af mulige interessekonflikter, som for Finanstilsynet er forbundet med at være både tilsyns- og afviklingsmyndighed, vil skulle håndteres ved, at Finanstilsynet skal sikre en klar adskillelse mellem personer, der varetager tilsyns- henholdsvis afviklingsopgaver i forhold til forsikringsselskaber. Ligesom det i dag gøres i forhold til kreditinstitutter.

2.1.2. Forenklede forpligtelser for visse selskaber i afviklings- og genopretningssituationer

2.1.2.1. Gældende ret

Der gælder i dag ikke krav om udarbejdelse af afviklingsplaner for forsikringsselskaber. Dog gælder der i dag krav om, at samtlige forsikringsselskaber skal udarbejde kapitalnødplaner. Kapitalnødplanerne skal indeholde operationelle procedurer, som kan anvendes i praksis, hvis kapitalplanens forudsætninger brister, jf. bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (ledelsesbekendtgørelsen) § 3, stk. 3, nr. 4, og stk. 4, nr. 3.

De nugældende regler for selskabers kapitalplan og kapitalnødplaner medfører, at bestyrelsen skal vurdere hvilke foranstaltninger, der er tilstrækkelige til at overholde bestemmelserne i ledelsesbekendtgørelsen. Ved vurderingen af hvilke foranstaltninger, der er tilstrækkelige skal bl.a. virksomhedens forretningsmodel, størrelse og kompleksitet inddrages. Det følger af ledelsesbekendtgørelsens § 2 om proportionalitet i håndhævelsen af kravene i ledelsesbekendtgørelsen.

2.1.2.2. IRRD

Under hensyntagen til de virkninger et forsikringsselskabs sammenbrud kan have på det omkringliggende samfund, skal være adgang til, at visse selskaber kan gøre brug af forenklede forpligtelser. Dette følger af artikel i 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD). Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet skal som tilsyns- og

afviklingsmyndighed vurdere, hvilke selskaber, der kan gøre brug af forenklede forpligtelser. Vurderingen skal bl.a. inddrage omfanget af forsikringsselskabets forretningsaktiviteter, størrelse og betydning i markedet og det finansielle system. Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet skal i vurderingen også inddrage den potentielle skade, som et selskabs sammenbrud kan have for forsikringstagerne eller samfundsøkonomien generelt.

Når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet vurderer, at et selskab kan anvende forenklede forpligtelser, betyder det, at selskabet kan opfylde en række af de krav, der følger af IRRD, på en mere enkel måde, end selskaber, der ikke kan anvende forenklede forpligtelser. Det betyder f.eks., at et selskab, der kan gøre brug af forenklede forpligtelser kan lave en genopretningsplan, der er mindre omfattende. Det betyder også, at genopretningsplaner kan opdateres med en lavere frekvens end hvert andet år, der som udgangspunktet for genopretningsplaner. Når et selskab kan gøre brug af forenklede forpligtelser, giver IRRD, også adgang til en mere lempelig tilgang til arbejdet med afviklingsplaner og vurderingen af afviklingsmuligheder (begge opgaver håndteres af afviklingsmyndighederne). Denne lempeligere tilgang muliggør, at afviklingsmyndighederne som udgangspunkt kan basere sit arbejde med udarbejdelse af afviklingsplaner på eksisterende dokumentation.

2.1.2.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatte- og Vækstministeriet har fokus på at gennemføre direktivet, på en måde så administrative byrder begrænses mest muligt og at reglerne fremstår så klare og enkle som muligt, samtidig med at reglernes formål om beskyttelse af primært forsikringstagerne understøttes.

I forhold til forenklede forpligtelser finder Skatte- og Vækstministeriet, at det f.eks. indebærer, at tilsyns- og afviklingsmyndigheder, hvor muligt, skal genbruge så meget som muligt af den rapportering, som forsikringsselskaberne allerede i dag er underlagt.

Efter den foreslåede bestemmelse skal Finanstilsynet vurdere hvilke selskaber, der kan gøre brug af forenklede forpligtelser. I vurderingen skal Finanstilsynet bl.a. tage hensyn til de virkninger, som et forsikringsselskabs sammenbrud kan have på grund af karakteren af dets forretningsaktiviteter. Det forventes, at Finanstilsynet her vil tage særligt hensyn til virksomhedens størrelse og markedsandel, så det i videst muligt omfang alene vil være de største selskaber, der ikke vil kunne gøre brug af forenklede forpligtelser.

Den foreslåede ordning indebærer en direktivnær implementering af artikel 4 om forenklede forpligtelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD).

På baggrund af en analyse af det eksisterende marked, er det Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at langt størstedelen af de danske forsikringsselskaber målt i antal vil kunne gøre brug af forenklede forpligtelser.

For skadesforsikringsmarkedet vurderer Skatte- og Vækstministeriet, at alle selskaber, på nær de to største selskaber (målt på markedsandel), vil kunne gøre brug af forenklede forpligtelser. De to største selskaber udgør ca. 70 % af markedet for skadesforsikringsvirksomhed.

For livsforsikringsmarkedet vurderer Skatte- og Vækstministeriet, at alle selskaber, på nær de seks største selskaber (målt på markedsandel), vil kunne gøre brug af forenklede forpligtelser. Disse selskaber udgør i dag ca. 60 % af markedet for livsforsikringsvirksomhed.

2.1.3. Genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner

2.1.3.1. Gældende ret

Der gælder i dag ikke krav om, at forsikringsselskaber skal udarbejde forebyggende genopretningsplaner. Dog gælder der i dag krav om, at samtlige forsikringsselskaber skal udarbejde kapitalnødplaner. Kapitalnødplanerne skal indeholde operationelle procedurer, som kan anvendes i praksis, hvis kapitalplanens forudsætninger brister, jf. § 3, stk. 3, nr. 4, og stk. 4, nr. 3, i bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (ledelsesbekendtgørelsen).

De nugældende regler for forsikringsselskabers kapitalplan og kapitalnødplaner medfører, at bestyrelsen skal vurdere hvilke foranstaltninger, der er tilstrækkelige til at overholde bestemmelserne i ledelsesbekendtgørelsen. Ved vurderingen af hvilke foranstaltninger, der er tilstrækkelige skal bl.a. forsikringsselskabernes forretningsmodel, størrelse og kompleksitet inddrages. Det følger af ledelsesbekendtgørelsens § 2 om proportionalitet i håndhævelsen af kravene i ledelsesbekendtgørelsen.

2.1.3.2. IRRD

Forsikringsselskaber og forsikringsselskabers koncerner skal udarbejde forebyggende genopretningsplaner i medfør af artikel 5, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD)

Derudover er der krav om at der skal udarbejdes en genopretningsplan, når et forsikringsselskab er omfattet af en afviklingsplan. Dette følger det af artikel 5, stk. 3, i IRRD.

Forsikringsselskaberne skal ajourføre deres genopretningsplaner mindst hvert andet år og under alle omstændigheder efter væsentlige ændringer i et selskabs forretningsmodel, organisation eller kapitalforhold.

I de forebyggende genopretningsplaner må der ikkepåregnes adgang til eller modtagelse af ekstraordinær offentlig finansiel støtte.

Genopretningsplanerne skal bl.a. indeholde et resume af genopretningsplanens nøgleelementer og kvalitative og kvantitative indikatorer for, i hvilke situationer forsikringsselskabet skal overveje at iværksætte nogle af de afhjælpende foranstaltninger, der er beskrevet i genopretningsplanen.

2.1.3.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatte- og Vækstministeriet har fokus på at gennemføre direktivet, på en måde så administrative byrder begrænses mest muligt og at reglerne fremstår så klare og enkle som muligt, samtidig med at reglernes formål om beskyttelse af primært forsikringstagerne understøttes.

Skatte- og Vækstministeriet foreslår, at det alene er gruppe 1-forsikringsselskaber, der omfattes af kravet om at udarbejde genopretningsplaner. Kravet foreslås dog fastsat på en sådan måde, at en stor andel målt på antal af de omfattede selskaber, i det aktuelle marked, kan gøre brug af forenklede forpligtelser, hvormed det alene vil være de største selskaber, der oplever nye krav.

Selskaber, der kan gøre brug af forenklede forpligtelser kan opfylde lovforslagets krav om genopretningsplaner ved at fremlægge af de kapitalnødplaner, der i dag skal udarbejdes, jf. § § 3, stk. 3, nr. 4, i ledelsesbekendtgørelsen.

For selskaber, der ikke kan gøre brug af forenklede forpligtelser, medfører lovforslagets krav om genopretningsplaner, at selskaberne skal kortlægge relevante foranstaltninger i tilfælde af, at forsikringsselskaberne får behov for at genoprette sin finansielle stilling. I praksis kan selskaberne genbruge en del af den dokumentation, der i dag indgår i den kapitalnødplan, som selskaberne udarbejder efter § 3, stk. 3, nr. 4, i bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (ledelsesbekendtgørelsen).

Genopretningsplanerne skal desuden løbende deles med Finanstilsynet, som gennemgår planerne med henblik på vurdering af om den opfylder kravene til genopretningsplaner i lovforslagets § 132 h og § 132 j.

2.1.4. Afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner

2.1.4.1. Gældende ret

Der gælder i dag ikke krav om, at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet skal udarbejde afviklingsplaner for forsikringsselskaber. Dog gælder der i dag krav om, at samtlige forsikringsselskaber skal udarbejde kapitalnødplaner.

Kapitalnødplanerne skal indeholde operationelle procedurer, som kan anvendes i praksis, hvis kapitalplanens forudsætninger brister. Det følger af bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (ledelsesbekendtgørelsen) § 3, stk. 3, nr. 4, og stk. 4, nr. 3.

De nugældende regler for selskabers kapitalplan og kapitalnødplaner medfører, at bestyrelsen skal vurdere hvilke foranstaltninger, der er tilstrækkelige til at overholde bestemmelserne i ledelsesbekendtgørelsen. Ved vurderingen af hvilke foranstaltninger, der er tilstrækkelige skal bl.a. virksomhedens forretningsmodel, størrelse og kompleksitet inddrages. Det følger af ledelsesbekendtgørelsens § 2 om proportionalitet i håndhævelsen af kravene i ledelsesbekendtgørelsen.

Der findes dermed ikke i dag krav om forberedelse af afvikling af nødlidende eller forventeligt nødlidende forsikringsselskaber, og i praksis besluttes den nærmere afvikling først, når selskabet er nødlidende.

2.1.4.2. IRRD

Afviklingsmyndighederne skal udarbejde afviklingsplaner for individuelle forsikringsselskaber og koncernafviklingsplaner. Dette følger af artikel 9-12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et

regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD).

Afviklingsmyndighederne skal udarbejde en afviklingsplan for forsikringsselskaber, som ikke er en del af en koncern. Afviklingsplanen skal indeholde de afviklingsværktøjer og -beføjelser, som afviklingsmyndighederne kan anvende, hvis forsikringsselskabet opfylder betingelserne for afvikling.

Afviklingsmyndighederne skal udarbejde afviklingsplaner for forsikringsselskaber, hvis det vurderes at være i offentlighedens interesse at gennemføre en kontrolleret afvikling af selskabet frem for at lade det ophøre ved almindelig insolvensbehandling. Der skal også udarbejdes afviklingsplaner, hvis selskabet i øvrigt udfører en kritisk funktion. Ved kritiske funktioner forstås aktiviteter mv., som udføres eller leveres af et forsikringsselskab, og som ikke kan erstattes inden for et rimeligt tidsrum eller med rimelige omkostninger, og hvor forsikringsselskabets manglende evne til at udføre eller levere aktiviteter, tjenesteydelser eller operationer med al sandsynlighed vil få væsentlige virkninger.

Adgangen til at visse forsikringsselskaber kan gøre brugen af forenklede forpligtelser betyder, at forsikringsselskabernes byrder begrænses mest muligt. Det betyder bl.a., at afviklingsmyndighederne udarbejder afviklingsplaner på baggrund af data, som afviklingsmyndighederne allerede har til rådighed. Forsikringsselskaber, der er omfattet af forenklede forpligtelser, vil derfor i udgangspunktet ikke opleve nye rapporteringskrav relateret til afviklingsplanerne.

Hvis det berørte forsikringsselskab udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed, forelægger afviklingsmyndighederne i hjemlandet udkastet til afviklingsplan for tilsyns- eller afviklingsmyndighederne i værtslandet. Forelæggelsen skal følge en særlig procedure, som giver myndighederne i værtslandet mulighed for at undersøge konsekvenserne af afviklingsplanen for forsikringstagere, realøkonomien eller den finansielle stabilitet i værtslandet. Myndighederne i værtslandet har ret til at gøre indsigelse mod afviklingsplanen og til at indbringe sagen for Den Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA).

Afviklingsplanerne skal tage højde for relevante afviklingsscenarier. Der må i afviklingsplanerne ikke regnes med ekstraordinær offentlig finansiel støtte ud over anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger, hvor det er relevant.

Afviklingsmyndighederne skal gennemgå og ajourføre afviklingsplanerne mindst hvert andet år og under alle omstændigheder efter væsentlige ændringer i et selskabs forretningsaktiviteter, organisation eller finansielle stilling. Forsikringsselskaber skal straks meddele afviklingsmyndighederne enhver hændelse, der nødvendiggør en revision eller ajourføring af deres afviklingsplan.

Afviklingsplanerne skal indeholde modeller for, hvordan afviklingsværktøjer og -beføjelser kan anvendes på et forsikringsselskab. Afviklingsplanerne skal derudover bl.a. indeholde en sammenfatning af planens vigtigste elementer, en beskrivelse af, hvordan der vil kunne ske økonomisk og juridisk adskillelse af kritiske funktioner og centrale forretningsområder for at sikre videreførelse, hvis selskabet bryder sammen, en udførlig beskrivelse af vurderingen af afviklingsmuligheder og en udførlig beskrivelse af de forskellige afviklingsstrategier, der vil kunne anvendes. Sammenfatningen af planens vigtigste elementer skal fremlægges for forsikringsselskabet.

Artikel 10, stk. 1, i IRRD pålægger koncernafviklingsmyndighederne at udarbejde koncernafviklingsplaner for koncerner, der er underlagt afviklingsplanlægning. Det vil sige, at det skal være i offentlighedens interesse, at koncernen afvikles, eller at koncernen som helhed udfører en eller flere kritiske funktioner. Koncernafviklingsmyndigheden er som udgangspunkt afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den koncerntilsynsførende er beliggende.

En koncernafviklingsplan skal opfylde de samme indholdsmæssige krav, der er fastsat for individuelle afviklingsplaner, og derudover et supplerende krav.

Koncernafviklingsmyndighederne i afviklingskollegier udarbejder og opretholder koncernafviklingsplaner i samarbejde med afviklingsmyndighederne for datterselskaber og efter høring af de berørte tilsynsmyndigheder, som deltager i tilsynskollegiet for koncernen.

Koncernafviklingsplaner skal gennemføres og ajourføres mindst hvert andet år, og under alle omstændigheder efter væsentlige ændringer i koncernens forretningsaktiviteter, organisation eller finansielle stilling.

Vedtagelsen af koncernafviklingsplanen skal ske i form af en fælles afgørelse som omhandlet i artikel 17 i IRRD, jf. artikel 11, stk. 4, i IRRD. Den fælles afgørelse skal være truffet af koncernafviklingsmyndigheden og af afviklingsmyndighederne for datterforsikringsselskaber og andre omfattede virksomheder.

Afviklingsmyndighederne kan kræve, at forsikringsselskaber eller den øverste modervirksomhed i nødvendigt omfang samarbejder ved udarbejdelsen af afviklingsplaner eller koncernafviklingsplaner og giver myndighederne alle oplysninger, der er nødvendige for at kunne udarbejde og iværksætte afviklingsplaner eller koncernafviklingsplaner. Afviklingsmyndighederne indhenter alle sådanne oplysninger fra tilsynsmyndighederne, inden de anmoder om oplysninger fra forsikringsselskaber inden de anmoder om oplysninger fra forsikringsselskaber.

2.1.4.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kravet for afviklingsmyndighederne om at udarbejde afviklings- og koncernafviklingsplaner er et grundlæggende element i det foreslåede regelsæt om afvikling af forsikringsselskaber. Når myndighederne har udarbejdet planer for, hvordan forsikringsselskaberne skal afvikles, og i den forbindelse har gjort sig bekendt med de væsentligste juridiske, økonomiske og forretningsmæssige forhold ved selskaberne, vil planerne skabe rammerne om en troværdig og gennemførlig afvikling af et forsikringsselskab eller en forsikringskoncern. Formålet hermed er at sikre beskyttelsen af borgere og erhvervsliv.

Skatte- og Vækstministeriet har vurderet, at den mest hensigtsmæssige tilgang til implementeringen er, at der alene udarbejdes afviklingsplaner for gruppe 1-forsikringsselskaber.

Udarbejdelsen af afviklings- og koncernafviklingsplaner er en myndighedsopgave, som Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet med forslaget vil få et fælles ansvar for at løse. Det foreslås, at Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet skal udarbejde og opretholde en afviklingsplan for gruppe 1-forsikringsselskaber.

Det foreslås, at afviklingsplaner udarbejdes i tæt dialog med det enkelte forsikringsselskab, og, hvis der er tale om en koncernafviklingsplan, med andre relevante myndigheder. Afviklingsmyndighederne skal basere arbejdet med planerne på aktuelle oplysninger om forsikringsselskaberne. Der vil fortrinsvis være tale om oplysninger, som i forvejen er tilgængelige for afviklingsmyndighederne, herunder oplysninger, der er indsamlet under Finanstilsynets løbende tilsyn. Forsikringsselskaberne vil imidlertid også blive forpligtet til at bidrage til sagens oplysning i nødvendigt omfang og til som udgangspunkt at indsende nærmere bestemte oplysninger om ejerskabsforhold og koncernstruktur, passivstruktur, koncerninterne afhængigheder, store modparter, forsikringsgarantiordninger, kritiske funktioner, relevante tjenesteydelser og finansielle

markedsinfrastrukturer. De fleste forsikringsselskaber forventes dog at blive omfattet af forenklede forpligtelser, hvilket i udgangspunktet betyder at forsikringsselskaberne ikke vil skulle indberette oplysninger til brug for afviklingsplanerne. Det vil være Finanstilsynet, som vil indhente de relevante oplysninger og som vil have ansvaret for den endelige udarbejdelse af afviklings- eller koncernafviklingsplanen.

Det foreslås derfor at implementere IRRDs regler om afviklingsplaner direktivnært i de foreslåede §§ 235 a - 235 c og i lov om forsikringsvirksomhed.

De foreslåede ændringer vil indebære, at der fremover vil ske en forberedelse af en mulig afvikling af forsikringsselskaber.

2.1.5. Afviklingsmuligheder

2.1.5.1. Gældende ret

De nuværende krisehåndteringsregler på forsikringsområdet har primært til formål at forebygge, at selskaberne i første omgang bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende. Der findes ikke regler, som pålægger Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet at vurdere, hvorvidt et selskab kan afvikles, når det bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende.

2.1.5.2. IRRD

Den ny europæiske ramme for afvikling og restrukturering af forsikringsselskaber medfører at afviklingsmyndighederne skal vurdere afviklingsmulighederne i individuelle selskaber og i koncerner. Dette følger af artikel 13 og 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD)

Afviklingsmyndighederne får i medfør af IRRD beføjelse til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsplanlægning i individuelle selskaber og i koncerner. Bestemmelserne i IRRD fastsætter overordnet, at afviklingsmyndighederne skal vurdere mulighederne for afvikling af et forsikringsselskab eller en forsikringskoncern i forbindelse med udarbejdelsen af et selskabs afviklingsplan eller en koncerns koncernafviklingsplan.

Afviklingsmyndighederne skal efter høring af tilsynsmyndighederne vurdere, hvorvidt forsikringsselskaber, som ikke er en del af en koncern, kan afvikles. . Vurderingen skal foretages ud fra en antagelse om, at der ikke ydes eventuel ekstraordinær offentlig finansiel støtte, ud over anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger, hvor det er muligt og

relevant. Et forsikringsselskab anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt at likvidere selskabet ved almindelig insolvensbehandling, eller hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndighederne afvikler selskabet ved anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser.

Afviklingsmyndighederne skal, hvis de konkluderer, at en afviklingshandling kan være nødvendig i samfundets interesse, fordi likvidation ved almindelig insolvensbehandling ikke ville opfylde afviklingsmålene i samme omfang, følge tre på hinanden følgende faser. Disse omfatter valget af en foretrukken afviklingsstrategi, en vurdering af troværdigheden af den valgte afviklingshandling under hensyntagen til afviklingens sandsynlige virkning for de finansielle systemer eller realøkonomien i EU/EØS og vurdering af beskyttelsen af forsikringstagere og andre interessenter med henblik på at sikre videreførelsen af selskabets kritiske funktioner.

Afviklingsmyndighederne skal foretage vurderingen af afviklingsmuligheder samtidig med udarbejdelsen og ajourføringen af individuelle afviklingsplaner.

Afviklingsmyndighederne kan anmode et forsikringsselskab om at forelægge alle nødvendige oplysninger til brug for vurderingen af afviklingsmuligheder.

For koncerner indeholder IRRD tilsvarende regler, om, at koncernafviklingsmyndighederne skal vurdere, i hvilket omfang koncerner skal afvikles. Vurderingen skal ske som en fælles beslutning i afviklingskollegiet sammen med afviklingsmyndighederne for datterselskaber og efter høring af disses tilsynsmyndigheder og den koncerntilsynsførende myndighed.

Afviklingsmyndighederne skal sende en skriftlig underretning til forsikringsselskabet og tilsynsmyndigheden, hvis der vurderes at være væsentlige hindringer for et forsikringsselskabs afviklingsmuligheder.

Kravet om udarbejdelse af afviklingsplaner, og kravet til de relevante afviklingsmyndigheder om at nå frem til en fælles afgørelse, suspenderes ved identificering af afviklingshindringer indtil disse er afviklingshindringerne er afhjulpet eller fjernet på selskabets eller afviklingsmyndighedernes initiativ.

Et forsikringsselskab skal senest fire måneder efter modtagelsen af underretningen fra afviklingsmyndighederne forelægge forslag for disse med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer, der er påpeget i underretningen. Forslagene skal følges af en tidsplan for gennemførelse.

Afviklingsmyndighederne hører tilsynsmyndigheden, om forslagene effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige hindringer.

Afviklingsmyndighederne kan kræve, evt. via tilsynsmyndigheden, at forsikringsselskabet træffer en af de alternative foranstaltninger, der er fastsat i stk. 5, hvis forsikringsselskabets forslag ikke vurderes at medføre en effektiv afhjælpning eller fjernelse af den væsentlige hindring for afvikling. Dette skal ske gennem en skriftlig underretning til forsikringsselskabet, hvor afvisningen af selskabets forslag begrundes. Der gælder et krav om proportionalitet, idet der ved afviklingsmyndighedernes valg af foranstaltninger skal tages hensyn til forsikringsselskabets virksomhed, dets stabilitet og dets evne til at bidrage til økonomien. Selskabet skal inden for en måned efter modtagelsen af underretningen forelægge en plan for efterlevelsen af kravene.

Afviklingsmyndighederne har som minimum beføjelse til at træffe en række alternative foranstaltninger, herunder at kræve, at forsikringsselskabet begrænser eller indstiller bestemte eksisterende eller påtænkte aktiviteter, eller begrænser eller indstiller udviklingen af nye eller eksisterende forretningsområder eller salget af nye eller eksisterende produkter.

For koncerner fastsætter IRRD tilsvarende regler om, at koncernafviklingsmyndighederne har beføjelse til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder. Beslutningen skal ske som en fælles beslutning i afviklingskollegiet sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder og efter høring af tilsynskollegiet.

2.1.5.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglerne om vurdering af forsikringsselskabers og koncerners afviklingsmuligheder foreslås implementeret direktivnært i §§ 235 g og 235 h i lov om forsikringsvirksomhed.

En effektiv afvikling af et forsikringsselskab har til formål at beskytte borgere og erhvervslivet i tilfælde af at et forsikringsselskab skal afvikles. For at en afvikling kan ske effektivt, er det afgørende at de planlagte afviklingsforanstaltninger kan gennemføres i praksis. Det foreslås derfor, at afviklingsmyndighederne skal vurdere, om der er væsentlige hindringer herfor i forsikringsselskaberne. Hvis det er tilfældet, vil afviklingsmyndighederne kunne kræve hindringerne afhjulpet eller fjernet. Vurderingen vil ske som en del af afviklingsmyndighedernes arbejde med afviklings- og koncernafviklingsplaner.

Kravet til afviklingsmyndighederne om at vurdere afviklingsmuligheder og afviklingshindringer, og kravene til at afhjælpe eller fjerne disse, vil betyde, at selskaber og koncerner skal være indrettet på en måde, som understøtter en troværdig og gennemførlig afvikling, og som ikke medfører væsentlige hindringer herfor. Afvikling vil således i relevant omfang skulle tænkes ind i selskabets eller koncernens ledelse, opbygning, forretningsgange, systemer samt interne og eksterne relationer. Visse selskaber vil dog kunne gøre brug af forenklede forpligtelser.

Som hovedelementer kan nævnes, at selskabet eller koncernen vil skulle have systemer, som giver et overblik over selskabets eller koncernens aktiviteter og opdateret information om selskabets eller koncernens finansielle stilling. Der skal i den forbindelse være adgang til alle de oplysninger, som afviklingsmyndighederne har behov for i forbindelse med en afvikling. Dertil følger krav vedrørende fortsat drift, likviditet og finansiering under en afvikling samt tilstrækkelig økonomisk kapacitet til absorbering af tab og rekapitalisering, under hensyntagen til den foretrukne afviklingsstrategi. Der vil dertil være krav til forretningens opbygning i bred forstand for at sikre mulighed for opsplitning af forretningen i forbindelse med en afvikling. Endelig vil afviklingsmyndighederne kunne stille krav om egenvurderinger, drejebøger for afvikling og iværksættelse af test af selskabets eller koncernens afviklingsmuligheder. Krav herom vil blive stillet undtagelsesvist, og alene hvis et forsikringsselskab nærmer sig at være forventeligt nødlidende eller nødlidende.

Reglerne om afhjælpning af selskabers og koncerns væsentlige afviklingshindringer foreslås implementeret direktivnært i §§ 235 i og 235 j i lov om forsikringsvirksomhed.

Udbedring eller fjernelse af væsentlige afviklingshindringer vil følge en procedure, hvorefter selskabet eller koncernen vil blive forelagt de hindringer, som Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet har identificeret, eventuelt efter inddragelse af relevante udenlandske tilsyns- og afviklingsmyndigheder. Selskabet eller koncernen vil herefter få mulighed for selv at foreslå en løsning, og kun hvis Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet ikke vurderer, at løsningen effektivt afhjælper eller fjerner den identificerede hindring, kan Finanstilsynet påbyde et selskab at træffe relevante foranstaltninger med henblik på afhjælpning eller fjernelse af afviklingshindringen. Dette omfatter blandt andet krav om ændring af koncerninterne finansieringsaftaler, begrænsning af eksponeringer, afhændelse af aktiver eller omstrukturering af passiver, begrænsning af aktiviteter samt, ændring

af genforsikringsstrategi samt krav om strukturelle ændringer i selskabet eller koncernen.

Skatte- og Vækstministeriet finder, at et påbud om afhjælpning eller fjernelse af væsentlige afviklingshindringer ikke bør gå videre end, hvad der er nødvendigt for at forenkle selskabets eller koncernens struktur og aktiviteter, sådan at afviklingsmulighederne forbedres. Der bør dertil tages størst muligt hensyn til selskabernes og koncernernes muligheder for at fortsætte virksomheden på en måde, som er i overensstemmelse med forsikringsselskabets behov.

Det foreslåede vil sammenfattende medføre, at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet vil skulle stå for vurderingen af afviklingsmuligheder i forbindelse med udarbejdelsen af afviklings- og koncernafviklingsplaner. Finanstilsynet vil kunne kræve væsentlige afviklingshindringer afhjulpet eller fjernet efter inddragelse af forsikringsselskabet, som i første omgang vil få mulighed for selv at finde løsninger.

2.1.6. Begrebet nødlidende eller forventeligt nødlidende

2.1.6.1. Gældende ret

Der er ikke i dag fastsat regler om, hvornår et forsikringsselskab anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende.

For forsikringsselskaber, der udøver livsforsikrings- eller skadesforsikringsvirksomhed, kan Finanstilsynet i medfør af henholdsvis § 220, stk. 1, og § 221, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed påbyde selskabet at foretage de foranstaltninger, der er nødvendige, hvor selskaberne kommer i økonomiske vanskeligheder. De økonomiske vanskeligheder kan f.eks. vise sig ved, at forsikringsselskabet ikke overholder reglerne i lov om forsikringsvirksomhed, at det viser sig, at de midler, der er henlagt til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens, ikke er betryggende, eller at selskabets økonomiske stilling er forringet i en sådan grad, at de forsikredes interesser er udsat for fare. Derudover rummer §§ 223-225 i lov om forsikringsvirksomhed regler om genoprettelse af forsikringsselskaber, når disse ikke opfylder de gældende solvenskapitalkrav.

2.1.6.2. IRRD

Betingelserne for afvikling af forsikringsselskaber, fastsætter, hvornår et forsikringsselskab anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. Når afviklingsmyndighederne vurderer at et forsikringsselskab er forventeligt nødlidende eller nødlidende skal afviklingsmyndighederne foretage en vurdering af,

om afvikling er i offentlighedens interesse. Er dette ikke tilfældet skal forsikringsselskabet erklæres konkurs.

IRRD indeholder tre betingelser, der kumulativt skal være opfyldt for, at afviklingsmyndigheden kan træffe en afviklingshandling overfor et forsikringsselskab. Betingelserne er, at forsikringsselskabet skal være konstateret nødlidende eller forventeligt nødlidende, at alternative foranstaltninger ikke vurderes at kunne forhindre, at selskabet bliver nødlidende, og at en afviklingshandling er nødvendig i samfundets interesse.

Et forsikringsselskab anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis forsikringsselskabet overtræder eller forventes at overtræde minimumskapitalkravet, og der ikke er nogen rimelig udsigt til at overholdelsen genoprettes. Dette er tilfældet når forsikringsselskabet ikke længere opfylder betingelserne for at blive meddelt tilladelse eller groft tilsidesætter sine forpligtelser, eller hvis der foreligger objektive elementer til støtte for, at selskabet i nær fremtid groft vil tilsidesætte sine forpligtelser på en måde, som vil berettige til at trække tilladelsen tilbage. Det er også tilfældet, hvis forsikringsselskabets aktiver er, eller i nær fremtid vil være mindre end dets passiver. Herudover er det tilfældet når forsikringsselskabet er ude af stand til at indfri sin gæld eller andre forpligtelser, herunder betalinger til forsikringstagere eller begunstigede, når de forfalder, eller der foreligger objektive elementer til støtte for en konstatering af, at selskabet i nær fremtid vil befinde sig i en sådan situation; ekstraordinær offentlig finansiel støtte er nødvendig.

2.1.6.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås afviklingsmyndigheden delt mellem Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet. Skatte- og Vækstministeriet finder i den forbindelse, at vurderingen af, om et forsikringsselskab er nødlidende eller forventelig nødlidende, bør ligge hos Finanstilsynet. Dette skyldes, at det er Finanstilsynet, der som tilsynsmyndighed frem til afviklingstidspunktet, har fulgt forsikringsselskabet og dets økonomiske situation tættest, og derfor er også vil have det bedste udgangspunkt for at vurdere mulighederne for om selskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

IRRDs regler vedrørende vurderingen af om et forsikringsselskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende forslås direktivnært implementeret i § 199 a og § 199 b i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet tildeles kompetencen til at vurdere, om et selskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende og opfylder betingelserne for afvikling, og de nærmere betingelser for at iværksætte afvikling gennemføres i dansk ret.

2.1.7. Administration af en firmapensionskasse

2.1.7.1. Gældende ret

De gældende regler om administrationsboer for firmapensionskasser er nationale regler, som findes i §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed, som firmapensionskasseloven henviser til, jf. § 81, stk. 6, § 84, stk. 2, og § 87, stk. 2.

Reglerne om administrationsboer for firmapensionskasser finder anvendelse, når Finanstilsynet inddrager en firmapensionskasses tilladelse til at drive firmapensionskassevirksomhed, eller firmapensionskassen træder i likvidation eller tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling.

2.1.7.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

§§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed foreslås ophævet som led i implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD) med dette lovforslag.

IRRD er et nyt harmoniseret afviklingsregime for livsforsikringsselskaber på tværs af EU. Det medfører, at de nationale regler om administrationsbo for livsforsikringsselskaber i lov om forsikringsselskaber skal ophæves. Firmapensionskasser er ikke omfattet af IRRD, og derfor vil det nye regelsæt for afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber ikke omfatte firmapensionskasser.

Det foreslås derfor, at bestemmelserne om administrationsbo videreføres i §§ 88 a-88 i i lov om firmapensionskasser med redaktionelle tilpasninger. Der tilsigtes ingen materielle ændringer for firmapensionskasser.

Formålet med videreførelsen er at sikre den gældende retstilling for medlemmer og pensionsmodtagere i en firmapensionskasse, når Finanstilsynet inddrager en firmapensionskasses tilladelse til at drive firmapensionskassevirksomhed, eller

en firmapensionskasse træder i likvidation eller tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling. Manglende videreførelse af reglerne om administrationsbo for firmapensionskasser vil have den konsekvens, at medlemmernes og pensionsmodtageres retsstilling vil blive ændret som følge af implementeringen af IRRD.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 1-4, og bemærkningerne hertil.

2.1.8. Lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder

2.1.8.1. Gældende ret

Finansiel Stabilitet (tidligere Finansiel Stabilitet A/S) blev stiftet af staten i forbindelse med Bankpakke I i 2008 og har siden 2015 været organiseret som en selvstændig offentlig virksomhed (SOV). Finansiel Stabilitets virksomhed er reguleret i kapitel 12 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 24 af 4. januar 2019 med senere ændringer.

Finansiel Stabilitet skal ifølge sin formålsbestemmelse (1) medvirke til sikring af finansiel stabilitet i Danmark, (2) varetage opgaver og beføjelser i henhold til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, (3) varetage opgaver og beføjelser i henhold til lov om indskyder- og investorgarantiordningen, og (4) varetage de opgaver og beføjelser, der i øvrigt er tillagt Finansiel Stabilitet ved lov eller af skatte- og vækstministeren.

Finansiel Stabilitet er i retlig henseende en selvstændig juridisk person og er organiseret som en selvstændig offentligvirksomhed. Virksomheden ledes af en bestyrelse, der udpeges af skatte- og vækstministeren, og en direktion, der ansættes af bestyrelsen. Finansiel Stabilitet er ikke en del af den offentlige forvaltning og er derfor ikke omfattet af forvaltningsloven eller offentlighedsloven, når virksomheden udøver forretningsorienterede opgaver.

Finansiel Stabilitets virke og organisering er nærmere reguleret i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Virksomhedens formue holdes adskilt fra statens formue, og der gælder særlige regler om finansiering af opgaverne. Finansiel Stabilitet er underlagt Rigsrevisionens forvaltningsrevision, og ledelsen skal aflægge regnskab i overensstemmelse med reglerne for finansielle holdingvirksomheder.

Finansiel Stabilitets regnskabsaflæggelse efter reglerne for finansielle holdingvirksomheder påvirkes ikke af, at Finansiel Stabilitet med forslag til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v. tillægges opgaver og beføjelser i relation til forsikringsselskaber. Eventuelt midlertidigt ejerskab af kapitalandele i forsikrings- eller genforsikringsselskaber som led i varetagelsen af opgaver efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber mv. ændrer således ikke det regnskabsmæssige grundlag for Finansiel Stabilitet, som fortsat aflægger regnskab i overensstemmelse med reglerne for finansielle holdingvirksomheder i lov om finansiel virksomhed.

Finansiel Stabilitet har efter gældende ret ingen beføjelser i relation til forsikringsselskaber.

2.1.8.2. IRRD

Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD) fastsætter, at medlemsstaterne skal udpege én eller flere afviklingsmyndigheder, som kan anvende og udøve de afviklingsværktøjer og afviklingsbeføjelser, der fremgår af IRRD, jf. også nærmere under lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3.

2.1.8.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at Danmark ved implementeringen af IRRD etablerer en model svarende til det, der gælder for pengeinstitutter m.fl., således at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet udpeges som fælles afviklingsmyndighed – også på forsikringsområdet.

Idet bl.a. grundlaget for Finansiel Stabilitets virksomhed er reguleret i kapitel 12 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, kræver den nye opgave som afviklingsmyndighed for forsikringsselskaber en tilpasning af loven.

Lovens formålsbestemmelse foreslås med lovforslaget udvidet, således at Finansiel Stabilitet i tillæg til det eksisterende får til formål at varetage de opgaver og beføjelser, der er tillagt Finansiel Stabilitet i lov om restrukturering og afvikling

af forsikringsselskaber mv., som fremsættes sammen med nærværende lovforslag, samt lov om forsikringsvirksomhed og lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.

Endvidere er der med lovforslaget foreslået en række konsekvensrettelser som følge af Finansiel Stabilitets udvidede opgaver og beføjelser.

2.1.9. Lov om forsikringsaftaler

2.1.9.1. Gældende ret

Forsikringsaftaleloven indeholder bl.a. regler om retsvirkningerne for forsikringsaftaler i situationer, hvor et forsikringsselskab ophører som følge af konkurs, har væsentligt svækkede økonomiske forhold, mister retten til at drive forsikringsvirksomhed eller træder i likvidation.

Det fremgår af forsikringsaftalelovens § 26, stk. 1, at forsikringstageren kan hæve forsikringsaftalen, hvis forsikringsselskabet kommer under konkurs. Hvis forsikringstageren ikke hæver aftalen, bortfalder den tre måneder efter konkursens bekendtgørelse. Det fremgår af forsikringsaftalelovens § 26, stk. 2, at hvis et forsikringsselskab ved udlæg er fundet at mangle midler til at betale sin gæld, eller det har standset sine betalinger, eller dets formueforhold i øvrigt viser sig at være sådanne, at det må antages at være ude af stand til at opfylde sine forpligtelser, kan forsikringstageren hæve aftalen, hvis selskabet undlader på hans opfordring uopholdelig at stille betryggende sikkerhed for opfyldelsen. Endelig fremgår det af § 26, stk. 3, at når en forsikringsaftale hæves i henhold til ovenstående bestemmelser, er forsikringstageren berettiget til at kræve erstatning for den skade, som han lider ved forsikringens ophør.

Det fremgår af forsikringsaftalelovens § 27, stk. 1, at forsikringstageren også kan hæve aftalen, hvis selskabet mister retten til at drive forsikringsvirksomhed eller sammensluttes med et andet selskab m.v. Endelig fremgår det af § 27, stk. 2, at hvis selskabet er trådt i frivillig likvidation, bortfalder forsikringsaftalen et år efter, at likvidationen er begyndt, idet forsikringstageren dog inden udløbet af dette tidsrum kan hæve aftalen, hvis selskabet undlader på hans opfordring uopholdelig at stille betryggende sikkerhed for opfyldelsen.

Overordnet set er reglernes sigte at sikre forsikringstagerens udbetaling af en mulig forsikringsydelse, idet vedkommende – hvis et forsikringsselskab går konkurs eller er økonomisk nødlidende m.v., således at der er usikkerhed om dets mulighed for at udbetale en mulig forsikringsydelse – kan opsige den gældende

forsikringsaftale og i stedet indgå en ny med et andet selskab, jf. Kommissionsbetænkningen (KBET 1925): »Udkast til lov om forsikringsaftaler«, ad § 26 og § 27.

2.1.9.2. IRRD

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (herefter benævnt "IRRD") indeholder bestemmelser om de afviklingsværktøjer og afviklingsbeføjelser, som afviklingsmyndighederne tildeles i medfør af direktivet. Herudover indeholder IRRD en bestemmelse om de afviklingsmål, som afviklingsmyndigheden skal varetage, når de anvender afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser.

I artikel 18 i IRRD er der fastsat de afviklingsmål, som afviklingsmyndigheden skal varetage, når der anvendes afviklingsværktøjer og udøves afviklingsbeføjelser. Afviklingsmyndigheden skal ifølge bestemmelsen vælge de værktøjer og beføjelser, der efter omstændighederne bedst varetager de relevante afviklingsmål, og skal søge at begrænse afviklingsomkostningerne og undgå værditab, medmindre dette er nødvendigt for at nå afviklingsmålene.

I artikel 26-33 i IRRD er der fastsat regler om afviklingsværktøjerne, herunder solvent porteføljeafvikling, virksomhedssalg, anvendelse af et overgangsselskab, adskillelse af aktiver og forpligtelser og nedskrivning eller konvertering. Værktøjerne indebærer bl.a., at et selskabs eksisterende forsikringsportefølje kan videreføres med henblik på en velordnet afvikling, og at aktiver, rettigheder og forpligtelser kan overdrages til en anden enhed. Det følger bl.a. af direktivets artikel 28, stk. 1, at overdragelsesværktøjerne skal kunne anvendes uden samtykke fra kapitalejerne i selskabet under afvikling eller fra andre tredjeparter end køberen eller overgangsselskabet.

Der er i artikel 42 i IRRD fastsat en række generelle og i artikel 43 en række supplerende beføjelser, som afviklingsmyndigheden skal kunne råde over. Beføjelserne omfatter bl.a. overdragelse af rettigheder og forpligtelser, videreførelse af kontrakter samt ophævelse eller ændring af kontraktvilkår. Afviklingsmyndigheden skal endvidere kunne indsætte en modtager som part i en kontrakt og træffe de kontinuitetsforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv afviklingshandling og modtagerens drift af den overdragne virksomhed. Beføjelserne skal efter artikel 43, stk. 2, kunne anvendes, når dette er hensigtsmæssigt for at sikre en effektiv afviklingshandling eller for at varetage et eller flere afviklingsmål. Det følger desuden af artikel 42, stk. 3, litra a, at anvendelsen af

afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser som udgangspunkt ikke må være betinget af godkendelse eller samtykke fra bl.a. selskabets kreditorer eller forsikringstagere.

Der er i artikel 48 i IRRD fastsat en begrænsning af adgangen til at udøve kontraktuelle opsigelses- og misligholdelsesbeføjelser som følge af en kriseforebyggelses- eller krisestyringsforanstaltning. Det følger af bestemmelsen, at en sådan foranstaltning eller en begivenhed, der er direkte forbundet hermed, ikke i sig selv kan anses for en fyldestgørelsesgrund eller insolvensbehandling i de tilfælde, der er omfattet af bestemmelsen. Foranstaltningen vil heller ikke i sig selv kunne give adgang til bl.a. at opsige, suspendere eller ændre et kontraktforhold, hvis de materielle forpligtelser efter kontrakten fortsat opfyldes. Efter direktivets artikel 51 skal afviklingsmyndigheden endvidere kunne suspendere en kontraktparts opsigelsesrettigheder midlertidigt.

IRRD regulerer desuden forholdet mellem afvikling og almindelig insolvensbehandling. Det følger af artikel 26, stk. 4, at den resterende del af et selskab som udgangspunkt skal likvideres efter de almindelige insolvensregler, hvis virksomhedssalgsværktøjet eller overgangsselskabsværktøjet alene anvendes til at overdrage en del af selskabets aktiver, rettigheder eller forpligtelser. Direktivets artikel 27, stk. 8 og 9, indeholder regler om afslutningen af en solvent porteføljeafvikling og om efterfølgende likvidation efter de almindelige insolvensregler. Efter artikel 68 kan almindelig insolvensbehandling som udgangspunkt alene indledes på afviklingsmyndighedens initiativ eller med dens samtykke, når et selskab er under afvikling, eller betingelserne for afvikling er opfyldt.

2.1.9.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende regler i forsikringsaftaleloven om forsikringstagerens adgang til at opsige en forsikringsaftale er udformet med udgangspunkt i bl.a. selskabets konkurs eller ophør af tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed. Der er ikke i forsikringsaftaleloven fastsat særlige regler om situationer, hvor der for et forsikringsselskab iværksættes afviklingshandlinger.
Som led i implementeringen af IRRD vil der blive indført et selvstændigt regelsæt i dansk ret for håndtering af nødlidende eller forventeligt nødlidende forsikringsselskaber med henblik på en velordnet afvikling. Reglerne vil indebære, at afviklingsmyndigheden, dvs. Finansiel Stabilitet, vil kunne beslutte at gennemføre foranstaltninger (afviklingshandlinger) mhp. at videreføre eller overdrage hele eller dele af selskabets aktiviteter, herunder forsikringsaftaler, for at beskytte forsikringstagernes kollektive interesser, sikre videreførelse af kritiske funktioner og begrænse tab.

Det er en forudsætning for, at disse afviklingshandlinger kan anvendes effektivt, at den almindelige ret, som forsikringstagere i dag efter forsikringsaftaleloven har til at hæve en forsikringsaftale i tilfælde af selskabets konkurs m.v., begrænses i tilfælde hvor Finansiel Stabilitet træffer afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab. Det skyldes, at retten for forsikringstagere til at hæve forsikringsaftaler, som i dag gælder i medfør af forsikringsaftalelovens § 26, stk. 1 og 2, og § 27, stk. 1 og 2, vil kunne hindre gennemførelsen af en velordnet afvikling, herunder gennemførelsen af porteføljeoverdragelser.
Det foreslås på den baggrund, at der indsættes en ny bestemmelse i forsikringsaftaleloven, hvorefter en forsikringstager ikke vil kunne hæve en forsikringsaftale, hvis der træffes afviklingshandlinger for et forsikringsselskab efter den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1 og § 6, stk. 3, , i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v. Med den nye bestemmelse foreslås det endvidere, at Finansiel Stabilitet – som led i en velordnede afvikling af et forsikringsselskab – vil kunne beslutte, at forsikringsaftaler kan videreføres og overdrages uden forsikringstagerens samtykke.
Endelig foreslås det, at Finansiel Stabilitet i relevante tilfælde vil kunne anvende de ophørsvirkninger, der følger af forsikringsaftalelovens § 26, hvor dette vurderes nødvendigt for at begrænse tab eller sikre en velordnet afvikling.
Den foreslåede ordning skal ses i sammenhæng med de beføjelser, Finansiel Stabilitet foreslås tildelt i medfør af forslag til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Dette gælder navnlig beføjelserne til at sikre videreførelse af eksisterende kontrakter og begrænse misligholdelsesvirkninger, således at anvendelsen af krisestyringsforanstaltninger ikke i sig selv vil udgøre en misligholdelse eller insolvensbegivenhed, når de materielle forpligtelser fortsat opfyldes. Dette omfatter også beføjelser til i et vist omfang at ændre eller ophæve kontrakter som led i afviklingen.
Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 7, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.2. Implementering af Solvens II Review

2.2.1. Proportionalitetsforanstaltninger for små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner

2.2.1.1. Gældende ret

I lov om forsikringsvirksomhed sondres der mellem gruppe 1-forsikringsselskaber og gruppe 2-forsikringsselskaber. Gruppe 1-forsikringsselskaber er de forsikringsselskaber, der er omfattet af reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-direktivet), mens gruppe 2-

forsikringsselskaber er forsikringsselskaber, der på grund af deres størrelse falder udenfor Solvens II-direktivet i medfør af direktivets artikel 4.

I den gældende regulering sondres der ikke blandt gruppe 1-forsikringsselskaberne, om de er »små og ikkekomplekse«, i den forstand som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review) medfører.

Reguleringens fastsatte krav anvendes på en måde, der står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til et forsikringsselskabs virksomhed.

Der gælder i dag heller ikke tilsvarende proportionalitetsforanstaltninger, som dem Solvens II Review medfører, udover muligheden for under nærmere fastsatte betingelser at varetage rollen som nøgleperson for flere nøglefunktioner end én og/eller rollen som medlem af direktionen. Disse regler fremgår af den gældende § 126 i lov om forsikringsvirksomhed og lovbemærkningerne hertil.

2.2.1.2. Solvens II Review

Med Solvens II Review indsættes to nye definitioner i Solvens II-direktivet på hhv.”små og ikkekomplekse virksomheder” og ”små og ikkekomplekse koncerner”. Definitionerne indsættes som hhv. artikel 13, nr. 10a og 10b, i Solvens II-direktivet ved artikel 1, nr. 5, litra b, i Solvens II Review.

Med Solvens II Review indsættes ligeledes i Solvens II-direktivet, den nye definition på »proportionalitetsforanstaltninger«, der indfører en liste over proportionalitetsforanstaltninger, der gælder for de små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner. Disse proportionalitetsforanstaltninger omhandler blandt andet hyppigheden af indberetning af den regelmæssige tilsynsrapport (RSR), af egen risiko- og solvensvurdering (ORSA), og af gennemgang af politikker, samt undtagelser til indholdet i rapporten om solvens og finansiel situation (SFCR) og undtagelse fra revisionskravet for solvensbalancen i SFCR, fra makroprudentielle analyser i ORSA, fra likviditetsrisikostyringsplaner og fra analyser af klimaændringsscenarier. Proportionalitetsforanstaltningerne indsættes i Solvens II-direktivets artikel 35, stk. 5a, artikel 41, stk. 2a og 3, artikel 45, stk. 1b og 5, artikel 45a, stk. 5, artikel 51, stk. 6, artikel 51a, artikel 77, stk. 8, artikel 144a, stk. 4 og herudover præciserer definitionen, at som

proportionalitetsforanstaltning anses også enhver foranstaltning, der er omhandlet i delegerede retsakter vedtaget i henhold til Solvens II-direktivet, som udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse virksomheder. Definitionen indsættes som en ny artikel 13, nr. 43, i Solvens II-direktivet ved artikel 1, nr. 5, litra i, i Solvens II Review.

Med Solvens II Review foretages der ligeledes en præcisering i artikel 29 i Solvens II-direktivet om anvendelsen af proportionalitetsprincippet blandt andet med hensyn til delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Af bestemmelsen fremgår også, at medlemsstaterne skal sikre, at de i Solvens II-direktivet fastsatte krav anvendes på en måde, der står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til et forsikringsselskabs virksomhed, navnlig med hensyn til virksomheder, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder.

Med Solvens II Review indføres herudover nye artikler i Solvens II-direktivet, der fastsætter kriterier for identifikation af virksomheder som små og ikke komplekse, fastlægger processen for klassificering af disse virksomheder med lav risikoprofil, opregner de proportionalitetsforanstaltninger, der er tilgængelige for virksomheder med lav risikoprofil, og fastsætter reglerne i tilfælde af ændring af risikoprofilen, samt fastsætter rapporteringsforpligtelser for virksomhederne med henblik på, at oplysninger om de anvendte proportionalitetsforanstaltninger kan indgå i myndighedernes tilsyn. Reglerne indsættes som nye artikel 29a-29c og dele af artikel 29e i Solvens II-direktivet ved artikel 1, nr. 13, i Solvens II Review.

Med Solvens II Review indføres tilsvarende regler på koncernniveau, der bl.a. fastsætter kriterierne for identifikation af koncerner med som små og ikkekomplekse samt reglerne for disse forsikringskoncerners anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger. Reglerne indsættes som ny artikel 213a i Solvens II-direktivet ved artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review.

EU-Kommissionen supplerer disse bestemmelser i delegerede retsakter, som finder direkte anvendelse. Som en del af revisionen af Solvens II ændres i den delegerede forordning ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens.

2.2.1.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De nye med Solvens II Review indførte begreber »små og ikkekomplekse virksomheder« og »små og ikkekomplekse koncerner« er relevant i forhold til den nye definerede liste af »proportionalitetsforanstaltninger«, som finder anvendelse for virksomheder og koncerner, der kan klassificeres som små og ikkekomplekse.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at de nye definitioner af begreberne »små og ikkekomplekse virksomheder«, »små og ikkekomplekse koncerner« og »proportionalitetsforanstaltninger« skal implementeres i lov om forsikringsvirksomhed.

Skatte- og Vækstministeriet finder desuden, at regler om rapporteringsforpligtelser for virksomhederne med henblik på, at oplysninger om de anvendte proportionalitetsforanstaltninger kan indgå i myndighedernes tilsyn, skal implementeres i lov om forsikringsvirksomhed.

Det er også Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at kriterierne for identifikation af virksomheder og koncerner som små og ikke komplekse og klassificeringsprocessen, herunder Finanstilsynets beføjelser i den forbindelse, skal implementeres dels i lov om forsikringsvirksomhed og dels ved bekendtgørelse. Reglerne om fastsættelse af kriterierne og klassifikationsproceduren er meget detaljerede og tekniske, og derfor er bedst egnet til at blive implementeret i en bekendtgørelse. Dette gælder kriterierne og klassificeringsproceduren, samt bestemmelser om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger.

Det foreslås på den baggrund at indsætte definitionerne på de nye begreber i Solvens II-direktivet, der definerer »små og ikkekomplekse virksomheder«, »små og ikkekomplekse koncerner«, og »proportionalitetsforanstaltninger« i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslås desuden at indsætte et nyt kapitel 1 a i lov om forsikringsvirksomhed med den nye overskrift »Anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger«, som indeholder bestemmelser om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger for disse virksomheder og koncerner samt om overvågning af anvendelsen af proportionalitetsforanstaltningerne.

Med lovforslaget foreslås det, at afgrænsningen af disse kategorier af små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, for hvilke det er hensigtsmæssigt at

reducere den regulatoriske byrde, skal foretages på grundlag af risikobaserede kriterier, i overensstemmelse med præampelbetragtning nr. 14 i Solvens II Review.

Det foreslås også, at virksomheder og koncerner, der opfylder de risikobaserede kriterier, bør blive klassificeret som små og ikkekomplekse i overensstemmelse med en enkel anmeldelsesprocedure, i overensstemmelse med præampelbetragtning nr. 15 i Solvens II Review.

Med lovforslaget foreslås det, at virksomheder og koncerner, klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, skal indberette oplysninger til Finanstilsynet om de proportionalitetsforanstaltninger, der anvendes, som en del af de oplysninger, som skal forelægges i forbindelse med tilsyn.

Reglerne i loven og bekendtgørelse, der med lovforslaget også foreslås udarbejdet, og som skal indeholde kriterierne, klassificeringsproceduren og bestemmelser om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger, vil supplere reglerne i den delegerede forordning, der som en del af revisionen af Solvens II ændres med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens. Finanstilsynets vurdering vil følge disse supplerende regler i den delegerede forordning.

Det foreslås i den forbindelse, at Skatte- og vækstministeren bemyndiges til at udstede nærmere regler, for kriterierne for klassificering og proceduren for anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger for virksomheder og koncerner, der kan klassificeres som små og ikkekomplekse, og regler for Finanstilsynets afgørelse om at modsætte sig klassificeringen, og regler for Finanstilsynets afgørelse om anmodning om at undlade at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger.

Det foreslåede vil medføre, at det vil være muligt for virksomheder, der opfylder de risikobaserede kriterier, at blive klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder i overensstemmelse med en enkel anmeldelsesprocedure, i overensstemmelse med præambelbetragtning nr. 15, i Solvens II Review.

Det foreslåede vil også medføre, at hvis Finanstilsynet ikke inden for en begrænset periode efter en sådan anmeldelse modsætter sig klassificeringen af behørigt

begrundede årsager, der er knyttet til vurderingen af de relevante kriterier, bør de pågældende virksomheder anses for at være små og ikkekomplekse virksomheder.

Det foreslåede vil medføre, at oplysningerne skal indberettes senest ét år efter klassificeringen. Hvis sådanne virksomheder har til hensigt at ændre listen over proportionalitetsforanstaltninger, der skal anvendes, skal de straks underrette Finanstilsynet herom. Formålet med overvågningen af anvendte proportionalitetsforanstaltninger er, at disse oplysninger skal kunne indgå i myndighedernes tilsyn.

Formålet med lovforslaget er at forbedre proportionaliteten af tilsynsreglerne ved at indføre de nye kategorier »små og ikkekomplekse virksomheder« og »små og ikkekomplekse koncerner«, som automatisk kan drage fordel af de nye »proportionalitetsforanstaltninger« vedrørende blandt andet rapportering, offentliggørelse, ledelsesstyring, revision af skriftlige politikker, beregning af forsikringsmæssige hensættelser, egen risiko- og solvensvurdering samt likviditetsrisikostyringsplaner.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og nr. 15, og bemærkninger hertil.

2.2.2. Tilsynsgodkendte proportionalitetsforanstaltninger

2.2.2.1. Gældende ret

I lov om forsikringsvirksomhed sondres der mellem gruppe 1-forsikringsselskaber og gruppe 2-forsikringsselskaber. Gruppe 1-forsikringsselskaber er de forsikringsselskaber, der er omfattet af reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-direktivet), mens gruppe 2-forsikringsselskaber er forsikringsselskaber, der på grund af deres størrelse falder udenfor Solvens II-direktivet i medfør af direktivets artikel 4.

I den gældende regulering sondres der ikke blandt gruppe 1-forsikringsselskaberne, om de er »små og ikke komplekse«, i den forstand som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review) medfører.

Reguleringens fastsatte krav anvendes på en måde, der står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til et forsikringsselskabs virksomhed.

Der gælder i dag ikke tilsvarende proportionalitetsforanstaltninger, som dem Solvens II Review medfører, udover muligheden for under nærmere fastsatte betingelser at varetage rollen som nøgleperson for flere nøglefunktioner end én og/eller rollen som medlem af direktionen. Disse regler fremgår af den gældende § 126, i lov om forsikringsvirksomhed og lovbemærkningerne hertil.

2.2.2.2. Solvens II Review

Med Solvens II Review indføres en mulighed for, at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der på trods af, at de ikke kan klassificeres som små og ikkekomplekse, med forbehold for forudgående individuel analyse og tilsynsmæssig godkendelse, kan anvende visse proportionalitetsforanstaltninger.

Reglerne fastsætter, hvordan virksomhederne kan få tilladelse og under hvilke nærmere fastsatte betingelser. Den definerede liste af proportionalitetsforanstaltninger, som finder anvendelse for disse virksomheder og koncerner, er kortere end den liste, der skal gælde for de små og ikkekomplekse. De proportionalitetsforanstaltninger, der kan gives tilladelse til er omhandlet i Solvens II-direktivets artikel 35, stk. 5a, artikel 41, artikel 45, stk. 1b og 5, artikel 77, stk. 8, og artikel 144a, stk. 4, og omhandlet i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til Solvens II-direktivet, og som både udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse virksomheder og som identificeres med henblik på anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger af virksomheder, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse. Der fastsættes rapporteringsforpligtelser for disse virksomheder med henblik på, at oplysninger om de anvendte proportionalitetsforanstaltninger kan indgå i myndighedernes tilsyn. Reglerne fremgår af de nye artikler 29d og 29e i Solvens II-direktivet, som indføres med artikel 1, nr. 13, i Solvens II Review.

Med Solvens II Review indføres tilsvarende mulighed for anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger på koncernniveau. Reglerne fastsætter, hvordan koncerner, der ikke kan klassificeres som små og ikke komplekse, alligevel kan anvende visse proportionalitetsforanstaltninger under nærmere fastsatte betingelser og med den koncerntilsynsførendes forudgående tilladelse. Reglerne fremgår af den nye artikel 213a, stk. 5, i Solvens II-direktivet, som indføres med artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review.

EU-Kommissionen supplerer disse bestemmelser i delegerede retsakter, der finder direkte anvendelse, og som i det væsentlige præciserer betingelserne for meddelelse eller tilbagetrækning af tilsynsmyndighedernes godkendelse af, at proportionalitetsforanstaltninger anvendes af virksomheder og koncerner, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse. Som en del af revisionen af Solvens II ændres i den delegerede forordning ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens.

2.2.2.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af præambelbetragtning nr. 17, i Solvens II Review, at det er hensigtsmæssigt, at der også er adgang til proportionalitetsforanstaltninger for virksomheder, der ikke kan klassificeres som små og ikkekomplekse virksomheder, men for hvilke nogle af kravene i Solvens II-direktivet er for dyre og komplekse i betragtning af de risici, der er forbundet med de pågældendes virksomhed. Bestemmelserne i den nye artikel 29d, og dele af de nye artikler 29e, og 213a, stk. 5, i Solvens II-direktivet, regulerer i overensstemmelse hermed anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger for disse virksomheder og koncerner, der ikke kan klassificeres som små og ikkekomplekse.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at virksomheder og koncerner, der ikke kan klassificeres som små og ikkekomplekse, men for hvilke nogle af kravene i Solvens II-direktivet er for byrdefulde og komplekse i betragtning af de risici, der er forbundet med de pågældende virksomheder, skal have mulighed for at få tilladelse til at anvende visse proportionalitetsforanstaltninger, i overensstemmelse med præambelbetragtning nr. 17, i Solvens II Review.

Det er ligeledes Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at gruppe 1-forsikringsselskabets hhv. koncernens risikoprofil skal danne grundlag for Finanstilsynets afgørelse om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger for virksomheder og koncerner, der ikke kan klassificeres som små og ikkekomplekse.

Skatte- og Vækstministeriet finder, at regler om rapporteringsforpligtelser for virksomhederne med henblik på, at oplysninger om de anvendte proportionalitetsforanstaltninger kan indgå i myndighedernes tilsyn, skal implementeres i lov om forsikringsvirksomhed.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at bestemmelserne vedrørende ansøgningsprocedure for virksomheder og koncerner, der ikke kan klassificeres som små og ikkekomplekse, vedrørende anvendelse og overvågning af proportionalitetsforanstaltninger, skal implementeres dels i lov om forsikringsvirksomhed og dels ved bekendtgørelse. Reglerne om anvendelse af proportionalitetsforanstaltningerne og om proceduren for disse virksomheder og koncerner er meget detaljerede og tekniske, og er derfor bedst egnede til at blive implementeret i en bekendtgørelse.

Det foreslås derfor at indsætte en ny § 8 a i det foreslåede nye kapitel 1 a, i lov om forsikringsvirksomhed, om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger og om overvågning af anvendelsen af proportionalitetsforanstaltningerne for virksomheder og koncerner, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse.

For at sikre lige vilkår og forudsigelighed for sektoren suppleres bestemmelsen med betingelserne, på grundlag af hvilke Finanstilsynet kan give eller nægte at give godkendelse, udtømmende i den delegerede forordning, der som en del af revisionen af Solvens II ændres med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens. Finanstilsynets vurdering vil skulle følge disse præciseringer og metoden i den delegerede forordning.

Det foreslås blandt andet i § 8 a at fastsætte regler om, at hvis gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, ophører med at anvende sådanne proportionalitetsforanstaltninger, skal virksomhederne straks underrette Finanstilsynet herom.

Det foreslåede vil medføre, at hvis gruppe 1-forsikringsselskaber eller koncerner, der anvender proportionalitetsforanstaltninger i henhold til §, beslutter at ophøre med at anvende sådanne foranstaltninger, skal de straks underrette Finanstilsynet herom. Formålet med overvågningen af anvendte proportionalitetsforanstaltninger er, at disse oplysninger skal kunne indgå i myndighedernes tilsyn.

Det foreslås også i § 8 a i lov om forsikringsvirksomhed, at Skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler for ansøgningsproceduren for anvendelse af

proportionalitetsforanstaltninger for virksomheder og koncerner, der ikke kan klassificeres som små og ikkekomplekse. Den foreslåede hjemmel forventes at blive benyttet til at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau om proceduren for anvendelse af proportionalitetsforanstaltningerne for disse virksomheder og koncerner.

Reglerne i loven og bekendtgørelsen vil supplere reglerne i den delegerede forordningen, der vil indeholde betingelserne for meddelelse eller tilbagetrækning af godkendelse proportionalitetsforanstaltninger for disse virksomheder og koncerner i artikel 327b-327g og artikel 377b i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-forordningen).

Det foreslåede vil medføre tilpassede regler for gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse ved, at der gives mulighed for at disse kan få tilladelse til at anvende visse proportionalitetsforanstaltninger på grundlag af en analyse fra sag til sag og efter forudgående godkendelse fra Finanstilsynet i overensstemmelse med Solvens II-reguleringen.

Det foreslåede vil indebære, at de gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, vil kunne ansøge om at anvende proportionalitetsforanstaltninger, som blandt andet omhandler hyppigheden af den regelmæssige tilsynsrapport (RSR), hyppigheden af gennemgang af politiker, hyppigheden af egen risiko- og solvensvurdering (ORSA), regulering af beregning af forsikringstekniske hensættelser og likviditetsstyring.

Det foreslåede vil også indebære, at Finanstilsynet kan give forudgående tilladelse til virksomheder og koncerner, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, til at anvende disse proportionalitetsforanstaltninger på grundlag af en analyse fra sag til sag.

Formålet med lovforslaget er, at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der ikke kan klassificeres som små og ikkekomplekse virksomheder, men for hvilke nogle af kravene i Solvens II-direktivet er for byrdefulde og komplekse i betragtning af de risici, der er forbundet med det pågældende gruppe 1-forsikringsselskabs eller koncerns virksomhed, kan gives en forudgående tilladelse til at anvende proportionalitetsforanstaltninger fra deres tilsynsmyndigheder efter en analyse fra sag til sag.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkninger hertil.

2.2.3. Kapitallempelser

2.2.3.1. Gældende ret

Den gældende lov om forsikringsvirksomhed fastsætter i kapitel 14 en række regler og krav til forsikringsselskabers kapitalforhold og forsikringsselskabernes forsikringsmæssige hensættelser til solvens. Det omfatter blandt andet regler om værdiansættelse af aktiver og passiver, f.eks. de forsikringsmæssige hensættelser til solvens, om anvendelse af en risikofri rentekurve og volatilitetsjustering og om opgørelse af forsikringsselskabers kapitalgrundlag, solvens- og minimumskapitalkrav.

Den gældende § 154, i lov om forsikringsvirksomhed, fastsætter nærmere bestemmelser om gruppe 1-forsikringsselskabers opgørelse af solvenskapitalkravet og implementerer dele af artikel 100-102, og 119 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-direktivet).

Den gældende § 154, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, fastsætter, at Finanstilsynet er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om det kapitalgrundlag, som kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet, om opgørelsen af solvenskapitalkravet ved anvendelsen af standardformlen og om kriterierne for Finanstilsynets godkendelse og opgørelse af en intern model. Bemyndigelsen er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1578 om opgørelse af solvenskapitalkravet ved anvendelse af standardformlen for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer hele eller dele af artikel 103-109 i Solvens II-direktivet. Reguleringen skal ses i sammenhæng med artikel 83-221 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-forordningen).

Den gældende § 158 i lov om finansiel virksomhed fastsætter nærmere bestemmelser om at gruppe 1-forsikringsselskaber ved opgørelsen af selskabets forsikringsmæssige hensættelser til solvens skal anvende en risikofri rentekurve, som fastlægges af Europa-Kommissionen og implementerer dele af artikel 77a-77e i Solvens II-direktivet.

Den gældende § 158, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed, fastsætter, at Finanstilsynet er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af matchtilpasningen og volatilitetsjusteringen. Bemyndigelsen er udnytte til at udstede bekendtgørelse nr. 1482 om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og

volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber. Bekendtgørelsen implementerer de mere tekniske dele af artikel 77b-77d i Solvens II-direktivet. Kravene til fastsættelse til risikomargen er udmøntet i bekendtgørelsen og i overensstemmelse med artikel 37-39, 58 og 59 i Solvens II-forordningen.

I de eksisterende regler, der følger af Solvens II-forordningen, beregnes volatilitetsjusteringen ud fra en lande- eller valutaspecifik investeringsportefølje. Det betyder, at justeringen er ens for alle danske virksomheder, uanset hvordan deres investeringsportefølje ser ud. Dermed kan justeringen i perioder give nogle selskaber enten for store eller for små kapitalmæssige lempelser i forhold til hensigten. De tekniske dele af beregningen af volatilitetsjusteringen, fastsættes i dag i Solvens II-forordningen, der er direkte gældende.

Dette ændres med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review), der indsætter bestemmelser herom i Solvens II-direktivet, hvorefter disse vil skulle implementeres i national regulering.

Den gældende § 158, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, fastsætter at skatte- og vækstministeren er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser til solvens. Bemyndigelsen er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1556 om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. De forsikringsmæssige hensættelser skal værdiansættes som summen af et bedste skøn og en risikomargen. Bestemmelserne i bekendtgørelsen bidrager til implementeringen af artiklerne 75, 76, stk. 2-5, 77 og 78-85 i Solvens II-direktivet. Reglerne i bekendtgørelsen supplerer reglerne i Solvens II-forordningen, der præciserer de metoder og antagelser, der skal benyttes i forbindelse med værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser til solvens.

2.2.3.2. Solvens II Review

Solvens II Review sigter mod at sænke den samlede risikomargin, primært for livsforsikringsprodukter med lang løbetid.

Som en del af revisionen af Solvens II ændres i den delegerede forordning ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om

ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens.

Med Solvens II Review ændres kapitalomkostningssatsen (Cost of Capital), der ligger til grund for beregningen af risikomarginen. Kapitalomkostningssatsen reduceres fra 6 pct. til 4,75 pct. og der indføres en Lambda-faktor, der reducerer de fremtidige kapitalkrav i beregningen af risikomarginen over tid. Formålet med ændringen er at sikre, at værdien af de forsikringsmæssige hensættelser svarer til det beløb, som et gruppe 1-forsikringsselskab kan forventes at kræve for at overtage og honorere forsikringsforpligtelserne og derved hjælpe gruppe 1-forsikringsselskaber med at frigøre midler til f.eks. langsigtede investeringer. De tekniske detaljer om selve beregningsmetoden for risikomarginen fremgår af Solvens II-forordningen. Artikel 77 i Solvens II-direktivet, ændres ved artikel 1, nr. 38, i Solvens II Review.

Med Solvens II Review foretages også ændringer i reglerne for den såkaldte volatilitetsjustering, der indgår i beregningen af virksomheders langsigtede forpligtelser, således at denne forbedres. Volatilitetsjusteringen giver virksomhederne en kapitalmæssig lempelse, når der er uro på de finansielle markeder. Dermed mindskes kravet til, hvor meget kapital virksomhederne skal sætte til side til at dække sine forpligtelser. De tekniske detaljer er nærmere reguleret i Solvens II-forordningen, men dele vil med Solvens II Review skulle implementeres i national ret. Ændringen i artikel 77d, i Solvens II-direktivet, foretages ved artikel 1, nr. 41, i Solvens II Review.

Med Solvens II Review introduceres den selskabsspecifikke kreditspændsfølsomhedsfaktor (CSSR). Reglerne fastsætter, at CSSR kan beregnes samlet, hvor lokal valuta er pegged til euro, hvilket er relevant for Danmark. Reglerne fremgår af artikel 51b i Solvens II-forordningen, der indsættes i forbindelse med Solvens II Review.

Med Solvens II Review indsættes nye regler om langsigtede aktieinvesteringer, der har til formål at gøre det lettere for forsikringsselskaber at benytte muligheden for at anvende en mere favorabel standardparameter for aktieinvesteringer, der besiddes med et langsigtet perspektiv for øje, forudsat at forsikringsselskaber opfylder forsvarlige og robuste kriterier, som bevarer forsikringstagernes beskyttelse og den finansielle stabilitet og har til formål at sikre, at forsikringsselskaber er i stand til at undgå tvangssalg af aktier, der er beregnet på langsigtet

besiddelse, også under stressede markedsvilkår. Reglerne fastslår princippet om, at en undergruppe af aktieinvesteringer kan modtage en gunstigere behandling (en risikovægt på 22 pct. i stedet for de normale 39-49 pct.). De tekniske detaljer er nærmere reguleret i Solvens II-forordningen. Ændringen foretages ved at indsætte en ny artikel 105a i Solvens II-direktivet ved artikel 1, nr. 48, i Solvens II Review.

Med Solvens II Review fastsættes forenklinger af standardformlen. De tekniske detaljer er nærmere reguleret i Solvens II-forordningen. Ændringen foretages i artikel 109 i Solvens II-direktivet ved artikel 1, nr. 50.

Med Solvens II Review fastsættes også ændringer til undermodulet for renterisiko, der er nærmere reguleret i Solvens II-forordningen. Ændringen foretages i artikel 111 i Solvens II-direktivet ved artikel 1, nr. 51.

Solvens II Review medfører ændringer til reglerne, der definerer metoderne for at beregne det fremtidige solvenskapitalkrav, der er nødvendigt for at fastsætte risikomargenen under Solvens II. Reglerne fremgår nærmere af artikel 164 i Solvens II-forordningen. Ændringen medfører en nedsættelse af korrelation mellem standardformlens kreditspændsrisiko og renterisiko i scenariet med faldende renter fra 50 pct. til 25 pct. Artikel 164, stk. 3, i Solvens II-forordningen, ændres i forbindelse med Solvens II Review.

Solvens II Review medfører ændringer, hvorefter kapitalkrav for renterisiko kan beregnes samlet, hvor lokal valuta er pegged til euro, hvilket er relevant for Danmark. Reglerne fremgår nærmere af artikel 165 i Solvens II-forordningen. Artikel 165, stk. 1, i Solvens II-forordningen, ændres i forbindelse med Solvens II Review.

Solvens II Review medfører ligeledes ændringer til beregningen af kapitalkravet på kreditspændsrisici på securitiseringspositioner. Kapitalkravet for kreditspændsrisici på securitiseringspositioner er summen af et kapitalkrav for type 1-securitiseringspositioner, et kapitalkrav for type 2-securitiseringspositioner og et kapitalkrav for resecuritiseringspositioner. De medførte ændringer til nedsættelsen af solvenskapitalkravet til securitiseringer, medfører behov for at sikre, at den tilsynsmæssige behandling af investeringer i securitisering, herunder simpel, transparent og standardiseret (STS) securitisering, på passende vis afspejler de faktiske risici, og at de kapitalkrav, der er forbundet med sådanne investeringer, er risikoorienterede. Artikel 178 i Solvens II-forordningen, der fastsætter beregningen af kapitalkravet på kreditspændsrisici på securitiseringspositioner, ændres i forbindelse med Solvens II Review.

2.2.3.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med Solvens II Review lempes kravene for forsikringsselskabernes forsikringsmæssige hensættelser til solvens og kapitalkravene med det formål at frigøre kapital i forsikringssektoren, så den bedre kan understøtte europæisk økonomi med investeringer.

En væsentlig lempelse findes i forsikringsselskabernes adgang til langsigtede investeringer i aktier. I solvenskapitalkravet præciseres den fremgangsmåde, som forsikringsselskaber skal anvende for at påvise deres evne til at undgå tvangssalg af aktier. I denne sammenhæng præciseres det også, at når forsikringsselskaber investerer i europæiske langsigtede investeringsfonde, ubelånte alternative investeringsfonde, europæiske sociale iværksætterfonde og europæiske venturekapitalfonde, skal vurderingen af overholdelsen af udvælgelseskriterierne foretages på fondsniveau i stedet for på niveauet for de underliggende aktiver. Formålet er at reducere kapitalkravet ved investering i aktier, der holdes over lang tid.

En anden væsentlig lempelse er reduktionen af den såkaldte risikomargen. Lempelsen af risikomargen sker ved at sænke kapitalomkostningssatsen, hvilket frigiver kapital i virksomhederne. Kapitalomkostningerne i risikomargen sænkes i forhold til det niveau på 6 pct., der blev fastsat på tidspunktet for vedtagelse af Solvens II-direktivet og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til nævnte direktiv til 4,75 pct. Herudover indsættes der en løbetidsafhængig faktor i beregningsformlen for risikomargenen for at styrke forsikringsselskabernes investeringskapacitet ved at frigive kapital til virksomhederne.

En tredje væsentlig lempelse findes i ændringer af volatilitetsjusteringen. Ved beregningen af volatilitetsjusteringen går man fra en lande- eller valutaspecifik investeringsportefølje til at gøre volatilitetsjusteringen mere virksomhedsspecifik. Efter dansk ønske tages der højde for fastkurspolitikken i udformningen af den virksomhedsspecifikke komponent. Volatilitetsjusteringen giver virksomhederne en kapitalmæssig lempelse, når der er uro på de finansielle markeder. Dermed mindskes kravet til, hvor meget kapital virksomhederne skal sætte til side til at dække deres forpligtelser. Volatilitetsjusteringen får større vægt med ændringen og hermed forventes det, at mange virksomheder vil opleve kapitallempelse.

Skatte- og Vækstministeriet finder det positivt at styrke kapitalmarkederne, som blandt andet sker ved, at EU's finansielle system kanaliserer opsparing til produktive investeringer og dermed skaber flere finansielle muligheder for borgere og virksomheder, især bæredygtige virksomheder. En dynamisk Union for opsparing og investering er en vigtig drivkraft for EU's bestræbelser på at styrke den økonomiske konkurrenceevne. Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at de med Solvens II Review medførte kapitalmæssige lempelser, der sænker kravene til, hvor meget solvenskapital virksomhederne skal have for at honorere deres forpligtelser og dække deres risici, vil være en positiv ændring, der styrker den økonomiske konkurrenceevne.

Skatte- og Vækstministeriet vurderer, at ændringerne ikke kan rummes i den nuværende regulering, hvorfor den gældende lovgivning skal tilpasse på baggrund heraf.

Det vurderes, at bemyndigelseshjemlen til at udstede nærmere regler i bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber, skal udvides til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om tilsynsgodkendelse af anvendelse af en selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spænd for en valuta. Herudover vurderes bemyndigelseshjemlen til at udstede nærmere regler i bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber, og i bekendtgørelse om opgørelse af solvenskapitalkravet ved anvendelse af standardformlen for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., og i bekendtgørelse om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., ikke at kræve tilpasning for at kunne rumme de tekniske dele.

Det er således Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at ændringerne relateret til de pågældende kapitallempelser skal implementeres dels i lov om forsikringsvirksomhed og dels ved bekendtgørelse. Reglerne, der fastsætter regulering relateret til kapitallempelser, er meget detaljerede og tekniske, og derfor er bedst egnet til at blive implementeret i en bekendtgørelse. Det foreslås på den baggrund at tilpasse § 158 i lov om forsikringsvirksomhed i forhold til Finanstilsynets mulighed for f.eks. at tillade anvendelse af en volatilitetsjustering af den risikofrie rentekurve for forsikringsmæssige hensættelser til solvens og til at fastsætte overgangsbestemmelser i § 330 a og §§ 331-333 a i lov om forsikringsvirksomhed.

Beregningsformler for volatilitetsjusteringen foreslås implementeret i bekendtgørelse nr. 1482 om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber.

Det foreslås også, at implementere bestemmelsen om, at vurderingen af overholdelsen af udvælgelseskriterierne skal foretages på fondsniveau i stedet for på niveauet for de underliggende aktiver, når forsikringsselskaber investerer i europæiske langsigtede investeringsfonde, ubelånte alternative investeringsfonde, europæiske sociale iværksætterfonde og europæiske venturekapitalfonde, i bekendtgørelse nr. 1578 om opgørelse af solvenskapitalkravet ved anvendelse af standardformlen for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v.

Herudover foreslås det at implementere bestemmelsen om, at præciseringen af den fremgangsmåde, som forsikringsselskaber skal anvende for at påvise deres evne til at undgå tvangssalg af aktier, i bekendtgørelse nr. 1578 om opgørelse af solvenskapitalkravet ved anvendelse af standardformlen for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v.

Det foreslås ligeledes, at bestemmelsen om løbetidsafhængig faktor i beregningsformlen for risikomargenen implementeres i bekendtgørelse nr. 1556 om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v.

Reglerne i loven og bekendtgørelse, der med lovforslaget foreslås udarbejdet, vil supplere reglerne i Solvens II-forordningen, der som en del af revisionen af Solvens II ændres med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens. Finanstilsynets vurdering vil følge disse supplerende regler i den delegerede forordning.

De foreslåede ændringer vil indebære en forøgelse af volatilitetsjusteringen, hvilket medfører krav om lavere hensættelser og frigiver dermed kapital i virksomhederne. Med ændringen i volatilitetsjusteringen reduceres virkningen af kortsigtede markedsudsving på virksomhedernes solvensdækning, så de bedre kan agere som langsigtede investorer. Dette vil indebære at midlertidige udsving ikke får stor betydning for virksomhedernes kapitalgrundlag.

De foreslåede ændringer vil også indebære, at solvenskapitalkravet bliver nedsat for investeringer i securitiseringer, der bliver lettere adgang til lavere solvenskapitalkrav for langsigtede aktieinvesteringer og mere diversifikation imellem rentefald og kreditspænd.

2.2.4. Prudent person-princippet (PPP)

2.2.4.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 175 i lov om forsikringsvirksomhed, at forsikringsselskaber skal investere deres aktiver således, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt.

Bestemmelsen implementerer det såkaldte prudent person-princip i artikel 132 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-direktivet).

Prudent person-princippet er et overordnet princip for forsikringsselskabernes forvaltning af aktiver, hvorefter forsikringsselskaber skal investere deres aktiver således, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt.

Prudent person-princippet blev indført ved L 308 den 1. januar 2016 i forbindelse med den første implementering af Solvens II-direktivet. Finanstilsynet har siden indførelsen af prudent person-princippet i sit tilsyn med forsikringsselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed, haft fokus på, hvordan selskabernes investeringspolitikker og -processer sikrer opfyldelse af prudent personprincippet.

Prudent person-princippet skal opfyldes af alle virksomheder uanset størrelsen af porteføljen og de enkelte investeringer.

For gruppe 2-forsikringsselskaber vil investeringsrisikoen blive afspejlet i opgørelsen af forsikringsselskabets individuelle solvensbehov, idet virksomhedens risici skal indregnes i opgørelsen heraf.

2.2.4.2. Solvens II Review

Bestemmelsen om prudent person-princippet, der fremgår af artikel 132 i Solvens II-direktivet, ændres med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede

garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review). I artiklens stk. 3, andet afsnit, foretages en ændring i en direktivhenvisning. Herudover indsættes nye bestemmelser i de nye stk. 5-8. Artikel 132 i Solvens II-direktivet, ændres ved artikel 1, nr. 54, i Solvens II Review. Der henvises til pkt. 2.2.6. vedrørende de nye stykker 5-8.

For at sikre ensartet anvendelse af de makroprudentielle værktøjer, der er omhandlet i artikel 132, stk. 6, i Solvens II-direktivet, er der med Solvens II Review indsat bemyndigelse til at Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS) om de kriterier, som Finanstilsynet skal tage hensyn til ved fastlæggelsen af, hvilke forsikringsskaber og forsikringskoncerner, der skal anmodes om at medtage makroprudentielle overvejelser som en del af »prudent person«-princippet, der er omhandlet i artikel 132, stk. 6, under hensyntagen til de omstændigheder, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 8. Det forventes, at denne RTS i artikel 2 vil specificere, at når det afgøres, hvilke gruppe 1-forsikringsselskaber eller koncerner, der skal udføre makroprudentielle analyser som en del af prudent person-princippet, skal tilsynsmyndighederne basere deres beslutning på de kriterier, der er angivet i artikel 1, i samme RTS, som omhandler ORSA, hvorfor der henvises til pkt. 2.2.5. og lovforslagets § 1, nr. 40. Derudover forventes det, at Finanstilsynet skal basere sin beslutning på et nærmere fastsat sæt af kriterier relateret til eksponering over for markedsbevægelser. Forventningen er, at denne bestemmelse alene vil omfatte de største virksomheder og koncerner. De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen.

2.2.4.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Prudent person-princippet i artikel 132 i Solvens II-direktivet er i den nuværende § 175 i lov om forsikringsvirksomhed formuleret som et overordnet princip for forsikringsselskabernes forvaltning af aktiver.

De nye bestemmelser i artikel 132, stk. 5-8, som sættes ind med Solvens II Review, indeholder bestemmelser med detaljerede krav til forsikringsselskabernes investeringsstrategi.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at disse nye krav, ikke kan rummes i den nuværende formulering af bestemmelsen, som er et overordnet princip.

Det er derfor Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at det i forbindelse med implementeringen af de nye bestemmelser i artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, er en fordel at hele § 175 i lov om forsikringsvirksomhed affattes mere direktivnært, for at sikre en klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Det er også Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at de foreslåede ændringer af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed, ikke ændrer retstilstanden ud over de tilføjelser, der følger af implementeringen af Solvens II Review, da artikel 132 i sin helhed hidtil har været fortolket ind i prudent person-princippet som implementeret i § 175 i lov om forsikringsvirksomhed.

På denne baggrund foreslås det, at prudent person-princippet i § 175 i lov om forsikringsvirksomhed, bliver affattet på ny, sådan at ordlyden bliver mere direktivnær til artikel 132 i Solvens II-direktivet som ændret ved Solvens II Review.

Forslaget medfører, at det kommer til at fremgå af lovteksten, hvad der nærmere ligger i prudent person-princippet, herunder hvilke krav, der finder anvendelse, når det er henholdsvis forsikringsselskabet og forsikringstageren, der i henhold til de indgåede forsikringsaftaler bærer investeringsrisikoen.

Det foreslåede vil indebære, at uoverensstemmelser med hensigterne med Solvens II-direktivet og Solvens II Review, undgås.

De foreslåede ændringer til § 175 vil medføre, at den del af prudent person-princippet, der videreføres i en mere direktivnær gengivelse, fortsat skal opfyldes af alle virksomheder uanset størrelsen af porteføljen og de enkelte investeringer. Dvs. at disse krav fortsat også finder anvendelse for gruppe 2-forsikringsselskaber. Det foreslåede medfører for gruppe 2-forsikringsselskaber, at investeringsrisikoen vil blive afspejlet i opgørelsen af forsikringsselskabets individuelle solvensbehov, idet virksomhedens risici skal indregnes i opgørelsen heraf.

De foreslåede ændringer til § 175 af den del af prudent person-princippet, der ændrer retstilstanden, som følge de nye tilføjelser i artikel 132, stk. 5-8, der følger af implementeringen af Solvens II Review, vil ikke gælde for gruppe 2-forsikringsselskaber. Der stilles således ikke krav til, at gruppe 2-forsikringsselskaber skal tage hensyn til den mulige makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. Der stilles heller ikke krav til, at gruppe 2-forsikringsselskaber skal tage hensyn til indvirkningen af bæredygtighedsrisici på deres investeringer og den potentielle

langsigtede indvirkning af deres investeringsbeslutninger på bæredygtigheds faktorer, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. Endeligt stilles der ikke krav til, at gruppe 2-forsikringsselskaber efter anmodning fra tilsynsmyndigheden om at skulle tage hensyn til makroprudentielle betænkeligheder, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi, og vurderer, i hvilket omfang deres investeringsstrategi kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling og have potentiale til at blive en kilde til systemisk risiko, og lader sådanne overvejelser indgå som en del af deres investeringsbeslutninger.

Der henvises til pkt. 2.2.6. og lovforslagets § 1, nr. 55 og bemærkninger hertil.

2.2.5. Makroprudentielle analyser i vurderingen af egen risiko og solvens (ORSA)

2.2.5.1. Gældende ret

De gældende regler om krav til vurderingen af egen risiko og solvens følger i dag af bekendtgørelse nr. 1405 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (ledelsesbekendtgørelsen), der har hjemmel i blandt andet § 95, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed. Reglerne implementerer de EU-regler på området, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-direktivet).

§ 3, stk. 3, nr. 1, i ledelsesbekendtgørelsen, fastsætter, at bestyrelsen i et gruppe 1-forsikringsselskab som led i varetagelsen af den overordnede og strategiske ledelse af virksomheden mindst én gang årligt skal foretage en vurdering af egen risiko og solvens.

§ 4, stk. 1, i ledelsesbekendtgørelsen, fastsætter, at bestyrelsen i et gruppe 1-forsikringsselskab skal foretage vurderingen af egen risiko og solvens med udgangspunkt i virksomhedens forretningsmodel, risikoprofil og risikotolerancegrænser. Bestyrelsen skal desuden sikre, at vurderingen foretages ud fra en going concern-forudsætning både på kort og på lang sigt. Der skal desuden inkluderes en vurdering af, om det opgjorte solvenskapitalkrav har taget tilstrækkelig højde for alle væsentlige risicis virkning inden for de kommende 12 måneder.

I § 4, stk. 2, i ledelsesbekendtgørelsen, fastsættes, at når et gruppe 1-forsikringsselskab anvender standardmodellen til opgørelse af hele eller dele af solvenskapitalkravet, skal bestyrelsen i sin vurdering af egen risiko og solvens forholde sig til, om virksomhedens risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der

ligger til grund for solvenskapitalkravet som beregnet ved hjælp af standardmodellen. Ved anvendelse af en partiel eller intern model til opgørelse af solvenskapitalkravet, skal bestyrelsens vurdering af egen risiko og solvens forholde sig til begrænsninger i den interne model.

Reguleringen af kravene til vurdering af egen risiko og solvens (ORSA) gælder for gruppe 1-forsikrnigsselskaber og koncerner under tilsyn. Derimod finder de gældende regler ikke anvendelse på gruppe 2-forsikringsselskaber, der ikke er omfattet af Solvens II, men er underlagt national regulering.

Finanstilsynet har ikke i dag tilsvarende makroprudentielle værktøjer, der kan tages i brug overfor gruppe 1-forsikringsselskaber eller koncerner, som dem der indføres med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review).

2.2.5.2. Solvens II Review

Med Solvens II Review udvides og præciseres kravene til vurderingen og indholdet af egen risiko og solvens (ORSA). Reglerne i artikel 45 i Solvens II-direktivet ændres ved artikel 1, nr. 23, i Solvens II Review.

Der indføres et krav om hensyntagen til og analyse af den makroøkonomiske situation og mulige makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, i artikel 45, stk. 1, andet afsnit, litra d, i Solvens II-direktivet.

Der indføres ligeledes en mulighed for, at tilsynsmyndighederne efter en begrundet anmodning kan kræve, at virksomhederne skal tage hensyntagen til og foretage en analyse af de makroprudentielle betænkeligheder, der kan påvirke den specifikke risikoprofil, de godkendte risikotolerancegrænser, forretningsstrategien, forsikringsaktiviteterne eller investeringsbeslutningerne og virksomhedens samlede solvensbehov, samt af virksomhedens aktiviteter, der kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, og som har potentiale til at blive kilder til systemiske risici. Reglerne indføres i artikel 45, stk. 1, andet afsnit, litra e, i Solvens II-direktivet.

For at sikre ensartet anvendelse af de makroprudentielle værktøjer, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, litra e, er der med Solvens II Review indsat

bemyndigelse til at Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS) om de kriterier, som Finanstilsynet skal tage hensyn til ved fastlæggelsen af, hvilke gruppe 1-forsikringsskaber og koncerner, der skal anmodes om at foretage de supplerende makroprudentielle analyser. Det forventes, at denne RTS i artikel 1 vil specificere, at når det afgøres, hvilke gruppe 1-forsikringsselskaber eller koncerner, der skal udføre yderligere makroprudentielle analyser, skal tilsynsmyndighederne tage følgende kriterier i betragtning: 1) koncerner med samlede aktiver, vurderet i overensstemmelse med artikel 75 i Solvens II-direktivet, der overstiger 20 mia. euro; og 2) forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser med samlede aktiver, vurderet i henhold til artikel 75 i Solvens II-direktivet, som overstiger 20 mia. euro og som ikke tilhører en koncern nævnt i nr. 1. Tilsynsmyndigheder skal også overveje, om yderligere gruppe 1-forsikringsselskaber eller koncerner skal anmodes om at foretage yderligere makroprudentielle analyser under hensyntagen til nærmere oplistede kriterier. De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen. Forventningen er, at denne bestemmelse alene vil omfatte de største virksomheder og koncerner.

2.2.5.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De nye krav til gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner vedrørende inddragelse af makroprudentielle analyser i egen risiko- og solvensvurderingen (ORSA), der følger af Solvens II Review, medfører behov for tilpasning af den gældende regulering.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt at sikre, at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner forpligtes til at inddrage alle relevante makroprudentielle oplysninger i deres vurdering af egen risiko og solvens. Bestemmelserne skal ikke udvides til at gælde for gruppe 2-forsikringsselskaber, der heller ikke efter den gældende regulering, er underlagt regler om ORSA.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at alle gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, i vurderingen af egen risiko og solvens, skal omfatte en hensyntagen til og analyse af den makroøkonomiske situation og mulige makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at Finanstilsynet skal kunne anmode nogle gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner om i vurderingen af egen risiko og solvens, at inddrage en hensyntagen og analyse af dels de

makroprudentielle betænkeligheder, der kan påvirke den specifikke risikoprofil, de godkendte risikotolerancegrænser, forretningsstrategien, forsikringsaktiviteterne eller investeringsbeslutningerne og virksomhedens samlede solvensbehov, og dels af virksomhedens aktiviteter, der kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, og som har potentiale til at blive kilder til systemiske risici.

Skatte- og Vækstministeriet finder, at det med ændringerne i Solvens II-direktivets artikel 45 om vurdering af egen risiko og solvens, er hensigtsmæssigt at overføre dele af reglerne herom fra ledelsesbekendtgørelsen til lov om forsikringsvirksomhed i kombination med implementeringen af de nye regler på området. Skatte- og Vækstministeriet vurderer, at en overførsel af reglerne til loven kan bidrage til at give et bedre overblik over de krav, der gælder til vurderingen af egen risiko og solvens.

Det foreslås derfor at indsætte nye bestemmelser i lov om forsikringsvirksomhed, som nye §§ 132 a-132 e, der vil implementere dele af artikel 45 i Solvens II-direktivet med de tilpasninger der følger af Solvens II Review.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 132 a i lov om forsikringsvirksomhed, der fastsætter, at gruppe 1-forsikringsselskabers og koncerners egen risiko og solvens vurdering skal omfatte en hensyntagen til og analyse af den makroøkonomiske situation og mulige makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling.

Det foreslås også at indsætte en ny bestemmelse i § 132 a i lov om forsikringsvirksomhed, som fastsætter, at Finanstilsynet skal kunne anmode nogle gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner om i vurderingen af egen risiko og solvens, at inddrage en hensyntagen og analyse af dels de makroprudentielle betænkeligheder, der kan påvirke den specifikke risikoprofil, de godkendte risikotolerancegrænser, forretningsstrategien, forsikringsaktiviteterne eller investeringsbeslutningerne og virksomhedens samlede solvensbehov, og dels af virksomhedens aktiviteter, der kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, og som har potentiale til at blive kilder til systemiske risici.

Med lovforslaget foreslås det i § 132 a i lov om forsikringsvirksomhed, at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der kan klassificeres som små og ikkekomplekse, jf. den med lovforslaget forslåede nye § 8 til lov om forsikringsvirksomhed, og gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. den med lovforslaget foreslåede § 8 a til lov om forsikringsvirksomhed, ikke skal være forpligtede til på Finanstilsynets

anmodning at udføre særlige analyser fra et makrotilsynsperspektiv. Undtagelsen er en proportionalitetsforanstaltning, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 15, hvor det foreslås at indsætte regler om anvendelse af proportionalitetsforanstaltning og hhv. en definition af begrebet »proportionalitetsforanstaltning«.

Der foreslåede vil medføre, at alle gruppe 1-forsikringsselskabers og koncerners vurderingen af egen risiko og solvens skal omfatte overvejelser og analyser af den makroøkonomiske situation samt den potentielle makroøkonomiske udvikling og udvikling på de finansielle markeder.

Det foreslåede vil også medføre, at nogle gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner efter Finanstilsynets anmodning i vurderingen af egen risiko og solvens, skal inddrage en hensyntagen og analyse af dels de makroprudentielle betænkeligheder, der kan påvirke den specifikke risikoprofil, de godkendte risikotolerancegrænser, forretningsstrategien, forsikringsaktiviteterne eller investeringsbeslutningerne og virksomhedens samlede solvensbehov, og dels af virksomhedens aktiviteter, der kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, og som har potentiale til at blive kilder til systemiske risici.

De nye krav indebærer, at Finanstilsynet skal analysere ORSA-rapporten fra gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der anmodes om at tage makroprudentielle hensyn i betragtning inden for deres jurisdiktioner, aggregere dem og give input til forpligtelserne om de elementer, der bør overvejes i deres fremtidige ORSA, især med hensyn til makroprudentielle risici. Dette indebærer derfor, at nogle gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner forpligtes til at inddrage alle relevante makroprudentielle oplysninger fra Finanstilsynet i vurderingen af egen risiko og solvens, i overensstemmelse med præambelbetragtning nr. 26 i Solvens II Review. Forventningen er, at denne bestemmelse i henhold til den forventede RTS, alene vil omfatte de største virksomheder og koncerner.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkninger hertil.

2.2.6. Makroprudentielle analyser i prudent person-princippet

2.2.6.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 175 i lov om forsikringsvirksomhed, at forsikringsselskaber skal investere deres aktiver således, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt. Bestemmelsen implementerer det såkaldte prudent person-princip i artikel 132 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-direktivet).

Prudent person-princippet er et overordnet princip for forsikringsselskabernes forvaltning af aktiver, hvorefter forsikringsselskaber skal investere deres aktiver således, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt.

Prudent person-princippet blev indført ved L 308 den 1. januar 2016 i forbindelse med den første implementering af Solvens II-direktivet. Finanstilsynet har siden indførelsen af prudent person-princippet i sit tilsyn med forsikringsselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed, haft fokus på, hvordan selskabernes investeringspolitikker og -processer sikrer opfyldelse af prudent personprincippet.

Prudent person-princippet skal opfyldes af alle virksomheder uanset størrelsen af porteføljen og de enkelte investeringer.

For gruppe 2-forsikringsselskaber vil investeringsrisikoen blive afspejlet i opgørelsen af forsikringsselskabets individuelle solvensbehov, idet virksomhedens risici skal indregnes i opgørelsen heraf.

Der gælder i den nuværende regulering ikke krav om inddragelse af makroprudentielle analyser som en del af prudent person-princippet, som dem der indføres med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review).

2.2.6.2. Solvens II Review

Med Solvens II Review ændres bestemmelsen om prudent person-princippet, der fremgår af artikel 132 i Solvens II-direktivet. I artiklens stk. 3, andet afsnit, foretages en ændring i en direktivhenvisning. Herudover indsættes nye bestemmelser i de nye stk. 5-8. Artikel 132 i Solvens II-direktivet, ændres ved artikel 1, nr. 54, i Solvens II Review. Der henvises til pkt. 2.2.4. vedrørende stk. 3.

Det fastsættes, at virksomhederne skal tage hensyn til den mulige makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. Reglen fremgår af den nye artikel 132, stk. 5, første afsnit, i Solvens II-direktivet.

Det fastsættes desuden, at virksomhederne også skal tage hensyn til indvirkningen af bæredygtighedsrisici på deres investeringer og den potentielle langsigtede indvirkning af deres investeringsbeslutninger på bæredygtighedsfaktorer, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. Reglen fremgår af den nye artikel 132, stk. 5, andet afsnit, i Solvens II-direktivet.

Derudover fastsættes at virksomhederne efter anmodning fra tilsynsmyndigheden skal tage hensyn til makroprudentielle betænkeligheder, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi, og vurdere, i hvilket omfang deres investeringsstrategi kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling og have potentiale til at blive en kilde til systemisk risiko, og lader sådanne overvejelser indgå som en del af deres investeringsbeslutninger. Reglen fremgår af i den nye artikel 132, stk. 6, i Solvens II-direktivet.

Det fastsættes også, at den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling samt makroprudentielle betænkeligheder har samme betydning som i artikel 45, i Solvens II-direktivet. Reglen fremgår af den nye artikel 132, stk. 7, i Solvens II-direktivet. Artikel 45, stk. 1 a, første afsnit, i Solvens II-direktivet, fastsætter, at den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling som minimum skal omfatte som minimum, rente og spreadniveau, indeksniveau på de finansielle markeder, inflation, indbyrdes forbundenhed med andre deltagere på det finansielle marked, klimaændringer, pandemier, andre massebegivenheder og andre katastrofer, som kan påvirke virksomheden. Artikel 45, stk. 1 a, andet afsnit, i Solvens II-direktivet, fastsætter, at de makroprudentielle betænkeligheder som minimum skal omfatte plausible ugunstige fremtidige scenarier og risici i forbindelse med kreditcyklussen og økonomisk afmatning, flokmentalitet i forbindelse med investeringer eller overdrevne eksponeringskoncentrationer på sektorniveau. Der henvises til pkt. 2.2.5. vedrørende artikel 45 i Solvens II-direktivet.

Der fastsættes hensyn, der skal tages, når tilsynsmyndigheden beslutter, om den vil fremsætte en anmodning efter stk. 6 til et forsikringsselskab, der er et datterselskab, som er omfattet af koncerntilsyn efter artikel 213, stk. 2, litra a og b, i Solvens II-direktivet. Reglen følger af den nye artikel 132, stk. 8, i Solvens II-direktivet.

For at sikre ensartet anvendelse af de makroprudentielle værktøjer, der er omhandlet i artikel 132, stk. 6, i Solvens II-direktivet, er der med Solvens II Review indsat bemyndigelse til at Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS) om de kriterier, som Finanstilsynet skal

tage hensyn til ved fastlæggelsen af, hvilke forsikringsskaber og forsikringskoncerner, der skal anmodes om at medtage makroprudentielle betænkeligheder som en del af »prudent person«-princippet, der er omhandlet i artikel 132, stk. 6, under hensyntagen til de omstændigheder, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 8. Det forventes, at denne RTS i artikel 2 vil specificere, at når det afgøres, hvilke gruppe 1-forsikringsselskaber eller koncerner, der skal udføre makroprudentielle analyser som en del af prudent person-princippet, skal tilsynsmyndighederne basere deres beslutning på de kriterier, der er angivet i artikel 1, i samme RTS, som omhandler ORSA, hvorfor der henvises til pkt. 2.2.5. og lovforslagets § 1, nr. 40. Derudover forventes det, at Finanstilsynet skal basere sin beslutning på et nærmere fastsat sæt af kriterier relateret til eksponering over for markedsbevægelser. Forventningen er, at denne bestemmelse alene vil omfatte de største virksomheder og koncerner. De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen.

2.2.6.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132 er i den nuværende § 175 i lov om forsikringsvirksomhed formuleret som et overordnet princip for forsikringsselskabernes forvaltning af aktiver.

Solvens II Review medfører nye krav til gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner vedrørende inddragelse af makroprudentielle analyser som en del af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132.

Skatte- og Vækstministeriet finder, at det i forbindelse med implementeringen af de nye bestemmelser i artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, er en fordel at hele § 175 i lov om forsikringsvirksomhed ændres til en mere direktivnær implementering af direktivbestemmelsen. Dette vil sikre en klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen. Der henvises til pkt. 2.2.4.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at alle gruppe 1-forsikringsselskaber og forsikringskoncerner, skal tage højde for den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. De pågældende virksomheder skal også tage højde for indvirkningen af bæredygtighedsrisici på deres investeringer og den potentielle langsigtede indvirkning af deres investeringsbeslutninger på bæredygtighedsfaktorer, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi.

Det er også Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at Finanstilsynet skal kunne anmode nogle gruppe 1-forsikringsselskaber og forsikringskoncerner om at tage hensyn til makroprudentielle betænkeligheder, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi og når de vurderer, i hvilket omfang deres investeringsstrategi kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling og have potentiale til at blive en kilde til systemisk risiko, og lader sådanne overvejelser indgå som en del af deres investeringsbeslutninger.

De kriterier, som Finanstilsynet skal tage hensyn til ved fastlæggelsen af, hvilke gruppe 1-forsikringsskaber og forsikringskoncerner, der skal anmodes om at medtage makroprudentielle overvejelser som en del af »prudent person«-princippet, forventes at fremgå af en direkte gældende RTS. Forventningen er, at denne RTS i artikel 2 vil specificere, at når det afgøres, hvilke gruppe 1-forsikringsselskaber eller koncerner, der skal udføre makroprudentielle analyser som en del af prudent person-princippet, skal tilsynsmyndighederne basere deres beslutning på de kriterier, der er angivet i artikel 1, i samme RTS, som omhandler egen risiko og solvensvurderingen (ORSA), hvorfor der henvises hertil. Derudover skal tilsynsmyndighederne basere deres beslutning på et nærmere fastsat sæt af kriterier relateret til eksponering over for markedsbevægelser. De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen. Forventningen er, at denne bestemmelse alene vil omfatte de største virksomheder og koncerner.

De foreslåede ændringer til § 175, stk. 5-7, er den del af prudent person-princippet, der ændrer retstilstanden, som følge de nye tilføjelser i artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, der følger af implementeringen af Solvens II Review.

De nye regler vil alene gælde for gruppe 1-forsikingsselskaber og koncerner. De vil ikke gælde for gruppe 2-forsikringsselskaber. Der stilles således ikke krav til, at gruppe 2-forsikringsselskaber skal tage hensyn til den mulige makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. Der stilles heller ikke krav til, at gruppe 2-forsikringsselskaber skal tage hensyn til indvirkningen af bæredygtighedsrisici på deres investeringer og den potentielle langsigtede indvirkning af deres investeringsbeslutninger på bæredygtigheds faktorer, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. Endeligt stilles der ikke krav til, at gruppe 2-forsikringsselskaber efter anmodning fra tilsynsmyndigheden om at skulle tage hensyn til makroprudentielle betænkeligheder, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi.

Begreberne makroøkonomisk udvikling, finansielle markedsudvikling og makroprudentielle betænkeligheder har samme betydning som vedrørende forsikringsselskabernes vurdering af egen risiko og solvens, hvor disse begreber også bliver en del af lov om forsikringsvirksomhed ved den direktivnære implementering af Solvens-II-direktivet. Det henvises til lovforslagets § 1, nr. 40, vedr. forslag til ny bestemmelse i § 132 a, stk. 2 og 3, der vil implementere den nye bestemmelse i artikel 45, stk. 1a, i Solvens II-direktivet.

Med lovforslaget foreslås det, at alle gruppe 1-forsikringsselskaber og forsikringskoncerner, skal tage højde for den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. De pågældende virksomheder skal også tage højde for indvirkningen af bæredygtighedsrisici på deres investeringer og den potentielle langsigtede indvirkning af deres investeringsbeslutninger på bæredygtighedsfaktorer, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi.

Ved »bæredygtighedsrisiko«: forstås en miljømæssig, social eller ledelsesmæssig begivenhed eller omstændighed, som, hvis den opstår, kan have faktisk eller potentiel negativ indvirkning på værdien af en investering eller værdien af et passiv. Ved »bæredygtighedsfaktorer« forstås bæredygtighedsfaktorer som defineret i artikel 2, nr. 24), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (Disclosureforordningen). Artikel 2, nr. 24, i Disclosureforordningen, definerer »bæredygtighedsfaktorer« som miljømæssige, sociale og personalemæssige spørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne og bekæmpelse af korruption og bestikkelse.

Lovforslaget vil indebære, at alle gruppe 1-forsikringsselskaber, som en del af prudent person-princippet, skal tage hensyn til den mulige makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. Forslaget indebærer også, at alle gruppe 1-forsikringsselskaber, som en del af prudent person-princippet, skal tage hensyn til indvirkningen af bæredygtighedsrisici på deres investeringer og den potentielle langsigtede indvirkning af deres investeringsbeslutninger på bæredygtigheds faktorer, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. Dette gælder også gruppe 1-forsirkingsselskaber og koncerner, der kan klassificeres som små og ikkekomplekse, jf. den foreslåede § 8, i lov om forsikringsvirksomhed. Lovforslaget omfatter dog ikke gruppe 2-forsikringsselskaber, jf. også pkt. 2.2.4.

Med lovforslaget foreslås det, at Finanstilsynet kan anmode nogle gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner om, at disse skal tage hensyn til

makroprudentielle betænkeligheder, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi, og vurderer, i hvilket omfang deres investeringsstrategi kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling og have potentiale til at blive en kilde til systemisk risiko, og lader sådanne overvejelser indgå som en del af deres investeringsbeslutninger.

Lovforslaget vil indebære, at Finanstilsynet fremover kan stille krav om, at gruppe 1-forsikringsselskaber og forsikringskoncerner, som en del af prudent person-princippet, i investeringsstrategien, skal vurdere om deres investeringsstrategi kan have indflydelse på den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, og om investeringsstrategien potentielt kan blive en kilde til systemisk risiko. Forventningen er, at denne bestemmelse i henhold til den forventede RTS, alene vil omfatte de største virksomheder og koncerner.

Det foreslåede er i overensstemmelse med præambelbetragtning nr. 25 i Solvens II Review, hvoraf fremgår, at hensynet bag bestemmelserne er, at forsikringsaktiviteter kan udløse eller forstærke risici for den finansielle stabilitet, hvorfor forsikrings- og genforsikringsselskaber bør integrere makroprudentielle overvejelser og analyser i deres forsikrings-, investerings- og risikostyringsaktiviteter. Dette kan omfatte hensyntagen til andre markedsdeltageres potentielle adfærd, makroøkonomiske risici, f.eks. negative bevægelser i kreditcyklussen eller nedsat markedslikviditet, eller uforholdsmæssigt store koncentrationer på markedsniveau inden for visse aktivtyper, modparter eller sektorer.

Det foreslåede er også i overensstemmelse præambelbetragtning nr. 59, hvoraf det fremgår, at tilsynsmyndighederne under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene bør kunne indsamle relevante makroprudentielle oplysninger om forsikringsselskabers investeringsstrategi, analysere den sammen med andre relevante oplysninger, som kan være tilgængelige fra andre markedskilder, og indarbejde et makroprudentielt perspektiv i deres tilsyn med forsikringsselskaber. Dette kan omfatte tilsyn med risici forbundet med specifikke kreditcyklusser, økonomiske afmatninger og kollektiv adfærd eller flokmentalitet i forbindelse med investeringer.

Der henvises til pkt. 2.2.4. og lovforslagets § 1, nr. 39 og 55, og bemærkninger hertil.

2.2.7. Makroprudentielle analyser i likviditetsrisikostyringen

2.2.7.1. Gældende ret

Der gælder i den nuværende regulering ikke krav om at udarbejde likviditetsrisikostyringsplaner, som indføres med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review).

2.2.7.2. Solvens II Review

Med Solvens II Review udstyres tilsynsmyndighederne med værktøjer til at forebygge, at der opstår risici for den finansielle stabilitet på forsikringsmarkederne, begrænse forsikringsselskabers procykliske adfærd og afbøde negative afsmittende virkninger inden for det finansielle system og i realøkonomien. Der fastsættes regler for likviditetsrisikostyring, for tilsynsbeføjelser til at afhjælpe likviditetssvagheder under ekstraordinære omstændigheder, for tilsynsforanstaltninger til bevarelse af virksomheders finansielle situation under ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor og for anvendelse af yderligere makroprudentielle værktøjer. De nye makroprudentielle værktøjer følger af det nye kapitel VIIa med nye artikler 144a–144d i Solvens II-direktivet, der indsættes ved artikel 1, nr. 61, i Solvens II Review.

Med Solvens II Review, indsættes ligeledes makroprudentielle regler på koncernniveau. Der fastsættes regler for anvendelse af likviditetsrisikostyring på koncernniveau og for anvendelse af andre makroprudentielle regler på koncernniveau. Anvendelse af de nye værktøjer, der følger af et nyt kapitel IIa med de nye artikler 246a og artikel 246b i Solvens II-direktivet, indsættes ved artikel 1, nr. 89, i Solvens II Review.

Solvens II Review indsætter herudover tre nye mandater i Solvens II-direktiv for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) til at udvikle udkast til regulatoriske tekniske standarder (RTS) for at sikre ensartet anvendelse af likviditetsrisikostyringsplanen.

For at sikre ensartet anvendelse af de makroprudentielle værktøjer, der er omhandlet i artikel 144a, stk. 2, er der med Solvens II Review indsat bemyndigelse til at EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS'er) om de kriterier, som Finanstilsynet skal tage hensyn til ved fastlæggelsen af, hvilke forsikringsskaber- og forsikringskoncerner, der skal anmodes om at udarbejde og opretholde en plan for likviditetsrisikostyring, der omfatter likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt. Det fremgår af artikel 144d, stk. 4,

at kriterierne skal stå i forhold til risikoernes karakter, omfang og kompleksitet, og især sammensætningen af aktiv- og passivporteføljer, karakteren og variationen af forsikrings- og genforsikringsforpligtelser samt udsættelsen af aktivernes forventede betalingstrømme for markedsudsving. Det forventes, at denne RTS vil specificere, at virksomheder og koncerner med aktiver på over 20 mia. euro skal dække likviditetsanalysen på mellemlang og lang sigt i likviditetsstyringsplanen. Dog bør tilsynsmyndighederne gennemføre en risikobaseret vurdering af, om: 1) virksomheder og koncerner med aktiver på over 20 mia. euro er væsentligt udsat for likviditetsrisiko på mellemlang og lang sigt, og derfor bør medtage likviditetsanalysen på mellemlang og lang sigt; 2) yderligere virksomheder og koncerner med aktiver under 20 mia. euro bør gennemføre en likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt. Den tilsynsmæssige vurdering bør tage hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene og dække mindst likviditetsrisiko i forhold til eksponeringer over for a) forsikringsbegivenheder, b) forsikringstagers adfærd, c) struktur eller sammensætning af aktiver, d) modpartsrisiko og e) økonomiske og markedsmæssige udviklinger. De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen. Forventningen er, at denne bestemmelse alene vil omfatte de største virksomheder og koncerner.

2.2.7.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De nye værktøjer, som bliver introduceret med Solvens II Review, består blandt andet i, at gruppe 1-forsikringsselskaber skal udarbejde og ajourføre en plan for likviditetsrisikostyring. Herudover tillægges tilsynsmyndighederne beføjelser til afhjælpning af likviditetssvagheder under ekstraordinære chok. Desuden vil deltagende gruppe 1-forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder skulle udarbejde og ajourføre en plan for likviditetsrisikostyring på koncernniveau.

Skatte- og Vækstministeriet finder, at disse nye krav ikke kan rummes i den nuværende regulering. Det er derfor Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at den gældende lovgivning skal tilpasses på baggrund heraf. Dette er i overensstemmelse med præambelbetragtning nr. 66, i Solvens II Review, hvoraf fremgår, at de nylige økonomiske og finansielle kriser, navnlig krisen som følge af covid-19-pandemien, har vist, at en forsvarlig likviditetsstyring foretaget af forsikringsselskaber kan forebygge risici for det finansielle systems stabilitet. Af denne grund bør forsikringsselskaber pålægges at styrke likviditetsstyringen og -planlægningen, navnlig i forbindelse med ugunstige situationer, der berører en stor del af eller hele forsikrings- og genforsikringsmarkedet.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at det for Finanstilsynet vil være et brugbart værktøj, at Finanstilsynet årligt modtager likviditetsplaner fra gruppe 1-forsikringsselskaber og årligt modtager likviditetsrisikostyringsplan på koncernniveau.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at alle gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, skal udarbejde og ajourføre en plan for likviditetsrisikostyring, der omfatter likviditetsanalyse på kort sigt og viser indgående og udgående cashflow i forhold til deres aktiver og passiver.

Det er ligeledes Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at nogle gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, efter anmodning fra Finanstilsynet, skal udvide likviditetsrisikostyringsplanen til også at omfatte likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt. I den forbindelse skal det sikres, at gruppe 1-forsikringsselskaber udvikler og ajourfører et sæt indikatorer for likviditetsrisiko med henblik på at identificere, overvåge og imødegå potentiel likviditetsstress.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at bestemmelsen ikke skal udvides til at gælde for gruppe 2-forsikringsselskaber, der ikke er omfattet af Solvens II, men er underlagt national regulering.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt kapitel 16 a i lov om forsikringsvirksomhed.

Med lovforslaget foreslås det, at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner skal have planer for styring af likviditetsrisiko (LRMP'er), der dækker likviditetsanalyse på kort sigt og afspejler de indkommende og udgående pengestrømme i forhold til deres aktiver og forpligtelser. Virksomhederne skal udvikle og ajourføre et sæt indikatorer for likviditetsrisiko med henblik på at identificere, overvåge og imødegå potentiel likviditetsstress. Forsikringsdatterselskaber, der er omfattet af koncerntilsyn, er undtaget fra udarbejdelse og ajourføring af en plan for likviditetsrisikostyring på individuelt niveau, når planen for likviditetsrisikostyring på koncernniveau omfatter de pågældende forsikringsdatterselskabers likviditetsstyring og likviditetsbehov. Formålet er overordnet, at Finanstilsynet bliver bedre i stand til at imødegå ugunstige likviditetssituationer hos koncerner inden situationen bliver uoprettelig.

Med lovforslaget foreslås det også, at nogle gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner efter anmodning fra tilsynsmyndighederne skal udvide likviditetsrisikostyringsplanen til også at omfatte likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt. Forventningen er, at denne bestemmelse i henhold til den forventede RTS, alene vil omfatte de største virksomheder og koncerner.

Det foreslås også, at gruppe 1-forsikringssleskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse, jf. den med lovforslaget foreslåede nye § 8 i lov om forsikringsvirksomhed, og gruppe 1-forsikringssleskaber og koncerner, der har opnået forudgående godkendelse fra Finanstilsynet, jf. den med lovforslaget foreslåede § 8 a, ikke er omfattet af kravet om at udarbejde og ajourføre en plan for likviditetsrisikostyring. Undtagelsen er en proportionalitetsforanstaltning, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 15, hvor det foreslås at indsætte regler om anvendelse af proportionalitetsforanstaltning og hhv. en definition af begrebet »proportionalitetsforanstaltning«.

Det foreslåede vil indebære, at disse virksomheder og koncerner således ikke vil blive omfattet af kravene i de nye bestemmelser om likviditetsanalyse på kort sigt, eller efter Finanstilsynets anmodning om likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt. Likviditetsrisikostyringsplanen til Finanstilsynet vil blive en del af de oplysninger, der skal udleveres i tilsynsøjemed.

Det foreslåede vil medføre, at et gruppe 1-forsikringsselskabs likviditetsrisikostyring skal sikre, at virksomheden opretholder tilstrækkelig likviditet til at afvikle deres finansielle forpligtelser over for forsikringstagere og andre modparter, når disse forfalder, selv i stresssituationer og at gruppe 1-forsikringsselskaber skal udarbejde og ajourføre en plan for likviditetsrisikostyring, der omfatter likviditetsanalyse på kort sigt og viser indgående og udgående cashflow i forhold til deres aktiver og passiver.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet gives en række tilsynsbeføjelser, der kan anvendes midlertidigt, og under nærmere fastsatte betingelser, i de tilfælde, hvor et enkelt gruppe 1-forsikringsselskab står overfor væsentlige likviditetsrisici, som kan udgøre en umiddelbar trussel mod beskyttelsen af forsikringstagere eller mod stabiliteten i det finansielle system.

Det foreslåede vil også indebære, at Finanstilsynet gives en række tilsynsforanstaltninger, der kan anvendes under nærmere fastsatte betingelser, til bevarelse af individuelle gruppe 1-forsikringsselskabers finansielle situation, i tilfælde af ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor, som kan true den pågældende virksomheds finansielle situation eller stabiliteten i det finansielle system. Formålet med dette nye makroprudentielle værktøj er at sikre, at virksomheder opretholder tilstrækkelig likviditet til at opfylde deres finansielle forpligtelser overfor forsikringstagere og andre modparter, når de forfalder, selv under stressede forhold.

Lovforslaget vil indebære, at det sikres, at gruppe 1-forsikringsselskaber pålægges at styrke likviditetsstyringen og -planlægningen, navnlig i forbindelse med ugunstige situationer, der berører en stor del af eller hele forsikrings- og genforsikringsmarkedet, og at Finanstilsynet tillægges de nødvendige beføjelser til at pålægge virksomhederne at styrke deres likviditetsstilling, når der konstateres væsentlige likviditetsrisici eller -mangler.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 56 og bemærkninger hertil.

2.2.8. Bæredygtighed

2.2.8.1. Gældende ret

Der gælder i dag ikke regler, der konsekvent integrerer bæredygtighedsrisici i forsikringsselskabers risikostyring og som stiller krav om, at forsikringsselskaber analyserer klimaændringsscenarier, som dem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review) indfører.

2.2.8.2. Solvens II Review

Med Solvens II Review indsættes der ændringer til reglerne om risikostyring i artikel 44 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-direktivet). Ændringen foretages ved artikel 1, nr. 22, i Solvens II Review.

Det fastsættes, at gruppe 1-forsikringsselskaber skal tage hensyn til den kort-, mellemlang- og langsigtede tidshorisont, når de vurderer bæredygtighedsrisici. Virksomheder skal herefter som led i deres risikostyring have strategier, politikker, processer og systemer for identifikation, måling, styring og overvågning af bæredygtighedsrisici på kort, mellemlang og lang sigt. Det følger af det nye afsnit i artikel 44, stk. 2, i Solvens II-direktivet.

Det fastsættes også, at gruppe 1-forsikringsselskaber skal udarbejde og overvåge gennemførslen af specifikke planer, der omfatter kvantificerbare mål og processer med henblik på at overvåge og imødegå de finansielle risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af bæredygtighedsfaktorer. Det følger af den nye artikel 44, stk. 2b-2e, i Solvens II-direktivet.

Med Solvens II Review, indsættes også nye regler om analyser af klimaændringsscenarier. Den ny artikel 45a, i Solvens II-direktivet, indsættes ved artikel 1, nr. 24, i Solvens II Review.

Med Solvens II Review, fastsættes det, at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner skal tage hensyn til indvirkningen af bæredygtighedsrisici på deres investeringer og den potentielle langsigtede indvirkning af deres investeringsbeslutninger på bæredygtighedsfaktorer, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. Det fremgår af artikel 132, stk. 5, andet afsnit, i Solvens II-direktivet, der indføres ved artikel 1, nr. 54, i Solvens II Review. Der henvises til pkt. 2.2.6. vedrørende de nye stykker 5-8.

Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af artikel 44 i Solvens II-direktivet, er der med Solvens II Review, indsat bemyndigelse til at Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for nærmere at præcisere: a) minimumsstandarderne for og referencemetoderne til identifikation, måling, styring og overvågning af bæredygtighedsrisici b) de elementer, der skal være omfattet af de planer, som skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2b og 2e, og som skal omfatte specifikke tidslinjer og mellemliggende kvantificerbare mål og delmål, med henblik på at overvåge og håndtere de finansielle risici, der opstår som følge af bæredygtighedsfaktorer, samt de indbyrdes forbindelser med kravene i artikel 45 og 45a c) tilsynstilgange i forbindelse med de planer, kvantificerbare mål og processer, der er omhandlet i artikel 44, stk. 2b og 2e d) elementerne i de planer, der er omhandlet i artikel 44, stk. 2b og 2e, som skal offentliggøres, herunder de relevante kvantificerbare mål, i overensstemmelse med artikel 51. De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen.

2.2.8.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af præambelbetragtning nr. 7, i Solvens II Review, at EU's ramme for bæredygtig finansiering vil spille en central rolle med hensyn til at nå målene i den europæiske grønne pagt, og miljølovgivningen bør suppleres med en ramme for bæredygtig finansiering, der kanaliserer finansiering til investeringer, som mindsker eksponeringen for klima- og miljørisici. Kommissionen forpligtede i sin meddelelse af 6. juli 2021 med titlen »Strategi for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi« sig til at foreslå ændringer af Solvens II-direktivet med henblik på konsekvent at integrere bæredygtighedsrisici i

forsikringsselskabers risikostyring ved at kræve, at forsikringsselskaber analyserer klimaændringsscenarier.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at reglerne om bæredygtighed, der følger af Solvens II Review, skal implementeres direktivnært i lov om forsikringsvirksomhed.

Skatte- og Vækstministeriet finder ikke, at bestemmelsen skal udvides til at gælde for gruppe 2-forsikringsselskaber, der ikke er omfattet af Solvens II, men er underlagt national regulering.

Det foreslås derfor at indsætte en ny bestemmelse i § 132 g i lov om forsikringsvirksomhed, der fastsætter, at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, som led i deres risikostyring, skal have strategier, politikker, processer og systemer for identifikation, måling, styring og overvågning af bæredygtighedsrisici på kort-, mellemlang- og lang sigt. Herudover skal disse virksomheder og koncerner udarbejde og overvåge gennemførslen af specifikke planer, der omfatter kvantificerbare mål og processer med henblik på at overvåge og imødegå de finansielle risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af bæredygtighedsfaktorer.

Det foreslås også at indsætte en ny bestemmelse i § 132 f i lov om forsikringsvirksomhed, der fastsætter, at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner fremadrettet skal vurdere, om det har væsentlig eksponering mod klimaændringer. Hvis det er tilfældet, skal virksomheden eller koncernen foretage klimaændringsscenarier i egen risiko og solvens-vurderingen (ORSA).

Det foreslås desuden at indsætte en ny bestemmelse i § 132 f i lov om forsikringsvirksomhed vedrørende, at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse, jf. den med lovforslaget foreslåede nye § 8 i lov om forsikringsvirksomhed, undtages fra kravet om at redegøre for klimaændringsscenarier eller om at vurdere deres indvirkning på forsikringsselskabernes virksomhed. Der er tale om en proportionalitetsforanstaltning efter den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 50, i lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 15. Den pågældende proportionalitetsforanstaltning finder ikke anvendelse på virksomheder og koncerner, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, omfattet af den foreslåede § 8 a i lov om forsikringsvirksomhed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15.

Det foreslås ligeledes med lovforslaget, at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner skal tage højde for indvirkningen af bæredygtighedsrisici på deres

investeringer og den potentielle langsigtede indvirkning af deres investeringsbeslutninger på bæredygtighedsfaktorer, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. Der henvises til pkt. 2.2.6. og lovforslagets § 1, nr. 55.

Lovforslaget vil indebære, at virksomhederne som led i deres risikostyring skal have strategier, politikker, processer og systemer for identifikation, måling, styring og overvågning af bæredygtighedsrisici på kort, mellemlang og lang sigt. Herudover skal virksomhederne udarbejde og overvåge gennemførslen af specifikke planer, der omfatter kvantificerbare mål og processer med henblik på at overvåge og imødegå de finansielle risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af bæredygtighedsfaktorer.

Lovforslaget vil også indebære, at virksomhederne fremadrettet skal vurdere, om det har væsentlig eksponering mod klimaændringer. Hvis det er tilfældet, skal virksomheden foretage klimaændringsscenarier i egen risiko og solvensvurderingen (ORSA).

Lovforslaget vil herudover indebære, at virksomheder og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse, jf. den med lovforslaget foreslåede § 8 i lov om finansiel virksomhed undtages, fra kravet om at redegøre for klimaændringsscenarier eller til at vurdere deres indvirkning på forsikringsselskabernes virksomhed. Der er tale om en proportionalitetsforanstaltning efter den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 50, jf. lovforslagets § 1, nr. 15. Den pågældende proportionalitetsforanstaltning finder ikke anvendes på virksomheder og koncerner, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, omfattet af den foreslåede § 8 a. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 39 og 55 og bemærkninger hertil.

2.2.9. Revision af solvensbalancen i rapporten om solvens og finansiel situation (SFCR)

2.2.9.1. Gældende ret

Der gælder i dag ikke regler om revision af solvensbalancen i rapporten om virksomhedernes solvens og finansielle situation, som dem der indføres med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review).

2.2.9.2. Solvens II Review

Med Solvens II Review indføres et revisionskrav for den solvensbalance, der offentliggøres som en del af rapporten om solvens og finansiel situation (SFCR). Solvens II Review medfører ligeledes et revisionskrav for koncernbalancen, der offentliggøres som en del af rapporten om solvens og finansiel situation (SFCR) på koncernniveau, eller som en del af den samlede rapport om solvens og finansiel situation (SFCR). Det fastsættes at reglerne på solo-niveau finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau. Reglerne indsættes som de nye artikler i 51a og 256c i Solvens II-direktivet ved artikel 1, nr. 26 og 93, i Solvens II Review.

Som en proportionalitetsforanstaltning fastsættes en undtagelse fra revisionskravet for virksomheder og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner. Proportionalitetsforanstaltningen fremgår af artikel 51a, stk. 1. Virksomheder, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, kan ikke få godkendelse til at anvende denne proportionalitetsforanstaltning, da den ikke er nævnt som en proportionalitetsforanstaltning i artikel 29d, stk. 1. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15.

Solvens II Review medfører en mulighed for at medlemsstaterne på trods af proportionalitetsforanstaltningen i stk. 1, kan udvide kravet om revision af solvensbalancen i SFCR til også at omfatte virksomheder, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder, captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber. Dette fremgår af den nye artikel 51a, stk. 2, i Solvens II-direktivet.

Solvens II Review medfører også en mulighed for at medlemsstaterne kan udvide kravet om revision af solvensbalancen i SFCR til også at omfatte andre elementer i rapporten om solvens og finansiel situation, i den nye artikel 51a, stk. 3, i Solvens II-direktivet.

2.2.9.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den nye bestemmelse i artikel 51a i Solvens II-direktivet, der indføres med Solvens II Review, fastsætter et revisionskrav af solvensbalancen i rapporten om solvens og finansiel situation (SFCR) medfører et behov for tilpasning af de gældende regler i lov om forsikringsvirksomhed.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at der bør indføres et revisionskrav, som omfatter den solvensbalance, der skal fremgå af rapporten om solvens og finansiel situation. Det er i overensstemmelse med præambelbetragtning nr. 36, hvorefter nogle elementer i rapporten om solvens og finansiel situation bør være underlagt revision. Et sådant revisionskrav bør mindst omfatte den balance, der vurderes i henhold til værdiansættelseskriterierne i Solvens II-direktivet.

Medlemsstaterne gives mulighed for på nationalt niveau at udvide kravet om revision til også at omfatte små og ikkekomplekse virksomheder, captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber, med den nye artikel 51a, stk. 2, i Solvens II-direktivet. Det følger af præampelbetragtning nr. 37, i Solvens II Review, at det bør være muligt for medlemsstater, der allerede anvender revisionskrav på alle virksomheder, fortsat at anvende sådanne krav.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at der er grund til ikke at udnytte denne mulighed for at udvide revisionskravet, til også at omfatte små og ikkekomplekse virksomheder, captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber. Formålet med at undtage små og ikkekomplekse virksomheder, captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber er at sikre, at de ikke er underlagt uforholdsmæssigt byrdefulde krav. Det fremgår herudover af præambelbetragtningen nr. 37, i Solvens II Review, at små og ikkekomplekse virksomheder ikke forventes at være relevante for den finansielle stabilitet i Unionen, og at grundet captiveforsikringsselskabers og captivegenforsikringsselskabers særlige risikoprofil og specifikke forhold bør disse virksomheder heller ikke pålægges revisionskravet.

Det er derimod Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt at indføre en undtagelse fra kravet om revision af solvensbalancen i rapporten om solvens og finansiel situation for små og ikkekomplekse virksomheder, captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber. Det er endvidere Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at bestemmelsen ikke skal udvides til at gælde for gruppe 2-forsikringsselskaber, der ikke er omfattet af Solvens II, men er underlagt national regulering.

Medlemsstaterne gives også mulighed for på nationalt niveau at udvide kravet om revision til også at omfatte andre elementer af rapporten om solvens og finansiel situation (SFCR) end blot solvensbalancen, med den nye artikel 51a, stk. 3, i Solvens II-direktivet. Det følger af præampelbetragtning nr. 37, i Solvens II Review, at det bør være muligt for medlemsstater, der allerede anvender

revisionskrav på andre elementer i rapporten om solvens og finansiel situation end balancen, fortsat at anvende sådanne krav.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at der er grund til ikke at udnytte denne mulighed for at udvide revisionskravet, til også at omfatte andre elementer af rapporten om solvens og finansiel situation end blot solvensbalancen. Der gælder i dag ikke tilsvarende regler, hvorfor hensynet i præambelbetragtning nr. 37, i Solvens II Review, om at lande, som i dag har et revisionskrav til rapporten om solvens og finansiel situation, skal kunne anvende det på samme måde fremover, ikke er relevant for Danmark.

Med lovforslaget foreslås det derfor at indsætte en ny § 164 f i lov om forsikringsvirksomhed, under den nye overskrift » Revision af rapport om solvens og finansiel situation«.

Det foreslås, at for gruppe 1-forsikringsselskaber og virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, i lov om forsikringsvirksomheder, skal den solvensbalance, der offentliggøres som en del af rapporten om solvens og finansiel situation (SFCR), underlægges revision. Formålet med revisionskravet af solvensbalancen i SFCR efter den nye bestemmelse er, at sikre den størst mulige nøjagtighed af de oplysninger, der offentliggøres.

Det foreslås også, at bestemmelsen ikke skal finde anvendelse på virksomheder og koncerner, der er kategoriseret som små og ikkekomplekse, jf. den foreslåede § 8 i lov om forsikringsvirksomhed og på captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber. Undtagelsen fra det nye revisionskrav er en proportionalitetsforanstaltning, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, hvor det foreslås at indsætte en definition af begrebet »proportionalitetsforanstaltning« i § 9, stk. 1, nr. 50, i lov om forsikringsvirksomhed. Virksomheder, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, kan ikke få godkendelse til at anvende denne proportionalitetsforanstaltning, da den ikke er nævnt som en proportionalitetsforanstaltning i artikel 29d, stk. 1.

Det foreslås ikke, at bestemmelsen udvides til også at omfatte andre elementer i SFCR.

Det foreslåede vil indebære, at forsikringsselskabet skal indsende en separat rapport til Finanstilsynet med en beskrivelse af revisionen og resultaterne heraf.

Det foreslåede vil også indebære, at denne separate rapport skal være udarbejdet af revisoren eller revisionsfirmaet, og skal indsendes af forsikringsselskabet sammen med rapporten om solvens og finansiel situation.

Revisionen skal udføres af en revisor eller et revisionsfirma i overensstemmelse med de gældende revisionsstandarder i henhold til artikel 26 i direktiv 2006/43/EF. Revisorer og revisionsfirmaer skal, når de udfører denne opgave, opfylde de forpligtelser for revisorer, der er fastsat i artikel 72 i Solvens II-direktivet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 50 og bemærkninger hertil.

2.3. Garantifonden for skadesforsikringsselskaber

2.3.1. Gældende ret

Garantifonden for skadesforsikringsselskaber har primært til formål at beskytte forsikringstagere med privatforsikringer (forbrugerforsikringer) og tredjemænd, der er dækket af visse ansvarsforsikringer, mod tab som følge af et skadesforsikringsselskabs konkurs. Fonden blev oprettet ved lov nr. 457 af 10. juni 2003 om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, med senere ændringer.

Fonden er etableret som en selvejende institution og administreres i dag af Forsikring og Pension (F&P). Det fremgår af forarbejderne til lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at Fondens organisering blev foreslået som svarende til den på daværende tidspunkt eksisterende garantifond for indskydere og investorer (i dag Garantiformuen). Ved udformningen af Fonden blev det tillagt vægt at undgå etablering af en egentlig offentlig, administrativ organisation. Samtidig blev Fonden tilrettelagt således, at den i perioder, hvor den ikke træder i funktion, blot kræver et minimum af administration i fondsregi.

Efter gældende ret dækker fonden i det væsentlige den virksomhed, som de omfattede skadesforsikringsselskaber har i Danmark for risici i Danmark, jf. § 2, stk. 1. Derudover dækker fonden skadelidte bosat i Danmark for skader forvoldt af motorkøretøjer, hvor motoransvarsforsikringen er tegnet i et forsikringsselskab under konkursbehandling eller likvidation med tilladelse i Danmark eller i et andet EU-land eller et land, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Ved konkurs i et forsikringsselskab dækker fonden erstatningskrav fra en række grupper, jf. § 5, stk. 1, nr. 1-7. Det omfatter forsikringstagere med privatforsikringer og de sikrede under disse, tredjemænd, der er dækket for personskade

under øvrige ansvarsforsikringer, samt forsikringstagere og sikrede under kollektive forsikringer, i det omfang forsikringen svarer til en dækket individuel forsikring. Herudover omfatter dækningen bygningsbrandforsikringer, uanset ejendomstype, byggeskadeforsikringer og arbejdsulykkesforsikringer, herunder voldsskadeforsikringer tegnet som udvidelse heraf. Fonden dækker også voldsskadeforsikringer, der er tegnet som selvstændige forsikringer. Fonden finansieres primært gennem bidrag fra skadesforsikringsselskaber med tilladelse fra Finanstilsynet til at drive forsikringsvirksomhed, jf. § 3. Ifølge bekendtgørelse nr. 587 af 26. maj 2025 om bidrag til Garantifonden kan selskaberne opkræve det beløb pr. police, som de skal indbetale til fonden, hos forsikringstagerne ved tegning eller fornyelse af forsikringen.

2.3.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med dette lovforslag, og det samtidig fremsatte forslag til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, implementeres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD).

Med implementeringen af direktivet introduceres en række nye beføjelser og kompetencer til Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet med henblik på at kunne gribe ind tidligt og effektivt over for nødlidende eller forventeligt nødlidende forsikringsselskaber, som er omfattet af lovforslaget.

Formålet med lovforslaget er at understøtte en mere effektiv og sammenhængende krisehåndtering af nødlidende forsikringsselskaber, samtidig med at tryghed for forsikringstagere, skadelidte og begunstigede opretholdes. De foreslåede ændringer vil desuden bidrage til at begrænse de negative konsekvenser for den finansielle stabilitet.
De regelændringer, som implementering af IRRD medfører, har givet anledning til en gennemgang af loven om en Garantifond for skadesforsikringsselskaber med henblik på en overvejelse af, hvordan den velfungerende danske ordning med en garantifond bedst integreres i det nye regelsæt.

Det har været en væsentlig dansk prioritet i forbindelse med forhandlingerne af direktivet, at forsikringstagere og sikrede ikke stilles dårligere end i dag. Dermed har det også været en væsentlig prioritet i forhold til implementeringen af

direktivet at sikre, at de danske forsikringstagere nyder samme beskyttelse, uanset om et selskab går konkurs eller afvikles via det nye regelsæt.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Fonden videreføres, men at Fonden omorganiseres således, at Fondens administration lægges ind under Finansiel Stabilitet. Dette vil svare til den eksisterende ordning for Garantiformuen for bankkunder. På denne måde vil Fondens fleksible tilrettelæggelse også bevares således, at Fonden i perioder, hvor den ikke træder i funktion, blot kræver et minimum af administration.

Ved at overføre administrationen fra F&P til Finansiel Stabilitet vil opgaverne vedrørende fonden og afviklingen af nødlidende forsikringsselskaber blive samlet hos Finansiel Stabilitet. Det vil skabe bedre sammenhæng mellem opgaverne og understøtte en mere effektiv administration og koordinering i krisesituationer.

Garantifondens formue vil skulle holdes separat fra Finansiel Stabilitets øvrige aktiviteter, og formål og vilkår for Garantifondens dækning vil ikke ændres i konkurssituationen. Dermed vil forsikringstagere, skadelidte og begunstigede være sikret samme beskyttelse i en konkurssituation som i dag.

Det foreslås samtidig, at Garantifondens dækning udvides, således at Fonden også dækker forsikringstagere, skadelidte og begunstigede i en afviklingssituation, så de ikke stilles ringere end i konkurssituationen. Dermed sikres, at beskyttelsesniveauet vil være det samme uanset, hvilke metoder og afviklingsstrategier der anvendes til krisehåndtering af et nødlidende selskab.

Endvidere foreslås, at der etableres en såkaldt medgiftsordning, der minder om den ordning der findes på bankområdet. Ordningen vil indebære, at Fonden vil have mulighed for at yde en medgift i forbindelse med, at et nødlidende forsikringsselskab, eller en portefølje fra et nødlidende forsikringsselskab, overtages af et andet forsikringsselskab. Fonden vil således kunne benytte medgiftsordningen som et redskab til aktivt at deltage i private løsninger for håndteringen af nødlidende forsikringsselskaber.

Medgiftsordningen vil kunne benyttes, når betingelserne for afvikling i § 5, stk. 1, nr. 1 og 2 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber er opfyldt. Det vil være Finansiel Stabilitet, som på vegne af Fonden træffer beslutning om at medvirke til en afvikling af forsikringsselskabet ved at tilføre midler eller stille garanti til dækning af forsikringsselskabets samtlige ikke-efterstillede kreditorer. Finansiel Stabilitet vil skulle træffe beslutning herom under hensyntagen til Fondens interesser.

Anvendelse af medgiftsordningen, vil således skulle være økonomisk mere fordelagtigt for Fonden, eller i hvert fald lige så fordelagtigt for Fonden end en afvikling via Finansiel Stabilitets brug af andre afviklingsværktøjer. Denne betingelse vil svare til medgiftsordningen på bankområdet.

Det foreslås ligeledes, at Fonden under forudsætning af, at en række betingelser er opfyldt, skal bidrage til afviklingen af et forsikringsselskab efter reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Fonden vil således med forslaget skulle bidrage til de udgifter, som er forbundet med en afvikling af et nødlidende forsikringsselskab efter IRRD. Fondens bidrag vil afhænge af, hvilket afviklingsværktøj Finansiel Stabilitet anvender i den konkrete situation.

Viser en værdiansættelse i overensstemmelse med reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, at Garantifonden har bidraget med mere, end hvad den ville have tabt, hvis forsikringsselskabet havde været taget under almindelig insolvensbehandling, har Garantifonden krav på betaling fra Afviklingsfonden for skadesforsikringsselskaber på differencen mellem det erlagte beløb, og det tab som Garantifonden ville have lidt ved almindelig insolvensbehandling. Dette følger direkte af bestemmelserne i forslag til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Derudover foreslås række konsekvensændringer, som følge af de organisatoriske ændringer i Fonden som følge af, at Fonden omorganiseres således, at Fondens administration lægges ind under Finansiel Stabilitet.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Lovforslagets del om ESAP indeholder ændringer, der omhandler oplysninger og personoplysninger, da de oplysninger, der skal indsendes til ESAP, kan indeholde personoplysninger.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det er forventningen at implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD) og dermed oprettelsen af et nyt regime for genopretning og afvikling af forsikringsselskaber vil medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige, da implementeringen medfører en række nye opgaver, som hovedsageligt skal løftes i et samarbejde mellem

Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet. I lovforslaget foreslås det, at Finanstilsynet får en ny og løbende opgave med at udarbejde og revurdere afviklingsplaner og genopretningsplaner for forsikringsselskaber i samarbejde med Finansiel Stabilitet. Denne opgave vil medføre et øget løbende ressourceforbrug for begge myndigheder, da opgaven indebærer en tilbagevendende vurdering og opdatering af planerne.

Lovforslaget indebærer også økonomiske konsekvenser for det offentlige forbundet med, at Finanstilsynet i begrænset omfang skal deltage i diverse afviklingskollegier, hvilket ligeledes vil medføre et øget løbende ressourceforbrug.

Skatte- og Vækstministeriet vurderer, at de økonomiske konsekvenser forbundet med implementeringen af IRRD medfører at øget ressourcebehov i Finanstilsynet på 3,5 årsværk. Ressourcerne finansieres indenfor Finanstilsynets eksisterende ramme.

Finanstilsynet skal føre tilsyn med nye krav, der foreslås fastsat i lov om forsikringsvirksomhed som følge af implementering af ændringer til Solvens II. Lovforslagets del om implementering af Solvens II Review forventes at medføre behov for flere ressourcer til Finanstilsynet til udførelse af de nye opgaver. Fra 2027 forventer Finanstilsynet et øget ressourcebehov på 2 årsværk på Solvens II-området som følge af nye permanente opgaver.

For så vidt angår lovforslagets del om ESAP bemærkes, at denne ikke medfører økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige udover det, der allerede er håndteret i forbindelse med lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Lovforslaget vurderes samlet at efterleve principperne for digitaliseringsklar lovgivning, idet reglerne er udformet med fokus på enkelhed og klarhed, hvilket understøtter forståelighed og ensartet administration (princip 1). Der lægges op til, at kommunikation og indberetning mellem forsikringsselskaber og Finanstilsynet foregår digitalt (princip 2), og lovforslaget muliggør i relevant omfang automatisering af sagsbehandlingen, hvor afgørelser kan træffes på baggrund af objektive kriterier (princip 3). Begreber og processer er tilpasset eksisterende regler og praksis, hvilket fremmer sammenhæng på tværs af myndigheder og genbrug af data (princip 4). Datahåndtering sker i overensstemmelse med gældende krav til databeskyttelse og sikkerhed (princip 5), og der anvendes offentlig digital infrastruktur, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt (princip 6). Endelig bidrager krav om dokumentation, kontrol og tilsyn til at forebygge snyd og fejl (princip 7). Samlet set understøtter lovforslaget således digitalisering og effektiv

administration i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Samlet set vurderes lovforslaget at have både negative og positive økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for de involverede offentlige myndigheder.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets del om implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD) medfører en række krav der har til formål at forberede en potentiel krise- og afviklingssituation, og afviklingsmyndighederne skal derfor udarbejde afviklingsplaner (og selskaberne skal i visse tilfælde bidrage via indberetninger af diverse oplysninger). Derudover skal selskaberne udarbejde genopretningsplaner. Kravene og udarbejdelse af afviklings- og genopretningsplaner medfører økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i nogen grad.

Kravene vedrørende afviklingsplaner, medfører i udgangspunktet alene byrder for de selskaber, der ikke kan gøre brug af forenklede forpligtelser. Se nærmere om afgrænsning i pkt. 2.1.1. Kravene om at afviklingsmyndighederne udarbejder afviklingsplaner, medfører primært økonomiske konsekvenser for det offentlige og kun i så lille et omfang for selskaberne, at det ikke kan kvalificeres.

Kravene om genopretningsplaner implementeres proportionalt med risiciene i selskaberne. Det betyder at kun forsikringsselskaber, der ikke kan gøre brug af forenklede forpligtelser, vil skulle udarbejde egentlige genopretningsplaner. Skatte- og Vækstministeriet vurderer dog, at selskaberne kan genbruge eksisterende dokumentation (kapitalnødplaner) ved udarbejdelsen af genopretningsplanerne. Derfor vil forslaget vedrørende genopretningsplaner for selskaber, der ikke kan gøre brug af forenklede forpligtelser medføre administrative byrder, om end i begrænset omfang. I det eksisterende marked er det Skatte- og Vækstministeriets vurdering at 2 skadesforsikringsselskaber (svarende til ca. 70 % af det eksisterende marked) og 6 livsforsikringsselskaber (svarende til ca. 60 % af det eksisterende marked) ikke vil kunne gøre brug af forenklede forpligtelser.

Forsikringsselskaber, der kan gøre brug af forenklede forpligtelser, vil kunne genbruge selskabets kapitalnødplan, som opfyldelse af kravet om genopretningsplaner. Det er dog nyt, at denne skal indsendes løbende til tilsynsmyndighederne.

Kravet om fremsendelse af kapitalnødplanerne til Finanstilsynet er en konsekvens af reguleringen, der implementerer IRRD, da den ikke i dag skal sendes til Finanstilsynet.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at kravet om genopretningsplan for selskaber, der ikke kan gøre brug af forenklede forpligtelser samlet, vil medføre et øget ressourceforbrug på ca. 7.660 kr. årligt.

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2025/2 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review) er en del af en pakke på forsikringsområdet.

Lovforslagets del om implementering af Solvens II Review i lov om forsikringsvirksomhed udstikker de overordnede rammer. Den mere detaljerede og tekniske regulering vil fremgå af en række bekendtgørelser og ved ændring af Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-forordningen), der foretages med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens.

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens er vurderet at være væsentlig, men samlet set ikke at medføre væsentlige negative erhvervsøkonomiske konsekvenser. Derimod forventes ændringerne at indebære betydelige erhvervsøkonomiske lempelser.

Lovforslagets del om implementering af Solvens II Review i lov om forsikringsvirksomhed forventes at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet. En ny ekstrapolationsmetode vil betyde, at sektoren skal lære en ny model at

kende, og implementere den i deres eksisterende systemer. Dertil kommer, at indfasningsperioder kan medføre øget kompleksitet. Derudover vil det kræve øgede ressourcer at gennemføre klimascenarieanalyser i virksomhederne, som et nyt risikoområde, hvor der skal op bygges nye kompetencer bredt i sektoren. Det samme gælder i et vist omfang de makroprudentielle værktøjer. Derudover vil et nyt revisionskrav på solvensbalancen betyde øgede omkostninger i sektoren til ekstern revision.

Implementeringen af Solvens II Review vurderes dog også at medføre en reduktion af de administrative byrder for en række forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Dette skyldes, at disse enten helt undtages fra Solvens II-reglerne eller fremover omfattes af mere proportionale krav.

Det vil således hovedsageligt være de større virksomheder, som ikke omfattes af de nye proportionalitetsforanstaltninger for hhv. små og ikkekomplekse og virksomheder, der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, der vil opleve administrative konsekvenser.

Solvens II Review medfører herudover store kapitalmæssige lempelser, der vurderes at indebære en erhvervsøkonomisk lempelse for sektoren.
Lovforslagets har været sendt til Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR), der på det foreliggende grundlag har vurderet, at det samlede lovforslag isoleret set medfører administrative omstillingsomkostninger på ca. 2,9 mio. kr., løbende nye administrative omkostninger på ca. 2,2 mio. kr. årligt og løbende administrative lettelser på ca. 6,9 mio. kr. årligt.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer helt eller delvist eller supplerer følgende EU-retsakter:

Lovforslagets § 1 indeholder en direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD). Øvrige dele af IRRD findes i lov om afvikling og restrukturering af forsikringsselskaber. Medlemsstaterne skal vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterleve IRRD art. 1-91, 96 og 97 senest den 29. januar 2027, jf. direktivets artikel 100, stk. 1.

Lovforslaget indeholder desuden en række ændringer af lov om forsikringsvirksomhed med henblik på en direktivnær implementering af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review). Medlemsstaterne skal vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterleve Solvens-II direktivet senest den 29. januar 2027.

Lovforslagets del om implementering af Solvens II Review overholder principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering, da implementeringen ikke antages at gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen. Det prioriteres, at danske virksomheder ikke stilles dår ligere i den internationale konkurrence.

Lovforslaget efterlever de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Princip 1 om minimumsimplementering
Lovforslaget indeholder en direktivnær implementering af IRRD, hvor der har været fokus at undgå overimplementering og sikre en national implementering, der bygger på en regelforenklingstilgang.

Ud fra et hensyn om at sikre, at reguleringen vedrørende afviklings- og genopretningsplaner implementeres på en enkel måde, er det besluttet at der skal udarbejdes afviklings- og genopretningsplaner for samtlige gruppe 1-forsikirngsselskaber. Dette indebærer en overimplementering, men de administrative

byrder forbundet hermed vurderes at være yderst begrænsede. Det skyldes at, der udnyttes en mulighed i IRRD, der tillader mindre udtømmende genopretnings-og afviklingsplaner for ikkekomplekse virksomheder. Det betyder, at afviklingsmyndighederne kan udarbejde standardiserede afviklingsplaner for mindre, ikkekomplekse virksomheder på baggrund af kendt data. For selskaberne betyder de forenklede forpligtelser, at de kan leve op til kravet om genopretningsplaner ved at indsende den kapitalnødplan, som gruppe 1-forsikringsselskaberne allerede i dag skal udarbejde.

Lovforslaget indeholder en direktivnær implementering af Solvens II Review, hvor de nationale regler ikke går videre end de minimumskrav, der følger af Solvens II Review. Der er dermed ikke indført yderligere krav eller skærpelser ud over det, der er nødvendigt for at opfylde direktivets bestemmelser.

Princip 2 om ingen forringelse af konkurrenceevne
Lovforslaget sikrer, at danske forsikringsselskaber ikke stilles ringere end deres europæiske konkurrenter. Implementeringen er tilrettelagt, så byrder og krav svarer til det forventede niveau i sammenlignelige EU-lande, og der er fokus på at undgå nationale særregler, der kan forringe selskabernes internationale konkurrenceevne.

Princip 3 om udnyttelse af fleksibilitet og undtagelser
I udarbejdelsen af lovforslaget er der lagt vægt på at udnytte de fleksibilitets- og undtagelsesmuligheder, som IRRD og Solvens II Review giver medlemsstaterne. Dette gælder blandt andet i forhold til proportionalitet, risikobaserede kriterier og muligheden for at tilpasse kravene til selskabernes størrelse og risikoprofil.

Princip 4 om alternativer til regulering
Der er i implementeringen søgt at anvende eksisterende rapporterings- og kontrolsystemer frem for at indføre nye administrative krav. Dette bidrager til at minimere de administrative byrder for både selskaber og myndigheder.

Princip 5 om senest mulig ikrafttræden
Lovforslaget lægger op til, at byrdefulde regler først træder i kraft, når det er nødvendigt, og i overensstemmelse med de fælles ikrafttrædelsesdatoer, der gælder på EU-niveau. Dette sikrer, at danske selskaber får samme implementeringsperiode som deres europæiske konkurrenter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. oktober 2026 til den 11. november 2026 været sendt i høring (34 dage) hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Aalborg Universitet, Aarhus BSS, Advokatsamfundet, Aiia A/S, Akademisk Arkitektforening, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arkitektforeningen, Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, CBS, CEPOS, Computershare, CO:PLAY Advokatpartnerselskab, DAFINA, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automat Brancheforening (DAB), Dansk Ejendomskredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidræt, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Industri Ejendom, Dansk Iværksætter forening, Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Soloselvstændige, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Den Europæiske Centralbank, Den Sociale Retshjælp, Det økonomiske råds sekretariat (DØRS), Drivkraft Danmark, e-nettet, EjendomDanmark, Equity Law Advokatanpartsselskab, Eurocard, Experian, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FinansDanmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, First North, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsforbundet, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Garantiformuen, Gode penge, HK, Horesta Arbejdsgiverorganisation, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Kasinoforeningen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Komiteen for god selskabsledelse, Kromann Reumert, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbased Gambling Association Denmark (LGA), Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd,Landsdækkende banker, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Mastercard, Mellemfolkeligt Samvirke, MobilePay, Mobility Denmark, Mybanker, Nets A/S, Nokas Kontantservice P/S, Nordic Blockchain Association,

Oxfam IBIS, Parcelhusejernes Landsforening, Penneo A/S, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Roskilde Universitetscenter, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Spillebranchen, Syddansk Universitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Udbetaling Danmark, VISA, VP Securities A/S, Western Union, Wordline, Transparency International Denmark, Ældre sagen, Ørsted, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne og Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland

11. Sammenfattende skema

Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ja. Lovforslaget vurderes at have indirekte positive konsekvenser, da lovforslaget skal medvirke til at undgå, at der skal anvendes offentlige midler ved afvikling af et nødlidende eller forventeligt nødlidende forsikringsselskab.	Ja. Finanstilsynet får nye opgaver i forbindelse med Solvens II Review, svarende til 2 årsværk. Finanstilsynets forøgede ressourcebehov fra implementeringen af IRRD på 3,5 årsværk finansieres indenfor Finanstilsynets eksisterende ramme.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen. Finanstilsynets ressourcebehov fra implementeringen af IRRD finansieres indenfor Finanstilsynets eksisterende ramme.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ja. Lovforslaget skønnes at have indirekte positive økonomiske konsekvenser for de omfattede selskaber, da der med genopretning- og afviklingsordningen indføres et set-up til håndtering af nødlidende forsikringsselskaber, der sikrer en ordnet genopretning og	Ja. Finansiel Stabilitet vil med dette lovforslag og forslaget til restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, der tilsammen implementerer IRRD, få et øget årligt ressourcebehov for Finansiel Stabilitet på 6 mio. kr.

	afvikling for selskaberne og dermed tilliden til det finansielle system.	Omkostningerne hertil finansieres via et tilskud til Finansiel Stabilitet fra Finanstilsynet. Udgifter til Finansiel Stabilitet opkræves fra sektoren af Finanstilsynet, eller afholdes direkte af det nødlidende eller forventeligt nødlidende forsikringsselskab i forbindelse med en konkret afvikling.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ja. Samlet estimeres de løbende administrative lettelser fra lovforslagets del om Solvens II Review til ca. 6,9 mio. kr. årligt.	Ja. Lovforslaget medfører administrative omstillingsomkostninger på ca. 2,9 mio. kr. Lovforslaget medfører samlede løbende administrative omkostninger på ca. 2,2 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer helt eller delvist eller supplerer følgende EU-retsakter: Lovforslagets § 1 indeholder en direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD). Øvrige dele af IRRD findes i lov om afvikling og restrukturering af forsikringsselskaber. Medlemsstaterne skal vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterleve IRRD art. 1-91, 96 og 97 senest den 29. januar 2027, jf. direktivets artikel 100, stk. 1.	

	Lovforslaget implementerer desuden dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review).
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja X Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnoten til lovens titel i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende fodnote til lov om forsikringsvirksomhed indeholder en opregning af de direktiver og forordninger, som lov om forsikringsvirksomhed gennemfører.

Det foreslås i *1. pkt. i fodnoten* til lovens titel, at efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber, EU-Tidende, L af 8. januar 2025 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review), EU-Tidende, L af 8. januar 2025«.

Med den foreslåede ændring vil det fremgå af fodnoten til lov om forsikringsvirksomhed, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 (IRRD) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 af 27. november 2024 (Solvens II Review).

Til nr. 2, 3, 16, 37 og 92 (overskriften før § 2, § 2, stk. 1, 2 og 4, § 9, stk. 5, § 67, stk. 1, § 130, stk. 3, § 166, stk. 1, § 170, stk. 1, og § 301, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende overskrift før § 2 i om forsikringsvirksomhed er »Finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder«

Den gældende § 2 regulerer anvendelsesområdet for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Den gældende § 9, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter, at en modervirksomhed, der har været omfattet af stk. 1, nr. 9, fortsat anses som en

finansiel holdingvirksomhed, hvis mindst 35 pct. af den samlede balancesum for koncernen og modervirksomhedens associerede virksomheder vedrører den finansielle sektor. Denne regel finder dog ikke anvendelse, hvis den samlede balancesum har været under 40 pct. i 3 år i træk, jf. 1. pkt. Stk. 5 implementerer artikel 3, stk. 6, i konglomeratdirektivet og bestemmelsen har til formål at undgå pludselige skift i det regelsæt, som en modervirksomhed omfattet af stk. 1, nr. 9, er underlagt.

Den gældende § 67, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, regulerer, at forsikringsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis indenfor virksomhedsområdet.

Den gældende § 130, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, fastsætter, at Finanstilsynet kan dispensere fra kravet i stk. 1 for forsikringsholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i en koncern, og for finansielle holdingvirksomheder omfattet af § 9, stk. 1, nr. 9, der er den øverste modervirksomhed i en koncern, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab.

Den gældende § 166, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, fastsætter at det påhviler bestyrelsen for en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 9, stk. 1, nr. 9, at sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for koncernen, når mindst en af dattervirksomhederne driver forsikringsvirksomhed som gruppe 1-forsikringsselskab.

Den gældende § 170, stk. 1, fastsætter muligheden for at udskille forsikringsselskaber i en delkoncern under en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed.

Den gældende § 301, i lov om forsikringsvirksomhed fastslår, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om forsikringsselskabers, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Det foreslås, at *overskriften* før § 2, i lov om forsikringsvirksomhed, ændres fra »Finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder« til: »Blandede finansielle holdingvirksomheder«.

Det foreslås i *§ 2, stk. 1, 2 og 4*, og *§ 67, stk. 1,* at »finansielle holdingvirksomheder« ændres til »blandede finansielle holdingvirksomheder«.

Det foreslås i *§ 9, stk. 5*, *§ 166, stk. 1,* og *§ 170, stk. 1,* at »finansiel holdingvirksomhed« ændres til »blandet finansiel holdingvirksomhed«.

Det foreslås i *§ 130, stk. 3,* at ændre »og for finansielle holdingvirksomheder omfattet af § 9, stk. 1, nr. 9, der er den øverste modervirksomhed i en koncern« til »og for blandet finansielle holdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i en koncern«.

Det foreslås i *§ 301*, at ændre »finansielle holdingvirksomheders« til »blandede finansielle holdingvirksomheders«.

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse, der skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6, hvori det foreslås, at der indsættes en mere direktivnær gengivelse af artikel 212, stk. 1, litra h, i Solvens II-direktivet. Ændringen vil medføre, at definitionen af "blandet finansiel holdingvirksomhed" vil svare til definitionen i Solvens II-direktivet, der henviser til definitionen i artikel 2, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (Konglomeratdirektivet) og vil skulle fortolkes konformt hermed. Forslaget vil således medføre, at det fortsat er de rette henvisninger. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Til nr. 4 (Kapitel 1 a i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende lovgivning indeholder i dag ikke tilsvarende regulering af proportionalitetsforanstaltninger, som dem Solvens II Review vil medføre, udover muligheden for under nærmere fastsatte betingelser for at varetage rollen som nøgleperson for flere nøglefunktioner end én og/eller som medlem af direktionen. Disse regler fremgår af den gældende § 126 i lov om forsikringsvirksomhed og lovbemærkningerne hertil. Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 126, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 34, og de foreslåede bestemmelser om omgangsforanstaltninger i forbindelse hermed i § 9.

Solvens II Review indfører nye artikel 13, nr. 10 a, 10 b og 43 med begreberne »små og ikkekomplekse virksomheder«, »små og ikkekomplekse koncerner« og »proportionalitetsforanstaltninger« og nye artikel 29 a-29 e og 213 a i Solvens II-direktivet, der fastlægger anvendelsen af proportionalitetsforanstaltningerne for små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner.

Artikel 13, nr. 10a definerer små og ikkekomplekse virksomheder som forsikrings- eller genforsikringsselskaber, herunder captiveforsikringsselskaber eller captivegenforsikringsselskaber, der opfylder betingelserne i artikel 29a og er klassificeret som sådan i overensstemmelse med artikel 29b. Artikel 13, nr. 10b definerer små og ikkekomplekse koncerner som koncerner, der opfylder betingelserne i artikel 213a, og som er klassificeret som sådan af den koncerntilsynsførende i henhold til nævnte artikel 213a, stk. 2. Artikel 13, nr. 43, hvorefter der ved proportionalitetsforanstaltning, skal forstås enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 35, stk. 5a, artikel 41, artikel 45, stk. 1b og 5, artikel 45a, stk. 5, artikel 51, stk. 6, artikel 51a, stk. 1, artikel 77, stk. 8, og artikel 144a, stk. 4, i Solvens II-direktivet, eller enhver foranstaltning, der er omhandlet i delegerede retsakter vedtaget i henhold til dette direktiv, og som udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse virksomheder i overensstemmelse med artikel 29c i Solvens II-direktivet.

Artikel 29a fastsætter kriterier for identifikation af virksomheder med lav risikoprofil. Artikel 29b fastlægger processen for klassificering som virksomheder med lav risikoprofil. Artikel 29c opregner de proportionalitetsforanstaltninger, der er tilgængelige "automatisk" for virksomheder med lav risikoprofil, og fastsætter reglerne i tilfælde af ændring af risikoprofilen. Artikel 29d fastsætter, hvordan virksomheder, der ikke er klassificeret som lav risikoprofil, kan få tilladelse til at anvende proportionalitetsforanstaltninger. Artikel 29e fastsætter rapporteringsforpligtelser for virksomhederne. Artikel 213a fastsætter kriterierne for identifikation af koncerner med lav risikoprofil samt reglerne for disse forsikringskoncerners anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger.

Med Solvens II Review foretages en præcisering i artikel 29, der fastlægger anvendelsen af proportionalitetsprincippet med hensyn til delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, især ved at indføre det nye koncept for virksomheder med lav risikoprofil – små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner. Af bestemmelsen fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at de i Solvens II-direktivet fastsatte krav anvendes på en måde, der står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til et forsikringsselskabs virksomhed, navnlig med hensyn til virksomheder, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder.

Det følger af præambelbetragtning nr. 17, i Solvens II Review, at det er hensigtsmæssigt, at der også er adgang til proportionalitetsforanstaltninger for virksomheder, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder, men for hvilke nogle af kravene i Solvens II-direktivet er for dyre og komplekse i

betragtning af de risici, der er forbundet med de pågældende virksomheders virksomhed.

Solvens II Review medfører i overensstemmelse hermed en mulighed for at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse, kan drage fordel af anvendelsen af visse proportionalitetsforanstaltninger, med forbehold for forudgående tilsynsmæssig godkendelse på baggrund af en individuel analyse.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *kapitel 1 a* i lov om forsikringsvirksomhed, med den nye *overskrift* »Anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger«.

Formålet med forslaget er at regulere anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger for små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner i § 8 og om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger for virksomheder og koncerner, der med forudgående godkendelse i § 8 a, i overensstemmelse med præciseringerne i Solvens II.

De foreslåede bestemmelser, vil omfatte forslag til en ny bemyndigelseshjemmel til at udstede en bekendtgørelse, som skal bidrage til, at artikel 1, nr. 13 og 71, i Solvens II Review, der indsætter artiklerne 29a-29e og 213a i Solvens II-direktivet, implementeres. Reglerne i loven og bekendtgørelsen supplerer reglerne i Solvens II-forordningen. Finanstilsynets vurdering vil følge disse supplerende regler i den kommende delegerede forordning.

Det foreslås at indsætte en ny *§ 8* om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger for små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner i lov om forsikringsvirksomhed.

Den foreslåede § 8 vil sammen med reglerne, der foreslås implementeret ved bekendtgørelsesform og de supplerende regler i Solvens II-forordningen, fastsætte kriterier og procedure for klassificering som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, og bestemmelser om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger for disse virksomheder og koncerner.

Det foreslås i *§ 8, stk. 1,* at gruppe 1-forsikringsselskaber, der opfylder kriterierne som små og ikkekomplekse virksomheder, jf. det foreslåede § 9, stk. 1, nr. 44, kan underrette Finanstilsynet om en sådan opfyldelse med henblik på at blive klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder.

Efter det foreslåede skal underretningen ske til den myndighed, der har godkendt virksomheden, som i Danmark er Finanstilsynet.

Af præambelbetragtning nr. 15 i Solvens II Review fremgår, at det bør være muligt for virksomheder, der opfylder de risikobaserede kriterier, at blive klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder i overensstemmelse med en enkel anmeldelsesprocedure.

Efter det foreslåede skal underretningen indeholde oplysning om, at virksomhederne har til hensigt at blive klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder.

Indholdet af en sådan underretning er fastsat i artikel 29b, stk. 2, 2. pkt., som foreslås implementeret via udstedelse af en bekendtgørelse. Regler om ophør af en klassificering som en lille og ikkekompleks virksomhed, der fremgår af artikel 29b, stk. 6, foreslås ligeledes implementeret ved udstedelse af en bekendtgørelse.

Det foreslåede § 8, stk. 1, vil medføre, at virksomheder, der opfylder de risikobaserede kriterier for at blive klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder, skal anmelde en sådan opfyldelse til Finanstilsynet for at blive klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder.

Det foreslåede § 8, stk. 1 vil delvist implementere artikel 1, nr. 13, i Solvens II Review, som indsætter artikel 29b, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 8, stk. 2,* at gruppe 1-forsikringsselsskaber, der er klassificerede som små og ikkekomplekse virksomheder, jf. stk. 1, kan anvende alle proportionalitetsforanstaltninger, jf. det foreslåede § 9, stk. 1, nr. 50, jf. dog stk. 3 og 4.

Efter det foreslåede vil gruppe 1-forsikringsselsskaber, der er klassificerede som små og ikkekomplekse virksomheder, kunne anvende alle proportionalitetsforanstaltninger som nævnt i den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 50, jf. dog de foreslåede § 8, stk. 3 og 4.

Proportionalitetsforanstaltningerne er, jf. definitionen i den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 50: Enhver af de foranstaltninger, der er nævnt i § 95, stk. 6, § 126, stk. 6, § 132 a, stk. 5, § 132 d, stk. 2, nr. 1, § 132 f, stk. 5, § 164, stk. 5, § 164 g, stk. 2,

§ 164 f, stk. 2, § 158, stk. 5 og § 177 a, stk. 6, og enhver foranstaltning, der er nævnt i delegerede retsakter vedtaget i henhold til i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), og som udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse virksomheder.

Definitionen er en konsekvens af, at der med Solvens II Review indsættes ny definition i artikel 13, nr. 43, hvorefter der ved proportionalitetsforanstaltning, skal forstås enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 35, stk. 5a, artikel 41, artikel 45, stk. 1b og 5, artikel 45a, stk. 5, artikel 51, stk. 6, artikel 51a, stk. 1, artikel 77, stk. 8, og artikel 144a, stk. 4, i Solvens II-direktivet, eller enhver foranstaltning, der er omhandlet i delegerede retsakter vedtaget i henhold til dette direktiv, og som udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse virksomheder i overensstemmelse med artikel 29c i Solvens II-direktivet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Solvens II Review indsætter artikel 35, et stk. 5a, der omhandler den regelmæssige tilsynsrapport og hyppigheden heraf. For virksomheder og koncerner, der er små og ikkekomplekse virksomheder eller koncerner, jf. den foreslåede § 8, foreslås hyppigheden af rapporten at være hvert femte år. For virksomheder og koncerner, der ikke er små og ikkekomplekse virksomheder, men som med forudgående godkendelse fra Finanstilsynet, foreslås hyppigheden at være hvert tredje år, jf. den foreslåede § 8 a. Muligheden, jf. det foreslåede § 164 g, stk. 3, der giver Finanstilsynet hjemmel til at kræve hyppigere rapportering, foreslås ikke at finde anvendelse for virksomheder og koncerner, jf. § 8 a. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 164 g, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 50, og bemærkningerne hertil.

Artikel 41 omhandler generelle ledelseskrav. Solvens II Review indsætter et nyt stk. 2a i artikel 41. Med artikel 41, stk. 2a, gives virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller hvis en virksomhed har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, mulighed for, at de personer, der har ansvaret for nøglefunktionerne risikostyring, aktuar og compliance, også kan varetage enhver anden nøglefunktion end intern audit og enhver anden funktion eller være medlem af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, forudsat visse betingelser er opfyldt. Der henvises til det foreslåede i § 126, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 34, og bemærkningerne hertil. Solvens II Review indsætter artikel 41, stk. 3, der giver virksomheder, der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel

29d, mulighed for ikke at skulle opdatere de interne politikker, der er anført i artikel 41, stk. 3, årligt, men kan foretage en mindre hyppig gennemgang som minimum hvert femte år, medmindre tilsynsmyndigheden på grundlag af det pågældende virksomheds særlige forhold konkluderer, at der er behov for en hyppigere gennemgang. Der henvises til § 95, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, og bemærkningerne hertil.

Solvens II Review indsætter i artikel 45, der omhandler vurdering af egen risiko og solvens (ORSA) et stk. 1b om undtagelser til makroprudentielle analyser i ORSA for virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 132 a, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil. Solvens II Review ændrer stk. 5 i artikel 45 for at give for virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber, der opfylder visse kriterier, mulighed for at udføre egen risiko- og solvensvurdering hvert andet år i stedet for mindst årligt. Der henvises til det § 132 d, stk. 2, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, og bemærkningerne hertil

Solvens II Review indsættes artikel 45a, stk. 5, der fastsætter, at virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, ikke forpligtede til at redegøre for klimaændringsscenarier eller til at vurdere deres indvirkning på gruppe 1-forsikringsselskabersvirksomhernes virksomhed. Der henvises til det § 132 f, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, og bemærkningerne hertil.

Solvens II Review nyaffatter artikel 51, der omhandler rapport om solvens og finansiel situation (SFCR). Artikel 51, stk. 6, omhandler muligheden for at virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, kun at offentliggøre de kvantitative data, der kræves i henhold til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder i artikel 56, i den del af SFCR, som består af oplysninger rettet mod andre markedsprofessionelle, forudsat at de hvert tredje år offentliggør en fuldstændig rapport, der indeholder alle de oplysninger, som kræves i henhold til nærværende artikel. Der henvises til § 164, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 50, og bemærkningerne hertil.

Solvens II Review indsætter en ny artikel 51a, der fastsætter et revisionskrav af den balance, der offentliggøres som en del af rapporten om solvens og finansiel

situation (SFCR). Artikel 51a, stk. 1, fastsætter en undtagelse fra dette revisionskrav for virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b. Der henvises til det § 164 f, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 50, og bemærkningerne hertil.

Solvens II Review indsætter artikel 77, stk. 8, der fastsætter, at uanset artiklens stk. 7, kan virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, anvende en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser med optioner og garantier, der ikke anses for væsentlige. Artiklen giver mulighed for at tillade brugen af forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste estimat for livsforsikringsforpligtelser med optioner og garantier, der ikke anses for væsentlige, i stedet for brugen af stokastiske værdiansættelsesteknikker. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 158, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 46, og bemærkningerne hertil.

Solvens II Review indsætter et nyt kapitel VIIa i Solvens II-direktivet om makroprudentielle værktøjer. Det fastsættes i artikel 144a, stk. 4, at virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, ikke er forpligtede til at udarbejde en plan for likviditetsrisikostyring som omhandlet i artiklens stk. 2. Der til den foreslåede bestemmelse i § 177 a, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 56, og bemærkningerne hertil.

Endelig fremgår det af definitionen, der indsættes i medfør af artikel 1, nr. 5, litra i, i Solvens II Review i artikel 13, nr. 43, af enhver foranstaltning, der er nævnt i delegerede retsakter vedtaget i henhold til dette direktiv, og som udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse virksomheder i overensstemmelse med artikel 29c.

Afgrænsningen af denne kategori af små og ikkekomplekse virksomheder for, hvilke det er hensigtsmæssigt at reducere den regulatoriske byrde, skal foretages på grundlag af risikobaserede kriterier, i overensstemmelse med præampelbetragtning nr. 14 i Solvens II Review. Kriterierne fastsat i artikel 29a, stk. 1, i Solvens II-direktivet, finder ligeledes anvendelse på captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber. Dog har captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber en særlig risikoprofil, hvorfor der skal gælde lidt anderledes kriterier for disse i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1. Det er i

overensstemmelse med betragtning 19 i Solvens II Review. Kriterier er fastlagt i artikel 29a, stk. 1.

Det foreslås, at kriterierne implementeres ved udstedelse af en bekendtgørelse. Tidspunktet, der danner grundlag for vurdering af kriterierne, fremgår af artikel 29a, stk. 2, som foreslås implementeret ved udstedelse af en bekendtgørelse. Virksomheder, der aldrig må klassificeres, fremgår af artikel 29a, stk. 3, og foreslås implementeret ved udstedelse af en bekendtgørelse.

Kommissionen har i medfør af artikel 1, nr. 12, der ændrer artikel 29, stk. 3 og 4, i Solvens II-direktivet, (i artikel 29, stk. 5, litra a og b), bemyndigelse til at supplere disse bestemmelser ved at vedtage delegerede retsakter, der i det væsentlige præciserer kriterierne i artikel 29a, stk. 1, og den metode, der skal anvendes til klassificering af virksomheder som små og ikkekomplekse. Finanstilsynets vurdering vil følge disse præciseringer og metoden i den kommende delegerede forordning.

Den foreslåede § 8, stk. 2 vil medføre, at gruppe 1-forsikringsselsskaber, der er klassificerede som små og ikkekomplekse virksomheder, automatisk kan drage fordel af identificerede proportionalitetsforanstaltninger med de forbehold, der følger af de foreslåede § 8, stk. 3 og 4, der fastsætter regler om mulighed for at modsætte sig klassificeringen og for at anmode om ikke at anvende en eller flere proportionalitetsforanstaltninger.

Den foreslåede § 8, stk. 2 vil delvist implementere artikel 1, nr. 13, i Solvens II Review, som indsætter artikel 29c, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 8, stk. 3*, at uanset stk. 1 kan Finanstilsynet træffe afgørelse om at modsætte sig klassificering af virksomheder som små og ikkekomplekse virksomheder inden for to måneder efter modtagelse af en fuldstændig underretning.

Efter den foreslåede bestemmelse skal vurderingen baseres på de begrundelser, der er anført i artikel 29b, stk. 3. I overensstemmelse med præambelbetragtning nr. 15 i Solvens II Review, anses virksomheder for at være små og ikkekomplekse virksomheder, hvis tilsynsmyndigheden ikke inden for den begrænsede periode på to måneder efter en anmeldelse modsætter sig klassificeringen af behørigt begrundede årsager, der er knyttet til vurderingen af de relevante kriterier. Bestemmelsen foreslås implementeret ved udstedelse af en bekendtgørelse. Kravene til behandlingsfrist for Finanstilsynet, og afgørelsens begrundelse, og

konsekvenser af manglende overholdelse af frist fra Finanstilsynets side, fremgår af artikel 29b, stk. 4. Bestemmelsen foreslås implementeret ved bekendtgørelse. Artikel 29b, stk. 5 omhandler fristforlængelse for afgørelser efter stk. 3, i en overgangsperiode på seks måneder fra den 30. januar 2027, hvor reglerne senest skal være gældende fra.

Den foreslåede § 8, stk. 3 vil medføre, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at modsætte sig klassificeringen af virksomheder som små og ikkekomplekse virksomheder inden for to måneder efter modtagelse af en fuldstændig underretning. Denne mulighed er dog afgrænset til en defineret liste af grunde, som foreslås implementeret ved bekendtgørelse.

Den foreslåede bestemmelse vil delvist implementere artikel 1, nr. 13, i Solvens II Review, som indsætter artikel 29b, stk. 3, 1. led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 8, stk. 4,* at Finanstilsynet, hvor der er alvorlige betænkeligheder med hensyn til risikoprofilen for virksomheder, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder, kan kræve, at den pågældende virksomhed undlader at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger.

Efter det foreslåede vil Finanstilsynet kunne kræve, at den pågældende virksomhed undlader at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger, som virksomheden ellers automatisk kan anvende. Muligheden vil dog kræve, at der er alvorlige betænkeligheder med hensyn til risikoprofilen for virksomheder, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder. Det er i overensstemmelse med præambelbetragtning nr. 15 i Solvens II Review, hvoraf fremgår, at hvis tilsynsmyndighederne har alvorlige betænkeligheder med hensyn til risikoprofilen for en enkelt lille og ikkekompleks virksomhed, bør de uanset den fordel, der automatisk drages af proportionalitetsforanstaltninger, have beføjelse til at kræve, at den pågældende virksomhed undlader at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger. Det følger allerede af forvaltningslovens bestemmelser, at alle forvaltningsretlige afgørelser skal begrundes.

En sådan afgørelse skal være skriftligt begrundet med henvisning til de særlige betænkeligheder vedrørende virksomhedens risikoprofil, og kan anvendes, hvis tilsynsmyndighederne konstaterer, at solvenskapitalkravet ikke længere er opfyldt, hvis der er risiko for manglende overholdelse, hvis en virksomheds risikoprofil ændrer sig væsentligt, eller hvis ledelsessystemet i en virksomhed er

ineffektivt. De nærmere regler (artikel 29c, stk. 2. 2. pkt.) for Finanstilsynets afgørelse om anmodning om at undlade at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger, foreslås implementeret på bekendtgørelsesform.

Den foreslåede § 8, stk. 4 vil medføre, at Finanstilsynet har beføjelse til at kræve, at den pågældende virksomhed undlader at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger, som virksomheden ellers automatisk kan anvende. Muligheden kræver, at der er alvorlige betænkeligheder med hensyn til risikoprofilen for virksomheder, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder. De nærmere krav hertil foreslås implementeret i bekendtgørelsesform.

Den foreslåede § 8, stk. 4 vil delvist implementere artikel 1, nr. 13, i Solvens II Review, som indsætter artikel 29c, stk. 2, 1. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 8, stk. 5,* at gruppe 1-forsikringsselsskaber, der opfylder kriterierne som små og ikkekomplekse virksomheder, jf. § 9, stk. 1, nr. 44, skal senest ét år efter klassificeringen indberette oplysninger til Finanstilsynet om de proportionalitetsforanstaltninger, som virksomhederne anvender, som en del af de oplysninger, som skal forelægges med henblik på tilsyn. Hvis virksomheden har til hensigt at ændre listen over proportionalitetsforanstaltninger, der skal anvendes, skal virksomheden straks underrette Finanstilsynet herom.

Det foreslåede vil medføre, at gruppe 1-forsikringsselskabet, som er klassificeret som en lille og ikkekompleks virksomhed, således inden for et år efter klassificeringen, skal rapportere til Finanstilsynet om de anvendte proportionalitetsforanstaltninger. Oplysninger, der skal forelægges med henblik på tilsyn, er oplysninger i henhold til artikel 35 i Solvens II-direktivet.

Det fremgår af betragtning 18 i Solvens II Review, at en korrekt gennemførelse af proportionalitetsprincippet er afgørende for at undgå en uforholdsmæssig stor byrde for forsikrings- og genforsikringsselskaber. Derfor bør forsikrings- og genforsikringsselskaber kun indberette til deres tilsynsmyndigheder, når anvendelsesområdet for de proportionalitetsforanstaltninger, som de anvender, ændres.

Det foreslåede i § 8, stk. 5 vil derfor desuden indebære, at forsikringsselskaber skal indberette til deres tilsynsmyndigheder, når anvendelsesområdet for de proportionalitetsforanstaltninger, som de anvender, ændres.

Den foreslåede § 8, stk. 5 vil delvist implementere artikel 1, nr. 13, i Solvens II Review, som indsætter artikel 29e, stk. 1, 1. og 2. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 8, stk. 6,* at stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse på koncerner, der er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, og som er klassificeret som små og ikkekomplekse koncerner, jf. § 9, stk. 1, nr. 45.

Efter det foreslåede vil det være den koncerntilsynsførende, der kan foretage klassificeringen. I Danmark er det Finanstilsynet, hvis Finanstilsynet er udpeget som koncerntilsynsførende.

Afgrænsningen af denne kategori af små og ikkekomplekse koncerner, for hvilke det er hensigtsmæssigt at reducere den regulatoriske byrde, skal foretages på grundlag af risikobaserede kriterier. Kriterier er fastlagt i artikel 213a, stk. 1, som foreslås implementeret på bekendtgørelsesform.

I henhold til artikel 213a, stk. 2, finder artikel 29b, om klassificeringsproceduren, tilsvarende anvendelse på det, der er det endelige moderforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed eller blandede finansielle holdingvirksomhed. Det er således disse, som skal underrette deres koncerntilsynsførende om en opfyldelse med henblik på at blive klassificeret som små og ikkekomplekse koncerner. Finanstilsynet kan som koncerntilsynsførende træffe afgørelse om at modsætte sig klassificering som en lille og ikkekompleks koncern inden for to måneder efter modtagelse af en fuldstændig underretning.

I henhold til artikel 213a, stk. 5 finder artikel 29c tilsvarende anvendelse. Finanstilsynet, kan derfor, hvor der er alvorlige betænkeligheder med hensyn til risikoprofilen for en koncern, der er klassificeret som en lille og ikkekompleks koncern, anmode den pågældende koncern om at undlade at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger.

Kommissionen har i artikel 213a, stk. 6, litra a og b, bemyndigelse til at supplere disse bestemmelser ved at vedtage delegerede retsakter, der i det væsentlige præciserer kriterierne i artikel 213a, stk. 1, og den metode, der skal anvendes til klassificering af koncerner som små og ikkekomplekse. Finanstilsynets

vurdering vil følge præciseringerne og metoden i den kommende delegerede forordning.

Det foreslåede § 8, stk. 6 vil medføre, at koncerner, der opfylder de risikobaserede kriterier for at blive klassificeret som små og ikkekomplekse koncerner, skal anmelde en sådan opfyldelse til Finanstilsynet for at blive klassificeret som sådan.

Det foreslåede § 8, stk. 6 vil også medføre, at koncerner, der er klassificerede som små og ikkekomplekse koncerner, automatisk kan drage fordel af identificerede proportionalitetsforanstaltninger med de forbehold, der følger af de foreslåede § 8, stk. 3 og 4, der fastsætter regler om mulighed for at modsætte sig klassificeringen og for at anmode om ikke at anvende en eller flere proportionalitetsforanstaltninger.

Det foreslåede § 8, stk. 6 vil endvidere medføre, at Finanstilsynet som koncerntilsynsførende kan træffe afgørelse om at modsætte sig klassificering som en lille og ikkekompleks koncern inden for to måneder efter modtagelse af en fuldstændig underretning.

Den foreslåede § 8, stk. 6 vil ligeledes medføre, at Finanstilsynet, hvor der er alvorlige betænkeligheder med hensyn til risikoprofilen for en koncern der er klassificeret som en lille og ikkekompleks koncern, kan anmode den pågældende koncern om at undlade at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger.

Det foreslåede i § 8, stk. 6 vil endelig medføre, at koncernen inden for et år efter klassificeringen, skal rapportere til Finanstilsynet om de anvendte proportionalitetsforanstaltninger og at koncerner skal indberette til Finanstilsynet, når anvendelsesområdet for de proportionalitetsforanstaltninger, som de anvender, ændres.

Den foreslåede § 8, stk. 6 vil delvist implementere artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review, som indsætter artikel 213a, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 8, stk. 7,* at skatte- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om kriterierne for klassificering og proceduren for anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger, jf. stk. 1 og 2, og regler for Finanstilsynets afgørelse om at modsætte sig klassificeringen, jf. stk. 3, og regler for

Finanstilsynets afgørelse om anmodning om at undlade at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger, jf. stk. 4.

Bemyndigelsen forventes benyttet til at udstede en ny bekendtgørelse, der ud over artikel 29d og 213a, stk. 5, vedrørende henvisninger til artikel 29d, implementerer bestemmelserne om betingelserne/kriterierne for klassificering som små og ikkekomplekse virksomheder i artikel 29a, bestemmelsen om betingelserne/kriterierne for klassificering som små og ikkekomplekse koncerner i artikel 213a, stk. 1 og 3, bestemmelsen om proceduren for klassificering som små og ikkekomplekse virksomheder i artikel 29b,bestemmelsen om anvendelse alle proportionalitetsforanstaltninger i artikel 29c, bestemmelsen om proceduren for klassificering som små og ikkekomplekse koncerner, der henviser til artikel 29b, i artikel 213a, stk. 2, og bestemmelsen om anvendelse af alle proportionalitetsforanstaltninger for koncerner klassificeret som små og ikkekomplekse koncerner, der henviser til artikel 29 c i artikel 213 a, stk. 5. Der er tale om direktivnær implementering.

Bekendtgørelsen forventes udstedt med hjemmel i det foreslåede § 8, stk. 7. Bestemmelserne i bekendtgørelsen skal bidrage til, at artiklerne 29 a-29 c og 213 a i Solvens II-direktivet implementeres. Reglerne i bekendtgørelsen supplerer reglerne i Solvens II-forordningen. Finanstilsynets vurdering vil følge disse supplerende regler i den kommende delegerede forordning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny *§ 8 a,* hvorefter der indsættes tilpassede regler for andre virksomheder og koncerner end dem, der kan klassificeres som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner. Reglerne supplerer reglerne i Solvens II-forordningen. Finanstilsynets vurdering vil følge disse supplerende regler i den kommende delegerede forordning.

Virksomheder, der ikke kan klassificeres som små og ikkekomplekse virksomheder, men for hvilke nogle af kravene i Solvens II-direktivet er for dyre og komplekse i betragtning af de risici, der er forbundet med de pågældende gruppe 1-forsikringsselskabs virksomhed, bør kunne have tilladelse til at anvende proportionalitetsforanstaltninger på grundlag af forudgående godkendelse fra deres tilsynsmyndigheder efter en analyse fra sag til sag, i overensstemmelse med Solvens II.

Det foreslås at indsætte bestemmelser, der sammen med den nye bekendtgørelse, der forventes udstedt med hjemmel i den foreslåede nye bemyndigelse, og

Solvens II-forordningen, fastsætter procedure om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger for disse virksomheder og koncerner.

Ændringen er en konsekvens af ændret EU-regulering. Den foreslåede bestemmelse i lovforslaget er en direktivnær implementering bestemmelsen i Solvens II-direktivet.

Det foreslås at indsætte tilpassede regler for andre virksomheder og koncerner end dem, der kan klassificeres som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner.

Det foreslås i *§ 8 a, stk. 1,* at gruppe 1-forsikringsselskaber, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse virksomheder, kan efter forudgående godkendelse fra Finanstilsynet i overensstemmelse med artikel 327b-327g i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), anvende proportionalitetsforanstaltninger som nævnt i § 95, stk. 7, § 126, stk. 6, § 132 a, stk. 5, § 132 d, stk. 2, nr. 1, § 158, stk. 5, § 164 g, og § 177 a, stk. 6, og proportionalitetsforanstaltninger som omhandlet i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-direktivet), og som både udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og identificeres med henblik på denne bestemmelse.

Solvens II Review indsætter artikel 35, et stk. 5a, som omhandler den regelmæssige tilsynsrapport (RSR) og hyppigheden heraf. Artiklen foreslås implementeret som § 164 g i lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelsen vil fastsætte hyppigheden for indberetning af RSR for gruppe 1-forsikringsselskaber på soloniveau. For virksomheder, der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, foreslås hyppigheden for indberetning af RSR at være hvert tredje år, hvilket vil implementere proportionalitetsforanstaltningen for disse virksomheder i overensstemmelse med artikel 35, stk. 5a. Proportionalitetsforanstaltningen vil kræveforudgående godkendelse fra Finanstilsynet og vurderingen skal foretages i overensstemmelse med artikel 327b i Solvens II-forordningen. bestemmelse, Proportionalitetsforanstaltningen for disse virksomheder betyder, at den mulighed der ligger i artikel 35, stk. 5a, der foreslås implementeret i § 164 g, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, og som vil fastsætte at Finanstilsynet, hvis det anses for nødvendigt, kan kræve hyppigere indberetning, ikke vil skulle finde anvendelse for disse virksomheder. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 164 g, jf. lovforslagets § 1, nr. 50, og bemærkningerne hertil.

Artikel 41 omhandler generelle ledelseskrav. Solvens II Review indsætter et nyt stk. 2a i artikel 41. Med stykket gives virksomheder, der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller hvis en virksomhed har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, mulighed for at de personer, der har ansvaret for nøglefunktionerne risikostyring, aktuar og compliance, også kan varetage enhver anden nøglefunktion end intern audit og enhver anden funktion eller være medlem af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, forudsat visse betingelser er opfyldt. Der henvises til det foreslåede i § 126, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 34. Solvens II Review indsætter artikel 41, stk. 3, der giver virksomheder, der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder, der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, mulighed for ikke at skulle opdatere de interne politikker, der er anført i artikel 41, stk. 3, årligt, men kan foretage en mindre hyppig gennemgang som minimum hvert femte år, medmindre tilsynsmyndigheden på grundlag af det pågældende virksomheds særlige forhold konkluderer, at der er behov for en hyppigere gennemgang. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 95, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Solvens II Review indsætter i artikel 45, der omhandler vurdering af egen risiko og solvens (ORSA), et stk. 1b om undtagelser til makroprudentielle analyser i ORSA for virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder, der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d. Der henvises til det foreslåede i § 132 a, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 38. Solvens II Review ændrer stk. 5 i artikel 45 for at give for virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber, der opfylder visse kriterier, mulighed for at udføre egen risiko- og solvensvurdering hvert andet år i stedet for mindst årligt. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 132 d, stk. 2, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 38.

Solvens II Review indsætter artikel 77, stk. 8, der fastsætter, at uanset artiklens stk. 7 kan virksomheder, der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, anvende en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser med optioner og garantier, der ikke anses for væsentlige.

Artiklen giver mulighed for at tillade brugen af forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste estimat for livsforsikringsforpligtelser med optioner og garantier, der ikke anses for væsentlige, i stedet for brugen af stokastiske værdiansættelsesteknikker. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 158, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 46.

Solvens II Review indsætter et nyt kapitel VIIa i Solvens II-direktivet om makroprudentielle værktøjer. Det fastsættes i artikel 144a, stk. 4, at virksomheder, der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, ikke er forpligtede til at udarbejde en plan for likviditetsrisikostyring som omhandlet i artiklens stk. 2. Der henvises til den foreslåede i § 177 a, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 56.

Endelig fremgår det af definitionen der indsættes i medfør af artikel 1, nr. 5, litra i, i Solvens II Review i artikel 13, nr. 43, af enhver foranstaltning, der er nævnt i delegerede retsakter vedtaget i henhold til dette direktiv, og som udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse virksomheder i overensstemmelse med artikel 29c.

Kommissionen har i medfør af artikel 1, nr. 12 og 71, i Solvens II Review som indsætter hhv. artikel 29, stk. 5, litra c, og artikel 213a, stk. 6, litra c, i Solvens II-direktivet, bemyndigelse til at supplere bestemmelsen ved at vedtage delegerede retsakter, der i det væsentlige præciserer betingelserne for meddelelse eller tilbagetrækning af tilsynsmyndighedernes godkendelse af, at proportionalitetsforanstaltninger anvendes af virksomheder og koncerner, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse omhandlet i artikel 29d.

Solvens II-forordningen forventes således at supplere artikel 29d og 213a, stk. 5, med en liste over betingelser for at give eller tilbagekalde tilsynsmæssige godkendelser om anvendelse af proportionalitetsforanstaltning til virksomheder og koncerner, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse. Finanstilsynets vurdering vil følge disse præciseringer og metoden i den kommende delegerede forordning.

Efter det foreslåede i § 8 a, stk. 1, kan gruppe 1-forsikringsselskaber, der ikke kan klassificeres som små og ikkekomplekse virksomheder, anvende en nærmere defineret liste af proportionalitetsforanstaltninger, forudsat at de har opnået forudgående godkendelse fra Finanstilsynet. Godkendelsen træffes i overensstemmelse med artikel 327b-327g i Solvens II-forordningen.

Den foreslåede § 8 a, stk. 1 vil medføre tilpassede regler for gruppe 1-forsikringsselskaber, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, som giver mulighed for at få tilladelse til at anvende visse proportionalitetsforanstaltninger på grundlag af en analyse fra sag til sag og efter forudgående godkendelse fra Finanstilsynet, i overensstemmelse med Solvens II-reguleringen.

Den foreslåede § 8 a, stk. 1 vil delvist implementere artikel 1, nr. 13, i Solvens II Review, som indsætter artikel 29d, stk. 1, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 8 a, stk. 2,* at et gruppe 1-forsikringsselskab skal for at kunne anvende proportionalitetsforanstaltning i overensstemmelse med stk. 1, indsende en skriftlig ansøgning om godkendelse af anvendelsen til Finanstilsynet.

Det fremgår af artikel 29d, stk. 1, 2. afsnit, 2. pkt., hvilke oplysninger ansøgningen skal indeholde. Denne bestemmelse foreslås implementeret i bekendtgørelsesform. Bestemmelsen om behandlingsfristen for Finanstilsynet og kravene til afgørelsen, jf. artikel 29d, stk. 2, samt bestemmelsen om suspension af behandlingsfristen, jf. artikel 29d, stk. 3 og 4, foreslås ligeledes implementeret i bekendtgørelsesform. Endvidere foreslås bestemmelsen om Finanstilsynets mulighed for at tilbagekalde eller ændre beslutningen om proportionalitetsforanstaltninger, hvis virksomhedens risikoprofil ændres, jf. artikel 29d, stk. 5, implementeret i bekendtgørelsesform.

Kommissionen har i medfør af artikel 1, nr. 12, i Solvens II Review som indsætter artikel 29, stk. 5, litra c, i Solvens II-direktivet, bemyndigelse til at supplere bestemmelsen ved at vedtage delegerede retsakter, der i det væsentlige præciserer betingelserne for meddelelse eller tilbagetrækning af tilsynsmyndighedernes godkendelse af, at proportionalitetsforanstaltninger anvendes af virksomheder, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder omhandlet i artikel 29d. Solvens II-forordningen forventes således at supplere artikel 29d og 213a, stk. 5, med en liste over betingelser for at give eller tilbagekalde tilsynsmæssige godkendelser om anvendelse af proportionalitetsforanstaltning til virksomheder og koncerner, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse. Finanstilsynets vurdering vil følge disse præciseringer og metoden i den kommende delegerede forordning.

Det foreslås i *§ 8 a, stk. 3,* at beslutter gruppe 1-forsikringsselskaber, som anvender proportionalitetsforanstaltninger, jf. stk. 1 og 2, at ophøre med at anvende

sådanne foranstaltninger, skal virksomheden straks underrette Finanstilsynet herom.

Efter den foreslåede bestemmelse, skal virksomheden, hvis den ønsker at ophøre med at anvende tilsynsgodkendte proportionalitetsforanstaltninger, straks indberette dette til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre at Finanstilsynet straks underrettes, hvis der sker ændringer i forhold til den godkendelse, der er givet.

Den foreslåede § 8 a, stk. 3 vil delvist implementere artikel 1, nr. 13, i Solvens II Review, som indsætter artikel 29e, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 8 a, stk. 4,* at koncerner der er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, og som ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse koncerner, kan med forudgående godkendelse fra Finanstilsynet i overensstemmelse med artikel 377b i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) kan anvende proportionalitetsforanstaltninger som nævnt i stk. 1. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Efter det foreslåede, er det den koncerntilsynsførende, der kan foretage vurderingen. I Danmark er det Finanstilsynet, hvis Finanstilsynet er udpeget som koncerntilsynsførende, jf. § 9, stk. 1, nr. 35, i lov om forsikringsvirksomhed.

Den foreslåede § 8 a, stk. 4 vil medføre tilpassede regler for koncerner, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, som giver mulighed for at få tilladelse til at anvende visse proportionalitetsforanstaltninger på grundlag af en analyse fra sag til sag og efter forudgående godkendelse fra Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil også medføre, at disse koncerner skal indsende en ansøgning for at få Finanstilsynets tilladelse til at anvende visse proportionalitetsforanstaltninger. Det er den endelige moderforsikringsvirksomhed, forsikringsholdingvirksomhed eller blandede finansielle holdingvirksomhed, der skal indsende en skriftlig ansøgning om godkendelse om at få tilladelse til at anvende de proportionalitetsforanstaltninger, der er fastsat i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at Finanstilsynet skal underrettes straks, hvis der sker ændringer i forhold til den godkendelse, der er givet.

Det er den endelige moderforsikringsvirksomhed, forsikringsholdingvirksomhed eller blandede finansielle holdingvirksomhed, der skal indsende en skriftlig ansøgning om godkendelse om at få tilladelse til at anvende de proportionalitetsforanstaltninger, der er fastsat i stk. 1.

Kravene på koncernniveau til ansøgningens indehold, behandlingsfristen, afgørelsen, suspension af behandlingsfristen og muligheden for at tilbagekalde eller ændre beslutningen om proportionalitetsforanstaltninger, hvis koncernens risikoprofil ændres, der foreslås fastsæt i overensstemmelse med artikel 213a, stk. 5, foreslås implementeret på bekendtgørelsesform. Reglerne herom er meget detaljerede og tekniske, og er derfor bedst egnede til at blive implementeret i en bekendtgørelse.

Kommissionen har i medfør af artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review, der indfører artikel 213a, stk. 6, litra c, i Solvens II-direktivet, bemyndigelse til at supplere bestemmelsen ved at vedtage delegerede retsakter, der i det væsentlige præciserer betingelserne for tilsynsmyndighedernes godkendelse eller tilbagetrækning af godkendelse af, at proportionalitetsforanstaltninger, der anvendes af koncerner, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse. Bemyndigelsen er udnyttet i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens, der indsætter den nye artikel 377b i Solvens II-forordningen

Den foreslåede § 8 a, stk. 4 vil delvist implementere artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review, som indsætter artikel 213a, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 8 a, stk. 5,* at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler for proceduren for anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger for virksomheder og koncerner der ikke kan klassificeres som små og ikkekomplekse.

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges skatte- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelsesform, der skal bidrage til at artikel 29d og dele af 213a, stk. 5, i Solvens II-direktivet, implementeres korrekt. Reglerne i bekendtgørelsen supplerer reglerne i Solvens II-forordningen. Finanstilsynets vurdering vil følge disse supplerende regler i den kommende delegerede forordning.

Bemyndigelsen forventes benyttet til sammen med bemyndigelsen i den foreslåede § 8, stk. 6, at udstede en ny bekendtgørelse, der vil implementere dele af bestemmelserne i artikel 29d og 213a, stk. 5, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 5 og 71 i Solvens II Review.

Bestemmelser om behandlingsfristen for Finanstilsynet og kravene til afgørelsen, der følger af artikel 29d, stk. 2, bestemmelser om tilfælde, hvor behandlingsfristen suspenderes i artikel 29d, stk. 3 og 4, bestemmelsen om Finanstilsynets mulighed for at tilbagekalde eller ændre beslutningen om proportionalitetsforanstaltninger, hvis virksomhedens risikoprofil ændres i artikel 29d, stk. 5, og tilladelse til at anvende de proportionalitetsforanstaltninger, der er fastsat i stk. 1, og bestemmelser om kravene til ansøgningens indehold, behandlingsfristen, afgørelsen, suspension af behandlingsfristen og muligheden for at tilbagekalde eller ændre beslutningen om proportionalitetsforanstaltninger, hvis koncernens risikoprofil ændres i overensstemmelse med artikel 213a, stk. 5, foreslås implementeret i bekendtgørelsesform. Reglerne herom er meget detaljerede og tekniske, og er derfor bedst egnede til at blive implementeret i en bekendtgørelse.

Kommissionen har i medfør af artikel 1, nr. 12, i Solvens II Review som indsætter artikel 29, stk. 5, litra c, i Solvens II-direktivet, bemyndigelse til at supplere bestemmelsen ved at vedtage delegerede retsakter, der i det væsentlige præciserer betingelserne for meddelelse eller tilbagetrækning af tilsynsmyndighedernes godkendelse af, at proportionalitetsforanstaltninger anvendes af virksomheder, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder omhandlet i artikel 29d.

Kommissionen har også i medfør af artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review, der indfører artikel 213a, stk. 6, litra c, i Solvens II-direktivet, bemyndigelse til at supplere bestemmelsen ved at vedtage delegerede retsakter, der i det væsentlige præciserer betingelserne for tilsynsmyndighedernes godkendelse eller tilbagetrækning af godkendelse af, at proportionalitetsforanstaltninger, der anvendes af koncerner, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse.

Bemyndigelsen er udnyttet i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens, der indsætter de nye artikler 327b-327g og 377b i Solvens II-forordningen Bestemmelserne i bekendtgørelsen skal bidrage til, at artiklerne 29d og 213a, stk. 5, i Solvens II-direktivet implementeres. Reglerne i bekendtgørelsen supplerer reglerne i Solvens II-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 9, stk. 1, nr. 8, i lov om forsikringsvirksomhed)

§ 9, stk. 1, nr. 8, indeholder videreførelsen af § 5, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed, der definerer en koncern, som en modervirksomhed og dens dattervirksomheder, jf. § 10.

§ 5, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed, henviser til § 5 a i lov om forsikringsvirksomhed. § 5 a er dog videreført i lov om forsikringsvirksomhed som § 11.

Af den gældende § 11 fremgår, at en virksomhed kan kun have en direkte modervirksomhed. Opfylder flere virksomheder et eller flere af kriterierne i § 12, er det alene den virksomhed, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være modervirksomhed.

Der er tale om en fejl, når den gældende § 9, stk. 1, nr. 8, i love om forsikringsvirksomhed henviser til § 10 og ikke § 11.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 9, stk. 1, nr. 8,* at ændre »jf. § 10« til: »jf. § 11«.

Bestemmelsen vil delvist implementere artikel 212, stk. 1, litra c, i Solvens II-direktivet. Formålet er at rette op på en fejl i bestemmelsens henvisning.

Den foreslåede ændringen vil medføre, at der rettes op på en fejl, der er sket i forbindelse med udskillelse af reglerne fra lov om finansiel virksomhed og indsættelse i egen sektorlov med Lovforslag nr. L 88, Folketinget 2022-23 (2. samling) , tillæg A, Forslag til lov om forsikringsvirksomhed i tværgående

pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v. (lov om forsikringsvirksomhed).

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20, om begrebet »koncern« i forbindelse med koncerntilsyn og forslag til implementering af dele af artikel 1, nr. 69, i Solvens II Review, der ændrer artikel 212, stk. 1, litra c og stk. 2, og indsætter stk. 3-5 samme artikel, i Solvens II-direktivet

Til nr. 6 (§ 9, stk. 1, nr. 9, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 9, stk. 1, nr. 9, at en finansiel holdingvirksomhed defineres som en modervirksomhed, der ikke er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab, i en koncern, hvor mindst én af dattervirksomhederne i koncernen er et forsikringsselskab, og hvor mindst 40 pct. af den samlede balancesum for koncernen og modervirksomhedens associerede virksomheder vedrører den finansielle sektor, jf. dog 2. pkt. og stk. 5. En modervirksomhed er ikke en finansiel holdingvirksomhed, hvis de finansielle dattervirksomheder i koncernen udelukkende er forsikringsvirksomheder. Modervirksomheden vil i stedet være en forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 10, eller en blandet forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 11. I forbindelse med udskillelse af reglerne fra lov om finansiel virksomhed og indsættelse i egen sektorlov med Lovforslag nr. L 88, Folketinget 2022-23 (2. samling), tillæg A, Forslag til lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v. (lov om forsikringsvirksomhed), blev den dagældende § 5, stk. 1, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed, videreført med redaktionelle ændringer i den gældende § 9, stk. 1, nr. 9, i lov om forsikringsvirksomhed.

En »blandet finansiel holdingvirksomhed«, vil i dansk sammenhæng bedst kunne sammenlignes med en »finansiel holdingvirksomhed, jf. den gældende § 9, stk. 1, nr. 9«.

Begrebet er relevant i forhold til reglerne om koncerntilsyn.

Det foreslås at nyaffatte *§ 9, stk. 1, nr. 9,* og indsætte en direktivnær definition af en »blandet finansiel holdingvirksomhed«, hvorved forstås en blandet finansiel holdingvirksomhed som defineret i artikel 2, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (Konglomeratdirektivet).

Artikel 2, nr. 15, i direktiv 2002/87/EF, definerer en »blandet finansiel holdingvirksomhed«, som en modervirksomhed, som ikke er en reguleret enhed, og som sammen med sine dattervirksomheder, hvoraf mindst et er en reguleret enhed med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen, og andre enheder udgør et finansielt konglomerat.

Det må bero på en konkret vurdering af den enkelte holdingvirksomhed, om denne må betragtes som en blandet finansiel holdingvirksomhed. Ved afgørelsen af, om der foreligger en blandet finansiel holdingvirksomhed, vil der blandt andet blive lagt vægt på, hvor stor en andel af holdingvirksomhedens balance der udgøres af dattervirksomheder, som er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansieringsinstitutter. En modervirksomhed, som driver virksomhed omfattet af lovforslaget, vil ikke være en blandet finansiel holdingvirksomhed, da dens hovedvirksomhed ikke består i at eje kapitalandele i et forsikringsselskab.

Definitionen i det foreslåede nr. 9 er indført for at sikre, at alle finansielle konglomerater bliver omfattet af reglerne om finansielle koncerner. Uden det foreslåede nr. 9 ville eksempelvis et finansielt konglomerat, hvor en modervirksomhed er en blandet finansiel holdingvirksomhed efter nr. 9, ikke være omfattet af reglerne i de tilfælde, hvor modervirksomhedens balance ikke udelukkende eller hovedsageligt vedrører kapitalandele i finansielle virksomheder. Dette kunne eksempelvis være tilfældet, hvis modervirksomheden selv udøver anden virksomhed af betydning.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre en mere direktivnær og fuldstændig implementering af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Bestemmelsen vil implementere artikel 212, stk. 1, litra h, i Solvens II-direktivet. For så vidt angår blandede finansielle holdingvirksomheder henvises til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat.

Til nr. 7 (§ 9, stk. 1, nr. 10, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 9, stk. 1, nr. 10, definerer en forsikringsholdingvirksomhed som en modervirksomhed, hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalandele i dattervirksomheder, når disse dattervirksomheder udelukkende eller hovedsagelig er forsikrings- eller genforsikringsvirksomheder eller

tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsvirksomheder, og mindst én af disse dattervirksomheder er en forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed. En forsikringsholdingvirksomhed er ikke en finansiel holdingvirksomhed, jf. nr. 9.

Med Solvens II Review ændres artikel 212, i Solvens II-direktivet. Definitionen af forsikringsholdingvirksomhed præciseres på samme måde som ændringerne af definitionen af finansiel holdingvirksomhed i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til kreditinstitutters virksomhed og tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Det foreslås at nyaffatte *§ 9, stk. 1, nr. 10,* hvorefter der ved en forsikringsholdingvirksomhed forstås en virksomhed, jf. § 9 a.

Ændringen er en konsekvens af ændret EU-regulering. Den foreslåede bestemmelse i lovforslaget er en direktivnær implementering bestemmelsen i Solvens II-direktivet. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 a. Begrebet er relevant i forhold til reglerne om koncerntilsyn.

Formålet med ændringen er at rette op på den forskel der ses i de enkelte tilsynsmyndigheders forskellige fortolkninger af, hvad »udelukkende eller hovedsagelig« betyder i denne sammenhæng.

Den foreslåede ændring vil præcisere definitionen af en forsikringsholdingvirksomhed under hensyntagen til lignende ændringer af definitionen for banksektoren af en finansiel holdingvirksomhed som omhandlet i f Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Den foreslåede bestemmelse implementerer dele af artikel 1, nr. 69, litra a, nr. iv, i Solvens II Review, som ændrer artikel 212, stk. 1, litra f, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Til nr. 8 (§ 9, stk. 1, nr. 11, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 9, stk. 1, nr. 11, i lov om forsikringsvirksomhed, definerer »blandet forsikringsholdingvirksomhed«, som en modervirksomhed, som hverken er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab, en tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed,

og som ejer mindst en dattervirksomhed, der er forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed.

Det foreslås at nyaffatte *§ 9, stk. 1, nr. 11,* med en mere direktivnær gengivelse af begrebet »blandet forsikringsholdingvirksomhed«, som en modervirksomhed, som ikke er et forsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed, og som omfatter mindst én dattervirksomhed, der er et forsikringsselskab.

Begrebet er relevant i forhold til reglerne om koncerntilsyn.

Formålet med ændringen er at sikre en mere direktivnær og fuldstændig implementering af bestemmelsen.

Bestemmelsen vil implementere artikel 212, stk. 1, litra g, i Solvens II-direktivet.

Til nr. 9 og 10 (§ 9, stk. 1, nr. 17, litra a, b og c, i lov om forsikringsvirksomhed)

Ændringen er en konsekvens af ændret EU-regulering. Den foreslåede bestemmelse i lovforslaget er en direktivnær implementering af bestemmelsen i Solvens II-direktivet.

De gældende beløbsgrænser fra Solvens II-direktivet er afspejlet i en række bestemmelser i lov om forsikringsvirksomhed, herunder § 9, stk. 1, nr. 17.

Den gældende § 9, stk. 1, nr. 17, i lov om forsikringsvirksomhed definerer et gruppe 1-forsikringsselskab som et forsikringsselskab, der udøver grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39 eller forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed omfattet af en eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, medmindre de udgør accessoriske risici, eller en virksomhed, som i tre på hinanden følgende år har opfyldt mindst én af følgende betingelser: a) Selskabets årlige bruttopræmie overstiger 5 mio. euro. b) Selskabets samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er overstiger 26,6 mio. euro. c) Selskabet er en del af en koncern, og koncernens samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er overstiger 26,6 mio. euro. d) virksomheden udøver genforsikringsvirksomhed, som overstiger 0,6 mio. euro af virksomhedens bruttopræmie, 2,7 mio. euro af dets forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, 10 pct. af dets

bruttopræmier eller 10 pct. af dets forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 17, litra a,* at ændre »5 mio. euro« til »15 mio. euro«, så et forsikringsselskab er et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis virksomhedens årlige bruttopræmie i 3 på hinanden følgende år har oversteget 15 mio. euro.

Ændringen er en konsekvens af ændret EU-regulering. Den foreslåede bestemmelse i lovforslaget er en direktivnær implementering af bestemmelsen i Solvens II-direktivet.

I den foreslåede ændring er beløbetangivet i euro, og vil indebære, at der ved vurdering af, om beløbet er oversteget, skal virksomheden for hvert relevant år omregne beløbet fra danske kroner til euro. Ved beregningen tages udgangspunkt i en kurs fastsat af Nationalbanken på den sidste dag i regnskabsperioden. Et forsikringsselskabs bruttopræmie er den indbetaling, der foretages til forsikringsselskabet. Bruttopræmier omfatter både de løbende indbetalinger og engangsbeløb.

Den foreslåede ændring vil medføre, at beløbsreguleringen kan påvirke den nuværende inddeling i gruppe 1-forsikringsselskab og gruppe 2-forsikringsselskab, så forsikringsselskaber, der i dag er gruppe 1-forsikringsselskaber, ikke længere opfylder de nedre beløbsgrænser, og dermed fremadrettet skal betegnes som gruppe 2-forsikringsselskaber.

For at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med forsikringsselskaberne, er det nødvendigt, at virksomhederne underretter Finanstilsynet om en sådan ændring, da dette har betydning for, hvilket regelsæt Finanstilsynet skal føre tilsyn efter. Virksomheder, der ændrer status fra at være et gruppe 1-forsikringsselskab til et gruppe 2-forsikringsselskab eller et gruppe 2-forsikringsselskab til et gruppe 1-forsikringsselskab, skal derfor straks underrette Finanstilsynet og senest 8 arbejdsdage herefter indsende dokumentation for statusændringen, jf. § 18, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det vurderes, at et gruppe 1-forsikringsselskabs ændring af status til et gruppe 2-forsikringsselskab vil betyde en mindre administrativ lettelse, da solvensreglerne for disse selskaber forenkles.

Forsikringsselskaber, der drager fordel af sådanne forhøjede grænseværdier, vil have mulighed for at beholde meddelt tilladelse.

Som det allerede er tilfældet i dag, har forsikringsselskaber, som falder uden for anvendelsesområdet for Solvens II-direktivet, mulighed for at ansøge om at være omfattet af reglerne i Solvens II-direktivet.

Det er i overensstemmelse med præambelbetragtning nr. 10 til Solvens II Review, der fastslår, at som det allerede er tilfældet med forsikringsselskaber, der er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2009/138/EF, bør selskaber, der drager fordel af sådanne forhøjede grænseværdier, have mulighed for at beholde eller søge om at blive meddelt tilladelse i henhold til nævnte direktiv for at drage fordel af den enhedstilladelse, der er fastsat i nævnte direktiv, og det bør være muligt for medlemsstaterne at lade forsikringsselskaber, der er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2009/138/EF, være omfattet af bestemmelser, der svarer til eller er identiske med dem, der er fastsat i nævnte direktiv.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 2, litra a, i Solvens II Review, som ændrer artikel 4, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 17, litra b og litra c,* at ændre »26,6 mio. euro« til »50 mio. euro«, så et forsikringsselskab er et gruppe 1-forsikringsselskab, når virksomheden eller den koncern, som virksomheden indgår i, har samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser til solvens eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, der har oversteget 50 mio. euro i tre på hinanden følgende år.

Forsikringsmæssige hensættelser til solvens er det samlede beløb, et forsikringsselskab har afsat til brug for afvikling af forpligtelserne på de forsikringspolicer, som virksomheden har udstedt. Forsikringsmæssige hensættelser skal dække såvel udgifter til skadesbegivenheder, der har fundet sted, men endnu ikke er betalt, som udgifter til forventede fremtidige skadesbegivenheder, der er dækket under de udstedte forsikringspolicer. Forsikringsmæssige hensættelser til solvens skal endvidere kunne dække fremtidige omkostninger ved at administrere forsikringsbestanden i den periode, for hvilken der er betalt præmier.

I den foreslåede ændring er beløbet angivet i euro, og vil indebære, at der ved vurdering af, om beløbet er oversteget, skal virksomheden for hvert relevant år omregne beløbet fra danske kroner til euro. Ved beregningen tages udgangspunkt i en kurs fastsat af Nationalbanken på den sidste dag i regnskabsperioden. De forsikringsmæssige hensættelser til solvens opgøres i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 158, i lov om forsikringsvirksomhed, der bemyndiger

skatte- og vækstministeren til at fastsætte regler om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser til solvens

Den foreslåede ændring vil medføre, at beløbsreguleringen kan påvirke den nuværende inddeling i gruppe 1-forsikringsselskab og gruppe 2-forsikringsselskab, så forsikringsselskaber, der i dag er gruppe 1- forsikringsselskaber, ikke længere opfylder de nedre beløbsgrænser og dermed fremadrettet skal betegnes som gruppe 2-forsikringsselskaber.

For at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med forsikringsselskaberne, er det nødvendigt, at virksomhederne underretter Finanstilsynet om en sådan ændring, da dette har betydning for, hvilket regelsæt Finanstilsynet skal føre tilsyn efter. Virksomheder, der ændrer status fra at være et gruppe 1-forsikringsselskab til et gruppe 2-forsikringsselskab eller et gruppe 2-forsikringsselskab til et gruppe 1-forsikringsselskab, skal derfor straks underrette Finanstilsynet og senest 8 arbejdsdage herefter indsende dokumentation for statusændringen, jf. § 18, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det vurderes, at et gruppe 1-forsikringsselskabs ændring af status til et gruppe 2-forsikringsselskab vil betyde en mindre administrativ lettelse, da solvensreglerne for disse selskaber forenkles.

Forsikringsselskaber, der drager fordel af sådanne forhøjede grænseværdier, vil have mulighed for at beholde meddelt tilladelse.

Som det allerede er tilfældet i dag, har forsikringsselskaber, som falder uden for anvendelsesområdet for Solvens II-direktivet, mulighed for at ansøge om at være omfattet af reglerne i Solvens II-direktivet.

Det er i overensstemmelse med præambelbetragtning nr. 10 til Solvens II Review, der fastslår, at som det allerede er tilfældet med forsikringsselskaber, der er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2009/138/EF, bør selskaber, der drager fordel af sådanne forhøjede grænseværdier, have mulighed for at beholde eller søge om at blive meddelt tilladelse i henhold til nævnte direktiv for at drage fordel af den enhedstilladelse, der er fastsat i nævnte direktiv, og det bør være muligt for medlemsstaterne at lade forsikringsselskaber, der er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2009/138/EF, være omfattet af bestemmelser, der svarer til eller er identiske med dem, der er fastsat i nævnte direktiv.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 2, litra b og c, i Solvens II Review, som ændrer artikel 4, stk. 1, litra b og c, i Europa-Parlamentets

og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Til nr. 11 (§ 9, stk. 1, nr. 34, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 9, stk. 1, nr. 34, definerer »koncerntilsyn efter solvens II-direktivet« som det tilsyn, som udøves med
a) Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2,
b) Gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed er en blandet forsikringsholdingvirksomhed og
c) gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed har sit hovedsæde i et land uden for Den Europæiske Union, og hvor modervirksomheden er en tredjelandsforsikringsvirksomhed, et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f og g, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) med senere ændringer. Bestemmelsen implementerer dele af Solvens II-direktivets artikel 213, stk. 2, litra a-d.

Afsnit III i Solvens II-direktivet indeholder regler om tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber i en koncern. Bestemmelserne skal sikre, at der i hele Den Europæiske Union anvendes ens regler for at beskytte forsikringstagerne og skabe gennemsigtighed i forhold til koncernernes risikoopgørelser og kapitalisering. Artikel 213, stk. 2, i Solvens II-direktivet omhandler, hvornår der skal udøves koncerntilsyn med en koncern. Den foreslåede bestemmelse beskriver den koncernkonstruktion, der vil skulle føres tilsyn med efter artikel 213, stk. 2, i Solvens II-direktivet. Begrebet er relevant i forhold til reglerne om koncerntilsyn.

Med Solvens II Review, nyaffattes artikel 213, stk. 2, i Solvens II-direktivet.

Formålet med ændringen af artikel 213 er at bringe forsikringsholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder direkte ind under EU's tilsynsramme.

Det foreslås på den baggrund at nyaffatte definitionen af begrebet ”koncerntilsyn” i § 9, stk. 1, nr. 34, som det koncerntilsyn, der udøves efter Solvens II, når en koncern omfatter: a) Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, b) Gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed har sit hovedsæde i et land uden for Den Europæiske Union, og hvor modervirksomheden er en forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 10, en blandet finansiel holdingvirksomhed, jf. nr. 9, eller

et tredjelandsforsikringsselskab, c) Gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed er en blandet forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 11.

Baggrunden for definitionen er behovet for at kunne henvise til den i Solvens II-direktivet indeholdt afgrænsning af, i hvilke tilfælde, der skal udøves koncerntilsyn. Disse er beskrevet i artikel 213, stk. 2, litra a-d, i Solvens II-direktivet.

Hovedformålet med at føre et koncerntilsyn er at sikre, at kapitalen er hensigtsmæssigt fordelt inden for koncernen og er tilgængelig til at beskytte forsikringstagerne og de begunstigede, hvis dette bliver nødvendigt. Alle virksomheder i en koncern skal selv være i besiddelse af kapital til at dække deres solvenskapitalkrav.

Det foreslåede i § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, vil medføre, at koncerntilsyn finder anvendelse på virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

De øverste modervirksomheder i en koncern, der er underlagt koncerntilsyn, jf. den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, er de virksomheder, som også er omfattet af § 166, stk. 1 og 2, som der henvises til i det foreslåede litra a. § 166, stk. 1 og 2 implementerer dele af artikel 213, stk. 2. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer med nyaffattelsen.

Det følger af § 166, stk. 1, at bestyrelsen for en forsikringsholdingvirksomhed, eller en blandet finansiel holdingvirksomhed, skal sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for koncernen, når mindst en af dattervirksomhederne driver forsikringsvirksomhed. Det fremgår videre, at kravet ikke gælder, hvis der i koncernen alene drives forsikringsvirksomhed gennem gruppe 2-forsikringsselskaber, hvilket skyldes, at disse ikke er omfattet af Solvens II-reguleringen.

Det følger af § 166, stk. 2, at § 166, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for et gruppe 1-forsikringsselskab og til dette tilknyttede virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed. Af samme årsag som anført ovenfor gælder kravet ikke, hvis der i koncernen alene drives forsikringsvirksomhed gennem gruppe 2-forsikringsselskaber.

Bestemmelsen vil medføre, at koncerntilsyn efter litra a finder anvendelse på gruppe 1-forsikringsselskaber, som er deltagende virksomheder i mindst et forsikringsselskab eller et tredjelandsforsikringsselskab og gruppe 1-

forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed, der har sit hovedsæde i Unionen, er en forsikringsholdingvirksomhed, eller blandet finansiel holdingvirksomhed.

En deltagende virksomhed kan være en modervirksomhed, men behøver ikke være det. Begreberne deltagende virksomhed og tilknyttede virksomhed foreslås implementeret med dette lovforslag. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Det er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet, at det er det øverste, i direktivet benævnt den endelige, virksomhed på fællesskabsniveau, dvs. på tværs af EU, som bærer ansvaret for at efterleve reglerne for koncernen, jf. direktivets artikel 215, stk. 1.

Ved en modervirksomhed i forbindelse med reglerne om koncerntilsyn, skal forstås en modervirksomhed, jf. § 9, stk. 1, nr. 6, eller en virksomhed, som tilsynsmyndighederne betragter som modervirksomhed i overensstemmelse med den foreslåede § 13 a, stk. 2, der vil implementere artikel 212, stk. 2, i Solvens II-direktivet eller den foreslåede § 13 c og § 13 d, der vil implementere artikel 214, stk. 5 og 6, i Solvens II-direktivet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20, og bemærkningerne hertil.

Koncerntilsynet efter den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, foretages i overensstemmelse med artikel 218-258 i Solvens II-direktivet. Artiklerne 218-258 vedrører tilsyn med finansiel situation, herunder koncernsolvens, risikokoncentration, koncerninterne transaktioner, risikostyring og intern kontrol samt tilsyn med foranstaltninger til fremme af koncerntilsyn. Den gældende § 166 vil implementere blandt andet artikel 218-220, 230-233 og 235 i Solvens II-direktivet, der regulerer tilsyn med koncerner, hvori der indgår forsikringsselskaber. Koncerntilsyn efter bestemmelsens litra a omfatter det tilsyn, der udøves i overensstemmelse med den gældende § 166, stk. 1 og 2, der fastsætter krav til koncernsolvens.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, at Finanstilsynet skal føre koncerntilsyn i de tilfælde, hvor den øverste modervirksomhed i koncernen er gruppe 1-forsikringsselskaber, som er deltagende virksomheder i mindst et forsikringsselskab eller et tredjelandsforsikringsselskab og gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed, der har sit hovedsæde i Unionen, er en forsikringsholdingvirksomhed, eller blandet finansiel holdingvirksomhed.

Udøvelsen af koncerntilsyn kan udelukkende med henblik på at sikre overholdelse af reglerne om koncerntilsyn i Solvens II-direktivet vil indebære, at

tilsynsmyndighederne direkte fører tilsyn med og udøver tilsynsbeføjelser over for forsikringsholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder.

I de tilfælde, hvor forsikringsholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder er modervirksomheder i forsikringskoncerner, kræves der koncerntilsyn på grundlag af sådanne holdingvirksomheders konsoliderede situation. Det fremgår af præambelbetragtning 92, i Solvens II Review, at da de forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der kontrolleres af sådanne holdingvirksomheder, ikke altid er i stand til at sikre opfyldelse af kravene til koncerntilsyn, er det nødvendigt at sikre, at koncerntilsynsførende har passende tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser til at sikre, at koncerner overholder Solvens II-direktivet. I lighed med de ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD IV), der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 (CRD V) for kredit- og finansieringsinstitutter, bør koncerntilsynsførende derfor have et minimumssæt af beføjelser over for holdingvirksomheder, herunder de generelle tilsynsbeføjelser, der gælder for forsikrings- og genforsikringsselskaber med henblik på koncerntilsyn. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 89.

Det forslåede i § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, vil implementere artikel 1, nr. 70, litra a, i Solvens II Review der nyaffatter artikel 213, stk. 2, litra a og b, i Solvens II-direktivet. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer med nyaffattelsen.

Efter det foreslåede i § 9, stk. 1, nr. 34, litra b, finder koncerntilsyn anvendelse på gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed har sit hovedsæde i et land uden for Den Europæiske Union, og hvor modervirksomheden er en forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 10, en blandet finansiel holdingvirksomhed, jf. nr. 9, eller et tredjelandsforsikringsselskab. Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer.

Udøvelse af koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213 vil ikke indebære, at tilsynsmyndighederne har pligt til at spille en tilsynsrolle over for det enkelte tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskab.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, at der skal udøves koncerntilsyn med gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed har sit hovedsæde i et land uden for Den Europæiske Union og er et forsikringsselskab fra et tredjeland, en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed.

Koncerntilsynet efter den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 34, litra b, foretages i overensstemmelse med artikel 260-263 i Solvens II-direktivet. Artikel 260-263 vedrører modervirksomheder uden for Unionen: kontrol af ækvivalens, modervirksomheder uden for Fællesskabet: ækvivalens, moderselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland: manglende ækvivalens og modervirksomheder uden for Fællesskabet: niveauer.

I alle tilfælde vil modervirksomheden ikke være dansk, hvorfor der i den foreslåede definition henvises til definitionerne i Solvens II-direktivet af begreberne »forsikringsholdingselskab«, »blandet finansielt holdingselskab« og »tredjelandsforsikringsselskab«.

I tilfælde efter det foreslåede litra b, vil det skulle vurderes, hvorvidt modervirksomheden er underlagt et ækvivalent tilsyn, som medlemsstaterne kan forlade sig på, jf. artikel 261 i Solvens II-direktivet, eller om medlemsstaterne skal forestå og selv sikre et koncerntilsyn svarende til reglerne fastsat herfor i direktivet.

§ 166, stk. 10, indeholder en hjemmelsbestemmelse, hvorved det sikres, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes nærmere regler om disse krav til ækvivalens. Bekendtgørelse nr. 1579 af 5. december 2024 om opgørelse af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav for koncerner m.v. indeholder blandt andet regler om koncerntilsyn i tilfælde, hvor modervirksomheden ikke er beliggende i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Disse regler er i overensstemmelse med Solvens II-direktivets artikel 213, stk. 1, litra c, og artikel 260-263, der indeholder nærmere regler om udøvelse af koncerntilsyn for forsikringsselskaber omfattet af direktivet i tilfælde, hvor moderselskabet ikke har sit hovedsæde indenfor Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Hensigten med reglerne er at sikre, at der i et sådant tilfælde udføres et koncerntilsyn, som er ækvivalent eller svarende til det koncerntilsyn, som følger af reglerne i Solvens II-direktivet.

Det fremgår af Solvens II Review præambelbetragtning 93, at med henblik på beskyttelse af forsikringstagere bør alle forsikringskoncerner, der driver virksomhed i Unionen, uanset hvor deres endelige modervirksomhed har hovedsæde, behandles ens i forbindelse med anvendelsen af koncerntilsyn i henhold til afsnit III i Solvens II-direktivet.

Det forslåede i § 9, stk. 1, nr. 34, litra b, vil implementere dele af artikel 1, nr. 70, litra a, i Solvens II Review, der nyaffatter artikel 213, stk. 2, litra c, i Solvens II-direktivet. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer med nyaffattelsen.

Efter det foreslåede i § 9, stk. 1, nr. 34, litra c, finder koncerntilsyn anvendelse på gruppe 1-forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed er en blandet forsikringsholdingvirksomhed, jf. nr. 11.

Udøvelse af koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213 vil ikke indebære ikke, at tilsynsmyndighederne har pligt til at spille en tilsynsrolle over for det blandede forsikringsholdingvirksomhed.

Formålet med bestemmelsen, er at fastsætte, at der skal udøves koncerntilsyn med forsikringsselskaber, hvis modervirksomhed er en blandet forsikringsholdingvirksomhed.

De krav, der stilles til koncerntilsyn med en sådan konstruktion, vedrører kontrol med koncerninterne transaktioner i overensstemmelse med artikel 265.

Det forslåede i § 9, stk. 1, nr. 34, litra c, vil implementere dele af artikel 1, nr. 70, litra a, i Solvens II Review der nyaffatter artikel 213, stk. 2, litra d, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 12 (§ 9, stk. 1, nr. 35, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende definition "Koncerntilsynsførende efter Solvens II" fastsætter den tilsynsmyndighed, der blandt flere berørte landes tilsynsmyndigheder udpeges som ansvarlig for samordning og udøvelse af koncerntilsyn med grænseoverskridende koncerner omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) med senere ændringer.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 35* at nyaffatte definitionen på "Koncerntilsynsførende", som den tilsynsmyndighed, der blandt flere berørte landes tilsynsmyndigheder udpeges som ansvarlig for samordning og udøvelse af koncerntilsyn med grænseoverskridende koncerner omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det fremgår blandt andet af Solvens II-direktivet, at der udpeges en koncerntilsynsførende, hvis rettigheder og pligter omfatter hensigtsmæssige koordinerings- og beslutningsbeføjelser. Når den koncerntilsynsførende udpeges, skal der tages hensyn til koncernens struktur og den relative betydning af forsikringsselskabets aktiviteter på de forskellige markeder.

Formålet med ændringen er at sikre en mere direktivnær og fuldstændig implementering af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer. Begrebet er relevant i forhold til reglerne om koncerntilsyn.

Bestemmelsen implementerer artikel 212, stk. 1, litra d og af artikel 247, stk. 1, i Solvens II-direktivet.

Til nr. 13 og 14 (§ 9, stk. 1, nr. 37, litra c, nr. i-ii, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 9, stk. 1, nr. 37, litra c, i lov om forsikringsvirksomhed definerer store risici, som defineret i Solvens II-direktivets artikel 13, nr. 27.
Bestemmelsen regulerer anvendelsesområdet for Solvens II-reguleringen.

Det følger af artikel 300 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), at de beløb, der er udtrykt i euro i direktivet, revideres hvert femte år ved at forhøje grundbeløbet i euro med den procentuelle ændring i samtlige medlemsstaters almindelige harmoniserede forbrugerprisindeks.

Der anvendes i Solvens II-direktivet blandt andet beløbsgrænser til afgrænsning af direktivets anvendelsesområde og som absolutte og beløbsmæssigt fastlagte minimumsgrænser for forsikringsselskabers kapitalkrav.

For at tage højde for inflation bør disse beløb således kunne justeres, hvilket sker ved, at Kommissionen meddeler de reviderede beløb.

Solvens II-direktivet har fundet anvendelse siden 1. januar 2016, og den første femårige periode gik fra 31. december 2015 til 31. december 2020. Beløbene blev derfor revideret af Kommissionen i 2021, og de reviderede beløb skal gennemføres i medlemsstaterne.

De oprindelige beløbsgrænser fra Solvens II-direktivet er afspejlet § 9, stk. 1, litra c, nr. i-iii, i lov om forsikringsvirksomhed.

Den gældende § 9, stk. 1, nr. 37, litra c, nr. i-iii, i lov om forsikringsvirksomhed, indeholder en definition af store risici.

Bestemmelsen definerer risici under forsikringsklasserne 3, 8-10, 13 og 16 i bilag 1 som store risici.

Forsikringsklasse 3 vedrører risici forbundet med alle skader på motordrevne landkøretøjer og ikke-motordrevne landkøretøjer bortset fra jernbaners rullende materiel (kaskoforsikring). Forsikringsklasse 8 vedrører risici forbundet med alle skader på ejendom (bortset fra ejendom omfattet af forsikringsklasserne 3-7), når skaderne er forårsaget af brand, eksplosion, storm, naturkræfter bortset fra storm, kerneenergi og jordskred. Ligeledes vedrører forsikringsklasse 9 risici forbundet med alle skader på ejendom (bortset fra ejendom omfattet af forsikringsklasserne 3-7), når skaderne skyldes hagl eller frost eller har andre årsager af enhver art, som f.eks. tyveri med undtagelse af dem, der står nævnt under forsikringsklasse 8. Forsikringsklasse 10 vedrører risici forbundet med ethvert ansvar hidrørende fra brugen af motordrevne landkøretøjer, herunder førerens ansvar (ansvarsforsikring), mens forsikringsklasse 13 vedrører risici forbundet med ethvert andet ansvar, der ikke er omfattet af forsikringsklasserne 10-12. Endelig vedrører forsikringsklasse 16 risici for diverse økonomiske tab, herunder eksempelvis arbejdsløshedsrisici, inkassotab (almindeligt), dårligt vejr, tab af fortjeneste, fortsatte generalomkostninger, uforudsete handelsudgifter, tab af salgsværdi, husleje- eller indtægtstab, indirekte handelstab bortset fra de ovenfor nævnte, ikkeforretningsmæssige økonomiske tab og andre økonomiske tab.
Det er en betingelse for, at risiciene under forsikringsklasserne 3, 8-10, 13 og 16 anses for store risici, at forsikringstageren opfylder mindst to af de betingelser, der står nævnt under i-iii i nr. 38, litra c.

I nr. i og ii er der angivet beløbsgrænser i euro.

Det foreslås at ændre beløbsgrænserne i *§ 9, stk. 1, nr. 37, litra c, nr. i,* og *§ 9, stk. 1, nr. 37, litra c, nr. ii*.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 37, litra c, nr. i,* at ændre »6,2 mio. euro« til »6,6 mio. euro«.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 37, litra c, nr. ii,* at ændre »12,8 mio. euro« til: »13,6 mio. euro«.

Bestemmelsen om store risici implementerer bestemmelsen herom i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (IDD-direktivet). IDD-direktivets definition af store risici henviser til Solvens II-direktivet. Store risici er defineret i Solvens II-direktivets artikel 13, nr. 27.

Den foreslåede ændring svarer til § 2, nr. 8, i lov om forsikringsformidling.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af artikel 300 i Solvens II-direktivet, hvoraf det følger, at beløbsgrænserne i definitionen for store risici i Solvens II-direktivet skal inflationsreguleres hvert femte år.

Det foreslåede vil medføre, at beløbene i § 9, stk. 1, nr. 37, litra c, nr. i, og § 9, stk. 1, nr. 37, litra c, nr. ii, kommer til at stemme overens med de beløbsgrænser, som Kommissionen har offentliggjort i meddelelse om tilpasning i overensstemmelse med inflationen af de beløb, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)

Til nr. 15 (§ 9, stk. 1, nr. 44-74, i lov om forsikringsvirksomhed)

§ 9, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, indeholder de centrale definitioner i lov om forsikringsvirksomhed virksomhed.

Det foreslåede § 9, stk. 1, nr. 44-74, definerer en række begreber til brug for forståelsen af de bestemmelser i lov om forsikringsvirksomhed, der implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 (IRRD) og Solvens-II Review. Lov om forsikringsvirksomhed indeholder i dag ikke definitioner af de foreslåede begreber.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 44,* at definere små og ikkekomplekse virksomheder, som gruppe 1-forsikringsselskaber, herunder captiveforsikringsselskaber eller captivegenforsikringsselskaber, der er klassificeret som sådan og som opfylder betingelserne i bekendtgørelse udstedt i medfør af § 8, stk. 7.

Formålet med begrebet er at fastsætte rammer for små forsikringsselskaber, der driver mindre kompleks virksomhed, men som på trods af at tærsklen for at være omfattet af Solvens II-direktivet, hæves betydeligt med Solvens II Review, fortsat vil være omfattet af direktivets regulering.

Efter det foreslåede skal der ved små og ikkekomplekse virksomheder, forstås gruppe 1-forsikringsselskaber, herunder captiveforsikringsselskaber eller captivegenforsikringsselskaber, der opfylder betingelserne i artikel 29a og er klassificeret som sådan i overensstemmelse med artikel 29b i Solvens II-direktivet.

Artikel 29a og 29b er nye artikler i Solvens II-direktivet, der ligeledes indsættes med Solvens II Review. Den nye artikel 29a fastsætter kriterier for identifikation af virksomheder med lav risikoprofil og artikel 29b fastlægger processen for klassificering som virksomheder med lav risikoprofil.

Begrebet er relevant i forhold til den nye defineret liste af proportionalitetsforanstaltninger, som finder anvendelse for virksomheder og koncerner, der kan klassificeres som små og ikkekomplekse, som Solvens II Review medfører.

Bestemmelserne med kriterierne og proceduren for klassificering, foreslås implementeret sammen med bestemmelserne om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger og overvågning af anvendelsen i overensstemmelse med artikel 1, nr. 13 og 71 i Solvens II Review, der indsætter artikel 29a-29c og 29e og artikel 213a. Der henvises til pkt. 2.2.1 i de almindelige bemærkninger og til lovforslaget § 1, nr. 4, vedrørende de foreslåede bestemmelser om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger og implementering af artikel 29a-29e og 213a, i Solvens II-direktivet, der indsættes med Solvens II Review og Kommissionens supplerende bestemmelser ved hjælp af delegerede retsakter.

Som en konsekvens af Solvens II Review bør der i national lovgivning indføres en ny kategori af små og ikkekomplekse virksomheder, som omfatter gruppe 1-forsikringsselskaber, der kan kategoriseres som små og ikkekomplekse virksomheder i overensstemmelse Solvens II

Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 44, vil implementere dele af artikel 1, nr. 5, litra b, i Solvens II Review, som indsætter artikel 13, stk. 1, nr. 10a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 45,* at definere små og ikkekomplekse koncerner, som koncerner, der er klassificeret som sådan af den koncerntilsynsførende og som opfylder betingelserne i bekendtgørelse udstedt i medfør af § 8, stk. 7.

Formålet med begrebet er at fastsætte rammer for små koncerner, der er mindre komplekse, men som fortsat vil være omfattet af direktivets regulering.

Med Solvens II Review, indsættes to nye definitioner, som hhv. artikel 13, nr. 10a og 10b, i Solvens II-direktivet.

Efter det foreslåede skal der ved små og ikkekomplekse koncerner forstås koncerner, der opfylder betingelserne i artikel 213a, og som er klassificeret som sådan af den koncerntilsynsførende i henhold til nævnte artikels stk. 2.

Artikel 213a er en ny artikel i Solvens II-direktivet, der ligeledes indsættes med Solvens II Review. Den nye artikel 213a fastsætter blandt andet i stk. 1, kriterier for identifikation af koncerner med lav risikoprofil og i medfør af stk. 2, processen for klassificering som koncerner med lav risikoprofil.

Begrebet er relevant i forhold til de nye proportionalitetsforanstaltninger, som finder anvendelse for virksomheder og koncerner, der kan klassificeres som små og ikkekomplekse, som Solvens II Review medfører.

Bestemmelserne med kriterierne og proceduren for klassificering, foreslås implementeret sammen med bestemmelserne om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger og overvågning af anvendelsen i overensstemmelse med artikel 1, nr. 13 og 71 i Solvens II Review, der indsætter artikel 29a-29c og 29e og artikel 213a. Der henvises til pkt. 2.2.1 i de almindelige bemærkninger og til lovforslaget § 1, nr. 4, vedrørende de foreslåede bestemmelser om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger og implementering af artikel 29a-29e og 213a, i Solvens II-direktivet, der indsættes med Solvens II Review og Kommissionens supplerende bestemmelser ved hjælp af delegerede retsakter.

Som en konsekvens af Solvens II Review bør der i national lovgivning indføres en ny kategori af små og ikkekomplekse koncerner, som omfatter koncerner, der kan kategoriseres som små og ikkekomplekse virksomheder i overensstemmelse Solvens II.

Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 45, vil implementere dele af artikel 1, nr. 5, litra b, i Solvens II Review, som indsætter artikel 13, stk. 1, nr. 10b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Der er tale om direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 46,* at definere revisor, som en revisor som nævnt i artikel 2, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.

Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 46, bestemmelse vil implementere dele af artikel 1, nr. 5, litra b, i Solvens II Review, som indsætter artikel 13, stk. 1, nr. 10c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 47,* at definere et revisionsfirma, som et revisionsfirma som omhandlet i artikel 2, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.

Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 47, vil implementere dele af artikel 1, nr. 5, litra b, i Solvens II Review, som indsætter artikel 13, stk. 1, nr. 10d, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 48,* at definere reguleret virksomhed, som a) en reguleret enhed som defineret i artikel 2, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (Konglomeratdirektivet), eller b) en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse, som defineret i artikel 6, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IOPR'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (IORP direktivet).

Artikel 2, nr. 4, i Konglomeratdirektivet, definerer »reguleret enhed« som et kreditinstitut, forsikringsselskab, genforsikringsselskab, et investeringsselskab, et aktivforvaltningsselskab eller en forvalter af den alternative investeringsfond.

IORP II-direktivet er implementeret i § 2, stk. 1, i lov om firmapensionskasser. IORP II-direktivet definerer arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som en pensionskasse, der uanset dens juridiske status opererer på et kapitaldækket grundlag, og som er oprettet adskilt fra ethvert pensionstegnende firma eller fag med det formål at yde arbejdsmarkedsrelaterede pensionsydelser på grundlag af: a) en individuelt eller kollektivt indgået aftale mellem arbejdsgiver(e) og de(n) ansatte eller deres respektive repræsentanter, eller b) en aftale indgået med selvstændige, individuelt eller kollektivt, i overensstemmelse med hjemlandets og værtslandets ret, og hvis aktiviteter er direkte knyttet hertil.

Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 48, vil implementere dele af artikel 1, nr. 5, litra i, i Solvens II Review, som indsætter artikel 13, stk. 1, nr. 41, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 49*, at definere kryptoaktiv, som et kryptoaktiv som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver.

Artikel 3, stk. 1, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver, definerer »kryptoaktiv« som en digital gengivelse af en værdi eller af en rettighed, som kan overføres og lagres elektronisk ved hjælp af distributed ledger-teknologi eller lignende teknologi.

Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 49, vil implementere dele af artikel 1, nr. 5, litra i, i Solvens II Review, som indsætter artikel 13, stk. 1, nr. 42, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 50,* at definere proportionalitetsforanstaltning som enhver af de foranstaltninger, der er nævnt i § 95, stk. 7, § 126, stk. 6, § 132 a, stk. 5, § 132 d, stk. 2, nr. 1, § 132 f, stk. 5, § 158, stk. 5, § 164, stk. 5, § 164 f, stk. 2, § 164 g, stk. 2, og § 177 a, stk. 6, og enhver foranstaltning, der er nævnt i delegerede retsakter vedtaget i henhold til i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), og som udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse virksomheder.

Definitionen er en konsekvens af, at der med Solvens II Review indsættes ny definition som artikel 13, nr. 43, hvorefter der ved proportionalitetsforanstaltning, skal forstås enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 35, stk. 5a, artikel 41, artikel 45, stk. 1b og 5, artikel 45a, stk. 5, artikel 51, stk. 6, artikel 51a, stk. 1, artikel 77, stk. 8, og artikel 144a, stk. 4, i Solvens II-direktivet, eller enhver foranstaltning, der er omhandlet i delegerede retsakter vedtaget i henhold til dette direktiv, og som udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse virksomheder i overensstemmelse med artikel 29c i Solvens II-direktivet.

Begrebet er relevant i forhold til de nye definitioner på virksomheder og koncerner, der kan klassificeres som små og ikkekomplekse, og bestemmelserne med kriterierne og proceduren for klassificering, anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger, og overvågning af anvendelsen, som Solvens II Review medfører.

Bestemmelserne med kriterierne og proceduren for klassificering, foreslås implementeret sammen med bestemmelserne om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger og overvågning af anvendelsen i overensstemmelse med artikel

1, nr. 13 og 71 i Solvens II Review, der indsætter artikel 29a-29c og 29e og artikel 213a. Der henvises til pkt. 2.2.1 i de almindelige bemærkninger og til lovforslagets § 1, nr. 4, vedrørende de foreslåede bestemmelser om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger og implementering af artikel 29a-29e og 213a, i Solvens II-direktivet, der indsættes med Solvens II Review og Kommissionens supplerende bestemmelser ved hjælp af delegerede retsakter.

Som en konsekvens af Solvens II Review bør der i national lovgivning indføres en definition på proportionalitetsforanstaltninger i overensstemmelse Solvens II.

Med artikel 1, nr. 15, litra b, i Solvens II Review indsættes i artikel 35, et stk. 5a, der omhandler oplysninger, der skal udleveres i tilsynsøjemed. Det nye stk. 5a fastsætter at medlemsstaterne skal sikre under hensyntagen til de oplysninger, der kræves i artikel 35, stk. 1, 2 og 3, og til principperne i stk. 4, at forsikrings- og genforsikringsselskaber forelægger tilsynsmyndighederne en regelmæssig tilsynsrapport, der indeholder oplysninger om det pågældende virksomhedens virksomhed og resultater, ledelsessystem, risikoprofil, værdiansættelse til solvensformål og kapitalforvaltning i løbet af rapporteringsperioden. Hyppigheden af den regelmæssige tilsynsrapport skal være hvert tredje år for små og ikkekomplekse virksomheder eller, hvis tilsynsmyndigheden tillader det, op til hvert femte år og for forsikringsselskaber, der ikke er små og ikkekomplekse virksomheder, hvert tredje år. Det fastsættes også, at med henblik på stykkets andet afsnits litra b, kan en tilsynsmyndighed, hvis det anses for at være nødvendigt, kræve, at virksomheder, der er underlagt tilsyn, indberetter hyppigere. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 164 g, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 50, og bemærkningerne hertil.

Artikel 1, nr. 20, litra b, i Solvens II Review indsætter et nyt stk. 2a i artikel 41. Artikel 41 omhandler generelle ledelseskrav. Med stykket gives virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller hvis en virksomhed har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, mulighed for, at de personer, der har ansvaret for nøglefunktionerne risikostyring, aktuar og compliance, også kan varetage enhver anden nøglefunktion end intern audit og enhver anden funktion eller være medlem af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, forudsat visse betingelser er opfyldt. Potentielle interessekonflikter skal håndteres korrekt og kombinationen af funktioner eller kombinationen af en funktion, som forudsætter medlemskab af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, bringer ikke personens evne til at varetage sine ansvarsområder i fare. Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 126, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 34.

Med artikel 1, nr. 20, litra c, i Solvens II Review indsættes i artikel 41, stk. 3, der giver virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, mulighed for ikke at skulle opdatere de interne politikker, der er anført i artikel 41, stk. 3, årligt, men kan foretage en mindre hyppig gennemgang som minimum hvert femte år, medmindre tilsynsmyndigheden på grundlag af det pågældende virksomheds særlige forhold konkluderer, at der er behov for en hyppigere gennemgang. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 95, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Med artikel 1, nr. 23, litra b, i Solvens II Review indsættes i artikel 45, der omhandler vurdering af egen risiko og solvens (ORSA) et stk. 1b om undtagelser til makroprudentielle analyser i ORSA for virksomheder, der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 132 a, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 39.

Med artikel 1, nr. 23, litra d, i Solvens II Review ændres stk. 5 i artikel 45 for at give for virksomheder, der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber, der opfylder visse kriterier, mulighed for at udføre egen risiko- og solvensvurdering hvert andet år i stedet for mindst årligt. Der henvises til det foreslåede i § 132 d, stk. 2, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 39.

Med artikel 1, nr. 24, i Solvens II Review indsættes artikel 45a, stk. 5, der fastsætter, at virksomheder, der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, ikke forpligtede til at redegøre for klimaændringsscenarier eller til at vurdere deres indvirkning på gruppe 1-forsikringsselskabersvirksomhernes virksomhed. Der henvises til det foreslåede i § 132 f, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 39.

Med artikel 1, nr. 25, i Solvens II Review foretages en nyaffattelse af artikel 51, der omhandler rapport om solvens og finansiel situation (SFCR). Artikel 51, stk. 6, omhandler muligheden for, at virksomheder, der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, kun at offentliggøre de kvantitative data, der kræves i henhold til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder i artikel 56, i den del af SFCR, som består af

oplysninger rettet mod andre markedsprofessionelle, forudsat at de hvert tredje år offentliggør en fuldstændig rapport, der indeholder alle de oplysninger, som kræves i henhold til nærværende artikel. Der henvises til det foreslåede i § 164, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 50.

Med artikel 1, nr. 26, i Solvens II Review indsættes en ny artikel 51a, der fastsætter et revisionskrav af den balance, der offentliggøres som en del af rapporten om solvens og finansiel situation (SFCR). Artikel 51a, stk. 1, fastsætter en undtagelse fra dette revisionskrav for virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 164 f, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 50.

Med artikel 1, nr. 38, litra b, i Solvens II Review indsættes artikel 77, stk. 8, der fastsætter, at uanset artiklens stk. 7, kan virksomheder, der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, anvende en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser med optioner og garantier, der ikke anses for væsentlige. Artiklen giver mulighed for at tillade brugen af forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste estimat for livsforsikringsforpligtelser med optioner og garantier, der ikke anses for væsentlige, i stedet for brugen af stokastiske værdiansættelsesteknikker. Der henvises til det foreslåede § 158, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 46.

Med artikel 1, nr. 61, i Solvens II Review indsættes et nyt kapitel VIIa i Solvens II-direktivet om makroprudentielle værktøjer. Det fastsættes i artikel 144a, stk. 4, at virksomheder der er klassificeret i henhold til artikel 29a som små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29b, eller virksomheder der har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, ikke er forpligtede til at udarbejde en plan for likviditetsrisikostyring som omhandlet i artiklens stk. 2. Der henvises til det foreslåede § 177 a, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 56.

Endelig fremgår det af definitionen, der indsættes i medfør af artikel 1, nr. 5, litra i, i Solvens II Review i artikel 13, nr. 43, af enhver foranstaltning, der er nævnt i delegerede retsakter vedtaget i henhold til dette direktiv, og som udtrykkeligt finder anvendelse på små og ikkekomplekse virksomheder i overensstemmelse med artikel 29c.

Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 50, vil implementere dele af artikel 1, nr. 5, litra i, i Solvens II Review, som indsætter artikel 13, stk. 1, nr. 43, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 51,* at definere bæredygtighedsrisiko, som en miljømæssig, social eller ledelsesmæssig begivenhed eller omstændighed, som, hvis den opstår, kan have faktisk eller potentiel negativ indvirkning på værdien af en investering eller værdien af et passiv.

Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 51, vil implementere dele af artikel 1, nr. 5, litra i, i Solvens II Review, som indsætter artikel 13, stk. 1, nr. 44, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 52,* at definere bæredygtighedsfaktorer, som bæredygtighedsfaktorer som defineret i artikel 2, nr. 24, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (Disclosureforordningen).

Artikel 2, nr. 24, i Disclosureforordningen, definerer »bæredygtighedsfaktorer« som miljømæssige, sociale og personalemæssige spørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne og bekæmpelse af korruption og bestikkelse.

Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 52, vil implementere dele af artikel 1, nr. 5, litra i, i Solvens II Review, som indsætter artikel 13, stk. 1, nr. 45, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 53,* at definere deltagende virksomhed, som en virksomhed, som er en modervirksomhed, en virksomhed, der besidder en kapitalinteresse, eller en virksomhed, der er knyttet til en anden virksomhed som omhandlet i artikel 22, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 53, vil implementere artikel 212, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 54,* at definere tilknyttet virksomhed, som en virksomhed, som er en dattervirksomhed, en virksomhed, hvori der besiddes en kapitalinteresse, eller en virksomhed, der er knyttet til en anden virksomhed som omhandlet i artikel 22, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 54, vil implementere artikel 212, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 55,* at definere holdingvirksomhed for tredjelandsforsikringsselskaber, som en modervirksomhed, som ikke er en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed og hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalinteresser i dattervirksomheder, når disse dattervirksomheder udelukkende eller hovedsagelig er tredjelandsforsikrings- eller tredjelandsgenforsikringsselskaber.

Det fremgår af Solvens II Review præambel, betragtning 77, at definition af holdingvirksomheder for tredjelandsforsikrings- og tredjelandsgenforsikringsselskaber bør indføres, for de tilfælde, hvor der i en koncern, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) eller c), i Solvens II-direktivet, besiddes kapitalinteresser i forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er beliggende i et tredjeland, i nogle tilfælde gennem et mellemliggende ureguleret holdingselskab.

Selv om denne mellemliggende uregulerede holdingvirksomhed ikke har noget forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, hvis hovedsæde er beliggende i Unionen, er det vigtigt, at det kan behandles på samme måde som en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed og indgå i koncernsolvensberegninger.

Formålet med at indføre en definition af holdingvirksomheder for tredjelandsforsikrings- og tredjelandsgenforsikringsselskaber er således at gøre det muligt

for koncerner at tage hensyn til tilknyttede tredjelandsselskaber ved beregningen af deres solvenskapitalkrav.

Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 55, vil implementere dele af artikel 1, nr. 69, litra a, nr. v, i Solvens II Review, som indsætter artikel 212, stk. 1, litra fa, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 56,* at en afviklingsmyndighed er den eller de myndigheder der er udpeget i henhold til § 260 a i lov om forsikringsvirksomhed og § 3, stk. 1, nr. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Afviklingsmyndighedens kompetencer og beføjelser fordeles mellem Finansiel Stabilitet og Finanstilsynet, jf. § 260 a i lov om forsikringsvirksomhed og § 3, stk. 1, nr. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Afviklingsmyndigheden vil bl.a. stå for afviklingen af nødlidende eller forventeligt nødlidende selskaber, anvendelse af diverse kriseforebyggelsesforanstaltninger og udarbejdelse af afviklingsplaner.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 12, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 57,* at ekstraordinær offentlig finansiel støtte defineres som statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller enhver anden offentlig finansiel støtte på overnationalt niveau, som, hvis den blev ydet på nationalt niveau, ville udgøre statsstøtte, og som ydes for at bevare eller genoprette levedygtigheden, likviditeten eller solvensen af forsikringsselskab, moderforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed, blandet finansielt holdingselskab, blandet finansielt moderholdingvirksomhed , blandet finansiel moderholdingvirksomhed, EU-moderforsikringsholdingvirksomhed, blandet finansielt EU-moderholdingvirksomhed, eller af en koncern, som et sådant selskab er del af.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 19, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 58,* at et koncernselskab defineres som en juridisk person, der tilhører en koncern.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 20, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 59,* at kritiske funktioner defineres som aktiviteter, tjenesteydelser eller operationer, som udføres eller leveres af et forsikringsselskab for tredjeparter, og som ikke kan erstattes inden for et rimeligt tidsrum eller med rimelige omkostninger, og hvor forsikringsselskabets manglende evne til at udføre eller levere aktiviteter, tjenesteydelser eller operationer med al sandsynlighed vil få væsentlige virkninger for det finansielle system eller realøkonomien i en eller flere medlemsstater, herunder navnlig indvirkningen som følge af virkningerne for et stort antal forsikringstageres, begunstigedes eller skadelidtes sociale velfærd eller som følge af en systemisk forstyrrelse eller mistet generel tillid til levering af forsikringstjenesteydelser.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 25, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 60,* at centrale forretningsområder defineres som forretningsområder og hertil knyttede tjenesteydelser, som repræsenterer væsentlige kilder til indtægter, fortjeneste eller franchiseværdi for et forsikringsselskab eller for en koncern, som et forsikringsselskab er del af.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 26, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 61,* at en afviklingshandling defineres som en afgørelse om at indlede en afviklingsprocedure mod et forsikringsselskab, EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og blandet finansielt EU-moderholdingvirksomhed, moderforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed og blandet finansielt holdingvirksomhed, moderforsikringsholdingvirksomhed og blandet finansielt moderholdingvirksomhed, i henhold til § 3, stk. 1, nr. 12, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, anvendelse af et afviklingsværktøj eller udøvelse af en eller flere afviklingsbeføjelser

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 29, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 62,* at en koncernafviklingsmyndighed defineres som afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den koncerntilsynsførende er beliggende.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 33, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 63,* at et afviklingskollegium defineres som et kollegium, der er etableret i overensstemmelse med § 235 l.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 35, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 64,* at et europæisk afviklingskollegium defineres som et kollegium, der er etableret i overensstemmelse med § 235 m.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 36, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 65,* at et tredjelandsforsikringsselskab defineres som et selskab, som, hvis dets hovedsæde var beliggende i Fællesskabet, skulle have en tilladelse som forsikringsselskab i overensstemmelse med artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslåede vil implementere artikel 13, nr. 3 og 6, i direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 66,* at en relevant tredjelandsmyndighed defineres som en tredjelandsmyndighed, som varetager funktioner, der er sammenlignelige med funktioner, der varetages af afviklingsmyndigheder eller tilsynsmyndigheder i henhold til IRRD.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 74, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 67,* at finansielle kontrakter Finansielle kontrakter defineres som følgende kontrakter og aftaler: a) værdipapirkontrakter, herunder i) kontrakter om køb, salg eller lån af et værdipapir, en gruppe værdipapirer eller et værdipapirindeks, ii) optioner på et værdipapir, en gruppe værdipapirer eller et værdipapirindeks, iii) tilbagekøbstransaktioner eller omvendte tilbagekøbstransaktioner vedrørende et sådant værdipapir, en sådan gruppe eller et sådant indeks, b) råvarekontrakter, herunder i) kontrakter om køb, salg eller lån af en vare, en gruppe af råvarer eller et råvareindeks til fremtidig levering, ii) optioner på en råvare, en gruppe af råvarer eller et råvareindeks, iii) tilbagekøbstransaktioner eller omvendte tilbagekøbstransaktioner vedrørende en sådan råvare, en sådan gruppe eller et sådant indeks, c) futures og forwardkontrakter, herunder kontrakter (bortset fra varekontrakter) om køb, salg eller overførsel af en råvare eller et andet gode, tjenesteydelse, rettighed eller interesse til en fast pris på en fremtidig dato, d) swapaftaler, herunder: i) swaps og optioner vedrørende rentesatser; spotaftaler eller andre aftaler vedrørende valuta; valuta, et aktie indeks eller en aktie, et obligationsindeks eller en obligation, råvareindeks eller råvarer; vejrforhold; emis sioner eller inflation, ii) total return swaps, credit spread swaps eller credit swaps, iii) alle aftaler eller transaktioner, der svarer til en aftale som omhandlet i nr. i) eller ii), og som der løbende handles med på swaps- eller

derivatmarkederne, e) låneaftaler mellem banker, hvor lånets løbetid er tre måneder eller derunder og f) masteraftaler vedrørende enhver af de i litra a)-e) omhandlede kontrakter eller aftaler.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 78, i IRRD. Artikel 2, nr. 78 i IRRD henviser til artikel 2, nr. 100 i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD).

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 68,* at en kriseforebyggelsesforanstaltning defineres som udøvelse af beføjelser til at pålægge et selskab at afhjælpe mangler eller hindringer for genopretningsmuligheder i henhold til § 132 h, stk. 5 og 6, udøvelse af beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder i henhold til §§ 235 i og 235 j, og anvendelse af en af foranstaltningerne i henhold til §§ 220-224.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 79, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 69,* at et EU-dattervirksomhed defineres som et forsikringsselskab, der har sit hovedsæde i en medlemsstat, og som er datterselskab af et tredjelandsforsikringsselskab eller af et tredjelandsmoderselskab.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 88, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 70,* at moderforsikringsholdingvirksomhed i en medlemsstat defineres som et forsikringsholdingvirksomhed, som er etableret i en medlemsstat, og som ikke er et datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed eller blandet finansielt holdingvirksomhed, der er meddelt tilladelse eller oprettet i den samme medlemsstat.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 6, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 71*, at EU-moderforsikringsholdingvirksomhed defineres som en moderforsikringsholdingvirksomhed i en medlemsstat, som ikke er et datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et andet forsikringsholdingvirksomhed eller blandet finansielt holdingvirksomhed, der er meddelt tilladelse eller oprettet i en medlemsstat.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 7, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 72*, at en blandet finansielt moderholdingvirksomhed i en medlemsstat definerer som en blandet finansiel holdingvirksomhed, som er etableret i en medlemsstat, og som ikke selv er et datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingvirksomhed eller blandet finansielt holdingvirksomhed, der er meddelt tilladelse eller oprettet i den samme medlemsstat.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 8, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 73,* at blandet finansielt EU-moderholdingvirksomhed defineres som en blandet finansielt moderholdingvirksomhed i en medlemsstat, som ikke er et datterselskab af et selskab, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet forsikringsholdingvirksomhed eller blandet finansielt holdingvirksomhed, der er oprettet i en medlemsstat.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 9, i IRRD.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 74,* at finansielt konglomerat defineres en koncern eller subkoncern, der ledes af en reguleret enhed eller hvori mindst ét af datterselskaberne i den koncern eller subkoncern er en reguleret enhed, og som opfylder følgende betingelser: a) ledes koncernen eller en subkoncern af en reguleret enhed: i) nævnte enhed er et moderselskab for en enhed i den finansielle sektor, en enhed, der besidder kapitalinteresser i en enhed i den finansielle sektor, eller en enhed, der er knyttet til en enhed i den finansielle sektor gennem et tilhørsforhold som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, ii) mindst én af enhederne i koncernen eller subkoncernen tilhører forsikringssektoren og mindst én tilhører bank- eller investeringsservicesektoren, og iii) de konsoliderede eller aggregerede aktiviteter i enhederne i en koncern eller subkoncern inden for forsikringssektoren og i enhederne i bank- og investeringsservicesektoren anses for at være væsentlige i henhold til artikel 3, stk. 2 eller 3, i dette direktiv, eller b) ledes koncernen eller subkoncernen ikke af en reguleret enhed, i) koncernens eller subkoncernens aktiviteter finder hovedsagelig sted i den finansielle sektor som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1, ii) mindst én af enhederne i koncernen eller subkoncernen tilhører forsikringssektoren og mindst én tilhører bank- eller investeringsservicesektoren, og iii) de konsoliderede eller aggregerede aktiviteter i enhederne i en koncern eller subkoncern inden for forsikringssektoren og i enhederne i bank- og investeringsservicesektoren anses for at være væsentlige i henhold til dette direktivs artikel 3, stk. 2 eller 3.

Det foreslåede vil implementere artikel 2, nr. 91, i IRRD. Artikel 2, nr. 91 i IRRD implementerer artikel 2, nr. 14), i direktiv 2002/87/EF.

Til nr. 17 (§ 9 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

Ændringen er en konsekvens af ændret EU-regulering. Den foreslåede bestemmelse i lovforslaget er en direktivnær implementering bestemmelsen i Solvens II-direktivet. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 20. Begrebet er relevant i forhold til reglerne om koncerntilsyn.

Det foreslås efter § 9 at indsætte en ny *§ 9 a,* hvorefter der foreligger en forsikringsholdingvirksomhed, når virksomheden opfylder alle de oplistede betingelser i nr. 1-6.

Det foreslås i *§ 9 a, stk. 1, nr. 1,* som den første betingelse, at virksomheden er en modervirksomhed.

Det foreslås i *§ 9 a, stk. 1, nr. 2,* som den anden betingelse, at virksomheden er ikke et kreditinstitut, et forsikringsselskab, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, et investeringsselskab eller en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse.

Det foreslås i *§ 9 a, stk. 1, nr. 3,* som den tredje betingelse, at virksomheden er ikke en blandet finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed som omhandlet i artikel 4, nr. 20, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Det foreslås i *§ 9 a, stk. 1, nr. 4,* som den fjerde betingelse, at mindst én af dens dattervirksomheder er et forsikringsselskab.

Det foreslås i *§ 9 a, stk. 1, nr. 5,* som den femte betingelse, at uanset virksomhedens eget erklærede formål er virksomhedens hovedvirksomhed et af følgende: a) At erhverve og besidde kapitalinteresser i forsikringsselskaber, b) at levere accessoriske tjenesteydelser til én eller flere tilknyttede forsikringsselskabers hovedaktivitet, c) at udføre én eller flere af de aktiviteter, der er anført i bilag I, punkt 2-12 og 15, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og tilsyn med kreditinstitutter, eller d) at udføre én eller flere af de tjenesteydelser eller aktiviteter, som er anført i bilag I, afsnit B, til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter, i forbindelse med de finansielle instrumenter, der er anført i bilag

I, afsnit C, til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter.

Det foreslås i *§ 9 a, stk. 1, nr. 6,* som den sjette betingelse, at mere end 50 procent af virksomhedens egenkapital, aktiver, indtægter eller personale på grundlag af dennes konsoliderede stilling, eller enhver anden indikator, som den nationale tilsynsmyndighed anser for at være relevant, anses som minimum for at være permanent forbundet med dattervirksomheder, der er forsikringsselskaber, tredjelandsforsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder, holdingvirksomheder for tredjelandsforsikringsselskaber eller virksomheder, der leverer tjenesteydelser, som er accessoriske i forhold til hovedaktiviteten i ét eller flere forsikringsselskaber i koncernen, samt aktiviteter, der udføres af virksomheden selv, og som ikke er knyttet til erhvervelse eller besiddelse af kapitalinteresser i dattervirksomheder, der er forsikringsselskaber eller tredjelandsforsikringsselskaber, når disse aktiviteter er af samme art som dem, der udføres af forsikringsselskaber.

Det foreslåede vil indebære en betingelse om, at mere end 50 pct. af mindst én af de fem indikatorer vedrører permanent dattervirksomhed, der er forsikringsselskaber, tredjelandsforsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder, holdingvirksomheder for tredjelandsforsikringsselskaber eller virksomheder, der leverer tjenesteydelser, som er accessoriske i forhold til hovedaktiviteten i ét eller flere forsikringsselskaber i koncernen, samt aktiviteter, der udføres af virksomheden selv, og som ikke er knyttet til erhvervelse eller besiddelse af kapitalinteresser i dattervirksomheder, der er forsikringsselskaber eller tredjelandsforsikringsselskaber, når disse aktiviteter er af samme art som dem, der udføres af forsikringsselskaber.

De fem indikatorer er for det første virksomhedens egenkapital på grundlag af dets konsoliderede stilling, for det andet virksomhedens aktiver på grundlag af dets konsoliderede stilling, for det tredje virksomhedens indtægter på grundlag af dets konsoliderede stilling, for det fjerde virksomhedens personale på grundlag af dets konsoliderede stilling og for det femte enhver anden indikator, som den nationale tilsynsmyndighed anser for at være relevant.

Formålet med den foreslåede ændring er at give Finanstilsynet beføjelse til at konkludere, at en virksomhed er en forsikringsholdingvirksomhed, uanset virksomhedens eget erklærede formål eller målsætning.

Begrebet er relevant i forhold til reglerne om koncerntilsyn.

Formålet med den foreslåede ændring er desuden at sikre en mere direktivnær og fuldstændig implementering af bestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere dele af artikel 1, nr. 69, litra a, nr. iv, i Solvens II Review, som ændrer artikel 212, stk. 1, litra f, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Til nr. 18 og 19 (overskriften før §§ 10, 11, 12 og 13 i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende overskrift før § 10 i lov om forsikringsvirksomhed er »Koncerner«. § 10 fastsætter, at Finanstilsynet kan bestemme, at lov om forsikringsvirksomheds eller selskabslovens regler om koncerner bortset fra § 141 i selskabsloven om koncernrepræsentation ligeledes finder hel eller delvis anvendelse på grupper af forsikringsselskaber, der ikke udgør en koncern, men som dog har en sådan indbyrdes tilknytning, at anvendelse af de nævnte regler må anses for påkrævet. De pågældende selskaber udpeger et her i landet hjemhørende selskab omfattet af § 39, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, der skal anses som modervirksomhed. Sker dette ikke, udpeger Finanstilsynet selskabet.

Den gældende overskrift før § 11 i lov om forsikringsvirksomhed er »Modervirksomheder«. § 11 fastsætter, at en virksomhed kan kun have en direkte modervirksomhed. Opfylder flere selskaber et eller flere af kriterierne i § 12, er det alene det selskab, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være modervirksomhed.

Den gældende overskrift før § 12 i lov om forsikringsvirksomhed er »Bestemmende indflydelse«. § 12 fastsætter, hvad der forstås ved bestemmende indflydelse.

Den gældende overskrift før § 13 i lov om forsikringsvirksomhed er »Opgørelse af stemmerettigheder«. § 13 fastsætter, at ved opgørelsen af stemmerettigheder og rettigheder til at udnævne eller afsætte medlemmer af ledelsesorganer medregnes rettigheder, der besiddes af såvel modervirksomheden som dennes dattervirksomheder.

Det foreslås, at *overskriften* før *§§ 10, 11, 12 og 13* ophæves.

Det foreslås desuden, at der før § 11 indsættes *overskriften* "Koncerner".

De foreslåede ændringer er konsekvensrettelser, der skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5, hvori det foreslås, at rette en fejl i § 9, stk. 1, nr. 8, hvor der henvises til § 10, hvilket bør være til § 11. Der er ikke tale om materielle ændringer af bestemmelserne.

Til nr. 20 (§§ 13 a-13 d, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 9, stk. 1, nr. 8, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter en definition af en »koncern«, der svarer til definitionen af begrebet i lov om finansiel virksomhed, årsregnskabsloven og selskabsloven og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Bestemmelsen implementer dele af Solvens II-direktivets artikel 212, stk. 1, litra c.

Begreberne »modervirksomhed« og »dattervirksomhed« i lov om forsikringsvirksomhed svarer til definitionen af begrebet i lov om finansiel virksomhed, årsregnskabsloven og selskabsloven og skal fortolkes i overensstemmelse hermed. Begrebet »koncern« bliver brugt i både lov om forsikringsvirksomhed og i Solvens II-direktivet, men den præcise definition er ikke ens. Af hensyn til forståelsen af begreberne i det danske retssystem foreslås det at videreføre de gældende definitioner af begreberne i § 9, stk. 1, nr. 6-8, så definitionerne fortsat svarer til definitionerne af begreberne i årsregnskabsloven og selskabsloven. Det vurderes ikke, at de forskellige formuleringer vil føre til forskellige fortolkninger af begrebet. Kommissionen har tidligere godkendt Danmarks implementering af koncernbegrebet i lov om finansiel virksomhed til at være i overensstemmelse med Solvens II-direktivet efter implementeringen af Solvens II-direktivet i dansk ret med lov nr. 308 af 28. marts 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed (gennemførelse af Solvens II- og Omnibus II-direktivet).

Med Solvens II-Review ændres artikel 212 for at lette identificeringen af virksomheder, der udgør en koncern, især med hensyn til koncerner, som ikke er omfattet af direktiv 2013/34/EU, og horisontale koncerner med ingen eller svage kapitalforbindelser mellem virksomheder, især hvor ejerskab holdes under tærsklerne for at blive betragtet som en kvalificeret ejerandel eller deltagelse. Til dette formål bør tilsynsmyndighederne identificere, om der foreligger en koncern på grundlag af de faktorer, der er opført i artikel 212, stk. 4, i Solvens II-direktivet.

Solvens II Review har således fokus på de tilfælde, hvor flere forsikrings- og genforsikringsselskaber udgør en de facto-koncern og handler som sådan, selv om de ikke opfylder definitionen af en koncern i artikel 212 i Solvens II-direktivet og derfor ikke er underlagt koncerntilsyn i henhold til Solvens II-direktivs afsnit III.

Som følge af begrebet koncerner i Solvens II-direktivet, der er relevant i forbindelse med reglerne om koncerntilsyn i afsnit III, i Solvens II-direktivet, er det nødvendigt at præcisere den almindelige definition af koncerner med henblik på anvendelsen af lovens bestemmelser om koncerntilsyn.

Artikel 214 ændres ligeledes med Solvens II Review for at præcisere, hvornår en virksomhed kan udelukkes fra koncerntilsynets anvendelsesområde, hvornår koncerntilsyn kan fraviges eller kan udøves på niveau med en mellemliggende modervirksomhed. Begrebet »modervirksomhed« i § 9, stk. 1, nr. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, skal i forbindelse med koncerntilsyn efter solvens II forstås som »en virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder eller en virksomhed, som tilsynsmyndighederne betragter som modervirksomhed i overensstemmelse med Solvens II-direktivets artikel 212, stk. 2, eller artikel 214, stk. 5 eller 6«. Tilsvarende gælder for begrebet »dattervirksomhed« i § 9, stk. 1, nr. 7, i lov om forsikringsvirksomhed, at dette begreb i forbindelse med koncerntilsyn efter solvens II, skal forstås som »en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed. herunder dattervirksomheder heraf, eller en virksomhed, som tilsynsmyndighederne betragter som et datterselskab i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 212, stk. 2, eller artikel 214, stk. 5 eller 6«.

Solvens II Review indsætter objektive kriterier med henblik på at foretage en sådan identifikation. Disse tilpasninger foreslås implementeret i nye bestemmelser i lov om forsikringsvirksomhed.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere Solvens II-direktivet ved at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010. De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen og er direkte gældende.

Implementeringen af en definition af koncern i forbindelse med reglerne om koncerntilsyn for forsikringsselskaber foreslås foretaget i lyset af den koncerndefinition, der er loven lig de øvrige sektorlove ikke i alle tilfælde er sammenfaldende med koncerndefinitionen i Solvens II. Afgrænsningen i den foreslåede bestemmelse af, hvilke koncernstrukturer, der er underlagt reglerne om

koncerntilsyn, anvendes i sammenhæng med anvendelsesområdet for regler, som skal påses på koncernniveau efter Solvens II-direktivet.

Med forslaget foretages en mere direktivnær implementering for koncerntilsynsreglerne.

Det foreslås, at artikel 212, stk. 1, litra c, i Solvens II-direktivet, gengives i ny § 13 a under kapitel 2 i lov om forsikringsvirksomhed, sammen med artiklens stk. 2, og nye stk. 3-4. Det foreslås, at dele af artikel 212, stk. 5, i Solvens II-direktivet, gengives i ny § 13 b, sammen med den nye artikel 214, stk. 4, i Solvens II-direktivet. Det foreslås, at de nye artikel 214, stk. 5 og 6, i Solvens II-direktivet, gengives i nye § 13 c og § 13 d.

Formålet er en direktivnær gengivelse af Solvens II definitionen af koncerner i forbindelse med koncerntilsyn efter Solvens II.

(Til § 13 a)

Det foreslås derfor at indsætte en ny *§ 13 a* med det formål at lette identificeringen af virksomheder, der udgør en koncern, især med hensyn til koncerner, som ikke er omfattet af direktiv 2013/34/EU, og horisontale koncerner med ingen eller svage kapitalforbindelser mellem virksomheder, især hvor ejerskab holdes under tærsklerne for at blive betragtet som en kvalificeret ejerandel eller deltagelse.

De foreslåede bestemmelser vil medføre, at definitionen i forhold til koncerntilsynet efter Solvens II, skal kunne omfatte sådanne tilfælde, navnlig for horisontale koncerner uden kapitalforbindelser mellem de forskellige virksomheder, og give de koncerntilsynsførende beføjelse til at fastslå eksistensen af en koncern.

Formålet med lovforslaget er, at det tydeliggøres, at kravet tilsvarende anvendelse for et gruppe 1-forsikringsselskab og til dette tilknyttede virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed omfattet af Solvens II-reguleringens anvendelsesområde, uden at disse behøver være knyttet til hinanden som moder- og dattervirksomhed.

Det foreslås i *§ 13 a, stk. 1,* at med henblik på anvendelse af reglerne om koncerntilsyn, forstås ved en koncern:
1) En koncern af virksomheder, der består af en deltagende virksomhed, dens dattervirksomheder, de enheder, i hvilke den deltagende virksomhed eller dens dattervirksomheder besidder en kapitalinteresse, og virksomhed, der forvaltes af

den deltagende virksomhed eller dens dattervirksomheder i fællesskab med én eller flere virksomheder, som ikke er en del af koncernen, samt virksomheder, der er tilknyttet hinanden gennem en forbindelse som nævnt i artikel 22, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og deres tilknyttede virksomheder,
2) en koncern af virksomheder, der er baseret på indgåelsen aftalemæssigt eller på anden vis af en stærk og holdbar finansiel tilknytning mellem virksomhederne, og som kan omfatte gensidige eller gensidiglignende foreninger, på betingelse af at en af disse virksomheder gennem en centraliseret samordning udøver en faktisk bestemmende indflydelse på afgørelserne, herunder de finansielle afgørelser, i de øvrige virksomheder, der er en del af koncernen, og oprettelsen og ophævelsen af sådanne forbindelser, hvad angår reglerne om koncerntilsyn, er underlagt forudgående godkendelse af den koncerntilsynsførende, når den virksomhed, som udfører den centraliserede samordning, betragtes som modervirksomhed, og de andre virksomheder betragtes som dattervirksomheder, eller
3) består af en kombination af nr. 1 og 2.

Det foreslåede vil som første betingelse medføre, at en af disse virksomheder udøver gennem en centraliseret samordning en faktisk bestemmende indflydelse på afgørelserne, herunder de finansielle afgørelser i de øvrige virksomheder, der er en del af koncernen.

Det foreslåede vil som den anden betingelse medføre, at oprettelsen og ophævelsen af sådanne forbindelser, hvad angår reglerne om koncerntilsyn, er underlagt forudgående godkendelse af den koncerntilsynsførende.

Den foreslåede § 13 a, stk. 1 vil implementere artikel 1, nr. 69, litra a, nr. iii, i Solvens II Review, som ændrer artikel 212, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 13 a, stk. 2,* at med henblik på anvendelse af reglerne om koncerntilsyn, kan Finanstilsynet
1) Anse som modervirksomhed enhver virksomhed, der efter Finanstilsynets opfattelse faktisk udøver bestemmende indflydelse på en anden virksomhed, herunder hvis denne indflydelse udøves gennem centraliseret koordinering, hvad angår den anden virksomheds beslutninger.
2) Anse som dattervirksomhed enhver virksomhed, på hvilket en modervirksomhed efter Finanstilsynets opfattelse udøver en faktisk bestemmende indflydelse.

3) Anse som kapitalinteresse enhver direkte eller indirekte besiddelse af stemmerettigheder eller kapital i en virksomhed, på hvilket der efter Finanstilsynets opfattelse udøves en faktisk bestemmende indflydelse.

Formålet med bestemmelsen i nr. 1 er, at selvom et forhold mellem to virksomheder ikke opfylder kravene § 9, stk. 1, nr. 8, om moder- og dattervirksomhed, kan Finanstilsynet i overensstemmelse med nr. 1 i visse tilfælde beslutte, at en virksomhed skal betragtes som en modervirksomhed. Dette gælder, hvis en virksomhed i praksis udøver bestemmende indflydelse over en anden virksomhed. Dette kan ske gennem centraliseret koordinering af den anden virksomheds beslutninger.

Det foreslåede vil medføre, at selvom et forhold mellem to virksomheder ikke opfylder kravene § 9, stk. 1, nr. 8, om moder- og dattervirksomhed, kan Finanstilsynet i visse tilfælde beslutte, at en virksomhed skal betragtes som en modervirksomhed.

Begrebet »modervirksomhed« i § 9, stk. 1, nr. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, skal i forbindelse med koncerntilsyn efter solvens II forstås som »en virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder eller en virksomhed, som tilsynsmyndighederne betragter som modervirksomhed i overensstemmelse med Solvens II-direktivets artikel 212, stk. 2, eller artikel 214, stk. 5 eller 6«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet i visse tilfælde kan afgøre, at virksomheder skal betragtes som modervirksomheder og dattervirksomheder. Dette vil gælde, hvis en virksomhed effektivt udøver en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed, herunder hvis denne indflydelse udøves gennem centraliseret samordning, hvad angår den anden virksomheds beslutninger.

Formålet med bestemmelsen i nr. 2 er, at selvom et forhold mellem to virksomheder ikke opfylder kravene § 9, stk. 1, nr. 8, om moder- og dattervirksomhed, kan Finanstilsynet afgøre, at en virksomhed skal betragtes som en dattervirksomhed, hvis en modervirksomhed i praksis udøver en bestemmende indflydelse over virksomheden.

Begrebet »dattervirksomhed« i § 9, stk. 1, nr. 7, i lov om forsikringsvirksomhed, at dette begreb i forbindelse med koncerntilsyn efter solvens II, skal forstås som »en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed, herunder dattervirksomheder heraf, eller en virksomhed, som

tilsynsmyndighederne betragter som et datterselskab i overensstemmelse med Solvens II-direktivets artikel 212, stk. 2, eller artikel 214, stk. 5 eller 6«.

Formålet med bestemmelsen i nr. 3 er, at selvom et forhold mellem to virksomheder ikke opfylder kravene § 9, stk. 1, nr. 8, om moder- og dattervirksomhed, kan Finanstilsynet i overensstemmelse med nr. 3, der indeholder en særlig bestemmelse om kapitalinteresse, anse som kapitalinteresse enhver direkte eller indirekte besiddelse af stemmerettigheder eller kapital i en virksomhed, på hvilket der efter Finanstilsynets opfattelse udøves en faktisk bestemmende indflydelse.

Ved kapitalinteresse forstås, jf. § 9, stk. 2, en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet i visse tilfælde kan afgøre, at en direkte eller indirekte besiddelse af stemmer eller kapital i en virksomhed, over hvilken der udøves en faktisk bestemmende indflydelse, skal anses som en kapitalinteresse.

Den foreslåede bestemmelse i § 13 a, stk. 2 vil implementere artikel 1, nr. 69, litra b, i Solvens II Review, som ændrer artikel 212, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 13 a, stk. 3,* at Finanstilsynet kan med henblik på anvendelse af reglerne om koncerntilsyn, også anse som en koncern, jf. stk. 1, to eller flere virksomheder, der efter Finanstilsynets opfattelse forvaltes samlet. Har alle de i 1.pkt. omhandlede virksomheder ikke hovedsæde i samme medlemsstat, skal Finanstilsynet som koncerntilsynsførende konsultere de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, før der træffes en afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre tilsynsbeføjelser til at håndtere de tilfælde, hvor forsikringsselskaber handler som en koncern, uden kapitalforbindelser mellem de enkelte virksomheder. I sådanne tilfælde gives tilsynsmyndighederne mulighed for at overveje, at to eller flere virksomheder udgør en koncern i koncerntilsynshenseende i henhold til Solvens II-direktivets betydning. Dette vil gælde, hvis tilsynsmyndighederne vurderer, at virksomhederne forvaltes samlet.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet i visse tilfælde kunne afgøre, at to eller flere virksomheder udgør en koncern, hvis virksomhederne anses for at forvaltes samlet.

Efter det foreslåede vil Finanstilsynet kunne træffe afgørelse både for en eksisterende koncern, så yderligere virksomheder vil indgå i koncernen, og hvis Finanstilsynet bliver koncerntilsynsførende for en koncern efterfølgende.

Det foreslåede vil også indebære, at hvis ikke alle af de i det foreslåede stk. 3, 1. pkt., nævnte virksomheder har hovedsæde i samme medlemsstat, er det kun den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, der kan konkludere, at disse virksomheder udgør en koncern, hvis den mener, at virksomhederne forvaltes samlet og kun efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder.

Den foreslåede bestemmelse i § 13 a, stk. 3, vil implementere dele af artikel 1, nr. 69, litra c, i Solvens II Review, som indsætter artikel 212, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås at indsætte en ny *§ 13 a, stk. 4,* med det formål at lette identificeringen af virksomheder, der udgør en koncern, på grundlag af de faktorer, der er opført i artikel 212, stk. 4, i Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 13 a, stk. 4,* at Finanstilsynet tager i konstateringen af en forbindelse mellem mindst to virksomheder som nævnt i stk. 2 og 3, hensyn til følgende faktorer:
1) En fysisk persons eller en virksomheds kontrol over eller evne til at påvirke en virksomheds beslutninger, herunder finansielle beslutninger, navnlig som følge af besiddelse af kapital eller stemmerettigheder, repræsentation i administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet eller at være en af de personer, der reelt driver en virksomhed, eller som har andre centrale, kritiske eller vigtige funktioner.
2) En virksomheds stærke afhængighed af en anden virksomhed eller en anden juridisk eller fysisk person på grund af forekomst af væsentlige finansielle eller ikkefinansielle transaktioner eller operationer, herunder outsourcing og deling af personale mellem virksomhederne.
3) Tegn på koordinering mellem to eller flere virksomheder af finansielle beslutninger eller investeringsbeslutninger, herunder fælles investeringer i tilknyttede virksomheder.

4) Tegn på koordinerede og overensstemmende strategier, operationer eller processer mellem to eller flere virksomheder, herunder vedrørende for-sikringsdistributionskanaler, forsikringsprodukter eller -varemærker, kommunikation eller markedsføring.

Det foreslåede vil indebære, at når Finanstilsynet konstaterer en forbindelse mellem mindst to virksomheder nævnt i den foreslåede § 13 a, stk. 2 og 3, tages der hensyn til faktorer oplistes i stykkets nr. 1-4.

Det foreslåede vil medføre, at der fastsættes fire faktorer, som Finanstilsynet skal tage i betragtning, når Finanstilsynet identificerer virksomheder under dominerende eller betydelig indflydelse samt virksomheder, der ledes på en samlet basis.

Bestemmelsen i § 13 a, stk. 4, omhandler de fire faktorer, der skal tages hensyn til, når Finanstilsynet, som koncerntilsynsførende, konstaterer en forbindelse efter artikel 212, stk. 2 og stk. 3 i Solvens II-direktivet.

For at sikre ensartet anvendelse af artikel 212, er der med Solvens II Review indsat bemyndigelse til, at Kommissionen vedtager reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS'er), som er direkte gældende med henblik på at supplere eller nærmere at præcisere de faktorer, som tilsynsmyndighederne skal tage hensyn til med henblik på at konstatere en forbindelse mellem mindst to selskaber nævnt i artikel 212, stk. 2 og 3, der foreslås implementeret som § 13 a, stk. 4, nr. 1-4.

Det forventes, at denne RTS "Regulatory Technical Standards specifying the factors that supervisory authorities are to consider to identify undertakings that are under dominant or significant influence and undertakings that are managed on a unified basis", vil specificere de fire faktorer ved at opliste elementer til identifikation af virksomheder under dominerende eller betydelig indflydelse og virksomheder, der ledes på en samlet basis. Ikke alle støtteelementer, der er nævnt i denne RTS, behøver at være til stede for at identificere sådanne relationer. Tilsynsmyndighederne skal overveje relevansen og kontinuiteten af de pågældende faktorer og elementer. Eksistensen af kontraktlige aftaler er det første element, der skal tages i betragtning.

Det forventes, at artikel 1 i denne RTS vil specificere bestemmelsens foreslåede nr. 1, om en fysisk persons eller en virksomheds kontrol over eller evne til at påvirke en virksomheds beslutninger, herunder finansielle beslutninger, navnlig som følge af besiddelse af kapital eller stemmerettigheder, repræsentation i administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet eller at være en af de personer, der

reelt driver en virksomhed, eller som har andre centrale, kritiske eller vigtige funktioner.

Det forventes, at artikel 2 i denne RTS vil specificere bestemmelsens foreslåede nr. 2, om en virksomheds stærke afhængighed af en anden virksomhed eller en anden juridisk eller fysisk person på grund af forekomst af væsentlige finansielle eller ikkefinansielle transaktioner eller operationer, herunder outsourcing og deling af personale mellem virksomhederne.

Det forventes, at artikel 3 i denne RTS vil specificere bestemmelsens foreslåede nr. 3, om tegn på koordinering mellem to eller flere virksomheder af finansielle beslutninger eller investeringsbeslutninger, herunder fælles investeringer i tilknyttede virksomheder.

Det forventes, at artikel 4 i denne RTS vil specificere bestemmelsens foreslåede nr. 4, om tegn på koordinerede og overensstemmende strategier, operationer eller processer mellem to eller flere virksomheder, herunder vedrørende forsikringsdistributionskanaler, forsikringsprodukter eller -varemærker, kommunikation eller markedsføring.

Den foreslåede bestemmelse i § 13 a, stk. 4, vil implementere dele af artikel 1, nr. 69, litra c, i Solvens II Review, som indsætter artikel 212, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 13 b)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 13 b,* der har til formål at implementere dele af artikel 212, stk. 5, i Solvens II-direktivet, sammen med den nye artikel 214, stk. 4, i Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 13 b, stk. 1,* at omfanget af en koncern, på hvilken koncerntilsyn finder anvendelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 34, fastsættes i henhold til § 13 a, jf. dog §§ 165 a og 165 b.

Det foreslås i *§ 13 b, stk. 2,* at Finanstilsynet kan anvende § 13 a, stk. 2 og 3 til at udvide omfanget af en koncern omfattet af § 13 a, stk. 1.

Det foreslås i *§ 13 b, stk. 3,* at Finanstilsynet anser en koncern, jf. § 13 a, stk. 1, for at være omfattet af en koncern som er fastlagt på grundlag af § 13 a, stk. 2 og 3, og som er underlagt koncerntilsyn, jf. § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b, når en

modervirksomhed eller en dattervirksomhed i koncernen, jf. § 13 a, stk. 2 og 3, også er den endelige deltagende virksomhed i den anden koncern, jf. § 13 a, stk. 1.

Det foreslås i *§ 13 b, stk. 4,* at Finanstilsynet skal når der træffes afgørelse om, at der er tale om en koncern på grundlag af § 13 a stk. 2 og 3, meddele den virksomhed, der er udpeget som modervirksomhed i henhold til §§ 13 c og 13 d, og de berørte tilsynsmyndigheder en detaljeret redegørelse for de faktorer, der ligger til grund for konstateringen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der i forhold til reglerne om koncerntilsyn i Solvens II-reguleringen, indsættes en bestemmelse om, at Finanstilsynet skal informere de berørte tilsynsmyndigheder om begrundelsen for en afgørelse.

Krav om en begrundet afgørelse til virksomheden følger af de forvaltningsretlige regler.

Den foreslåede § 13 b vil implementere dele af artikel 1, nr. 69, litra c, og dele af nr. 72, litra c, i Solvens II Review, som indsætter artikel 212, stk. 5, 1. afsnit, og 214, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

(Til § 13 c)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 13 c,* der har til formål at implementere den nye artikel 214, stk. 5, i Solvens II-direktivet. Artikel 214 i Solvens II-direktivet omhandler anvendelsesområde for koncerntilsyn. Bestemmelsen vil præcisere, hvornår tilsynsmyndighederne betragter en virksomhed som en modervirksomhed hhv. en dattervirksomhed i overensstemmelse med artikel 214, stk. 5.

Begrebet »modervirksomhed« i § 9, stk. 1, nr. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, skal i forbindelse med koncerntilsyn efter solvens II forstås som »en virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder eller en virksomhed, som tilsynsmyndighederne betragter som modervirksomhed i overensstemmelse med Solvens II-direktivets artikel 212, stk. 2, eller artikel 214, stk. 5 eller 6«. Tilsvarende gælder for begrebet »dattervirksomhed« i § 9, stk. 1, nr. 7, i lov om forsikringsvirksomhed, at dette begreb i forbindelse med koncerntilsyn efter solvens II, skal forstås som »en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed, herunder dattervirksomheder heraf, eller en virksomhed, som

tilsynsmyndighederne betragter som et datterselskab i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 212, stk. 2, eller artikel 214, stk. 5 eller 6«.

Det foreslås i *§ 13 c,* at en koncern, der er fastlagt på grundlag af § 13 a, stk. 3, og som er underlagt koncerntilsyn, jf. § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b, skal udpege en af de virksomheder, der forvaltes samlet, som den modervirksomhed, der har ansvaret for overholdelse af reglerne om koncerntilsyn. Finanstilsynet anser de øvrige virksomheder, der er nævnt i § 13 a, stk. 3, som dattervirksomheder.

Den foreslåede § 13 c vil delvist implementere artikel 1, nr. 72, litra c, i Solvens II Review, som indsætter artikel 214, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Begrebet »modervirksomhed« i § 9, stk. 1, nr. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, skal i forbindelse med koncerntilsyn efter solvens II forstås som »en virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder eller en virksomhed, som tilsynsmyndighederne betragter som modervirksomhed i overensstemmelse med Solvens II-direktivets artikel 212, stk. 2, eller artikel 214, stk. 5 eller 6«. Tilsvarende gælder for begrebet »dattervirksomhed« i § 9, stk. 1, nr. 7, i lov om forsikringsvirksomhed, at dette begreb i forbindelse med koncerntilsyn efter solvens II, skal forstås som »en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed, herunder dattervirksomheder heraf, eller en virksomhed, som tilsynsmyndighederne betragter som et datterselskab i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 212, stk. 2, eller artikel 214, stk. 5 eller 6«.

(Til § 13 d)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 13 d,* der har til formål at implementere de nye artikel 214, stk. 6, i Solvens II-direktivet. Artikel 214 i Solvens II-direktivet omhandler anvendelsesområde for koncerntilsyn. Bestemmelsen vil præcisere, hvornår tilsynsmyndighederne betragter en virksomhed som en modervirksomhed hhv. en dattervirkomhed i overensstemmelse med artikel 214, stk. 6.

Det foreslås i *§ 13 d, stk. 1,* at Finanstilsynet kan som koncerntilsynsførende efter høring af andre berørte tilsynsmyndigheder, kræve, at der udpeges en anden modervirksomhed, hvis udpegelsen af en modervirksomhed, jf. § 13 c, vil medføre betydelige hindringer for udøvelse af koncerntilsyn, navnlig i tilfælde, hvor virksomhedens hovedsæde ikke er beliggende i den medlemsstat, hvor den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende er udpeget, eller hvis

udpegelsen vil medføre at koncernen ikke er i stand til effektivt at overholde reglerne om koncerntilsyn. Finanstilsynet, skal som den koncerntilsynsførende meddele koncernen og de andre berørte tilsynsmyndigheder en begrundelse for afgørelsen om at udpege en anden modervirksomhed, jf. stk. 1

Det foreslås i *§ 13 d, stk. 2,* at Finanstilsynet kan som koncerntilsynsførende efter høring af andre berørte tilsynsmyndigheder, udpege en modervirksomhed, der vil være ansvarlig for at overholde reglerne om koncerntilsyn, hvis koncernen ikke udpeger en modervirksomhed i overensstemmelse med § 13 c. De øvrige virksomheder i en sådan koncern betragtes som dattervirksomheder.

Det foreslås i *§ 13 d, stk. 3,* at Finanstilsynet skal ved udpegelsen af modervirksomhed i overensstemmelse med stk. 1 og 2, tage hensyn til følgende faktorer:
1) Størrelsen af hver virksomheds forsikringsmæssige hensættelser,
2) Hver virksomheds årlige bruttopræmieindtægter,
3) Hver virksomheds antal tilknyttede forsikringsselskaber.

Det foreslås i *§ 13 d, stk. 4,* at Finanstilsynet vurderer mindst én gang om året, om udpegelsen fortsat er hensigtsmæssig. Hvis dette ikke er tilfældet, udpeger Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende en anden modervirksomhed efter høring af de andre berørte tilsynsmyndigheder. Denne anden modervirksomhed har herefter ansvaret for overholdelse af reglerne om koncerntilsyn.

Den foreslåede § 13 d vil delvist implementere artikel 1, nr. 72, litra c, i Solvens II Review, som indsætter artikel 214, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Til nr. 21 og 22 (§ 14, stk. 4 og 6, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af § 14, stk. 4, 1. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed, at assistancevirksomhed, som ydes i tilfælde af at et vejkøretøj bliver ramt af en ulykke eller en skade her i landet, hvis yderen af sikkerheden har hjemsted her i landet, er undtaget fra kravet om tilladelse er assistancevirksomhed.

Bestemmelsen, der implementerer artikel 6, stk. 1, litra a, i Solvens II-direktivet, indeholder en undtagelse til, at udøvelse af assistancevirksomhed kræver tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed efter § 14, jf. bilag 1, nr. 18.

Det foreslås at nyaffatte *§ 14, stk. 4, 1. pkt.,* så undtaget fra kravet om tilladelse er desuden assistancevirksomhed, hvor assistancen ydes i tilfælde af en ulykke eller en skade, der rammer et vejkøretøj, når ulykken eller skaden sker her i landet, hvor yderen af sikkerheden har hjemsted, eller i nabolande.

Den foreslåede ændring vil medføre, at undtagelsen til krav om tilladelse udvides til også at omfatte ulykker eller skader, der rammer et vejkøretøj, som lejlighedsvis vil kunne finde sted i et naboland til medlemsstaten for den virksomhed, der yder dækning.

Den foreslåede ændring i § 14, stk. 4, 1. pkt., har til formål at udvide undtagelsen til kravet om tilladelse til at omfatte ulykker eller skader, der rammer et vejkøretøj, som lejlighedsvis vil kunne finde sted i et naboland til medlemsstaten for det selskab, der yder dækning. Bestemmelsen vil dermed implementere formålet med ændringen i Solvens II-direktivet, som er at undgå en utilsigtet situation, hvor der vil gælde et krav om meddelelse af tilladelse som forsikringsselskab for leverandører af assistance til vejkøretøjer i tilfælde af ulykker eller skader, der sker lige på den anden side af grænsen, og som kan indvirke unødigt negativt på assistance.

Det foreslåede vil indebære en undtagelse til, at udøvelse af assistancevirksomhed kræver tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed efter § 14, jf. bilag 1, nr. 18. Det foreslåede vil dermed alene undtage udøvelse af assistancevirksomhed, der ydes i tilfælde af, at et vejkøretøj bliver ramt af en ulykke eller skade her i landet, hvor yderen af sikkerheden har hjemsted, eller i nabolande og ydelsen er omfattet af stk. 5, nr. 1-3.

Det foreslåede vil desuden indebære, at yderen af sikkerheden skal have hjemsted her i landet, eller i et naboland.

Endelig vil det foreslåede indebære en ændring i forhold til den gældende § 14, stk. 4, 1. pkt., hvorefter det er en betingelse for at være undtaget fra kravet om at have tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, at den virksomhed, som udøver assistancen, skal have begrænset sit formål til at udøve vejhjælp i forbindelse med en ulykke eller skade sket her i landet eller i udlandet, hvis hjælpen i udlandet ydes af en tilsvarende udenlandsk virksomhed i henhold til en aftale om gensidighed.

Det er ikke en betingelse, at udøveren af assistancevirksomheden alene skal have til formål at udøve assistancevirksomhed.

Den foreslåede § 14, stk. 4, 1. pkt., implementerer artikel 1, nr. 3, litra a i Solvens II Review, som ændrer artikel 6, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det fremgår af § 14, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, at betingelsen efter stk. 4, hvorefter skaden skal være sket her i landet, ikke skal være opfyldt, når den sikrede er medlem af den organisation, der yder sikkerheden, og hvis reparation eller transport af køretøjet blot ved forevisning af medlemskort og uden betaling af tillægspræmie foretages af en tilsvarende organisation i udlandet i henhold til en aftale om gensidighed.

Bestemmelsen vil implementere artikel 6, stk. 2, i Solvens II-direktivet.

Det foreslås at nyaffatte *§ 14, stk. 6,* så i de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, nr. 1 og 2, skal betingelsen efter stk. 4, om, at ulykken eller skaden skal være sket her i landet, hvor yderen af sikkerheden har hjemsted, ikke være opfyldt, når den sikrede er medlem af den organisation, som yder dækning, og såfremt reparationen eller transporten af køretøjet blot ved forevisning af et medlemskort og uden betaling af tillægspræmie foretages af en tilsvarende organisation i det pågældende land i henhold til en aftale om gensidighed.

Det foreslåede vil medføre, at når den sikrede er medlem af den organisation, der yder sikkerheden, og hvis reparation eller transport af køretøjet blot ved forevisning af medlemskort og uden betaling af tillægspræmie foretages af en tilsvarende organisation i det pågældende land i henhold til en aftale om gensidighed, skal betingelsen efter stk. 4, hvorefter skaden skal være sket her i landet, ikke skal være opfyldt.

Den foreslåede § 14, stk. 6, har til formål at sikre, at ydere af sikkerhed, som er omfattet af assistancevirksomhed, har mulighed for at tilslutte sig internationale ordninger, hvor hjælpen i udlandet ydes af en tilsvarende virksomhed i henhold til en aftale om gensidighed. Bestemmelsen omfatter blandt andet adgangen til at være medlem af Alliance International de Tourisme.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre en mere direktivnær og fuldstændig implementering af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Den foreslåede § 14, stk. 6, vil implementere artikel 1, nr. 3, litra b i Solvens II Review, som ændrer artikel 6, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

(EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Til nr. 23 (§ 14 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås, at der indsættes en ny § 14 a, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelsen skal fastslå, at uanset § 23, stk. 1, nr. 5 og 6, lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, kan et overgangsselskab, når det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene, etableres og få meddelt tilladelse for en kort periode, jf. § 14, ved påbegyndelsen af sin drift, uden at opfylde kravene til tilladelse, jf. §§ 19-21. Finansiel Stabilitet indgiver anmodning herom til Finanstilsynet

Formålet er at sikre, at der kan udstedes en tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, selvom et overgangsselskab ikke opfylder alle betingelser for at opnå en sådan tilladelse, i en kort periode, da det kan være nødvendigt for at nå afviklingsmålene.

Et overgangsselskab vil således, når det oprettes af Finansiel Stabilitet, skulle opfylde de samme betingelser, som hvis det var et hvert andet forsikringsselskab. Imidlertid kan der opstå situationer forbundet med afvikling efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, hvor det kan være vanskeligt, inden for kort tid, at opfylde alle betingelserne til at opnå tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, og hvor det samtidigt kan være nødvendigt at meddele en midlertidig tilladelse for at fremme afviklingsmålene.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan udstede en midlertidig tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed i henhold til § 14 i lov om forsikringsvirksomhed til et overgangsselskab, som defineret og oprettet i henhold til §§ 22-23, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, uanset at dette overgangsselskab ikke opfylder alle kravene for at opnå en sådan tilladelse, jf. §§ 19-21 i lov om forsikringsvirksomhed, i en kort periode.

Der er tale om en undtagelse, som alene vil kunne anvendes, hvor det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene, og som kun vil kunne gøres gældende midlertidigt. Undtagelsen kan være relevant i de situationer, hvor oprettelsen af et overgangsselskab er den mest hensigtsmæssige løsning til restrukturering eller afvikling af forsikringsselskabet, men hvor det samtidig ikke er muligt at opfylde alle de krav, som stilles efter §§ 19-21 i lov om forsikringsvirksomhed. Ved vurderingen af, om det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene, vil Finanstilsynet bl.a. kunne lægge vægt på Finansiel Stabilitets vurdering heraf, da

det vil være Finansiel Stabilitet, der i henhold til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder vil skulle foretage denne vurdering.

Et eksempel herpå er fit & proper-godkendelser, hvor der skal indhentes personoplysninger fra en række personer. I sådanne tilfælde vil Finanstilsynet dog være bekendt med den kreds af personer, der indtræder i ledelsen. Undtagelsesvis kan der også forekomme situationer, hvor overgangsselskabet i en kortere, afgrænset periode ikke opfylder kapitalkravene. I disse tilfælde skal Finansiel Stabilitet løbende holde Finanstilsynet orienteret om overgangsselskabets kapitalforhold samt om tidspunktet for, hvornår selskabet forventes at opfylde de gældende kapitalkrav.

Det vil være et krav, at Finansiel Stabilitet anmoder Finanstilsynet om at udstede en midlertidig tilladelse. Det vil ikke være muligt for forsikringsselskabet eller ledelsen at anmode om blive omdannet til overgangsselskab, da det er et afviklingsværktøj, som alene kan iværksættes af Finansiel Stabilitet.

Den forslåede bestemmelse vil implementere artikel 33, stk. 1, 2. afsnit, i IRRD.

Det foreslås i *§ 14 a, stk. 2,* at hvis Finanstilsynet beslutter at meddele en sådan tilladelse, jf. det foreslåede stk. 1, angiver Finanstilsynet den periode, i hvilken overgangsselskabet er fritaget for at opfylde kravene til tilladelse, jf. § 19-21. Denne periode må ikke overstige 24 måneder.

Det foreslåede vil medføre, at den frist, som Finanstilsynet fastsætter med henblik på at opfylde kravene til at opnå tilladelse, jf. § 19-21 i lov om forsikringsvirksomhed, skal fastsættes under hensyntagen til overgangsselskabets mulighed for at opfylde de relevante krav, men må ikke være mere end 24 måneder fra den dato, hvor den midlertidige tilladelse udstedes.

Den midlertidige tilladelse, jf. stk. 1, bortfalder, når den af Finanstilsynet fastsatte frist udløber, medmindre Finansiel Stabilitet ansøger om tilladelse, jf. § 19-21 i lov om forsikringsvirksomhed.

Den forslåede bestemmelse vil implementere artikel 33, stk. 1, 2. afsnit, i IRRD.

Til nr. 24 (§ 20, stk. 1, 2. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås, at der i *§ 20, stk. 1,* indsættes et nyt *2.pkt.,* hvorefter en virksomhed, der ansøger om tilladelse som nævnt i § 19, stk. 1, skal i ansøgningen angive om en ansøgning i en anden medlemsstat om tilladelse til at optage direkte

forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed eller til at optage virksomhed som en anden reguleret virksomhed eller en anden forsikringsdistributør er blevet afslået eller trukket tilbage, og årsagerne til afslaget eller tilbagetrækningen.

Formålet med bestemmelsen er at indsamle oplysninger om tilladelse til at drive virksomhed i en medlemsstat og resultaterne af vurderingen af sådanne ansøgninger, da disse kan give vigtige oplysninger til vurdering af ansøgninger i andre medlemsstater. Finanstilsynet bør derfor underrettes af ansøgere om tidligere afslag på eller tilbagetrækning af ansøgninger om tilladelsen i en anden medlemsstat.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en virksomhed der ansøger om tilladelse til at udøve virksomhed som nævnt i bilag 1 og 2 samt virksomhed efter §§ 46-48, skal angive i ansøgningen, om de tidligere har fået afslag eller tilbagetrukket en ansøgning i en anden medlemsstat og om årsagerne hertil. Finanstilsynet inkluderer et afslag eller en tilbagetrækning og årsagerne hertil i vurderingen af en virksomheds ansøgning om tilladelse efter § 19, stk. 1.

Den foreslåede ændring i stk. 1 implementerer artikel 18, stk. 1, litra i, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 6, i Solvens II Review.

Til nr. 25 (§ 23, stk. 1, 3. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 23, stk. 1, 3. pkt., fastsætter, at har Finanstilsynet ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse truffet afgørelse, kan virksomheden indbringe sagen for domstolene.

Bestemmelsen implementerer Solvens II-direktivets artikel 25, der fastsætter, at hver medlemsstat sikrer, at der er adgang til domstolsprøvelse af enhver beslutning om afslag på tilladelse og at samme adgang til domstolsprøvelse indføres for det tilfælde, at tilsynsmyndighederne endnu ikke har afgivet svar på ansøgningen om tilladelse senest seks måneder fra modtagelsesdatoen.

Med Solvens II Review nyaffattes artikel 25, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås derfor at nyaffatte *§ 23, stk. 1, 3. pkt.,* så det fremgår, at har Finanstilsynet ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse, eller i tilfælde af at flere tilsynsmyndigheder skal høres, ikke senest 8 måneder fra modtagelsen, truffet afgørelse, kan virksomheden indbringe sagen for domstolene.

Ændringen er en konsekvens af ændret EU-regulering. Den foreslåede bestemmelse i lovforslaget er en direktivnær implementering af bestemmelsen i Solvens II-direktivet.

Ethvert afslag på tilladelse, herunder identifikation af den ansøgende virksomhed og begrundelsen for afslaget, meddeles Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA) der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010. EIOPA fører en ajourført database med sådanne oplysninger og giver tilsynsmyndighederne adgang til databasen.

Det foreslåede vil medføre, at forsikringsselskaber udover adgang til domstolsprøvelse i tilfælde af, at Finanstilsynet endnu ikke har afgivet svar på en ansøgning inden for seks måneder, får adgang til domstolsprøvelse inden for otte måneder fra modtagelsesdatoen, i de tilfælde hvor der er krævet en fælles vurdering i henhold til artikel 26, stk. 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-direktivet).

Med Solvens II-Review indsættes artikel 26, stk. 4, i Solvens II-direktivet. Artikel 26 er en myndighedsrettet bestemmelse, hvorfor denne ikke er implementeret i loven. Artikel 26, stk. 4, fastsætter, at hvis flere tilsynsmyndigheder skal høres i henhold til artikel 26, stk. 1, kan enhver berørt tilsynsmyndighed inden for en måned efter datoen for modtagelsen anmode tilsynsmyndigheden i hjemlandet for den virksomhed, der ansøger om tilladelse, om i fællesskab at vurdere ansøgningen om tilladelse. Tilsynsmyndigheden i hjemlandet for den virksomhed, der ansøger om tilladelse, tager hensyn til konklusionerne af den fælles vurdering, når den træffer sin endelige afgørelse.

Formålet med ændringen er at beskytte ansøgerens interesse i at en sag om tilladelse afgøres indenfor rimelig tid. Ændringen vil indebære, at der i tilfælde af at Finanstilsynet ikke har afgivet svar på en ansøgning inden for seks måneder, gives ansøgeren adgang til domstolsprøvelse og i tilfælde af i tilfælde af at Finanstilsynet ikke, hvor der kræves en fælles vurdering i henhold til artikel 26, stk. 4, inden for otte måneder fra modtagelsesdatoen af ansøgningen, gives ansøgeren adgang til domstolsprøvelse.

Der stilles i den foreslåede bestemmelse ikke krav om, at Finanstilsynet skal begrunde sin afgørelse, da det allerede følger af forvaltningsloven, at alle forvaltningsretlige afgørelser skal begrundes.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 9, i Solvens II Review, som indsætter artikel 25, stk. 1, 3. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). For så vidt angår ændringen i artikel 25, må ændringen af stk. 3, i bestemmelsen, antages at være en fejl i Solvens II Reviews tekst, da der ikke findes et stk. 2 og 3, i artikel 25 i Solvens II-direktivet. Det må derfor antages at være ændring til stk. 1, 3. afsnit, der menes.

Til nr. 26 (§ 61, stk. 1, nr. 3, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås i *§ 61, stk. 1, nr. 3,* at gruppe 1-forsikringsselskabet skal oplyse navnet på filialens generalagent, der har tilstrækkelige beføjelser til at forpligte gruppe 1-forsikringsselskabet over for tredjeparter.

Ændringen er en konsekvens af ændret EU-regulering. Den foreslåede bestemmelse i lovforslaget er en direktivnær implementering af bestemmelsen i Solvens II-direktivet.

Bestemmelsen omhandler krav til hvilke oplysninger, et forsikringsselskab, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, skal indgive til hjemlandets tilsynsmyndighed.

Det foreslåede vil implementere artikel 1, nr. 62 i Solvens II Review, som ændrer artikel 145, stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Til nr. 27 og 28 (§ 63, stk. 6, 1. pkt. og 2. pkt., og stk. 7, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås i *§ 63, stk. 6, 1. pkt.,* at der efter »senest samtidig med at ændringerne foretages« og i *2. pkt*., efter »modtagelsen af meddelelse om ændringerne« indsætte: », jf. dog stk. 7«.«

Det foreslås i at indsætte en ny *§ 63, stk. 7,* hvorefter forsikringsselskabet skal straks meddele Finanstilsynet enhver ændring i de forhold, der er oplyst om efter stk. 1, som i væsentlig grad påvirker dets risikoprofil eller har væsentlig indflydelse på forsikringsaktiviteterne i ét eller flere værtslande. Finanstilsynet skal herefter uden ugrundet ophold meddele værtslandets tilsynsmyndigheder om ændringerne

Ændringen er en konsekvens af ændret EU-regulering.

Det foreslåede vil medføre, at gruppe 1-forsikringsselskaber forpligtes til uden ophold at informere hjemlandets tilsynsmyndighed, hvis der sker væsentlige ændringer i deres virksomhed, som påvirker risikoprofilen eller forsikringsaktiviteterne i et eller flere værtslande. Hjemlandets tilsynsmyndighed skal derefter hurtigst videreformidle denne information til de relevante tilsynsmyndigheder i de berørte værtslande. Dette sikrer, at tilsynsmyndighederne i både hjem- og værtslande bliver orienteret om væsentlige ændringer, der kan have betydning for tilsynet med virksomheden.

Det foreslåede vil implementere artikel 1, nr. 63 i Solvens II Review, som ændrer artikel 149, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-direktivet).

Til nr. 29 (§ 81, stk. 1, nr. 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 81, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at §§ 78-80 ikke finder anvendelse på 1) pensionsordninger, som fra den 21. maj 2018 ikke længere optager medlemmer, 2) pensionsordninger, der er taget under administration i henhold til §§ 227-235, så længe administrationen varer, og 3) en engangsydelse fra en arbejdsgiver til en lønmodtager ved den pågældende lønmodtagers ansættelsesforholds ophør, når ydelsen ikke er knyttet til alderspension.

Det foreslås med ændringen i § 81 stk. 1, nr. 2, at "pensionsordninger, der er taget under administration i henhold til §§ 227-235, så længe administrationen varer" ændres til "pensionsordninger, der er overdraget til Finansiel Stabilitet i medfør af § 199 a, stk. 2".

Baggrunden for ændringen er, at administrationsboreglerne i §§ 227–234 ophæves i lov om forsikringsvirksomhed. Som følge heraf vil det ikke længere være muligt at tage pensionsordninger under administration. Administrationsboreglerne i gældende §§ 227-235, erstattes af afviklingsreglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Det foreslåede vil medføre, at Finansiel Stabilitet vil varetage videre håndtering af pensionsordninger, såfremt Finansiel Stabilitet vurderer at afvikling af et forsikringsselskab vil være i offentlighedens interesse jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Der er ikke foretaget øvrige materielle ændringer. Det indebærer, at §§ 78-80 fortsat ikke finder anvendelse på pensionsordninger, der i medfør af § 199 a, stk. 2, er overdraget til Finansiel Stabilitet som led i afvikling.

Til nr. 30 (§ 95, stk. 1, nr. 4, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 95, stk. 1, nr. 4, at bestyrelsen for et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed med henblik på at sikre, at virksomheden drives betryggende, skal fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.

Bestemmelsen svarer til § 79 a i lov om finansielvirksomhed, der implementerer dele af artikel 91 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI).

Det forelslås at nyaffatte *§ 95, stk. 1, nr. 4,* hvorefter bestyrelsen for et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed med henblik på at sikre, at virksomheden drives betryggende, skal fastlægge en politik for mangfoldighed, der fremmer mangfoldighed i bestyrelsen, herunder fastsættelse af individuelle kvantitative mål vedrørende kønsbalance. Ved udvælgelsen af medlemmer af ledelsen, skal Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordningers (EIOPA´s) retningslinjer for begrebet mangfoldighed tages i betragtning.

Efter det foreslåede skal bestyrelsen for et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed fastlægge en politik for mangfoldighed, der fremmer mangfoldighed i bestyrelsen, herunder fastsættelse af individuelle kvantitative mål vedrørende kønsbalance, med henblik på at sikre, at virksomheden drives betryggende. Ved udvælgelsen af medlemmer af ledelsen, skal retningslinjer for begrebet mangfoldighed udstedt af EIOPA tages i betragtning.

En mangfoldighedspolitik bør indeholde en beskrivelse af, hvordan virksomheden vil sikre mangfoldighed i bestyrelsen, for eksempel ved at sikre en rekruttering, der tiltrækker kandidater med en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer til bestyrelsen. En mangfoldighedspolitik bør angive, hvilke kvalifikationer og kompetencer der er relevante at tillægge vægt ved udpegning af kandidater til bestyrelsen. Disse kvalifikationer og kompetencer kan være opnået på baggrund af den enkelte kandidats uddannelsesmæssige, erhvervsmæssige eller personlige

erfaring. Det skal præciseres, at det står den enkelte bestyrelse frit for at vælge den politik, der findes bedst egnet for den pågældende virksomhed til at fremme mangfoldigheden i bestyrelsen.

Mangfoldighedspolitikken skal inkludere en fastsættelse af individuelle kvantitative mål vedrørende kønsbalance. En virksomhed bør tilstræbe en passende kønsbalance i bestyrelsen og sikre, at princippet om lige muligheder respekteres ved udvælgelsen af dets medlemmer. Ved fastsættelse af kvantitative mål for kønsbalance bør virksomheder tage hensyn til resultater af benchmarking af mangfoldighed, som offentliggøres af Finanstilsynet eller andre relevante internationale organer eller organisationer.

Ledelsessystemet skal gennemgås regelmæssigt internt. En sådan intern gennemgang skal omfatte en vurdering af, om ledelsens sammensætning, effektivitet og interne ledelse er tilstrækkelig under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med forsikringsselskabets virksomhed. Gruppe 1-forsikringsselskaberne skal i overensstemmelse med artikel 258, stk. 6, 2. afsnit, i Solvens II-forordningen, i vurderingen af sammensætnings tilstrækkelighed, inddrage hensyn til kønsbalance og mangfoldighed.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen vil Finanstilsynet vurdere, om politikken i tilstrækkelig grad fremmer mangfoldighed. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra EIOPA og ICP, i det omfang sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 20, litra a, i Solvens II Review, som indsætter artikel 41, stk. 1, fjerde og femte afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Til nr. 31 (§ 95, stk. 6-10, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 95 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler om bestyrelsens overordnede og strategiske funktion. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen i medfør af stk. 1-4. Hjemlen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1405 af 5. december 2024 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (ledelsesbekendtgørelsen).

Det følger af den gældende § 6 i ledelsesbekendtgørelsen, at i gruppe 1-forsikringsselskaber og i gruppe 2-forsikringsselskaber skal bestyrelsen løbende, dog

mindst én gang om året, vurdere, om virksomhedens politikker, jf. § 5, samt retningslinjerne til direktionen, jf. §§ 7 og 8, er betryggende i forhold til virksomhedens forretningsmæssige aktiviteter, organisation og ressourcer samt de markedsforhold, som virksomhedens aktiviteter drives under.

Med Solvens II Review ændres artikel 41, stk. 3, der er delvist implementeret i § 6 i ledelsesbekendtgørelsen. Ændringen vedr. kravene til hyppigheden af virksomhedernes gennemgang af politikkerne, som nævnt, tilpasses proportionelt til de nye kategorier, hhv. »små og ikke komplekse virksomheder« og »små og ikkekomplekse koncerner«, og for virksomheder og koncerner, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, men som har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15, vedr. de nye kategorier og proportionalitetsforanstaltninger.

Det foreslås grundet der indsættes proportionalitetsforanstaltninger for »små og ikke komplekse virksomheder« og »små og ikkekomplekse koncerner«, og for virksomheder og koncerner, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, men som har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, at kravene om hyppighed af gennemgang af virksomhedens politikker efter den gældende § 95, stk. 1, i den gældende § 6, stk. 1, i ledelsesbekendtgørelsen, udskilles af bestemmelsen i ledelsesbekendtgørelsen og samles i lov om forsikringsvirksomhed sammen med de nye proportionalitetsforanstaltninger vedr. hyppighed af gennemgang af politikker.

Bestemmelserne i artikel 41, stk. 3, andet afsnit, 1.-3. pkt. foreslås således indsat som nye stykker 6-8 i § 95.

Det foreslås i *§ 95, stk. 6,* at bestyrelsen for gruppe 1-forsikringsselskabet og virksomheden omfattet af § 166, stk. 1 og 2, løbende skal tage stilling til og mindst én gang årligt gennemgå de skriftlige politikker efter stk. 1, jf. dog. stk. 7 og 8.

Det foreslåede vil indebære, at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, er forpligtede til at gennemgå skriftlige politikker årligt.

Medlemslandene skal sikre, at virksomheder, fastlægger og anvender skriftlige politikker på en række områder, herunder som minimum risikostyring, intern kontrol, intern revision, aflønning og i givet fald outsourcing. Disse politikker skal godkendes af forsikringsselskabets øverste ledelse.

Normalt skal revurderingen ske mindst en gang om året, men i perioder med større ændringer i virksomhedens forhold og/eller markedsforholdene skal revurderingen foretages hyppigere.

En revurdering behøver ikke nødvendigvis at føre til ændringer, men hvis bestyrelsen skønner, at politikken ikke er betryggende, skal bestyrelsen foretage en fornyet fastlæggelse heraf.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 6, i bekendtgørelse nr. 1405 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v., som foreslås videreført i § 95, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 26 i bekendtgørelsen. Overtrædelse af § 95, stk. 1-4, er ligeledes dag strafbelagt med bøde i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslås i § 312, stk. 1, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 6 er hvert enkelt medlem af bestyrelsen i det pågældende gruppe 1-forsikringsselskab eller i en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Det betyder, at en sådan virksomhed kan straffes med bøde, hvis den ikke opfylder kravene i § 95, stk. 6.

Det foreslås med § 312, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af § 95, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 7 er hvert enkelt medlem af bestyrelsen i det pågældende forsikringsselskab eller i en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme et eller flere af kravene i stk. 7.

Den foreslåede § 95, stk. 6, vil implementere dele af artikel 1, nr. 20, litra c, i Solvens II Review, som ændrer artikel 41, stk. 3, andet afsnit, 1. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Der er med lovforslaget ikke tiltænkt materielle ændringer

Det foreslås i *§ 95, stk. 7,* at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der har opnået forudgående godkendelse, jf. den foreslåede § 8 a, kan foretage en mindre hyppig gennemgang af skriftlige politikker end årligt, dog som minimum hvert femte år, medmindre Finanstilsynet på grundlag af den pågældende virksomheds særlige forhold træffer afgørelse om, at der er behov for en hyppigere gennemgang.

Formålet er at forbedre proportionaliteten af tilsynsreglerne.

Det foreslåede vil indebære, at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. den foreslåede § 8, og gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der har fået Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. den foreslåede § 8 a, ikke forpligtes til at gennemgå skriftlige politikker årligt. Gennemgangen skal dog som minimum ske hvert femte år.

Det foreslåede vil også indebære, at Finanstilsynet på grundlag af den pågældende virksomheds særlige forhold, kan træffe afgørelse om, at der er behov for en hyppigere gennemgang end minimum hvert femte år.

Formålet med ændringen er at implementere proportionalitetsforanstaltningen i henhold til artikel 1, nr. 5, litra i, og nr. 13, i Solvens II Review. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15.

Det foreslås med ændringen i det foreslåede § 312, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 94, at overtrædelse af § 95, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 7 er hvert enkelt medlem af bestyrelsen i det pågældende forsikringsselskab eller i en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme et eller flere af kravene i stk. 7.

Den foreslåede § 95, stk. 7, vil implementere dele af artikel 1, nr. 20, litra c, i Solvens II Review, som ændrer artikel 41, stk. 3, andet afsnit, 3. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 95, stk. 8*, at stk. 7, finder tilsvarende anvendelse for gruppe 2-forsikringsselskaber.

Det foreslås med ændringen i det foreslåede § 312, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr.94, at overtrædelse af § 95, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 8 er hvert enkelt medlem af bestyrelsen i det pågældende forsikringsselskab. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme kravene i stk. 8.

Formålet er at give tilsvarende proportionalitet for gruppe 2-forsikringsselskaber, som ikke er omfattet af Solvens II reguleringen.

Regler om ledelse og indretning af forsikringsselskaber, følger af kapitel 11 og 12, i lov om forsikringsvirksomhed. Reglerne implementerer artikel 41-50 i Solvens II-direktivet. De krav, der gælder i relation til, hvordan virksomhederne skal sikre overholdelse af ledelseskravene, suppleres af bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. og af Solvens II-forordningens krav. Reglerne på koncernniveau finder anvendelse med de tilpasninger, som koncernforholdet nødvendiggør, jf. i øvrigt proportionalitetsprincippet.

§ 95, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler om bestyrelsens overordnede og strategiske funktion i et forsikringsselskab. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på blandet finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, jf. § 2, stk. 1.

Solvens II Review ændrer artikel 246 i Solvens II-direktivet, der omhandler tilsyn med ledelsessystemet på koncernniveau. Artikel 246 ændres for at præcisere den mutatis mutandis anvendelse på koncernniveau af ledelsesregler, der gælder for individuelle virksomheder. Dele af artikel 1, nr. 88, litra a og b, i Solvens II Review, indsætter artikel 246, stk. 1, 3. afsnit og artikel 246, stk. 2, 3. afsnit. Disse ændringer omfatter præcisering af kravene til skriftlige politikker på koncernniveau og rollen for den endelige modervirksomheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan. Bestemmelserne foreslås implementeret direktivnær som nye § 95, stk. 9 og 10.

Det foreslås i *§ 95, stk. 9,* at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal have skriftlige politikker på koncernniveau og sikre de skriftlige politikkers overensstemmelse med koncernpolitikkerne for alle regulerede virksomheder inden for koncernen. Virksomhederne sikrer også, at koncernpolitikker gennemføres på konsekvent vis af alle regulerede virksomheder inden for koncernen.

Med lovforslagets § 95, stk. 9, de allerede gældende krav om skriftlige politikker for ledelses- og tilsynsorgan på koncernniveau præciseres.

Uanset at aktiviteterne i en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2, ofte er mere afgrænsede end i et forsikringsselskab, er det vigtigt, at den overordnede og strategiske ledelse af virksomheden sker med udgangspunkt i den forretningsmodel, som disse virksomheders bestyrelse har valgt, og de hertil hørende risici.

En virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2, har som kapitalejer i et forsikringsselskab betydelige muligheder for at påvirke aktiviteter og risici i forsikringsselskabet. Endvidere kan en af disse virksomheder i vidt omfang få behov for at

understøtte dattervirksomheder økonomisk, særligt når det indgår i dattervirksomhedernes kapitalberedskaber, at modervirksomheden skal kunne bidrage med supplerende finansiering. Derfor er det tillige væsentligt, at bestyrelsen i en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2, løbende sikrer sig, at virksomheden har det fornødne kapitalgrundlag i forhold til virksomhedens aktiviteter.

I virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal bestyrelsen bidrage til at sikre, at risici kan identificeres og styres, at lovgivningen kan overholdes på tværs af koncernens selskaber, og at der kan tages stilling til, hvordan selve holdingvirksomheden, herunder en forsikringsholdingvirksomhed, kan leve op til de gældende regler for virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2.

Det foreslås med ændringen i det foreslåede § 312, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 94, at overtrædelse af § 95, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 9 er hvert enkelt medlem af bestyrelsen i det pågældende forsikringsselskab eller i en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme et eller flere af kravene i stk. 9.

Det foreslåede i § 95, stk. 9 vil implementere dele af artikel 1, nr. 88, litra b, i Solvens II Review, som indsætter artikel 246, stk. 2, 3. afsnit, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 95, stk. 10,* at det endelige moderforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, der har hovedsæde i Den Europæiske Union, eller den udpegede modervirksomhed i overensstemmelse med §§ 13 c og 13 d, har det endelige ansvar for, at den koncern, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b, overholder de love, forskrifter og administrative bestemmelser, der vedtages i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Bestyrelsen for hvert gruppe 1-forsikringsselskab i koncernen har fortsat ansvaret for, at det selv opfylder alle krav.

Med det foreslåede § 95, stk. 10, vil de allerede gældende krav til skriftlige politikker for ledelses- og tilsynsorgan på koncernniveau præciseres.

Det foreslåede vil medføre, at den endelige modervirksomhed, der er et gruppe 1-forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller blandet finansiel holdingvirksomhed, der har hovedsæde i Den Europæiske Union, eller den udpegede modervirksomhed i overensstemmelse med de foreslåede § 13 c og § 13

d, har det endelige ansvar for, at den koncern, som er underlagt koncerntilsyn i efter det foreslåede § 9, stk. 1, nr. 31, litra a og b, overholder de love, forskrifter og administrative bestemmelser, der vedtages i medfør af Solvens II-direktivet. I langt de fleste tilfælde bør det være modervirksomhedens bestyrelse, der har det endelige ansvar for overholdelse af kravene. Hvad angår selve ansvaret, bør kravet betyde, at modervirksomheden bør have det overordnede ansvar for at sikre, at kravene er opfyldt. Hvis en dattervirksomhed har en specifik opgave i henhold til en bestemt bestemmelse, er det stadig dattervirksomheden, der bør udføre opgaven. Modervirksomheden bør dog være ansvarligt for at sikre, at dattervirksomheden rent faktisk udfører opgaven.

Det er relevant at sikre, at bestyrelsen løbende forholder sig til, om dens medlemmer har den fornødne viden og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af virksomheden. Det er i den forbindelse vigtigt, at bestyrelsen afdækker og håndterer de risici, der følger af samspillet mellem dattervirksomhedernes forretningsområder og disse for retningsområders indflydelse på driften af den endelig modervirksomhed. Hertil kommer, at en sådan virksomhed som kapitalejer vil have betydelig indflydelse på, hvem der kan vælges til bestyrelsen i forsikringsselskabet. Det er der for vigtigt, at en den endelig modervirksomheds bestyrelse har de fornødne kompetencer til at vurdere forsikringsselskabets forhold, så ledelsen i forsikringsselskabet har de påkrævede kompetencer.

Det foreslås med ændringen i § 312, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 94, at overtrædelse af § 95, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 10 er hvert enkelt medlem af bestyrelsen i det pågældende forsikringsselskab eller i en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme et eller flere af kravene i stk. 10.

Det foreslåede § 95, stk. 10, vil delvist implementere artikel 1, nr. 88, litra a, i Solvens II Review, som indsætter artikel 246, stk. 1, 3. afsnit, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Det foreslås samtidig, at stk. 6 rykkes, så det bliver stk. 11.

Til nr. 32 (§ 95 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

Solvens II-direktivet indeholder en lang række bestemmelser om tilsynet på koncernniveau. Afsnit III i Solvens II-direktivet indeholder regler om tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber i en koncern. Bestemmelserne vil skulle sikre, at der i hele Den Europæiske Union anvendes ens regler for at beskytte forsikringstagerne og skabe gennemsigtighed i forhold til koncernernes

risikoopgørelser og kapitalisering. Artikel 213, stk. 2, i Solvens II-direktivet omhandler, hvornår der skal udøves koncerntilsyn med en koncern.

Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 34 vil beskrive den koncernkonstruktion, der vil skulle føres tilsyn med efter artikel 213, stk. 2, i Solvens II-direktivet. Begrebet er relevant i forhold til reglerne om koncerntilsyn.

Regler om ledelse og indretning af forsikringsselskaber, følger af kapitel 11 og 12, i lov om forsikringsvirksomhed. Reglerne implementerer artikel 41-50 i Solvens II-direktivet. De krav der gælder i relation til, hvordan virksomhederne skal sikre overholdelse af ledelseskravene, suppleres af bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. og af Solvens II-forordningens krav. Regler om solvenskapitalgrundlaget og solvenskapitalkravet for koncerner fremgår af den gældende § 166 i lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelsen implementerer artikel 212-215, 218-220, 230-233 og 235 i Solvens II-direktivet, der regulerer tilsyn med koncerner, hvori der indgår forsikringsselskaber. Finanstilsynet skal i henhold til § 166 føre koncerntilsyn i de tilfælde, hvor modervirksomheden i koncernen eller delkoncernen er et gruppe 1-forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed beliggende i Danmark. I de tilfælde, hvor modervirksomheden i koncernen eller delkoncernen har sit hovedsæde i et andet medlemsland, vil tilsynet med solvenskapitalkravet for koncernen blive foretaget af dette lands tilsynsmyndighed, jf. dog § 167 i lov om forsikringsvirksomhed og bemærkningerne hertil. Koncerntilsynet efter denne bestemmelse omfatter af koncerntilsynet i henhold til den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, der delvist implementerer artikel 213, stk. 2, litra b.

Solvens II Review indsætter nye bestemmelser med krav til øverste modervirksomheder, der er forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder, og omfattet af koncerntilsynet i henhold til det foreslåede § 9, stk. 1, nr. 34, litra a. De nye bestemmelser vil omfatte krav om, at koncernens interne ordninger og fordeling af opgaver skal være tilstrækkelige til at overholde Solvens II-direktivet, og at den organisatoriske opbygning af den koncern, som er forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed er en del af, ikke hæmmer eller på anden måde forhindrer et effektivt tilsyn med koncernen og dennes datterforsikringsselskaber.

De nye bestemmelser i artikel 213b, stk. 2 og 3, og i artikel 258, stk. 2a, i Solvens II-direktivet, der fastsætter passende foranstaltninger overfor en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed for at sikre eller genoprette, alt efter hvad der er relevant, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn, og

passende foranstaltninger overfor horisontale koncerner, hvor en koncerns organisatoriske struktur, er af en sådan art, at den hæmmer eller forhindrer effektivt tilsyn med koncernen eller forhindrer koncernen i at overholde kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn, for at sikre eller genoprette, alt efter tilfældet, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og overholdelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn, foreslås implementeret som § 280 a i lov om forsikringsvirksomhed, hvorfor der henvises til lovforslagets § 1, nr. 87 for nærmere herom.

Den nye bestemmelse i artikel 258, stk. 2b, i Solvens II-direktivet, med en liste af passende foranstaltninger, der kan anvendes af Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende, ud over de beføjelser, der fremgår af artikel 213b, stk. 2 og 3, foreslås implementeret som § 280 b, i lov om forsikringsvirksomhed, hvorfor der henvises til lovforslagets § 1, nr. 87 for nærmere herom.

Artikel 213b, stk. 1, medfører behov tilpasning af den gældende regulering, for at sikre overensstemmelse med Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil sikre, at kravene til forsikringsholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder omfattet af den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, der skal sikre effektivt koncerntilsyn i henhold til artikel 213b, stk. 1, implementeres direktivnært som en ny § 95 a, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslås derfor at indsætte en ny *§ 95 a,* der vil fastsætte kravene til en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed, der er underlagt koncerntilsyn, der skal sikre, at der kan føres et effektivt koncerntilsyn og som, hvis ikke er opfyldt eller ikke længere er opfyldt, vil kunne pålægges passende tilsynsforanstaltninger i henhold til de foreslåede § 280 a og § 280 b.

Det foreslås i *§ § 95 a, stk. 1,* at forsikringsholdingvirksomheden eller den blandet finansiel holdingvirksomhed, der er underlagt koncerntilsyn i henhold til den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, skal sikre opfyldelse af kravene i de foreslåede nr. 1 og 2 i bestemmelsen.

Dette er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet, hvorefter udgangspunktet er, at det er den øverste – i direktivet benævnt den endelige – modervirksomhed på fællesskabsniveau, dvs. på tværs af EU, som bærer ansvaret for at efterleve koncernreglerne, jf. direktivets artikel 215, stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed, der er underlagt koncerntilsyn, skal sikre, at de interne ordninger og fordelingen af opgaver inden for koncernen er tilstrækkelige

til at overholde kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn, jf. den foreslåede § 95 a, nr. 1, og at den organisatoriske opbygning af den koncern, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed er en del af, ikke hæmmer eller på anden måde forhindrer effektivt tilsyn med koncernen og dens datterforsikringsselskaber, jf. den foreslåede § 95 a, nr. 2.

I vurderingen efter den foreslåede nr. 1, skal der tages hensyn til de i artikel 213b, stk. 1, litra a, nr. i-iii listede hensyn, der foreslås implementeret som nr. 1, litra a-c.

Det foreslås i *nr. 1,* at de interne ordninger og fordelingen af opgaver inden for koncernen er tilstrækkelige til at overholde kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn og navnlig er effektive med hensyn til at
a) koordinere alle forsikringsholdingvirksomhedens eller den blandede finansielle holdingvirksomheds dattervirksomheder, herunder om nødvendigt gennem en passende fordeling af opgaver blandt disse dattervirksomheder,
b) forhindre eller håndtere konflikter internt i koncernen,
c) håndhæve de koncernpolitikker, som er fastlagt af forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, i hele koncernen.

Det vil navnlig gælde i forhold til at koordinere og fordele opgaver blandt dattervirksomheder, forhindre eller håndtere konflikter internt i koncernen og håndhæve koncernens politikker, der er fastsat af forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed for hele koncernen.

Forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed kan være modervirksomheder i mere eller mindre komplicerede koncernstrukturer. Det indebærer en risiko for, at det er vanskeligt for ledelsen i forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed at vurdere de økonomiske forhold og risici i de enkelte dattervirksomheder og på tværs i koncernen som helhed.

Forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed bør derfor på koncernniveau være organiseret på en måde, der sikrer, at holdingvirksomhedens ledelse har et overblik over risici, der optræder på tværs af koncernen. Det er med til at sikre, at ikke alene risici i de enkelte dattervirksomheder håndteres, men også risici på tværs af koncernen.

Ledelsen i holdingvirksomheden bør desuden kunne vurdere, om og hvordan væsentlige ændringer i koncernen i form af den juridiske organisering (eksempelvis oprettelse af nye dattervirksomheder, fusioner, overtagelser, frasalg eller

opløsning af koncernen eller eksterne udviklinger) kan påvirke risiciene for koncernen som helhed.

Den interne organisering bør stemme overens med forsikringsholdingvirksomhedens eller den blandede finansielle holdingvirksomheds politikker, som skal indeholde virksomhedens overordnede strategiske mål for de pågældende risikoområder, herunder identifikation og afgrænsning af de risici, som holdingvirksomheden ønsker at påtage sig på de pågældende områder, og anvisninger om hvorledes de strategiske mål opnås.

Holdingvirksomheden dækker og håndterer de risici og andre problemområder, der kan opstå som følge af samspillet mellem dattervirksomhedernes forretningsområder af en vis størrelse og kompleksitet. Her bør den pågældende holding virksomhed have koncernpolitikker, der adresserer samspillet mellem de risikoområder, der findes i dattervirksomhederne, samt hvordan risici i dattervirksomhederne vil kunne påvirke koncernen som helhed, og endvidere hvordan sådanne risici håndteres.

De enkelte dattervirksomheders interesser og koncernens interesser på længere sigt samt opfyldelse af regulatoriske krav bør stemme overens. Der bør derfor være en overordnet og koordineret politik i relation til den samlede koncernvirksomhed, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed driver.

Det bør endvidere sikres, at der foretages kontrol af alle væsentlige risikobehæftede opgaver i koncernen. Det vil bero på forholdene i den enkelte forsikringsholdingvirksomhed eller blandet finansielle holdingvirksomhed, hvad der kræves i den konkrete virksomhed for at opfylde kravene til interne kontroller. Det bør sikres, at der er en ramme for intern kontrol, der omfatter forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed på koncernniveau.

Forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed bør endvidere have passende overvågning af, at administrative opgaver udføres på en betryggende og ensartet måde, og at forretningsgange m.v. bliver overholdt.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 1 vil medføre krav om, at de interne ordninger og fordelingen af opgaver inden for koncernen er tilstrækkelige til at overholde kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn, der følger af afsnit III, i Solvens II-direktivet. Afsnit III i Solvens II-direktivet indeholder regler om tilsyn med

forsikrings- og genforsikringsselskaber i en koncern, og omfatter artiklerne 212-266.

I vurderingen efter den foreslåede nr. 1, skal der tages hensyn til de i artikel 213b, stk. 1, litra b nr. i-iii listede hensyn, der foreslås implementeret som nr. 2, litra a-c.

Det foreslås i *nr. 2,* at organisationsstrukturen i den koncern, hvori forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed er en del af, ikke hæmmer eller på anden måde forhindrer effektivt tilsyn med koncernen og dens datterforsikringselskaber, idet der navnlig tages hensyn til
a) positionen af forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed i koncernen med flere niveauer
b) aktionærstrukturen,
c) den rolle, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed har i koncernen.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 2 vil medføre krav om, at den organisatoriske opbygning af den koncern, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed er en del af, ikke hæmmer eller på anden måde forhindrer effektivt tilsyn med koncernen og dens datterforsikringsselskaber.

I vurderingen af dette kriterie tages der især hensyn til den organisatoriske placering af forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed i en koncern med flere niveauer, ejerstrukturen og den rolle, forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed har i koncernen.

Forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder kan være modervirksomheder i mere eller mindre komplicerede koncernstrukturer. Det er vigtigt, at det med hensyn til den interne organisering er muligt at henføre økonomiske forhold og risici i koncernen til de juridiske enheder i koncernen.

Desuden skal der være en særskilt forretningsmodel for de enkelte juridiske enheder med tilhørende forretningsgange. Der bør endvidere være en klar ejerstruktur af de enkelte juridiske enheder i koncernen. Desuden bør der tages hensyn til forsikringsholdingvirksomhedens eller den blandede finansielle holdingvirksomheds rolle. Hvis en forsikringsholdingvirksomheds eller en blandede finansiel holdingvirksomheds eneste aktivitet er at eje kapitalandele i dattervirksomheder, vil dette medføre, at der bedre kan føres tilsyn for de enkelte juridiske

enheder, da disses aktiviteter typisk vil være adskilt. Der kan dog også være koncernstrukturer med flere komplekse forretningsområder, hvor disse varetages på tværs af koncernstrukturen. I disse tilfælde vil kravet til den organisatoriske struktur i udgangspunktet være på en sådan måde, at aktiviteten kan henføres til den relevante enhed.

Det fremgår af Solvens II Review præambelbetragtning nr. 79, at forsikringskoncerner frit kan træffe afgørelse om specifikke interne ordninger, opgavefordeling og organisationsstruktur inden for koncernen, sådan som de finder det hensigtsmæssigt for at sikre overholdelse af Solvens II-direktivet. I nogle få tilfælde kan sådanne ordninger og organisationsstrukturer dog bringe et effektivt koncerntilsyn i fare. Koncerntilsynsførende bør derfor under ekstraordinære omstændigheder og efter høring af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA) og de øvrige berørte tilsynsmyndigheder have beføjelse til at kræve ændringer af disse ordninger eller organisationsstrukturer. Koncerntilsynsførende bør begrunde deres afgørelser behørigt og redegøre for, hvorfor de eksisterende ordninger eller strukturer hindrer et effektivt koncerntilsyn og bringer det i fare.

I overensstemmelse hermed foreslås den foreslåede bestemmelse i § 95 a underlagt de med Solvens II Review indsatte artikel 213b, stk. 2 og 3, og artikel 258, stk. 2a og 2b, i Solvens II-direktivet, tilsynsbeføjelser, hvorefter Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende, kan træffe passende tilsynsforanstaltninger over for forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, efter at have fastslået, at kravene i den nye artikel 213b, stk. 1, ikke er opfyldt eller ikke længere er opfyldt. For at undgå at den organisatoriske opbygning af den koncern, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed er en del af, hæmmer eller på anden måde forhindrer effektivt tilsyn med koncernen og dens datterforsikringsselskaber, foreslås det, at Finanstilsynet får hjemmel til som den koncerntilsynsførende at træffe afgørelse om passende foranstaltninger overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed for at sikre eller genoprette kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn. Artikel 213b, stk. 2 og 3, og artikel 258, stk. 2a og 2b, i Solvens II-direktivet, foreslås implementeret som § 280 a og § 280 b, i lov om forsikringsvirksomhed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 83 for nærmere herom.

Den foreslåede § 95 a vil delvist implementere artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review, som indsætter artikel 213b, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Til nr. 33 (§ 105, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 105, stk. 1, fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for et medlem af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed. Kravene indebærer blandt andet, at bestyrelsesmedlemmet eller direktøren skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen, og skal have tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen. Kravene skal være opfyldt til enhver tid.

Det følger videre af stk. 2, at når en person tiltræder, påser Finanstilsynet, at vedkommende opfylder kravene til egnethed og hæderlighed. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

I sammenhæng hermed følger det af stk. 5, 1. pkt., at medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og, hvis forholdene efterfølgende ændres.
Bestemmelsen indebærer, at bestyrelsesmedlemmet eller direktøren skal indsende oplysninger om både teoretisk og praktisk erfaring med henblik på at dokumentere, at den pågældende har fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Oplysningerne kan i dag meddeles igennem udfyldelsen af et oplysningsskema på platformen Virk.dk, hvor øvrig nødvendig dokumentation, som f.eks. straffeattest, også kan vedlægges.

Den gældende § 105, stk. 6, fastsætter, at forsikringsselskabet er forpligtet til at påse overholdelsen af stk. 1. Heri ligger både en forpligtelse til at påse opfyldelse af kravene i stk. 1 ved medlemmets indtræden og løbende.

Vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen og direktionen opfylder kravene i stk. 1, vil i praksis skulle foretages af bestyrelsen i forbindelse med det pågældende medlems indtræden eller i forbindelse med forsikringsselskabets ansøgning om tilladelse. Det medlem af bestyrelsen eller direktionen, som vurderingen drejer sig om, må ikke være til stede under sagens behandling, og det skal protokolleres, at vedkommende ikke er til stede. Finanstilsynet kan bede

forsikringsselskabet om bestyrelsens vurdering både i forbindelse med forsikringsselskabets ansøgning om tilladelse i henhold til § 14, eller ved medlemmets indtræden i bestyrelse eller direktion samt alle senere vurderinger med henblik på at påse overholdelsen af bestemmelsen, jf. § 259, i lov om forsikringsvirksomhed.

Efter medlemmets indtræden i bestyrelse eller direktion skal forsikringsselskabet løbende overvåge egnetheden og hæderligheden af ledelsesmedlemmet og vurdere, om en egentlig ny vurdering af ledelsesmedlemmet er nødvendig. Bestyrelsen skal vurdere de enkelte ledelsesmedlemmers ageren og resultater. Bestyrelsen skal tage højde for alle nye relevante oplysninger, herunder oplysninger, der kan give anledning til tvivl om ledelsesmedlemmets egnethed og hæderlighed. Bestyrelsen bør som minimum foretage en revurdering af et ledelsesmedlems egnethed og hæderlighed, hvis der er en særlig anledning hertil. Det vil eksempelvis være relevant i tilfælde, hvor forsikringsselskabet har konstateret manglende overholdelse af reguleringen i en del af virksomheden, som det pågældende ledelsesmedlem har ansvaret for.

Hvis forsikringsselskabet bliver bekendt med, at forholdene nævnt i stk. 1 er ændret, og dette er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn med virksomheden, skal virksomheden hurtigst muligt meddele Finanstilsynet dette, jf. den foreslåede § 138.

Pligten til at meddele Finanstilsynet om ændringer i forhold nævnt i stk. 1 fratager ikke et bestyrelsesmedlem eller et medlem af direktionen vedkommendes ansvar for at opfylde kravene om egnethed og hæderlighed. Et medlem af direktionen eller bestyrelsen skal til enhver tid opfylde kravene om egnethed og hæderlighed, mens personen varetager hvervet eller stillingen i et forsikringsselskab, og meddele Finanstilsynet, hvis forholdene ændres.

Den gældende § 105, stk. 6, implementerer Solvens II-direktivets artikel 42, stk. 2og stk. 3.

Med Solvens II Review er der i foretaget ændringer i reglerne om egnethed og hæderlighed i artikel 42, stk. 2 og 3, i Solvens II-direktivet, der bl.a. er implementeret ved § 105 i lov om forsikringsvirksomhed.

For at sikre implementering af disse direktivændringer foreslås det at ophæve 105, stk. 6, og at der i stedet indsættes et nyt stk. 6.

Det foreslås i *§ 105, stk. 6, 1. pkt.,* at forsikringsselskabet skal sikre, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen til enhver tid opfylder kravene i stk. 1, og § 106, i lov om forsikringsvirksomhed.

Med bestemmelsen foreslås det at videreføre den gældende retstilstand i stk. 6, hvorefter et forsikringsselskab er forpligtet til at påse at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Herudover vil virksomheden blive forpligtet til også at sikre, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen tillige opfylder kravene i § 106, om afsættelse af tilstrækkelig tid til varetagelse af hvervet eller stillingen.

Af bestemmelsen fremgår, at kravene i stk. 1, og § 106 skal opfyldes til en enhver tid. Derfor vil bestemmelsen også fortsat indebære, at forsikringsselskabet både er forpligtet til at sikre, at ledelsesmedlemmet opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i stk. 1, ved medlemmets indtræden i bestyrelse eller direktion og løbende, så længe det pågældende ledelsesmedlem varetager hvervet eller stillingen. Denne pligt udvides dog til også at omfatte overholdelsen af § 106, i lov om forsikringsvirksomhed.

Virksomhedernes pligt at sikre, at ledelsesmedlemmerne opfylder kravene, fratager ikke det enkelte bestyrelsesmedlem eller direktionsmedlem ansvaret for at opfylde kravene, og meddele Finanstilsynet, hvis forholdene ændres.

Det foreslås i *§ 105, stk. 6, 2. pkt.,* at virksomheden skal vurdere om et potentielt medlem opfylder disse krav inden medlemmet tiltræder hvervet og regelmæssigt herefter, når medlemmet er tiltrådt.

Lovforslaget vil ikke være til hinder for overholdelse af dansk selskabsret, da der kan forekomme tilfælde, hvor en virksomhed ikke vil have mulighed for at have foretaget en forudgående egnet- og hæderlighedsvurdering af en kandidat, der stiller op på generalforsamling. I sådanne tilfælde skal vurderingen foretages umiddelbart efter generalforsamlingen, hvis kandidaten blev valgt til bestyrelsen.

Med det foreslåede stk. 6, 2. pkt. tydeliggøres det, at virksomheden bl.a. skal sikre, at dens ledelsesmedlemmer opfylder kravene i § 105, stk. 1, og § 106, i lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelsen vil i høj grad videreføre den gældende retstilstand, hvor virksomhederne også i dag er forpligtet til at vurdere medlemmers egnethed og hæderlighed både inden medlemmet indtræder i bestyrelsen eller direktionen og efterfølgende, så længe personen varetager hvervet eller stillingen. Med bestemmelsen vil pligten dog blive udvidet til også at

omfatte vurdering af om medlemmet afsætter tilstrækkelig tid til varetagelse af hvervet eller stillingen, jf. § 106, i lov om forsikringsvirksomhed.

Virksomhedens interne egnetheds- og hæderlighedsvurdering forud for et ledelsesmedlems indtræden i direktionen eller bestyrelsen skal foretages under hensyntagen til de tilsynsmæssige krav og forventninger, der stilles til ledelsesmedlemmer i den pågældende type stilling og virksomhed. Det betyder bl.a., at virksomheden ved vurdering af egnetheden vil skulle tage højde for de konkrete ansvarsområder stillingen indebærer og karakteren og størrelsen af den virksomhed, som stillingen bestrides i. Ved virksomhedens interne vurdering af medlemmets hæderlighed skal forhold som omdømme, uafhængighed og integritet inddrages. Det bemærkes i den forbindelse også, at fraværet af en straffedom eller igangværende retsforfølgning for en strafbar handling ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at opfylde kravet om at have et godt omdømme og udvise hæderlighed og integritet.

Pligten til regelmæssigt at vurdere, om medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen opfylder kravene i stk. 1 og § 106, i lov om forsikringsvirksomhed, vil indebære, at virksomheden med faste intervaller skal undersøge og vurdere om kravene fortsat opfyldes efter ledelsesmedlemmers tiltræden i bestyrelsen eller direktionen. Virksomheden vil derfor bl.a. skulle undersøge og vurdere, om der er opstået forhold, som kan bringe tvivl om et ledelsesmedlems hæderlighed eller integritet, herunder f.eks. lovovertrædelser eller interessekonflikter. Den løbende forpligtelse vil også omfatte en stillingtagen og vurdering af om det enkelte ledelsesmedlem har afsat tilstrækkelig tid til varetagelse af hvervet eller stillingen. Den regelmæssige vurdering vil også omfatte et direktionsmedlems egnethed i de tilfælde, hvor f.eks. et ansvarsområde ændrer sig eller udvides med nye ansvarsområder. I sådanne tilfælde skal det vurderes, om medlemmet også er fagligt egnet til varetagelsen af de nye områder, og der skal indsendes en ny ansøgning til Finanstilsynet.

Bestemmelsen vil ikke fastsætte en specifik frekvens for de regelmæssige vurderinger. Det vil derfor være op til virksomheden at fastsætte en passende frekvens.

En årlig vurdering vil som udgangspunkt være tilstrækkelig, medmindre virksomhedens forhold tilsiger andet.

Bestemmelsen vil heller ikke fastsætte, hvordan de regelmæssige vurderinger skal gennemføres i virksomheden. Det vil derfor være op til virksomheden at indrette sig hensigtsmæssigt og proportionalt. Det forventes dog, at

virksomheden kan dokumentere sine vurderinger og dermed overholdelsen af den løbende forpligtelse.

Det foreslås i *§ 105, stk. 6, 3. pkt.,* at bliver virksomheden bekendt med forhold, som kan påvirke vurderingen af medlemmets egnethed og hæderlighed, skal virksomheden foretage en revurdering af medlemmet og hurtigst muligt underrette Finanstilsynet herom.

Den foreslåede bestemmelse viderefører i alt væsentlighed den gældende retstilstand og den pligt, der allerede i dag følger af virksomhedernes pligt til at påse overholdelsen af stk. 1. Med nyaffattelsen af bestemmelsen vil det dog blive gjort klart i lovteksten, at virksomheden er forpligtet til at handle på eventuelle forhold eller oplysninger, der potentielt kan indebære, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen ikke længere kan vurderes egnet eller hæderlig. Virksomheden skal i sådanne tilfælde revurdere, om medlemmet opfylder kravene til egnethed og hæderlighed og hurtigst muligt underrette Finanstilsynet om forholdet og revurderingen.

Bestemmelsen skal i øvrigt ses i sammenhæng med den generelle regel i § 138, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, hvorefter et forsikringsselskab der bliver bekendt med, at forholdene nævnt i stk. 1 er ændret, og dette er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn med virksomheden, hurtigst muligt skal meddele Finanstilsynet dette.

Forsikringsselskabet skal underrette Finanstilsynet om enhver ændring med hensyn til, hvilke personer, der reelt driver en virksomhed eller er ansvarlige for andre nøglefunktioner, og om årsagerne til ændringen samt alle oplysninger, der er nødvendige for kunne vurdere, om de nye personer, der er udnævnt til at lede virksomheden, er egnede og hæderlige. Forsikringsselskabet skal underrette Finanstilsynet, hvis en af de i artikel 42, stk. 1, i Solvens II-direktivet, nævnte personer ikke længere opfylder kravene i stk. 1 eller er blevet udskiftet af denne årsag.

Det foreslås i *§ 105, stk. 6, 4. pkt.,* at virksomheden skal sikre, at oplysningerne om medlemmernes egnethed og hæderlighed holdes ajour og efter anmodning oplyses til Finanstilsynet.

Bestemmelsen vil indebære, at virksomheden skal kunne dokumentere sin in terne vurdering af et ledelsesmedlems egnethed og hæderlighed, der løbende skal opdateres på baggrund af de regelmæssige vurderinger, som gennemføres.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 105, stk. 6, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen vil være forsikringsselskabet. En overtrædelse af stk. 6 kan f.eks. bestå i, at virksomheden ikke foretager regelmæssige vurderinger sine ledelsesmedlemmers opfyldelse af kravene i § 105, stk. 1 og § 106 i lov om forsikringsvirksomhed, jf. stk. 6, 2. pkt. En overtrædelse vil f.eks. også kunne bestå i, at virksomheden ikke revurderer egnetheden af et ledelsesmedlem, jf. stk. 6, 3. pkt., når den bliver bekendt med forhold, som kan påvirke vurderingen af medlemmets egnethed og hæderlighed. Herudover vil en overtrædelse også kunne bestå i, at virksomheden ikke holder oplysningerne om medlemmernes egnethed og hæderlighed ajour, jf. stk. 6, 4. pkt.

Finanstilsynet vil i sin vurdering af overholdelsen af § 105, stk. 6, inddrage relevante retningslinjer fra Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), i det omfang sådanne foreligger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 21, i Solvens II Review, som ændrer artikel 42, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Til nr. 34 og 35 (§ 126, stk. stk. 6 og 7, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 126, stk. 6 i lov om forsikringsvirksomhed, at direktionen som nøgleperson kan udpege en medarbejder, der også har ansvar for andre opgaver end funktionens, hvis det er forsvarligt under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af virksomhedens risici og aktiviteter og eventuelle interessekonflikter i forhold til varetagelsen af funktionens opgaver, herunder at øvrige opgaver håndteres betryggende.

Det fremgår af den gældende § 126, stk. 7, i lov om forsikringsvirksomhed, at et medlem af direktionen kan alene udpeges som en af de i stk. 4 nævnte nøglepersoner, hvis udpegningen sker under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af virksomhedens risici og aktiviteter, og en sådan beslutning skal i så fald træffes af bestyrelsen.

Forsikringsselskabet kan som udgangspunkt frit beslutte, hvordan organiseringen skal være i praksis, medmindre andet er anført i medfør af reglerne i denne lov, regler udstedet i medfør heraf samt Solvens II-forordningen.

Med Solvens II Review er der foretaget ændringer i de generelle ledelseskrav i artikel 41 i Solvens II-direktivet, der bl.a. er implementeret ved § 126 i lov om forsikringsvirksomhed. Der tilføjes et nyt stk. 2a, til artikel 41 i Solvens II-direktivet.

Formålet er at forbedre proportionaliteten af tilsynsreglerne ved, at små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. den foreslåede § 8 og virksomheder og koncerner med Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. § 8a, kan gøre brug af muligheden for at de personer, der har ansvaret for nøglefunktionerne risikostyring, aktuar og compliance, også kan varetage enhver anden nøglefunktion end intern revision og enhver anden funktion eller være medlem af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, forudsat at potentielle interessekonflikter håndteres korrekt og kombinationen af funktioner eller kombinationen af en funktion, som forudsætter medlemskab af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet/ledelsen, ikke bringer personens evne til at varetage sine ansvarsområder i fare.

For at sikre implementering af disse direktivændringer foreslås det at nyaffatte § 126, stk. 6, og foretage en konsekvensrettelse af stk. 7. Den foreslåede bestemmelse er en direktivnær implementering af bestemmelsen i Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 126, stk. 6,* at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og gruppe 1-forsikringsselskaber eller koncerner, der har opnået forudgående godkendelse, jf. § 8 a, kan vælge, at de nøglepersoner, der har ansvaret for nøglefunktionerne risikostyring, aktuar og compliance, også varetage enhver anden nøglefunktion end intern audit og enhver anden funktion eller være medlem af direktionen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
1) Potentielle interessekonflikter håndteres korrekt.
2) Kombinationen af funktioner eller kombinationen af en funktion, som forudsætter medlemskab af direktionen, bringer ikke personens evne til at varetage sine ansvarsområder i fare.

Det foreslåede vil medføre, at hvis en virksomhed eller en koncern er klassificeret som en lille og ikkekompleks virksomhed i henhold til den foreslåede § 8, eller hvis en virksomhed eller koncern har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til den foreslåede § 8 a, kan de anvende en proportionalitetsforanstaltning, hvorefter en person der varetager en af nøglefunktionerne risikostyring, aktuar og compliance samtidigt kan varetage enhver anden

nøglefunktion end intern audit og enhver anden funktion eller være medlem af direktionen, hvis visse betingelser er opfyldt.

Organiseringen af nøglefunktioner kan udelukkende foregå på denne måde, hvis potentielle interessekonflikter håndteres korrekt og hvis kombinationen af funktioner eller kombinationen af en funktion, som forudsætter medlemskab af direktionen, ikke bringer personens evne til at varetage sine ansvarsområder i fare.

Forsikringsselskaber, der ikke opfylder kravene i stk. 6 skal udpege forskellige personer til at varetage nøglefunktionerne risikostyring, aktuar, compliance og intern revision.

Gruppe 1-forsikringsselskaber er forpligtede til at sikre effektive former for virksomhedsstyring og er i den forbindelse underlagt en række krav i relation til indretningen af virksomheden, herunder krav til indretningen af ledelsessystemet. Solvens II-direktivets regler på ledelsesområdet suppleres af Solvens II-forordningens regler.

Et af hovedformålene med Solvens II-direktivet er at sikre beskyttelse af forsikringstagerne og begunstigede. Af Solvens II Review præambelbetragtning nr. 20 fremgår det blandt andet, at ledelsessystemet i et forsikringsselskab er en vigtig faktor med hensyn til at sikre, at forsikringsselskabet bevarer sin finansielle sundhed. Vigtigheden af et effektivt ledelsessystem afspejles også i muligheden i artikel 29c, hvorefter Finanstilsynet ved alvorlige betænkeligheder med hensyn til risikoprofilen for små og ikkekomplekse virksomheder i henhold til artikel 29a, kan anmode en virksomhed om at undlade at anvende én eller flere proportionalitetsforanstaltninger. Som alvorlige betænkeligheder anses blandt andet, at virksomhedens ledelsessystem er ineffektivt i den i artikel 41 anvendte betydning.

Indretningen af ledelsessystemet skal tage afsæt i virksomhedens art, omfang og kompleksitet. Proportionalitetsprincippet finder anvendelse ift. kravene, idet eksempelvis virksomhedens kompleksitet har betydning for, hvor meget der skal til for at opfylde kravet om, at ledelsessystemet kan siges at være effektivt.

Hvis en virksomhed, jf. stk. 6, vælger at udpege en medarbejder til at være nøgleperson for en funktion samtidig med, at personen er ansvarlig for andre opgaver end funktionen eller ansvarlig for flere nøglefunktioner, har direktionen en forpligtelse til at sikre, at opgaverne varetages betryggende, og at sikre, at eventuelle interessekonflikter undgås. Når en nøgleperson også har ansvar for opgaver udover én funktions opgaver, er det altså et krav, at der er foretaget en

vurdering af, om personens ansvar og opgaver muliggør udførelse af funktionens opgaver som forudsat i reglerne, samt at potentielle interessekonflikter identificeres og enten undgås helt eller håndteres betryggende.

En virksomhed, der vælger at lade en person have ansvaret for både en funktion og et andet ansvarsområde eller for flere funktioner, skal dermed være i stand til at dokumentere, at overvejelser om interessekonflikter er inddraget og i nødvendigt omfang håndteret. Det vil være forskelligt fra virksomhed til virksomhed, hvordan opgaverne kan placeres, og om der kan siges at være sket en tilstrækkelig håndtering af eventuelle interessekonflikter. Mulighederne og en vurdering af, om forholdene kan anses for at være betryggende, vil derfor afhænge af den konkrete virksomheds forhold, og skal baseres på en konkret vurdering. Det er endvidere et krav, at det sikres, at personen har tilstrækkelig tid til at varetage rollerne, og at personen i øvrigt er egnet til at være ansvarlig for de respektive områder, jf. reglerne om egnethed og hæderlighed i § 105.

Den interne auditfunktion og funktionens nøgleperson skal være objektiv og uafhængig af forsikringsselskabets operationelle funktioner. Muligheden for at være ansvarlig for andre opgaver end funktionens gælder derfor ikke for den interne auditfunktion, der skal være uafhængig af de øvrige nøglefunktioner. Forbuddet er et decideret uafhængighedskrav, og Finanstilsynet vil ikke kunne dispensere herfra. Forbuddet gælder alle de personer, der varetager intern auditfunktionen, dvs. alle personer i en organisatorisk enhed.

I virksomheder, der har ansat en intern revisionschef, kan virksomheden dog udpege denne som ansvarlig for den interne auditfunktion, da de opgaver, der varetages i de to respektive roller, begge fordrer uafhængighed fra virksomhedens operationelle opgaver.

Ligeledes kan virksomheder, der har ansat en ansvarshavende aktuar, udpege denne til nøgleperson for aktuarfunktionen. Både intern revisionschef og ansvarshavende aktuar refererer til bestyrelsen, jf. blandt andet § 139, stk. 2. Udpeges de til nøgleperson, vil de fortsat referere til bestyrelsen og ikke til direktionen, som foreskrevet i stk. 5.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 126, stk. 6, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er direktionen. Den strafbare handling består i ikke at sikre, at placeringen af nøglefunktionen er betryggende, herunder at eventuelle interessekonflikter i forhold til

varetagelsen af funktionens opgaver og øvrige opgaver håndteres betryggende. Et eksempel herpå er, hvis direktionen placerer compliancefunktionens opgaver i en juridisk afdeling uden at sikre, at eventuelle interessekonflikter forbundet hermed er håndteret.

Formålet med ændringen er at implementere proportionalitetsforanstaltningen i henhold til artikel 1, nr. 5, litra i, og nr. 13 i Solvens II Review. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6 vil implementere dele af artikel 41, stk. 2a, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 20, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 126, stk. 7,* at beslutningen om at udpege et medlem af direktionen som en af de nævnte nøglepersoner i stk. 4, jf. stk. 6, skal træffes af bestyrelsen.

En virksomhed, der i overensstemmelse med det foreslåede stk. 6, vælger af lade et medlem af direktionen være ansvarlig for en nøglefunktion, skal være i stand til at dokumentere relevante overvejelser om, hvorvidt opgaverne kan løses betryggende, og at spørgsmålet om interessekonflikter er inddraget og i nødvendigt omfang håndteret. Det vil være forskelligt fra virksomhed til virksomhed, hvordan opgaverne kan placeres, og om der kan siges at være sket en tilstrækkelig håndtering af opgaverne og af eventuelle interessekonflikter. Mulighederne og en vurdering af, om forholdene kan anses for at være betryggende, vil derfor afhænge af den konkrete virksomheds forhold og skal baseres på en konkret vurdering.

Det er et krav, at en beslutning om at lade et medlem af direktionen være ansvarlig for en nøglefunktion træffes af virksomhedens bestyrelse, som løbende er forpligtet til at vurdere, om organiseringen understøtter en sund, hensigtsmæssig og forsvarlig ledelse af virksomheden. Det er endvidere et krav, at det sikres, at de omhandlede nøglepersoner har tilstrækkelig tid til at varetage rollerne, og at personerne i øvrigt er egnede til at være ansvarlig for nøglefunktionerne, jf. reglerne om egnethed og hæderlighed i § 105.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 126, stk. 7, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Ansvarssubjektet for overtrædelse af det foreslåede stk. 7 er det pågældende direktionsmedlem, der lader sig udpege som nøgleperson, samt

bestyrelsen, som vedtager udpegningen. Den strafbare handling består i, at et direktionsmedlem udpeges til nøgleperson i en virksomhed, hvor det under hensyntagen til den pågældende virksomheds art, omfang og kompleksitet ikke er forsvarligt at forene de to roller.

Det foreslåede i § 126, stk. 7, er en konsekvensrettelse som følge af at dele af artikel 1, nr. 20, litra b, i Solvens II Review, indsætter artikel 41, stk. 2a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Til nr. 36 (§ 127, stk. 2, 4 og 5, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 127, stk. 2, at et gruppe 1-forsikringsselskab uden unødigt ophold skal underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager. Bestemmelsen indeholder en løbende forpligtelse for gruppe 1-forsikringsselskabet til at underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der til enhver tid er identificeret som nøglepersoner, herunder de stillinger, som de pågældende nøglepersoner varetager. Det indebærer et krav om, at forsikringsselskaber underretter tilsynsmyndighederne om enhver ændring med hensyn til de personer, der reelt driver selskabet eller er ansvarlige for andre nøgleposter, og fremlægger alle sådanne oplysninger, der er nødvendige for vurdere, om de nyudnævnte ledere opfylder egnetheds- og hæderlighedskravet.

Det følger af den gældende § 127, stk. 4, at et gruppe 1-forsikringsselskab skal underrette Finanstilsynet, hvis en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder kravene i § 105, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det følger af den gældende § 127, stk. 5, at et gruppe 1-forsikringsselskab er forpligtet til at påse, at nøglepersoner overholder § 105, stk. 1.

Den gældende § 127, stk. 2, 4 og 5, implementerer dele af Solvens II-direktivets artikel 42 og 43.

Med forslaget til § 105, stk. 6, præciseres, at forsikringsselskabet er forpligtet til at påse overholdelsen af § 105, stk. 1. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i et forsikringsselskab skal meddele Finanstilsynet oplysninger om enhver ændring med hensyn til, hvilke personer, der reelt driver virksomheden eller er ansvarlige for andre nøglefunktioner, og om årsagerne til ændringen samt alle oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere, om de nye personer, der er

udnævnt til at lede virksomheden, er egnede og hæderlige. Forsikringsselskabet skal underrette Finanstilsynet, hvis en af de i nævnte personer i stk. 1 ikke længere opfylder kravene i stk. 1 eller er blevet udskiftet af denne årsag. Heri ligger en forpligtelse til at påse, at ledelsesmedlemmet opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1 ved medlemmets indtræden i bestyrelse og direktionen og løbende, så længe det pågældende ledelsesmedlem varetager hvervet eller stillingen.

Det foreslås at indsætte en tilsvarende præcisering til forpligtelsen for et gruppe 1 forsikringsselskab for så vidt angår nøglepersoner. Det foreslås, at § 127, stk. 2, 4 og 5, ophæves, og at der i stedet indsættes et nyt *stk. 2,* i *§ 127*, der samler den gældende § 127, stk. 2, 4 og 5, med de ændringer Solvens II Review medfører.

Det foreslås samtidig, at stk. 6 rykkes, så det bliver stk. 4.

Det foreslås således i *§ 127, stk. 2,* at § 105, stk. 1-6, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et gruppe 1-forsikringsselskab, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1.

Bestemmelsen vil medføre, at det med lovforslaget foreslåede bestemmelse i § 105, stk. 6, også vil finde tilsvarende anvendelse for nøglepersoner i et forsikringsselskab. Det vil blandt andet betyde, at et forsikringsselskab tilsvarende skal sikre, at nøglepersoner til enhver tid opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 105, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Virksomheden skal også tilsvarende vurdere om en nøgleperson opfylder disse krav inden denne tiltræder hvervet og regelmæssigt herefter, når nøglepersonen er tiltrådt. Bliver virksomheden bekendt med forhold, som kan påvirke vurderingen af nøglepersonens egnethed og hæderlighed, skal virksomheden foretage en revurdering af nøglepersonen og hurtigst muligt underrette Finanstilsynet herom. Virksomheden skal desuden tilsvarende sikre, at oplysningerne om nøglepersoners egnethed og hæderlighed holdes ajour og efter anmodning oplyses til Finanstilsynet.

Bestemmelsen vil også indebære, at et forsikringsselskab bliver forpligtet til handle, hvis virksomheden vurderer, at en nøgleperson ikke opfylder kravene i § 105, stk. 1. Virksomheden vil i sådanne tilfælde skulle sikre, at 1) den pågældende nøgleperson ikke tiltræder den påtænkte stilling, hvis vurderingen er afsluttet, inden nøglepersonen tiltræder, 2) rettidigt afsætte nøglepersonen, eller 3) rettidigt træffe yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at nøglepersonen er eller bliver egnet til den pågældende stilling.

Der henvises i det hele til lovforslagets § 105, stk. 6, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke ændre ved, at § 105, stk. 1, og § 127, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed fortsat finder tilsvarende anvendelse for en nøgleperson i et forsikringsselskab.

Nøglepersonen skal derfor fortsat opfylde kravene om egnethed og hæderlighed, jf. § 105, stk. 1, og har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold som nævnt i § 105, stk. 1, ved indtræden og løbende i forbindelse med ændringer i den pågældendes forhold omfattet af § 105, stk. 1, jf. § 127, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 127, stk. 2, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen vil være forsikringsselskabet. Den strafbare handling består i ikke at underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager. Et eksempel på overtrædelse er, at et gruppe 1-forsikringsselskab ikke underretter Finanstilsynet om, hvilken ansat der er identificeret som nøgleperson for risikostyringsfunktionen. En overtrædelse vil også kunne bestå i ikke at underrette Finanstilsynet om, at en nøgleperson ikke længere varetager sin stilling eller ikke længere opfylder kravene i § 105, stk. 1. Gruppe 1-forsikringsselskabet vil også kunne straffes med bøde, hvis en nøgleperson ikke opfylder betingelserne i § 105, og virksomhedens direktion burde have konstateret dette enten ved nøglepersonens indtræden eller efterfølgende, og den manglende konstatering skyldes en manglende vurdering af medlemmernes egnethed og hæderlighed, som burde have været foretaget med henblik på at påse overholdelsen af § 105, stk. 1.

Det foreslåede i § 127, stk. 2, er en konsekvensrettelse som følge af, at dele af artikel 1, nr. 21, i Solvens II Review, ændrer artikel 42, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Til nr. 38 (§ 132, stk. 2-10, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 132, stk. 1, indeholder de overordnede krav til selve indretningen af et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed, hvorunder det fremgår, at de skal have effektive former for virksomhedsstyring. Bestemmelsen indebærer, at de omhandlede former, procedurer og mekanismer skal omfatte

hele virksomheden og være proportionale med arten, omfanget og kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter. For forsikringsholdingvirksomheder vil intensiteten af kravene skulle afspejle aktiviteten i holdingvirksomheden. Af den gældende § 132, stk. 2 fremgår, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring.

Hjemlen til at fastsætte nærmere regler er anvendt i bekendtgørelses nr. 1405 af 5. december 2024 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (ledelsesbekendtgørelsen).

Et forsikringsselskabs eller en forsikringsholdingvirksomheds risikostyringssystem skal være effektivt og velintegreret i virksomhedens organisationsstruktur og i beslutningsprocessen. Herunder omfatter et effektivt risikostyringssystem de strategier, processer og rapporteringsprocedurer, der er nødvendige for til stadighed at kunne identificere, måle, overvåge, styre og på såvel et individuelt som et aggregeret plan indberette risici, som forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden har eller kan blive udsat for, og deres indbyrdes sammenhænge.

Krav til risikostyringssystemet følger blandt andet af artikel 259 og artikel 260 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-forordningen) og af de regler, der er fastsat i medfør af § 132, stk. 2, der med lovforslaget bliver til stk. 11, dvs. bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v.

Det foreslås, at den gældende nr. 1, i bilag 6, i ledelsesbekendtgørelsen, der implementerer dele af artikel 44, stk. 2, udskilles af bestemmelsen i ledelsesbekendtgørelsen og samles i lov om forsikringsvirksomhed sammen med en med ændringen der følger af Solvens II Review.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2* i § 132, hvorefter virksomheden skal have et risikostyringssystem, der skal være velintegreret i organisationsstrukturen og virksomhedens beslutningsprocesser. Udover områderne nævnt i artikel 259, stk. 1, i Solvens II-forordningen skal risikostyringssystemet i et gruppe 1-forsikringsselskab mindst dække de i nr. 1-6 oplistede områder.

Ændringen er en konsekvens af ændret EU-regulering. Den foreslåede bestemmelse i lovforslaget er en direktivnær implementering bestemmelsen i Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 132, stk. 2*, *nr. 1,* at et af områderne som risikostyringssystemet mindst skal omfatte, er forsikringstegning og hensættelser.

Det foreslås i *§ 132, stk. 2*, *nr. 2,* at et andet af områderne som risikostyringssystemet mindst skal omfatte, er aktiv-passiv styring.

Det foreslås i *§ 132, stk. 2*, *nr. 3,* at et tredje af områderne som risikostyringssystemet mindst skal omfatte, er investering, navnlig afledte instrumenter og lignende forpligtelser.

Det foreslås i *§ 132, stk. 2*, *nr. 4,* at et fjerde af områderne som risikostyringssystemet mindst skal omfatte, er styring af likviditets- og koncentrationsrisici, hvor der ved likviditetsrisiko forstås risiko for, at forsikringsselskaber ikke kan afhænde investeringer og andre aktiver med henblik på at imødekomme deres finansielle forpligtelser rettidigt.

Det foreslås i *§ 132, stk. 2*, *nr. 5,* at et femte af områderne som risikostyringssystemet mindst skal omfatte, er styring af operationel risiko, herunder cybersikkerhed som defineret i artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881 om ENISA (Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed), om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi og om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 (forordningen om cybersikkerhed).

Det foreslås i *§ 132, stk. 2*, *nr. 6,* at et sjette af områderne som risikostyringssystemet mindst skal omfatte, er genforsikring og andre risikoreduktionsteknikker.

Det foreslås i *§ 312, stk. 1, nr. 1,* at overtrædelse af § 132, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring indebærer, at overtrædelse af § 132, stk. 2, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 2 er den pågældende virksomhed. Den strafbare handling består i ikke at efterkomme et af de i stk. 2 nævnte krav og dermed sikre, at virksomheden har de nødvendige effektive former for virksomhedsstyring.

Den foreslåede bestemmelse i § 132, stk. 2, viderefører nr. 1 i bilag 6, i ledelsesbekendtgørelsen. Bestemmelse har til hensigt at videreføre ledelsesbekendtgørelsens bestemmelse, der implementerer dele af artikel 44, stk. 2, sammen med dele af artikel 1, nr. 22 i Solvens II Review, som ændrer artikel 44, stk. 2, litra e,

i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Regler om ledelse og indretning af forsikringsselskaber, følger af kapitel 11 og 12, i lov om forsikringsvirksomhed. Reglerne implementerer artikel 41-50 i Solvens II-direktivet.

De krav, der gælder i relation til, hvordan virksomhederne skal sikre overholdelse af ledelseskravene, suppleres af bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. og af Solvens II-forordningens krav. Reglerne på koncernniveau finder anvendelse med de tilpasninger, som koncernforholdet nødvendiggør, jf. i øvrigt proportionalitetsprincippet.

Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2 er forpligtede til at sikre effektive former for virksomhedsstyring og er i den forbindelse underlagt en række krav i relation til indretningen af virksomheden, herunder krav til indretningen af ledelsessystemet. Nøglefunktioner og nøglepersoner udgør en central del af virksomhedernes ledelsessystem.

Reglerne i den nugældende regulering afspejler i høj grad solvens II-reguleringen, hvorfor formålet med ændringen er at sikre en mere direktivnær implementering af bestemmelserne på koncernniveau. Det foreslåede har til formål at supplere den nugældende regulering for at sikre en forsvarlig og effektiv ledelse og virksomhedsstyring på koncernniveau.

Solvens II Review ændrer artikel 246 i Solvens II-direktivet omhandler tilsyn med ledelsessystemet på koncernniveau. Dele af artikel 1, nr. 88, litra a, b og d, i Solvens II Review, nyaffatter artikel 246, stk. 1, 1., 2. og 4. afsnit, artikel 246, stk. 2, 3. afsnit, og indsætter artikel 246, stk. 5. Ændringen sker for at præcisere den mutatis mutandis anvendelse på koncernniveau af ledelsesregler, der gælder for individuelle virksomheder.

Bestemmelserne foreslås implementeret direktivnært som nye § 132, stk. 3-10.

Reglerne i den nugældende regulering afspejler i høj grad solvens II-reguleringen, hvorfor formålet med ændringen er at sikre en mere direktivnær implementering af bestemmelserne på koncernniveau. Det foreslåede har til formål at supplere den gældende regulering for at sikre en forsvarlig og effektiv ledelse og virksomhedsstyring på koncernniveau.

Det foreslås i *§ 132, stk. 3,* at kravene til ledelsessystemet, som finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau, medfører at en koncerns ledelsessystem skal omfatte:

1) Deltagende gruppe 1-forsikringsselskaber.
2) Forsikringsholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder, der er modervirksomheder.
3) Alle tilknyttede virksomheder inden for koncernen, jf. § 13 a, der er underlagt koncerntilsyn i henhold til § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b.
4) Alle virksomheder, der forvaltes af en deltagende virksomhed eller dennes dattervirksomheder i fællesskab med én eller flere virksomheder, der ikke indgår i samme koncern.

Artikel 246, stk. 1, 1. afsnit, i Solvens II-direktivet, foreskriver, at kravene i direktivets afsnit I, kapitel IV, afdeling 2, om ledelsessystemer i forsikringsselskaber finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau. Afsnit I, kapitel IV, afdeling 2, fastsætter i artikel 41 generelle ledelseskrav, i artikel 42-43 regler om egnethed og hæderlighed, i artikel 44 og 46-48 regler om nøglefunktioner og nøglepersoner, herunder især artikel 44, stk. 4, med krav om en risikostyringsfunktion, artikel 46, stk. 1, med krav om en compliancefunktion, artikel 47, stk. 1, med krav om en intern auditfunktion og artikel 48, stk. 1, med krav om en aktuarfunktion, i artikel 45 regler om vurdering af egen risiko og solvens, og i artikel 49 regler om outsourcing. Disse artikler blev implementeret med lov nr. 308 af 28. marts 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed i kapitel 8 i lov om finansiel virksomhed, og er videreført uændret i kapitel 11 og 12, i lov om forsikringsvirksomhed, jf. FT 2022-23, Tillæg A, L 88 som fremsat, side 98. De krav, der gælder i relation til, hvordan virksomhederne skal sikre overholdelse af disse regler, suppleres af bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. og af Solvens II-forordningens krav. Reglerne på koncernniveau finder anvendelse med de tilpasninger, som koncernforholdet nødvendiggør, jf. i øvrigt proportionalitetsprincippet. Artikel 246, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., i Solvens II-direktivet, indebærer at kravene til ledelsessystemet, skal finde tilsvarende anvendelse på koncernniveau.

Det nye 2. og 3. pkt. i artikel 246, stk. 1, 1. afsnit, i Solvens II-direktivet, der foreslås implementeret i § 132, stk. 3, vil medføre, at koncernens ledelsessystem skal omfatte alle virksomheder i det foreslåede § 132, stk. 3, nr. 1-4.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre i alt væsentlighed den gældende retstilstand og virksomhedernes pligt til at påse overholdelsen af kravene til ledelsessystemet på koncernniveau, der allerede gælder i dag.

Med bestemmelsen vil det dog blive gjort klart i lovteksten, at virksomheden er forpligtet til at sikre, at ledelsessystemet omfatter de i den foreslåede § 132, stk. 3, oplistede virksomheder.

Det foreslås i § 312, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af § 132, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring vil indebære, at overtrædelse af § 132, stk. 3, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 3 er den pågældende virksomhed. Den strafbare handling består i ikke at efterkomme et af de nævnte krav i stk. 3 og dermed sikre, at virksomheden har de nødvendige effektive former for virksomhedsstyring.

Den foreslåede § 132, stk. 3, vil implementere dele af artikel 1, nr. 88, litra a, i Solvens II Review, der indsætter artikel 246, stk. 1, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 132, stk. 4,* at risikostyringssystemet og det interne kontrolsystem og rapporteringsprocedurerne skal gennemføres konsekvent i alle dattervirksomheder, der er omfattet af koncerntilsyn i medfør af § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, jf. dog stk. 3, med henblik på, at disse systemer og rapporteringsprocedurer kan kontrolleres på koncernniveau.

Disse systemer og rapporteringsprocedurer skal kontrolleres på koncernniveau.

Virksomhederne skal kunne redegøre for, hvordan risikostyrings- og interne kontrolsystemer samt rapporteringsprocedurer implementeres konsekvent af alle virksomheder inden for rammerne af koncerntilsyn, som krævet i artikel 246 i Solvens II-direktivet.

Det er vigtigt at sikre, at der sker en forsvarlig rapportering i forhold til alle de relevante ledelsesniveauer om de risici, som virksomhederne udsættes for, hvad enten dette sker som led i virksomhedens aktiviteter, herunder som kapitalejer i et forsikringsselskab eller i forhold til andre sideløbende aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre i al væsentlighed den gældende retstilstand og den pligt, der allerede i dag følger af virksomhedernes pligt til at påse overholdelsen af at risikostyringssystemet og det interne kontrolsystem og rapporteringsprocedurerne gennemføres konsekvent i alle dattervirksomheder. Formålet med lovforslaget er at præcisere, at koncerner skal sikre, at

risikostyringssystemet og det interne kontrolsystem og rapporteringsprocedurerne omfatter alle koncernens dattervirksomheder.

Modervirksomheden vil have det overordnede ansvar for at sikre, at kravene er opfyldt. Hvis en dattervirksomhed har en specifik opgave i henhold til en bestemt bestemmelse, er det stadig dattervirksomheden, der bør udføre opgaven. Modervirksomheden vil dog være ansvarlig for at sikre, at dattervirksomheden rent faktisk udfører opgaven.

Det foreslås i § 312, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af § 132, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring vil indebære, at overtrædelse af § 132, stk. 4, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 4 er den pågældende virksomhed. Den strafbare handling består i ikke at efterkomme et af de i stk. 4 nævnte krav og dermed sikre, at virksomheden har de nødvendige effektive former for virksomhedsstyring.

Den foreslåede § 132, stk. 4, vil implementere dele af artikel 1, nr. 88, litra a, i Solvens II Review, der indsætter artikel 246, stk. 1, 2. afsnit, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 132, stk. 5,* at risikostyringssystemet mindst skal dække al forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, der udøves i koncernen, samt væsentlig ikkeforsikringsvirksomhed. Det skal også dække risiciene i forbindelse med den virksomhed, som koncernen er eller kan blive udsat for, og deres indbyrdes afhængighed.

Formålet med de foreslåede regler i § 132, stk. 2-5, er at præcisere omfanget af risikostyringssystemet på koncernniveau.

Modervirksomheden vil have det overordnede ansvar for at sikre, at kravene er opfyldt. Hvis en dattervirksomhed har en specifik opgave i henhold til en bestemt bestemmelse, er det stadig dattervirksomheden, der bør udføre opgaven. Modervirksomheden vil dog være ansvarlig for at sikre, at dattervirksomheden rent faktisk udfører opgaven.

Regler om ledelse og indretning af forsikringsselskaber, følger af kapitel 11 og 12, i lov om forsikringsvirksomhed, der implementerer artikel 41-50 i Solvens II-direktivet, finder på koncernniveau anvendelse med de tilpasninger, som koncernforholdet nødvendiggør, jf. i øvrigt proportionalitetsprincippet. De krav, der

gælder i relation til, hvordan virksomhederne skal sikre overholdelse af ledelseskravene, suppleres af bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. og af Solvens II-forordningens krav.

Det foreslås med ændringen i det foreslåede § 312, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 94, at overtrædelse af § 132, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring vil indebære, at overtrædelse af § 132, stk. 5, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 5 er den pågældende virksomhed. Den strafbare handling består i ikke at efterkomme et af de i stk. 5 nævnte krav og dermed sikre, at virksomheden har de nødvendige effektive former for virksomhedsstyring.

Den foreslåede § 132, stk. 5, vil implementere dele af artikel 1, nr. 88, litra a, i Solvens II Review, der indsætter artikel 246, stk. 1, 4. afsnit, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 132, stk. 6,* at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal regelmæssigt overvåge virksomheden i sine tilknyttede virksomheder, herunder tilknyttede virksomhed er omhandlet i § 27, stk. 1, i bekendtgørelse om opgørelse af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav for koncerner m.v., og ikkeregulerede virksomheder. Denne overvågning skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, som de tilknyttede virksomheder skaber eller kan skabe på koncernniveau.

Det foreslåede vil medføre, at det er det deltagende forsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, der er den øverste modervirksomhed i en koncern, der regelmæssigt skal overvåge sine tilknyttede virksomheders aktiviteter. Dette gælder også for tilknyttede virksomheder, der udfører visse aktiviteter inden for andre finansielle sektorer, og ikkeregulerede virksomheder.

§ 27, stk. 1, i bekendtgørelse om opgørelse af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav for koncerner m.v., implementerer artikel 228, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), der nyaffattes med Solvens II Review. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i § 166 i lov om forsikringsvirksomhed. Artikel 228, stk. 1, fastsætter i litra a-e, hvad der skal forstås ved specifikke tilknyttede virksomheder fra andre finansielle sektorer.

Det følger af det foreslåede, at overvågningen dog skal stå i forhold til arten, om fanget og kompleksiteten af de risici, som de tilknyttede virksomheder genererer eller kan generere på koncernniveau.

Det foreslåede vil således medføre, at anvendelse på de nævnte virksomheder er underlagt proportionalitetsprincippet og finder anvendelse med de tilpasninger, som koncernforholdet nødvendiggør. Ledelsen i modervirksomheden, som f.eks. kan være en forsikringsholdingvirksomhed, har således pligt til at træffe de foranstaltninger, der er tilstrækkelige for at drive koncernen betryggende.

Regler om ledelse og indretning af forsikringsselskaber, følger af kapitel 11 og 12, i lov om forsikringsvirksomhed, der implementerer artikel 41-50 i Solvens II-direktivet, finder på koncernniveau anvendelse med de tilpasninger, som koncernforholdet nødvendiggør, jf. i øvrigt proportionalitetsprincippet. De krav, der gælder i relation til, hvordan virksomhederne skal sikre overholdelse af ledelseskravene, suppleres af bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. og af Solvens II-forordningens krav.

Reglerne i den nugældende regulering afspejler i høj grad solvens II-reguleringen, hvorfor formålet med ændringen er at sikre en mere direktivnær implementering af bestemmelserne på koncernniveau. Det foreslåede har til formål at supplere den nugældende regulering for at sikre en forsvarlig og effektiv ledelse og virksomhedsstyring på koncernniveau.

Det foreslås med ændringen i det foreslåede § 312, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr.94, at overtrædelse af § 132, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring indebærer, at overtrædelse af § 132, stk. 6, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 6 er den pågældende virksomhed. Den strafbare handling består i ikke at efterkomme et af de i stk. 6 nævnte krav og dermed sikre, at virksomheden har de nødvendige effektive former for virksomhedsstyring.

Den foreslåede § 132, stk. 6, vil delvist implementere artikel 1, nr. 88, litra b, i Solvens II Review, som ændrer i artikel 246, stk. 2, 2. afsnit, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 132, stk. 7,* at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal sikre, at koncernen har solide ledelsesordninger, der omfatter en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsigtig og konsekvent ansvarsfordeling og adskillelse af opgaver inden for koncernen. Koncernens ledelsessystem

skal tilstræbe at forebygge interessekonflikter eller, hvis dette ikke er muligt at håndtere dem.

Regler om ledelse og indretning af forsikringsselskaber, følger af kapitel 11 og 12, i lov om forsikringsvirksomhed, der implementerer artikel 41-50 i Solvens II-direktivet, finder på koncernniveau anvendelse med de tilpasninger, som koncernforholdet nødvendiggør, jf. i øvrigt proportionalitetsprincippet. De krav, der gælder i relation til, hvordan virksomhederne skal sikre overholdelse af ledelseskravene, suppleres af bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. og af Solvens II-forordningens krav.

Det følger af Solvens II-direktivet, at et gruppe 1-forsikringsselskabs organisation, ud over en bestyrelse og en direktion, skal omfatte en risikostyringsfunktion, en compliancefunktion, en aktuarfunktion og en intern auditfunktion. Disse funktioner anses i henhold til direktivet altid for nøglefunktioner, der er afgørende for gruppe 1-forsikrings selskabets drift. De overordnede krav til funktionerne er beskrevet i artikel 44 og 46-48 i Solvens II-direktivet. Reglerne om nøglepersoner og nøglefunktioner er overvejende implementeret i §§ 126-131 i lov om forsikringsvirksomhed.

Reglerne i den gældende regulering afspejler i høj grad solvens II-reguleringen, hvorfor formålet med ændringen er at sikre en mere direktivnær implementering af bestemmelserne på koncernniveau. Det foreslåede har til formål at supplere den nugældende regulering for at sikre en forsvarlig og effektiv ledelse og virksomhedsstyring på koncernniveau.

Det foreslås med ændringen i det foreslåede § 312, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 94, at overtrædelse af § 132, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring vil indebære, at overtrædelse af § 132, stk. 7, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 7 er den pågældende virksomhed. Den strafbare handling består i ikke at efterkomme et af de i stk. 7 nævnte krav og dermed sikre, at virksomheden har de nødvendige effektive former for virksomhedsstyring.

Det foreslåede § 132, stk. 7 vil implementere dele af artikel 1, nr. 88, litra d, i Solvens II Review, som indsætter artikel 246, stk. 5, 1. afsnit, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 132, stk. 8,* at de personer, der reelt driver en forsikrings- eller genforsikringskoncern, anses for at være de personer, der reelt driver modervirksomheden nævnt i § 95, stk. 10.

I henhold til artikel 246, stk. 1, 3. afsnit, i Solvens II-direktivet, har administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet for den endelige moderforsikrings- eller modergenforsikringsselskab, den forsikringsholdingvirksomhed eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, der har hovedsæde i Den Europæiske Union, eller den udpegede modervirksomhed i overensstemmelse med artikel 214, stk. 5 eller 6, det endelige ansvar for, at den koncern, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), og skal overholde de love, forskrifter og administrative bestemmelser, der vedtages i medfør af Solvens II-direktivet. Bestemmelsen foreslås implementeret som § 95, stk. 9, i lov om forsikringsvirksomhed, med lovforslagets § 1, nr. 31.

I langt de fleste tilfælde bør det være modervirksomhedens bestyrelse, der har det endelige ansvar for overholdelse af kravene. Modervirksomheden vil have det overordnede ansvar for at sikre, at kravene er opfyldt. Hvis en dattervirksomhed har en specifik opgave i henhold til en bestemt bestemmelse, er det stadig dattervirksomheden, der bør udføre opgaven. Modervirksomheden vil dog være ansvarlig for at sikre, at dattervirksomheden rent faktisk udfører opgaven.

Regler om ledelse og indretning af forsikringsselskaber, følger af kapitel 11 og 12, i lov om forsikringsvirksomhed, der implementerer artikel 41-50 i Solvens II-direktivet, finder på koncernniveau anvendelse med de tilpasninger, som koncernforholdet nødvendiggør, jf. i øvrigt proportionalitetsprincippet. De krav, der gælder i relation til, hvordan virksomhederne skal sikre overholdelse af ledelseskravene, suppleres af bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. og af Solvens II-forordningens krav.

Reglerne i den gældende regulering afspejler i høj grad solvens II-reguleringen, hvorfor formålet med ændringen er at sikre en mere direktivnær implementering af bestemmelserne på koncernniveau. Det foreslåede har til formål at supplere den nugældende regulering for at sikre en forsvarlig og effektiv ledelse og virksomhedsstyring på koncernniveau.

Det foreslås med ændringen i det foreslåede § 312, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 94, at overtrædelse af § 132, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring vil indebære, at overtrædelse af § 132, stk. 8, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 8 er den pågældende virksomhed. Den strafbare handling består i ikke at efterkomme et af de i stk. 8 nævnte krav og dermed sikre, at virksomheden har de nødvendige effektive former for virksomhedsstyring.

De foreslåede § 132, stk. 8 vil implementere dele af artikel 1, nr. 88, litra d, i Solvens II Review, som indsætter artikel 246, stk. 5, 2. afsnit, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 132, stk. 9,* at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal fastlægge, hvilke personer der har ansvaret for andre nøglefunktioner i forsikrings- eller genforsikringskoncernen, som er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b. Ledelsen, der er nævnt i § 95, stk. 10, har ansvaret for de aktiviteter, der udøves af disse personer.

Det forslåede vil medføre, at virksomhederne skal identificere de personer, der er ansvarlige for nøglefunktioner inden for en koncern, der er underlagt koncerntilsyn. Det foreslåede skal forstås som et krav om, at de berørte virksomheder identificerer de personer, der er ansvarlige for nøglefunktioner i virksomheder, der er omfattet af koncernen.

Det forslåede vil medføre, at de personer, der reelt leder en koncern, og som jf. den foreslåede § 95, stk. 10, anses for at være de personer, der reelt leder den endelig modervirksomhed, har det overordnede ansvar for alle aktiviteter, der udføres inden for koncernen. Solvens II Review præciserer, at dette omfatter de aktiviteter, der udføres inden for nøglefunktioner i virksomheder i koncernen. Med hensyn til kravene på individuelt niveau og i den enkelte virksomhed forbliver den øverste ledelse i den pågældende virksomhed ansvarlig for at sikre, at disse krav er opfyldt.

Regler om ledelse og indretning af forsikringsselskaber, følger af kapitel 11 og 12, i lov om forsikringsvirksomhed, der implementerer artikel 41-50 i Solvens II-direktivet, finder på koncernniveau anvendelse med de tilpasninger, som koncernforholdet nødvendiggør, jf. i øvrigt proportionalitetsprincippet. De krav, der gælder i relation til, hvordan virksomhederne skal sikre overholdelse af ledelseskravene, suppleres af bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. og af Solvens II-forordningens krav.

Reglerne i den gældende regulering afspejler i høj grad solvens II-reguleringen, hvorfor formålet med ændringen er at sikre en mere direktivnær implementering af bestemmelserne på koncernniveau. Det foreslåede har til formål at supplere

den nugældende regulering for at sikre en forsvarlig og effektiv ledelse og virksomhedsstyring på koncernniveau.

Det foreslås med ændringen i det foreslåede § 312, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 94, at overtrædelse af § 132, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring vil indebære, at overtrædelse af § 132, stk. 9, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 9 er den pågældende virksomhed. Den strafbare handling består i ikke at efterkomme et af de i stk. 9 nævnte krav og dermed sikre, at virksomheden har de nødvendige effektive former for virksomhedsstyring.

De foreslåede § 132, stk. 9 vil implementere dele af artikel 1, nr. 88, litra d, i Solvens II Review, som indsætter artikel 246, stk. 5, 3. afsnit, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 132, stk. 10,* at hvis de personer, der reelt driver en forsikrings- eller genforsikringskoncern eller har ansvaret for andre nøglefunktioner, også er de personer, der reelt driver ét eller flere forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller andre tilknyttede virksomheder eller har ansvaret for andre nøglefunktioner i en af disse virksomheder, sikrer den deltagende virksomhed, at rollerne og ansvarsområderne på koncernniveau er klart adskilt fra dem, der gælder på niveauet for den enkelte virksomhed.

Det foreslåede vil medføre, at hvor de personer, der reelt leder en koncern eller er ansvarlige for nøglefunktioner i den endelige modervirksomhed, også reelt leder en eller flere virksomheder i koncernen eller er ansvarlige for nøglefunktioner i sådanne virksomheder, gælder der specifikke krav til håndtering af interessekonflikter. I sådanne tilfælde skal virksomheden med holdingvirksomhed sikre, at rollerne og ansvaret på koncernniveau er klart adskilt fra rollerne og ansvaret på niveauet for hver enkelt virksomhed.

Regler om ledelse og indretning af forsikringsselskaber, følger af kapitel 11 og 12, i lov om forsikringsvirksomhed, der implementerer artikel 41-50 i Solvens II-direktivet, finder på koncernniveau anvendelse med de tilpasninger, som koncernforholdet nødvendiggør, jf. i øvrigt proportionalitetsprincippet. De krav, der gælder i relation til, hvordan virksomhederne skal sikre overholdelse af ledelseskravene, suppleres af bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. og af Solvens II-forordningens krav.

Reglerne i den gældende regulering afspejler i høj grad solvens II-reguleringen, hvorfor formålet med ændringen er at sikre en mere direktivnær implementering af bestemmelserne på koncernniveau. Det foreslåede har til formål at supplere den nugældende regulering for at sikre en forsvarlig og effektiv ledelse og virksomhedsstyring på koncernniveau.

Det foreslås med ændringen i det foreslåede § 312, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 94, at overtrædelse af § 132, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring vil indebære, at overtrædelse af § 132, stk. 10, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 10 er den pågældende virksomhed. Den strafbare handling består i ikke at efterkomme et af de i stk. 10 nævnte krav og dermed sikre, at virksomheden har de nødvendige effektive former for virksomhedsstyring.

De foreslåede § 132, stk. 10 vil implementere dele af artikel 1, nr. 88, litra d, i Solvens II Review, som indsætter artikel 246, stk. 5, 4. afsnit, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Det foreslås samtidig, at stk. 2 rykkes, så det bliver stk. 11.

Til nr. 39 (§§ 132 a – l, i lov om forsikringsvirksomhed)

(Til § 132 a)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 132 a* under den nye overskrift »Vurdering af egen risiko og solvens«, der vil implementere artikel 45, stk. 1, i en mere direktivnær gengivelse sammen med det nye stk. 1a og 1b, og dele af artikel 246 i Solvens II-direktivet, som en følge af Solvens II Review.

Ledelsesbekendtgørelsen indeholder en række bestemmelser om bestyrelsens og direktionens opgaver og ansvar, om organisation og ansvarsfordeling, herunder krav til virksomheder og koncerners vurdering af egen risiko og solvens. Bestemmelserne i ledelsesbekendtgørelsen uddyber de krav, der gælder i medfør af blandt andet § 95, stk. 6, § 96, stk. 2, § 126, stk. 8, og §132, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed.

Med ændringerne til Solvens II-direktivets artikel 45 om vurdering af egen risiko og solvens, vurderes det at være hensigtsmæssigt at overføre dele af reglerne herom fra ledelsesbekendtgørelsen til lov om forsikringsvirksomhed i

kombination med implementeringen af de nye regler på området. En overførsel af reglerne til loven kan bidrage til at give et bedre overblik over de krav, der gælder til vurderingen af egen risiko og solvens.

Det foreslås i *§ 132 a, stk. 1, 1. pkt.,* at gruppe 1-forsikringsselskaber som led i deres risikostyringssystem skal gennemføre vurderinger af deres egen risiko og solvens, jf. dog stk. 5.

Af præambelbetragtning nr. 36 i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv af 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) fremgår det, at alle gruppe 1-forsikringsselskaber som en integrerende del af deres forretningsstrategi regelmæssigt skal vurdere deres samlede solvensbehov med deres specifikke risikoprofil for øje. Denne vurdering kræver hverken, at der udarbejdes en intern model, eller har til formål at beregne et kapitalkrav, som er forskelligt fra solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet. Resultaterne af hver vurdering skal indberettes til Finanstilsynet som en del af de oplysninger, der skal udleveres i tilsynsøjemed.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at gruppe 1-forsikringsselskaber gennemfører en proces, hvor alle de risici, der er forbundet med dets virksomhed, og de tilsvarende kapitalbehov fastlægges. For at opnå dette skal virksomheden have tilstrækkelige og robuste processer til at vurdere, overvåge og måle sine risici og samlede solvensbehov, samt sikre, at resultaterne af vurderingen indgår som en væsentlig del af virksomhedens beslutningsprocesser.

Det foreslåede implementerer artikel 45, stk. 1, 1, pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås at indsætte en bestemmelse i *§ 132 a, stk. 1, 2. pkt.,* om, hvad denne vurdering mindst skal omfatte.

Det foreslås i *§ 132 a, stk. 1, 2. pkt., nr. 1,* at vurderingen skal omfatte virksomhedens samlede solvensbehov under hensyntagen til dets specifikke risikoprofil, godkendte risikotolerancegrænser og forretningsstrategi.

Det foreslåede vil medføre, at vurderingen af egen risiko og solvens skal omfatte en vurdering af det samlede solvensbehov. Virksomheden skal ved vurderingen af det samlede solvensbehov kvantificere sit kapitalbehov og beskrive øvrige nødvendige midler til at imødegå alle væsentlige risici, uanset om disse risici kan kvantificeres. For de identificerede væsentlige risici bør virksomheden, hvor

det er relevant, gennemføre tilstrækkelige stresstests for at sikre et forsvarligt grundlag for vurderingen af det samlede solvensbehov.

Vurderingen af det samlede solvensbehov skal være fremadrettet og omfatte et passende mellem- eller langsigtet perspektiv.

Hvis virksomheden i vurderingen af det samlede solvensbehov anvender et indregnings- og værdiansættelsesgrundlag, der afviger fra det, der er fastlagt i Solvens II, skal virksomheden redegøre for, hvordan dette grundlag giver en mere retvisende vurdering af virksomhedens specifikke risikoprofil, godkendte risikotolerancegrænser og forretningsstrategi, samtidig med at kravet om forsvarlig ledelse opretholdes. Virksomheden bør desuden kvantitativt estimere effekten af de forskellige indregnings- og værdiansættelsesgrundlag, hvor sådanne afviger fra Solvens II, i vurderingen af det samlede solvensbehov.

Det foreslåede implementerer artikel 45, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede er en direktivnær implementering af artikel 45, stk. 1, 2. pkt. litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 a, stk. 1, 2. pkt., nr. 2,* at vurderingen skal omfatte virksomhedens løbende overholdelse af kapitalkravene som fastsat i §§ 154 og 155, og af kravene vedrørende forsikringsmæssige hensættelser som fastsat i § 158.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden løbende skal analysere, om de lovpligtige kapitalkrav i henhold til Solvens II overholdes. Denne analyse skal som minimum omfatte vurdering af potentielle væsentlige ændringer i risikoprofilen, vurdering af kapitalgrundlagets sammensætning på tværs af de forskellige tiers, herunder hvordan sammensætningen kan ændre sig som følge af indløsning, tilbagebetaling og løbetider.

Desuden skal virksomheden sikre, at aktuarfunktionen bidrager med input til, om virksomheden løbende vil overholde kravene til beregning af forsikringsmæssige hensættelser, samt identificerer potentielle risici forbundet med usikkerhed i denne beregning.

Det foreslåede vil implementere artikel 45, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede er en direktivnær implementering af artikel 45, stk. 1, 2. pkt. litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF)

om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 a, stk. 1, 2. pkt., nr. 3,* at vurderingen skal omfatte det omfang, i hvilket den pågældende virksomheds risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for solvenskapitalkravet som omhandlet i § 154, stk. 1, og beregnet ved hjælp af standardformlen, eller virksomhedens partielle eller komplette interne model i overensstemmelse med § 154, stk. 2.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden skal vurdere, i hvilket omfang dets risikoprofil afviger fra de antagelser, der ligger til grund for beregningen af solvenskapitalkravet. Formålet er at sikre, at virksomheden forstår og forholder sig kritisk til de anvendte antagelser og vurderer, om de er passende i forhold til virksomhedens egen risikoprofil. Virksomheden skal sammenligne disse antagelser med sin egen forståelse af risikoprofilen og ikke blot forlade sig på, at de regulatoriske krav er tilstrækkelige.

Ledelsesbekendtgørelsen fastsætter nærmere krav til virksomheder og koncerners vurdering af egen risiko og solvens.

Det foreslåede vil implementere artikel 45, stk. 1, 2. pkt., litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Formålet med bestemmelsen er en mere direktivnær gengivelse af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 132 a, stk. 1, nr. 4,* at vurderingen skal omfatte hensyntagen til og analyse af den makroøkonomiske situation og mulige makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden i deres vurdering af egen risiko og solvens skal tage hensyn til og analysere den makroøkonomiske udvikling og udviklingen på finansmarkederne, dels på virksomhedens samlede evne til at opfylde sine finansielle forpligtelser over for forsikringstagere og andre modparter, når de forfalder til betaling, uanset markedsforhold.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45, stk. 1, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 a, stk. 1, nr. 5,* at efter begrundet anmodning fra Finanstilsynet hensyntagen til og analyse af:
a) De makroprudentielle betænkeligheder, der kan påvirke den specifikke risikoprofil, de godkendte risikotolerancegrænser, forretningsstrategien, forsikringsaktiviteterne eller investeringsbeslutningerne og virksomhedens samlede solvensbehov, jf. stk. 1, nr. 1, og
b) virksomhedens aktiviteter, der kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, og som har potentiale til at blive kilder til systemiske risici.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan anmode et gruppe 1-forsikringsselskab om, at inddrage hensyntagen til og analyse af, hvordan makroprudentielle forhold – herunder potentielle systemiske risici og markedsdækkende implikationer – kan have betydning for deres risikostyring og kapitalbehov i deres vurdering af egen risiko og solvens.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan anmode et gruppe 1-forsikringsselskab om, at inddrage alle relevante makroprudentielle oplysninger fra tilsynsmyndighederne i deres vurdering af egen risiko og solvens.

For at sikre ensartet anvendelse af sådanne supplerende makroprudentielle krav udarbejder Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer de kriterier, som Finanstilsynet skal tage hensyn til, når de opdager de virksomheder, som en foranstaltning finder anvendelse på.

Finanstilsynet bør analysere resultaterne af vurderingen af egen risiko og solvens fra de gruppe 1-forsikringsselskaber, der anmodes om at tage hensyn til makroprudentielle overvejelser i deres jurisdiktioner. Finanstilsynet bør endvidere aggregere resultaterne og give gruppe 1-forsikringsselskaberne input om de forhold, der bør tages i betragtning i deres fremtidige vurderinger af egen risiko og solvens, især makroprudentielle risici.

Virksomheder og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse, jf. den foreslåede § 8 samt virksomheder og koncerner, der har opnået forudgående godkendelse fra Finanstilsynet, jf. foreslåede § 8 a, skal ikke være forpligtet til på Finanstilsynets anmodning at udføre særlige analyser fra et makrotilsynsperspektiv efter den foreslåede bestemmelse, der vil implementere artikel 45, stk. 1, litra e. Der er tale om en proportionalitetsforanstaltning efter den nye artikel 45, stk. 1b, der foreslås implementeret som § 132 a, stk. 5. Der henvises hertil og til lovforslagets § 1, nr. 4, og 15 og bemærkninger hertil.

De nye krav vil medføre, at Finanstilsynet skal analysere ORSA-rapporten fra virksomheder, der anmodes om at tage makroprudentielle hensyn i betragtning inden for deres jurisdiktioner, aggregere dem og give input til forpligtelserne om de elementer, der bør overvejes i deres fremtidige ORSA, især med hensyn til makroprudentielle risici.

Artikel 144d, stk. 1, første afsnit, litra a, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 61, i Solvens II Review, giver Kommissionen bemyndigelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS), for at sikre ensartet anvendelse af de makroprudentielle værktøjer, der er omhandlet i den foreslåede § 132 a, stk. 1, nr. 5, om de kriterier, som Finanstilsynet skal tage hensyn til ved fastlæggelsen af, hvilke gruppe 1-forsikringsskaber og koncerner der skal anmodes om at foretage de supplerende makroprudentielle analyser, under hensyntagen til de omstændigheder, der er omhandlet i den foreslåede § 132 e, stk. 5.

Artikel 144d, stk. 3, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 61, i Solvens II Review, fastsætter, at med henblik på stk. 1, litra a, skal de kriterier, der skal tages i betragtning, stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene og navnlig graden af indbyrdes forbindelse med finansielle markeder, forsikrings- og genforsikringsvirksomheds grænseoverskridende karakter og forsikrings- og genforsikringsselskabers investeringer. Forventningen er, at denne bestemmelse alene vil omfatte de største virksomheder og koncerner.

Det forventes, at denne RTS i artikel 1 vil specificere, at når det afgøres, hvilke gruppe 1-forsikringsselskaber eller koncerner, der skal udføre yderligere makroprudentielle analyser, skal tilsynsmyndighederne tage følgende kriterier i betragtning: 1) koncerner med samlede aktiver, vurderet i overensstemmelse med artikel 75 i Solvens II-direktivet, der overstiger 20 mia. euro; og 2) forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser med samlede aktiver, vurderet i henhold til artikel 75 i Solvens II-direktivet, som overstiger 20 mia. euro og som ikke tilhører en koncern nævnt i nr. 1. Tilsynsmyndigheder skal også overveje, om yderligere gruppe 1-forsikringsselskaber eller koncerner skal anmodes om at foretage yderligere makroprudentielle analyser under hensyntagen til nærmere oplistede kriterier. Forventningen er, at denne bestemmelse alene vil omfatte de største virksomheder og koncerner.

De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen og er direkte gældende.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45, stk. 1, litra e, nr. i og ii, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Af præambelbetragtning nr. 27 i Solvens II-Review fremgår det, at i overensstemmelse med hovedprincipperne for forsikring, der blev vedtaget af Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation i 2011, bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne identificere, overvåge og analysere markedsmæssig og finansiel udvikling, der kan påvirke forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikrings- og genforsikringsmarkeder, og bør anvende disse oplysninger, når der føres tilsyn med individuelle forsikrings- eller genforsikringsselskaber. Ved udførelsen af disse opgaver bør tilsynsmyndighederne, hvor det er relevant, anvende oplysninger fra og viden opbygget af andre tilsynsmyndigheder.

Det foreslås i *§ 132 a, stk. 1, nr. 6,* at vurderingen skal omfatte virksomhedens samlede evne til at opfylde sine finansielle forpligtelser over for forsikringstagere og andre modparter, når disse forpligtelser forfalder, selv i stress-situationer.

Det foreslåede vil medføre, at forsikringsselskabets vurdering af egen risiko og solvens skal omfatte en vurdering af virksomhedens evne til at opfylde sine forpligtelser over for forsikringstagere og andre modparter, når disse forpligtelser forfalder, også under stress-situationer. Dette indebærer, at virksomheden skal analysere og dokumentere, hvordan det kan honorere sine forpligtelser under både normale og ekstraordinære markedsforhold, hvilket styrker grundlaget for tilsynets vurdering af virksomhedens robusthed og evne til at beskytte forsikringstagernes interesser.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45, stk. 1, litra f, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 a*, *stk. 2,* at med henblik på stk. 1, nr. 4 og 5, skal den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling som minimum omfatte følgende:
1) rente og spreadniveau,
2) indeksniveau på de finansielle markeder,
3) inflation,
4) indbyrdes forbundenhed med andre deltagere på det finansielle marked, og

5) klimaændringer, pandemier, andre massebegivenheder og andre katastrofer, som kan påvirke gruppe 1-forsikringsselskaber.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45, stk. 1a, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 a, stk. 3,* at med henblik på stk. 1, nr. 5, litra a, skal de makroprudentielle betænkeligheder som minimum omfatte plausible ugunstige fremtidige scenarier og risici i forbindelse med kreditcyklussen og økonomisk afmatning, flokmentalitet i forbindelse med investeringer eller overdrevne eksponeringskoncentrationer på sektorniveau.

Det foreslåede vil medføre, at de makroprudentielle betænkeligheder som nævnt i stk. 1, nr. 5, som minimum skal omfatte rente og spreadniveau, indeksniveau på de finansielle markeder, inflation, indbyrdes forbundenhed med andre deltagere på det finansielle marked og klimaændringer, pandemier, andre massebegivenheder og andre katastrofer, som kan påvirke gruppe 1-forsikringsselskaber.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45, stk. 1a, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 a, stk. 4,* at den analyse, der kræves i henhold til stk. 1, nr. 4, skal stå i rimeligt forhold til arten af risici samt omfanget og kompleksiteten af virksomhedernes aktiviteter.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45, stk. 1b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 a, stk. 5,* at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. § 8 a, er ikke forpligtede til at foretage analysen omhandlet i artikel stk. 1, nr. 5.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheder og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse, jf. den foreslåede § 8 samt virksomheder og

koncerner, der har opnået forudgående godkendelse fra Finanstilsynet, jf. foreslåede § 8 a, ikke skal være forpligtet til på Finanstilsynets anmodning at udføre særlige analyser fra et makrotilsynsperspektiv efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1, nr. 5, der vil implementere artikel 45, stk. 1, litra e.

Formålet med ændringen er at implementere proportionalitetsforanstaltningen i henhold til artikel 1, nr. 5, litra i, og nr. 13 i Solvens II Review. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45, stk. 1b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 a, stk. 6,* at Finanstilsynet kan godkende, at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, foretager vurderingen af egen risiko og solvens på koncernniveau og for alle virksomheder i koncernen på samme tid og indsender et samlet dokument til tilsynet. En godkendelse er betinget af, at virksomheden omfattet af § 166, stk. 1 og 2, sikrer at koncernen indsender det samlede dokument til Finanstilsynet og relevante udenlandske tilsynsmyndigheder samtidig, og at alle virksomheder i koncernen overholder kravene til vurderingen af egen risiko og solvens.

Den foreslåede bestemmelse i § 132 a, stk. 6, har til hensigt at videreføre § 4, stk. 4, i ledelsesbekendtgørelsen. Formålet med bestemmelsen er en mere direktivnær gengivelse af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 4, stk. 4, i ledelsesbekendtgørelsen, som foreslås videreført i § 132 a, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 26, i ledelsesbekendtgørelsen. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslås i *§ 312, stk. 1, nr. 1,* at overtrædelse af § 132 a, stk. 6, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring indebærer, at overtrædelse af § 132 a, stk. 6, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 132 a, stk. 6, er en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme kravet i § 132 a, stk. 6.

Det foreslåede vil implementere artikel 246, stk. 4, tredje afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Regler om ledelse og indretning af forsikringsselskaber, følger af kapitel 11 og 12, i lov om forsikringsvirksomhed. Reglerne implementerer artikel 41-50 i Solvens II-direktivet. De krav der gælder i relation til, hvordan virksomhederne skal sikre overholdelse af ledelseskravene, suppleres af bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. og af Solvens II-forordningens krav. Reglerne på koncernniveau finder anvendelse med de tilpasninger, som koncernforholdet nødvendiggør, jf. i øvrigt proportionalitetsprincippet.

Virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2 er forpligtede til at sikre effektive former for virksomhedsstyring og er i den forbindelse underlagt en række krav i relation til indretningen af virksomheden, herunder krav til indretningen af ledelsessystemet. Nøglefunktioner og nøglepersoner udgør en central del af virksomhedernes ledelsessystem.

Artikel 246 i Solvens II-direktivet omhandler tilsyn med ledelsessystemet på koncernniveau.

Solvens II Review ændrer artikel 246 i Solvens II-direktivet omhandler tilsyn med ledelsessystemet på koncernniveau. Artikel 1, nr. 88, litra c, i Solvens II Review, nyaffatter artikel 246, stk. 4, 1. afsnit. Bestemmelsen ændres for at præcisere den mutatis mutandis anvendelse på koncernniveau af ledelsesregler, der gælder for individuelle virksomheder.

Bestemmelsen foreslås implementeret direktivnær som nye § 132 a, stk. 7.

Det foreslås i *§ 132 a, stk. 7,* at vurderingen af egen risiko og solvens, der foretages på koncernniveau, skal dække al forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, der udøves i koncernen, samt væsentlig ikkeforsikringsvirksomhed. Den skal også dække risiciene i forbindelse med den virksomhed, som koncernen er eller kan blive udsat for, og deres indbyrdes afhængighed. Den er underlagt tilsyn, som udøves af den koncerntilsynsførende.

Reglerne i den gældende regulering afspejler i høj grad solvens II-reguleringen, hvorfor formålet med ændringen er at sikre en mere direktivnær implementering af bestemmelserne på koncernniveau. Det foreslåede har til formål at supplere den nugældende regulering for at sikre en forsvarlig og effektiv ledelse og virksomhedsstyring på koncernniveau.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 88, litra c, i Solvens II Review, som indsætter artikel 246, stk. 4, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 132 b)

Det foreslås at indsætte en ny § 132 b, der vil implementere artikel 45, stk. 2, i en mere direktivnær gengivelse sammen med ændringerne til stk. 2a og indsættelse af det nye stk. 2b, der er en følge af Solvens II Review.

Det foreslås i *132 b, stk. 1,* at med henblik på § 132 a, stk. 1, nr. 1, skal virksomheden råde over processer, der står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med dets virksomhed, og som sætter det i stand til på korrekt vis at identificere og vurdere de risici, det står overfor på kort og lang sigt, og som det er eller vil kunne blive udsat for. Virksomheden skal demonstrere de metoder, det benytter til at foretage denne vurdering.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden skal have processer, der er tilpasset arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med dets virksomhed, og som gør det muligt på korrekt vis at identificere og vurdere de risici, virksomheden står overfor på kort og lang sigt og som det potentielt vil kunne blive udsat for. Virksomheden skal desuden kunne dokumentere og redegøre for de metoder, det anvender til denne vurdering.

Det foreslåede vil implementere artikel 45, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede er en direktivnær implementering af artikel 45, stk. 2. Formålet med bestemmelsen er en mere direktivnær gengivelse af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *132 b, stk. 2,* at såfremt et gruppe 1-forsikringsselskab anvender matchtilpasningen, jf. § 158, stk. 2, volatilitetsjusteringen, jf. § 158, stk. 3, eller overgangsforanstaltningerne, jf. § 330 a, § 331 og § 332 eller, hvor det er relevant, artikel 111, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), skal det foretage en vurdering af opfyldelsen af kapitalkravene i § 132 a, stk. 1, nr. 2, såvel med som uden hensyntagen til disse tilpasninger, justeringer og overgangsforanstaltninger, jf. dog stk. 3.

Det foreslåede vil medføre, at et gruppe 1-forsikringsselskab skal foretage en vurdering af den løbende overholdelse af kapitalkravene som nævnt i § 132 a, stk. 1, nr. 2, hvis det anvender matchtilpasningen, jf. § 158, stk. 2, volatilitetsjusteringen, jf. § 158, stk. 3, indfasningsmekanismen i § 330 a, overgangsforanstaltningerne i § 331 og § 332, eller hvor det er relevant, artikel 111, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2a, i Solvens II-direktivet. Denne vurdering skal foretages både ud fra en hensyntagen til at disse tilpasninger, justeringer og overgangsforanstaltninger anvendes, og til at de ikke anvendes.

Solvens II-direktivet fastsætter i artikel 111, bemyndigelse til EU-Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter og reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende artikel 103-109.

Det følger af artikel 111, stk. 1, andet afsnit, at med henblik på dette stykkes første afsnit, litra c), skal metoderne, antagelserne og standardparametrene for undermodulet for renterisiko, jf. artikel 105, stk. 5, andet afsnit, litra a), afspejle risikoen for, at rentesatser kan falde yderligere, selv om de er lave eller negative, og beregningen af undermodulet for renterisiko skal være i overensstemmelse med ekstrapoleringen af rentesatser i henhold til artikel 77a. Uanset nærværende afsnits første punktum kræves det ved beregningen af undermodulet for renterisiko ikke, at der tages højde for risikoen for, at rentesatserne falder til niveauer under en negativ nedre grænse, hvor en negativ nedre grænse bestemmes således, at der er tilstrækkeligt lille sandsynlighed for, at rentesatserne på tværs af relevante valutaer og på tværs af løbetider ikke på noget tidspunkt ligger over den negative nedre grænse.

Det følger af artikel 111, stk. 2a, at hvis Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til denne artikels stk. 1, første afsnit, litra c), med henblik på at supplere dette direktiv ved at præcisere de metoder, antagelser og standardparametre, der skal anvendes til beregning af undermodulet for renterisiko, jf. artikel 105, stk. 5, andet afsnit, litra a), med det formål at forbedre kapitalkravenes følsomhed i overensstemmelse med udviklingen i rentesatserne, kan ændringer af undermodulet for renterisiko indfases i en overgangsperiode på op til fem år. En sådan indfasning skal være obligatorisk og gælde for alle forsikrings- eller genforsikringsselskaber. Der er ikke på nuværende tidspunkt vedtaget en indfasning.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som ændrer artikel 45, stk. 2a, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *stk. 3,* at kravet om vurdering af indfasningsmekanismen, jf. § 330 a, finder ikke anvendelse på en valuta, for hvilken et af følgende gør sig gældende:
1) Andelen af fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser i denne valuta i forhold til fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser overstiger ikke 5 pct.
2) For så vidt angår fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser i denne valuta overstiger andelen af fremtidige betalingsstrømme, som vedrører løbetider, for hvilken den relevante risikofrie rentekurve ekstrapoleres i forhold til alle fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser, ikke 10 pct.

Det foreslåede vil medføre, at der som en undtagelse til stk. 2 ikke skal foretages en vurdering af den indfasningsmekanisme, der er omhandlet i § 330 a, for en valuta, hvis enten andelen af fremtidige betalingsstrømme i forbindelse med forsikringsforpligtelser i denne valuta i forhold til alle betalingsstrømme i forbindelse med forsikringsforpligtelser ikke overstiger 5 pct., eller, når det gælder fremtidige betalingsstrømme i forbindelse med forsikringsforpligtelser i denne valuta, ikke overstiger den andel af fremtidige betalingsstrømme, der vedrører løbetider, hvor de risikofrie rentesatser for relevante varigheder ekstrapoleres til alle fremtidige betalingsstrømme i forbindelse med forsikringsforpligtelser, med 10 pct.

Formålet med bestemmelsen er, at der vil indføres en undtagelse fra kravet om, at en virksomhed skal foretage en vurdering af indfasningsmekanismen for ekstrapolering for en valuta. Undtagelsen vil gælde, hvis forsikringsselskabets fremtidige udbetalinger i den pågældende valuta enten udgør højest 5 pct. af alle fremtidige udbetalinger, eller hvis de udbetalinger, der vedrører løbetider, hvor de risikofrie rentesatser for relevante varigheder ekstrapoleres til alle fremtidige udbetalinger, udgør højest 10 pct. af alle fremtidige udbetalinger i den pågældende valuta.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45, stk. 2a, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *132 b, stk. 4,* at når et gruppe 1-forsikringsselskab anvender volatilitetsjusteringen, jf. § 158, stk. 3, skal virksomhedens vurdering efter § 132 a,

stk. 1, desuden omfatte, i hvilket omfang virksomhedens risikoprofil afviger fra de antagelser, der ligger til grund for volatilitetsjusteringen.

Det foreslåede vil medføre, at i tilfælde af, at et gruppe 1-forsikringsselskab anvender volatilitetsjusteringen, jf. § 158, stk. 3, skal vurderingen i § 132 a, stk. 1, inkludere i hvilket omfang virksomhedens risikoprofil afviger fra de antagelser, der ligger til grund for volatilitetsjusteringen.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45, stk. 2b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 b, stk. 5,* at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de processer og metoder, som et forsikringsselskab skal have i forbindelse med vurderingen af egen risiko og solvens, jf. § 132 a, stk. 1.

Den foreslåede bemyndigelse vil give Finanstilsynet mulighed for at fastsætte nærmere regler i relation til processer og metoder, som et forsikringsselskab skal have i forbindelse med vurderingen af egen risiko og solvens.

Finanstilsynet har aktuelt udnyttet bemyndigelsen i § 95, stk. 6, § 96, stk. 2, § 126, stk. 8, 132, stk. 2, og § 316, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, til at udstede bekendtgørelse nr. 1405 af 5. december 2024 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (ledelsesbekendtgørelsen).

Ledelsesbekendtgørelsen indeholder en række bestemmelser om bestyrelsens og direktionens opgaver og ansvar, om organisation og ansvarsfordeling.

Ledelsesbekendtgørelsen forventes videreført med de justeringer, der er nødvendige, som følge af at visse af bestemmelserne vedrørende blandt andet vurderingen af egen risiko og solvens overføres til denne lov fra ledelsesbekendtgørelsen.

(Til § 132 c)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 132 c,* der implementerer artikel 45, stk. 3 og 4, i en mere direktivnær gengivelse.

Det foreslås i *§ 132 c, stk. 1,* at når der benyttes en intern model, skal vurderingen i § 132 a, stk. 1, i de tilfælde, der er nævnt i § 132 a, stk. 1, nr. 3, udføres sammen med den rekalibrering, der transformerer de interne risikocifre til sådanne

risikomål og kalibrerede værdier, der benyttes ved beregning af solvenskapitalkravet.

Det foreslåede vil medføre, at når virksomheden benytter en intern model, skal vurderingen i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, nr. 3, udføres sammen med den rekalibrering, der transformerer de interne risikocifre til sådanne risikomål og kalibrerede værdier, der benyttes ved beregning af solvenskapitalkravet.

Det foreslåede vil implementere artikel 45, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede er en direktivnær implementering af artikel 45, stk. 3. Formålet med bestemmelsen er en mere direktivnær gengivelse af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 132 c, stk. 2,* at vurderingen af egen risiko og solvens skal udgøre en integrerende del af forretningsstrategien, og der skal til stadighed tages hensyn hertil i virksomhedens strategiske beslutninger.

Det foreslåede vil medføre, at vurderingen af egen risiko og solvens skal afspejle virksomhedens forretningsstrategi, herunder eventuelle strategiske beslutninger, der påvirker risikoprofilen, de lovpligtige kapitalkrav og det samlede solvensbehov.

Det foreslåede vil implementere artikel 45, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Formålet med bestemmelsen er en mere direktivnær gengivelse af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer.

(Til § 132 d)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 132 d,* der vil videreføre § 3, stk. 3, nr. 1, i ledelsesbekendtgørelsen og implementerer ændringerne til artikel 45, stk. 5, som følge af Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 132 d, stk. 1,* at gruppe 1-forsikringsselskaber foretager den i § 132 a, stk. 1, nævnte vurdering årligt og straks efter enhver væsentlig ændring i deres risikoprofil.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden skal foretage en vurdering af egen risiko og solvens årligt og altid umiddelbart efter enhver væsentlig ændring i dets risikoprofil.

Den foreslåede bestemmelse i § 132 d, stk. 1, viderefører § 3, stk. 3, nr. 1, i ledelsesbekendtgørelsen. Formålet med bestemmelsen er en mere direktivnær gengivelse af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Den foreslåede bestemmelse i § 132 d, stk. 1, har til hensigt at videreføre § 3, stk. 3, nr. 1, i ledelsesbekendtgørelsen. Formålet med bestemmelsen er en mere direktivnær gengivelse af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 3, stk. 3, nr. 1, i ledelsesbekendtgørelsen, som foreslås videreført i § 132 d, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 26, i ledelsesbekendtgørelsen. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslås i *§ 312, stk. 1, nr. 1,* at overtrædelse af § 132 d, stk. 1, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring indebærer, at overtrædelse af § 132 d, stk. 1, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 132 d, stk. 1, er det pågældende forsikringsselskab eller en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme kravet i § 132 d, stk. 1.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som nyaffatter artikel 45, stk. 5, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *stk. 2,* at uanset stk. 1 kan et gruppe 1-forsikringsselskab foretage den i § 132 a, stk. 1, nævnte vurdering mindst hvert andet år og straks efter enhver væsentlig ændring i sin risikoprofil, medmindre Finanstilsynet på grundlag af virksomhedens særlige omstændigheder konkluderer, at der er behov for en hyppigere vurdering, såfremt:
1) Virksomhederne eller koncernerne er gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. § 8 a,
2) Virksomheden er et captiveforsikringsselskab eller captivegenforsikringsselskab, der opfylder alle følgende kriterier: a) De forsikrede og begunstigede er juridiske enheder i den koncern, som captiveforsikringsselskabet eller

captivegenforsikringsselskabet er en del af, eller fysiske personer, der kan omfattes af den pågældende koncerns forsikringspolicer, og den virksomhed, der dækker fysiske personer, som kan omfattes af koncernens forsikringspolicer, forbliver under 5 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser og b) de forsikringsforpligtelser og forsikringsaftaler, der ligger til grund for captiveforsikrings eller captivegenforsikringsselskabets genforsikringsforpligtelser, vedrører ikke en obligatorisk ansvarsforsikring.

Det foreslåede vil medføre, at et gruppe 1-forsikringsselskab i visse tilfælde kan foretage vurderingen af egen risiko og solvens mindst hvert andet år, i stedet for hvert år, og desuden skal foretage vurderingen uden unødig forsinkelse, hvis der sker væsentlige ændringer i risikoprofilen.

Denne undtagelse gælder kun, hvis bestemte betingelser er opfyldt, og hvis Finanstilsynet ikke vurderer, at der er behov for hyppigere vurderinger på grund af særlige forhold.

Det foreslåede vil medføre, at undtagelsen kan anvendes, hvis virksomhederne er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner eller er gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, eller er et captiveforsikringsselskab eller et captivegenforsikringsselskab, der opfylder to specifikke kriterier.

Det første kriterie et captiveforsikringsselskab eller et captivegenforsikringsselskab, skal opfylde er, at de forsikrede og begunstigede er juridiske enheder i samme koncern som captiveforsikringsselskabet elle captivegenforsikringsselskabet er en del af, eller fysiske personer, der kan være dækket af koncernens forsikringspolicer. Samtidig må dækningen af fysiske personer ikke overstige 5 pct. af virksomhedens samlede forsikringsmæssige hensættelser.

Det andet kriterie et captiveforsikringsselskab eller et captivegenforsikringsselskab, skal opfylde er, at virksomhedens forsikringsforpligtelser og forsikringsaftaler ikke omfatter en obligatorisk ansvarsforsikring.

Det foreslåede vil indebære, at virksomheder og koncerner der er klassificeret små og ikkekomplekse virksomheder, eller virksomheder og koncerner der har opnået forudgående godkendelse fra Finanstilsynet, captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber, der opfylder visse kriterier, mulighed for at udføre egen risiko- og solvensvurdering hvert andet år i stedet for mindst årligt.

Undtagelsen i det foreslåede stk. 2, nr. 1, er en proportionalitetsforanstaltning, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 15, hvor det foreslås at indsætte regler om anvendelse af proportionalitetsforanstaltning for små og ikkekomplekse virksomheder og virksomheder, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, men som har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse samt en definition af begrebet »proportionalitetsforanstaltning«.

Formålet med ændringen er at implementere proportionalitetsforanstaltningen i henhold til artikel 1, nr. 5, litra i, og nr. 13 i Solvens II Review. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45, stk. 5, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *stk. 3,* at undtagelsen fra den årlige vurdering forhindrer ikke virksomheden i løbende at identificere, måle, styre, overvåge og indberette risici.

Det foreslåede vil medføre, at selvom en virksomhed har opnået tilladelse til at foretage en vurdering af egen risiko og solvens mindre hyppigt end hvert år, skal virksomheden løbende identificere, måle, styre, overvåge og indberette risici.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som nyaffatter artikel 45, stk. 5, tredje afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 132 e)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 132 e,* der vil implementere artikel 45, stk. 6 og 7 i en mere direktivnær gengivelse sammen med artikel 45, stk. 8 og 9, der indsættes med Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 132 e, stk. 1,* at rapporten om egen risiko og solvens vurdering (ORSA-tilsynsrapporten) som omhandlet i artikel 304, stk. 1, litra c, i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), skal indberettes til Finanstilsynet efter frister i § 269 a, stk. 5.

Det foreslås i *§ 132 e, stk. 2,* at rapporten om egen risiko og solvens vurdering (ORSA-tilsynsrapporten) som omhandlet i artikel 304, stk. 1, litra c, Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), på koncernniveau, skal indberettes til Finanstilsynet efter frister i § 269 a, stk. 10.

Det foreslåede vil medføre, at gruppe 1-forsikringsselskaberskal indberette rapporten om egen risiko og solvens vurdering indenfor frister fastsat i den foreslåede § 269 a, stk. 5. Tilsvarende skal rapporten om egen risiko og solvens vurdering, der udarbejdes på koncernniveau indberettes til Finanstilsynet efter frister fastsat i den foreslåede § 269 a, stk. 10.

Det foreslåede vil implementere artikel 45, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Formålet med bestemmelsen er en mere direktivnær gengivelse af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 132 e, stk. 3,* at vurderingen af egen risiko og solvens ikke må benyttes til beregning af kapitalkrav.

Det foreslåede vil medføre, at solvenskapitalkravet ikke må korrigeres på baggrund af vurderingen af egen risiko og solvens.

Solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet opgøres i overensstemmelse med § 154 og 155 i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 45, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Formålet med bestemmelsen er en mere direktivnær gengivelse af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 132 e, stk. 4,* at med henblik på § 132 a stk. 1, nr. 4 og 5, sikrer Finanstilsynet, hvis andre myndigheder end Finanstilsynet har fået overdraget et makroprudentielt mandat, at Finanstilsynet deler resultaterne af deres makroprudentielle vurderinger af gruppe 1-forsikringsselskabers egen risiko og solvens, jf. §§ 132 a-132 f, med de relevante nationale organer og myndigheder, der har et makroprudentielt mandat. Finanstilsynet samarbejder med nationale organer og myndigheder med et makroprudentielt mandat om at analysere resultaterne og, i givet fald, identificere eventuelle makroprudentielle betænkeligheder, som vedrører, hvordan virksomhedernes virksomhed kan påvirke den

makroøkomiske udvikling og finansielle markedsudvikling. Finanstilsynet deler eventuelle makroprudentielle betænkeligheder og parametre for input, der er relevante for vurderingen, med den berørte virksomhed.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal sikre, at tilsynsmyndighederne deler resultaterne af deres makroprudentielle vurderinger af gruppe 1-forsikringsselskabers egen risiko og solvens med de relevante nationale organer og myndigheder, der har et makroprudentielt mandat, hvis dette mandat er overdraget til andre myndigheder end tilsynsmyndighederne. Finanstilsynet skal desuden samarbejde med disse organer og myndigheder om at analysere resultaterne og, om nødvendigt identificere eventuelle makroprudentielle betænkeligheder vedrørende virksomhedernes potentielle indvirkning på den makroøkonomiske og finansielle markedsudvikling. Endelig skal Finanstilsynet dele relevante makroprudentielle betænkeligheder og inputparametre med den berørte virksomhed.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at relevante myndigheder med makroprudentielle mandater får adgang til oplysninger om gruppe 1-forsikringsselskabers risici og solvens, så de kan vurdere og håndtere potentielle systemiske risici, der kan påvirke den makroøkonomiske stabilitet og de finansielle markeder. Bestemmelsen skal fremme samarbejde mellem Finanstilsynet og andre nationale organer, så eventuelle makroprudentielle betænkeligheder kan identificeres og adresseres rettidigt.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 e, stk. 5,* at når Finanstilsynet beslutter, om det skal anmode et gruppe 1-forsikringsselskab, der er en dattervirksomhed, som er omfattet af koncerntilsyn i henhold til § 9 stk. 1, nr. 34, litra a, om én eller flere af de analyser, der er omhandlet i § 132 a, stk. 1, nr. 4, tager den hensyn til, om nogen af disse analyser foretages på koncernniveau af det deltagende gruppe 1-forsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, som har hovedsæde i Unionen, og omfatter det pågældende datterselskabs særlige forhold. Finanstilsynet underretter årligt både EIOPA og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010, om en liste over gruppe 1-forsikringsselskaber og en liste over koncerner, for hvilke de anmoder om supplerende makroprudentielle foranstaltninger.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ved vurdering af, om der skal anmodes et gruppe 1-forsikringsselskab, der er datterselskab under koncerntilsyn, om at udføre én eller flere af de analyser, der er nævnt i § 132 a, stk. 1, nr. 4, skal tage hensyn til, om sådanne analyser allerede udføres på koncernniveau af det relevante forsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed eller blandede finansielle holdingvirksomhed med hovedsæde i EU, og om disse analyser omfatter datterselskabets særlige forhold. Endvidere forpligtes Finanstilsynet til årligt at underrette både EIOPA og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) om en liste over gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, hvor der anmodes om supplerende makroprudentielle foranstaltninger. Formålet er at sikre, at tilsynet er koordineret og effektivt, samt at relevante europæiske myndigheder informeres om tilsynsmæssige initiativer, der kan have betydning for den finansielle stabilitet.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 23 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 132 f)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 132 f* under den nye overskrift »Analyse af klimaændringsscenarier«, der vil implementere den nye artikel 45a i Solvens II-direktivet, der indsættes med Solvens II Review.

Det foreslås i *stk. 1,* at med henblik på identifikation og vurdering af de risici, der er nævnt i § 132 a, vurderer den pågældende virksomhed også, om det har en væsentlig eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer. Virksomheden skal påvise væsentligheden af sin eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer i vurderingen omhandlet i § 132 a.

Artikel 44, stk. 2c, 1. afsnit, litra a og b, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 22. litra c, i Solvens II Review, giver Kommissionen bemyndigelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, for at sikre en konsekvent anvendelse af reglerne om risikostyring, med henblik på nærmere at præcisere minimumsstandarderne for og referencemetoderne til identifikation, måling, styring og overvågning af bæredygtighedsrisici hhv. de elementer, der skal være omfattet af de planer, som skal udarbejdes i overensstemmelse med den foreslåede § 132 g, stk. 1-4 og 6, og som skal omfatte specifikke tidslinjer og mellemliggende kvantificerbare mål og delmål, med henblik på at overvåge og håndtere de finansielle risici, der opstår som følge af bæredygtighedsfaktorer, samt de indbyrdes forbindelser med kravene i til vurderingen af egen risiko og

solvens (ORSA) i de foreslåede §§ 132 a-132 e og kravene til analyse af klimarisici i den foreslåede § 132 f.

De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen og er direkte gældende.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 24 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45a, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *stk. 2,* at hvis den pågældende virksomhed har en væsentlig eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer, skal den angive mindst to langsigtede klimaændringsscenarier, herunder
1) et langsigtet klimaændringsscenarie, hvor den globale temperaturstigning forbliver under to grader celsius, og
2) et langsigtet klimaændringsscenarie, hvor den globale temperaturstigning er betydeligt højere end to grader celsius.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 24 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45a, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *stk. 3,* at vurderingen efter § 132 a, skal med regelmæssige mellemrum indeholde en analyse af indvirkningen af de langsigtede klimaændringsscenarier anført i stk. 2 på gruppe 1-forsirkringsselskabets virksomhed. Disse mellemrum skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de klimaændringsrisici, der er forbundet med virksomhedens virksomhed, men må ikke være længere end tre år.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 24 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *stk. 4,* at virksomheden skal gennemgå de langsigtede klimaændringsscenarier, der er nævnt i stk. 2, hvert tredje år og ajourføre dem om nødvendigt. Når gruppe 1-forsikringsselskaber gennemgår de langsigtede klima-ændringsscenarier, tager de højde for, hvordan de redskaber og principper, der er anvendt i tidligere klimaændringsscenarier, har fungeret, med henblik på at øge deres effektivitet.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 24 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45a, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *stk. 5,* at uanset stk. 2-4 er gruppe 1-forsikringsselskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, ikke forpligtede til at redegøre for klimaændringsscenarier eller til at vurdere deres indvirkning på gruppe 1-forsikringsselskabernes virksomhed.

Denne proportionalitetsforanstaltning finder ikke anvendelse på de virksomheder, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, men som har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse da den ikke er nævnt som en proportionalitetsforanstaltning i artikel 29d, stk. 1, i Solvens II-direktivet.

Formålet med ændringen er at implementere proportionalitetsforanstaltningen i henhold til artikel 1, nr. 5, litra i, i Solvens II Review. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 24 i Solvens II Review, som indsætter artikel 45a, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 132 g)

Af præambelbetragtning nr. 31 i Solvens II-Review fremgår det, at »gruppe 1-forsikringsselskaber som en integreret del af deres forretningsstrategi skal foretage en periodisk vurdering af egen risiko og solvens. Visse risici, såsom risici i forbindelse med klimaændringer, er vanskelige at kvantificere, eller de opstår over en længere periode end den, der anvendes til kalibrering af solvenskapitalkravet. Disse risici kan der bedre tages hensyn til ved vurderingen af egen risiko og solvens. Hvis gruppe 1-forsikringsselskaber har en væsentlig eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer, bør de inden for passende intervaller og som led i vurderingen af egen risiko og solvens være forpligtet til at foretage analyser af indvirkningen af langsigtede klimaændringsscenarier på deres virksomhed. Disse analyser bør stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til virksomhedernes virksomhed. Selv om vurderingen af, hvorvidt eksponeringen for risici i forbindelse med klimaændringer er væsentlig, bør være påkrævet for alle gruppe 1-forsikringsselskaber, bør langsigtede analyser af klimaændringsscenarier navnlig ikke være påkrævet for små og ikkekomplekse virksomheder.«

Der er ikke i gældende ret et krav om konsekvent sammenhæng mellem de rapporteringer om bæredygtighed, som virksomheden foretager uden for årsrapporten og rapporteringer om bæredygtighed i årsrapporten.

EU-Kommissionen tillægges i den nye artikel 44, stk. 2c, der indsættes med Solvens II Review, beføjelse til at supplere Solvens II-direktivet ved at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010, på baggrund af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder udarbejdet af EIOPA, for nærmere at præcisere: a) minimumsstandarderne for og referencemetoderne til identifikation, måling, styring og overvågning af bæredygtighedsrisici b) de elementer, der skal være omfattet af de planer, som skal udarbejdes i overensstemmelse med denne artikels stk. 2b og 2e, og som skal omfatte specifikke tidslinjer og mellemliggende kvantificerbare mål og delmål, med henblik på at overvåge og håndtere de finansielle risici, der opstår som følge af bæredygtighedsfaktorer, samt de indbyrdes forbindelser med kravene i artikel 45 og 45a c) tilsynstilgange i forbindelse med de planer, kvantificerbare mål og processer, der er omhandlet i stk. 2b og 2e d) elementerne i de planer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2b og 2e, som skal offentliggøres, herunder de relevante kvantificerbare mål, i overensstemmelse med artikel 51. De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen.

Det foreslås at indsætte en ny *§ 132 g*.

Det foreslås i *§ 132 g, stk. 1,* at gruppe 1-forsikringsselskaber skal udarbejde og overvåge gennemførelsen af specifikke planer, der omfatter kvantificerbare mål og processer med henblik på at overvåge og imødegå de finansielle risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af bæredygtighedsfaktorer. Dette skal omfatte risici, der opstår som følge af tilpasningsprocessen og omstillingstendenser i forbindelse med Unionens og medlemsstaternes relevante reguleringsmæssige mål og retsakter vedrørende bæredygtighedsfaktorer, navnlig dem, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet.

Det foreslåede vil medføre, at gruppe 1-forsikringsselskaber forpligtes til at udarbejde og løbende overvåge specifikke planer, der adresserer finansielle risici forbundet med bæredygtighedsfaktorer. Disse planer skal indeholde kvantificerbare mål og processer, som gør det muligt for virksomhederne at identificere, overvåge og håndtere finansielle risici, der kan opstå på både kort, mellemlang og lang sigt som følge af bæredygtighedsrelaterede forhold. Det omfatter blandt andet risici, der følger af tilpasning til og omstilling i relation til EU's og

medlemsstaternes reguleringsmæssige mål og lovgivning om bæredygtighed, herunder særligt de mål, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1119 om klimaneutralitet.

Formålet er at sikre, at virksomhederne proaktivt håndterer de udfordringer og muligheder, som den grønne omstilling og relaterede reguleringer medfører for deres forretningsmodel og risikoprofil.

Gruppe 1-forsikringsselskaber skal tage hensyn til den kort-, mellemlang- og langsigtede tidshorisont, når de vurderer bæredygtighedsrisici. Gruppe 1-forsikringsselskaberne skal herefter som led i deres risikostyring have strategier, politikker, processer og systemer for identifikation, måling, styring og overvågning af bæredygtighedsrisici på kort, mellemlang og lang sigt.

Artikel 44, stk. 2c, 1. afsnit, litra a og b, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 22. litra c, i Solvens II Review, giver Kommissionen bemyndigelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, for at sikre en konsekvent anvendelse af reglerne om risikostyring, med henblik på nærmere at præcisere minimumsstandarderne for og referencemetoderne til identifikation, måling, styring og overvågning af bæredygtighedsrisici hhv. de elementer, der skal være omfattet af de planer, som skal udarbejdes i overensstemmelse med den foreslåede § 132 g, stk. 1-4 og 6, og som skal omfatte specifikke tidslinjer og mellemliggende kvantificerbare mål og delmål, med henblik på at overvåge og håndtere de finansielle risici, der opstår som følge af bæredygtighedsfaktorer, samt de indbyrdes forbindelser med kravene i til vurderingen af egen risiko og solvens (ORSA) i de foreslåede §§ 132 a-132 e og kravene til analyse af klimarisici i den foreslåede § 132 f.

Artikel 44, stk. 2c, 1. afsnit, litra c og d, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 22. litra c, i Solvens II Review, giver Kommissionen bemyndigelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, for at sikre en konsekvent anvendelse af reglerne om risikostyring, med henblik på nærmere at præcisere tilsynstilgange i forbindelse med de planer, kvantificerbare mål og processer, der er omhandlet i den foreslåede § 132 g, stk. 1-4 og 6 hhv. elementerne i de planer, der er omhandlet disse bestemmelser, som skal offentliggøres, herunder de relevante kvantificerbare mål, i overensstemmelse med den foreslåede § 164 som en del af rapporten om solvens og finansiel situation.

De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen og er direkte gældende.

Det foreslåede i § 132 g, stk. 1, vil implementere dele af artikel 1, nr. 22, litra c, i Solvens II Review, som indsætter artikel 44, stk. 2b, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 g, stk. 2,* at de kvantificerbare mål og processer til at imødegå de bæredygtighedsrisici, der er omfattet af de planer, som er omhandlet i stk. 1, skal tage hensyn til de seneste rapporter og foranstaltninger, der er foreskrevet af Det Europæiske Rådgivende Organ om Klimaændringer, navnlig vedrørende opfyldelse af Unionens klimamål.

Det foreslås i *§ 132 g, stk. 3,* at videregiver en virksomhed oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer (regnskabsdirektivet), skal de planer, der er omhandlet i stk. 1, være i overensstemmelse med de planer, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 19a eller 29a, og skal navnlig omfatte foranstaltninger med hensyn til virksomhedens forretningsmodel og -strategi, som er konsekvente på tværs af begge planer. Hvor det er relevant, skal de metoder og antagelser, der understøtter de mål, forpligtelser og strategiske beslutninger, som virksomheder offentliggør, være i overensstemmelse med de metoder og antagelser, der indgår i de planer, der er nævnt i stk. 1.

Det foreslåede i § 132 g, stk. 2, vil medføre, at de kvantificerbare mål og processer til at imødegå de bæredygtighedsrisici, der er omfattet af de planer, som er omhandlet i stk. 1, skal tage hensyn til de seneste rapporter og foranstaltninger, der er foreskrevet af Det Europæiske Rådgivende Organ om Klimaændringer, navnlig vedrørende opfyldelse af Unionens klimamål.

Det foreslåede i § 132 g, stk. 3, vil medføre, at de gruppe 1-forsikringsselskaber, der offentliggør oplysninger om vedrørende bæredygtighedsspørgsmål i henhold til regnskabsdirektivet, skal sikre, at de nævnte planer er i overensstemmelse med de planer, der kræves efter direktivets artikel 19a eller 29a, der er implementeret i § 150 og 162 i bekendtgørelse nr. 943 af 23. juni 2025 om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser (regnskabsbekendtgørelsen). Det foreslåede i § 132 g, stk. 3, vil endvidere medføre, at hvis det er relevant, skal de metoder og antagelser, der understøtter de mål, forpligtelser og strategiske beslutninger, som virksomheder offentliggør, være i overensstemmelse med de metoder og antagelser, der indgår i de specifikke planer, som omhandlet i det foreslåede stk. 1.

Det vil indebære, at hvis en virksomhed frivilligt eller påkrævet medtager en bæredygtighedsrapportering i sin ledelsesberetning, vil det foreslåede medføre, at de specifikke planer, jf. det foreslåede stk. 1, skal være i overensstemmelse med de planer, der er omhandlet i regnskabsbekendtgørelsens § 150, og navnlig skal omfatte foranstaltninger med hensyn til virksomhedens forretningsmodel og -strategi, som er konsekvente på tværs af begge planer.

Det foreslåede skal sikre sammenhæng og transparens i virksomhedernes tilgang til bæredygtighedsrisici og rapportering herom.

Det foreslåede i § 132 g, stk. 2 og 3, vil implementere dele af artikel 1, nr. 22, litra c, i Solvens II Review, som indsætter artikel 44, stk. 2b, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 g, stk. 4,* at målene, processerne og foranstaltningerne til håndtering af de bæredygtighedsrisici, der indgår i de planer, som er omhandlet i dette stykkes første afsnit, skal stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de bæredygtighedsrisici, der er forbundet med forretningsmodellen for gruppe 1-forsikringsselskaber.

Det foreslåede vil medføre, at de mål, processer og foranstaltninger, som gruppe 1-forsikringsselskaber fastsætter for at håndtere bæredygtighedsrisici i deres planer, skal tilpasses virksomhedens konkrete forhold. Det betyder, at omfanget og karakteren af disse tiltag skal stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de bæredygtighedsrisici, der er relevante for virksomhedens forretningsmodel. Dette skal ske i overensstemmelse med de generelle proportionalitetsprincipper, som blandt andet fremgår af artikel 29, stk. 3. Formålet er at sikre, at virksomhederne ikke pålægges uforholdsmæssige krav, men at deres håndtering af bæredygtighedsrisici afspejler de faktiske risici, de står overfor.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 22, litra c, i Solvens II Review, som indsætter artikel 44, stk. 2b, 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 g, stk. 5,* at gruppe 1-forsikringsselskaber hvert år skal offentliggøre om de kvantificerbare mål, der indgår i de planer, der er nævnt i stk. 1-4 og stk. 6.

Artikel 44, stk. 2c, 1. afsnit, litra a og b, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 22. litra c, i Solvens II Review, giver Kommissionen bemyndigelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, for at sikre en konsekvent anvendelse af reglerne om risikostyring, med henblik på nærmere at præcisere minimumsstandarderne for og referencemetoderne til identifikation, måling, styring og overvågning af bæredygtighedsrisici hhv. de elementer, der skal være omfattet af de planer, som skal udarbejdes i overensstemmelse med den foreslåede § 132 g, stk. 1-4 og 6, og som skal omfatte specifikke tidslinjer og mellemliggende kvantificerbare mål og delmål, med henblik på at overvåge og håndtere de finansielle risici, der opstår som følge af bæredygtighedsfaktorer, samt de indbyrdes forbindelser med kravene i til vurderingen af egen risiko og solvens (ORSA) i de foreslåede §§ 132 a-132 e og kravene til analyse af klimarisici i den foreslåede § 132 f.

Artikel 44, stk. 2c, 1. afsnit, litra c og d, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 22. litra c, i Solvens II Review, giver Kommissionen bemyndigelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, for at sikre en konsekvent anvendelse af reglerne om risikostyring, med henblik på nærmere at præcisere tilsynstilgange i forbindelse med de planer, kvantificerbare mål og processer, der er omhandlet i den foreslåede § 132 g, stk. 1-4 og 6 hhv. elementerne i de planer, der er omhandlet disse bestemmelser, som skal offentliggøres, herunder de relevante kvantificerbare mål, i overensstemmelse med den foreslåede § 164 som en del af rapporten om solvens og finansiel situation.

De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen og er direkte gældende.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 22, litra c, i Solvens II Review, som indsætter artikel 44, stk. 2d, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 132 g, stk. 6,* at gruppe 1-forsikringsselskaber, der er omfattet af den plan som virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal udarbejde i overensstemmelse med stk. 1-4 på koncernniveau, er undtaget fra at udarbejde en plan på individuelt niveau i overensstemmelse med stk. 1-4.

Det foreslåede vil medføre, at gruppe 1-forsikringsselskaber, der udarbejder en plan i overensstemmelse med stk. 1-4 på koncernniveau, er undtaget fra at udarbejde en plan på individuelt niveau.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 22, litra c, i Solvens II Review, som indsætter artikel 44, stk. 2e, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til §132 h)

Det foreslås med *§ 132 h, stk. 1,* at et gruppe 1-forsikringsselskab, der ikke er en del af en koncern, som er underlagt forebyggende genopretningsplanlægning i henhold til § 132 j, og som opfylder de kriterier, der er fastsat i stk. 2 og 3, udarbejder og sørger for at ajourføre en forebyggende genopretningsplan. Den forebyggende genopretningsplan, skal indeholde foranstaltninger, der skal træffes af selskabet for at genoprette dets finansielle stilling efter en eventuel betydelig forværring. Udarbejdelse, ajourføring og anvendelse af forebyggende genopretningsplaner skal betragtes som en del af selskabets ledelsessystem.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at selskaberne er forberedte i tilfælde af, at selskabets finansielle stilling bliver betydeligt forværret, og der opstår et behov for, at selskabets finansielle stilling skal genoprettes.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et forsikringsselskab, der ikke er en del af en koncern, som er underlagt forebyggende genopretningsplanlægning i henhold til § 132 j, og som opfylder kriterierne fastsat i stk. 2 og 3, skal udarbejde og sørge for at ajourføre en forebyggende genopretningsplan. Den forebyggende genopretningsplan skal indeholde foranstaltninger for at genoprette selskabets finansielle stilling efter en eventuel betydelig forværring. Udarbejdelse, ajourføring og anvendelse af forebyggende genopretningsplaner skal betragtes som en del af selskabets ledelsessystem.

Mindst 60 pct. af det danske marked for livsforsikring og genforsikring, baseret på forsikringsmæssige bruttohensættelser, og mindst 60 pct. af det danske marked for skadesforsikring og genforsikring, baseret på bruttopræmieindtægter, skal i henhold til direktivet omfattes af reglerne om forebyggende genopretningsplanlægning. Ved beregningen af markedets dækningsgrad kan en koncerns datterselskaber tages i betragtning, hvis disse datterselskaber er omfattet af den forebyggende koncerngenopretningsplan.

Selskabernes forebyggende genopretningsplan skal være detaljerede og blandt andet indeholde foranstaltninger, som selskabet skal træffe for at genoprette dets finansielle stilling efter en eventuel betydelig forværring, som kan udgøre en

risiko for dets levedygtighed. Dette kan f.eks. være i det tilfælde hvor selskabet bryder med det for selskabet fastsatte solvenskapitalkrav.

Den forebyggende genopretningsplan skal være detaljeret i en sådan grad, at den udgør en egentlig plan, som kan iværksættes af forsikringsselskabet. For at genoprette selskabets finansielle stilling, kan selskabet træffe forskellige foranstaltninger. Dette kan f.eks. være sanering af ulønsomme forsikringstagere, omlægning af investeringer, justering af prissætning på forsikringsprodukter.

Det beror på en konkret vurdering, hvornår der er sket en eventuel betydelig forværring af selskabets finansielle stilling. Det vil således blandt andet afhænge af det pågældende selskabs størrelse.

Selskabets udarbejdelse, ajourføring og anvendelse af den forebyggende genopretningsplan skal betragtes som en del af selskabets ledelsessystem, og er en del af en effektiv virksomhedsstyring. Den forebyggende genopretningsplan skal som følge heraf betragtes som et ledelsesværktøj, som skal understøtte, at selskabet i tilfælde af en eventuel betydelig forværring af dets finansielle stilling reagerer hurtigt, da dette øger sandsynligheden for en holdbar genopretning med henblik på at sikre selskabets levedygtighed på sigt. Den forebyggende genopretningsplan kan også være med til at afdække flaskehalse i den interne beslutningsproces, ligesom den er med til at fremme muligheden for at sikre driftskontinuitet i genopretningsfasen.

Visse forsikringsselskaber vil i forbindelse med udarbejdelsen af den forebyggende genopretningsplan kunne gøre brug af forenklede forpligtigelser, jf. den foreslåede § 132 k i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslåede vil implementere artikel 5, stk. 1, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 h, stk. 2,* at Finanstilsynet pålægger forsikringsselskaber at foretage forebyggende genopretningsplanlægning på grundlag af deres størrelse, forretningsmodel, risikoprofil, indbyrdes forbundethed og substituerbarhed, deres betydning for økonomien i de medlemsstater, hvor de opererer, og deres grænseoverskridende virksomhed.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte nogle overordnede rammer for, hvad Finanstilsynet skal lægge vægt på, når Finanstilsynet skal vurdere, hvilke forsikringsselskaber, der skal underlægges krav om forebyggende genopretningsplanlægning.

Det foreslåede vil medføre, at når Finanstilsynet skal vurdere, hvilke forsikringsselskaber, der skal underlægges krav om forebyggende genopretningsplanlægning, skal dette ske på baggrund af forsikringsselskabernes størrelse, forretningsmodel, risikoprofil, indbyrdes forbundethed og substituerbarhed, deres betydning for økonomien i de medlemsstater, hvor de operer, og deres grænseoverskridende virksomhed, navnlig deres væsentlige grænseoverskridende virksomhed.

Finanstilsynet skal i vurderingen af, hvilke forsikringsselskaber, der skal underlægges krav om forebyggende genopretningsplanlægning sikre, at mindst 60 pct. af Danmarks marked for livsforsikring og genforsikring, og mindst 60 pct. af dets marked for skadesforsikring og genforsikring er underlagt krav om forebyggende genopretningsplanlægning. Markedsandelen for livsforsikring skal være baseret på forsikringsmæssige bruttohensættelser og markedsandelen for skadesforsikring skal være baseret på bruttopræmieindtægter.

Finanstilsynet kan ved beregningen af markedets dækningsgrad, som omhandlet ovenfor, tage hensyn til en koncerns datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis datterforsikrings- eller genforsikringsselskaberne er del af en koncern, hvor den øverste modervirksomhed udarbejder og vedligeholder en forebyggende koncerngenopretningsplan, jf. den foreslåede § 132 j. Et øverste modervirksomhed defineres som et moderselskab i en medlemsstat af en koncern, som er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, litra a)-b), i direktiv 2009/138/EF, som ikke er et datterselskab af et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingvirksomhed eller blandet finansielt holdingvirksomhed, der er meddelt tilladelse og oprettet i en medlemsstat

Det foreslåede vil implementere artikel 5, stk. 2, 1. afsnit, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 h, stk. 3,* at forsikringsselskaber, som er omfattet af en afviklingsplan, jf. § 235 a, er underlagt krav om forebyggende genopretningsplanlægning.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte regler om, at forsikringsselskaber, som er omfattet af en afviklingsplan, jf. den foreslåede § 235 a, ligeledes er underlagt krav om forebyggende genopretningsplanlægning.

Det foreslåede vil medføre, at forsikringsselskaber, der er underlagt afviklingsplanlægning, jf. den foreslåede § 235 a, skal underlægges forebyggende genopretningsplanlægning. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede §§ 235

a, jf. lovforslagets § 1, nr. 77, for hvilke selskaber, der er underlagt afviklingsplanlægning og betingelserne herfor.

Det foreslåede vil implementere artikel 5, stk. 3, 1. afsnit, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 h, stk. 4,* at små og ikkekomplekse virksomheder, jf. § 9, stk. 1, nr. 44, ikke er underlagt krav om forebyggende genopretningsplanlægning, medmindre Finanstilsynet finder, at selskabet udgør en særlig risiko på nationalt eller regionalt plan.

Det foreslåede vil medføre, at små og ikkekomplekse virksomheder kun skal udarbejde og ajourføre en forebyggende genopretningsplan, hvis Finanstilsynet finder, at en lille og ikkekompleks virksomhed udgør en særlig risiko på nationalt eller regionalt plan.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvornår en lille og ikkekompleks virksomhed udgør en særlig risiko på nationalt eller regionalt plan. Der vil ved vurderingen kunne lægges vægt på de samme forhold, som er afgørende for, om selskabet kan anvende forenklede forpligtigelser med hensyn til forebyggende genopretningsplaner eller forebyggende koncerngenopretningsplaner, jf. den foreslåede § 132 k, stk. 1. Det vil sige, at et forsikringsselskab, der ellers kan kategoriseres som en lille og ikkekompleks virksomhed kan vurderes kvalitativt at udgøre en særlig risiko, afhængig af virksomhedens selskabsform, risikoprofil, forretningsmodel, kompleksitet mv. Den særlig risiko kan også bestå i, at et forsikringsselskab udbyder et nicheprodukt, som er af vigtighed for forsikringsmarkedet. Konsekvensen af, at Finanstilsynet finder, at en virksomhed, uanset at denne er lille og ikkekompleks, udgør en særlig risiko på nationalt eller regionalt plan er, at virksomheden skal udarbejde og ajourføre en forebyggende genopretningsplan, jf. den foreslåede § 132 h, stk. 1.

Det foreslåede vil implementere artikel 5, stk. 3, 2. afsnit, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 h, stk. 5,* at en forebyggende genopretningsplan skal indeholde samtlige af følgende:
1) Et resumé af planens nøgleelementer, heriblandt større ændringer af den seneste forelagte plan.
2) En beskrivelse af selskabet eller koncernen, herunder et resumé af eventuelle større ændringer siden den senest forelagte plan.
3) Et sæt indikatorer, jf. stk. 6.
4) En beskrivelse af, hvordan den forebyggende genopretningsplan er blevet udarbejdet, hvordan den vil blive ajourført, og hvordan den vil blive anvendt.

5) En række afhjælpende foranstaltninger.
6) En kommunikationsstrategi.
7) En eventuelt tidligere forelagte genopretningsplan samt en vurdering af de foranstaltninger, der er truffet for at genoprette selskabets overholdelse af solvenskapitalkravet, såfremt selskabet indenfor de seneste 10 år har overtrådt solvenskapitalkravet og forelagt en genoprettelsesplan, jf. § 223, for Finanstilsynet.

Det foreslåede i § 132 h, stk. 5 vil medføre, at selskaber der skal udarbejde og ajourføre en forebyggende genopretningsplan, og ikke kan anvende forenklede forpligtigelser, skal sikre, at den forebyggende genopretningsplan indeholder de krav, der er nævnt i nr. 1-7. I praksis vil forsikringsselskaberne kunne genbruge en del af den dokumentation, som forsikringsselskaberne udarbejder i forbindelse med kapitalnødplanen, som forsikringsselskaberne skal udarbejde efter § 3, stk. 3, nr. 4, i bekendtgørelsen om ledelse og styring af forsikringsselskaber (ledelsesbekendtgørelsen). Der vil også kunne genbruges dele af SFCR-rapporten samt dele af forsikringsselskabernes politikker.

For så vidt angår kravet i det foreslåede stk. 5, nr. 1, så skal den forebyggende genopretningsplan indeholde et resumé af planens nøgleelementer, heriblandt større ændringer af den seneste forelagte plan. Hvad der skal forstås ved nøgleelementer i den forebyggende genopretningsplan, kan f.eks. være de vigtigste foranstaltninger, som selskabet skal træffe for at genoprette dets finansielle stilling efter en betydelig forværring af denne stilling, og som kan udgøre en risiko for dets levedygtighed, selskabets afhjælpende foranstaltninger og selskabets kvalitative og kvantitative indikatorer. Resuméet skal ligeledes indeholde de eventuelle ændringer i den forebyggende genopretningsplan, som er foretaget i forbindelse med selskabets ajourføring af denne.

For så vidt angår kravet i det foreslåede stk. 5, nr. 2, så skal den forebyggende genopretningsplan indeholde en beskrivelse af selskabet eller koncernen, herunder et resumé af eventuelle større ændringer siden seneste forelagte plan. Dette kan f.eks. være en beskrivelse af selskabets forretningsmodel, risikoprofil, selskabsstruktur, ledelsessystem, kapitalsammensætning og om selskabet udøver grænseoverskridende virksomhed. Derudover skal planen indeholde et resumé af eventuelle større ændringer, der er foretaget i selskabet, siden den seneste forelagte plan. I praksis kan forsikringsselskaberne i et vist omfang genbruge dele af SFCR-rapporten til opfyldelse af kravet i stk. 5, nr. 2.

For så vidt angår kravet i det foreslåede stk. 5, nr. 3, så skal den forebyggende genopretningsplan indeholde et sæt indikatorer. Her er der tale om et sæt kvalitative og kvantitative indikatorer, som identificerer de situationer, hvor der bør

overvejes eller træffes afhjælpende foranstaltninger. For en nærmere beskrivelse af disse indikatorer henvises der til bemærkningerne til den foreslåede § 132 h, stk. 6, jf. lovforslaget § 1, nr. 39. I praksis kan forsikringsselskaberne i et vist omfang genbruge beskrivelsen af indikatorer fra kapitalnødplanen.

For så vidt angår kravet i det foreslåede stk. 5, nr. 4, så skal den forebyggende genopretningsplan indeholde en beskrivelse af, hvordan den forebyggende genopretningsplan er blevet udarbejdet, hvordan den vil blive ajourført, og hvordan den vil blive anvendt. Dette vil sikre, at selskabet har taget stilling til blandt andet den proces, som selskabet skal igennem i forbindelse med udarbejdelsen af den forebyggende genopretningsplan og hvordan og hvor ofte planen skal ajourføres. Det er fastsat i den foreslåede § 132 h, stk. 12, at selskabet mindst hvert andet år skal ajourføre planen, og under alle omstændigheder, hvis en af de foreslåede § 132 h, stk. 12, nr. 1 eller 2, begivenheder er opstået. Der henvises til bemærkninger i den foreslåede § 132 h, stk. 11, for en nærmere præcisering af, hvor ofte planen skal ajourføres. Derudover skal planen indeholde en beskrivelse af hvorledes selskabet vil anvende planen.

For så vidt angår kravet i det foreslåede stk. 5, nr. 5, så skal den forebyggende genopretningsplan indeholde en række afhjælpende foranstaltninger. Disse afhjælpende foranstaltninger skal bidrage til, at selskabet kan genoprette dets finansielle stilling efter en betydelig forværring af denne. Hvilke afhjælpende foranstaltninger selskabet skal træffe kan afhænge af det pågældende selskabs forretningsmodel, risikoprofil, og om der f.eks. udøves grænseoverskridende virksomhed. Afhjælpende foranstaltninger kan f.eks. være kapitaltilførsel, sanering af ulønsomme forsikringstagere eller nedbringelse af administrationsomkostninger. I praksis kan forsikringsselskaberne i et vist omfang genbruge beskrivelse af afhjælpende foranstaltninger.

For så vidt angår kravet i det foreslåede stk. 5, nr. 6, så skal den forebyggende genopretningsplan indeholde en kommunikationsstrategi.

For så vidt angår kravet i det foreslåede stk. 5, nr. 7, så skal den forebyggende genopretningsplan indeholde, hvis selskabet har overtrådt dets solvenskapitalkrav, og på et tidspunkt indenfor de seneste ti år forelagt en genopretningsplan i overensstemmelse med § 223 i lov om forsikringsvirksomhed, denne genopretningsplan, samt selskabets vurdering af de foranstaltninger, der er truffet for at genoprette selskabets overholdelse af solvenskapitalkravet. Det vil sige, at i tilfælde af at selskabet indenfor de seneste ti år har forelagt en genopretningsplan i forbindelse med, at selskabet har overtrådt dets solvenskapitalkrav, skal denne være indeholdt i selskabets forebyggende genopretningsplan. Derudover skal

den forebyggende genopretningsplan indeholde selskabets vurdering af de foranstaltninger, som selskabet på daværende tidspunkt havde truffet for at genoprette selskabets overholdelse af solvenskapitalkravet. Dette kunne f.eks. være en vurdering af om de trufne foranstaltninger var tilstrækkelige.

Det foreslåede vil implementere artikel 5, stk. 6, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 h, stk. 6,* at den forebyggende genopretningsplan skal indeholde et sæt kvalitative og kvantitative indikatorer, jf. stk. 5, nr. 3, som identificerer de situationer, hvor der bør overvejes eller træffes afhjælpende foranstaltninger. Enhver overtrædelse af solvenskapitalkravet medfører, at selskabet skal træffe afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med selskabets forebyggende genopretningsplan.

Det foreslåede vil medføre, at et forsikringsselskab skal udarbejde et sæt kvalitative og kvantitative indikatorer, som vil eller bør udløse iværksættelse af de afhjælpende foranstaltninger. Indikatorerne bør hjælpe selskabet med at træffe afhjælpende foranstaltninger, som er i forsikringstagers bedste interesse, og i overensstemmelse med selskabets risikostyringssystem.

De nævnte indikatorer kan indeholde kriterier, som blandt andet vedrører kapital, likviditet, aktivers kvalitet, rentabilitet, markedsvilkår, makroøkonomiske vilkår og operationelle hændelser. Indikatorer som vedrører kapitalpositionen, skal som minimum indeholde enhver overtrædelse af solvenskapitalkravet i overensstemmelse med § 154.

EIOPA vil senest den 29. januar 2027 udstede retningslinjer med henblik på nærmere at præcisere de kvalitative og kvantitative indikatorer, som bør udløse afhjælpende foranstaltninger.

Enhver overtrædelse af selskabets solvenskapitalkrav vil medføre, at selskabet skal træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med selskabets forebyggende genopretningsplan.

Det foreslåede vil implementere artikel 5, stk. 8, 1. og 2. afsnit, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 h, stk. 7,* at et gruppe 1-forsikringsselskab skal indføre passende ordninger for regelmæssig overvågning af de i stk. 6 nævnte indikatorer.

Det foreslåede vil medføre, at selskabet løbende skal overvåge de anvendte kvalitative og kvantitative indikatorer, jf. det foreslåede stk. 6. Deri lægger, at

selskabet skal tilpasse og evt. udvide deres indikatorer, såfremt der er noget som falder udenfor det normale.

Det foreslåede vil implementere artikel 5, stk. 8, 3. afsnit, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 h, stk. 8,* at der ikke i den forebyggende genopretningsplan må påregnes adgang til eller modtagelse af ekstraordinær offentlig finansiel støtte.

Det foreslåede vil medføre, at selskabet i forbindelse med udarbejdelsen, ajourføringen og anvendelsen af den forebyggende genopretningsplan ikke må påregne en adgang til eller modtage ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

Med ekstraordinær offentlig finansiel støtte menes økonomiske fordele som gives af staten til virksomheder, og som kan påvirke konkurrencen og samhandlen både på nationalt og europæisk plan.

Det foreslåede vil implementere artikel 5, stk. 5, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 h, stk. 9,* at et gruppe 1-forsikringsselskab skal vurdere, om dets forebyggende genopretningsplan er troværdig og kan gennemføres, navnlig de sæt af indikatorer og de afhjælpende foranstaltninger, der er nævnt i stk. 6, i forhold til en række scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiel stress, som er relevante for selskabets særlige omstændigheder.

Det foreslåede vil medføre, at selskabet i forbindelse med udarbejdelsen og ajourføringen af selskabets forebyggende genopretningsplan skal vurdere, om planen er troværdig, og hvorvidt denne kan gennemføres. Dette gælder særligt selskabets sæt af kvalitative og kvantitative indikatorer, jf. det foreslåede stk. 6, og de afhjælpende foranstaltninger, i forhold til en række scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiel stress, som er relevante for selskabets særlige omstændigheder. Dette gælder blandt andet hændelser, der berører hele selskabets system, idiosynkratiske hændelser, som forårsager stress og med al sandsynlighed får stor indvirkning på selskabets aktiv- og passivprofil, og kombinationen af sådanne hændelser, som forårsager stress.

EIOPA vil senest den 29. januar 2027 udstede retningslinjer med henblik på nærmere at præcisere rækken af de scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiel stress, som er relevante for selskabets særlige omstændigheder, hvilket vil blive fastsat i samarbejde med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

Det foreslåede vil implementere artikel 5, stk. 7, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 h, stk. 10,* at et gruppe 1-forsikringsselskabs bestyrelse vurderer og godkender den forebyggende genopretningsplan, inden den sendes til Finanstilsynet med henblik på gennemgang heraf, jf. § 132 i.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en tilstrækkelig forankring af den forebyggende genopretningsplan, og at selskabets ledelse er opmærksom på det ansvar, der påhviler dem i forhold til at have en plan for krisehåndtering. Dette skal betragtes som en del af et effektivt ledelsessystem i et forsikringsselskab. Udarbejdelsen af den forebyggende genopretningsplan skal ses om en udvidelse af den forberedelse, som selskabets bestyrelse og ledelse allerede foretager i form af udarbejdelsen af kapitalnødplanerne.

Det foreslåede vil medføre, at et selskabs bestyrelse skal vurdere og godkende den forebyggende genopretningsplan, inden selskabet sender denne til Finanstilsynet. Finanstilsynet har fra modtagelsen af selskabets forebyggende genopretningsplan ni måneder til gennemgå den forebyggende genopretningsplan, jf. den foreslåede § 132 i. Med hensyn til Finanstilsynets gennemgang af selskabets forebyggende genopretningsplan, henvises der til bemærkninger til den foreslåede § 132 i.

Det foreslåede vil implementere artikel 5, stk. 10, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 h, stk. 11,* at et gruppe 1-forsikringsselskab, som beslutter at træffe en afhjælpende foranstaltning, der indgår i dets forebyggende genopretningsplan, eller som beslutter at undlade at træffe en sådan afhjælpende foranstaltning, selvom en af de indikatorer, der er nævnt i stk. 6, er opfyldt, straks underretter Finanstilsynet om en sådan beslutning.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet er orienteret, såfremt et selskab beslutter at træffe en afhjælpende foranstaltning eller beslutter at undlade at træffe en afhjælpende foranstaltning, selvom en kvalitativ eller kvantitativ indikator, som omhandlet i det foreslåede stk. 6, er opfyldt.

Det foreslåede vil medføre, at selskabet straks skal underrette Finanstilsynet, såfremt en af selskabets kvalitative eller kvantitative indikatorer, jf. det foreslåede stk. 6, er opfyldt, og selskabet på baggrund heraf beslutter at træffe en afhjælpende foranstaltning, eller undlader at træffe en afhjælpende foranstaltning. Selskabet skal ligeledes straks underrette Finanstilsynet, hvis selskabet anvender et

værktøj, som har til formål at krisehåndtere, og som ikke indgår i dets forebyggende genopretningsplan.

Det foreslåede vil implementere artikel 5, stk. 9, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 h, stk. 12,* at et gruppe 1-forsikringsselskab ajourfører deres forebyggende genopretningsplan mindst hvert andet år og under alle omstændigheder
1) efter en ændring, der berører selskabets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggør en større ændring af den forebyggende genopretningsplan, eller
2) når en væsentlig ændring af selskabets finansielle stilling, som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af den forebyggende genopretningsplan, er sandsynlig.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at selskabet løbende vurderer, om den af selskabet udarbejdede forebyggende genopretningsplan fortsat er retvisende og anvendelig for selskabet, og om der eventuelt er sket væsentlige ændringer i selskabet, som medfører, at selskabets forebyggende genopretningsplan skal opdateres.

Det foreslåede vil medføre, at selskabet mindst hvert andet år skal ajourføre selskabets forebyggende genopretningsplan, og under alle omstændigheder, hvis ét af de i stk. 12, nr. 1 eller 2 anførte tilfælde er indtrådt. Er der ikke sket ændringer i f.eks. selskabets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle stilling, kan selskabet fastholde sin forebyggende genopretningsplan.

Hvis ét af de i stk. 12, nr. 1 eller 2 anførte tilfælde er indtrådt, skal selskabet ajourføre den forebyggende genopretningsplan, selvom der ikke er gået to år fra den forebyggende genopretningsplan blev ajourført sidst.

For så vidt angår den foreslåede nr. 1, skal et selskab løbende genbesøge og skal ajourføre dets forebyggende genopretningsplan, hvis der forekommer en ændring, der berører selskabets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle stilling, som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggør en større ændring af den forebyggende genopretningsplan. Dette kan f.eks. være, hvor selskabet udvider dets forretningsaktiviteter indenfor en forsikringsklasse, som selskabet ikke tidligere havde tilladelse til, påbegynder eller stopper med at udøve grænseoverskridende virksomhed, eller

hvis selskabet får nye ejere eller foretager øvrige større organisatoriske ændringer, som nødvendiggør en ændring af den forebyggende genopretningsplan.

For så vidt angår den foreslåede nr. 2, skal et selskab ajourføre dets forebyggende genopretningsplan, når der sker en væsentlig ændring af selskabets finansielle stilling, som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af den forebyggende genopretningsplan, bliver forudsigelig. Dette kan f.eks. være, hvis det bliver forudsigeligt for selskabet, at selskabets finansielle stilling i den nærmere fremtid væsentlig forringes, og det dermed er nødvendigt at ajourføre selskabets forebyggende genopretningsplan, således at den afspejler selskabets nye virkelighed.

Det foreslåede vil implementere artikel 5, stk. 4, i IRRD.

(Til § 132 i)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 132 i*.

Det foreslås i *§ 132 i, stk. 1,* at Finanstilsynet inden for ni måneder efter indsendelsen af et gruppe 1-forsikringsselskabs forebyggende genopretningsplan gennemgår planen og vurderer, i hvilket omfang den opfylder kravene i § 132 h, og samtlige af alle følgende elementer:
1) Om gennemførelsen af de ordninger, der foreslås i planen, med rimelig sandsynlighed og inden for en passende tidsramme vil kunne opretholde eller genoprette forsikringsselskabets levedygtighed og finansielle stilling.
2) Om planen og de særlige modeller i planen med rimelig sandsynlighed vil kunne gennemføres hurtigt og effektivt i situationer med finansielt stress.
3) Om planen og de særlige modeller i planen med rimelig sandsynlighed i størst muligt omfang kan undgå at få betydelige negative virkninger for det finansielle system, herunder i scenarier, der ville få andre forsikringsselskaber til at gennemføre forebyggende genopretningsplaner i samme periode.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at selskabernes forebyggende genopretningsplaner bliver gennemgået og vurderet af Finanstilsynet for at sikre, at indholdet af planerne opfylder de i loven fastsatte krav hertil, jf. den foreslåede § 132 h, samt kravene i det foreslåede stk. 1, nr. 1-3.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal gennemgå og vurdere selskabernes forebyggende genopretningsplaner indenfor en frist på ni måneder fra modtagelsen af planerne. Finanstilsynet skal i vurderingen se på, om selskabets forebyggende genopretningsplan opfylder kravene i den foreslåede § 132 h samt

i den foreslåede § 132 i, stk. 1, nr. 1-3. Der henvises til bemærkningerne i den foreslåede § 132 h for hvilke krav, der stilles til selskabernes forebyggende genopretningsplaner i medfør denne bestemmelse.

Ved vurderingen af om selskabets forebyggende genopretningsplan opfylder kravet i den foreslåede § 132 i, stk. 1, nr. 1, skal Finanstilsynet vurdere, om selskabets gennemførelse af de muligheder, der foreslås i den forebyggende genopretningsplan, med rimelig sandsynlighed vil kunne opretholde eller genoprette selskabets levedygtighed og finansielle stabilitet. Dette skal kunne ske inden for en passende tidsramme. Dette medfører en vurdering af, hvorvidt selskabets gennemførelse af de planlagte ordninger er realistiske for selskabet. Hvad der skal forstås med rimelig sandsynlighed, beror på en konkret vurdering og afhænger af det pågældende selskab, herunder f.eks. hvilke tiltag selskabet har planlagt. Hvornår der er tale om inden for en passende tidsramme beror ligeledes på en konkret vurdering, samt hvilket selskab den forebyggende genopretningsplan vedrører.

Ved vurderingen af om selskabets forebyggende genopretningsplan opfylder kravet i den foreslåede § 132 i, stk. 1, nr. 2, skal Finanstilsynet se på, om planen og strategierne i planen med rimelig sandsynlighed vil kunne gennemføres hurtigt og effektivt i situationer med finansielt stress.

Ved vurderingen af om selskabets forebyggende genopretningsplan opfylder kravet i den foreslåede § 132 i, stk. 1, nr. 3, skal Finanstilsynet vurdere om planen og strategierne i planen med rimelig sandsynlighed i størst muligt omfang kan undgå at få betydelige negative virkninger for det finansielle system, herunder i scenarier, der ville få andre selskaber til at gennemføre forebyggende genopretningsplaner i samme periode. Hvis et tiltag, der har til formål at sikre genopretning af det pågældende selskab, kan have negative konsekvenser for øvrige dele af den finansielle sektor eller andre aktører, skal Finanstilsynet inddrage disse forhold i sin vurdering. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis et tiltag indebærer en for tidlig afvikling af selskabets aktiviteter eller lignende indgribende tiltag.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 132 i, stk. 4-6, for Finanstilsynets muligheder i tilfælde af, at Finanstilsynet vurderer, at et selskabs forebyggende genopretningsplan ikke opfylder kravene i den foreslåede § 132 h, samt den foreslåede § 132 i, stk. 1, nr. 1-3.

Det foreslåede vil implementere artikel 6, stk. stk. 1, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 i, stk. 2,* at Finanstilsynet forelægger alle de forebyggende genopretningsplaner, som modtages, for Finansiel Stabilitet. Finansiel Stabilitet kan gennemgå den forebyggende genopretningsplan for at identificere eventuelle foranstaltninger i den forebyggende genopretningsplan, der kan få negative virkninger for forsikringsselskabets afviklingsmuligheder, og indenfor den i stk. 1 fastsatte frist fremsætte anbefalinger herom til Finanstilsynet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finansiel Stabilitet som en del af afviklingsmyndigheden har mulighed for at udtale sig om eventuelle foranstaltninger i selskabernes forebyggende genopretningsplaner, der kan få negative virkninger for det pågældende selskabs afviklingsmuligheder.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal fremsende alle de forebyggende genopretningsplaner, som Finanstilsynet modtager fra selskaberne til Finansiel Stabilitet, som herefter kan gennemgå disse med henblik på at identificere eventuelle foranstaltninger i de forebyggende genopretningsplaner, som kan få negative virkninger for det pågældende selskabs afviklingsmuligheder. Finansiel Stabilitet har dermed ikke pligt til at gennemgå selskabernes forebyggende genopretningsplaner. Vælger Finansiel Stabilitet at gennemgå selskabernes forebyggende genopretningsplaner, kan Finansiel Stabilitet fremsende de forhold, som Finansiel Stabilitet vurderer, kan få negative virkninger for det pågældende selskabs afviklingsmuligheder, til Finanstilsynet. Finanstilsynet kan herefter kommunikere Finansiel Stabilitets vurdering til det pågældende selskab. Finansiel Stabilitet skal fremsende sine henstillinger til Finanstilsynet inden for fristen i den foreslåede stk. 1.

Da der med Finanstilsynets forelæggelse af en forebyggende genopretningsplan for Finansiel Stabilitet vil kunne være tale om videregivelse af fortrolige oplysninger, som Finanstilsynets ansatte har modtaget som led i tilsynsvirksomheden, skal videregivelsen ses i lyset af, at der i § 288, stk. 1, nr. 28) er en undtagelse til Finanstilsynets særlige tavshedspligt i § 285 i lov om forsikringsvirksomhed, således at de forebyggende genopretningsplaner kan videregives til bl.a. Finansiel Stabilitet. Finanstilsynets særlige tavshedspligt følger dog de videregivne oplysninger, jf. § 290 i lov om forsikringsvirksomhed. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede 2.2.5.

Det foreslåede vil implementere artikel 6, stk. 2, i IRRD.

Det foreslås med *stk. 3,* at hvis et forsikringsselskab udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed, forelægger Finanstilsynet efter anmodning fra

tilsynsmyndigheden i værtslandet den forebyggende genopretningsplan for nævnte tilsynsmyndighed i værtslandet.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, at Finanstilsynet skal forelægge et selskabs forebyggende genopretningsplan for tilsynsmyndigheden i værtslandet, når denne anmoder herom.

Det foreslåede vil medføre, at hvis et forsikringsselskab udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed, skal Finanstilsynet forelægge selskabets forbyggende genopretningsplan, hvis tilsynsmyndigheden i værtslandet anmoder herom.

Tilsynsmyndigheden i værtslandet kan herefter gennemgå den forebyggende genopretningsplan for at identificere eventuelle foranstaltninger i den forebyggende genopretningsplan, der kan få negative virkninger for forsikringstagere, realøkonomien eller den finansielle stabilitet i den pågældende myndigheds medlemsstat. Tilsynsmyndigheden i værtslandet kan herefter give anbefalinger til den forebyggende genopretningsplan til Finanstilsynets videre foranstaltning. Finanstilsynet giver herefter et begrundet svar til tilsynsmyndigheden i værtslandet om, hvorvidt Finanstilsynet følger eller ikke følger henstillingerne. Hvis Finanstilsynet ikke tager behørigt hensyn til henstillingerne fra tilsynsmyndigheden i værtslandet, kan tilsynsmyndigheden i værtslandet indbringe sagen for EIOPA.

Det foreslåede vil implementere artikel 6, stk. stk. 3, 1. pkt., i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 i, stk. 4,* at Finanstilsynet underretter selskabet, såfremt Finanstilsynet vurderer, at den forebyggende genopretningsplan, jf. den foreslåede § 132 h, har væsentlige mangler, eller at der er væsentlige hindringer for planens gennemførelse.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet underretter et forsikringsselskab, hvis Finanstilsynet vurderer, at selskabets forebyggende genopretningsplan ikke opfylder kravene i den foreslåede § 132 h eller den foreslåede § 132 i, stk. 1, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er væsentlige hindringer for planens gennemførelse, underretter det gældende selskab herom. Dette sikrer, at selskabet kan afhjælpe manglerne eller hindringer, så at det sikres, at planen virker efter hensigten og kan gennemføres i praksis.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal underrette selskabet, hvis Finanstilsynet vurderer, at et selskabs forebyggende genopretningsplan har

væsentlige mangler, eller hvis der er væsentlige hindringer for gennemførelse af denne.

Finanstilsynets underretning til selskabet sker efter input fra Finansiel Stabilitet, jf. det foreslåede stk. 2.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 6, stk. 4, 1. afsnit, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 i, stk. 5,* at hvis Finanstilsynet vurderer at kriterierne i stk. 4 er opfyldt, skal forsikringsselskabet senest to måneder efter underretningen forelægge en revideret plan for Finanstilsynet, hvoraf det fremgår, hvordan de pågældende mangler eller hindringer er afhjulpet. Finanstilsynet kan efter anmodning fra forsikringsselskabet forlænge fristen med op til én måned. Inden Finanstilsynet kræver, at et forsikringsselskab på ny skal forelægge en forebyggende genopretningsplan, gives selskabet mulighed for at udtale sig herom. Hvis Finanstilsynet finder at manglerne og hindringerne i selskabets forebyggende genopretningsplan ikke er blevet tilstrækkeligt afhjulpet i den reviderede plan, kan Finanstilsynet påbyde selskabet at foretage specifikke ændringer af planen.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at et forsikringsselskab senest to måneder efter, at det har modtaget en underretning om, at Finanstilsynet vurderer, at kriterierne i den foreslåede stk. 4 er opfyldt, forelægger en revideret forebyggende genopretningsplan.

Det foreslåede vil medføre, at et forsikringsselskab senest to måneder efter Finanstilsynets underretning, jf. den foreslåede stk. 4, skal forelægge en revideret plan for Finanstilsynet. Af planen skal det fremgå, hvordan de pågældende mangler eller hindringer er blevet afhjulpet. Finanstilsynet kan forlænge denne frist med op til én måned, hvis forsikringsselskabet anmoder herom.

Inden Finanstilsynet pålægger, at et forsikringsselskab på ny skal forelægge en forebyggende genopretningsplan, skal Finanstilsynet give selskabet mulighed for at udtale sig herom.

I den reviderede plan skal det fremgå, hvordan selskabet har valgt at afhjælpe de pågældende mangler eller hindringer.

Hvis Finanstilsynet finder at manglerne og hindringerne i selskabets forebyggende genopretningsplan, ikke er blevet tilstrækkeligt afhjulpet i den reviderede plan, kan Finanstilsynet påbyde selskabet at foretage specifikke ændringer af planen.

En forebyggende genopretningsplan vil f.eks. være behæftet med mangler, hvis planen ikke indeholder de krav, der stilles til planen i medfør af den foreslåede § 132 h og § 132 i, stk. 1. Det vil f.eks. også blive anset for en mangel, hvis planen vurderes at være urealistisk eller ugennemførlig, eller hvis selskabet ikke har forholdt sig til de konkrete forhold, som Finanstilsynet har påpeget i underretningen.

Finanstilsynet vil kun kunne påbyde selskabet at foretage specifikke ændringer i den reviderede plan, hvis disse vurderes at være nødvendige og forholdsmæssige set i forhold til det påbudte tiltags indvirkning på selskabet.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 6, stk. 4, i IRRD.

Det foreslås med *§ 132 i, stk. 6,* at hvis forsikringsselskabet ikke forelægger en revideret forebyggende genopretningsplan, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at den reviderede forebyggende genopretningsplan ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de mangler eller hindringer, der blev påpeget i den oprindelige vurdering, og det ikke er muligt at afhjælpe disse mangler eller hindringer i tilstrækkelig grad med et pålæg om at foretage specifikke ændringer af planen, pålægger Finanstilsynet selskabet indenfor en rimelig frist at redegøre for, hvordan selskabet vil ændre sine forretningsaktiviteter med henblik på at afhjælpe manglerne i eller hindringerne for gennemførelsen af den forebyggende genopretningsplanen.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, at Finanstilsynet kan påbyde et forsikringsselskab inden for en rimelig frist at redegøre for, hvordan selskabet kan ændre sine forretningsaktiviteter med henblik på at afhjælpe manglerne i eller hindringerne for gennemførelsen af den forebyggende genopretningsplan.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan påbyde et forsikringsselskab inden for en rimelig frist at redegøre for, hvordan selskabet vil ændre sine forretningsaktiviteter, således at mangler og hindringer for gennemførelsen af selskabets forebyggende genopretningsplan, identificeret af Finanstilsynet, kan afhjælpes.

Finanstilsynet kan kun påbyde selskabet at redegøre herfor, hvis selskabet ikke forelægger en revideret forebyggende genopretningsplan, jf. det foreslåede stk. 4, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at den reviderede forebyggende genopretningsplan, ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de i den oprindelig vurdering påpegede mangler eller hindringer, og det ikke er muligt at afhjælpe disse mangler

eller hindringer med et påbud om at foretage specifikke ændringer i planen, jf. det foreslåede stk. 4.

Der er tale om et meget indgribende tiltag, og derfor skal vurderingen af manglerne eller hindringerne i planen være, at disse udgør en væsentlig hindring for muligheden for at gennemføre den forebyggende genopretningsplan, og at de ikke kan afhjælpes på anden måde.

Hvad der skal forstås ved indenfor en rimelig frist, beror på en konkret vurdering, og afhænger af omfanget af manglerne og hindringerne for selskabets gennemførelse af den forebyggende genopretningsplan, samt omfanget af forretningsaktiviteter, som Finanstilsynet påbyder selskabet at ændre for at afhjælpe manglerne og hindringerne.

Det foreslåede vil implementere artikel 6, stk. 5, 1. afsnit, i IRRD.

Det foreslås med *§ 132 i, stk. 7,* at hvis et forsikringsselskabet ikke redegør for ændringerne, jf. stk. 5, inden for Finanstilsynets fastsatte frist, eller vurderer Finanstilsynet, at de foranstaltninger, som selskabet har foreslået, ikke i tilstrækkelig grad kan afhjælpe manglerne eller hindringerne, kan Finanstilsynet skriftligt påbyde selskabet at træffe enhver foranstaltning, som Finanstilsynet anser for nødvendig og forholdsmæssigt afpasset, under hensyntagen til manglernes og foranstaltningernes indvirkning på selskabets forretningsaktiviteter.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet har mulighed for skriftligt at påbyde forsikringsselskabet at træffe en hver foranstaltning, som er nødvendig og forholdsmæssigt tilpasset, så selskabets forebyggende genopretningsplan kan gennemføres i tilfælde af en betydelig forværring af dets finansielle stilling.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet, hvis forsikringsselskabet ikke redegøre for ændringerne i selskabets reviderede forebyggende genopretningsplan inden for den fastsatte frist, jf. det foreslåede stk. 7, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at de foranstaltninger, som selskabet har foreslået, ikke i tilstrækkelig grad kan afhjælpe manglerne eller hindringerne, vil kunne påbyde selskabet at træffe enhver foranstaltning. Disse foranstaltninger vil skulle være nødvendige og forholdsmæssigt tilpasset, og tage hensyn til manglernes og foranstaltningernes indvirkning på selskabets forretningsaktiviteter.

Der er tale om et indgribende tiltag, som Finanstilsynet kun undtagelsesvist vil kunne gøre brug af.

Det foreslåede vil implementere artikel 6, stk. 5, 2. afsnit, i IRRD.

(Til § 132 j)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 132 j*.

Det foreslås i*§ 132 j, stk. 1,* at i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark, skal den øverste modervirksomhed udarbejde og forelægge en forebyggende koncerngenopretningsplan for Finanstilsynet, når koncernen som helhed opfylder kriterierne i § 132 h, stk. 2-4. I den forebyggende genopretningsplan skal der identificeres foranstaltninger, som det kan være nødvendigt at gennemføre i den øverste modervirksomhed og i dets enkelte datterselskaber for at genoprette deres finansielle stilling efter en eventuel betydelig forværring.

Formålet med bestemmelsen er, at den øverste modervirksomhed, som er beliggende i Danmark, skal udarbejde og forelægge en forebyggende koncerngenopretningsplan for Finanstilsynet, da et sammenbrud i et selskab, der tilhører koncernen, hurtigt kan få virkninger for hele koncernens solvens og operationer.

Det foreslåede vil medføre, at i koncerner hvor den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark, skal den øverste modervirksomhed udarbejde og forelægge en forebyggende genopretningsplan for Finanstilsynet, når koncernen opfylder kriterierne i den foreslåede § 132 h, stk. 2-4.

Som følge heraf skal der ikke laves en forebyggende genopretningsplan for hvert enkelt selskab i koncernen, jf. dog det foreslåede stk. 2. Det er dog en betingelse, at koncernen som helhed opfylder kriterierne i den foreslåede § 132 h, stk. 2-4. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 132 h, stk. 2-4 for en beskrivelse af kriterierne.

Den forebyggende koncerngenopretningsplan skal bestå af en forebyggende genopretningsplan for den koncern, som er underlagt den øverste modervirksomhed. I den forebyggende genopretningsplan skal der identificeres foranstaltninger, som det kan være nødvendigt at gennemføre i den øverste modervirksomhed og i dets enkelte datterselskaber for at genoprette deres finansielle stilling efter en eventuel betydelig forværring. Kravene til den forebyggende koncerngenopretningsplans indhold fremgår af det foreslåede stk. 3, stk. 4 og stk. 5.

Den forebyggende koncerngenopretningsplan skal indeholde afhjælpende foranstaltninger, som sigter mod at opnå en stabilisering af koncernen eller af en af

koncernens forsikringsselskaber, når koncernen eller ét af dens forsikringsselskaber befinder sig i en stresssituation, således at årsagerne til vanskelighederne håndteres eller fjernes, og dermed genopretter den finansielle stilling for koncernen eller for det selskab, som er del af koncernen, og der samtidig tages hensyn til andre koncernselskabets finansielle stilling. Den forebyggende genopretningsplan skal indeholde tiltag, der sikrer koordinering og sammenhæng i de forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, som skal træffes i koncernen og i koncernselskaberne.

Det foreslåede vil implementere artikel 7, stk. 1 og 2, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 j, stk. 2,* at Finanstilsynet kan påbyde, at datterforsikringsselskaber eller forsikringsholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder, moderforsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle moderforsikringsholdingvirksomheder, skal udarbejde og forelægge en forebyggende genopretningsplan i henhold til § 132 h, når der ikke findes en forebyggende koncerngenopretningsplan.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet vil få beføjelse til at påbyde, at datterforsikringsselskaber eller forsikringsholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder, moderforsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle moderforsikringsholdingvirksomheder, skal udarbejde og forelægge en forebyggende genopretningsplan, hvis der ikke er en forebyggende koncerngenopretningsplan. Det sikres dermed, at der ikke er forsikringsselskaber, som skulle have været omfattet af forebyggende genopretningsplan, som ikke bliver det.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet, kan påbyde, at datterforsikringsselskaber datterforsikringsselskaber eller forsikringsholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder, moderforsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle moderforsikringsholdingvirksomheder skal udarbejde en forebyggende genopretningsplan, selvom selskabet, er en del af en koncern.

Denne forebyggende genopretningsplan skal udarbejdes i overensstemmelse med den foreslåede § 132 h. Der henvises til bemærkningerne for kravene til den forebyggende genopretningsplan i medfør af den foreslåede § 132 h.

Udgangspunktet er, at der for koncerner skal udarbejdes og forelægges en forebyggende koncerngenopretningsplan, som omfatter koncernen som helhed, for Finanstilsynet, jf. det foreslåede stk. 1. Hvis der ikke findes en koncerngenopretningsplan, som omfatter hele koncernen, kan Finanstilsynet påbyde et

datterforsikringsselskab eller et selskab, der ikke måtte være dækket af den koncerngenopretningsplan, der er udarbejdet for den koncern, datterforsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden, det blandede finansielle holdingvirksomhed, moderforsikringsholdingvirksomhedet eller det blandede finansielle moderforsikringsholdingvirksomhed indgår i, at udarbejde og forelægge den forebyggende genopretningsplan for Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vurderes blandt andet at være relevant i de tilfælde, hvor den øverste modervirksomhed i koncernen ikke er et forsikringsholdingvirksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller et blandet forsikringsholdingvirksomhed.

Det foreslåede vil implementere artikel 7, stk. 4, i IRRD.

Det foreslås med *§ 132 j, stk. 3,* at den forebyggende koncerngenopretningsplan og eventuelle planer, der udarbejdes for de enkelte datterforsikringsselskaber, skal udarbejdes i overensstemmelse med § 132 h, stk. 4 –7, og ajourføres i overensstemmelse med § 132 h, stk. 11.

Formålet med bestemmelsen er, at forebyggende koncerngenopretningsplaner og eventuelle planer, der udarbejdes for de enkelte datterforsikringsselskaber i koncernen, som minimum skal opfylde de krav, der gælder til de individuelle genopretningsplaner, der skal udarbejdes i henhold til den foreslåede § 132 h. Idet bestemmelsen omhandler koncerngenopretningsplaner, skal disse udarbejdes i overensstemmelse med den foreslåede § 132 h, stk. 4-7 med de fornødne tilpasninger.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 132 h, stk. 4-7 og stk. 11 for de indholdsmæssige krav til de forebyggende koncerngenopretningsplaner, samt hvor ofte planen skal ajourføres.

Det foreslåede vil implementere artikel 7, stk. 3, 1. afsnit.

Det foreslås i *§ 132 j, stk. 4,* at i den forebyggende genopretningsplan anføres, om der er hindringer for gennemførelsen af afhjælpende foranstaltninger i koncernen, herunder i de enkelte selskaber, der er omfattet af planen, og om der er væsentlige praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver eller aktiver indenfor koncernen.

Formålet med bestemmelsen er, at det fremgår klart i den forebyggende koncerngenopretningsplan, hvis der er hindringer for gennemførelsen af de

afhjælpende foranstaltninger i koncernen, og om der er hindringer for overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver eller aktiver indenfor koncernen. Baggrunden er, at identificeringen af eventuelle hindringer på forhånd i en genopretningsplan gør det lettere at håndtere disse i en krisesituation.

Det foreslåede vil medføre, at der i den forebyggende genopretningsplan skal anføres, om der er hindringer for gennemførelsen af afhjælpende foranstaltninger i koncernen, evt. udspecificeret på selskabs niveau, samt om der er væsentlige praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver eller aktiver indenfor koncernen.

Det foreslåede vil implementere artikel 7, stk. 3, 3. afsnit, i IRRD.

Det foreslås med *stk. 5,* at vurderer Finanstilsynet, at der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til et selskab i koncernen i den forebyggende koncerngenopretningsplan i lyset af selskabets betydning i Danmark og i lyset af forpligtigelser, som lignende selskaber i Danmark er underlagt, så kan Finanstilsynet på grundlag af en begrundet udtalelse anmode den koncerntilsynsførende om at kræve, at den øverste modervirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden, der står i spidsen for koncernen, om at forelægge en revideret forebyggende koncerngenopretningsplan, der tager hensyn til Finanstilsynets betænkeligheder.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at hvis der i forebyggende koncerngenopretningsplaner ikke tages tilstrækkeligt hensyn til forsikringsselskaber beliggende i Danmark, og som er en del af en koncern hvor den øverste modervirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden, der står i spidsen for koncernen, er placeret i et land indenfor EU/EØS, kan Finanstilsynet anmode den koncerntilsynsførende om, at der forelægges en revideret forebyggende koncerngenopretningsplan, som tager hensyn til Finanstilsynet betænkeligheder.

Det foreslåede vil medføre, at hvis Finanstilsynet vurderer, at der i den forebyggende koncerngenopretningsplan ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til et selskab i lyset af selskabets betydning i Danmark og i lyset af de forpligtigelser, som et lignende selskab i Danmark har, kan Finanstilsynet anmode den koncerntilsynsførende om, at den øverste modervirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden, der står i spidsen for koncernen, forelægger en revideret koncerngenopretningsplan, hvor der tages tilstrækkeligt hensyn til det danske selskab. Finanstilsynet kan anmode den koncerntilsynsførende om en revideret koncerngenopretningsplan på baggrund af en begrundet udtalelse.

Den reviderede koncerngenopretningsplan skal tage hensyn til de betænkeligheder, som Finanstilsynet har.

Det foreslåede vil implementere artikel 7, stk. 5, 1. pkt., i IRRD.

Det foreslås med *§ 132 j, stk. 6,* at indgiver den øverste modervirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden, der står i spidsen for en koncern, en revideret koncerngenopretningsplan, jf. stk. 5, og vurderer Finanstilsynet, at den reviderede plan ikke i tilstrækkelig grad imødekommer betænkelighederne, kan Finanstilsynet påbyde, at de berørte datterforsikringsselskaber eller forsikringsholdingvirksomheden, den blandede finansielle holdingvirksomhed, moderforsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle moderforsikringsholdingvirksomhed udarbejder og forelægger en forebyggende genopretningsplan for Finanstilsynet.

Formålet med bestemmelsen er at give Finanstilsynet beføjelse til at påbyde et datterforsikringsselskab eller forsikringsholdingvirksomheden, den blandede finansielle moderforsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle moderforsikringsholdingvirksomhed at udarbejde og forelægge en forebyggende genopretningsplan for Finanstilsynet, hvis den udarbejdede forebyggende koncerngenopretningsplan, ikke i tilstrækkelig grad omfatter selskabet beliggende i Danmark. Dette vil sikre, at datterforsikringsselskaber eller forsikringsholdingvirksomheden, den blandede finansielle holdingvirksomhed, moderforsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle moderforsikringsholdingvirksomhed, der er beliggende i Danmark, omfattes af en forebyggende genopretningsplan, der tager tilstrækkeligt hensyn til selskabets forhold og beliggenhed i Danmark.

Det foreslåede vil medføre, at hvis den øverste modervirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheder, der står i spidsen for koncernen, udarbejder og forelægger en revideret koncerngenopretningsplan, jf. det foreslåede stk. 5, og Finanstilsynet vurderer, at den reviderede plan ikke i tilstrækkelig grad imødekommer de betænkeligheder, som Finanstilsynet har udtrykt overfor den koncerntilsynsførende, kan Finanstilsynet påbyde, at de berørte datterforsikringsselskaber eller forsikringsholdingvirksomheder, de blandede finansielle holdingvirksomheder, moderforsikringsholdingvirksomheder eller de blandede finansielle moderforsikringsholdingvirksomheder, og som er beliggende i Danmark, udarbejder og forelægger en genopretningsplan for Finanstilsynet.

Før Finanstilsynet kan påbyde datterforsikringsselskaberne eller forsikringsholdingvirksomhederne, de blandede finansielle holdingvirksomheder,

moderforsikringsholdingvirksomhederne eller de blandede finansielle moderforsikringsholdingvirksomheder, at udarbejde og forelægge en genopretningsplan, skal Finanstilsynet give en begrundet udtalelse til den koncerntilsynsførende om Finanstilsynets vurdering af hvorfor betænkelighederne ikke i tilstrækkelig grad vurderes imødekommet i den reviderede plan.

Finanstilsynet afgiver en begrundet udtalelse til den koncerntilsynsførende om denne vurdering. Finanstilsynet forelægger efterfølgende den koncerntilsynsførende den forebyggende genopretningsplan.

Det foreslåede vil implementere artikel 7, stk. 5, 2. pkt., i IRRD.

Det foreslås med *§ 132 j, stk.7,* at bestyrelsen for selskabet, der udarbejder den forebyggende koncerngenopretningsplan i henhold til stk. 1 eller den forebyggende koncerngenopretningsplan i henhold til stk. 2 eller stk. 5 og 6, vurderer og godkender planen, inden selskabet forelægger planen for den koncerntilsynsførende eller Finanstilsynet, alt efter hvad der er relevant, med henblik på gennemgang.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en tilstrækkelig forankring af den forebyggende genopretningsplan, og at selskabets ledelse er opmærksom på det ansvar, der påhviler dem i at have en plan for krisehåndtering. Genopretningsplanens forankring i selskabernes ledelser er en forudsætning for at sikre et effektivt ledelsessystem ift. genopretningsplaner.

Det foreslåede vil medføre, at bestyrelsen i et selskab, der udarbejder den forebyggende koncerngenopretningsplan i henhold til stk. 2 eller stk. 5 og 6, skal vurdere og godkende den forebyggende koncerngenopretningsplan, inden selskabet sender denne til Finanstilsynet eller den koncerntilsynsførende, alt efter hvad der er relevant. Finanstilsynet skal herefter gennemgå planen.

Det foreslåede vil implementere artikel 7, stk. 7, i IRRD.

Det foreslås med *§ 132 j, stk. 8,* at et forsikringsdatterselskab, hvor det er relevant, ved udarbejdelsen af den forebyggende genopretningsplan kan tage hensyn til eventuelle forebyggende koncerngenopretningsplaner, der er udarbejdet af tredjelandsforsikringsselskaber eller tredjelandsmoderselskaber, som det er et datterselskab af.

Formålet med bestemmelsen er at sikre muligheden for, at et datterselskab, der indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er beliggende i et

tredjeland, kan tage hensyn til eventuelle forebyggende koncerngenopretningsplaner, som er udarbejdet af dette moderselskab, når datterselskabet skal udarbejde dets forebyggende genopretningsplan.

Det foreslåede vil medføre, at et datterselskab, der er en del af en koncern, hvor den øverste modervirksomhed eller forsikringsselskabet, der står i spidsen af koncernen, er beliggende i et tredjeland, kan vælge at tage hensyn til eventuelle forebyggende koncerngenopretningsplaner, som den øverste modervirksomhed har udarbejdet, når datterselskabet skal udarbejde dets forebyggende genopretningsplan. Datterselskabet har ikke pligt til at tage hensyn til eventuelle forebyggende koncerngenopretningsplaner, der er udarbejdet af et moderselskab, der er beliggende i et tredjeland, men kan vælge at gøre dette, hvis selskabet vurderer at det er relevant.

Det foreslåede vil implementere artikel 7, stk. 8, i IRRD.

Det foreslås med *§ 132 j, stk. 9,* at Finanstilsynet, under forudsætning af at fortrolighedskravene i § 285 er opfyldt, fremsender koncerngenopretningsplanerne til
1) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA),
2) de kompetente tilsynsmyndigheder, der er en del af tilsynskollegiet, for den pågældende koncern
3) Finansiel Stabilitet eller den myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlig for afvikling af koncernen,
og
4) de kompetente afviklingsmyndigheder, hvis koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at relevante afviklings- og tilsynsmyndigheder og EIOPA modtager de forebyggende koncerngenopretningsplaner, så disse er bekendt med indholdet af planerne. Det er essentielt at relevante tilsyns- og afviklingsmyndigheder og EIOPA er bekendt med indholdet af planene, så disse kan identificere eventuelle foranstaltninger, som kan få negative indvirkninger for et forsikringsselskab i koncernens afviklingsmuligheder.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal fremsende udarbejdede forebyggende koncerngenopretningsplaner til de i stk. 9, nr. 1-5 anførte myndigheder, hvis fortrolighedskravene i § 285 er opfyldt. Der henvises til bemærkningerne til § 285 for fortrolighedskravene.

Det foreslåede vil implementere artikel 7, stk. 6, i IRRD.

(Til § 132 k)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 132 k.*

Det foreslås i *§ 132 k, stk. 1,* at Finanstilsynet vurderer om visse gruppe 1 forsikringsselskaber eller koncerner kan gøre brug af forenklede forpligtelser. I vurderingen af hvilke selskaber, der kan gøre brug af forenklede forpligtelser tages hensyn til de virkninger, som et forsikringsselskabs sammenbrud kan have på grund af karakteren af dets forretningsaktiviteter, aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse og retlige status, dets indbyrdes forbundethed med andre lovregulerede selskaber eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af selskabets aktiviteter, og hvorvidt dets sammenbrud og efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling forventes at kunne få betydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre selskaber, forsikringstagere, finansieringsvilkårene eller økonomien som helhed.

Formålet med forslaget er, at Finanstilsynet ud fra proportionalitetsbetragtninger sikrer mulighed for, at visse forsikringsselskaber kan gøre brug af forenklede forpligtelser i forhold til forebyggende genopretningsplaner. Derved undgås det, at forsikringsselskaber, for hvem det er relevant, ikke påføres omkostninger eller administrative byrder uden, at dette modsvares af et behov for at sikre, at selskabet har et tilstrækkeligt overblik over kompleksiteten af deres forretningsaktiviteter i en krisesituation. Finanstilsynet kan på baggrund af en samlet vurdering af de parametre, der fremgår af den foreslåede § 132 k, stk. 1, vurdere at et selskab med f.eks. en lavere grad af kompleksitet, ikke skal udarbejde en fuld genopretningsplan. Som det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 132 h, er formålet med genopretningsplanerne at sikre, at et selskab har en plan for genopretning af selskabets finansielle stilling efter en betydelig forværring, som blandt andet indeholder foranstaltninger, som selskabet skal gennemføre for at genoprette dets finansielle stilling i en sådan situation. Udarbejdelse af en forebyggende genopretningsplan har til hensigt at sikre, at selskaberne kan forsøge at genoprette virksomheden mere effektivt, end hvis de først skal identificere og analysere mulige foranstaltninger, når en eventuel betydelig forværring af selskabets finansielle stilling er indtruffet. Finanstilsynet kan derfor også kun bestemme at et selskab kan gøre brug af forenklede forpligtelser, hvis selskabet har en samlet kompleksitet, der gør det muligt at udarbejde en plan for genoprettelse inden for rimelig tid.

Den foreslåede bestemmelse understøtter det nationale og europæiske fokus på at undgå unødige byrder for forsikringsselskaber og er udtryk for en afvejning af hensynet til begrænsning af administrative byrder overfor hensynet til velegnet og virkningsfuld genopretningsplanlægning.

Ved vurderingen af, om et selskab kan gøre brug af forenklede forpligtelser i forhold til forebyggende genopretningsplaner, skal der tages hensyn til, om forsikringsselskabets sammenbrud og efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling må forventes at få en betydelig negativ indvirkning på forsikringstagere, finansielle markeder, andre selskaber eller økonomien i almindelighed.

Finanstilsynet skal inddrage forskellige parametre i vurderingen. Et forsikringsselskabs markedsandel vil som udgangspunkt have betydning i vurderingen af, om et selskab kan gøre brug af forenklede forpligtelser, idet markedsandelen alt andet lige vil være en indikator på en vis kompleksitet af forsikringsselskabets aktiviteter. Dog vil der altid være tale om en konkret vurdering, hvor de øvrige forhold i den foreslåede § 132 k, stk. 1 ligeledes skal inddrages.

Det foreslåede vil implementere artikel 4, stk. 1, 1.afsnit, i IRRD.

Det foreslås i *§ 132 k, stk. 2,* at forenklede forpligtelser kan finde anvendelse på visse forsikringsselskaber med hensyn til 1) indholdet af og de nærmere oplysninger i forebyggende genopretningsplaner, jf. §§ 132 h - 132 j samt § 132 l, og afviklingsplaner, jf. §§ 235 a – 235 d, 2) den dato, hvor de første forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner skal være udarbejdet, samt hyppigheden af ajourføringen af de forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner, som kan være mindre end den hyppighed, der er fastsat i § 132 h, stk. 11, § 132 j, stk. 3, § 235 a, stk. 7 og § 235 b, stk. 4, 3) indholdet af og detaljeringsgraden af de oplysninger, der kræves af selskaberne i henhold § 132 h, stk. 4, § 132 j, stk. 3, § 235 b, stk. 3 og § 235 d, og 4) detaljeringsgraden af de oplysninger, der anvendes til vurdering af afviklingsmuligheder som fastsat i § 235 g og § 235 h.

Forsikringsselskaber skal i dag som led i virksomhedsstyringen udarbejde en kapitalnødplan jf. ledelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 3, nr. 4 og stk. 4, nr. 3 og en kapitalplan, jf. ledelsesbekendtgørelsen § 3, stk. 3, nr. 3 og stk. 4, nr. 2. Kapitalplanens formål er at sikre, at et selskabs kapitalgrundlag vil være tilstrækkelig til at dække de risici, som selskabet kan forventes at blive udsat for ved selskabets fortsatte drift i henhold til den strategi, bestyrelsen har besluttet. Kapitalplanen skal indeholde procedurer, som kan anvendes i praksis, hvis kapitalplanens forudsætninger brister. Kapitalplanen og kapitalnødplanen har dermed visse

ligheder med genopretningsplanen og dele af de overvejelser og analyser et selskab har foretaget i forbindelse med udarbejdelsen af kapitalplaner og kapitalnødplaner vil derfor kunne inddrages ved udarbejdelsen af genopretningsplaner. Da formålene med hhv. kapitalplaner/kapitalnødplaner og genopretningsplaner ikke er ens, da de tager sigte på forskellige situationer, skal det sikres, at genbrug af oplysninger mv. understøtter formålet, men det følger dog af IRRD-direktivets præambel nr. 21, at eksisterende værktøjer kan tages i betragtning, når der udarbejdes forebyggende genopretningsplaner, herunder vurdering af egen risiko og solvens, beredskabsplaner eller planer vedrørende likviditetsrisikostyring.

De forenklede forpligtelser kan også finde anvendelse på ajourføring af genopretnings- og afviklingsplaner. For at undgå unødige administrative byrder og omkostninger vil selskaber, der kan gøre brug af forenklede forpligtelser, ikke nødvendigvis have behov at ajourfører planerne i samme omfang som selskaber, der ikke er underlagt forenklede forpligtelser.

Forsikringsselskaber, der ikke kan gøre brug af forenklede forpligtelser, vil være nødt til at ajourføre genopretningsplan mindst hvert andet år, jf. det foreslåede § 132 h, stk. 12 i.

Det forventes, at forsikringsselskaber der kan gøre brug af forenklede forpligtelse vil skulle ajourføre genopretningsplanerne mindre hyppigt end selskaber, der ikke kan gøre brug af forenklede forpligtelser. Hvis der opstår ændringer i selskaber, der kan gøre brug af forenklede forpligtelser, vil disse selskaber også skulle ajourføre genopretningsplanerne, hvis ændringerne kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller nødvendiggør ændring af den forebyggende genopretningsplan. Selskaber, der kan gøre brug af forenklede forpligtelser vil f.eks. være forpligtet til at ajourføre genopretningsplanen, hvis der opstår en væsentlig ændring af selskabets finansielle stilling, eller en ændring, der berører selskabets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter, herunder forretningsmodel, jf. det forslåede §132 a, stk. 12.

Adgangen til at gøre brug af forenklede forpligtelser kan ikke udstrækkes til, at et selskab, der kan gøre brug af forenklede forpligtelser, helt kan undlade at fremsende en genopretningsplan til Finanstilsynet. Formålet er at undgå unødige byrder samtidig med, at der sikres en vis forberedelse i en krisesituation.

Det foreslåede vil implementere af artikel 4, stk. 1, 2. afsnit, i IRRD.

(Til § 132 l)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 132 l.*

Det foreslås med *§ 132 l, stk. 1,* at Finanstilsynet som koncerntilsynsførende hører de relevante tilsynsmyndigheder, som er medlemmer af eller deltager i tilsynskollegiet, over den forebyggende koncerngenopretningsplan. Herefter gennemgår Finanstilsynet planen og vurderer, i hvilket omfang den opfylder de krav og kriterier, der er fastlagt i § 132 j. Vurderingen foretages i overensstemmelse med stk. 2, og § 132 i, og skal tage hensyn til de afhjælpende foranstaltningers potentielle virkninger for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

Formålet med bestemmelsen er fastsætte nogle rammer for Finanstilsynets gennemgang og vurdering af den forebyggende koncerngenopretningsplan.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet, som koncerntilsynsførende, skal gennemgå den forebyggende koncerngenopretningsplan, efter at Finanstilsynet har hørt de relevante tilsynsyndigheder, som er medlemmer af eller deltager i tilsynskollegiet. Finanstilsynet skal herefter vurdere i hvilket omfang den forebyggende koncerngenopretningsplan opfylder de krav og kriterier, der er fastlagt i den foreslåede § 132 j.

Det følger af den foreslåede § 132 j, at den forebyggende koncerngenopretningsplan blandt andet skal identificere foranstaltninger, som kan være nødvendige at gennemføre i den øverste modervirksomhed og i dets enkelte datterselskaber for at genoprette deres finansielle stilling efter en eventuel betydelig forværring. Selskaberne skal udarbejde den forebyggende koncerngenopretningsplan i overensstemmelse med den foreslåede § 132, stk. 4-7. Derudover skal den forebyggende genopretningsplan blandt andet indeholde, om der er hindringer for gennemførelsen af afhjælpende foranstaltninger i koncernen, herunder i de enkelte selskaber, der er omfattet af planen, og om der er væsentlige praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver eller aktiver indenfor koncernen. Der henvises til bemærkninger til den foreslåede § 132 j for en nærmere gennemgang af kravene og kriterierne til de forebyggende koncerngenopretningsplaner, herunder eventuelle andre krav og kriterier hertil.

Finanstilsynets vurdering af den forebyggende koncerngenopretningsplan skal foretages i overensstemmelse med den foreslåede § 132 i og nærværende foreslåede bestemmelse, samt indenfor perioden i den foreslåede § 132 i, stk. 1.

Finanstilsynet skal som følge heraf foretage en vurdering indenfor ni måneder efter modtagelsen af koncernens forebyggende koncerngenopretningsplan, jf. den foreslåede § 132 i, stk. 1. Finanstilsynet skal i vurderingen tage hensyn til de afhjælpende foranstaltningers potentielle virkninger for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

Der henvises til de bemærkningerne til den foreslåede § 132 i for en nærmere gennemgang af Finanstilsynets proces for gennemgang af forebyggende genopretningsplaner.

Det foreslåede vil implementere artikel 8, stk. 1, i IRRD.

Det foreslås i *stk. 2,* at Finanstilsynet bestræber sig på at nå frem til en fælles afgørelse som omhandlet i § 235 k i tilsynskollegiet om: 1) gennemgangen og vurderingen af den forebyggende koncerngenopretningsplan, 2) hvorvidt der skal udarbejdes en forebyggende genopretningsplan på individuelt grundlag for forsikringsselskaber, som er del af en koncern, i overensstemmelse med § 132 j, stk. 2, stk. 6 eller stk. 7, 3) anvendelse af foranstaltningerne i § 132 i, stk. 4-6.

Formålet med bestemmelsen er fastlægge indholdet af den fælles afgørelse, som Finanstilsynet sammen med de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet skal nå frem til.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal bestræbe sig på at nå frem til en fælles afgørelse sammen med de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet som omhandlet i den foreslåede § 135 k. Den fælles afgørelse skal vedrøre de foreslåede punkter nr. 1-5.

Det fastsættes i det foreslåede nr. 1, at den fælles afgørelse skal vedrøre gennemgangen og vurderingen af den forebyggende koncerngenopretningsplan.

Det fastsættes i det foreslåede nr. 2, at den fælles afgørelse skal vedrøre, hvorvidt der skal udarbejdes en forebyggende genopretningsplan på individuelt grundlag for forsikringsselskaber, som er en del af en koncern i overensstemmelse med den foreslåede § 132 j, stk. 2, stk. 6 eller stk. 7.

Det fastsættes i det foreslåede nr. 3, at den fælles afgørelse skal vedrøre anvendelse af foranstaltningerne i den foreslåede § 132 i, stk. 4, stk. 5 og stk. 6.

Det foreslåede vil implementere artikel 8, stk. 2, i IRRD.

Til nr. 40 (§ 138, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 138 i lov om forsikringsvirksomhed i hvilke tilfælde et forsikringsselskab, bestyrelsen, ledelsen eller den ansvarshavende aktuar i et forsikringsselskab blandt andet skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for et forsikringsselskabs fortsatte drift.

Det foreslås med ændringen i § 138 at indsætte efter stk. 4 som nyt stykke »Stk. 5. Ledelsen i et forsikringsselskab, moderforsikringsselskab, gruppe 1-forsikringsholding-selskaber og blandede finansielle holdingvirksomheder, moderforsikringsholdingselskaber og blandende finansielle moderholdingvirksomheder, EU-moderforsikringsholdingvirksomheder og blandende finansielle EU-moderholdingvirksomheder, skal underrette Finanstilsynet, hvis ledelsen vurderer, at det relevante selskab, er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. 199 a, stk. 2.«.

Formålet med ændringen er at pålægge ledelsen i et forsikringsselskab, moderforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder, moderforsikringsholdingvirksomheder og blandende finansielle moderholdingvirksomheder, EU-moderforsikringsholdingvirksomheder og blandende finansielle EU-moderholdingvirksomheder at underrette Finanstilsynet, hvis ledelsen vurderer, at selskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. den foreslåede § 199 a, stk. 2.

Det foreslåede medfører, at ledelsen i et forsikringsselskab skal underrette Finanstilsynet som tilsynsmyndighed, hvis det er bestyrelsens vurdering, at forsikringsselskabet er nødlidende eller forventet nødlidende. Det henvises til bemærkninger til den foreslåede § 199 a, stk. 2 for beskrivelse af, hvornår et forsikringsselskab er nødlidende eller forventet nødlidende.

Det foreslåede vil implementere artikel 63, stk. 1, i IRRD.

Til nr. 41, 72 og 74 (§ 138 a, § 222, stk. 2, og § 224, stk. 1 og 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Artikel 139 omhandler manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet.

Med Solvens II Review præciseres det, at med henblik på artiklen stk. 1, første afsnit, finder kravet om underretning af tilsynsmyndigheden anvendelse, uanset

om et forsikrings- eller genforsikringsselskab konstaterer, at minimumskapitalkravet ikke opfyldes, eller at der er risiko for manglende opfyldelse under beregningen af minimumskapitalkravet i henhold til artikel 129, stk. 4, eller under beregningen af minimumskapitalkravet mellem to datoer, når en sådan beregning indberettes til tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 129, stk. 4. Der indsættes i artiklens stk. 3, at hvis der ikke indledes likvidation inden for to måneder efter modtagelsen af de i stk. 1 omhandlede oplysninger, overvejer tilsynsmyndigheden i hjemlandet at begrænse eller forbyde fri rådighed over forsikrings- eller genforsikringsselskabets aktiver. Herudover indsættes stk. 4 i artiklen, hvorefter Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) kan udarbejde retningslinjer for de foranstaltninger, som tilsynsmyndighederne bør træffe, når de konstaterer manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet eller risiko for manglende opfyldelse omhandlet i artiklens stk. 1.

Artikel 139 i Solvens II-direktivet, der nyaffattes med Solvens II Review, er implementeret flere steder i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslås af den grund at implementere ændringerne medført af Solvens II Review efter den nuværende struktur og direktivnært som hhv. ny § 138 a, et nyt stk. 2 i § 222, og nyaffatte stk. 1 og 2, i § 224.

(Til § 138 a)

Det følger af den gældende § 138, stk. 3, nr. 4, i lov om forsikringsvirksomhed, at et medlem af et forsikringsselskabs bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar straks skal meddele Finanstilsynet, hvis den pågældende formoder, at forsikringsselskabet ikke opfylder minimumskapitalkravet efter § 155.

Bestemmelsen fastlægger en indberetningspligt for et medlem af forsikringsselskabets bestyrelse eller direktion, den eksterne revision og den ansvarshavende aktuar i de situationer, hvor den nævnte personkreds må formode, at forsikringsselskabet ikke opfylder minimumskapitalkravet.

Bestemmelsen implementerer dele af Solvens II-direktivets artikel 139, stk. 1.

Det foreslås at indsætte en ny *§ 138 a,* der direktivnær gengiver artikel 139, stk. 1, med tilpasningerne som følge af Solvens II Review.

Grunden til at det foreslås at indsætte en ny paragraf separat er, at den gældende bestemmelse er meget bred.

Formålet med bestemmelsen er en mere direktivnær gengivelse af artikel 139, stk. 1.

Det foreslås i *§ 138 a, stk. 1, 1. pkt.,* at kravet om, at et gruppe 1-forsikringsselskab, straks skal underrette Finanstilsynet, jf. § 138, stk. 1, gælder hvis virksomheden konstaterer, at den ikke længere opfylder minimumskapitalkravet, jf. § 155, eller at der er risiko for, at de i de følgende tre måneder ikke vil være i stand til at opfylde kravet.

Det foreslås at indsætte *stk. 1, 2. pkt.,* at kravet om underretning finder anvendelse, uanset om virksomheden konstaterer, at minimumskapitalkravet ikke opfyldes, eller at der er risiko for manglende opfyldelse under beregningen af minimumskapitalkravet, eller under beregningen af minimumskapitalkravet mellem to datoer, når en sådan beregning indberettes til Finanstilsynet i henhold til 155, stk. 6.

Formålet med den foreslåede ændring er at præcisere, hvornår manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet eller risiko for manglende opfyldelse inden for de følgende tre måneder kan konstateres.

For at sikre, at Finanstilsynet modtager rettidige oplysninger og kan træffe de nødvendige foranstaltninger, bør forsikringsselskaber forpligtes til straks at underrette tilsynsmyndighederne om manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet eller risiko for manglende opfyldelse, også hvis dette er blevet konstateret ud fra skøn eller beregninger mellem to datoer for officiel beregning af minimumskapitalkravet i det pågældende kvartal.

Bestemmelsen sigter sammen med § 138 mod tilfælde, hvor der er udsigt til, at et forsikringsselskab er ved at komme i økonomiske vanskeligheder, og oplysningen skal kunne give Finanstilsynet mulighed for at skride ind og foretage handlinger til at forhindre, at virksomhedens situation forværres, og sikre, at forsikringstagernes rettigheder beskyttelse.

Hvis virksomheden hverken har underrettet myndigheden eller indsendt en ordning, og hvis det fastslås, at manglende overholdelse af minimumskapitalkravet allerede har varet i mere end tre måneder på opdagelsesdatoen, er situationen anderledes. At virksomheden ikke underretter tilsynsmyndigheden om observationen af (risikoen for) manglende overholdelse, udgør det i sig selv en alvorlig

overtrædelse af tilsynsrammen og et centralt element for den tilsynsmæssige vurdering, når det skal afgøres, om og hvornår virksomhedens godkendelse skal trækkes tilbage i henhold til artikel 144, stk. 1, litra c, i Solvens II-direktivet.

Observationsdatoen bør være den dato, hvor virksomheden burde have observeret (risikoen for) manglende overholdelse af minimumskapitalkravet.

Finanstilsynet forventer, at virksomhederne benytter sig af den tre måneders genopretningsperiode, der er fastsat i artikel 139, stk. 2. Inden for denne tidsramme undersøger og godkender Finanstilsynet den kortfristede finansieringsordning og overvåger dens implementering.

Den foreslåede § 138 a vil implementere dele af artikel 1, nr. 58, i Solvens II Review, som nyaffatter artikel 139, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 222, stk. 2)

Det følger af den gældende § 222 i lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynet ved visse foranstaltninger kan forbyde virksomheden at råde over dets aktiver eller begrænse dets rådighed herover. Bestemmelsen fastsætter, at bestemmelserne i § 219 finder tilsvarende anvendelse, når Finanstilsynet skal forbyde eller begrænse en virksomheds rådighed over dets aktiver. Hvis Finanstilsynet bringer denne bestemmelse i anvendelse, skal hele virksomhedens aktivmasse undergives reglerne i § 219. Bestemmelsen gælder både forsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed og forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed, og både gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2* i *§ 222*.

Det foreslås i *stk. 2,* at som led i foranstaltninger, der er nævnt i § 224, kan Finanstilsynet, hvis der ikke indledes likvidation inden for to måneder efter modtagelsen af de i den foreslåede § 138 a, omhandlede oplysninger, overveje at begrænse eller forbyde fri rådighed over gruppe 1- forsikringsselskabets aktiver, i overensstemmelse med stk. 1.

Indsættelsen af et nyt stk. 2 vil medføre, at det gældende stk. 2 herefter bliver til stk. 3. Den gældende stk. 2, der bliver til stk. 3 fastsætter, at Finanstilsynet skal underrette tilsynsmyndighederne i værtslandene om alle foranstaltninger om

gruppe 1-forsikringsselskaber truffet efter stk. 1. Tilsynsmyndighederne i værtslandet, skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet, træffe de samme foranstaltninger. Hjemlandets tilsynsmyndighed angiver, hvilke aktiver der skal være omfattet af disse foranstaltninger.

Beskyttelse af forsikringstagernes interesser er et generelt mål for tilsynsrammen, som tilsynsmyndighederne bør forfølge i alle faser af tilsynsprocessen, herunder i tilfælde af forsikrings- eller genforsikringsselskabers tilsidesættelse eller sandsynlige tilsidesættelse af krav, der kan give anledning til inddragelse af en tilladelse. Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at dette mål kan forfølges inden og efter en tilladelse inddrages, og der bør tages hensyn til eventuelle juridiske konsekvenser for de forsikrede, der kan følge af en sådan inddragelse.

Den foreslåede § 222, stk. 2, vil implementere dele af artikel 1, nr. 58, i Solvens II Review, som nyaffatter artikel 139, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 224, stk. 1 og 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 224, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at et gruppe 1-forsikringsselskab, som ikke opfylder minimumskapitalkravet, jf. § 155, skal udarbejde en finansieringsplan, der beskriver de foranstaltninger, der er nødvendige for, at forsikringsselskabet kan opfylde minimumskapitalkravet. Finansieringsplanen skal forelægges Finanstilsynet til godkendelse, senest 1 måned efter at forsikringsselskabet har konstateret, at det ikke opfylder minimumskapitalkravet.

Det følger af den gældende § 224, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at finansieringsplanen skal føre til, at minimumskapitalkravet opfyldes senest 3 måneder efter konstateringen af den manglende opfyldelse heraf.

Det foreslås at nyaffatte *§ 224, stk. 1* og *stk. 2*.

Det foreslås i § 224, *stk. 1,* at et gruppe 1-forsikringsselskab inden for en måned efter at have konstateret, at det ikke opfylder minimumskapitalkravet, eller efter at have konstateret risiko for manglende opfyldelse, skal forelægge en realistisk kortfristet finansieringsplan til godkendelse hos Finanstilsynet.

Efter det foreslåede stk. 1, skal et gruppe 1-forsikringsselskab senest én måned efter, at det har konstateret, at det ikke opfylder minimumskapitalkravet, eller efter at have konstateret risiko for manglende opfyldelse, skal forelægge en finansieringsplan til godkendelse hos Finanstilsynet.

Finansieringsplanen, som gruppe 1-forsikringsselskabet skal forelægge, skal være en realistisk kortfristet finansieringsplan.

Ved vurdering af planen skal Finanstilsynet lægge vægt på, om planen indebærer, at kapitalgrundlaget, der anvendes til at dække minimumskapitalkravet, genoprettes indenfor fristen i stk. 2, og at der er tilfredsstillende sikkerhed for, at forsikringsselskabet også i fremtiden vil være i stand til at sikre nuværende og kommende forsikringstagere tilstrækkeligt.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 224, stk. 1, er i dag strafbelagt med bøde elle fængsel indtil fire måneder, jf. § 312, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 224, stk. 1, er et gruppe 1-forsikringsselskab. Den strafbare handling består i, at et gruppe 1-forsikringsselskab, der ikke opfylder minimumskapitalkravet, undlader at udarbejde en finansieringsplan, der beskriver de foranstaltninger, der er nødvendige for, at forsikringsselskabet kan opfylde minimumskapitalkravet, og forelægge finansieringsplanen for Finanstilsynet til godkendelse senest en måned efter, at forsikringsselskabet har konstateret, at det ikke opfylder minimumskapitalkravet eller efter at have konstateret risiko for manglende opfyldelse. Overtrædelse af bestemmelsen kan straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder.

Formålet med ændringen er at sikre, at tilsynsmyndighederne modtager rettidige oplysninger og kan træffe de nødvendige foranstaltninger.

Det foreslås i *§ 224, stk. 2,* at finansieringsplanen skal udarbejdes med henblik på inden for tre måneder efter konstateringen at genoprette det anerkendte basiskapitalgrundlag til mindst niveauet for minimumskapitalkravet eller reducere sin risikoprofil for at sikre opfyldelse af minimumskapitalkravet inden for tre måneder efter konstatering.

Efter stk. 2 skal finansieringsplanen udarbejdes med henblik på senest tre måneder efter konstateringen, jf. stk. 1, at genoprette det anerkendte basiskapitalgrundlag til mindst niveauet for minimumskapitalkravet eller reducere sin risikoprofil for at sikre opfyldelse af minimumskapitalkravet.

EIOPA kan udarbejde retningslinjer for de foranstaltninger, som tilsynsmyndighederne bør træffe, når de konstaterer manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet eller risiko for manglende opfyldelse omhandlet i artikel 139, stk. 1 (den foreslåede § 138 a).

Den nationale tilsynsmyndighed ikke forpligtet til at opfordre virksomheden til at indsende en ordning, når perioden på tre måneder er udløbet. Direktivets begrundelse er at sikre en hurtig løsning på en overtrædelse af opfyldelse af minimumskapitalkravet, hvilket afspejler minimumsbeskyttelsesniveauet for forsikringstagere. Manglende underretning og indsendelse af en ordning forværrer overtrædelsen og berettiger øjeblikkelig og afgørende tilsynsmæssig handling. I et sådant scenario kan tilsynsmyndigheden vurdere, om det er passende at gå direkte til tilbagetrækning af tilladelsen i stedet for at genåbne genopretningsprocessen.

Dette kan for eksempel gøres ved at forøge kapitalgrundlaget til et niveau svarende til minimumskapitalkravet eller ved at reducere risikoprofilen.

En manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet betyder, at der er stor risiko for, at forsikringstagernes interesser ikke kan varetages. Derfor er fristen for genopretning kortere end ved manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet. På grund af den store risiko for forsikringstagerne er der heller ikke mulighed for, at fristen kan forlænges yderligere.

Kan forsikringsselskabet ikke opfylde minimumskapitalkravet i medfør af § 155, og har forsikringsselskabet ikke indenfor den fastsatte frist i medfør af denne bestemmelse været i stand til at opfylde kravet, skal Finanstilsynet inddrage forsikringsselskabets tilladelse efter § 199.

Den foreslåede § 224, stk. 2, vil implementere dele af artikel 1, nr. 58, i Solvens II Review, som nyaffatter artikel 139, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Til nr. 42 (§ 153, stk. 2, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 153, stk. 2, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, fastlægger, at basiskapitalgrundlaget består af summen af det beløb, hvormed værdien af aktiver overstiger værdien af passiver, værdiansat i henhold til regler fastsat i

medfør af § 132, stk. 2, og § 158, stk. 5, og reduceret med værdien af egne aktier, der ejes af gruppe 1-forsikrings selskabet.

Af den gældende § 132, stk. 2, fremgår det at, Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring. Hjemlen i bestemmelsen er udnyttet til at fastsætte nærmere regler er anvendt i bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (ledelsesbekendtgørelsen).

Det foreslås i *§ 153, stk. 2, nr. 1,* at ændre »§ 132, stk. 2« til »§ 132, stk. 11« og »§ 158, stk. 5« til: »§ 158, stk. 7«.

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse, der skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 38, hvori det foreslås, at der indsættes nye stykker i § 132 og samtidig foreslås det nuværende stk. 2 rykket til stk. 11. Der er ikke tale om materielle ændringer. Den foreslåede ændring er også en konsekvensrettelse, der skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 46, hvori det foreslås, at der indsættes nye stykker i § 158 og samtidig foreslås det nuværende stk. 5 rykket til stk. 7. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Til nr. 43 (§ 153 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 153 a*.

Det foreslås i *§ 153 a, stk. 1, 1.pkt.,* at uanset fradrag af kapitalinteresser i kapitalgrundlaget til dækning af solvenskapitalkravet, som angivet i artikel 68, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), kan Finanstilsynet med henblik på fastlæggelse af basiskapitalgrundlaget, jf. § 153, stk. 2, tillade, at et gruppe 1-forsikringsselskab ikke fratrækker værdien af sin kapitalinteresse i et kredit- eller finansieringsinstitut, forudsat at følgende betingelser er opfyldt, som fremgår af nr. 1, 2 og 3.

Det foreslås i *§ 153 a, stk. 1, nr. 1, litra a og b,* at gruppe 1-forsikringsselskabet skal være i en af følgende situationer:
a) Kredit- eller finansieringsinstituttet og forsikringsselskabet tilhører samme koncern som defineret i § 13 a, der er underlagt koncerntilsyn i henhold til § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b, og det tilknyttede kredit- eller finansieringsinstitut er

ikke omfattet af det fradrag, der er omhandlet i § 27, stk. 7, i bekendtgørelse om opgørelse af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav for koncerner m.v., eller
b) Finanstilsynet pålægger eller tillader gruppe 1-forsikringsselskaber at anvende tekniske beregningsmetoder i henhold til bilag I, del II, til direktiv 2002/87/EF, og kredit- eller finansieringsinstituttet er omfattet af det samme supplerende tilsyn i henhold til nævnte direktiv som gruppe 1-forsikringsselskabet.

Det foreslås i *§ 153 a, stk. 1, nr. 2,* at Finanstilsynet har accepteret niveauet for integreret ledelse, risikostyring og intern kontrol, hvad angår de virksomheder, der er omfattet af koncerntilsyn omhandlet i nr. 1, litra a, eller af supplerende tilsyn omhandlet i nr. 1, litra b.

Det foreslås i *§ 153 a, stk. 1, nr. 3,* at kapitalinteressen i kredit- eller finansieringsinstituttet skal være en egenkapitalinvestering af strategisk art som fastsat i artikel 68 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet kan tillade at et gruppe 1-forsikringsselskab ikke fratrækker værdien af sin kapitalinteresse i et kredit- eller finansieringsinstitut, forudsat at betingelserne i stk. 1, nr. 1-3 er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet, med henblik på fastlæggelse af basiskapitalgrundlaget, jf. § 153 a, stk. 2, kan tillade, under forudsætning af, at de foreslåede betingelser, i stk. 1, nr. 1-, 3, er opfyldt, at gruppe 1-forsikringsselskabet ikke fratrækker værdien af sine kapitalinteresser. Det fremgår endvidere af præambelbetragtningerne, hvad formålet er med reglerne om fradrag for kapitalinteresse i kapitalgrundlaget. I præambelbetragtning 50 til Solvens II Review beskrives det, at institutter, der tilhører finansielle konglomerater, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF (10), med henblik på beregning af deres kapitalgrundlag i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 kan få tilladelse til ikke at fratrække deres væsentlige investeringer i gruppe 1-forsikringsselskaber, forudsat at visse kriterier er opfyldt. Der er behov for at sikre, at de tilsynsregler, der gælder for gruppe 1-forsikringsselskaber og kreditinstitutter, giver mulighed for hensigtsmæssige lige konkurrencevilkår for bankbaserede og forsikringsbaserede finanskoncerner. Gruppe 1-forsikringsselskaber bør derfor også have tilladelse til ikke at fratrække kapitalinteresser i kredit- og finansieringsinstitutter fra deres anerkendte kapitalgrundlag på tilsvarende betingelser. Navnlig bør enten koncerntilsyn i henhold til direktiv 2009/138/EF eller supplerende tilsyn i

henhold til direktiv 2002/87/EF finde anvendelse på en koncern, der omfatter både et gruppe 1-forsikringsselskab og et tilknyttet institut. Kapitalinteressen i instituttet bør desuden være en egenkapitalinvestering af strategisk art for gruppe 1-forsikringsselskabet, og tilsynsmyndighederne bør forvisse sig om niveauet af integreret ledelse, risikostyring og intern kontrol, hvad angår de enheder, der er omfattet af koncerntilsyn eller supplerende tilsyn.
I det foreslåede stk. 1, nr. 1, skal gruppe 1-forsikringsselskabet være omfattet af det foreslåede litra a eller litra b., dvs. kredit- eller finansieringsinstituttet og gruppe 1-forsikringsselskabet skal være underlagt koncerntilsyn eller kredit- eller finansieringsinstituttet er omfattet af det samme supplerende tilsyn (som fremgår af direktiv 2002/87/EF Konglomerater) som gruppe 1-forsikringsselskabet.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 44 i Solvens II Review, som indsætter artikel 92, stk. 1a., litra a, litra b og litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 153 a, stk. 2, nr. 1, litra a og litra b,* at de kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter, der er nævnt i stk. 1, omfatter følgende:
1) Kapitalinteresser, som gruppe 1-forsikringssselskaber besidder i:
a) Kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, henholdsvis nr. 1 og 26, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
b) Investeringsselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i direktiv 2014/65/EU.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de kapitalinteresser, som Finanstilsynets kan tillade, at gruppe 1-forsikringsselskabet undlader at fratrække værdien af, er kapitalinteresser, som det besidder i kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, henholdsvis nr. 1 og 26, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 og i investeringsselskaber, som defineret i § 13, stk. 1 -2 og § 10, nr. 5 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter .

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 44 i Solvens II Review, som indsætter artikel 92, stk. stk. 2, litra a, nr. i og litra ii, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 153 a, stk. 2, nr. 2,* at hybride kernekapitalinstrumenter omhandlet i artikel 52 i forordning (EU) nr. 575/2013 og supplerende kapitalinstrumenter omhandlet i nævnte forordnings artikel 63 samt hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014, som gruppe 1-forsikringsselskaber besidder i relation til de enheder, der er omhandlet i nr. 1, hvori de besidder en kapitalinteresse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter omfatter hybride kernekapitalinstrumenter samt hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, som gruppe 1-forsikringsselskaber besidder i relation til de enheder, der er omhandlet i nr. 1, hvori de besidder en kapitalinteresse. Det fremgår af præambelbetragtning 84, at reglerne om, hvordan virksomheder, der tilhører andre finansielle sektorer, altid bidrager til koncernsolvensen ved at anvende de relevante sektorregler vedrørende beregning af kapitalgrundlags- og kapitalkrav. Disse kapitalgrundlags- og kapitalkrav bør blot aggregeres med kapitalgrundlags- og kapitalkravene for koncernens forsikrings- og genforsikringsdel. Formålet med bestemmelsen er derfor at skabe lige konkurrence og mindske kompleksiteten i reglerne, ved at anvende relevante sektorregler.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 44 i Solvens II Review, som indsætter artikel 92, stk. 2, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Til nr. 44 (§ 155, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 155, stk. 6, fastsætter, at gruppe 1-forsikringsselskaber som minimum skal opgøre minimumskapitalkravet ved udgangen af hvert kvartal og herefter indberette resultatet til Finanstilsynet.

Det foreslås i *§ 155, stk. 6,* at indsætte efter »Finanstilsynet« at indsætte: »i overensstemmelser med fristen i § 269 a, stk. 2.«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af at frister for indberetning med Solvens II Review indsættes i direktivet fremfor i den delegerede forordning, og skal derfor ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 81, hvori det foreslås, at der indsættes en direktivnær implementering af artikel 1, nr. 16, i Solvens II

Review, som indsætter en ny artikel 35b i Solvens II-direktivet, der fastsætter indberetningsfrister, som § 269 a i lov om forsikringsvirksomhed.

Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med bestemmelsen. Den foreslåede ændring i bestemmelsen vil medføre en korrekt henvisning til indberetningsfrister.

Til nr. 45, 46 og 47 (§ 158, stk. 3, 4, 5, og 6, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 158, i lov om forsikringsvirksomhed, foreskriver, at gruppe 1-forsikringsselskaber ved opgørelsen af virksomhedens forsikringsmæssige hensættelser til solvens skal anvende en risikofri rentekurve, som fastlægges af Europa-Kommissionen.

Bestemmelsen medfører, at alle forsikringsselskaber i EU skal anvende den samme rentekurve til at diskontere deres forpligtelser med. Bestemmelsen implementerer artikel 77 a-e i Solvens II-direktivet.

I de eksisterende regler, der følger af Solvens II-forordningen, beregnes volatilitetjusteringen ud fra en lande- eller valutaspecifik investeringsportefølje. Det betyder, at justeringen er ens for alle danske virksomheder, uanset hvordan deres investeringsportefølje ser ud. Dermed kan justeringen i perioder give nogle selskaber enten for store eller for små kapitalmæssige lempelser i forhold til hensigten. De tekniske dele af beregningen af volatilitetsjusteringen, fastsættes i dag i Solvens II-forordningen, der er direkte gældende. Dette ændres med Solvens II Review, der indsætter bestemmelser herom i Solvens II-direktivet, hvorefter disse vil skulle implementeres i national regulering.

Der henvises til pkt. 2.2.3. i de almindelige bemærkninger vedrørende de med Solvens II Review medførte kapitallempelser.

(Til § 158, stk. 3)

Efter den gældende § 158, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, stilles der ikke krav om tilladelse fra Finanstilsynet for, at virksomhederne kan gøre brug af volatilitetsjusteringen. Der kræves alene, at Finanstilsynet notificeres om brugen af volatilitetsjusteringen.

Med Solvens II Review ændres reglerne for volatilitetsjusteringen markant. Bl.a. stilles der som noget nyt krav om, at anvendelse af en volatilitetsjustering er underlagt tilsynsmæssig godkendelse og krav om godkendelse til at anvende en

selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spænd for en valuta. Beregningen af valutajusteringen skal tage hensyn til selskabsspecifikke karakteristika vedrørende aktivernes følsomhedskvotient og rentesatsfølsomheden for det bedste skøn over forsikringsmæssige hensættelser. Desuden må volatilitetsjusteringen ikke afspejle den del af kreditspændene, der kan henføres til en realistisk vurdering af forventede tab eller uventet kreditrisiko eller anden risiko.

Det foreslås på den baggrund at nyaffatte *§ 158, stk. 3,* således at Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et gruppe 1-forsikringsselskab anvender en volatilitetsjustering af den risikofrie rentekurve i stk. 1 for forsikringsmæssige hensættelser til solvens, hvor virksomheden ikke anvender en matchtilpasning efter stk. 2.

Det foreslåede vil medføre, at anvendelse af en volatilitetsjustering af den risikofrie rentekurve for forsikringsmæssige hensættelser til solvens, fremadrettet skal forhåndsgodkendes af Finanstilsynet.

En forudgående tilsynsgodkendelse skal være med til at sikre, at uforholdsmæssigt store fordele ved volatilitetsjustering undgås.

Det foreslåede vil indebære, at der indføres minimumsbetingelser for anvendelse af volatilitetsjustering.

Volatilitetsjusteringen, der er et tillæg til den risikofrie rentekurve som forsikringsselskaberne kan bruge, skal sikre, at nutidsværdien af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens, der er de samlede beløb, et forsikringsselskab har afsat til brug for afvikling af forpligtelserne på de forsikringspolicer, som virksomheden har udstedt, opgøres under hensyntagen til de investeringer, som virksomheden har foretaget. Derudover skal volatilitetsjusteringen sikre, at forsikringsselskabet ikke kommer i en situation, hvor pludselige udsving på de finansielle markeder fører til uhensigtsmæssige frasalg af visse aktiver som følge af en uhensigtsmæssig opgørelse af nutidsværdien.

Solvens II Review ændrer også selve beregningen af volatilitetsjusteringen. Ved beregningen af volatilitetjusteringen går man fra en lande- eller valutaspecifik investeringsportefølje, til at gøre volatilitetsjusteringen mere virksomhedsspecifik.

Forsikringsselskabets følsomhedskvotient for kreditspænd (*CSSR)* og det risikokorrigeret kreditspænd (*RCS*) er to forskellige komponenter, der bruges til at beregne den endelige volatilitetsjustering ved den nye beregningsmetode, der indføres med Solvens II Review

Kravene til forhåndsgodkendelse og selve beregningen af volatilitetsjusteringen er meget detaljerede og tekniske, og derfor er bedst egnet til at blive implementeret i en bekendtgørelse.

Finanstilsynet bemyndiges ved denne bestemmelses stk. 4, der bliver til stk. 6, til at fastsætte nærmere regler om blandt andet opgørelsen af volatilitetsjusteringen. Bemyndigelsen er anvendt til at udstede bekendtgørelse nr. 1482 om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber. Bekendtgørelsen foreslås tilpasset de dokumentationskrav og betingelser, der vil gælde, når gruppe 1-forsikringsselskaber ansøger om tilladelse. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 47.

Med Solvens II Review indsættes ligeledes de nye stk. 1a og 1b i artikel 77d. Artikel 77d, stk. 1a, indeholder en overgangsbestemmelse, hvorefter forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvendte en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn, inden den 29. januar 2026, uden forudgående godkendelse fra tilsynsmyndigheden kan fortsætte med at anvende en volatilitetsjustering, forudsat at de opfylder betingelserne for forhåndsgodkendelse fra den 30. januar 2027. Bestemmelsen foreslås implementeret i bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 47.

Overgangsbestemmelsen vil indebære, at gruppe 1-forsikringsselskaber, der anvender en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn, før den 29. januar 2026, uden forudgående godkendelse fra Finanstilsynet kan fortsætte med at anvende en volatilitetsjustering, på betingelser af at de opfylder kravene for forhåndsgodkendelse fra den 30. januar 2027. Kravene foreslås implementeret i bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber.

Artikel 77d, stk. 1b, fastsætter, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab ophører med at anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn, hvis forsikringsselskabet ikke længere opfylder betingelserne for forhåndsgodkendelse. Når et forsikringsselskab igen opfylder disse betingelser, kan det anmode tilsynsmyndighederne om forhåndsgodkendelse til at anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn. Bestemmelsen foreslås implementeret i bekendtgørelse om den

risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 47.

Bestemmelsen vil indebære, at Finanstilsynet kan kræve, at et gruppe 1-forsikringsselskab ophører med at anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn, hvis virksomheden ikke opfylder betingelserne for forhåndsgodkendelse i stk. 1. Når en virksomhed igen opfylder disse betingelser, kan det anmode Finanstilsynet om forhåndsgodkendelse til at anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 41, i Solvens II Review, som ændrer artikel 77d, stk. 1, 1. afsnit, 1. led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 158, stk. 4)

Med Solvens II Review indsættes ligeledes de nye stk. 1c i artikel 77d. Artikel 77d, stk. 1c, fastsætter, at tilsynsmyndighederne kan give forsikringsselskaber en forhåndsgodkendelse til at anvende en selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spread for en valuta (RCScu).

Det foreslås i *§ 158* at indsætte et nyt *stk. 4,* hvorefter Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et gruppe 1-forsikringsselskab kan anvende en selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spænd for en valuta.

Forsikringsselskabets følsomhedskvotient for kreditspænd (CSSR*)* og det risikokorrigeret kreditspænd (RCS) er to forskellige komponenter, der bruges til at beregne den endelige volatilitetsjustering ved den nye beregningsmetode, der indføres med Solvens II Review.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet kan give godkendelse til en selskabsspecifik justering det risikokorrigeret spænd for en valuta (RCScu), under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil indebære, at virksomheden kan foretage en selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede kreditspænd for en valuta, hvis standardspændet har oversteget virksomhedens eget porteføljespænd i fire kvartaler i træk.

Forsikringsselskabet vil kunne anvende justeringen i de to kvartalsperioder, hvor stigningen finder sted, men skal ophøre med at anvende den umiddelbart efter, at den anden periode udløber.

Kravene til forhåndsgodkendelse er meget detaljerede og tekniske, og derfor er bedst egnet til at blive implementeret i en bekendtgørelse.

Finanstilsynet bemyndiges ved denne bestemmelses stk. 4, der bliver til stk. 6, til at fastsætte nærmere regler om blandt andet kravene til forhåndsgodkendelse efter den foreslåede bestemmelse. Bemyndigelsen er anvendt til at udstede bekendtgørelse nr. 1482 om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber. Bekendtgørelsen foreslås tilpasset de dokumentationskrav og betingelser, der vil gælde, når gruppe 1-forsikringsselskaber ansøger om tilladelse. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 47.

Den med Solvens II Review indsatte overgangsbestemmelse i artikel 77d, stk. 1a, hvorefter gruppe 1-forsikringsselskaber, der anvender en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn, før den 29. januar 2026, uden forudgående godkendelse fra Finanstilsynet kan fortsætte med at anvende en volatilitetsjustering, på betingelser af at de opfylder kravene for forhåndsgodkendelse fra den 30. januar 2027, og som foreslås implementeret i bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber, finder ikke anvendelse på den foreslåede bestemmelse om at Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et gruppe 1-forsikringsselskab kan anvende en selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spænd for en valuta. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 47.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 41, litra a, i Solvens II Review, som indsætter artikel 77d, stk. 1c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 158, stk. 5)

Med Solvens II Review indføres en række proportionalitetsforanstaltninger, der vil gælde for små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. den foreslåede § 8, og en række proportionalitetsforanstaltninger, der finder anvendelse for virksomheder og koncerner, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, men som har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse jf. den foreslåede § 8 a. Artikel 77, stk. 8, der foreslås implementeret som et nyt *stk. 5* i *§*

158, i lov om forsikringsvirksomhed, fastsætter en af disse proportionalitetsforanstaltninger. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15.

Det foreslås i *§ 158, stk. 5,* at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner der har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. § 8 a, uanset § 6 i bekendtgørelse om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., kan anvende en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser med optioner og garantier, der ikke anses for væsentlige.

Den foreslåede § 6 i bekendtgørelse om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., vil implementere artikel 77, stk. 7, i Solvens II-direktivet, der indsættes med Solvens II Review, og vil fastsætte, at hvis forsikrings- og genforsikringsaftaler omfatter finansielle optioner og garantier, skal de metoder, der anvendes til at beregne det bedste skøn, på passende vis afspejle, at nutidsværdien af cashflow fra disse aftaler kan afhænge af både det forventede udfald af fremtidige begivenheder og udviklinger og af det faktiske resultats potentielle afvigelser fra det forventede udfald i visse scenarier.

Formålet med ændringen er at implementere proportionalitetsforanstaltningen i henhold til artikel 1, nr. 5, litra i, og nr. 13 i Solvens II Review. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15.

Bestemmelsen vil sikre, at metoderne til beregning af forsikringsmæssige hensættelser i aftaler med optioner og garantier står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, som det pågældende forsikringsselskab står over for, hvilket fremgår af præambelbetragtning nr. 40 i Solvens II Review.

Bemyndigelsen i den gældende § 158, stk. 5, der bliver til stk. 7, i lov om forsikringsvirksomhed er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1556 om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der blandt andet implementerer artikel 77, stk. 7, i Solvens II-direktivet. Bestemmelserne i bekendtgørelsen skal bidrage til, at artiklerne 75, 76, stk. 2-5, 77 og 78-85 i Solvens II-direktivet implementeres. Reglerne i bekendtgørelsen supplerer reglerne i Solvens II-forordningen, der præciserer de metoder og antagelser, der skal benyttes i forbindelse med værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser til solvens.

Artikel 77e, stk. 1, litra ab, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 42. litra a, nr. i, i Solvens II Review, giver Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) bemyndigelse til at fastlægge og offentliggør tekniske oplysninger for hver relevant valuta mindst hvert kvartal, om det sæt scenarier, der skal anvendes til en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser i henhold til artikel 77, stk. 8.

Artikel 86, stk. 1, litra aa, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 43. litra a, nr. i, i Solvens II Review i, giver Kommissionen bemyndigelse til at vedtage delegerede retsakter, for at præcisere den forsigtige deterministiske værdiansættelse omhandlet i artikel 77, stk. 8, samt de betingelser, hvorunder denne værdiansættelse kan anvendes til at værdiansætte det bedste skøn over forsikringsmæssige hensættelser med optioner og garantier. Finanstilsynets vurdering vil følge disse præciseringer og betingelser i den kommende delegerede forordning.

Artikel 86, stk. 2a, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 43. litra c, i Solvens II Review i, giver Kommissionen bemyndigelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at sikre ensartede betingelser for anvendelse af artikel 77, stk. 8, der foreslås implementeret som § 158, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, som angiver en metode til at fastlægge det sæt scenarier, der skal anvendes til en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser omhandlet i nævnte stykke.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 38, litra b, i Solvens II Review, som indsætter artikel 77, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 158, stk. 6)

Den gældende § 158, stk. 4, der bliver til stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, fastsætter, at Finanstilsynet er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af matchtilpasningen og volatilitetsjusteringen. Bemyndigelsen er udnytte til at udstede bekendtgørelse nr. 1482 om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber. Bekendtgørelsen implementerer de mere tekniske dele af artikel 77b-77d i Solvens II-direktivet. Kravene til fastsættelse til risikomargen er udmøntet i bekendtgørelsen og i overensstemmelse med artikel 37-39, 58 og 59 i Solvens II-forordningen.

I de eksisterende regler, der følger af Solvens II-forordningen, beregnes volatilitetjusteringen ud fra en lande- eller valutaspecifik investeringsportefølje. Det betyder, at justeringen er ens for alle danske virksomheder, uanset hvordan deres investeringsportefølje ser ud. Dermed kan justeringen i perioder give nogle selskaber enten for store eller for små kapitalmæssige lempelser i forhold til hensigten. De tekniske dele af beregningen af volatilitetsjusteringen, fastsættes i dag i Solvens II-forordningen, der er direkte gældende. Dette ændres med Solvens II Review, der indsætter bestemmelser herom i Solvens II-direktivet, hvorefter disse vil skulle implementeres i national regulering.

Med Solvens II Review indsættes ligeledes de nye stk. 1a, 1b og 1c i artikel 77d.

Artikel 77d, stk. 1a, indeholder en overgangsbestemmelse, hvorefter forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvendte en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn, inden den 29. januar 2026, uden forudgående godkendelse fra tilsynsmyndigheden kan fortsætte med at anvende en volatilitetsjustering, forudsat at de opfylder betingelserne for forhåndsgodkendelse fra den 30. januar 2027. Bestemmelsen foreslås implementeret i bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 45.

Overgangsbestemmelsen vil indebære, at gruppe 1-forsikringsselskaber, der anvender en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn, før den 29. januar 2026, uden forudgående godkendelse fra Finanstilsynet kan fortsætte med at anvende en volatilitetsjustering, på betingelser af, at de opfylder kravene for forhåndsgodkendelse fra den 30. januar 2027. Kravene foreslås implementeret i bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber.

Artikel 77d, stk. 1b, fastsætter, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab ophører med at anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn, hvis forsikringsselskabet ikke længere opfylder betingelserne for forhåndsgodkendelse. Når et forsikringsselskab igen opfylder disse betingelser, kan det anmode tilsynsmyndighederne om forhåndsgodkendelse til at anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn. Bestemmelsen foreslås implementeret i bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 45.

Bestemmelsen vil indebære, at Finanstilsynet kan kræve, at et gruppe 1-forsikringsselskab ophører med at anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn, hvis virksomheden ikke opfylder betingelserne for forhåndsgodkendelse i stk. 1. Når en virksomhed igen opfylder disse betingelser, kan det anmode Finanstilsynet om forhåndsgodkendelse til at anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn.

Artikel 77d, stk. 1c, fastsætter, at tilsynsmyndighederne kan give forsikringsselskaber en forhåndsgodkendelse til at anvende en selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spread for den valuta.

Bestemmelsen vil indebære at et gruppe 1-forsikringsselskabe, kan få tilladelse til at anvende en ekstra justering på valutaens risikokorrigerede spænd, såfremt de nærmere specificerede betingelser, er opfyldt.

Den med Solvens II Review indsatte overgangsbestemmelse i artikel 77d, stk. 1a, hvorefter gruppe 1-forsikringsselskaber, der anvender en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn, før den 29. januar 2026, uden forudgående godkendelse fra Finanstilsynet kan fortsætte med at anvende en volatilitetsjustering, på betingelser af at de opfylder kravene for forhåndsgodkendelse fra den 30. januar 2027, og som foreslås implementeret i bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber, finder ikke anvendelse på den foreslåede bestemmelse om at Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et gruppe 1-forsikringsselskab kan anvende en selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spænd for en valuta. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 45 og 46.

Kravene til forhåndsgodkendelse efter den foreslåede § 158, stk. 3 og 4, er meget detaljerede og tekniske, og derfor er bedst egnet til at blive implementeret i en bekendtgørelse. Kravene til at få godkendelse til at anvende en volatilitetsjustering og kravene til at få godkendelse til at anvende en selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spænd for en valuta foreslås derfor implementeret i bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber.

Det foreslås i *§ 158, stk. 4,* der bliver til *stk. 6,* at indsætte efter »jf. stk. 3,« » og om selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spænd, jf. stk. 4«.

Bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende § 158, stk. 4, der bliver til stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, som er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1482 om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber, der implementerer de mere tekniske dele af artikel 77b-d i Solvens II-direktivet, udvides til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler tilsynsgodkendelse af anvendelse af en selskabsspecifik justering af det risikokorrigerede spænd for en valuta som følge af dette lovforslagets § 1, nr. 46.

Bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber, foreslås ligeledes tilpasse ændringerne af de mere tekniske dele af artikel 77a-e i Solvens II-direktivet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 45 og 46.

Til nr. 48 og 49 (§ 160, stk. 1, 2. pkt., og § 162, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed)

(Til § 160, stk. 1, 2. pkt.)

Den gældende § 160, stk. 1, fastsætter, at et gruppe 1-forsikringsselskab skal foretage analyser af, hvordan ændringer i væsentlige risici påvirker det af virksomheden opgjorte kapitalgrundlag, solvenskapitalkrav og minimumskapitalkrav.

Stk. 1, 2. pkt. fastsætter, at virksomheden kvartalsvis skal indberette resultatet til Finanstilsynet efter samme frister, der gælder for de kvartalsvise indberetningsskemaer, jf. artikel 312, stk. 1, litra d, i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 160, stk. 1, 2. pkt.,* at ændre henvisningen til »artikel 312, stk. 1, litra d, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)« til en henvisning til »§ 269 a, stk. 2«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af at frister for indberetning med Solvens II Review indsætter i direktivet fremfor i den delegerede forordning.

Uanset, at kravet om følsomhedsanalyser ikke følger direkte af Solvens II-direktivet, er fristen for indberetning af resultaterne af følsomhedsanalyserne fastsat i

overensstemmelse med indberetningsfristerne for indberetning af kvartalsvise kvantitative indberetningsskemaer fastsat i artikel 35b, stk. 2, i Solvens II-Direktivet, der indføres med Solvens II Review. I henhold til den foreslåede § 269 a, stk. 2, skal de kvartalsvise kvantitative indberetningsskemaer forelægges Finanstilsynet senest fem uger efter udgangen af et kvartal.

§ 312, stk. 2, fastslår, at overtrædelse af det foreslåede stk. 1 kan straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjektet er et gruppe 1-forsikringsselskab. Den strafbare handling kan bestå i, at virksomheden undlader at foretage analyser af, hvordan ændringer i væsentlige risici påvirker det af virksomheden opgjorte kapitalgrundlag, solvenskapitalkrav og minimumskapitalkrav, eller undlader at indberette resultatet af disse analyser til Finanstilsynet efter de frister, der følger af § 269 a.

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse, der skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 87, hvori det foreslås, at der indsættes en direktivnær implementering af artikel 1, nr. 16, i Solvens II Review, der indsætter en ny artikel 35b i Solvens II-direktivet, der fastsætter indberetningsfrister som en ny § 269 a, stk. 2.

Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med bestemmelsen.

Den foreslåede ændring i bestemmelsen vil medføre en korrekt henvisning til indberetningsfrister.

(Til § 162, nr. 1)

Det følger af den gældende § 162, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for krav om indberetninger, opgørelser og frister om visse kapitalkrav.

I dag giver § 162, stk. 1, nr. 1, bemyndigelse til Finanstilsynet til at udstede regler til at fastsætte nærmere regler om fristerne for de indberetninger, der indsendes som følge af regler fastsat af Kommissionen i medfør af artikel 35, stk. 9, i solvens II-direktivet.

Bemyndigelsen er anvendt til at udstede en bekendtgørelse om indberetningsfristerne. Bekendtgørelse nr. 617 om frister for indberetninger af de kvantitative indberetningsskemaer for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v.

Det foreslås at ophæve *§ 162, stk. 1, nr. 1*. Herefter bliver nr. 2 og 3 til nr. 1 og 2.

Det foreslås samtidigt at ophæve bekendtgørelse nr. 617 om frister for indberetninger af de kvantitative indberetningsskemaer for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at frister for indberetning med Solvens II Review indsætter i direktivet fremfor i den delegerede forordning og skal derfor ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 87, hvori det foreslås, at der indsættes en direktivnær implementering af artikel 1, nr. 16, i Solvens II Review, der indsætter en ny artikel 35b i Solvens II-direktivet, der fastsætter indberetningsfrister som en ny § 269 a. Lovforslaget er ligeledes en konsekvens at artikel 1, nr. 15, litra d, i Solvens II Review, der ændrer artikel 35, stk. 9, i Solvens II-direktivet, hvorved bemyndigelsen til Kommission om at fastsætte fristerne for indberetning, udgår og artikel 1, nr. 105, i Solvens II Review, der ophæver artikel 308b, stk. 5-8, der indeholder overgangsregler om fristerne for indsendelse af oplysninger til tilsynsmyndighederne.

Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med bestemmelsen.

Den foreslåede ændring i bestemmelsen vil medføre en korrekt henvisning til indberetningsfrister.

Til nr. 50 (§§ 164 – 164 h, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 164 lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler om, at gruppe 1-forsikringsselskaber og virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, i lov om forsikringsvirksomhed årligt skal offentliggøre en rapport om deres solvens og finansielle situation og indsende en uddybende rapport til Finanstilsynet om deres solvens og finansielle situation.

Den gældende § 164, stk. 3, er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1536 af 5. december 2024 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. Bekendtgørelsen indeholder de nærmere krav til det overordnede indhold for den rapport om solvens og finansiel situation, som virksomhederne skal offentliggøre, herunder hvornår virksomhederne kan undlade at offentliggøre oplysninger, og hvornår virksomhederne kan genbruge eller henvise til allerede offentliggjort information. Desuden specificeres det i bekendtgørelsen, i hvilke tilfælde virksomhederne skal opdatere den offentliggjorte information i tidsrummet mellem den årlige offentliggørelse af rapporten, og der

fastsættes et princip om, at virksomhederne frivilligt kan offentliggøre yderligere information.

Den gældende § 164 implementerer artikel 51, 53 og 256 i Solvens II-direktivet og Solvens II-direktivets artikel 35, stk. 2, litra a, nr. i, 54-55, 75-77, 78-85.

Kommissionen har desuden fastlagt nærmere regler om rapporterne som en del af niveau 2-reguleringen ved vedtagelsen Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-forordningen). Kommissionen er bemyndiget hertil i Solvens II-direktivets artikel 56, som ændret ved Omnibus II-direktivet. Solvens II-forordningen fastsætter frister og hyppighed.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU (Solvens II Review) medfører en ændring til reguleringen indberetninger, herunder kravene til rapport om solvens og finansiel situation (SFCR) og den regelmæssige tilsynsrapport (RSR), både på solo- og koncernniveau. Herudover kommer reglerne om indberetningsfrister ind i level 1.

Det foreslås på baggrund af ændringerne til Solvens II-direktivet at overføre reglerne herom fra den gældende § 164 og bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., som er udstedt i medfør af bestemmelsens stk. 3 til lov om forsikringsvirksomhed i kombination med implementeringen af de nye regler på området og at ophæve bekendtgørelsen. De foreslåede bestemmelser, der vil videreføre dele af bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., har til hensigt at videreføre bekendtgørelsens bestemmelse direkte i loven.

Formålet med overførslen er at samle reglerne i lov om forsikringsvirksomhed, hvilket vurderes hensigtsmæssigt og kan bidrage til at give et bedre overblik over de krav, der gælder rapporteringerne SFCR og RSR.

Endeligt forslås reglerne om krav om indsendelse af oplysninger efter ESAP-forordningen i § 164, der først er gældende fra den 10. januar 2030, indsat som

§ 164, stk. 9-12, med dette lovforslag, med de redaktionelle ændringer, der er en konsekvens af dette lovforslag. Der er ikke materielle ændringer til disse krav.

Kommissionen fastlægger nærmere regler om rapporterne som en del af niveau 2-reguleringen ved vedtagelsen af Solvens II-forordningen. Kommissionen er bemyndiget hertil i Solvens II-direktivets artikel 56 og 256, som ændret ved Solvens II Review.

(Til § 164)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 164,* der fastsætter regler om offentliggørelse af en rapport om deres solvens og finansielle situation for gruppe 1-forsikringsselskaber og virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Bestemmelsen skal sammen med de foreslåede §§ 164 b-164 f supplere Solvens II-forordningen, der fastlægger nærmere regler om rapporterne som en del af niveau 2-reguleringen.

Det foreslås i *§ 164, stk. 1,* at gruppe 1-forsikringsselskaber årligt skal offentliggøre en rapport om deres solvens og finansiel situation, som skal bestå af to dele, som er tydeligt angivet og offentliggøres samlet, hvor første del skal bestå af oplysninger, der specifikt er rettet modforsikringstagere og begunstigede, og anden del skal bestå af oplysninger, der er rettet mod markedsprofessionelle, jf. dog stk. 2-5.

Efter den foreslåede bestemmelse, skal gruppe 1-forsikringsselskaber offentliggøre en rapport om deres solvens og finansiel situation (SFCR), årligt. Det foreslåede indeholder ikke materielle ændringer til den gældende § 164, stk. 1, 1. pkt., der fastsætter, at gruppe 1-forsikringsselskaber skal årligt offentliggøre en rapport om deres solvens og finansielle situation.

Efter den foreslåede bestemmelse vil rapporten om solvens og finansiel situation skulle bestå af to dele. Første del skal bestå af oplysninger, der specifikt er rettet mod forsikringstagere og begunstigede. Anden del skal bestå af oplysninger, der er rettet mod markedsprofessionelle. Det foreslåede er en konsekvens af ændret EU-regulering.

Efter det foreslåede, gælder stk. 1, ikke i de situationer, der er nævnt i stk. 2-5. Der henvises de foreslåede stk. 2-5, og bemærkningerne.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at skabe øget gennemsigtighed over for offentligheden ved at stille krav om, at virksomhederne offentliggør en rapport om deres solvens og finansielle situation. Den rapport, som virksomhederne

skal offentliggøre, skal således indeholde en række oplysninger, der gør det muligt for offentligheden at få indblik i virksomhedens situation. Der henvises til de foreslåede §§ 164c-164e, og bemærkningerne hertil. Herudover fastsætter Kommissionen i medfør af artikel 56 i Solvens II-direktivet, som ændret ved Solvens II Review, nærmere som en del af niveau 2-reguleringen, hvilke oplysninger der skal offentliggøres i rapporterne om solvens og finansiel situation på solo niveau. Der henvises til det foreslåede stk. 8, og bemærkningerne hertil.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 164, stk. 1, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. § 312, stk. 1, fastsætter, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet er et gruppe 1-forsikringsselskab. Det betyder, at et gruppe 1-forsikringsselskab kan straffes med bøde, hvis det ikke årligt offentliggør en rapport om sin solvens og finansielle situation.

Den foreslåede § 164, stk. 1 vil delvist implementere artikel 1, nr. 25, i Solvens II Review, som indsætter artikel 51, stk. 1, 1. afsnit og 2. afsnit, 1. og 2. pkt., i Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 164, stk. 2,* at captiveforsikringsselskaber, der opfylder betingelserne oplistet i nr. 1 og 2, ikke er forpligtede til at offentliggøre den del af rapporten, der er rettet mod forsikringstagere og begunstigede, og er kun forpligtede til i den del, der er rettet mod markedsprofessionelle, at medtage de kvantitative data, der kræves i henhold til de i artikel 56 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Følgende betingelser skal være opfyldt:
1) De forsikrede og begunstigede er juridiske enheder i den koncern, som captiveforsikringsselskabet er en del af, eller fysiske personer, der kan omfattes af den pågældende koncerns forsikringspolicer, og den virksomhed, der dækker fysiske personer, som kan omfattes af koncernens forsikringspolicer, forbliver under 5 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.
2) Captiveforsikringsselskabets forsikringsforpligtelser består ikke af en obligatorisk ansvarsforsikring.

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 19 i Solvens II Review, at captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber, som kun dækker risici i forbindelse med den industri- eller handelskoncern, som de tilhører, har en særlig risikoprofil, som der bør tages hensyn til ved fastlæggelsen af visse krav, især vurdering af egen risiko og solvens, videregivelse af oplysninger og de dertil

knyttede beføjelser til Kommissionen med henblik på en yderligere præcisering af reglerne om sådanne krav. Desuden bør captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber også kunne drage fordel af proportionalitetsforanstaltninger, når de klassificeres som små og ikkekomplekse virksomheder.

Den foreslåede § 164, stk. 2 vil delvist implementere artikel 1, nr. 25, i Solvens II Review, som indsætter artikel 51, stk. 3, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede er en konsekvens af ændret EU-regulering.

Det foreslås i *§ 164, stk. 3,* at captivegenforsikringsselskaber, der opfylder betingelserne oplistet i nr. 1-4, ikke er forpligtede til at offentliggøre den del af deres rapport, der er rettet mod forsikringstagere og begunstigede, og skal i den del, der er rettet mod markedsprofessionelle, at medtage de kvantitative data, der kræves i henhold til artikel 56 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Følgende betingelser skal være opfyldt:
1) De forsikrede og begunstigede er juridiske enheder i den koncern, som captivegenforsikringsselskabet er en del af, eller fysiske personer, der kan omfattes af den pågældende koncerns forsikringspolicer, og den virksomhed, der dækker fysiske personer, som kan omfattes af koncernens forsikringspolicer, forbliver under 5 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.
2) De forsikringsaftaler, der ligger til grund for captivegenforsikringsselskabets genforsikringsforpligtelser, vedrører ikke en obligatorisk ansvarsforsikring.
3) Lån til moderselskabet eller ethvert koncernselskab, herunder koncernkassebeholdning, overstiger ikke 20 pct. af captivegenforsikringsselskabets samlede aktiver.
4) Det maksimale tab som følge af de forsikringsmæssige bruttohensættelser kan vurderes deterministisk uden anvendelse af stokastiske metoder.

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 19 i Solvens II Review, at captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber, som kun dækker risici i forbindelse med den industri- eller handelskoncern, som de tilhører, har en særlig risikoprofil, som der bør tages hensyn til ved fastlæggelsen af visse krav, især vurdering af egen risiko og solvens, videregivelse af oplysninger og de dertil knyttede beføjelser til Kommissionen med henblik på en yderligere præcisering af reglerne om sådanne krav. Desuden bør captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber også kunne drage fordel af proportionalitetsforanstaltninger, når de klassificeres som små og ikkekomplekse virksomheder.

Den foreslåede § 164, stk. 3 vil delvist implementere artikel 1, nr. 25, i Solvens II Review, som indsætter artikel 51, stk. 4, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede er en konsekvens af ændret EU-regulering.

Det foreslås i *§ 164, stk. 4,* at genforsikringsselskaber kan vælge ikke at offentliggøre den del af rapporten om solvens og finansiel situation, der er rettet mod forsikringstagere og begunstigede.

Det foreslåede medfører, at genforsikringsselskaber ikke skal offentliggøre sen del af rapporten om solvens og finansiel situation, der er rettet mod forsikringstagere og begunstigede.

Den foreslåede § 164, stk. 4 vil delvist implementere artikel 1, nr. 25, i Solvens II Review, som indsætter artikel 51, stk. 5, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede er en konsekvens af ændret EU-regulering.

Det foreslås i *§ 164, stk. 5,* at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificerede som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, kan vælge kun at offentliggøre de kvantitative data, der kræves i henhold til de i artikel 56 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), i den del af rapporten om solvens og finansiel situation, som består af oplysninger rettet mod andre markedsprofessionelle, forudsat at virksomhederne hvert tredje år offentliggør en fuldstændig rapport, der indeholder alle oplysninger, som kræves.

Efter det foreslåede kan gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificerede som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, vælge kun at offentliggøre de kvantitative data, der kræves i henhold til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder i artikel 56, i Solvens II-direktivet, i den del af rapporten om solvens og finansiel situation (SFCR), som består af oplysninger rettet mod andre markedsprofessionelle, forudsat at de hvert tredje år offentliggør en fuldstændig rapport, der indeholder alle de oplysninger, som kræves i henhold til artikel 51, i Solvens II-direktivet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1 og 2.2.2. i de almindelige bemærkninger og til lovforslaget § 1, nr. 4 og 15 vedrørende de foreslåede bestemmelser om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger og implementering af artikel 13, nr. 10a, 10b og 43 og artikel 29a-29e og 213a, i Solvens II-direktivet, der indsættes med Solvens II Review.

Denne proportionalitetsforanstaltning vil ikke finde anvendelse på de virksomheder, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, men som har opnået Finanstilsynets forudgående godkendelse, da den ikke er nævnt som en proportionalitetsforanstaltning i artikel 29d, stk. 1, i Solvens II-direktivet.

Formålet med ændringen er at implementere proportionalitetsforanstaltningen i henhold til artikel 1, nr. 5, litra i, i Solvens II Review. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Den foreslåede § 164, stk. 5 vil delvist implementere artikel 1, nr. 25, i Solvens II Review, som indsætter artikel 51, stk. 6, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede er en konsekvens af ændret EU-regulering.

Det foreslås i *§ 164, stk. 6,* at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal årligt offentliggøre en rapport om solvens og finansiel situation på koncernniveau, jf. dog stk. 5.

De øverste modervirksomheder i en koncern, der er underlagt koncerntilsyn jf. § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, er de virksomheder, som også er omfattet af § 166, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at skabe øget gennemsigtighed over for offentligheden ved at stille krav om, at virksomhederne offentliggør en rapport om deres solvens og finansielle situation på koncernniveau.

Efter det foreslåede skal virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, årligt offentliggøre en rapport om solvens og finansiel situation på koncernniveau. Det foreslåede indeholder ikke materielle ændringer til den gældende § 164, stk. 2, 1. pkt., der fastsætter, at gruppe 1-forsikringsselskaber skal årligt offentliggøre en rapport om deres solvens og finansielle situation.

Det fastsættes i artikel 256, stk. 1, 1. afsnit, 2. pkt., i Solvens II-direktivet, at artikel 51, 53, 54 og 55 i direktivet finder tilsvarende anvendelse. Den rapport, der skal offentliggøres, skal indeholde en række oplysninger, der gør det muligt for offentligheden at få indblik i koncernens situation. Der henvises til de foreslåede §§ 164 c-164 e, og bemærkningerne hertil.

Herudover fastsætter Kommissionen i medfør af artikel 256 i Solvens II-direktivet, som ændret ved Solvens II Review, nærmere som en del af niveau 2-reguleringen, hvilke oplysninger der skal offentliggøres i rapporterne om solvens og

finansiel situation på koncernniveau. Der henvises til bemærkningerne til stk. 8, der foreslås indsat med dette lovforslag for nærmere information.

Det foreslåede i § 164, stk. 6 vil medføre, at stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på koncerner som defineret i som kan klassificeres som små og ikkekomplekse koncerner, jf. den foreslåede § 8.

Den foreslåede bestemmelse er en følge af proportionalitetsforanstaltningerne i henhold til de foreslåede § 8, stk. 5, der delvist vil implementere artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review, som indsætter artikel 213a, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 164, stk. 2, 1. pkt., er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. § 312, stk. 1, fastsætter, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet er en virksomhed, som er omfattet af § 9, stk. 1, nr. 34, litra a. De virksomheder, der er omfattet af stk. 6, er de øverste modervirksomheder i en koncern, der er underlagt koncerntilsyn, jf. § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, og som også er omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Det betyder, at en sådan virksomhed kan straffes med bøde, hvis den ikke årligt offentliggør en rapport om koncernens eller gruppens solvens og finansielle situation.

Den foreslåede § 164, stk. 6 vil delvist implementere artikel 1, nr. 25, i Solvens II Review, som indsætter artikel 256, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., i Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 164, stk. 7,* at rapporten om solvens og finansiel situation som gruppe 1-forsikringsselskaberne skal offentliggøre, skal udover reglerne i artikel 290-304 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), foretages i overensstemmelse med stk. 1-5 og 9-12 og §§ 164 b-164 f i denne lov.

Kommissionen fastlægger nærmere regler om rapporterne som en del af niveau 2-reguleringen ved vedtagelsen af Solvens II-forordningen. Kommissionen er bemyndiget hertil i Solvens II-direktivets artikel 56 og 256, som ændret ved Solvens II Review.

Kommissionen fastsætter regler på soloniveau i artikel 290-304 i Solvens II-forordningen.

Artikel 44, stk. 2c, 1. afsnit, litra d, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 22. litra c, i Solvens II Review, giver Kommissionen bemyndigelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, for at sikre en konsekvent anvendelse af reglerne om risikostyring, med henblik på nærmere at præcisere elementerne i de planer, der er omhandlet den foreslåede § 132 g, stk. 1-4 og 6, som skal offentliggøres, herunder de relevante kvantificerbare mål, i overensstemmelse reglerne om rapporten om solvens og finansiel situation.

De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen og er direkte gældende.

Det foreslås i *§ 164, stk. 8,* at rapporten om solvens og finansiel situation på koncernniveau, som virksomheder der er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, skal offentliggøre, skal udover reglerne i artikel 359-377 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), foretages i overensstemmelse med stk. 6 og 9-12 og §§ 164 b-164 f i denne lov.

Kommissionen fastlægger nærmere regler om rapporterne som en del af niveau 2-reguleringen ved vedtagelsen af Solvens II-forordningen. Kommissionen er bemyndiget hertil i Solvens II-direktivets artikel 56 og 256, som ændret ved Solvens II Review.

Kommissionen fastsætter nærmere regler i artikel 359-370 på koncernniveau i Solvens II-forordningen.

Den foreslåede § 164, stk. 8 vil delvist implementere artikel 256, stk. 1, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., i Solvens II-direktivet.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre § 7 i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bekendtgørelsens bestemmelse direkte i loven med de tilpasninger, der følger af Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 164, stk. 9,* at forud for offentliggørelse af rapporten om solvens og finansiel situation skal bestyrelsen for gruppe 1-forsikringsselskabet eller virksomheden omfattet af § 166, stk. 1 og 2, godkende rapporten.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 11 i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., som foreslås videreført i § 164, stk. 9, i lov om forsikringsvirksomhed, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås i § 312, stk. 1, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet er et gruppe 1-forsikringsselskab og en virksomhed, som er omfattet af § 166, stk. 1 og 2. De øverste modervirksomheder i en koncern, der er underlagt koncerntilsyn jf. § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, er de virksomheder, som også er omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer. Det betyder, at en sådan virksomhed kan straffes med bøde, hvis den ikke opfylder kravene i § 164 e, stk. 9, om at der forud for offentliggørelse af rapporten om solvens og finansiel situation skal bestyrelsen godkende rapporten.

Den foreslåede § 164, stk. 9, vil implementere artikel 55, stk. 2, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede er en konsekvens af, at der i forbindelse med Solvens II Review foreslås at overføre de gældende reglerne i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der foreslås ophævet.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre § 11 i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bekendtgørelsens bestemmelse direkte i loven.

Som afledt konsekvens af indsættelsen af de nye foreslåede stykker i bestemmelsen rykkes de nuværende § 164, stk. 3-5 til § 164, stk. 10-12.

Der er ikke tiltænkt nogle materielle ændringer af stykkerne 3-5, der indsættes som stk. 10-12. Der er alene tale om redaktionelle ændringer som følge af, at der i lov om forsikringsvirksomhed indsættes regler om frister for offentliggørelse og for indsendelse af rapporten om solvens og finansiel situation til Finanstilsynet, samt at der foreslås ændringer til reglerne for rapporterne med dette lovforslag.

Det foreslås at indsætte den gældende § 164, stk. 3, med redaktionelle ændringer, som *§ 164, stk. 10*, hvorefter virksomheder omfattet af § 164, skal indsende oplysningerne efter fristerne for den årlige rapport om deres solvens og finansielle situation i § 269 a til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheden skal indsende oplysningerne, der er offentliggjort i henhold til fristerne for offentliggørelse i den foreslåede § 164 b, stk. 1 og 2, til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen. Virksomhederne vil ikke blive pålagt at indsende andre oplysninger til Finanstilsynet end dem, de allerede indsender efter Solvens II-forordningen, men Finanstilsynet vil fremover videresende de indsendte oplysninger til ESAP. For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, skal virksomhederne dog sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. stk. 11 og 12 i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere en ny database. Formålet er at understøtte de nye krav til format og metadata. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket vil medføre, at virksomheder fra dette tidspunkt skal indsende oplysningerne. Virksomheden vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 10 strafbelægges og kan straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 1, nr. 94.
Den foreslåede § 164, stk. 10 vil implementere artikel 304 b, stk. 1, 1. afsnit, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde.

Det foreslås derudover at indsætte den gældende § 164, stk. 4 i *§ 164, stk. 11*, hvorefter virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 10 i et dataeksstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-5.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA (European Banking Authority), ESMA (European Securities and Markets Authority) og EIOPA (European Insurance and Occupational Pensions Authority), skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP.

Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen. ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 4, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder-

Det foreslås i *§ 164, stk. 11, nr. 1,* at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *§ 164, stk. 11, nr. 2,* at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *§ 164, stk. 11, nr. 3,* at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af virksomhedens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *§ 164, stk. 11, nr. 4,* at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *§ 164, stk. 11, nr. 5,* at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslåede § 164, stk. 11 vil implementere artikel 304 b, stk. 1, 2. afsnit, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde.

Det foreslås endeligt, at den gældende *§ 164, stk. 5,* indsættes som *§ 164, stk. 12*, hvorefter virksomheden skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder for at kunne opfylde kravet i stk. 11, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Der henvises til det foreslåede stk. 11, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 12 vil implementere artikel 304 b, stk. 2, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde.

Det foreslåede § 164, stk. 10-12, vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket betyder, at Finanstilsynet først fra denne dato skal videresende oplysningerne til ESAP.

(Til § 164 a)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 164 a* under den nye overskrift »En samlet rapport om solvens og finansiel situation«. Det foreslåede er en konsekvens af, at der i forbindelse med Solvens II Review foreslås at overføre de gældende reglerne i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation

for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der foreslås ophævet. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 10 i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review, med mindre redaktionelle ændringer. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 164 a, stk. 1,* at virksomheder der er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, kan med Finanstilsynet som den koncerntilsynsførendes godkendelse fremlægge en enkelt samlet rapport om virksomhedens solvens og finansiel situation i overensstemmelse med artikel 365-370 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Bestemmelsen vil implementere artikel 256, stk. 2, 1. afsnit, 1. led, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede er en direktivnær implementering af artikel 256, stk. 2, 1. afsnit, 1. led.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 10, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Kommissionen fastlægger nærmere regler om den samlede rapport om solvens og finansiel situation som en del af niveau 2-reguleringen ved vedtagelsen af Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-forordningen). Kommissionen er bemyndiget hertil i Solvens II-direktivets artikel 56 og 256, som ændret ved Solvens II Review. Kommissionen fastsætter nærmere regler i artikel 365-370 på koncernniveau i Solvens II-forordningen.

Det foreslås i *§ 164 a, stk. 2,* at inden godkendelsen gives, konsulterer Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende medlemmerne af tilsynskollegiet og tager behørigt hensyn til disses synspunkter og forbehold.

Bestemmelsen i stk. 2 vil implementere artikel 256, stk. 2, 2. afsnit, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede er en direktivnær implementering af artikel 256, stk. 2, 2. afsnit.

Det foreslås i *§ 164 a, stk. 3,* at offentliggøres en samlet rapport for hele koncernen, skal dattervirksomhederne ikke offentliggøre separate rapporter om deres solvens og finansielle situation.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 10, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der vil implementere bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 164 a, stk. 4,* at Finanstilsynet som den koncerntilsynsførendes kan påbyde en dattervirksomhed at offentliggøre oplysninger af væsentlig betydning, hvis disse oplysninger ikke indgår i rapporten efter stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 4 vil implementere artikel 256, stk. 3, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede er en direktivnær implementering af artikel 256, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 10, stk. 3, bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der vil implementere bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 164 a, stk. 5,* at i det tilfælde, hvor virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, offentliggør en samlet rapport i henhold til stk. 1, finder §§ 164 d og 164 e tilsvarende anvendelse, jf. dog artikel 367 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Bestemmelsen i stk. 5 vil implementere dele af artikel 256, stk. 1, 3. pkt., i Solvens II-direktivet.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 10, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der vil implementere bestemmelsen med

de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

(Til § 164 b)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 164 b* under den nye overskrift »Frister for offentliggørelse af rapporten om solvens og finansiel situation«. Det foreslåede er en konsekvens af, at der i forbindelse med Solvens II Review foreslås at overføre de gældende reglerne i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der foreslås ophævet. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås at implementere offentliggørelsesfristerne for rapporterne, jf. den foreslåede § 164, der indsættes med Solvens II Review artikel 1, nr. 25 og nr. 92, i artikel 51, stk. 7, og artikel 256, stk. 1, i Solvens II-direktivet, i en ny bestemmelse.

Det foreslås i *§ 164 b, stk. 1,* at gruppe 1-forsikringsselskaber skal offentliggøre rapporten om deres solvens og finansielle situation, jf. § 164, stk. 1, inden for 18 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 25, i Solvens II Review, som nyaffatter artikel 51, stk. 7, i Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 164 b, stk. 2,* at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal offentliggøre en rapport solvens og finansielle situation på koncernniveau, jf. det foreslåede § 164, stk. 6, inden for 24 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 92, litra a, i Solvens II Review, som nyaffatter artikel 256, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 164 c)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 164 c* under den nye overskrift » Frivillig offentliggørelse af supplerende oplysninger«. Det foreslåede er en konsekvens af, at der i forbindelse med Solvens II Review foreslås at overføre de gældende reglerne i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation

for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der foreslås ophævet. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelserne i § 4 og dele af § 7 i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review, med mindre redaktionelle ændringer. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 164 c, stk. 1,* at et gruppe 1-forsikringsselskab kan frivilligt offentliggøre yderligere oplysninger end påkrævet, jf. dog artikel 298 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslåede stk. 1 vil implementere artikel 54, stk. 2, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede er en direktivnær implementering af artikel 54, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 4 i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der vil implementere bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 164 c, stk. 2,* at stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, jf. dog artikel 359 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

De øverste modervirksomheder i en koncern, der er underlagt koncerntilsyn, jf. § 165 a, stk. 1, nr. 1 og 2, er de virksomheder, som også er omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer.
Det foreslåede stk. 2 vil implementere dele af artikel 256, stk. 1, første afsnit, 3. pkt., i Solvens II-direktivet.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 7 i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

(Til § 164 d)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 164 d* under den nye overskrift »Undtagelser til kravet om offentliggørelse af oplysninger«. Det foreslåede er en konsekvens af, at der i forbindelse med Solvens II Review foreslås at overføre de gældende reglerne i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der foreslås ophævet. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelserne i §§ 5 og 8, samt dele af § 12 i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review, med mindre redaktionelle ændringer. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 164 d, stk. 1,* at Finanstilsynet kan godkende, at et gruppe 1-forsikringsselskab undlader at offentliggøre oplysninger i rapporten om solvens og finansiel situation, jf. dog artikel 299 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), og stk. 4.

Det foreslås i *§ 164 d, stk. 2,* at godkendelse efter stk. 1 gives i følgende tilfælde:
1) Hvis virksomhedens konkurrenter vil opnå en væsentlig og urimelig fordel hvis oplysningerne offentliggøres.
2) Hvis virksomheden er bundet af tavsheds- eller fortrolighedspligt som følge af forpligtelser over for forsikringstagerne eller modparter.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslåede stk. 1 og 2 vil implementere artikel 53, stk. 1, i Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 164 d, stk. 3,* at virksomheden skal i rapporten om solvens og finansiel situation anføre, hvilke oplysninger, der ikke offentliggøres, samt begrundelsen herfor.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 5, stk. 3, i den gældende bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., som foreslås videreført i § 164 d, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i den gældende bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges dog i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås i § 312, stk. 1, at overtrædelse af den foreslåede stk. 3 kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet er et gruppe 1-forsikringsselskab. Det betyder, at et gruppe 1-forsikringsselskab kan straffes med bøde, hvis virksomheden ikke i rapporten anføre, hvilke oplysninger der ikke offentliggøres, samt begrundelsen herfor.

Det foreslåede stk. 3 vil implementere artikel 53, stk. 2, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede er en direktivnær implementering af artikel 53, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 5, stk. 1-3. i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 164 d, stk. 4,* at uanset stk. 1, kan virksomheden ikke undlade at offentliggøre oplysninger, som beskrevet i artikel 292, stk. 3, artikel 297 og 297a, i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslåede stk. 4 vil implementere dele af artikel 53, stk. 4, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede er en direktivnær implementering af artikel 53, stk. 4. Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 5, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 164 d, stk. 5,* at stk. 1-4, finder tilsvarende anvendelse for virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, jf. dog artikel 361 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

De øverste modervirksomheder i en koncern, der er underlagt koncerntilsyn, jf. § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, er de virksomheder, som også er omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer.

Det foreslåede vil medføre, at godkendelse gives, hvis koncernens konkurrenter vil opnå en væsentlig og urimelig fordel såfremt oplysningerne offentliggøres og hvis virksomheder i koncernen er bundet af tavsheds- eller fortrolighedspligt som følge af forpligtelser over for forsikringstagerne eller modparter.

Det foreslåede vil også medføre, at virksomheden i rapporten om solvens og finansiel situation skal anføre, hvilke oplysninger, der ikke offentliggøres, samt begrundelsen herfor.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 5, stk. 3, i den gældende bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., som foreslås videreført i § 164 d, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i den gældende bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. Den gældende bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, i henhold til den gældende § 8, stk. 3, i den gældende bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der foreslås videreført med denne bestemmelse. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges dog i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås i § 312, stk. 1, at overtrædelse af den foreslåede stk. 3, jf. stk. 5, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet er virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Det betyder, at en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2 kan straffes med bøde, hvis virksomheden ikke i rapporten anføre, hvilke oplysninger der ikke offentliggøres, samt begrundelsen herfor.

Det foreslåede vil ligeledes medføre, at uanset stk. 1, kan virksomheden ikke undlade at offentliggøre oplysninger, som beskrevet i artikel 361 i Solvens II-forordningen.
Det foreslåede stk. 5 vil implementere dele af artikel 256, stk. 1, første afsnit, 3. pkt., i Solvens II-direktivet. Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 8 i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og

finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

(Til § 164 e)

Det foreslås at indsætte en ny *§ 164 e* under den nye overskrift »Oplysninger om større begivenheder«. Det foreslåede er en konsekvens af, at der i forbindelse med Solvens II Review foreslås at overføre de gældende reglerne i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der foreslås ophævet.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelserne i §§ 6 og 9, samt dele af § 12 i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review, med mindre redaktionelle ændringer. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 164 e, stk. 1,* at et gruppe 1-forsikringsselskab straks skal offentliggøre passende oplysninger om karakteren og virkningerne af større begivenheder, der har væsentlig indflydelse på de offentliggjorte oplysninger i rapporten om solvens og finansiel situation, jf. dog artikel 302 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Oplysningerne skal indeholde en angivelse af afvigelsens omfang sammen med en forklaring på årsagen til og konsekvenserne af afvigelsen og om de korrigerende foranstaltninger, som virksomheden måtte have foretaget.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 6, stk. 1 og 4, i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 6, i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., som foreslås videreført i § 164 e, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov

om forsikringsvirksomhed. Det foreslås med ændringen i det foreslåede § 312, stk. 1, jf. lovforslaget § 1, nr. 97, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet er et gruppe 1-forsikringsselskab. Det betyder, at en sådan virksomhed kan straffes med bøde, hvis den ikke opfylder kravene i § 164 e om offentliggørelse oplysninger om karakteren og virkningerne af større begivenheder, der har væsentlig indflydelse på de offentliggjorte oplysninger.

Det foreslåede stk. 1 vil implementere dele af artikel 54 i Solvens II-direktivet. Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 6, stk. 1 og 4, bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 164 e, stk. 2,* at følgende anses som minimum anses for at udgøre en større begivenhed:

1) Der konstateres en væsentlig manglende opfyldelse af forsikringsselskabets solvenskapitalkrav, og Finanstilsynet modtager ikke inden for en frist på to måneder efter den dato, hvor afvigelsen blev konstateret, en plan for genoprettelse, jf. § 223, stk. 1.
2) Der konstateres manglende opfyldelse af forsikringsselskabets minimumskapitalkrav, og Finanstilsynet vurderer, at virksomheden ikke vil være i stand til at fremlægge en finansieringsplan, eller Finanstilsynet modtager ikke en sådan plan inden for en frist på én måned efter den dato, hvor afvigelsen blev konstateret, jf. § 224, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 6, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslåede stk. 2 vil implementere dele af artikel 54, stk. 1, i Solvens II-direktivet. Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 6, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review, med mindre redaktionelle ændringer. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 164 e, stk. 3,* at er den væsentlige manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet, jf. stk. 2, nr. 1, ikke imødegået senest seks måneder efter konstateringen heraf, trods gennemførslen af en plan for genoprettelse eller en finansieringsplan, eller er den manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet, jf. stk. 2, nr. 2, ikke imødegået senest tre måneder efter konstateringen heraf, trods gennemførslen af en plan for genoprettelse eller en finansieringsplan, skal virksomheden offentliggøre dette ved fristens udløb. Virksomheden skal samtidig offentliggøre årsagen og konsekvenserne heraf, samt oplysninger om eventuelle foretagne og planlagte korrigerende foranstaltninger med henblik på at imødegå den manglende opfyldelse af kravet.

Det foreslås i *§ 164 e, stk. 4,* at stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, jf. dog artikel 363 i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed.

Det foreslåede vil medføre at en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2, straks skal offentliggøre passende oplysninger om karakteren og virkningerne af større begivenheder, der har væsentlig indflydelse på de offentliggjorte oplysninger i rapporten om solvens og finansiel situation, jf. dog artikel 363 i Solvens II-forordningen. Oplysningerne skal indeholde en angivelse af afvigelsens omfang sammen med en forklaring på årsagen til og konsekvenserne af afvigelsen og om de korrigerende foranstaltninger, som virksomheden måtte have foretaget.

Det foreslåede vil også medføre, at følgende anses som minimum for at udgøre en større begivenhed:

1) Der konstateres en væsentlig manglende opfyldelse af virksomhedens solvenskapitalkrav, og Finanstilsynet modtager ikke inden for en frist på to måneder efter den dato, hvor afvigelsen blev konstateret, en plan for genoprettelse.
2) Der konstateres manglende opfyldelse af virksomhedens minimumskapitalkrav, og Finanstilsynet vurderer, at virksomheden ikke vil være i stand til at fremlægge en finansieringsplan, eller Finanstilsynet modtager ikke en sådan plan inden for en frist på én måned efter den dato, hvor afvigelsen blev konstateret.

Det foreslåede vil ligeledes medføre at er den væsentlige manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet ikke imødegået senest seks måneder efter konstateringen

heraf, trods gennemførslen af en plan for genoprettelse eller en finansieringsplan, eller er den manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet, ikke imødegået senest tre måneder efter konstateringen heraf, trods gennemførslen af en plan for genoprettelse eller en finansieringsplan, skal virksomheden offentliggøre dette ved fristens udløb. Virksomheden skal samtidig offentliggøre årsagen og konsekvenserne heraf, samt oplysninger om eventuelle foretagne og planlagte korrigerende foranstaltninger med henblik på at imødegå den manglende opfyldelse af kravet.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 9 i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., som foreslås videreført i § 164 e, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det med ændringen i § 312, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 97, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet er en virksomhed, som er omfattet af § 166, stk. 1 og 2. De øverste modervirksomheder i en koncern, der er underlagt koncerntilsyn, jf. § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, er de virksomheder, som også er omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer. Det betyder, at en sådan virksomhed kan straffes med bøde, hvis den ikke opfylder kravene i § 164 e om offentliggørelse oplysninger om karakteren og virkningerne af større begivenheder, der har væsentlig indflydelse på de offentliggjorte oplysninger.

Det foreslåede stk. 4 vil implementere dele af artikel 256, stk. 1, i Solvens II-direktivet. Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre bestemmelsen i § 9 i bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der implementerer bestemmelsen med de ændringer, der følger af Solvens II Review. Der er ikke tale om materielle ændringer.

(Til § 164 f)

Der gælder ikke tilsvarende regler om krav til revision af solvensbalancen, som Solvens II Review indfører.

Det foreslås at indsætte en ny *§ 164 f* under den nye overskrift »Revision af solvensbalancen i rapport om solvens og finansiel situation«.

Det foreslås i *§ 164 f, stk. 1,* at for gruppe 1-forsikringsselskaber skal den balance, der offentliggøres som en del af rapporten om solvens og finansiel situation i overensstemmelse med § 164, stk. 1, eller den balance, der offentliggøres som en del af den samlede rapport om solvens og finansiel situation i overensstemmelse med § 164 a, underkastes revision, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 vil pålægge en pligt for gruppe 1-forsikringsselskaber om at solvensbalancen, som er en del af rapporten om solvens og finansiel situation, skal underlægges revision.

Det foreslåede stk. 1 vil implementere dele af artikel 1, nr. 26, i Solvens II Review, der indsætter artikel 51a, stk. 1, i Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 164 f, stk. 2,* at stk. 1 finder ikke anvendelse på virksomheder og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, captiveforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber.

Solvens II Review medfører med den nye artikel 51a et nyt revisionskrav af solvensbalancen, der offentliggøres som en del af rapporten om solvens og finansiel situation (SFCR). Artikel 51a, stk. 1, fastsætter en undtagelse fra dette revisionskrav for virksomheder og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. den foreslåede § 8. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15.

Virksomheder, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, kan ikke få godkendelse til at anvende denne proportionalitetsforanstaltning, da den ikke er nævnt som en proportionalitetsforanstaltning i artikel 29d, stk. 1.

Formålet med ændringen er at implementere proportionalitetsforanstaltningen i henhold til artikel 1, nr. 5, litra i, i Solvens II Review. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Det foreslåede stk. 2 vil implementere dele af artikel 1, nr. 26, i Solvens II Review, der indsætter artikel 51a, stk. 2, i Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 164 f, stk. 3,* at gruppe 1-forsikringsselskaberne skal forelægge en særskilt rapport for Finanstilsynet, herunder med en beskrivelse af arten og resultaterne af revisionen, som er udarbejdet af revisoren eller revisionsfirmaet, sammen med rapporten om solvens og finansiel situation.

Efter det foreslåede skal gruppe 1-forsikringsselskaberne forelægge en særskilt rapport for Finanstilsynet, sammen med rapporten om solvens og finansiel situation.

Efter det foreslåede skal rapporten blandt andet indeholde en beskrivelse af arten og resultaterne af revisionen, som er udarbejdet af revisoren eller revisionsfirmaet.

Det foreslås at overtrædelse af bestemmelsen i § 164 f, stk. 3, strafbelægges med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. § 312, stk. 1, fastsætter, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet er et gruppe 1-forsikringsselskab. Et gruppe 1-forsikringsselskab kan efter det foreslåede straffes med bøde, hvis virksomheden undlader at indsende en særskilt rapport efter bestemmelsen sammen rapporten om solvens og finansiel situation til Finanstilsynet efter frister fastsat i § 269 a.

Revisionen skal udføres af en revisor eller et revisionsfirma i overensstemmelse med de gældende revisionsstandarder i henhold til artikel 26 i direktiv 2006/43/EF.

Revisorer og revisionsfirmaer skal, når de udfører denne opgave, opfylde de forpligtelser for revisorer, der er fastsat i Solvens II-direktivets artikel 72, som er implementeret i § 194 i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslåede stk. 3 vil implementere dele af artikel 1, nr. 26, i Solvens II Review, der indsætter artikel 51a, stk. 6, i Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 164 f, stk. 4,* at for virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal koncernbalancen, der offentliggøres som en del af rapporten om solvens og finansiel situation på koncernniveau som nævnt i § 164, stk. 6, eller som en del af den samlede rapport om solvens og finansiel situation som nævnt i § 164 a, underkastes revision, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 vil pålægge en pligt for virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, om at koncernbalancen, som er en del af rapporten om solvens og finansiel situation, skal underlægges revision.

Den foreslåede undtagelse med henvisning til stk. 2, er en følge af proportionalitetsforanstaltningerne i henhold til de foreslåede § 8, stk. 5, der delvist implementerer artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review, som indsætter artikel 213a, stk. 2

og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede stk. 4 vil implementere dele af artikel 1, nr. 94, i Solvens II Review, der indsætter artikel 256c, stk. 1, i Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 164 f, stk. 5,* at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette en særskilt rapport med angivelse af forsikringstypen samt resultaterne af revisionen, som er udarbejdet af revisoren eller revisionsfirmaet, til Finanstilsynet som koncerntilsynsførende sammen med rapporten om solvens og den finansielle situation på koncernniveau som nævnt i § 164, stk. 6, eller den samlede rapport om solvens og den finansielle situation som nævnt i § 164 b.

Efter det foreslåede vil et deltagende gruppe 1-forsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed skulle indberette en særskilt rapport med angivelse af forsikringstypen samt resultaterne af revisionen, som er udarbejdet af revisionsfirmaet, til Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende sammen med rapporten om solvens og finansiel situation på koncernniveau som nævnt i § 164, stk. 6, eller den samlede rapport om solvens og finansiel situation som omhandlet i § 164 b.

Revisionen skal udføres af en revisor eller et revisionsfirma i overensstemmelse med de gældende revisionsstandarder i henhold til artikel 26 i direktiv 2006/43/EF.

Revisorer og revisionsfirmaer skal, når de udfører denne opgave, opfylde de forpligtelser for revisorer, der er fastsat i artikel 72 i Solvens II-direktivet. Artiklen er implementeret i § 194 i lov om forsikringsvirksomhed, der har til formål at klarlægge forsikringsselskabers eksterne revisors og interne revisionschefs pligt til at indberette forhold, der kan have afgørende betydning for virksomhedens aktivitet. Endvidere har bestemmelsen til formål at sikre, at Finanstilsynet kan udføre et effektivt til syn og opretholde et velfungerende kapitalmarked, og give Finanstilsynet de bedste muligheder for at reagere over for selskaber, der potentielt ikke kan leve op til kravene i den finansielle lovgivning.

Det foreslås, at overtrædelse af bestemmelsen i § 164 f, stk. 5, strafbelægges med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. § 312, stk. 1, fastsætter, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet er en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Virksomheden kan efter det foreslåede straffes med bøde, hvis det undlader at indsende en

særskilt rapport efter bestemmelsen sammen rapporten om solvens og finansiel situation til Finanstilsynet efter frister fastsat i § 269 a.

Det foreslåede stk. 5 vil implementere dele af artikel 1, nr. 94, i Solvens II Review, der indsætter artikel 256c, stk. 2, i Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 164 f, stk. 6,* at når der foreligger en samlet rapport om solvens og finansiel situation som nævnt i § 164 b, skal de revisionskrav, der pålægges et tilknyttet gruppe 1-forsikringsselskab, være opfyldt, og virksomheden omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indgive den i stk. 3, omhandlede rapport til tilsynsmyndigheden for den pågældende virksomhed.

I overensstemmelse med Solvens II-direktivets artikel 256c, stk. 3, påvirker en tilladelse til at offentliggøre en samlet rapport om solvens og finansiel situation i overensstemmelse med den foreslåede § 164 a, ikke revisionskravene for et tilknyttet forsikringsselskab. Rapporten skal indsendes til den tilsynsmyndighed, der fører tilsyn med EØS-forsikringsselskabet i det land, hvor forsikringsselskabet er hjemmehørende, dvs. til den relevante kompetente myndighed. Den separate rapport for et tilknyttet gruppe 1-forsikringsselskab skal således indsendes til Finanstilsynet, hvis Finanstilsynet er den relevante kompetente tilsynsmyndighed for det pågældende gruppe 1-forsikringsselskab.

Revisionen skal udføres af en revisor eller et revisionsfirma i overensstemmelse med de gældende revisionsstandarder i henhold til artikel 26 i direktiv 2006/43/EF. Revisorer og revisionsfirmaer skal, når de udfører denne opgave, opfylde de forpligtelser for revisorer, der er fastsat i Solvens II-direktivets artikel 72.

Bestemmelserne om revisionskrav på solo niveau, hvor det er relevant, finder også anvendelse på koncernniveau i overensstemmelse med Solvens II-direktivets artikel 256c, stk. 4.

Det foreslåede stk. 6 vil implementere dele af artikel 1, nr. 94, i Solvens II Review, der indsætter artikel 256c, stk. 4, i Solvens II-direktivet.

(Til § 164 g)

Det følger af den gældende § 164, stk. 1, 2. pkt., at gruppe 1-forsikringsselskaberne skal indsende en regelmæssig tilsynsrapport til Finanstilsynet om deres solvens og finansielle situation efter frister fastsat i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (Solvens II-forordningen).

Det følger af den gældende § 164, stk. 2, 2. pkt., at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indsende en regelmæssig tilsynsrapport om koncernens eller gruppens solvens og finansielle situation til Finanstilsynet efter frister fastsat i Solvens II-forordningen.

Efter den gældende § 164, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., er det Solvens II-forordningens regler, der er styrende for, hvor ofte en fuld regelmæssig tilsynsrapport skal afgives. Dette vil indebære, at de omfattede selskaber ikke automatisk skal indsende en fuld regelmæssig tilsynsrapport på årlig basis. Hyppigheden for indsendelse af denne rapport følger af artikel 312 og 373 i Solvens II-forordningen. I henhold til artikel 312, stk. 1, litra a, skal en fuld regelmæssig tilsynsrapport afgives mindst hvert tredje år indenfor de frister, der er fastsat i artikel 308 b, stk. 5, i direktiv 2009/138/EF, og efter den overgangsperiode, der er fastsat i pågældende artikel, senest 14 uger efter selskabets regnskabsårs afslutning. Det følger af artikel 373 i Solvens II-forordningen, at fristerne for den regelmæssige tilsynsrapport fastsat i artikel 312 forlænges med 6 uger. De gældende krav om indsendelse af en årlig uddybende rapport på koncernniveau til Finanstilsynet udspringer af artikel 35, stk. 2, litra a, nr. i, i Solvens II-direktivet, med de præciseringer, der følger af artikel 372, jf. artikel 304, stk. 1, litra b, i Solvens II-forordningen.

Ud over den rapport, som skal offentliggøres i henhold til den foreslåede § 164, stilles der i den foreslåede § 164 g krav om, at virksomhederne indsender en uddybende rapport til Finanstilsynet. Rapporten, der tidligere har været betegnet den uddybende rapport, betegnes i medfør af Solvens II Review og Solvens II-forordningen som »den regelmæssige tilsynsrapport«.

Det foreslås at indsætte en ny *§ 164 g* under den nye overskrift »Den regelmæssige tilsynsrapport«. Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre dele af den gældende § 164, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2, 2. pkt., dog ved at der i den forbindelse sker en præcisering af de forpligtelser, som forsikringsselskabet har i forhold til den regelmæssige tilsynsrapport, i medfør af Solvens II Review. Med præciseringen skabes der tydelighed omkring den regelmæssige tilsynsrapport.

Formålet med den rapport, der skal sendes til Finanstilsynet, er at give Finanstilsynet relevante og pålidelige oplysninger om gruppe 1-forsikringsselskabets virksomhed og resultater, ledelsessystem, risikoprofil, værdiansættelse til

solvensformål og kapitalforvaltning i løbet af rapporteringsperioden. Rapporten skal give et retvisende billede af virksomheden.

Formålet med den uddybende rapport på koncernniveau er at give Finanstilsynet relevante og pålidelige oplysninger om virksomhed og resultater, ledelsessystem, risikoprofil, værdiansættelse til solvensformål og kapitalforvaltning i løbet af rapporteringsperioden på koncernniveau. Rapporten skal give et retvisende billede af koncernen.

Solvens II-forordningen fastlægger nærmere regler om rapporterne som en del af niveau 2-reguleringen. Kravene til indhold og opbygning følger af artikel 304, stk. 1, litra b, Solvens II-forordningen.

Med artikel 1, nr. 15, litra b, i Solvens II Review indsættes artikel 35, stk. 5a, i Solvens II-direktivet. I henhold til bestemmelsens 2. afsnit, skal hyppigheden af den regelmæssige tilsynsrapport være: a) hvert tredje år for små og ikkekomplekse virksomheder eller, hvis tilsynsmyndigheden tillader det, op til hvert femte år, og b) hvert tredje år for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der ikke er små og ikkekomplekse virksomheder. Af bestemmelsens 3. afsnit fremgår, at med henblik på andet afsnits litra b, kan en tilsynsmyndighed, hvis det anses for at være nødvendigt, kræve, at virksomheder, der er underlagt tilsyn, indberetter hyppigere. Det fremgår af artikel 256b, stk. 1, 1. afsnit, 2. pkt., at artikel 35, stk. 5a, finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau.

Artikel 1, nr. 12, i Solvens II Review ændrer artikel 29, stk. 3, i Solvens II-direktivet. Af bestemmelsen fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at de i Solvens II-direktivet fastsatte krav anvendes på en måde, der står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til et forsikringsselskabs virksomhed, navnlig med hensyn til virksomheder, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder.

Af Solvens II Review præambel, betragtning 21, fremgår, at »tilsynsmyndighederne bør mindst hvert tredje år have ret til fra hvert tilsynsbelagt forsikrings- og genforsikringsselskab og deres koncerner at modtage en regelmæssig beskrivende rapport med oplysninger om virksomhed og resultater, ledelsessystem, risikoprofil, kapitalforvaltning og andre relevante oplysninger til solvensformål«.

Det foreslås i *§ 164 g stk. 1, 1. pkt.,* at gruppe 1-forsikringsselskaber skal indberette en regelmæssig tilsynsrapport til Finanstilsynet hvert tredje år, jf. dog stk. 2 og 3.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at de omfattede virksomheder ikke automatisk skal indsende en fuld regelmæssig tilsynsrapport på årlig basis. Udgangspunktet er, at rapporten skal indsendes mindst hvert tredje år. Artikel 35, stk. 5a, 3. afsnit, i Solvens II-direktivet giver imidlertid hjemmel for Finanstilsynet til at kræve hyppigere rapportering. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede stk. 3.

For så vidt angår virksomheder og koncerner, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse, men som med Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. den foreslåede § 8 a, kan anvende de i den pågældende § 8 a, stk. 2, definerede proportionalitetsforanstaltninger, foreslås hyppigheden for disse virksomheder og koncerner, at være hvert tredje år, jf. det foreslåede stk. 1.

Det foreslåede er en konsekvens af ordlyden af artikel 35, stk. 5a, i Solvens II-direktivet, der indsættes i medfør af Solvens II Review, der fastsætter, at hyppigheden af den regelmæssige tilsynsrapport skal være hvert tredje år for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der ikke er små og ikkekomplekse virksomheder.

Det fremgår af Artikel 256b, stk. 1, 1. afsnit, 2. pkt., at artikel 35, stk. 5a, finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau.

Kommissionen har i medfør af artikel 1, nr. 12 og 71, i Solvens II Review som indsætter hhv. artikel 29, stk. 5, litra c, og artikel 213a, stk. 6, litra c, i Solvens II-direktivet, bemyndigelse til at supplere bestemmelsen ved at vedtage delegerede retsakter, der i det væsentlige præciserer betingelserne for meddelelse eller tilbagetrækning af tilsynsmyndighedernes godkendelse af, at proportionalitetsforanstaltninger anvendes af virksomheder og koncerner, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder omhandlet i artikel 29d.

Solvens II-forordningen vil i artikel 327b og artikel 377b supplere artikel 29d og 213a, stk. 5, i forhold til faktorerne, som Finanstilsynet skal tage i betragtning i vurderingen, jf. den foreslåede § 8 a, vedr. proportionalitetsforanstaltningen i artikel 35, stk. 5a, for virksomheder, der ikke er klassificerede som små og ikkekomplekse. Finanstilsynets vurdering vil følge disse præciseringer og metoden i den kommende delegerede forordning.

Artikel 312 i Solvens II-forordningen, fastsætter, at selv, hvis der ikke er krav om, at virksomheden skal forelægge en fuld regelmæssig tilsynsrapport for et givent regnskabsår, skal virksomheden stadig forelægge tilsynsmyndighederne en rapport, hvis der sker eventuelle væsentlige ændringer i gruppe 1-

forsikringsselskabets virksomhed og resultater, ledelsessystem, risikoprofil, værdiansættelse til solvensformål og kapitalforvaltning i løbet af det pågældende regnskabsår, samt give en kortfattet forklaring på årsagerne til og konsekvenserne af sådanne ændringer. Det betyder modsætningsvist, at virksomheden ikke skal indberette, hvis der ikke er eventuelle ændringer.

Fristen for indberetning fremgår af det foreslåede § 269 a, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 81, der vil implementere artikel 35b, stk. 3. Det følger af bestemmelsen, at fristen er senest 18 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 87.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 164, stk. 1, 2. pkt., er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. § 312, stk. 1, fastsætter, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet er et gruppe 1-forsikringsselskab. Et gruppe 1-forsikringsselskab kan efter det foreslåede også straffes med bøde, hvis det undlader at indsende en regelmæssig tilsynsrapport til Finanstilsynet frister fastsat i § 269 a.

Den foreslåede bestemmelse i § 164 g, stk. 1, 1. pkt. vil implementere artikel 35, stk. 5a, 2. afsnit, litra b, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 93, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 164 g stk. 1, 2. pkt.,* at den regelmæssige tilsynsrapport, skal indeholde oplysninger om det pågældende forsikringsselskabs virksomhed og resultater, ledelsessystem, risikoprofil, værdiansættelse til solvensformål og kapitalforvaltning i løbet af rapporteringsperioden.

Kravene til indhold og opbygning følger af artikel 304, stk. 1, litra b, Solvens II-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse i § 164 g, stk. 1, 2. pkt. vil implementere artikel 35, stk. 5a, 1. afsnit, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 93, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 164 g stk. 2,* at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, skal indberette en regelmæssig tilsynsrapport til Finanstilsynet hvert femte år.

Den foreslåede bestemmelse er en følge af proportionalitetsforanstaltningerne i henhold til den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 43 og § 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 15. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1. og 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Solvens II Review fastlægger i artikel 35, stk. 5a, 2. afsnit, litra a, i Solvens II-direktivet, at hyppigheden af den regelmæssige tilsynsrapport for små og ikke-komplekse virksomheder skal være hvert tredje år eller, hvis tilsynsmyndigheden tillader det, op til hvert femte år. Det fremgår af Artikel 256b, stk. 1, 1. afsnit, 2. pkt., at artikel 35, stk. 5a, finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau.

Artikel 1, nr. 12, i Solvens II Review ændrer artikel 29, stk. 3, i Solvens II-direktivet. Af bestemmelsen fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at de i Solvens II-direktivet fastsatte krav anvendes på en måde, der står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til et forsikringsselskabs virksomhed, navnlig med hensyn til virksomheder, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder.

Med det foreslåede i § 164 g, stk. 2, vil virksomheder og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder, jf. den foreslåede § 8, således få mulighed for at indberette en fuld regelmæssig tilsynsrapport op til hvert femte år. Herved udnyttes proportionalitet fuldt i henhold til den pågældende bestemmelse for disse virksomheder og koncerner.

Fristen for indberetning fremgår af den foreslåede § 269 a, stk. 3, der vil implementere artikel 35b, stk. 3. Det følger af bestemmelsen, at fristen er senest 18 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår.

For så vidt angår virksomheder og koncerner, der med Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. den foreslåede § 8 a, kan anvende de i den pågældende § 8 a, stk. 2, definerede proportionalitetsforanstaltninger, foreslås hyppigheden for disse virksomheder og koncerner, at være hvert tredje år, jf. det foreslåede stk. 1.

Det foreslåede er en konsekvens af ordlyden af artikel 35, stk. 5a, Solvens II-direktivet, der indsættes i medfør af Solvens II Review, der vil fastsætte, at hyppigheden af den regelmæssige tilsynsrapport skal være hvert tredje år for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der ikke er små og ikkekomplekse virksomheder.

Det fremgår af Artikel 256b, stk. 1, 1. afsnit, 2. pkt., at artikel 35, stk. 5a, finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau.

Artikel 312 i Solvens II-forordningen, fastsætter, at selv hvis der ikke er krav om, at virksomheden skal forelægge en fuld regelmæssig tilsynsrapport for et givent regnskabsår, skal virksomheden stadig forelægge tilsynsmyndighederne en rapport hvis der sker eventuelle væsentlige ændringer i gruppe 1-forsikringsselskabets virksomhed og resultater, ledelsessystem, risikoprofil, værdiansættelse til solvensformål og kapitalforvaltning i løbet af det pågældende regnskabsår, samt give en kortfattet forklaring på årsagerne til og konsekvenserne af sådanne ændringer. Det betyder modsætningsvist, at virksomheden ikke skal indberette, hvis der ikke er eventuelle ændringer.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 164, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2, 2. pkt., er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. § 312, stk. 1, fastsætter, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet er en gruppe 1-forsikringsvirksomhed eller en virksomhed, som er omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer. Det betyder, at en sådan virksomhed kan straffes med bøde, hvis de undlader at indsende en regelmæssig tilsynsrapport om koncernens til Finanstilsynet efter frister, der er fastsat i den med foreslåede § 269 a, stk. 3 og 8.

Formålet med ændringen er at implementere proportionalitetsforanstaltningen i henhold til artikel 1, nr. 5, litra i, i Solvens II Review. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Den foreslåede bestemmelse i § 164 g, stk. 2 vil implementere artikel 35, stk. 5a, 2. afsnit, litra a, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 93, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 164 g stk. 3,* at Finanstilsynet kan kræve, at der indberettes hyppigere, hvis Finanstilsynet anser det for nødvendigt.

Af den nye artikel 35, stk. 5a, 3. afsnit, fremgår, at med henblik på andet afsnits litra b, kan en tilsynsmyndighed, hvis det anses for at være nødvendigt, kræve, at virksomheder, der er underlagt tilsyn, indberetter hyppigere. Artikel 35, stk. 5a, 2. afsnit, litra b, fastsætter at hyppigheden for indberetning af den regelmæssige tilsynsrapport for virksomheder, der ikke er små og ikkekomplekse virksomheder, skal være hvert tredje år.

Det fremgår af Artikel 256b, stk. 1, 1. afsnit, 2. pkt., at artikel 35, stk. 5a, finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at udgangspunktet er, at den regelmæssige tilsynsrapport, som gruppe 1-forsikringsselskaber, skal indsendes mindst hvert tredje år.

Bestemmelsen i artikel 35, stk. 5a, giver dog Finanstilsynet hjemmel til at kræve hyppigere rapportering. Finanstilsynet kan herefter kræve, at virksomheden forelægger sin regelmæssige tilsynsrapport op til hvert år. Finanstilsynet kan derfor, hvis det skønnes nødvendigt for tilsynet med de i stk. 1 nævnte gruppe 1-forsikringsselskaber, kræve en fuld regelmæssig tilsynsrapport årligt.

Den mulighed, der fastsættes med henblik på, at en tilsynsmyndighed, hvis den anser det for at være nødvendigt, kan kræve, at virksomheder, der er underlagt tilsyn, indberetter hyppigere, foreslås ikke at finde anvendelse for virksomheder og koncerner, jf. den foreslåede§ 8 a. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse i § 164 g, stk. 3 vil implementere artikel 35, stk. 5a, 3. afsnit, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 93, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 164 g stk. 4,* at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette en regelmæssig tilsynsrapport på koncernniveau til den koncerntilsynsførende årligt.

De virksomheder, der er omfattet af stk. 3, er de øverste modervirksomheder i en koncern, der er underlagt koncerntilsyn, jf. det foreslåede § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og som også er omfattet af § 166, stk. 1 og 2.

Fristen for indberetning fremgår af den foreslåede § 269 a, stk. 8, der vil implementere artikel 256b, stk. 1, 2. afsnit. Det følger af bestemmelsen, at fristen er inden for 24 uger efter afslutningen af deres regnskabsår.

Artikel 312 i Solvens II-forordningen, fastsætter, at selv hvis der ikke er krav om, at koncernen skal forelægge en fuld regelmæssig tilsynsrapport for et givent regnskabsår, skal koncernen stadig forelægge tilsynsmyndighederne en rapport hvis der sker eventuelle væsentlige ændringer i dens virksomhed og resultater, ledelsessystem, risikoprofil, værdiansættelse til solvensformål og kapitalforvaltning på koncernniveau i løbet af det pågældende regnskabsår, samt give en

kortfattet forklaring på årsagerne til og konsekvenserne af sådanne ændringer. Det betyder modsætningsvist, at koncernen ikke skal indberette, hvis der ikke er eventuelle ændringer.

Kravet om indsendelse af en regelmæssig koncerntilsynsrapport til Finanstilsynet fastsættes i den nye artikel 256b, stk. 1, 1. pkt., i Solvens II-direktivet, med de præciseringer, der følger af artikel 372, jf. artikel 304, stk. 1, litra b, i Solvens II-forordningen.

Forslagets henvisning til stk. 2 vil medføre, at for koncerner, der er små og ikkekomplekse koncerner, jf. den foreslåede § 8, foreslås hyppigheden af rapporten at være hvert femte år.

Forslagets henvisning til stk. 1 vil medføre, at for koncerner, der ikke kan klassificeret som små og ikkekomplekse koncerner, men som med Finanstilsynets forudgående godkendelse, jf. den foreslåede § 8 a, kan anvende proportionalitetsforanstaltningen som nævnt i § 8 a, stk. 2, foreslås hyppigheden at være hvert tredje år.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 164, stk. 2, 2. pkt. er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. § 312, stk. 1, fastsætter, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet er en virksomhed, som er omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer. Det betyder, at en sådan virksomhed kan straffes med bøde, hvis de undlader at indsende en regelmæssig tilsynsrapport om koncernens til Finanstilsynet efter frister, der er fastsat i den med foreslåede § 269 a, stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 vil implementere artikel 256b, stk. 1, 1. afsnit, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 93, i Solvens II Review.

(Til§ 164 h)

Der gælder i dag ikke regler for virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, i lov om forsikringsvirksomhed, om mulighed for tilsynsmæssig godkendelse til at indberette en samlet regelmæssig tilsynsrapport.

Det foreslås at indsætte en ny *§ 164 h* under den nye overskrift »En samlet regelmæssig tilsynsrapport«.

Det foreslås i *§ 164 h stk. 1,* at Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende, kan godkende, at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, indberetter en samlet regelmæssig tilsynsrapport. Den samlede regelmæssige tilsynsrapport, skal foretages i overensstemmelse med reglerne i artikel 372a i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Fristen for indberetning fremgår af den foreslåede § 269 a, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 81, der vil implementere artikel 256b, stk. 1, 2. afsnit. Det følger af bestemmelsen, at fristen er inden for 24 uger efter afslutningen af deres regnskabsår.

Af Solvens II Review præambel, betragtning 21, fremgår bl.a., at »for at forenkle dette indberetningskrav for forsikrings- og genforsikringskoncerner bør det på visse betingelser være muligt at indgive oplysningerne i den regelmæssige tilsynsrapport vedrørende en koncern og dens datterselskaber på aggregeret vis for hele koncernen«.

Af artikel 256b, stk. 6, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 93, i Solvens II Review, kan Kommissionen supplerer direktivet ved i overensstemmelse med artikel 301a at vedtage delegerede retsakter for nærmere at præcisere, hvilke af de i artikel 256b omhandlede oplysninger der skal indberettes.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 vil implementere dele af artikel 256b, stk. 2, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 93, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 164 h, stk. 2,* at godkendelse efter stk. 1, forudsætter, at Finanstilsynet som den koncerntilsynsførendes foretager en forudgående høring af medlemmerne af tilsynskollegiet og en behørig hensyntagen til deres eventuelle synspunkter og forbehold. Manglende enighed mellem de relevante nationale tilsynsmyndigheder skal begrundes. Hvis den samlede regelmæssige tilsynsrapport godkendes af tilsynskollegiet, indgiver hvert enkelt gruppe 1-forsikringsselskab den samlede regelmæssige tilsynsrapport til den relevante nationale tilsynsmyndighed.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 vil implementere artikel 256b, stk. 2, 2. afsnit, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 93, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 164 h stk. 3,* at Finanstilsynet har som national tilsynsmyndighed beføjelse til at kontrollere den del af den samlede regelmæssige tilsynsrapport, der er specifik for den relevante dattervirksomhed. Hvis den indgivne samlede regelmæssige tilsynsrapport ikke er tilfredsstillende for Finanstilsynet, kan den i stk. 1 omhandlede godkendelse trækkes tilbage.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 vil implementere artikel 256b, stk. 3, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 93, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 164 h stk. 4,* at indeholder rapporten omhandlet i stk. 1 ikke oplysninger, som Finanstilsynet som den tilsynsmyndighed, der har godkendt en dattervirksomhed inden for koncernen, kræver, at sammenlignelige virksomheder indberetter, og hvis denne udeladelse er væsentlig, har Finanstilsynet, som national tilsynsmyndighed beføjelse til at pålægge den pågældende dattervirksomhed at indberette de nødvendige yderligere oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 vil implementere artikel 256b, stk. 4, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 93, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 164 h stk. 5,* at Finanstilsynet skal som den tilsynsmyndighed, der har godkendt en dattervirksomhed i koncernen, hvis der konstateres manglende overholdelse af kravene til den regelmæssige tilsynsrapport, eller der anmodes om ændringer eller præciseringer vedrørende den samlede regelmæssige tilsynsrapport, også underrette tilsynskollegiet. Er Finanstilsynet også udpeget som den koncerntilsynsførende, indgiver Finanstilsynet samme anmodning til den virksomhed, som er omfattet af § 166, stk. 1 eller 2.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 5 vil implementere dele af artikel 256b, stk. 5, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 93, i Solvens II Review.

Til nr. 51 (§ 165 a og 165 b, i lov om forsikringsvirksomhed)

(Til § 165 a)

Solvens II-direktivet indeholder en lang række bestemmelser om tilsynet på koncernniveau. Bestemmelserne skal sikre, at der i hele Den Europæiske Union

anvendes ens regler for at beskytte forsikringstagerne og skabe gennemsigtighed i forhold til koncernernes risikoopgørelser og kapitalisering.

Hovedformålet med at føre et koncerntilsyn er at sikre, at kapitalen er hensigtsmæssigt fordelt inden for koncernen og er tilgængelig til at beskytte forsikringstagerne og de begunstigede, hvis dette bliver nødvendigt. Alle virksomheder i en koncern skal selv være i besiddelse af kapital til at dække deres solvenskapitalkrav.

Artikel 214 i Solvens II-direktivet omhandler, anvendelsesområde for koncerntilsyn. Med artikel 1, nr. 72, i Solvens II Review, indsættes et nyt afsnit i stk. 2, og et nyt stk. 3, i Solvens II-direktivet. Artikel 214, stk. 2 og 3, foreslås implementeret direktivnært som nye §§ 165 a og 165 b. Artikel 214 ændres med Solvens II Review, for at præcisere, hvornår en virksomhed kan udelukkes fra koncerntilsynets anvendelsesområde, hvornår koncerntilsyn kan fraviges eller kan udøves på niveau med en mellemliggende modervirksomhed.

Det foreslås at indsætte en ny § 165 a, der vil præcisere muligheden for Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende at kunne træffe afgørelse om ikke at medtage en virksomhed i koncerntilsynet.

Det foreslås i *§ 165 a, stk. 1,* at Finanstilsynet kan som den koncerntilsynsførende træffe afgørelse om ikke at medtage en virksomhed i koncerntilsynet, jf. § 9, stk. 1, nr. 34, jf. dog stk. 3 og 4, når
1) virksomheden er beliggende i et tredjeland, hvor der er retlige hindringer for videregivelsen af de nødvendige oplysninger,
2) virksomheden, der påtænkes medtaget, kun er af ringe betydning set ud fra formålene med koncerntilsynet, eller
3) det under hensyntagen til formålene med koncerntilsynet vurderes uhensigtsmæssigt eller vildledende at medtage den pågældende virksomhed.

Det foreslås i *§ 165 a, stk. 2,* at Finanstilsynet i vurderingen af, om en virksomhed er af ringe betydning set ud fra formålene med koncerntilsyn, jf. stk. 1, nr. 2, skal lægge vægt på at følgende betingelser er opfyldt:
1) Virksomhedens størrelse målt i samlede aktiver og forsikringsmæssige hensættelser er lille i forhold til andre virksomheder i koncernen og koncernen som helhed.
2) Udelukkelse af virksomheden fra koncerntilsyn vil ikke have væsentlig indvirkning på koncernsolvensen.

3) De kvalitative og kvantitative risici, herunder risici hidrørende fra koncerninterne transaktioner, som virksomheden udgør eller kan udgøre for hele koncernen, er uvæsentlige.

Det foreslås i *§ 165 a, stk. 3,* at Finanstilsynet kun kan træffe en afgørelse om udelukkelse, jf. stk. 1, der ikke udløser anvendelse af koncerntilsyn efter § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b, under ekstraordinære omstændigheder.

Det foreslås i *§ 165 a, stk. 4,* at Finanstilsynet kun kan træffe afgørelse om udelukkelse, jf. stk. 1, nr. 2, hvis udelukkelsen ikke vil medføre en væsentlig forbedring af koncernens solvens.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet ikke kan træffe afgørelse om udelukkelse, jf. stk. 1, nr. 2, hvis udelukkelsen vil medføre en væsentlig forbedring af koncernens solvens.

Den foreslåede bestemmelse vil delvist implementere artikel 1, nr. 72, litra c, i Solvens II Review, som indsætter artikel 214, stk. 2 og dele af stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Der er tale om direktivnær implementering.

Det foreslås at indsætte en ny § 165 b, der præciserer kravene til en afgørelse der træffes efter den foreslåede § 165 a, af Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende.

Det foreslås i *§ 165 b, stk. 1,* at Finanstilsynet skal som den koncerntilsynsførende konsultere Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA) og, hvor det er relevant, andre berørte tilsynsmyndigheder, inden der træffes afgørelse om udelukkelse efter den foreslåede § 165 a, der vil resultere i et tilfælde, der ikke udløser anvendelse af koncerntilsyn efter § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b. Finanstilsynet skal begrunde afgørelsen over for EIOPA og, hvor det er relevant, de andre berørte tilsynsmyndigheder.

Det foreslås i *§ 165 b, stk. 2,* at Finanstilsynet skal som den koncerntilsynsførende vurdere mindst én gang om året, om afgørelsen om udelukkelse efter § 165 a, der vil resultere i et tilfælde, der ikke udløser anvendelse af koncerntilsyn efter § 9, stk. 1, nr. 34, litra a og b, fortsat er hensigtsmæssig. Finanstilsynet skal som den koncerntilsynsførende meddele EIOPA og, hvor relevant, de andre berørte tilsynsmyndigheder, at Finanstilsynet vil påbegynde udøvelse af koncerntilsyn, hvis afgørelsen ikke længere vurderes hensigtsmæssig.

Det foreslås i *§ 165 b, stk. 3,* at Finanstilsynet skal som den koncerntilsynsførende konsultere EIOPA og, hvor det er relevant, andre berørte tilsynsmyndigheder, og vurdere indvirkningen af udøvelse af koncerntilsyn på niveauet for en mellemliggende deltagende virksomhed på koncernens solvens, inden Finanstilsynet udelukker en endelig modervirksomhed fra koncerntilsyn, jf. 165 a, stk. 2, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere dele af artikel 1, nr. 72, litra c, i Solvens II Review, som indsætter artikel 214, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Der er tale om direktivnær implementering.

Til nr. 52 (§ 166, stk. 8, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 166 i lov om forsikringsvirksomhed, at det påhviler bestyrelsen for en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 9, stk. 1, nr. 9, at sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for koncernen, når mindst en af dattervirksomhederne driver forsikringsvirksomhed som gruppe 1-forsikringsselskab. Bestemmelsen vil samtidig fastsætte regler for opgørelse og indberetning af koncernens kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav, Finanstilsynets adgang til at dispensere samt mulige reaktioner i tilfælde af, at solvenskapitalkravet ikke opfyldt.

Den gældende § 166, stk. 8, fastsætter, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om ikke at medtage en virksomhed i koncernen eller gruppen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen, når særlige betingelser er opfyldt. Betingelserne er oplistet i nr. 1-3.

Formålet med § 166, stk. 8 er at skabe klarhed om, hvornår Finanstilsynet kan træffe afgørelse om ikke at medtage en virksomhed i koncernen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet for koncernen, samt at sikre, at reglerne er i overensstemmelse med Solvens II-reguleringen.

§ 166 implementerer artikel 212-215, 218-220, 230-233 og 235 i Solvens II-direktivet, der regulerer tilsyn med koncerner, hvori der indgår forsikringsselskaber.

Det foreslås at nyaffatte *§ 166, stk. 8,* hvorefter Finanstilsynet kan træffe afgørelse om ikke at medtage en virksomhed i koncernen i overensstemmelse med

den foreslåede § 165 a og § 165 b ved opgørelsen af solvenskapitalkravet for koncernen.

Finanstilsynet kan træffe afgørelse om ikke at medtage en virksomhed i koncernen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet for koncernen, når virksomheden er beliggende i et tredjeland, hvor der er retlige hindringer for videregivelsen af de nødvendige oplysninger, i overensstemmelse med det foreslåede § 165 a, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 27 i bekendtgørelse nr. 1579 af 5. december 2024 om opgørelse af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav for koncerner m.v., der implementerer Solvens II-direktivets artikel 229. Den gældende § 27 bestemmer, at såfremt Finanstilsynet ikke har adgang til de oplysninger vedrørende virksomheden, som er nødvendige for at opgøre koncernsolvensen, fratrækkes den bogførte værdi for en tilknyttet virksomhed eller en tilknyttet tredjelandsvirksomhed ved opgørelsen af kapitalgrundlaget til dækning af koncernsolvensen.

Finanstilsynet kan træffe afgørelse om ikke at medtage en virksomhed i koncernen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet for koncernen, når virksomheden, der påtænkes medtaget, kun er af ringe betydning set ud fra formålene med koncerntilsynet, i overensstemmelse med det foreslåede § 165 a, stk. 1, nr. 2 og stk. 2. Ved vurderingen af, om en virksomhed er af ringe betydning set ud fra formålene med koncerntilsyn, jf. den foreslåede § 165 a, stk. 2, skal følgende betingelser være opfyldt:
1) Virksomhedens størrelse målt i samlede aktiver og forsikringsmæssige hensættelser er lille i forhold til andre virksomheder i koncernen og koncernen som helhed,
2) udelukkelse af virksomheden fra koncerntilsyn vil ikke have væsentlig indvirkning på koncernsolvensen, og
3) de kvalitative og kvantitative risici, herunder risici hidrørende fra koncerninterne transaktioner, som virksomheden udgør eller kan udgøre for hele koncernen, er uvæsentlige.

Formålet med ændringen af bestemmelsen er, at Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA) har bemærket divergerende fortolkninger af kriteriet om ringe betydning og har påpeget, at sådanne udelukkelser i visse tilfælde resulterer i fuldstændige undtagelser fra koncerntilsyn eller i tilsyn på niveauet for et mellemliggende moderselskab. Det er derfor fundet nødvendigt at præcisere, at afgørelser om udelukkelser, der vil resultere i fuldstændige undtagelser fra koncerntilsyn eller i tilsyn på niveauet for et mellemliggende moderselskab, kun bør træffes under meget ekstraordinære omstændigheder, og at koncerntilsynsførende bør høre EIOPA, før de træffer

sådanne afgørelser. Der bør også indføres kriterier, så der skabes større klarhed med hensyn til, hvad der bør betragtes som ringe betydning i forhold til målene med koncerntilsyn.

Finanstilsynet kan træffe afgørelse om ikke at medtage en virksomhed i koncernen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet for koncernen, når det under hensyntagen til formålene med koncerntilsynet ville være uhensigtsmæssigt eller vildledende at medtage den pågældende virksomhed, i overensstemmelse med det foreslåede § 165 a, stk. 1, nr. 2. En afgørelse efter denne bestemmelse må træffes ud fra en konkret vurdering baseret på den enkelte sag.

Det fremgår af præambelbetragtning 81, at afgørelser om ikke at medtage en virksomhed i koncerntilsyn kan baseres på forskellige bestemmelser i Solvens II-direktivet. Ændringerne i medfør af Solvens II Review af i artikel 214, stk. 2, der sigter mod at præcisere begrebet »ringe betydning«, bør derfor ikke berøre det eksisterende mulige grundlag for at træffe afgørelser om udelukkelse fra koncerntilsyn i henhold til nævnte stykkes litra c), der foreslås implementeret i det foreslåede § 165 a, stk. 1, nr. 3, hvis en medlemsstat har gennemført nævnte direktivs artikel 214 på en sådan måde, at et endeligt moderselskab kan udelukkes, hvis det har alle følgende karakteristika: Det er fortsat underlagt tilsyn af tilsynsmyndigheden i henhold til denne medlemsstats ret, har ikke tilladelse til at optage forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, leverer ikke accessoriske tjenesteydelser til forsikrings- eller genforsikringsdatterselskaberne i koncernen, har vedtægter, der udtrykkeligt forbyder virksomheden at foretage central koordinering af sine forsikrings- eller genforsikringsdatterselskaber i overensstemmelse med medlemsstatens ret, hvilket strengt begrænser omfanget af virksomhedens virksomhed, og der er etableret en mellemliggende enhed på en medlemsstats område, som aktivt forvalter forsikrings- eller genforsikringsdatterselskaberne i koncernen.

Forud for en afgørelse som følge af denne bestemmelse skal Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende iagttage reglerne i de foreslåede § 165 b, stk. 3 og 4, der vil implemente artikel 214, stk. 3, direktivnær. For at sikre en sammenhængende og konsekvent anvendelse af artikel 214, stk. 3, udsteder EIOPA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for nærmere at præcisere de i artikel 214, stk. 1, første afsnits omhandlede ekstraordinære omstændigheder eller de tilfælde, hvor det kan være berettiget at udelukke et endeligt moderselskab, herunder forsikringsholdingvirksomheder, fra koncerntilsyn.

Formålet med ændringen er at konsekvensrette som følge af lovforslagets § 1, nr. 51, hvorefter det foreslås at indsætte en direktivnær gengivelse af artikel 214, stk. 2, som ændres med artikel 1, nr. 72, litra b, i Solvens II Review. Der henvises lovforslagets § 1, nr. 51, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 53 (§ 167, stk. 2, og § 169, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 167, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed regulerer, at afgørelser som Finanstilsynet kan træffe efter stk. 1, om at § 166 eller dele heraf finder anvendelse på en dansk del af en koncern eller gruppe, hvis den øverste virksomhed i koncernen eller gruppen ikke er beliggende i Danmark, skal begrundes over for både den koncerntilsynsførende efter Solvens II-direktivet og det endelige moderselskab på fællesskabsniveau.

Bestemmelsen implementerer Solvens II-direktivets artikel 216 og 217.

Den gældende § 169, stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed regulerer at Finanstilsynet i fællesskab med andre relevante tilsynsmyndigheder skal indhente udtalelse fra koncernen, inden der træffes afgørelse om, hvilken af flere medlemsstaters tilsynsmyndigheder der er koncerntilsynsførende efter Solvens II-direktivet, i de særlige tilfælde omfattet af artikel 247, stk. 3, i Solvens II-direktivet.

Bestemmelsen implementerer Solvens II-direktivets artikel 247, stk. 3, 3. afsnit, 2. pkt., og 4. afsnit.

Det foreslås i *§ 167, stk. 2* og *§ 169, stk. 1, 1. pkt*. og *stk. 2,* at ændre »koncerntilsynsførende efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)« til »koncerntilsynsførende«.

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse, der skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 12, hvori det foreslås, at der indsættes en mere direktivnær gengivelse af artikel 212, stk. 1, litra d og artikel 247, stk. 1, i Solvens II-direktivet. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Til nr. 54 (§ 168, 2. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 168, i lov om forsikringsvirksomhed regulerer at Finanstilsynet i forlængelse § 167 kan indgå aftale med tilsynsmyndighederne i andre

medlemsstater, hvor et andet tilknyttet endeligt moderselskab på nationalt niveau er beliggende, med henblik på at udøve koncerntilsyn med den koncerndel, der omfatter flere medlemsstater.

Bestemmelsen implementerer Solvens II-direktivets artikel 217, stk. 1, 3. afsnit.

Det foreslås i *§ 168* at ændre »koncerntilsynsførende efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)« til »koncerntilsynsførende«.

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse, der skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 12, hvori det foreslås, at der indsættes en mere direktivnær gengivelse af artikel 212, stk. 1, litra d og artikel 247, stk. 1, i Solvens II-direktivet. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Til nr. 55 (§ 175, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende bestemmelse i § 175 i lov om forsikringsvirksomhed implementerer artikel 132 i direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II-direktivet).

Artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review indsætter artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, som foreslås implementeret i § 175 i lov om forsikringsvirksomhed. Samtidig foreslås det at nyaffatte hele § 175 i lov om forsikringsvirksomhed, så denne er direktivnær til artikel 132 i Solvens II-direktivet som ændret ved Solvens II Review.

Den gældende bestemmelse i § 175, i lov om forsikringsvirksomhed, fastlægger det overordnede princip, der gælder for forsikringsselskabernes forvaltning af aktiver, og fastsætter, at forsikringsselskaber, dvs. gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber, skal investere deres aktiver således, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt. Princippet kaldes prudent person-princippet. Princippet gælder både for forsikringsselskaber, der driver livsforsikringsvirksomhed, jf. bilag 2, i lov om forsikringsvirksomhed, og forsikringsselskaber, der driver skadesforsikringsvirksomhed, jf. bilag 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132 som ændret ved artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Det foreslås i *§ 175, stk. 1,* at forsikringsselskaber skal investere alle deres aktiver således, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt i overensstemmelse med »prudent person«-princippet som beskrevet i stk. 2-6.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, at forsikringsselskaber skal investere alle deres aktiver i overensstemmelse med »prudent person«-princippet som beskrevet i stk. 2-6.

Prudent person-princippet vil ikke indebære, at der stilles krav om, at forsikringsselskaber investerer i bestemte kategorier af aktiver.

Prudent person-princippet er ikke til hinder for, at et forsikringsselskab fastsætter en investeringsstrategi, som f.eks. tager særlige miljømæssige, sociale eller ledelsesmæssige hensyn (bæredygtighedsfaktorer), så længe dette, hvor det er relevant, er i tråd med kundernes bæredygtighedspræferencer, og investeringsstrategien afspejler det, som forsikringsselskabet har aftalt med forsikringstagerne i henhold til de indgåede forsikringsaftaler. Det vil sige, at selskabet også i forhold til beslutninger om bæredygtighedsfaktorer skal varetage forsikringstagernes interesser i forhold til at sikre bedst muligt afkast indenfor den indgåede forsikringsaftale. Det følger endvidere af prudent person-princippet, jf. artikel 275 a i Solvens II-forordningen, at forsikringsselskaberne skal forholde sig til bæredygtighedsrisici og inddrage den potentielle langsigtede virkning af deres investeringsstrategi og beslutninger på bæredygtighedsfaktorer, og, hvor det er relevant, skal investeringsstrategi og -beslutninger afspejle kundernes bæredygtighedspræferencer. Bæredygtighedsrisici skal integreres i selskabernes risikostyring på linje med enhver anden finansiel risiko. Det vil indebære, at bæredygtighedsrisici, hvis de er væsentlige, skal inddrages i selskabets identifikation, måling, overvågning, forvaltning, kontrol og rapportering af investeringen. Med bæredygtighedsrisici i relation til investeringer menes en miljømæssig, social eller ledelsesmæssig begivenhed eller omstændighed, som, hvis den opstår, kunne have faktisk eller potentiel negativ indvirkning på værdien af investeringen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af artikel 132, stk. 1, i Solvens II direktivet bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, også gøres mere direktivnær.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 175, stk. 2, 1. pkt.,* at med hensyn til den samlede aktivportefølje kan forsikringsselskaber kun investere i aktiver og instrumenter, hvortil der knytter sig risici, som den pågældende virksomhed på korrekt vis kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om og tage behørigt hensyn til i vurderingen af dens samlede solvensbehov i overensstemmelse med § 132 a, stk. 1, nr. 1.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at forsikringsselskaber alene investerer i aktiver og instrumenter, hvis risici det pågældende forsikringsselskab kan forstå og håndtere, og skal således forhindre, at forsikringsselskabet påtager sig risici på forsikringsselskabets vegne og for livsforsikringsaftaler, hvor det er forsikringstageren, der bærer investeringsrisikoen, på forsikringstagerens vegne, som forsikringsselskabet ikke har den nødvendige viden og kapacitet til at håndtere. Bestemmelsen har derudover til formål at sikre, at det pågældende forsikringsselskab sikrer, at de risici, der er forbundet med investeringerne, er tilpasset forsikringsselskabets forretningsmodel, risikoprofil og risikotolerancegrænser samt afspejlet i forsikringsselskabets vurdering af dets solvensbehov.

Bestemmelsen vil indebære, at et forsikringsselskab ved forvaltning af den samlede aktivportefølje alene må i aktiver og instrumenter, hvortil der knytter sig risici, som det pågældende forsikringsselskab på korrekt vis kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om og tage behørigt hensyn til i vurderingen af dets samlede solvensbehov i overensstemmelse med § 132 a, stk. 1, nr. 1. Af § 132 a, stk. 1, nr. 1, følger det, et forsikringsselskab som led i forsikringsselskabets vurdering af egen risiko og solvens skal foretage en vurdering af forsikringsselskabets samlede solvensbehov under hensyntagen til dets forretningsmodel, risikoprofil og risikotolerancegrænser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 2. 1. afsnit, bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, også gøres mere direktivnær.

Det foreslås i *§ 175, stk. 2, 2. og 3. pkt.,* at alle aktiver, og navnlig dem, der medgår til dækning af minimumskapitalkravet og solvenskapitalkravet, investeres på en måde, der garanterer den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet,

likviditet og rentabilitet. Derudover skal disse aktiver være lokaliseret, således at de er tilgængelige.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at forsikringsselskaber til enhver tid har tilstrækkelige, sikre, likvide og tilgængelige midler til at opfylde forsikringsselskabets minimumskapitalkrav og solvenskapitalkrav.

Bestemmelsen vil indebære, at et forsikringsselskab skal investere alle aktiver, og navnlig dem, der medgår til dækning af minimumskapitalkravet og solvenskapitalkravet, på en måde, der garanterer den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet.

Derudover vil bestemmelsen indebære, at aktiverne skal være lokaliseret, så de er tilgængelige. Det vil medføre, at forsikringsselskaberne hurtigt og effektivt skal kunne råde over aktiverne til opfyldelse af forsikringsselskabets forpligtelser over for forsikringstagerne og de begunstigede i henhold til de indgåede forsikringsaftaler og dermed de produkter, forsikringstagerne er omfattet af.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 2, 2. afsnit, bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, også gøres mere direktivnær.

Det foreslås i *§ 175, stk. 2, 4. og 5. pkt.,* at de aktiver, der medgår til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, investeres også på en måde, der passer til arten og varigheden af forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne. Disse aktiver investeres på en måde, der tjener alle forsikringstageres og begunstigedes interesser bedst, under hensyntagen til eventuelle forelagte forsikringsmål.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at forsikringsselskaber investerer de aktiver, der medgår til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, så aktiverne matcher, dvs. modsvarer, arten og varigheden af virksomhedens forpligtelser, og så der altid er tilstrækkelige midler til rådighed, når forpligtelserne forfalder. Derudover er formålet med bestemmelsen at sikre, at aktiverne investeres på en måde, der tjener alle forsikringstageres og begunstigedes interesser bedst, under hensyntagen til eventuelle forelagte forsikringsmål som f.eks. forelagte bonusprognoser.

Bestemmelsen vil indebære, at forsikringsselskaber skal investere de aktiver, der medgår til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, på en måde, der passer til arten og varigheden af forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne. Derudover vil bestemmelsen indebære, at forsikringsselskaber skal investere disse aktiver på en måde, der tjener alle forsikringstageres og begunstigedes interesser bedst, under hensyntagen til eventuelle forelagte forsikringsmål.

Bestemmelsen vil medføre, at forsikringsselskaber skal tilpasse deres investeringer i forhold til forpligtelserne over for forsikringstagerne i henhold til de indgåede forsikringsaftaler og dermed de produkter, forsikringstagerne er omfattet af. Det betyder, at forsikringsselskaberne skal sikre, at deres investeringsstrategier afspejler de forsikringsaftaler, der er indgået, og sikrer opfyldelse af det, som forsikringstagerne og de begunstigede ifølge forsikringsaftalerne er stillet i udsigt, herunder i forhold til eventuelle forelagte forsikringsmål som f.eks. forelagte bonusprognoser. Det er dermed den enkelte forsikringsaftale, der er afgørende for, hvordan investeringerne skal håndteres. Der kan være tale om forskellige typer af forsikringsaftaler, og forsikringsselskabernes investeringsmæssige muligheder vil derfor afhænge af, hvilken forsikringsaftale, der er tale om. Det afgørende er således, at investeringerne sker på en sådan måde, at de understøtter den indgåede forsikringsaftale.

Bestemmelsen vil blandt andet medføre, at forsikringsselskaberne skal fastlægge en hensigtsmæssig investeringsstrategi, der opsætter klare rammer for risikoptagelsen i de enkelte produkter i overensstemmelse med de indgåede forsikringsaftaler. Investeringsstrategien skal endvidere være robust, dvs. at forsikringsselskaberne skal sikre, at investeringerne er sammensat således, at investeringsporteføljen er robust over for udsving på de finansielle markeder og dermed kan sikre, at forsikringstagerne får det, de er stillet i udsigt i henhold til de indgåede forsikringsaftaler. Investeringsstrategien og de faktiske investeringer skal endvidere understøtte langsigtede mål frem for mere kortsigtede mål og sikre det bedst mulige afkast. Den valgte investeringsstrategi skal således stemme overens med de mål og tidshorisonter, som forsikringsselskaberne har stillet forsikringstagerne i udsigt i henhold til de indgåede forsikringsaftaler.

Udbyder et forsikringsselskabet for eksempel en livsforsikringsaftale, hvor det er forsikringstagerne, der bærer investeringsrisikoen, og hvor forsikringstagerne kan vælge mellem forskellige investeringsmæssige risikoprofiler, skal forsikringsselskabet investere de enkelte investeringsmæssige risikoprofiler i overensstemmelse med det, der er aftalt med forsikringstagerne, og som forsikringstagerne dermed har fået stillet i udsigt, jf. også bestemmelsen i det foreslåede stk. 3, hvorefter de aktiver, der medgår til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser vedrørende livsforsikringsaftaler, hvor investeringsrisikoen

bæres af forsikringstagerne, skal matche, dvs. modsvare, de aktiver, som ydelserne ifølge disse livsforsikringsaftaler er direkte knyttet til. Forsikringsselskabet er i den forbindelse bundet af den indgåede livsforsikringsaftale. Det medfører, at den investeringsmæssige handlefrihed for forsikringsselskabet er anderledes for produkter, hvor det i henhold til livsforsikringsaftalen er forsikringstageren, der bærer investeringsrisikoen, end for produkter, hvor det i henhold til livsforsikringsaftalen er forsikringsselskabet, der bærer investeringsrisikoen, hvor det er forsikringsselskabet, der under hensyntagen til prudent person-princippets krav i stk. 2 og 4 beslutter, hvordan produktet skal understøttes investeringsmæssigt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 2. 3. afsnit, bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, også gøres mere direktivnær.

Det foreslås i *§ 175, stk. 2, 6. pkt.,* at i tilfælde af en interessekonflikt sikrer forsikringsselskaberne eller den enhed, der forvalter deres aktivportefølje, at investeringen foretages på en måde, der tjener forsikringstagernes og de begunstigedes interesser bedst.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at forsikringsselskabers eller tredjemands interesser ikke går forud for forsikringstagernes og de begunstigedes interesser, når der træffes investeringsbeslutninger, men at aktiverne altid forvaltes redeligt, fair og professionelt overfor forsikringstagernes og de begunstigede, også i situationer, hvor der kan være modstridende interesser mellem virksomheden eller tredjemand og forsikringstagerne og de begunstigede.

Bestemmelsen vil indebære, at i tilfælde af en interessekonflikt skal forsikringsselskaber, eller de enheder, der forvalter deres aktivportefølje, sikre, at en investering foretages på en måde, der tjener forsikringstagernes og de begunstigedes interesser bedst.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 2. 4. afsnit, bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, også gøres mere direktivnær.

Det foreslås i *§ 175, stk. 3, 1. pkt.,* at uden, at dette berører stk. 2, finder 2.-4. pkt. i dette stykke anvendelse i forbindelse med aktiver med relation til livsforsikringsaftaler, hvor investeringsrisikoen bæres af forsikringstagerne.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, at de aktiver, der medgår til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser vedrørende livsforsikringsaftaler, hvor investeringsrisikoen bæres af forsikringstagerne, skal matche, dvs. modsvare, de aktiver, som ydelserne ifølge disse livsforsikringsaftaler er direkte knyttet til, jf. bestemmelsens 2.-4. pkt. Derudover er formålet med bestemmelsen at fastsatte, at kravene i stk. 2 også skal opfyldes for disse aktiver.

Bestemmelsen vil indebære, at uden, at dette berører stk. 2, finder 2.-4. pkt. i dette stykke anvendelse i forbindelse med aktiver med relation til livsforsikringsaftaler, hvor investeringsrisikoen bæres af forsikringstagerne.

Det vil medføre, at forsikringsselskabet skal sikre, at de aktiver, der medgår til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser vedrørende livsforsikringsaftaler, hvor investeringsrisikoen bærers af forsikringstagerne, matcher, dvs. modsvarer, de aktiver, som ydelserne ifølge disse livsforsikringsaftaler er direkte knyttet til, jf. bestemmelsens 2.-4. pkt.

Derudover vil det medføre, at forsikringsselskabet ved investeringen af aktiverne, der medgår til dækning af forsikringsmæssige hensættelser vedrørende disse livsforsikringsaftaler, skal opfylde kravene i stk. 2. Det betyder blandt andet, at forsikringsselskabet skal kunne risikostyre de aktiver, der er investeret i, samt sikre, at de er tilstrækkelige likvide til at opfylde forpligtelserne, når de forfalder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 3. 1. afsnit, bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, også gøres mere direktivnær.

Det foreslås i *§ 175, stk. 3, 2. pkt.,* at når ydelserne ifølge en forsikringsaftale er direkte knyttet til værdien af andele i et investeringsinstitut som defineret i direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) eller til værdien af aktiver, der indgår i en intern fond, der indehaves af forsikringsselskaber, og som sædvanligvis er opdelt i andele, dækkes de forsikringsmæssige hensættelser vedrørende disse ydelser så tæt som muligt af disse andele eller, hvor der ikke foreligger andele, af disse aktiver.

Formålet med bestemmelsen er for livsforsikringsaftaler, hvor det er forsikringstageren, der bærer investeringsrisikoen, at sikre, at de aktiver, der medgår til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, matcher, dvs. modsvarer, de aktiver, som ydelserne ifølge livsforsikringsaftalen er direkte knyttet til. Bestemmelsen indebærer, at når ydelserne ifølge en forsikringsaftale er direkte knyttet til værdien af andele i et investeringsinstitut som defineret i direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) eller til værdien af aktiver, der indgår i en intern fond, der indehaves af forsikringsselskabet, og som sædvanligvis er opdelt i andele, dækkes de forsikringsmæssige hensættelser vedrørende disse ydelser så tæt som muligt af disse andele eller, hvor der ikke foreligger andele, af disse aktiver.

Bestemmelsen vil medføre, at forsikringsselskabet skal sørge for, at de midler, der er sat til side til at opfylde forpligtelserne, investeres i netop disse andele eller aktiver, eller så tæt på som muligt. Dette vil sikre, at der er en direkte sammenhæng mellem udviklingen i værdien af de underliggende aktiver og forsikringsselskabets evne til at opfylde sine forpligtelser over for forsikringstagerne og de begunstigede i henhold til de indgåede livsforsikringsaftaler.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 3. 2. afsnit, bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, også gøres mere direktivnær.

Det foreslås i *§ 175, stk. 3, 3. pkt.,* at når ydelserne ifølge en forsikringsaftale er direkte knyttet til et aktieindeks eller en anden referenceværdi end de anført i 2. pkt., dækkes de forsikringsmæssige hensættelser vedrørende disse ydelser så tæt som muligt enten af de andele, som anses for at repræsentere

referenceværdien, eller, hvor der ikke foreligger andele, af aktiver med passende sikkerhed og omsættelighed, som så tæt som muligt svarer til de aktiver, som den pågældende referenceværdi er baseret på.

Formålet med bestemmelsen er for livsforsikringsaftaler, hvor det forsikringstageren, der bærer investeringsrisikoen, at sikre, at de aktiver, der medgår til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, matcher, dvs. modsvarer, det aktieindeks eller referenceværdi, som ydelserne ifølge livsforsikringsaftalen er direkte knyttet til.

Bestemmelsen vil indebære, at når ydelserne ifølge en forsikringsaftale er direkte knyttet til et aktieindeks eller en anden referenceværdi end de i andet pkt. nævnte, dækkes de forsikringsmæssige hensættelser vedrørende disse ydelser så tæt som muligt enten af de andele, som anses for at repræsentere referenceværdien, eller, hvor der ikke foreligger andele, af aktiver med passende sikkerhed og omsættelighed, som så tæt som muligt svarer til de aktiver, som den pågældende referenceværdi er baseret på.

Bestemmelsen vil medføre, at forsikringsselskabet skal sørge for, at de midler, der er sat til side til at opfylde forpligtelserne, investeres i de andele, som anses for at repræsentere referenceværdien, eller, hvor der ikke foreligger andele af aktiver med passende sikkerhed og omsættelighed, som så tæt som muligt svarer til de aktiver, som den pågældende referenceværdi er baseret på. Dette vil sikre, at der er en direkte sammenhæng mellem udviklingen i værdien af de underliggende aktiver og forsikringsselskabets evne til at opfylde sine forpligtelser over for forsikringstagerne og de begunstigede i henhold til de indgåede livsforsikringsaftaler.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 3. 3. afsnit, bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, gøres mere direktivnær.

Det foreslås i *§ 175, stk. 3, 4. pkt.,* at når de ydelser, der er nævnt i 2. og 3. pkt., omfatter en garanti for et investeringsafkast eller et andet garanteret udbytte, er de aktiver, der medgår til dækning af de tilsvarende supplerende forsikringsmæssige hensættelser, omfattet af bestemmelsen i stk. 4.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at er ydelserne i henhold til livsforsikringsaftaler, der er knyttet til en fond eller referenceværdi, jf. bestemmelsens 2. og 3. pkt., og som er omfattet af en garanti for et investeringsafkast eller et andet garanteret udbytte, er de aktiver, der medgår til dækning af de tilsvarende supplerende forsikringsmæssige hensættelser, omfattet af kravene i stk. 4.

Bestemmelsen vil indebære, at når de i 2. og 3. pkt. nævnte ydelser omfatter en garanti for et investeringsafkast eller et andet garanteret udbytte, er de aktiver, der medgår til dækning af de tilsvarende supplerende forsikringsmæssige hensættelser, omfattet af bestemmelserne i stk. 4.

Bestemmelsen vil medføre, at for ydelserne i henhold til livsforsikringsaftaler, der er knyttet til en fond eller referenceværdi, jf. bestemmelsens 2. og 3. pkt., og som er omfattet af en garanti for et investeringsafkast eller et andet garanteret udbytte, skal de tilsvarende supplerende forsikringsmæssige hensættelser være afdækket af aktiver, der skal investeres under hensyntagen til kravene i stk. 4. Det skal sikre, at forsikringsselskabet kan opfylde garantien i henhold til de indgåede livsforsikringsaftaler.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 3. 4. afsnit, bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, gøres mere direktivnær.

Det foreslås i *§ 175, stk. 4, 1. pkt.,* at uden, at dette berører stk. 2, finder 2.-5. punktum i dette stykke anvendelse i forbindelse med andre aktiver end dem, der er omfattet af stk. 3.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at aktiver, der skal afdække forsikringsmæssige hensættelser vedrørende forsikringsaftaler og garantier, hvor forsikringsselskabet bærer investeringsrisikoen, investeres i overensstemmelse med kravene i både stk. 2 og stk. 4, 2.-5. punktum.

Bestemmelsen vil indebære, at uden, at dette berører stk. 2, finder 2.-5. punktum i dette stykke anvendelse i forbindelse med andre aktiver end dem, der er omfattet af stk. 3.

Det vil medføre, at forsikringsselskabet ved investeringen af aktiverne, der afdækker forsikringsmæssige hensættelser vedrørende forsikringsaftaler og

garantier, hvor forsikringsselskabet bærer investeringsrisikoen, skal opfylde kravene i både stk. 2 og stk. 4, 2.-5. pkt. Kravene i stk. 4, 2.-5. punktum skal sikre, at aktiver investeres tilstrækkeligt forsigtigt til at sikre, at forsikringsselskabet kan opfylde sine forpligtelser over for forsikringstagerne og de begunstigede.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 4. 1. afsnit, bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, gøres mere direktivnær.

Det foreslås i *§ 175, stk. 4, 2. pkt.,* at brug af derivater er mulig i det omfang, de bidrager til at mindske investeringsrisiciene eller bidrager til en mere effektiv forvaltning af porteføljen.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at forsikringsselskabet alene gør brug af derivater til afdækning af risici og for at gøre forvaltningen af porteføljen mere effektiv.

Bestemmelsen vil indebære, at forsikringsselskaber alene kan bruge derivater i det omfang, de bidrager til at mindske investeringsrisiciene eller bidrager til en mere effektiv forvaltning af porteføljen.

Bestemmelsen vil medføre, at derivater ikke må anvendes til spekulation.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse på aktiver, der skal afdække forsikringsmæssige hensættelser, hvor det er forsikringstageren, der bærer investeringsrisikoen i henhold til den indgåede livsforsikringsaftale, og hvor forsikringsselskabet skal opfylde kravene i stk. 2 og investere i overensstemmelse med, hvad der er aftalt i den indgåede livsforsikringsaftale.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 4. 2. afsnit, bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, gøres mere direktivnær.

Det foreslås i *§ 175, stk. 4, 3. pkt.,* at investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, holdes på et forsigtigt niveau.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, holdes på et forsigtigt niveau.

Bestemmelsen vil indebære, at forsikringsselskaber skal holde investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, på et forsigtigt niveau.

Bestemmelsen vil medføre, at forsikringsselskabet skal holde investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, på et så forsigtigt niveau, at likviditetsrisiko og kompleksitetsrisiko ikke udgør en risiko for, at forsikringsselskabet ikke til enhver tid kan opfylde sine forpligtelser over for forsikringstagerne og de begunstigede.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse på aktiver, der skal afdække forsikringsmæssige hensættelser, hvor det er forsikringstageren, der bærer investeringsrisikoen i henhold til den indgåede livsforsikringsaftale, og hvor forsikringsselskabet skal opfylde kravene i stk. 2 og investere i overensstemmelse med, hvad der er aftalt i den indgåede livsforsikringsaftale.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 4. 3. afsnit, bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, gøres mere direktivnær.

Det foreslås i *§ 175, stk. 4, 4. pkt.,* at aktiverne diversificeres, således at der undgås dels en uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv, en bestemt udsteder, en bestemt koncern eller et bestemt geografisk område, dels en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen som helhed.

Bestemmelsen har til formål at sikre en tilpas grad af risikospredning og forhindre risici, herunder koncentrationsrisici.

Bestemmelsen vil indebære, at forsikringsselskaberne skal diversificere aktiverne således, at der undgås dels en uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv, en bestemt udsteder, en bestemt koncern eller et bestemt geografisk område, dels en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen som helhed.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse på aktiver, der skal afdække forsikringsmæssige hensættelser, hvor det er forsikringstageren, der bærer investeringsrisikoen i henhold til den indgåede livsforsikringsaftale, og hvor forsikringsselskabet skal opfylde kravene i stk. 2 og investere i overensstemmelse med, hvad der er aftalt i den indgåede livsforsikringsaftale.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 4. 4. afsnit, bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, også gøres mere direktivnær.

Det foreslås i *§ 175, stk. 4, 5. pkt.,* at investeringer i aktiver, der er udstedt af den samme udsteder eller af udstedere, der tilhører den samme koncern, må ikke udsætte forsikringsselskabet for en uforholdsmæssig risikokoncentration.

Bestemmelsen har til formål at sikre en tilpas grad af risikospredning og forhindre risici, herunder koncentrationsrisici.

Bestemmelsen vil indebære, at forsikringsselskaberne skal sikre, at investeringer i aktiver, der er udstedt af den samme udsteder eller af udstedere, der tilhører den samme koncern, ikke udsætter forsikringsselskabet for en uforholdsmæssig risikokoncentration.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse på aktiver, der skal afdække forsikringsmæssige hensættelser, hvor det er forsikringstageren, der bærer investeringsrisikoen i henhold til den indgåede livsforsikringsaftale, og hvor forsikringsselskabet skal opfylde kravene i stk. 2 og investere i overensstemmelse med, hvad der er aftalt i den indgåede livsforsikringsaftale.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ordlyden af Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 4. 5. afsnit, bliver en del af § 175 i lov om forsikringsvirksomhed til sikring af klar og entydig forståelse af prudent person-princippet for forsikringsselskaber i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Ændringen er en konsekvens af implementeringen af artikel 132, stk. 5-8, i Solvens II-direktivet, jf. artikel 1, nr. 54, litra a og b, i Solvens II Review, i hvilken forbindelse det foreslås, at gennemførelsen af prudent person-princippet i Solvens II-direktivets artikel 132, stk. 1-4, gøres mere direktivnær.

Det foreslås i *§ 175, stk. 5,* at gruppe 1-forsikringsselskaber skal tage hensyn til den mulige makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi. Gruppe 1-forsikringsselskaber skal også tage hensyn til indvirkningen af bæredygtighedsrisici på deres investeringer og den potentielle langsigtede indvirkning af deres investeringsbeslutninger på bæredygtighedsfaktorer, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi.

Formålet med bestemmelsen er bl.a., ifølge præambelbetragtning nr. 25, at gruppe 1-forsikringsselskaber fremover specifikt skal inddrage makroøkonomiske og finansielle overvejelser i deres investeringsstrategi. Da forsikringsaktiviteter kan udløse eller forstærke risici for den finansielle stabilitet, bør forsikrings- og genforsikringsselskaber integrere makroprudentielle overvejelser og analyser i deres forsikrings-, investerings- og risikostyringsaktiviteter. Dette kan omfatte hensyntagen til andre markedsdeltageres potentielle adfærd.

Makroøkonomiske risici er f.eks. negative bevægelser i kreditcyklussen, nedsat markedslikviditet, eller uforholdsmæssigt store koncentrationer på markedsniveau inden for visse aktivtyper, modparter eller sektorer.

Den foreslåede bestemmelse i § stk. 5, 1. pkt., vil medføre, at bestyrelsen, ved beslutning om investeringsstrategi, skal forholde sig til investeringerne set i lyset af den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 5, 2. pkt., vil medføre, at bestyrelsen ved beslutning om gruppe 1-forsikringsselskabers investeringsstrategi, skal tage stilling til indvirkningen af bæredygtighedsrisici på deres investeringer, og investeringsstrategien skal derudover tage stilling til den potentielle langsigtede indvirkning af bestyrelsens investeringsbeslutninger på bæredygtighedsfaktorer.

Den makroøkonomiske udvikling, finansielle markedsudvikling samt makroprudentielle betænkeligheder har samme betydning som i det foreslåede § 132 a, stk. 2-3. Det fremgår i det foreslåede § 132 a, stk. 1, nr. 4 og 5, at gruppe1-forsikringsselskaberne ved hensyntagen til en makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, som minimum, skal se på rente- og spreadniveau, indeksniveau på de finansielle markeder, inflation, indbyrdes forbundenhed med andre deltagere på det finansielle marked, klimaændringer, pandemier, andre massebegivenheder og andre katastrofer, som kan påvirke gruppe1-forsikringsselskaber, jf. § 132 a, stk. 2.

Det fremgår af præambelbetragtning 7, at Kommissionen forpligtede sig, i sin meddelelse af 6. juli 2021, med titlen »Strategi for finansiering af omstillingen

til en bæredygtig økonomi«, til at foreslå ændringer af direktiv 2009/138/EF med henblik på konsekvent at integrere bæredygtighedsrisici i forsikringsselskabers risikostyring ved at kræve, at forsikringsselskaber analyserer klimaændringsscenarier.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 54), litra b), i Solvens II-Review, som indsætter artikel 132, stk. 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 175, stk. 6,* at gruppe 1-forsikringsselskaber skal efter anmodning fra Finanstilsynet, tage hensyn til makroprudentielle betænkeligheder, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi, og vurderer, i hvilket omfang deres investeringsstrategi kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling og have potentiale til at blive en kilde til systemisk risiko, og lader sådanne overvejelser indgå som en del af deres investeringsbeslutninger.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet fremover kan anmode om, at makroprudentielle betænkeligheder og finansiel markedsudvikling, skal inddrages i investeringsstrategien. Formålet er også, at gruppe1-forsikringsselskaber ser på, i hvilket omfang deres investeringsstrategi kan påvirke den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling og have potentiale til at blive en kilde til systemisk risiko, og lader sådanne overvejelser indgå som en del af deres investeringsbeslutninger

Begreberne makroøkonomisk udvikling og finansiel markedsudvikling, skal forstås, som beskrevet i det foreslåede § 132 a, stk. 2, og omfatter, som minimum, rente og spreadniveau, indeksniveau på de finansielle markeder, inflation, indbyrdes forbundenhed med andre deltagere på det finansielle marked, klimaændringer, pandemier, andre massebegivenheder og andre katastrofer, som kan påvirke virksomheden.

Det foreslåede begreb makroprudentielle betænkeligheder, skal også forstås som beskrevet i det foreslåede § 132 a, stk. 3. Ved makroprudentielle betænkeligheder forstås, at gruppe 1-forsikringsselskabet, som minimum, skal inddrage følgende ved beslutning om deres investeringsstrategi: plausible ugunstige fremtidige scenarier og risici i forbindelse med kreditcyklussen og økonomisk afmatning, flokmentalitet i forbindelse med investeringer eller overdrevne eksponeringskoncentrationer på sektorniveau.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet kan stille krav om, at gruppe1-forsikringsselskabet i investeringsstrategien, skal vurdere om deres investeringsstrategi kan have indflydelse på den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling, og om investeringsstrategien potentielt kan blive en kilde til systemisk risiko. Bliver et gruppe1-forsikringsselskab pålagt dette, skal gruppe 1-forsikringsselskabets konkrete investeringsbeslutninger omfatte overvejelser om investeringen kan have indflydelse på den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling. Det foreslåede har derfor indflydelse både på selve investeringsstrategien og den konkrete beslutning om en investering.

Artikel 144d, stk. 1, første afsnit, litra b, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 61, i Solvens II Review, giver Kommissionen bemyndigelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS), for at sikre ensartet anvendelse af de makroprudentielle værktøjer, der er omhandlet i den foreslåede § 175, stk. 6, om de kriterier, som Finanstilsynet skal tage hensyn til ved fastlæggelsen af, hvilke forsikringsskaber og forsikringskoncerner der skal anmodes om at medtage makroprudentielle overvejelser som en del af »prudent person«-princippet, under hensyntagen til de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 132, stk. 8. Artikel 131, stk. 8, fastsætter, at når tilsynsmyndigheden beslutter, om den vil fremsætte en anmodning omhandlet i artikel 132, stk. 6, til et forsikringsselskab, der er en dattervirksomhed, som er omfattet af koncerntilsyn i henhold til den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, tager den hensyn til, om den vurdering, der er omhandlet i artikel 132, stk. 6, foretages på koncernniveau af det deltagende forsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, der har hovedsæde i Unionen, og omfatter den pågældende dattervirksomheds særlige forhold.

Artikel 144d, stk. 3, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 61, i Solvens II Review, fastsætter, at med henblik på stk. 1, litra b, skal de kriterier, der skal tages i betragtning, stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene og navnlig graden af indbyrdes forbindelse med finansielle markeder, forsikrings- og genforsikringsvirksomheds grænseoverskridende karakter og forsikrings- og genforsikringsselskabers investeringer.

Det forventes, at denne RTS i artikel 2 vil specificere, at når det afgøres, hvilke gruppe 1-forsikringsselskaber eller koncerner, der skal udføre makroprudentielle analyser som en del af prudent person-princippet, skal tilsynsmyndighederne basere deres beslutning på de kriterier, der er angivet i artikel 1, i samme RTS, som omhandler egen risiko og solvensvurderingen (ORSA), hvorfor der henvises hertil. Derudover skal tilsynsmyndighederne basere deres beslutning

på et nærmere fastsat sæt af kriterier relateret til eksponering over for markedsbevægelser. Forventningen er, at det at denne bestemmelse alene vil omfatte de største virksomheder og koncerner.

De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen og er direkte gældende.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 54), litra b), i Solvens II Review, som indsætter artikel 132, stk. 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 175, stk. 7,* at med henblik på stk. 5 og 6 har den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling samt makroprudentielle betænkeligheder samme betydning som i § 132 a, stk. 2-3.

Formålet med bestemmelsen er, at begreberne: den makroøkonomiske udvikling, den finansielle markedsudvikling og makroprudentielle betænkeligheder, skal forstås på samme måde, som når de anvendes i § 132 a, stk. 2-3, jf. § 132 a, stk. 1, nr. 4-5, litra a-b, i lov om forsikringsvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den makroøkonomiske udvikling og finansielle markedsudvikling samt makroprudentielle betænkeligheder har samme betydning, når det anvendes i loven, som vedrørende ORSA-processen.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 54), litra b), i Solvens II-Review, som indsætter artikel 132, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Til nr. 56 (Kapitel 16 a/§§ 177 a–f, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt *kapitel 16 a,* med overskriften *Makroprudentielle regler og værktøjer*, der i de foreslåede §§ 177 a-177 f, vil implementere de nye værktøjer, som bliver introduceret med Solvens II Review, og som bl.a. består i, at gruppe 1-forsikringsselskaber skal udarbejde og ajourføre en plan for likviditetsrisikostyring. Herudover tillægges tilsynsmyndighederne beføjelser til afhjælpning af likviditetssvagheder under ekstraordinære chok. Desuden vil deltagende gruppe 1-forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder skulle udarbejde og ajourføre en plan for likviditetsrisikostyring på koncernniveau.

(Til § 177 a)

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i *§177 a,* med overskriften »Likviditetsrisikostyring« som omhandler, at gruppe 1-forsikringsselskaber skal udarbejde en likviditetsplan, som skal indsendes til Finanstilsynet.

Det foreslås i *§ 177 a, stk. 1,* at et gruppe 1-forsikringsselskabs likviditetsrisikostyringssystem, som omhandlet i § 132, stk. 2, skal sikre, at de opretholder tilstrækkelig likviditet til at afvikle deres finansielle forpligtelser over for forsikringstagere og andre modparter, når disse forfalder, selv i stresssituationer**.**

Formålet med bestemmelsen er, at gruppe 1-forsikringsselskaberne skal have et likviditetsrisikostyringssystem, som skal sikre, at virksomhederne opretholder tilstrækkelig likviditet til at kunne opfylde deres finansielle forpligtelser over for forsikringstagere og andre modparter, når de forfalder til betaling, også under stressede forhold.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det fremgår af loven, at et gruppe 1-forsikrngsselskab skal opretholde tilstrækkelig likviditet under alle markedsforhold, så virksomheden kan dække sine forpligtelser overfor forsikringstagere.
Det fremgår af præambelbetragtning nr. 66, at de nylige økonomiske og finansielle kriser, navnlig krisen som følge af covid-19-pandemien, har vist, at en forsvarlig likviditetsstyring foretaget af forsikrings- og genforsikringsselskaber kan forebygge risici for det finansielle systems stabilitet. Af denne grund bør forsikrings- og genforsikringsselskaber pålægges at styrke likviditetsstyringen og -planlægningen, navnlig i forbindelse med ugunstige situationer, der berører en stor del af eller hele forsikrings- og genforsikringsmarkedet.

Bestemmelsen berører ikke de krav der allerede stilles til virksomheden om at indføre et effektivt risikostyringssystem, som beskrevet i bekendtgørelse om ledelse og styring af gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. Krav til risikostyringssystemet følger blandt andet af artikel 259 og artikel 260 i Solvens II-forordningen og af de regler, der er fastsat i medfør af § 132, stk. 2, der med lovforslaget bliver til stk. 11, dvs. bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v.
Det foreslås at den gældende bilag 6, nr. 1, i ledelsesbekendtgørelsen, der implementerer dele af artikel 44, stk. 2, udskilles af bestemmelsen i ledelsesbekendtgørelsen og samles i den foreslåede § 132, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed sammen med en med ændringen der følger af Solvens II Review. Krav om, at likviditetsrisiko er en del af et gruppe 1-forsikringsselskabs risikostyringssystem

fremgår allerede af bilag 6 i bekendtgørelse om ledelse og styring af gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 38.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter artikel 144 a, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 a, stk. 2,* at gruppe 1-forsikringsselskaber skal udarbejde og ajourføre en plan for likviditetsrisikostyring, der omfatter likviditetsanalyse på kort sigt og viser indgående og udgående cashflow i forhold til deres aktiver og passiver.

Formålet med bestemmelsen er, ifølge præambelbetragtning 66, at gruppe 1-forsikringsselskaber bliver pålagt at styrke likviditetsstyringen og -planlægningen, navnlig i forbindelse med ugunstige situationer, der berører en stor del af eller hele forsikrings- og genforsikringsmarkedet.

De nylige økonomiske og finansielle kriser, navnlig krisen som følge af covid-19-pandemien, har vist, at en forsvarlig likviditetsstyring foretaget af forsikrings- og genforsikringsselskaber kan forebygge risici for det finansielle systems stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forsikringsselskaber skal udarbejde og opdatere en plan for likviditetsrisikostyring, som dækker likviditetsanalyse på kort sigt, hvor ind- og udgående pengestrømme beregnes i forhold til virksomhedens aktiver og passiver.

Det foreslås i *§ 177 a, stk. 3,* at gruppe 1-forsikringsselskaber skal efter anmodning fra Finanstilsynet udvide likviditetsrisikostyringsplanen, jf. stk. 2, til også at omfatte likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt.

Den foreslåede ændring har til formål at forbedre gruppe 1-forsikringsselskabers likviditetsrisikostyring ved at Finanstilsynet kan anmode gruppe 1-forsikringsselskaberne om at likviditetsrisikostyringsplanen skal omfatte en likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet får en beføjelse til at bede gruppe 1-forsikringsselskaber om at udvide deres likviditetsrisikostyringsplan.

Det foreslås i *§ 177 a, stk. 4,* at gruppe 1-forsikringsselskaber udarbejder og ajourfører et sæt indikatorer for likviditetsrisiko med henblik på at identificere, overvåge og imødegå potentiel likviditetsstress.

Den foreslåede ændring har til formål, at gruppe 1-forsikringsselskaber skal udarbejde og løbende opdatere et sæt likviditetsrisikoindikatorer for at identificere, overvåge og håndtere potentiel likviditetsstress.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gruppe 1-forsikringsselskaber bedre kan identificere, overvåge og håndtere potentiel likviditetsstress, fordi de har udviklet et sæt indikatorer som løbende skal ajourføres.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1. og 2.2.2. i de almindelige bemærkninger og til lovforslaget § 1, nr. 4, vedrørende de foreslåede bestemmelser om anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger og implementering af artikel 29a-29e og 213a, i Solvens II-direktivet, der indsættes med Solvens II Review.

Artikel 144d, stk. 1, første afsnit, litra c, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 61, i Solvens II Review, giver Kommissionen bemyndigelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS), for at sikre ensartet anvendelse af de makroprudentielle værktøjer, der er omhandlet i den foreslåede § 177 a, stk. 2-4, om de kriterier, som Finanstilsynet skal tage hensyn til ved fastlæggelsen af, hvilke forsikringsskaber og forsikringskoncerner der skal anmodes om at udarbejde og opretholde en plan for likviditetsrisikostyring, der omfatter likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt.

Artikel 144d, stk. 4, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 61, i Solvens II Review, fastsætter at kriterierne skal stå i forhold til risikoernes karakter, omfang og kompleksitet, og især sammensætningen af aktiv- og passivporteføljer, karakteren og variationen af forsikrings- og genforsikringsforpligtelser samt udsættelsen af aktivernes forventede betalingsstrømme for markedsudsving.

Det forventes, at denne RTS vil specificere, at virksomheder og koncerner med aktiver på over 20 mia. euro skal dække likviditetsanalysen på mellemlang og lang sigt i likviditetsstyringsplanen. Dog bør tilsynsmyndighederne gennemføre en risikobaseret vurdering af, om: 1) virksomheder og koncerner med aktiver på

over 20 mia. euro er væsentligt udsat for likviditetsrisiko på mellemlang og lang sigt, og derfor bør medtage likviditetsanalysen på mellemlang og lang sigt; 2) yderligere virksomheder og koncerner med aktiver under 20 mia. euro bør gennemføre en likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt. Den tilsynsmæssige vurdering bør tage hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene og dække mindst likviditetsrisiko i forhold til eksponeringer over for a) forsikringsbegivenheder, b) forsikringstagers adfærd, c) struktur eller sammensætning af aktiver, d) modpartsrisiko og e) økonomiske og markedsmæssige udviklinger. Forventningen er, at det at denne bestemmelse alene vil omfatte de største virksomheder og koncerner.

De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af Kommissionen og er direkte gældende.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter artikel 144 a, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 a, stk. 5,* at gruppe 1-forsikringsselskaber forelægger Finanstilsynet planen for likviditetsrisikostyring som en del af de oplysninger, der er nævnt i § 269, stk. 1.

Den foreslåede ændring har til formål, at Finanstilsynet har hjemmel til at få planen for likviditetsrisikostyring forelagt på linje med øvrige oplysninger, som er nødvendige for at Finanstilsynet kan føre tilsyn, jf. § 269, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gruppe 1-forsikringsselskaber skal forelægge planen for likviditetsrisikostyring for Finanstilsynet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter artikel 144 a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 a, stk. 6,* at gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder og koncerner, jf. § 8, og gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner der har opnået Finanstilsynets

forudgående godkendelse, jf. § 8 a, er ikke forpligtede til at udarbejde en plan for likviditetsrisikostyring, jf. stk. 2 og 3.

Den foreslåede ændring har til formål, at disse virksomheder ikke bliver pålagt unødige byrder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at små og ikkekomplekse virksomheder, og koncerner, jf. den foreslåede § 8, og virksomheder og koncerner, der har opnået forudgående godkendelse fra Finanstilsynet, jf. den foreslåede 8 a, ikke er forpligtede til at udarbejde en plan for likviditetsrisikostyring.

Formålet med ændringen er, at implementere proportionalitetsforanstaltningen i henhold til artikel 1, nr. 5, litra i, og nr. 13 i Solvens II Review. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter artikel 144 a, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 a, stk. 7,* at anvender gruppe 1-forsikringsselskab matchtilpasningen, jf. § 158, stk. 2, eller volatilitetsjusteringen, jf. § 158, stk. 3, kan gruppe 1-forsikringsselskabet kombinere planen for likviditetsrisikostyring nævnt i stk. 2 med den plan, der kræves i § 6, stk. 2 i bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber.

Den foreslåede ændring har til formål, at gruppe 1-forsikringsselskaber, som anvender matchtilpasningen eller volatilitetsjusteringen, kan kombinere planen for likviditetsrisikostyring med den plan der kræves i § 6, stk. 2 i bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at flere planer kan slås sammen for de omfattede gruppe 1-forsikringsselskaber.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter artikel 144 a, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF)

om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 177 b)

Det foreslås at indsætte en ny i *§177 b,* med den nye overskrift *Tilsynsbeføjelser til at afhjælpe likviditetssvagheder under ekstraordinære omstændigheder,* som omhandler Finanstilsynets tilsyn med gruppe 1-forsikringsselskabers likviditetssituation og likviditetsrisici.

Det foreslås i *§ 177 b, stk. 1,* at som led i den regelmæssige tilsynsproces overvåger Finanstilsynet gruppe 1-forsikringsselskabers likviditetsstilling. Identificerer Finanstilsynet væsentlige likviditetsrisici, underretter Finanstilsynet det pågældende forsikringsselskab herom. Gruppe 1-forsikringsselskabet skal redegøre for, hvordan det agter at imødegå disse likviditetsrisici.

Den foreslåede ændring har til formål at Finanstilsynet får hjemmel til at overvåge og bede om en redegørelse for et gruppe 1-forsikringsselskabs likviditetssituation, hvis Finanstilsynet identificerer væsentlige likviditetsrisici. I redegørelsen skal gruppe 1-forsikringsselskabet beskrive, hvordan det vil styrke sin likviditetssituation.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet får en specifik hjemmel til at bede om en redegørelse, hvis der identificeres væsentlige likviditetsrisici hos et gruppe 1-forsikringsselskab. Det fremgår af betragtning 70 i præamblen til Solvens II-Review, at forsikringsselskaber under ekstraordinære omstændigheder, kan være udsat for betydelige likviditetsrisici.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter artikel 144 b, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 b, stk. 2,* at Finanstilsynet kan pålægge gruppe 1-forsikringsselskaber at styrke deres likviditetsstilling, når der konstateres væsentlige likviditetsrisici eller -mangler. Krav efter 1. pkt. forudsætter, at Finanstilsynet har tilvejebragt tilstrækkelig dokumentation til at påvise, at gruppe 1-forsikringsselskabet har væsentlige likviditetsrisici eller -mangler, og når selskabet ikke har truffet effektive afhjælpende foranstaltninger.

Den foreslåede bestemmelse har til formål, at Finanstilsynet kan pålægge et forsikringsselskab med væsentlige likviditetsmangler eller likviditetsrisici at træffe foranstaltninger for at styrke sin likviditetssituation, i de tilfælde hvor gruppe 1-forsikringsselskabet ikke selv har vist sig i stand til at afhjælpe situationen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet får en specifik hjemmel til at bede gruppe 1-forsikringsselskabet træffe foranstaltninger for at styrke sin likviditetssituation.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter dele af artikel 144b, stk. 2 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 b, stk. 3,* at de foranstaltninger, som Finanstilsynet træffer i henhold til stk. 2, gennemgås af Finanstilsynet mindst hver sjette måned og ophører, når virksomheden har truffet effektive afhjælpende foranstaltninger.

Den foreslåede ændring har til formål, at foranstaltningerne ikke skal fortsætte længere tid end nødvendigt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet skal gennemgå de foranstaltninger, som gruppe 1-forsikringsselskabet er pålagt efter det foreslåede stk. 2, mindst hver sjette måned.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter artikel 144b, stk. 2, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 177 c)

Det foreslås at indsætte en ny i *§177 c,* som omhandler at står et gruppe 1-forsikringsselskab over for væsentlige likviditetsrisici, som kan udgøre en umiddelbar trussel mod beskyttelsen af forsikringstagerne eller mod stabiliteten i det finansielle system, kan Finanstilsynet midlertidigt iværksætte foranstaltninger.

Det foreslås i *§ 177 c, stk. 1,* at står et gruppe 1-forsikringsselskab over for væsentlige likviditetsrisici, som kan udgøre en umiddelbar trussel mod beskyttelsen af forsikringstagere eller mod stabiliteten i det finansielle system, kan Finanstilsynet midlertidigt:

1) Begrænse eller suspendere udlodninger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer.
2) Begrænse eller suspendere andre udbetalinger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer.
3) Begrænse eller suspendere tilbagekøb og tilbagebetaling eller indløsning af kapitalgrundlagselementer.
4) Begrænse eller suspendere bonusser eller anden variabel aflønning
5) suspendere livsforsikringstageres indløsningsrettigheder.

De foreslåede ændringer i stk. 1, nr. 1-5 har til formål, at Finanstilsynet får beføjelse til at påbyde økonomiske foranstaltninger overfor en enkelt virksomhed, som står over for væsentlige likviditetsrisici, som kan udgøre en umiddelbar trussel mod beskyttelsen af forsikringstagere eller mod stabiliteten i det finansielle.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet kan anvende en af de i nr. 1-5 nævnte foranstaltninger overfor et gruppe 1-forsikringsselskab.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan påbyde, at udbytteuddeling og udbetalinger m.v., efter §§ 43-45 i lov om forsikringsvirksomhed, kan suspenderes med den begrundelse, at en enkelt virksomhed, som står over for væsentlige likviditetsrisici, kan udgøre en umiddelbar trussel mod beskyttelsen af forsikringstagere eller mod stabiliteten i det finansielle.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet kan påbyde gruppe 1-forsikringsselskabet midlertidige foranstaltninger, når et gruppe 1-forsikringsselskab under ekstraordinære omstændigheder har væsentlige likviditetsrisici, som kan udgøre en trussel mod forbrugerbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet.

De foreslåede foranstaltninger i § 177 c, stk. 1, nr. 1-5 udvider Finanstilsynets beføjelser, da det fremgår af § 44 i lov om forsikringsvirksomhed, at hvis gruppe 1-forsikringsselskabet ikke opfylder solvenskapitalkravet, jf. § 154, eller minimumskapitalkravet, jf. § 155, kan der ikke udbetales udbytte eller ekstraordinært udbytte til aktionærer, rente til garanter eller beløb til medlemmer i gensidige virksomheder.

Artikel 144b, stk. 8, litra a, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 61, i Solvens II Review, fastsætter, at med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA efter konsultation af ESRB retningslinjer for nærmere at præcisere foranstaltningerne til afhjælpning af mangler i likviditetsrisikostyringen og formen, aktiveringen og kalibreringen af beføjelser, som tilsynsmyndighederne kan udøve for at styrke selskabers likviditetsstilling, når der identificeres likviditetsrisici, som de pågældende selskaber ikke i tilstrækkelig grad har afhjulpet .

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter dele af artikel 144b, stk. 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 c, stk. 2,* at beføjelsen til at suspendere indløsningsrettigheder midlertidigt, jf. stk. 1, nr. 5, må kun udøves under ekstraordinære omstændigheder, der berører virksomheden, og hvis dette er i virksomhedens, forsikringstageres og begunstigedes kollektive interesse. Finanstilsynets udøvelse af denne beføjelse, skal tage hensyn til potentielle utilsigtede virkninger på de finansielle markeder og på virksomhedens forsikringstageres og begunstigedes rettigheder, herunder i en grænseoverskridende sammenhæng. Finanstilsynet offentliggør begrundelsen for anvendelsen af denne beføjelse.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet kun må udøve beføjelsen under ekstraordinære omstændigheder, der berører virksomheden, som en sidste udvej, og hvis dette er i virksomhedens forsikringstageres og begunstigedes kollektive interesse.

Formålet med bestemmelsen er ifølge præambelbetragtning 68, at bevare bestemte gruppe 1-forsikringsselskabers solvensstilling i ekstraordinære tilfælde, f.eks. ugunstige økonomiske eller markedsrelaterede hændelser, der berører en stor del af eller hele forsikrings, for at kunne beskytte forsikringstagerne og bevare den finansielle stabilitet.

Da begrænsning eller suspension af udlodning af udbytte og andre bonusser vil påvirke aktionærers og andre efterstillede kreditorers rettigheder, selv midlertidigt, bør Finanstilsynet tage behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet og nødvendighedsprincippet, når det træffer sådanne foranstaltninger. Finanstilsynet bør også sikre, at ingen af de vedtagne foranstaltninger medfører

uforholdsmæssige negative virkninger på hele eller dele af det finansielle system i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed. Tilsynsmyndighederne bør, ifølge præambelbetragtning 69, navnlig kun begrænse kapitaludlodninger inden for en forsikrings- og genforsikringskoncern under ekstraordinære omstændigheder, og når det er behørigt begrundet for at bevare stabiliteten på forsikrings- og genforsikringsmarkedet og i det finansielle system som helhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet kan anvende de nævnte foranstaltninger som en sidste udvej med det formål at beskytte virksomhedens forsikringstageres og begunstigedes kollektive interesse, når betingelserne er opfyldt. Den foreslåede bestemmelse vil desuden sikre gennemsigtighed i markedet, da afgørelsen skal offentliggøres med begrundelse.

Artikel 144b, stk. 8, litra c, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 61, i Solvens II Review, fastsætter, at med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA efter konsultation af ESRB retningslinjer for nærmere at præcisere betingelserne for at sikre en ensartet anvendelse af den midlertidige suspension af indløsningsrettigheder som en sidste udvej i Unionen og de aspekter, der skal overvejes for at sikre en lige og tilstrækkelig beskyttelse af forsikringstagere i alle hjem- og værtsjurisdiktioner.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter dele af artikel 144b, stk. 3, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 c, stk. 3,* at anvendelsen af en foranstaltning, jf. stk. 1, må højst vare tre måneder. Finanstilsynet kan forlænge en foranstaltning udover 3 måneder, såfremt de årsager, der begrunder den, stadig er til stede, og at den ikke længere anvendes, når disse årsager ikke længere gør sig gældende.

Det foreslåede har til formål, at Finanstilsynet ikke opretholder foranstaltningen længere end påkrævet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet som udgangspunkt ikke kan påbyde foranstaltningen i en periode på mere end tre måneder. Derudover medfører den foreslåede bestemmelse, at Finanstilsynet ikke kan opretholde foranstaltningen længere end, de årsager som begrunder foranstaltningen, er til

stede. Såfremt årsagerne som begrunder foranstaltningen er til stede udover tre måneder, kan denne opretholdes.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter dele af artikel 144b, stk. 3, 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 c, stk. 4,* at uanset § 177 d, stk. 6, kan de berørte gruppe 1-forsikringsselskaber, indtil suspensionen af indløsningsrettigheder ophæves af Finanstilsynet, ikke:

1) Foretage nogen udlodninger eller andre betalinger til aktionærer eller andre efterstillede kreditorer.
2) Foretage aktietilbagekøb eller tilbagebetaling eller indløsning af kapitalgrundlagselementer.
3) Udbetale bonusser eller anden variabel aflønning til medlemmer af bestyrelse, direktion eller nøglepersoner.

Formålet med bestemmelsen er, at såfremt Finanstilsynet suspenderer indløsningsrettigheder, kan gruppe 1-forsikringsselskabet ikke foretage nogen udlodninger eller andre betalinger til aktionærer eller andre efterstillede kreditorer, foretage aktietilbagekøb eller tilbagebetaling eller indløsning af kapitalgrundlagselementer, udbetale bonusser eller anden variabel aflønning til medlemmer af bestyrelse, direktion eller nøglepersoner.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, ifølge præambelbetragtning 70, at Finanstilsynet med foranstaltningen sikrer den kollektive beskyttelse af forsikringstagere, dvs. beskyttelse af alle forsikringstagere, herunder dem, der indirekte kan blive påvirket af sådanne risici.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter dele af artikel 144b, stk. 3, 4. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 c, stk. 5,* at ved udøvelsen af beføjelserne, jf. stk. 1 og 4, tager Finanstilsynet behørigt hensyn til art, omfang og kompleksitet, navnlig

med hensyn til virksomheder, der er klassificeret som små og ikke komplekse virksomheder, dokumentation fra tilsynsprocessen og en fremadrettet vurdering af den pågældende virksomheds solvens og finansielle situation i overensstemmelse med vurderingen omhandlet i § 132 a, stk. 1, nr. 1-2.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet tager hensyn til art, omfang og kompleksitet navnlig med hensyn til virksomheder, der er klassificeret som små og ikkekomplekse virksomheder, når Finanstilsynet påbyder foranstaltninger som fremgår af stk. 1 eller stk. 4 i den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at proportionalitetskriterierne finder anvendelse på Finanstilsynets afgørelse.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet ved udøvelsen af beføjelserne tager hensyn til øvrig dokumentation, som Finanstilsynet er i besiddelse af i medfør af dets tilsyn med gruppe 1-forsikringsselskabet og ORSA-vurderingen i overensstemmelse med vurderingen omhandlet i § 132 a, stk. 1, nr. 1-2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet inddrager alle relevante oplysninger for beslutning om at anvende beføjelserne i de foreslåede stk. 1 og stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter dele af artikel 144b, stk. 4, 1. afsnit og stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 c, stk. 6,* at Finanstilsynet kan udøve beføjelserne i stk. 1 og 4 overfor virksomheder, der driver virksomhed i en medlemsstat, hvis de ekstraordinære omstændigheder, der er nævnt i stk. 2, berører hele eller en betydelig del af forsikringsmarkedet.

Det foreslåede vil indebære at beføjelserne i stk. 1 og 4 kan udøves i relation til de pågældende virksomheder, der driver virksomhed i en given medlemsstat, hvis de ekstraordinære omstændigheder, der er nævnt i stk. 2, berører hele eller en betydelig del af forsikringsmarkedet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet kan anvende beføjelserne, hvis hele eller en betydelig del af forsikringsmarkedet er berørt af de ekstraordinære omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter af artikel 144b, stk. 6. 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 177 d)

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i *§ 177 d* under den nye overskrift *Tilsynsforanstaltninger til bevarelse af virksomheders finansielle situation under ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor*, som fastsætter regler om, hvilke foranstaltninger Finanstilsynet kan træffe i perioder med ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor, som kan true det pågældende virksomheds finansielle situation eller stabiliteten i det finansielle system.

Det foreslås i *§ 177 d, stk. 1,* at Finanstilsynet kan træffe foranstaltninger til bevarelse af individuelle gruppe 1-forsikringsselskabers finansielle situation i perioder med ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor, som kan true det pågældende virksomheds finansielle situation eller stabiliteten i det finansielle system, jf. dog § 220-221.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet kan træffe foranstaltninger til bevarelse af individuelle gruppe 1-forsikringsselskabers finansielle situation, i tilfælde af ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor, som kan true det pågældende virksomheds finansielle situation eller stabiliteten i det finansielle system.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet tillægges beføjelser til sikring af det pågældende virksomheds finansielle situation eller stabiliteten i det finansielle system.

Artikel 144c, stk. 7, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 61, i Solvens II Review, fastsætter, at for at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA efter konsultation af ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kriterierne for identifikation af ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor. EIOPA forelægger disse udkast

til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 29. januar 2026. Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter artikel 144c, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 d, stk. 2,* at i perioder med ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor, kan Finanstilsynet pålægge gruppe 1-forsikringsselskaber med en særlig sårbar risikoprofil som minimum at træffe følgende foranstaltninger:

1) Begrænse eller suspendere udlodninger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer.
2) Begrænse eller suspendere andre betalinger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer.
3) Begrænse eller suspendere aktietilbagekøb og tilbagebetaling eller indløsning af kapitalgrundlagselementer.
4) Begrænse eller suspendere bonusser eller anden variabel aflønning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter artikel 144c, stk. 2, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 d, stk. 3,* at ved udøvelsen beføjelser nævnt i stk. 2 tager Finanstilsynet behørigt hensyn til art, omfang og kompleksitet, navnlig med hensyn til virksomheder, der er klassificeret som små og ikke komplekse virksomheder og til eventuelle risikotolerancegrænser godkendt af virksomheden, tærskler i virksomhedens risikostyringssystem, dokumentation fra tilsynsprocessen og en fremadrettet vurdering af virksomhedens solvens og finansielle situation i overensstemmelse med vurderingen nævnt i § 132 a, stk. 1, nr. 1-2.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet ikke pålægger gruppe 1-forsikringsselskaber flere foranstaltninger end nødvendigt i overensstemmelse med de kriterier, som fremgår af bestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at foranstaltningerne er proportionale og respekterer risikotolerancegrænser og tærskler, som er besluttet i gruppe1-forsikringsselskabets risikostyringssystem.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet ved udøvelsen af beføjelserne tager hensyn til øvrig dokumentation, som Finanstilsynet er i besiddelse af i medfør af dets tilsyn med gruppe 1-forsikringsselskabet og ORSA-vurderingen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet inddrager alle relevante oplysninger for beslutning om at anvende beføjelserne i det foreslåede stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter artikel 144c, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 d, stk. 4,* at anvendelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, skal vare ved, så længe de årsager, der begrunder foranstaltningerne, gør sig gældende. Foranstaltningerne gennemgås, som minimum hver tredje måned og disse ophæves, så snart de årsager, der begrunder foranstaltningerne, ikke længere gør sig gældende.

Formålet med bestemmelsen er, at foranstaltningen ikke skal fortsætte længere end nødvendigt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet skal gennemgå de foranstaltninger, som gruppe 1-forsikringsselskabet er pålagt efter det foreslåede stk. 2, mindst hver tredje måned.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter artikel 144c, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF)

om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 177 d, stk. 5,* at væsentlige koncerninterne transaktioner nævnt i § 8, stk. 1, 2. pkt. i bekendtgørelse om koncerninterne transaktioner herunder koncerninterne udbytteudlodninger, kan kun suspenderes eller begrænses i henhold til stk. 2, hvis de udgør en trussel mod koncernens eller mindst ét af koncernens virksomheders solvens eller likviditetsstilling. Tilsynsmyndighederne for de tilknyttede virksomheder konsulterer den koncerntilsynsførende, inden de suspenderer eller begrænser transaktioner med resten af koncernen.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet kun kan kræve suspension eller begrænsning væsentlige koncerninterne transaktioner, herunder koncerninterne udbytteudlodninger, hvis disse udgør en trussel mod koncernens eller mindst ét af koncernens virksomheders solvens eller likviditetsstilling. Derudover har bestemmelsen til formål at fastsætte at den koncerntilsynsførende skal konsulteres, inden foranstaltningen iværksættes.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der skal være tale om en trussel mod koncernens eller mindst ét af koncernens virksomheders solvens eller likviditetsstilling.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 61 i Solvens II-Review, som indsætter artikel 144c, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 177 e)

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i *§177 e,* under den nye overskrift *Likviditetsrisikostyring på koncernniveau*, som omhandler, at deltagende forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal udarbejde og ajourføre en plan for likviditetsrisikostyring på koncernniveau.

Det foreslås i *§ 177 e, stk. 1,* at deltagende forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal udarbejde og ajourføre en plan for likviditetsrisikostyring på koncernniveau, der omfatter likviditetsanalyse på kort sigt, og når den koncerntilsynsførende anmoder herom, som

også omfatter likviditetsanalyse på mellemlang og lang sigt. § 177 a finder tilsvarende anvendelse på deltagende forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder.

Formålet med bestemmelsen er, at virksomheder, som indgår i en koncern, skal udarbejde en plan for likviditetsrisikostyring på koncernniveau.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at koncernen udarbejder en samlet plan for likviditetsrisikostyring på kort sigt. Det foreslåede betyder, at den koncerntilsynsførende kan anmode om at likviditetsanalysen udarbejdes på mellemlang og lang sigt.

Artikel 246, stk. 4, i Solvens II-direktivet, der indsættes med artikel 1, nr. 89, i Solvens II Review, giver Kommissionen bemyndigelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS), for at sikre en konsekvent anvendelse af den foreslåede § 177 e, med henblik på nærmere at præcisere indholdet og hyppigheden af ajourføringen af planen for likviditetsrisikostyring på koncernniveau.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 89 i Solvens II Review, som indsætter artikel 246a, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i § 177 e, *stk. 2,* at uanset § 177 a er forsikringsdatterselskaber, der er omfattet af koncerntilsyn i henhold til § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, undtaget fra udarbejdelse og ajourføring af en plan for likviditetsrisikostyring på individuelt niveau, når planen for likviditetsrisikostyring i henhold til stk. 1 omfatter de pågældende datterselskabers likviditetsstyring og likviditetsbehov, jf. dog stk. 4.

De øverste modervirksomheder i en koncern, der er underlagt koncerntilsyn, jf. det foreslåede § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, er de virksomheder, som også er omfattet af § 166, stk. 1 og 2.

Formålet med bestemmelsen er, at forsikringsdatterselskaber er undtaget fra udarbejdelse og ajourføring af en plan for likviditetsrisikostyring på individuelt niveau, hvis de er underlagt det foreslåede § 177 a, stk. 1, når de pågældende datterselskabers likviditetsstyring og likviditetsbehov er dækket af planen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der ikke skal laves planer for likviditetsrisikostyring for forsikringsdatterselskaber, som er omfattet af det foreslåede stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 89 i Solvens II Review, som indsætter artikel 246a, stk. 2, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i § 177 e, *stk. 3,* at hvert enkelt gruppe 1-forsikringsselskab, der er omfattet af undtagelsen i stk. 2, indgiver de dele af planen for likviditetsrisikostyring, der omfatter hele koncernens situation og deres egen situation, til sin tilsynsmyndighed.

Formålet med bestemmelsen er, at hvert gruppe 1-forsikringsselskab indgiver de dele af planen for likviditetsrisikostyring, der omfatter hele koncernens situation og deres egen situation, til sin tilsynsmyndighed, hvilket betyder at gruppe 1-forsikringsselskaber, som er beliggende i Danmark, skal sende planen til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den nationale tilsynsmyndighed skal have koncernens plan for likviditetsrisikostyring.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 89 i Solvens II Review, som indsætter artikel 246a, stk. 2, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i § 177 e, *stk. 4,* at Finanstilsynet kan kræve, at et forsikringsdatterselskab udarbejder og ajourfører en plan for likviditetsrisikostyring på individuelt niveau, når de opdager en specifik likviditetssvaghed, eller hvis planen for likviditetsstyring på koncernniveau ikke indeholder passende oplysninger. Finanstilsynet tager hensyn til, hvad tilsynsmyndigheden, der har godkendt dattervirksomheden, kræver af oplysninger fra sammenlignelige virksomheder, i planen for likviditetsrisikostyring med henblik på at overvåge deres likviditetsstilling.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet kan kræve, at et forsikringsdatterselskab udarbejder og ajourfører en plan for likviditetsrisikostyring på individuelt niveau, hvis Finanstilsynet vurderer, at virksomheden har en specifik likviditetssvaghed eller planen på koncernniveau ikke har passende oplysninger i forhold til sammenlignelige virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet kan stille krav om en individuel plan for likviditetsrisikostyring, når betingelserne i det foreslåede stykke er opfyldt.

For at sikre en konsekvent anvendelse af denne artikel udarbejder Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere indholdet og hyppigheden af ajourføringen af planen for likviditetsrisikostyring på koncernniveau.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 89 i Solvens II Review, som indsætter artikel 246a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

(Til § 177 f)

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i *§177 f,* under den nye overskrift *Andre makroprudentielle regler*, som omhandler anvendelse af kravene i henhold til den foreslåede § 177 b o g§ 177 c på koncernniveau.

Det foreslås i *§ 177 f,* at §§ 177 b og 177 c tilsvarende finder anvendelse på koncernniveau for øverste modervirksomheder i en koncern, der er underlagt koncerntilsyn, jf. § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, og som også er omfattet af § 166, stk. 1 og 2

Det foreslåede vil indebære at dette vil gælde på niveauet for det deltagende gruppe 1-forsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed eller finansielle holdingvirksomhed, som er den øverste modervirksomhed i en koncern der er underlagt koncerntilsyn, jf. § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, og som også er omfattet af § 166, stk. 1 og 2.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet får hjemmel til at overvåge og bede om en redegørelse for et deltagende gruppe 1-forsikringsselskab,

forsikringsholdingvirksomhed eller finansielle holdingvirksomheds likviditetssituation, hvis Finanstilsynet identificerer væsentlige likviditetsrisici. I redegørelsen skal virksomheden beskrive, hvordan det vil styrke sin likviditetssituation.

Formålet med bestemmelsen er derudover, at Finanstilsynet midlertidigt, hvis en enkelt virksomhed står over for væsentlige likviditetsrisici, som kan udgøre en umiddelbar trussel mod beskyttelsen af forsikringstagere eller mod stabiliteten i det finansielle system, kan anvende en af de nævnte foranstaltninger overfor et deltagende gruppe 1-forsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed eller finansielle holdingvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de foranstaltninger som Finanstilsynet har hjemmel til at anvende overfor gruppe 1-forsikringsselskaber, også kan anvendes overfor et deltagende gruppe 1-forsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed eller finansielle holdingvirksomhed, som indgår i en koncern.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede §§ 177 b og § 177 c, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 89 i Solvens II Review, som indsætter artikel 246b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Til nr. 57 (§§ 199, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås i *§ 199, stk. 5,* at har et gruppe 1-forsikringsselskab fået inddraget sin tilladelse, er det pågældende forsikringsselskab fortsat underlagt generelle regler og mål for forsikringstilsyn tidligst indtil det tidspunkt, hvor en eventuel likvidation er indledt.

Formålet med bestemmelsen er Finanstilsynet fortsat fører tilsyn med gruppe 1-forsikringsselskaber, som har fået inddraget deres tilladelse. Yderligere fremgår det af bestemmelsen, at tilsynet skal fortsætte i det mindste indtil en eventuel likvidation, er indledt.

Det foreslåede vil medføre, at et gruppe 1-forsikringsselskab, som får inddraget sin tilladelse fortsat, er omfattet af reglerne om Finanstilsynets tilsyn med gruppe 1-forsikringsselskaber, som minimum indtil en eventuel likvidation bliver indledt.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 60, i Solvens II-Review, som ændrer artikel 144 i Solvens II-direktivet. «

Til nr. 58 (§§ 199 a-b, i lov om forsikringsvirksomhed)

(Til § 199 a)

Det foreslås med *§ 199 a, stk. 1,* at Finanstilsynet træffer afgørelse om, at et gruppe 1-forsikringsselskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende efter høring af Finansiel Stabilitet.

Formålet med bestemmelsen er at fastlægge, at Finanstilsynet som tilsynsmyndighed skal træffe afgørelse om, hvorvidt et forsikringsselskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Dette skal ske efter høring af Finansiel Stabilitet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet som tilsynsmyndighed træffer afgørelse om, at et forsikringsselskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende, efter høring af Finansiel Stabilitet.

Der henvises til det foreslåede § 199 a, stk. 2, og bemærkningerne hertil for en nærmere beskrivelse af, hvornår et selskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Det foreslåede vil implementere artikel 19, stk. 1, litra a, i IRRD.

Det foreslås med *§ 199 a, stk. 2,* at et forsikringsselskab anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende under følgende omstændigheder:
1) Forsikringsselskabet overtræder eller forventes at overtræde minimumskapitalkravet, jf. § 155, og der ikke er nogen rimelig udsigt til genoprettelse.
2) Forsikringsselskabet opfylder ikke længere betingelserne for at blive meddelt tilladelse eller tilsidesætter groft sine forpligtigelser i henhold til de bestemmelser, som selskabet er underlagt, eller der foreligger objektive forhold til støtte for, at selskabet i nær fremtid groft vil tilsidesætte sine forpligtigelser på en måde, som vil berettige til at trække tilladelsen tilbage.
3) Forsikringsselskabets aktiver er, eller der er objektive forhold til støtte for en konstatering af, at selskabets aktiver i nær fremtid vil være, mindre end selskabets passiver.
4) Forsikringsselskabet er ude af stand til at indfri sin gæld eller andre forpligtigelser, herunder betalinger til forsikringstagere eller begunstigede, når de

forfalder, eller der foreligger objektive forhold til støtte for en konstatering af, at selskabet i nær fremtid vil befinde sig i en sådan situation.
5) Ekstraordinær offentlig finansiel støtte er nødvendig.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, hvornår et gruppe 1-forsikringsselskab anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. Vurderingen af, om et selskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende er den første af tre kumulative afviklingsbetingelser, som skal være opfyldt, før der kan ske afvikling eller restrukturering i henhold til lov om restrukturering og afviklings af forsikringsselskaber. De andre betingelser er, at der ikke er nogen rimelig udsigt til, at alternative foranstaltninger iværksat af den private sektor eller af en tilsynsmyndighed, herunder forebyggende og korrigerende foranstaltninger, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at selskabet bliver nødlidende, og at en afviklingshandling er nødvendig i offentlighedens interesse. Finansiel Stabilitet træffer beslutning om iværksættelse af afviklingshandling, hvis alle betingelser herfor er opfyldt.

Det foreslåede vil medføre, at et forsikringsselskab anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis selskabet er i en af de i nr. 1-5 oplistede omstændigheder.

For så vidt angår den første oplistede omstændighed i nr. 1, så anses et forsikringsselskab som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis forsikringsselskabet overtræder eller forventes at overtræde minimumskapitalkravet, jf. § 155, i lov om forsikringsvirksomhed, og der ikke er nogen rimelig udsigt til, at overholdelsen genoprettes.

For så vidt angår den anden oplistede omstændighed i nr. 2, så anses et forsikringsselskab som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis forsikringsselskabet ikke længere opfylder betingelserne for at blive meddelt tilladelse, jf. §§ 19-23, i lov om forsikringsvirksomhed. Derudover anses et selskab som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis selskabet groft tilsidesætter sine forpligtigelser i henhold til de bestemmelser, som selskabet er underlagt. Endelig anses et forsikringsselskab som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis der foreligger andre objektive forhold til støtte for, at selskabet i nær fremtid groft vil tilsidesætte sine forpligtigelser på en måde, som vil berettige til at tilbagekalde tilladelsen.

En grov tilsidesættelse af selskabets forpligtigelser kan f.eks. være, hvis selskabet har alvorlige utilstrækkeligheder i selskabets kontrolmiljø/risikostyring, som har betydning for selskabets muligheder for at opretholde sin tilladelse. Det kan

ligeledes f.eks. være, hvis selskabet har governancemæssige mangler, som selskabet f.eks. ikke har udbedret efter, at Finanstilsynet gentagende har påbudt selskabet at rette op herpå.

Ved tilsidesættelse af selskabets forpligtelser henvises der til de forpligtelser, som selskabet er pålagt i medfør af alt relevant lovgivning, herunder særligt lov om forsikringsvirksomhed, men også f.eks. Solvens II-forordningen og bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber.

Vurderingen af, hvorvidt et selskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende, foretages af Finanstilsynet efter høring af Finansiel Stabilitet. Finanstilsynet skal i sin vurdering tage hensyn til genopretningsmuligheder, som selskabet har anvendt.

Finanstilsynet vil således kunne træffe afgørelse om, at et selskab er forventeligt nødlidende, f.eks. hvis selskabet ikke opfylder sit minimumkapitalkrav eventuelt, men ikke nødvendigvis, kombineret med, at selskabets risikostyring eller kontrolmiljø er mangelfuldt, og at der er objektive faktorer til støtte for, at selskabet ikke i nær fremtid vil kunne opretholde kravene til at drive forsikringsvirksomhed.

For så vidt angår den tredje oplistede omstændighed i nr. 3, så anses et forsikringsselskab som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis værdien af forsikringsselskabets aktiver er, eller der er risiko for, at værdien af selskabets aktiver i nær fremtid vil være, mindre end selskabets passiver.

For så vidt angår den fjerde oplistede omstændighed i nr. 4, så anses et forsikringsselskab som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis forsikringsselskabet er ude af stand til at indfri sin gæld eller andre forpligtigelser, herunder betalinger til forsikringstagere eller begunstigede, når de forfalder, eller der er risiko for, at selskabet i nær fremtid vil befinde sig i en sådan situation.

For så vidt angår den femte oplistede omstændighed i nr. 5, så anses et forsikringsselskab som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det er nødvendigt for forsikringsselskabet at modtage finansiel støtte fra det offentlige for at kunne fortsætte driften. Med ekstraordinær offentlig finansiel støtte menes økonomiske fordele som gives af staten til virksomheder, og som kan påvirke konkurrencen og samhandlen både på nationalt og europæisk plan.

Det foreslåede vil implementere artikel 19, stk. 4, i IRRD.

(Til § 199 b)

Den foreslås i *§ 199 b, stk. 1,* at inden Finansiel Stabilitet beslutter at afvikle et gruppe 1-forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, et forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed, skal Finanstilsynet sørge for, at der foretages en første værdiansættelse for at afgøre, om betingelserne for afvikling i henhold til det foreslåede § 199 a, stk. 2 er opfyldt.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at beslutningen om afvikling træffes på et korrekt oplyst grundlag.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal sikre, at der laves en værdiansættelse

Det er Finanstilsynet, der i henhold til den foreslåede § 199 a, foretager vurderingen af, om selskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 199 a, og bemærkningerne hertil. Værdiansættelsen efter den foreslåede § 199 b skal således understøtte Finanstilsynets vurdering.

Bestemmelsen vil i praksis indebære, at Finanstilsynet udarbejder den første værdiansættelse forud for, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, at selskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. det foreslåede § 199 a, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) vil senest den 29. juli 2027 udarbejde et udkast til en delegeret retsakt, som nærmere vil fastlægge krav til værdiansættelsen efter § 199bc, og som vil blive vedtaget af Kommissionen.

Det foreslåede vil implementere artikel 23, stk. 2, i IRRD.

Det foreslås i *§ 199 b, stk. 2,* at værdiansættelsen kan være midlertidig, jf. § 10 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Formålet med bestemmelsen er at give Finanstilsynet mulighed for at lave midlertidige værdiansættelser i situationer, hvor der er tidspres. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis et gruppe 1-forsikringsselskab står over for en pludselig og alvorlig krise, der kræver øjeblikkelige afviklingshandlinger.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal sørge for, at der foretages en første værdiansættelse for at afgøre, om betingelserne for afvikling i henhold til det foreslåede § 199 a, stk. 2 er opfyldt. Den første værdiansættelse skal foretages forud for at Finansiel Stabilitet beslutter at afvikle et forsikringsselskab.

Det kan være vanskeligt at finde vurderingspersoner, der kan og vil foretage en værdiansættelse i en periode forud for, at selskabet bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende, uden at værdiansættelsen vil indeholde en række forbehold som gør, at den ikke vil opfylde kravene i § 9, i lov om afvikling og restrukturering af forsikringsselskaber.

EIOPA vil senest den 29. juli 2027 udarbejde et udkast til en delegeret retsakt, som nærmere vil fastlægge krav til betingelserne for, at en person anses for at være uafhængig af både afviklingsmyndigheden og det selskab, der er under afvikling, og som vil blive vedtaget af Kommissionen.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 24, stk. 1, i IRRD.

Til nr. 59 (§ 200, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 200, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at afvikling sker ved likvidation, konkurs eller fusion eller på anden måde, som Finanstilsynet har godkendt.

Det foreslås med ændringen i *§ 200 stk. 2*, at der efter »eller på anden måde, som Finanstilsynet har godkendt« indsættes », fordi afvikling efter § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber ikke vurderes at være i offentlighedens interesse.«

Formålet med ændringen er tilføje, at afvikling efter de gældende regler i kapitel 19 i lov om forsikringsvirksomhed kun finder anvendelse, såfremt Finansiel Stabilitet vurderer, at afvikling efter § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber ikke vurderes at være i offentlighedens interesse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at forsikringsselskaber, hvor Finansiel Stabilitet vurderer, at det ikke er i offentlighedens interesse, at afvikling af selskabet sker i henhold til reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, skal afviklingen i stedet ske efter reglerne i kapitel 19 i lov om forsikringsvirksomhed. Gruppe 2-forsikringsselskaber er ikke omfattet af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Afvikling af gruppe 2-

forsikringsselskaber vil af den årsag ikke være i offentligheden interesse i medfør af § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

For at et forsikringsselskab kan afvikles efter reglerne i henhold til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, skal selskabet 1) erklæres nødlidende eller forventeligt nødlidende, 2) der skal ikke være nogen rimelig udsigt til, at alternative foranstaltninger som iværksættes af den privat sektor eller af Finanstilsynet, herunder forebyggende og korrigerende foranstaltninger, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at selskabet bliver nødlidende, og 3) en afviklingshandling er nødvendig i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Et forsikringsselskab der opfylder de første to betingelser, som er anført oven for, men ikke den tredje betingelse, dvs. at afviklingshandlingen ikke vurderes at være nødvendig i offentlighedens interesse, skal afvikles i henhold til kapitel 19 i lov om forsikringsvirksomhed. Afvikling i henhold til reglerne i lov om forsikringsvirksomhed kan ske ved likvidation, konkurs eller fusion eller på anden måde, som Finanstilsynet har godkendt, jf. § 200, stk. 2, 1. led, i lov om forsikringsvirksomhed.

Afvikling ved likvidationen, konkurs, fusion eller på anden måde, som Finanstilsynet har godkendt, og som indledes og overvåges af Finanstilsynet som kompetent myndighed, sikrer, at selskabets udtræden af markedet sker på en kontrolleret og betryggende måde, hvor Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind, hvis det viser sig nødvendigt.

Den foreslåede ændring vil implementere artikel 21, i IRRD.

Til nr. 60 (§ 200, stk. 3, 2. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 200, stk. 3, 2. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed, at for forsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, kan Finanstilsynet beslutte, at forsikringsbestanden tages under administration i overensstemmelse med §§ 227-235

Det foreslås, at *§ 200, stk. 3, 2. pkt.,* ophæves, som konsekvens af at §§ 227-235, i lov om forsikringsvirksomhed, om administration af en livsforsikringsvirksomhed, ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at livforsikringsvirksomheders forsikringsbestand ikke længere kan tages under administration.

§ 200, stk. 3, 3. pkt., bliver herefter § 200, stk. 3, 2. pkt.

Til nr. 61 (§ 201, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås med ændringen i *§ 201,* at der indsættes efter stk. 1 som nyt stykke 2, at afvikling sker ved likvidation, fusion eller på anden måde, som Finanstilsynet har godkendt. Det foreslås videre at det gældende stykke 2 herefter bliver stk. 3.

Formålet med ændringen er at fastsætte, at når et forsikringsselskab selv træffer beslutning om afvikling, skal afviklingen af forsikringsselskabet ske ved likvidation, fusion eller på anden måde, som Finanstilsynet har godkendt.

Det foreslåede vil medføre, at afvikling af et forsikringsselskab, når forsikringsselskabet selv træffer beslutning herom, skal ske ved likvidation, fusion eller på anden, som Finanstilsynet har godkendt.

Indsættelsen af et nyt stk. 2 er en konsekvens af den foreslåede ændring i § 200, stk. 2, hvorefter afvikling efter reglerne i kapitel 19 i lov om forsikringsvirksomhed kun finder anvendelse, såfremt Finansiel Stabilitet vurderer at afvikling efter § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber ikke vurderes at være i offentlighedens interesse. Gruppe 2-forsikringsselskaber er ikke omfattet af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Afvikling af gruppe 2-forsikringsselskaber vil af den årsag ikke være i offentligheden interesse i medfør af § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Når et forsikringsselskab i dag træffer beslutning om afvikling, sker dette ved likvidation, fusion eller på anden måde, som Finanstilsynets har godkendt. Der er således ikke tiltænkt materielle ændringer.

Til nr. 62 (§ 202, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 202, i lov om forsikringsvirksomhed, at et forsikringsselskab, der driver livsforsikringsvirksomhed, ikke uden samtykke fra hver enkelt forsikringstager opløses, medmindre selskabet forinden har overdraget hele sin forsikringsbestand til et andet selskab i overensstemmelse med § 195 eller selskabets forsikringsbestand er taget under administration i overensstemmelse med §§ 227-235.

Det foreslås med ændringen i § 202, at »selskabets forsikringsbestand er taget under administration i overensstemmelse med §§ 227-235.« ændres til »når afvikling efter § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber vurderes at være i offentlighedens interesse.«.

Formålet med ændringen er at fastslå, at et forsikringsselskab kan opløses uden samtykke fra hver enkelt forsikringstager i de tilfælde, hvor Finansiel Stabilitet vurderer, at afvikling af et forsikringsselskab efter § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber vil være i offentlighedens interesse. Gruppe 2-forsikringsselskaber er ikke omfattet af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Afvikling af gruppe 2-forsikringsselskaber vil af den årsag ikke være i offentligheden interesse i medfør af § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Gruppe 2-forsikringsselskaber, der driver livsforsikringsvirksomhed, vil således ikke kunne opløses uden samtykke fra hver enkelt forsikringstager, medmindre selskabet forinden har overdraget hele sin forsikringsbestand til et andet selskab i overensstemmelse med § 195 i lov om forsikringsvirksomhed.

Med ændringen foreslås bestemmelsen ændret således, at henvisningen til administrationsboreglerne i §§ 227-235, erstattes med en henvisning til afvikling efter reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Det foreslåede vil medføre, at selskabet uden forsikringstagernes individuelle samtykke kan opløses, hvis Finansiel Stabilitet vurderer, at afvikling i medfør af § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber er i offentlighedens interesse. Gruppe 2-forsikringsselskaber er ikke omfattet af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Afvikling af gruppe 2-forsikringsselskaber vil af den årsagikke være i offentligheden interesse i medfør af § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Gruppe 2-forsikringsselskaber, der driver livsforsikringsvirksomhed, vil således ikke kunne opløses uden samtykke fra hver enkelt forsikringstager, medmindre selskabet forinden har overdraget hele sin forsikringsbestand til et andet selskab i overensstemmelse med § 195 i lov om forsikringsvirksomhed.

For at et forsikringsselskab kan afvikles efter reglerne i henhold til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber skal en række krav være opfyldt, herunder, at selskabet 1) erklæres nødlidende eller forventeligt nødlidende, 2) der skal ikke være nogen rimelig udsigt til, at alternative foranstaltninger som iværksættes af den privat sektor eller af Finanstilsynet, herunder forebyggende og korrigerende foranstaltninger, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at selskabet bliver nødlidende, og 3) en afviklingshandling er

nødvendig i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Der er alene tale om en tilpasning af den undtagelse, der giver mulighed for opløsning uden samtykke. Der er ikke andre materielle ændringer.

Til nr. 63 (§ 204, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 204, stk. 1, at når et forsikringsselskab overdrager en arbejdsulykkeforsikringsbestand til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, jf. § 200, stk. 3, 3. pkt. mv., så skal forsikringsselskabet samtidig overdrage de forsikringsmæssige hensættelser til regnskab, der knytter sig til bestanden.

Det foreslås i *§ 204, stk. 1,* at ændre »Når et forsikringsselskab overdrager en arbejdsulykkeforsikringsbestand til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, jf. § 200, stk. 3, 3. pkt.« til: » Når et forsikringsselskab overdrager en arbejdsulykkeforsikringsbestand til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, jf. § 200, stk. 3, 2. pkt.«

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringerne til det foreslåede § 200, stk. 3, hvor § 200, stk. 3, 2. pkt. foreslås ophævet, som følge af, at §§ 227-235, i lov om forsikringsvirksomhed, om administration af en livsforsikringsvirksomhed, ophæves og § 200, stk. 3, 3. pkt., bliver herefter § 200, stk. 3, 2. pkt.

Med den foreslåede ændring er der alene tale om en konsekvensændring, og ændringen vil dermed ikke medføre materiale ændringer af retstilstanden.

Til nr. 64 (§ 209, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 209, stk. 1, lov om forsikringsvirksomhed, at når et forsikringsselskab bliver insolvent, kan Finanstilsynet indgive konkursbegæring. Finanstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring kan ikke påklages efter § 309.

Det foreslås med ændringen i *§ 209, stk. 1, 1. pkt.,* at der efter »konkursbegæring« indsættes », medmindre det vurderes at afvikling af selskabet vurderes at være i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.«.

Formålet med ændringen er, at et selskab skal afvikles efter reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, såfremt afvikling af forsikringsselskabet efter § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber vurderes at være i offentlighedens interesse frem for, at selskabet tages under konkursbehandling. Gruppe 2-forsikringsselskaber er ikke omfattet af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Afvikling af gruppe 2-forsikringsselskaber vil af den årsagikke være i offentligheden interesse i medfør af § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Som følge heraf skal der forud for Finanstilsynets indgivelse af konkursbegæring tages stilling til, om et forsikringsselskab skal afvikles efter reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, og om en afvikling efter dette regelsæt bedre varetager samfundsmæssige hensyn end en konkurs. Hvis dette ikke er tilfældet, kan Finanstilsynet indgive konkursbegæring.

Det er Finansiel Stabilitet, der vurderer om afvikling af et forsikringsselskab efter reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, vil være i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Til nr. 65 (§ 209, stk. 4, 1. pkt. og stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 209, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed, at erklæres et forsikringsselskab, der ikke driver livsforsikringsvirksomhed, konkurs, finder § 227 tilsvarende anvendelse. Har forsikringsselskabet tegnet arbejdsulykkesforsikringer, tages arbejdsulykkesforsikringsbestanden uanset 1. pkt. under administration af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber på tidspunktet for konkursdekretets afsigelse.

Det fremgår af den gældende § 209, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, at erklæres et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, konkurs, skal forsikringsbestanden tages under administration i henhold til §§ 227-235.

Det foreslås at *§ 209, stk. 4, 1. pkt. og stk. 5,* ophæves.

De foreslåede ændringer skyldes, at administrationsboreglerne i §§ 227- 235 ophæves med dette lovforslag og erstattes af afviklingsreglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Til nr. 66 (§ 214, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 214, stk.1, lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynet kan indgive begæring om rekonstruktionsbehandling af forsikringsselskaber, når hensynet til investorernes eller forsikringstagernes interesser tilsiger det.

Det foreslås med ændringen i *§ 214, stk. 1,* at der efter »det« indsættes », medmindre det vurderes at afvikling af selskabet vurderes at være i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.«.

Formålet med ændringen er, at et forsikringsselskab skal afvikles efter reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, såfremt afvikling efter § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber vurderes at være i offentlighedens interesse, frem for at selskabet tages under rekonstruktionsbehandling. Gruppe 2-forsikringsselskaber er ikke omfattet af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Afvikling af gruppe 2-forsikringsselskaber vil af den årsag ikke være i offentligheden interesse i medfør af § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Som følge heraf skal der forud for Finanstilsynets indgivelse af rekonstruktionsbegæring tages stilling til, om et forsikringsselskab skal afvikles efter reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, og om en afvikling efter dette regelsæt bedre varetager samfundsmæssige hensyn end en rekonstruktionsbehandling. Hvis dette ikke er tilfældet, kan Finanstilsynet indgive rekonstruktionsbegæring.

Det er Finansiel Stabilitet, der vurderer om afvikling af et forsikringsselskab efter reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, vil være i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Til nr. 67 (§ 220, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 220, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at er de påbudte foranstaltninger ikke truffet inden den fastsatte frist, og skønnes undladelsen at medføre fare for de forsikrede, kan selskabets forsikringsbestand tages under administration i henhold til §§ 227-235.

Det foreslås med ændringen i § 220, stk. 2, at »selskabets forsikringsbestand tages under administration i henhold til §§ 227-235.« ændres til » selskabet erklæres nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 199 a«

Med den foreslåede ændring ophæves henvisningen til administrationsboreglerne §§ 227-235 og erstattes af en henvisning til § 199 a. Efter § 199 a skal der foretages en vurdering af om et selskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Ændringen vil medføre, at Finanstilsynet overfor et forsikringsselskab, der ikke træffer de påbudte foranstaltninger inden den fastsatte frist, og hvor det skønnes at undladelsen kan medføre fare for de forsikrede, kan træffe beslutning om at selskabet skal erklæres nødlidende eller forventeligt nødlidende. Bestemmelsen gælder ikke for gruppe 2-forsikringsselskaber, da disse ikke er omfattet af § 199 a.

Ændringen vil ikke indebære, at alle tilfælde, hvor påbudte foranstaltninger ikke efterkommes, automatisk vil føre til at et selskab erklæres nødlidende eller forventeligt nødlidende. Om et selskab erklæres nødlidende eller forventeligt nødlidende vil afhænge af et om selskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 199 a, stk. 2. Der henvises til den foreslåede § 199 a, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 68 (§ 220, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 220, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, at en forsikringsbestand skal tages under administration, hvis det viser sig, at der inden den fastsatte frist ikke kan fremskaffes de midler, der er nødvendige til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens.

Bestemmelsen foreslås ophævet.

Ophævelsen er en konsekvensrettelse af den nyaffattede § 199 a, stk. 2, nr. 1. Heraf følger at hvis et forsikringsselskab overtræder eller forventes at overtræde minimumskapitalkravet, jf. § 155, og der ikke er nogen rimelig udsigt til genoprettelse, så skal forsikringsselskabet anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende. Et forsikringsselskab, der ikke kan fremskaffe de midler, der er nødvendige til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens, jf. den gældende § 220, stk. 3, vil derfor efter den foreslåede § 199 a, stk. 2, nr. 1, anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, allerede fordi et forsikringsselskab vil have brudt med minimumskapitalkravet, jf. § 155, før forsikringsselskab ikke

kan fremskaffe de midler, der er nødvendig til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens. Dette gælder ikke for gruppe 2-forsikringsselskaber, da disse ikke er omfattet af § 199 a.

Til nr. 69 (§ 220, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 220, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed, at træder et selskab i likvidation, kan Finanstilsynet træffe bestemmelse om, at selskabets forsikringsbestand tages under administration. Som konsekvens af at § 220, stk. 3 ophæves bliver den gældende § 220, stk. 4, til stk. 3.

Det foreslås at nyaffatte *§ 220, stk. 3,* således at, hvis de påbudte foranstaltninger er ikke truffet inden den fastsatte frist, og skønnes undladelsen at medføre fare for de forsikrede, kan Finanstilsynet træffe beslutning om, at et selskab skal træde i likvidation, med mindre afvikling efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber vurderes at være i offentlighedens interesse.

Formålet med ændringen er, at et forsikringsselskab, skal kunne træde i likvidation, jf. § 206, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, hvis afvikling efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber ikke vurderes at være i offentlighedens interesse. Gruppe 2-forsikringsselskaber er ikke omfattet af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Afvikling af gruppe 2-forsikringsselskaber vil af den årsag ikke være i offentligheden interesse i medfør af § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Med den foreslåede ændring ophæves således henvisningen til, at selskabets forsikringsbestand kan tages under administration, idet de gældende administrationsboregler §§ 227- 235 ophæves og erstattes af en henvisning til afviklingsreglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Ændringen vil indebære, at Finanstilsynet kan træffe beslutning om at et selskab, kan træde i likvidation i medfør af § 206, stk. 2, hvis Finansiel Stabilitet vurderer, at afviklingen ikke vil være i offentlighedens interesse. Som følge heraf har Finanstilsynet ikke hjemmel til at træffe afgørelse om, at selskabets forsikringsbestand tages under administration.

Forslaget ændrer ikke Finanstilsynets kompetence til at træffe beslutning om, at et selskab skal træde i likvidation, jf. § 206, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed.

Til nr. 70 (§ 220, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 220, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, at finder Finanstilsynet, at det, når forsikringsbestanden er taget under administration, tillige vil være påkrævet, at selskabet opløses, træffer Finanstilsynet beslutning herom.

Det foreslås at *§ 220, stk. 5,* ophæves.

Baggrunden herfor er, at administrationsboreglerne i §§ 227–234 ophæves, hvilket vil medføre, at det ikke længere vil være muligt at tage en forsikringsbestand under administration. Administrationsboreglerne erstattes af afviklingsreglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Til nr. 71 (§ 221, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 221, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at er de påbudte foranstaltninger ikke truffet inden den fastsatte frist, og skønnes undladelsen at medføre fare for de forsikrede, kan Finanstilsynet træffe bestemmelse om, at selskabet skal træde i likvidation.

Det foreslås med ændringen i *§ 221, stk. 2,* at der efter »likvidation« indsættes: », medmindre afvikling efter § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber vurderes at være i offentlighedens interesse.«.

Formålet med ændringen, at et forsikringsselskab skal afvikles efter reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, såfremt afvikling efter § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber vurderes at være i offentlighedens interesse, i stedet for at Finanstilsynet træffer beslutning om, at selskabet skal træde i likvidation. Gruppe 2-forsikringsselskaber er ikke omfattet af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Afvikling af gruppe 2-forsikringsselskaber vil af den årsag ikke være i offentligheden interesse i medfør af § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Som følge heraf skal Finanstilsynet, forud for vurdering af om et selskab skal træde likvidation, tage stilling til, om et forsikringsselskab skal afvikles efter reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, og om en afvikling efter dette regelsæt bedre varetager samfundsmæssige hensyn end likvidation, Hvis dette ikke er tilfældet, kan Finanstilsynet beslutte, at et forsikringsselskab skal træde i likvidation.

Det er Finansiel Stabilitet, der vil vurdere om afvikling af et forsikringsselskab efter reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, vil være i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Til nr. 73 (§ 223, stk. 3, 1. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 223 i lov om forsikringsvirksomhed regulerer, at hvis et gruppe 1-forsikringsselskab ikke opfylder solvenskapitalkravet, skal virksomheden udarbejde en genopretningsplan, som skal forelægges Finanstilsynet til godkendelse senest to måneder efter, at virksomheden har konstateret, at det bryder med solvenskapitalkravet.

Det fremgår af § 223, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, at i særlige tilfælde, hvor Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) vurderer, at der foreligger en usædvanlig ugunstig situation, der berører forsikringsselskaber, der udgør en betydelig del af markedet, kan Finanstilsynet efter høring af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) forlænge fristen i stk. 2. Fristforlængelse kan meddeles ad flere omgange, men den samlede fristforlængelse må ikke overstige 7 år.

Med Solvens II Review artikel 1, nr. 57, litra b, ændres artikel 138, stk. 4, andet afsnit, 1. pkt. således, at EIOPA med henblik på dette stykke efter anmodning fra den berørte tilsynsmyndighed og, hvor det er relevant, efter konsultation af ESRB, erklærer at der foreligger usædvanlige ugunstige situationer.

Baggrunden for ændringen er vurderingen, at de nationale tilsynsmyndigheders decentrale høring af ESRB er mindre effektiv end en centraliseret høring af ESRB, som foretages af EIOPA.

Det foreslås at nyaffatte *§ 223, stk. 3, 1, pkt.,* hvorefter Finanstilsynet i tilfælde af usædvanlige ugunstige situationer, som berører gruppe 1-forsikringsselskaber, der udgør en betydelig del af markedet eller af de berørte brancher som erklæret af EIOPA, for de berørte virksomheder kan forlænge den i stk. 2, omhandlede periode med en periode på højst syv år under hensyntagen til alle relevante faktorer, herunder den gennemsnitlige varighed af de forsikringsmæssige hensættelser.

Formålet med ændringen er at sikre en effektiv proces fremadrettet, hvor det vil være EIOPA og ikke de nationale tilsynsmyndigheder, der hører ESRB inden en

erklæring om, at der foreligger usædvanlige ugunstige situationer, hvis situationens art tillader en sådan forudgående høring.

Finanstilsynet kan herefter i særlige tilfælde forlænge fristen i stk. 2. Ved særlige tilfælde forstås de tilfælde, EIOPA vurderer, at der foreligger en usædvanlig ugunstig situation, der berører forsikringsselskaber, der udgør en betydelig del af markedet eller branchen.

Det foreslåede bestemmelsen vil implementere artikel 1, nr. 57, litra a, i Solvens II Review, der ændrer artikel 138, stk. 4, første afsnit, i Solvens II-direktivet.

Til nr. 75 (§ 225 a-b, i lov om forsikringsvirksomhed)

(Til § 225 a)

Der er ikke i dag fastsat regler om, hvorvidt Finanstilsynets iværksættelse af kriseforebyggelsesforanstaltninger over for selskaber, som er omfattet af lov om forsikringsvirksomhed, kan anses for en fyldestgørelsesgrund, insolvensbehandling eller misligholdelse i forbindelse med selskabets aftaleforhold.

Det foreslås i *§ 225 a, stk. 1,* at en kriseforebyggelsesforanstaltning, der er truffet over for et gruppe 1-forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed, herunder forekomsten af enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, ikke i sig selv betragtes som en fyldestgørelsesgrund, som nævnt i § 5, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder, i forbindelse med en kontrakt indgået af det berørte selskab og ej heller som insolvensbehandling som nævnt i § 5, nr. 7, i lov om kapitalmarkeder, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til denne kontrakt, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes.

Formålet med det foreslåede er at opretholde en passende sikkerhed for operatører af betalings- og værdipapirsystemer og andre markedsdeltagere, hvis der er iværksat kriseforebyggelsesforanstaltninger over for et selskab, og selskabet i øvrigt opfylder sine forpligtelser i henhold til de aftaler, det har indgået.

For det første vil det foreslåede medføre, at Finanstilsynets iværksættelse af kriseforebyggelsesforanstaltninger ikke skal anses for en fyldestgørelsesgrund. Dette vil få betydning for aftaler, herunder særligt aftaler om finansiel

sikkerhedsstillelse, der indgås af selskabet, jf. § 203 i lov om kapitalmarkeder. Det er alene selskaber, som direkte tegner livsforsikringer eller skadesforsikringer, jf. artikel 13, nr. 1, i Solvens II-direktivet, som kan indgå en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse, jf. § 196, stk. 1, nr. 3, litra d, i lov om kapitalmarkeder, hvorfor den foreslåede bestemmelse alene vil finde anvendelse på disse selskaber.

En aftale om finansiel sikkerhedsstillelse indebærer pantsætning eller overdragelse af ejendomsret, jf. § 5, nr. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Ved en fyldestgørelsesgrund forstås misligholdelse eller en anden mellem parterne aftalt begivenhed, hvis indtræden medfører, at sikkerhedshaveren har ret til at realisere eller tilegne sig en finansiel sikkerhed, eller at slutafregning kan finde sted, jf. § 5, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder.

Når der opstår en fyldestgørelsesgrund, kan en sikkerhedshaver straks realisere sikkerheden, såfremt det er aftalt, jf. § 203, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. Det foreslåede vil derfor medføre, at en sikkerhedshaver ifølge en kontrakt om finansiel sikkerhedsstillelse med et selskab ikke vil have ret til at realisere sikkerheden, jf. § 203 i lov om kapitalmarkeder, når Finanstilsynet iværksætter en kriseforebyggelsesforanstaltning.

Tilstedeværelsen af en fyldestgørelsesgrund vil endvidere kunne medføre, at finansielle forpligtelser, som er omfattet af en aftale, skal nettes ved slutafregning med virkning for tredjemand, hvis det er aftalt, jf. § 206, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. Aftalen om netting ved slutafregning kan enten være en del af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse eller andre aftaler. Det foreslåede vil derfor medføre, at en medkontrahent ikke vil kunne kræve netting ved slutafregning i henhold til en aftale med et forsikringsselskab, når Finanstilsynet iværksætter en kriseforebyggelsesforanstaltning.

For det andet vil det foreslåede medføre, at Finanstilsynets iværksættelse af kriseforebyggelsesforanstaltninger ikke skal sidestilles med insolvensbehandling. Dette vil få betydning for aftaler mellem deltagere og et værdipapirafviklingssystem, et registreret betalingssystem, interoperable systemer eller Danmarks Nationalbank, som indeholder bestemmelser om netting, clearing og afvikling eller tilbageførsel af indgåede overførselsordrer i tilfælde af en parts konkurs eller rekonstruktion, jf. § 163 i lov om kapitalmarkeder.

Bestemmelsens anvendelsesområde begrænses af, at et forsikringsselskab alene kan betragtes som deltager i et værdipapirafviklingssystem, som drives af en

værdipapircentral (CSD), et registreret betalingssystem, et interoperabelt system eller Danmarks Nationalbank, når forsikringsselskabet samtidig er clearingmedlem af en central modpart (CCP).

Som en konsekvens af § 163, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder skal overførselsordrer i tilfælde af en parts konkurs eller rekonstruktion gennemføres, hvis de er indgået i et værdipapirafviklingssystem, et registreret betalingssystem, interoperable systemer og Danmarks Nationalbank inden tidspunktet for konkursdekretets afsigelse eller rekonstruktionsbehandlingens indledning. Overførselsordrer, som er indgået i systemet efter indledningen af insolvensbehandlingen, men på den samme dag, og som er blevet uigenkaldelige, kan ifølge en indgået aftale herom nettes, cleares og afvikles eller tilbageføres, hvis systemoperatøren var i god tro om insolvensbehandlingen.

Udelukkelsen af, at en kriseforebyggelsesforanstaltning kan blive anset for en insolvensbehandling, vil medføre, at overførselsordrer, som er afgivet af et forsikringsselskab i et værdipapirafviklingssystem, ikke vil blive påvirket af kriseforebyggelsesforanstaltninger og derfor ikke kan udløse beføjelser til netting, m.v. af overførselsordrer, som er indgået i systemet efter tidspunktet for Finanstilsynets iværksættelse af kriseforebyggelsesforanstaltningen.

Det vil være en forudsætning for anvendelsen af det foreslåede, at selskabet fortsat opfylder de materielle forpligtelser i henhold til de pågældende aftaler, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og forpligtelser til sikkerhedsstillelse. Hvis disse forpligtelser ikke overholdes, vil Finanstilsynets iværksættelse af en kriseforebyggelsesforanstaltning efter omstændighederne kunne anses for en fyldestgørelsesgrund eller insolvensbehandling i henhold til kapitalmarkedsloven.

Det foreslåede vil implementere artikel 48, stk. 1, 1. afsnit, i IRRD.

Ifølge det foreslåede *§ 225 a, stk. 2,* vil en kriseforebyggelsesforanstaltning endvidere ikke i sig selv blive betragtet som en fyldestgørelsesgrund som nævnt i § 5, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder, eller som insolvensbehandling som omhandlet i § 5, nr. 7, i lov om kapitalmarkeder i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af: 1) Et dattervirksomhed, hvis modervirksomhed eller et hvilken som helst koncernselskab garanterer eller på anden vis understøtter de forpligtelser, der følger af denne kontrakt. 2) Et koncernselskab, når kontrakten indeholder krydsklausuler (cross default).

Det foreslåede vil medføre, at kriseforebyggelsesforanstaltninger heller ikke skal kunne gøres gældende som fyldestgørelsesgrund eller insolvensbehandling i aftaleforhold med et datterselskab, hvis der foreligger en koncernintern garanti for opfyldelsen af datterselskabets forpligtelser, eller hvis modervirksomheden på anden vis understøtter datterselskabets forpligtelser. Det samme vil være tilfældet i aftaleforhold med selskaber i en koncern, hvis aftalen indeholder krydsklausuler (cross default).

Ved krydsklausuler (cross default) forstås aftalebestemmelser, hvorefter misligholdelse af en aftale mellem to parter betragtes som misligholdelse af alle aftaler, som de samme parter måtte have indgået med hinanden.

Det foreslåede vil implementere artikel 48, stk. 1, 2. afsnit, i IRRD.

Det følger af det foreslåede *§ 225 a, stk. 3,* at forudsat, at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes, må en kriseforebyggelsesforanstaltning, herunder enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, ikke i sig selv gøre det muligt for nogen at
1) udøve nogen opsigelses-, suspensions-, ændrings-, netting- eller modregningsret, herunder i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af
a) en dattervirksomhed, hvis gennemførelsen af de forpligtelser, der følger af kontrakten, garanteres eller på anden vis understøttes af et koncernselskab, eller
b) et koncernselskab, hvis kontrakten indeholder krydsklausuler (cross default),
2) opnå besiddelse af, udøve kontrol over eller gøre en eventuel sikkerhed gældende i ethvert aktiv tilhørende et forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomheder, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed, eller et koncernselskab i forbindelse med kontrakter, der indeholder krydsklausuler (cross default), eller
3) påvirke enhver kontraktlig rettighed, som tilfalder et forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, et forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed, eller ethvert koncernselskab i forbindelse med kontrakter, der indeholder krydsklausuler (cross default).

Det foreslåede har til formål at afværge, at iværksættelse af kriseforebyggelsesforanstaltninger vil påvirke et selskab negativt i relation til bestående aftaler.

Det foreslåede vil medføre, at det ikke vil være muligt for en aftalepart at udøve de opregnede rettigheder, som typisk vil være misligholdelsesbeføjelser, i forbindelse med et aftaleforhold med et selskab, som bliver omfattet af kriseforebyggelsesforanstaltninger.

Det vil være en forudsætning for, at den foreslåede bestemmelse finder anvendelse, at de materielle forpligtelser i henhold til aftalen, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes. Hvis disse forpligtelser ikke overholdes, vil Finanstilsynets iværksættelse af en kriseforebyggelsesforanstaltning efter omstændighederne kunne anses for en fyldestgørelsesgrund eller insolvensbehandling i henhold til aftalen.

Det foreslåede vil implementere artikel 48, stk. 3, i IRRD.

Som foreslået i *§ 225 a, stk. 4,* berører stk. 1-3 ikke en persons ret til at træffe en foranstaltning som nævnt i stk. 3, nr. 1-3, hvis denne rettighed følger af en anden begivenhed end kriseforebyggelsesforanstaltningen eller en begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen heraf.

Det foreslåede vil medføre, at en aftaleparts udøvelse af misligholdelsesbeføjelser kun vil være udelukket i medfør af den foreslåede bestemmelse på grund af iværksættelse af kriseforebyggelsesforanstaltninger eller begivenheder, der er direkte forbundet med iværksættelsen af en kriseforebyggelsesforanstaltning.

Det foreslåede vil implementere artikel 48, stk. 4, i IRRD.

(Til § 225 b)

Det foreslås *i § 225 b, stk. 1,* at for at gøre det lettere at træffe potentielle foranstaltninger i henhold til den foreslåede § 36, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, skal et gruppe 1-forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, et forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed i de tilknyttede aftaler medtage kontraktbestemmelser, hvorved aktionærer, kreditorer eller parter i aftalen om oprettelse af passivet anerkender, at passivet kan være omfattet af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, og indvilliger i at være bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller mortificering, som Finansiel Stabilitets udøvelse af disse beføjelser giver anledning til.

Formålet med det foreslåede er at sikre den beskrevne anerkendelse af Finansiel Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og den bindende virkning heraf, hos aktionærer, hvorved forstås ejere af ethvert ejerskabsinstrument i selskabet, og aftaleparter, når ejerskabsinstrumenterne eller aftalerne er omfattet af lovgivningen i lande uden for EU/EØS. Dette skal gøre det muligt at gennemføre en effektiv afvikling, uanset at et selskab har udstedt ejerskabsinstrumenter til, eller indgået aftaler med, ejere og aftaleparter uden for EU/EØS.

Det foreslåede vil medføre, at forsikringsselskaber, m.v. skal medtage bestemmelser om den beskrevne anerkendelse af Finansiel Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser i selskabets vedtægter, når selskabet foretager målrettede udstedelser af ejerskabsinstrumenter til ejere uden for EU/EØS. Forsikringsselskaber m.v. vil tilsvarende skulle medtage bestemmelser om Finansiel Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser i selskabets aftaler, når selskabet målrettet indgår aftaler med parter uden for EU/EØS. Dette vil dog ikke være tilfældet for så vidt angår passiver, der er undtaget fra nedskrivning og konvertering, jf. den foreslåede § 25, stk. 6, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, jf. den foreslåede stk. 2.

Når der fremgår en bestemmelse i vedtægter og aftaler, hvorefter en ejer eller aftalepart skal anerkende Finansiel Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser og den bindende virkning heraf, er det forventningen, at anvendelsen af disse beføjelser som udgangspunkt vil være bindende over for ejere og aftaleparter i lande uden for EU/EØS i selskabsretlig og kontraktuel forstand. Ejere og aftaleparter forventes derfor som udgangspunkt ikke at kunne få medhold i eventuelle krav mod selskabet som følge af Finansiel Stabilitets udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, når denne i øvrigt sker på et sagligt og juridisk korrekt grundlag. Det vil dog komme an på de konkrete omstændigheder, om der kan rejses krav efter dansk ret. I det omfang lovgivningen i lande uden for EU/EØS indeholder præceptive bestemmelser, som ikke kan fraviges kontraktuelt, vil det bero på en konkret vurdering, om et krav kan gøres gældende i henhold til landets lovgivning. Et krav om indsætning af bestemmelser om Finansiel Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser vil også bidrage til at øge kendskabet til mulige afviklingshandlinger blandt ejere og kreditorer i tredjelande.

Undlader et selskab at indsætte en kontraktbestemmelse i henhold til den foreslåede bestemmelse, forhindrer det ikke Finanstilsynet eller Finansiel Stabilitet i udøvelsen af selve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne. Nedskrivning og konvertering vil således, uanset manglende kontraktbestemmelser herom,

have bindende virkning for selskabet og dets balance, som alene reguleres af gældende dansk ret. Afviklingen vil derfor isoleret set kunne fortsætte uhindret.

Det foreslåede vil implementere artikel 47, stk. 2, 1. afsnit, i IRRD.

Det foreslås i *§ 225 b, stk. 2,* at stk. 1 ikke finder anvendelse på passiver, der er undtaget fra nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. den foreslåede § 25, stk. 6, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Det foreslåede vil medføre, at selskaberne ikke forpligtes til at kræve kontraktmæssig anerkendelse af Finansiel Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser over for sine aftaleparter, når aftalerne er omfattet af § 25, stk. 6, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Undtagelsen omfatter aftaler, eller dele af aftaler, om 1) sikrede passiver, 2) forpligtelser over for kreditinstitutter, investeringsselskaber og forsikringsselskaber, med undtagelse af selskaber, som er del af samme koncern, med en oprindelig løbetid på mindre end syv dage, 3) forpligtelser over for værdipapirafviklingssystemer og operatører heraf samt deltagere i systemerne, eller over for centrale modparter (CCP'er), med en resterende løbetid på mindre end syv dage, 4) visse forpligtelser over for medarbejdere, kommercielle eller handelsmæssige kreditorer, der er nødvendige for at opretholde fortsat drift, skatte- og socialsikringsmyndigheder og forsikringsgarantiordninger, og 5) passiver hidrørende fra obligatorisk ansvarsforsikring for motorkøretøjer.

Det fremgår af det foreslåede *§ 225 b, stk. 3,* at Finanstilsynet kan kræve, at et forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, et EU-moderforsikrings-holdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed forelægger en begrundet juridisk udtalelse fra en uafhængig juridisk ekspert, som bekræfter den retlige håndhævelse og virkning af sådanne kontraktbestemmelser.

Det foreslåede har til formål at sikre, at Finanstilsynet ved selskabets foranstaltning kan få undersøgt virkningen og mulighederne for håndhævelse af en bestemmelse om anerkendelse af Finansiel Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. det foreslåede stk. 1, i et ejerskabsinstrument eller en aftale.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet vil kunne pålægge et selskab at indhente en juridisk udtalelse (legal opinion) fra en uafhængig juridisk ekspert

vedrørende bestemmelserne om anerkendelse af Finansiel Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser i selskabets ejerskabsinstrumenter og aftaler.

Det foreslåede vil implementere artikel 47, stk. 2, 2. afsnit, i IRRD.

Til nr. 76 (Overskriften til § 227 og §§ 227-235, i lov om forsikringsvirksomhed)

§§ 227-235, i lov om forsikringsvirksomhed, regulerer administration af en livsforsikringsvirksomhed.

Det foreslås at ophæve *overskriften* før § 227 og *§§ 227-235.*

Fremover vil Finanstilsynet ikke længere have mulighed for at træffe beslutning om, at forsikringsbestanden i et forsikringsselskab med tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed tages under administration, herunder at udpege en administrator til at varetage administrationen af forsikringsbestanden.

Hvis et forsikringsselskab får økonomiske udfordringer og derfor skal afvikles, vil afviklingen i stedet ske efter reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, forudsat at betingelserne for afvikling er opfyldt, herunder at Finansiel Stabilitet vurderer, at afviklingen vil være i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Gruppe 2-forsikringsselskaber er ikke omfattet af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Afvikling af gruppe 2-forsikringsselskaber vil af den årsag ikke være i offentligheden interesse i medfør af § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Afvikling af gruppe 2-forsikringsselskaber vil således altid ske i medfør af reglerne i lov om forsikringsvirksomhed.

De hidtidige regler om administration af livsforsikringsselskaber erstattes af reglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Loven gennemfører delvist Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber.

Til nr. 77 (Kapitel 20 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

Der er ikke i dag fastsat regler om afviklingsplanlægning for forsikringsselskaber.

Det foreslås at indsætte et nyt kapitel 20 a i lov om forsikringsvirksomhed, som skal indeholde regler om Finanstilsynets og Finansiel Stabilitets afviklingsplanlægning for gruppe 1-forsikringsselskaber på både individuelt niveau og koncernniveau. Reglerne omfatter afviklingsplanernes anvendelsesområde, planernes udarbejdelse, indhold, vedtagelse og ajourføring samt internationalt samarbejde mellem tilsyns- og afviklingsmyndigheder.

(Til § 235 a)

Det foreslås at indsætte et nyt *§ 235 a,* som indeholder regler om Finanstilsynets og Finansiel Stabilitets afviklingsplanlægning for individuelle gruppe 1-forsikringsselskaber.

Det foreslås i *§ 235 a, stk. 1,* at Finanstilsynet skal udarbejde og vedtage en afviklingsplan for hvert gruppe 1-forsikringsselskab, som ikke er en del af en koncern, som er underlagt afviklingsplanlægning i henhold til de foreslåede §§ 235 b og 235 c, og som opfylder betingelserne i stk. 2. Afviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet udarbejder en afviklingsplan, som skal give Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet en forståelse af selskabet og dets kritiske funktioner, at identificere og imødegå hindringer for afvikling, jf. nærmere de foreslåede §§ 235 g og 235 i, og at sikre forberedelse af en eventuel afvikling.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet skal udarbejde og vedtage en afviklingsplan for et enkeltstående forsikringsselskab, når Finanstilsynet vurderer, at de nævnte betingelser i det foreslåede stk. 2, nr. 1 eller 2, er opfyldt. For nærmere om hvilke selskaber, der i det aktuelle marked forventeligt vil være omfattet af reglerne vedrørende afviklingsplaner. Der henvises til pkt. 2.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Afviklingsplanlægning er et væsentligt element i en effektiv afviklingsproces, da det giver Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet mulighed for at forberede afvikling af et selskab, inden det bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende. Et vigtigt element heri er selve afviklingsplanen. En afviklingsplan skal således indeholde en beskrivelse af selskabet, herunder selskabets kritiske funktioner, identificere og adressere eventuelle afviklingshindringer og fastsætte, hvordan selskabet forventes afviklet, hvis det bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og i øvrigt opfylder betingelserne for afvikling, jf. de foreslåede § 235 a, stk. 4-6. Afviklingsplaner understøtter dermed den praktiske gennemførelse af

en afvikling og bidrager til at sikre opfyldelsen af afviklingsmålene. Disse mål er 1) beskyttelsen af forsikringstagere, begunstigedes og skadesanmelderes kollektive interesser, 2) opretholdelse af finansiel stabilitet, navnlig ved at forebygge spredning og opretholde markedsdisciplinen, 3) sikring af videreførelsen af kritiske funktioner og 4) beskyttelse af offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær offentlig finansiel støtte, lov om restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder. Afviklingsplaner understøtter samtidig, at det bliver muligt at afvikle et selskab bedst muligt og med mindst mulig skade for forsikringstagere og det finansielle system i øvrigt.

Udarbejdelsen af afviklingsplanerne vil i praksis ske i et samarbejde mellem Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet i deres egenskab af afviklingsmyndigheder. Finanstilsynet sender de relevante oplysninger til brug for udarbejdelsen af en afviklingsplan til Finansiel Stabilitet. Finansiel Stabilitet udarbejder herefter udkast til afviklingsplanen i samarbejde med Finanstilsynet. Når arbejdet er afsluttet, indstiller Finansiel Stabilitet afviklingsplanen til godkendelse hos Finanstilsynet. Den nærmere tilrettelæggelse af samarbejdet aftales mellem Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet.

Afviklingsplanerne vil ikke være bindende for Finansiel Stabilitet, hvilket vil medføre, at såvel afviklingsstrategien som valget af afviklingsværktøjer eller -beføjelser i en konkret afviklingssituation vil kunne afvige fra det planlagte, hvis de konkrete forhold tilsiger det.

Det forslåede vil implementere artikel 9, stk. 1, 1. pkt., i IRRD.

Efter det foreslåede *§ 235 a, stk. 2,* skal Finanstilsynet udarbejde afviklingsplaner for forsikringsselskaber, for hvilke de efter indstilling fra Finansiel Stabilitet vurderer, at
1) det i forhold til andre forsikringsselskaber er mere sandsynligt, at iværksættelse af en eller flere afviklingsforanstaltninger, jf. § 3, stk. 1, nr. 12, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, vil være i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, i tilfælde af, at forsikringsselskabet bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 199 a, stk. 2, eller
2) forsikringsselskabet udfører en eller flere kritiske funktioner.

Formålet med bestemmelsen er at opstille betingelser for, hvilke selskaber som skal omfattes af afviklingsplanlægning. For nærmere om hvilke selskaber, der i det aktuelle marked forventeligt vil være omfattet af reglerne vedrørende afviklingsplaner. Der henvises til 2.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil medføre, at de nævnte betingelser skal være opfyldt, før der skal udarbejdes en afviklingsplan, jf. det foreslåede stk. 1.

Finanstilsynet skal ved vurderingen som minimum tage hensyn til nødvendigheden af at nå afviklingsmålene, og selskabets størrelse, forretningsmodel, risikoprofil, indbyrdes forbundethed, substituerbarhed og navnlig dets grænseoverskridende virksomhed.

Mindst 40 pct. af det danske marked for henholdsvis livsforsikringer og genforsikring heraf, baseret på forsikringsmæssige bruttohensættelser, og 40 pct. af det danske marked for skadesforsikring og genforsikring heraf, baseret på bruttopræmieindtægter, skal i henhold til IRRD omfattes af reglerne om afviklingsplanlægning. For så vidt angår koncerner, kan datterselskaber tages i betragtning ved beregningen af markedets dækningsgrad, hvis disse datterselskaber er omfattet af koncernafviklingsplanen, jf. den foreslåede § 235 b. Til brug for vurderingen skal Finanstilsynet gennem administrativ praksis fastlægge et niveau for, hvornår kriterierne er opfyldt, som sikrer, at mindst den nævnte andel af selskaber på forsikringsmarkedet bliver omfattet.

Der skal udarbejdes afviklingsplaner for de selskaber, hvor det er mest sandsynligt, at iværksættelse af afviklingsforanstaltninger vil være i offentlighedens interesse, jf. det foreslåede stk. 2, nr. 1.

For så vidt angår kriteriet om udførelse af kritiske funktioner i det foreslåede § 235 a, stk. 2, nr. 2, vil der blive udstedt retningslinjer fra Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), som vil præcisere kriterierne for identifikation af kritiske funktioner. Retningslinjerne vil blive udstedt senest den 29. januar 2027.

Det foreslåede vil implementere artikel 9, stk. 2, 1. og 2. afsnit, i IRRD.

Ifølge det foreslåede *§ 235 a, stk. 3,* finder det foreslåede § 235 a, stk. 1, ikke anvendelse for selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse, medmindre Finanstilsynet efter høring af Finansiel Stabilitet vurderer, at en lille og ikkekompleks virksomhed udgør en særlig risiko på nationalt eller regionalt plan.

Formålet med bestemmelsen er at undtage selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse fra afviklingsplanlægning som udgangspunkt.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kun skal udarbejde og vedtage afviklingsplaner for selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse, når Finanstilsynet efter høring af Finansiel Stabilitet i helt særlige tilfælde vurderer, at en lille og ikkekompleks virksomhed udgør en særlig risiko på nationalt eller regionalt plan.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvornår en lille og ikke-kompleks virksomhed udgør en særlig risiko på nationalt eller regionalt plan. Der vil ved vurderingen kunne lægges vægt på de samme forhold, som er afgørende for, om Finanstilsynet kan træffe beslutning om, at et forsikringsselskab kan gøre brug af forenklede forpligtelser med hensyn til afviklingsplaner eller koncernafviklingsplaner, jf. den foreslåede § 132 k. Det vil sige, at et forsikringsselskab, der ellers ud fra kvantitative kriterier kategoriseres som en lille og ikke-kompleks virksomhed, kan vurderes kvalitativt at udgøre en særlig risiko, pga. forsikringsselskabets selskabsform, risikoprofil, forretningsmodel, kompleksitet, m.v. Den særlige risiko kan også bestå i, at et forsikringsselskab udbyder et nicheprodukt, som er af vigtighed for forsikringsmarkedet. Konsekvensen af, at Finanstilsynet vurderer, at et selskab, uanset at det er lille og ikke-komplekst, udgør en særlig risiko er, at Finanstilsynet vil udarbejde og vedtage en afviklingsplan for forsikringsselskabet, såfremt betingelserne herfor i øvrigt vurderes at være opfyldt, jf. det foreslåede § 235 a, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 132 k, og bemærkningerne hertil for en uddybning af "små og ikkekomplekse virksomheder".

Det foreslåede vil implementere artikel 9, stk. 2, 3. afsnit, i IRRD.

Det foreslåede i *§ 235 a, stk. 4,* fastsætter de grundlæggende elementer, som en afviklingsplan skal indeholde og tage højde for. Det vil derfor skulle fremgå af afviklingsplanerne, hvilke afviklingshandlinger, der skal kunne anvendes, idet der skal tages hensyn til forskellige scenarier. Det vil derudover skulle fremgå, hvordan afviklingshandlingerne kan anvendes i praksis.

Det foreslås i *§ 235 a, stk. 4, nr. 1,* at en afviklingsplan skal indeholde de afviklingshandlinger, som Finansiel Stabilitet kan anvende, hvis forsikringsselskabet opfylder betingelserne for afvikling, jf. de foreslåede § 5 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

En afviklingshandling er en afgørelse om at indlede en afvikling, anvende et afviklingsværktøj eller udøve en eller flere afviklingsbeføjelser på et forsikringsselskab og øvrige omfattede virksomhedstyper. Afviklingsværktøjerne omfatter

værktøjet til solvent porteføljeafvikling, virksomhedssalgsværktøjet, overgangsselskabsværktøjet, nedskrivnings- og konverteringsværktøjet og værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Afviklingsbeføjelserne giver overordnet Finansiel Stabilitet mulighed for at gennemføre en effektiv afvikling bl.a. ved overtagelse af visse ledelsesmæssige beføjelser og visse beføjelser i forhold til forsikringstagere og kapitalejere, jf. i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Det foreslåede nr. 1 vil implementere artikel 9, stk. 1, 2. pkt., i IRRD.

Efter det foreslåede *§ 235 a, stk. 4, nr. 2,* skal en afviklingsplan tage højde for relevante afviklingsscenarier, herunder scenariet, hvor forsikringsselskabets opfyldelse af betingelserne for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. den foreslåede § 199 a, er idiosynkratisk, og scenariet, hvor det finder sted i en periode med generel finansiel ustabilitet eller begivenheder, der berører hele det finansielle system, i forbindelse med beskrivelsen af anvendelsesmulighederne for afviklingsværktøjer- og beføjelser.

Afviklingsplanerne udarbejdes som udgangspunkt på et tidspunkt, hvor selskabet er i normal drift, og hvor der ikke er en krise i selskabet, og hvor afvikling ikke er umiddelbart forestående. I afviklingsplanen skal der derfor opstilles scenarier for afvikling af selskabet under en række forskellige forudsætninger, herunder henholdsvis en idiosynkratisk og en systemisk krise. Det skal for de forskellige scenarier fremgå, hvilke afviklingsværktøjer, der påtænkes anvendt, og hvordan dette kan ske, jf. de foreslåede § 235 a, stk. 3, nr. 1 og 3, ligesom det skal fremgå, hvordan kritiske funktioner kan videreføres i de forskellige scenarier.

Det foreslåede nr. 2 vil implementere artikel 9, stk. 4, i IRRD.

Med forslagets *§ 235 a, stk. 4, nr. 3,* skal en afviklingsplan opstille modeller for, hvordan afviklingsværktøjerne, kan anvendes, og hvordan afviklingsbeføjelserne, der er fastsat i den foreslåede lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, kan udøves på forsikringsselskabet.

Der er med modellerne tale om afviklingsstrategier, dvs. de afviklingsværktøjer og -beføjelser, som vil være relevante for selskabet.

Det foreslåede nr. 3 vil implementere artikel 9, stk. 6, 1. afsnit, 1. pkt., i IRRD.

Det foreslås i *§ 235 a, stk. 5,* at der i afviklingsplanerne ikke må regnes med ekstraordinær offentlig finansiel støtte ud over, hvis det er relevant, anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger.

Det foreslåede vil medføre, at der ikke må planlægges med ekstraordinær offentlig finansiel støtte, ud over fra de nævnte ordninger, hvor det er relevant. Afviklingsplanlægningen skal derfor efter det foreslåede tage udgangspunkt i, at afviklingen af et selskab finansieres af kapitalejerne og kreditorerne, herunder forsikringstagerne.

Det foreslåede vil implementere artikel 9, stk. 4, 2. afsnit, i IRRD.

Ifølge det foreslåede *§ 235 a, stk. 6,* skal afviklingsplanerne indeholde alle af følgende elementer, og hvor det er passende og muligt i kvantificeret form:
1) En sammenfatning af planens vigtigste elementer.
2) Et resumé af de væsentligste ændringer i forsikringsselskabet, der har fundet sted, siden de seneste afviklingsrelaterede oplysninger blev indsendt.
3) En beskrivelse af, hvordan kritiske funktioner og centrale forretningsområder i nødvendigt omfang vil kunne adskilles juridisk og økonomisk fra andre funktioner for at sikre videreførelse, i tilfælde af at forsikringsselskabet bryder sammen.
4) En identifikation af de aktiver, som kan forventes at kunne betragtes som sikkerhedsstillelse.
5) Et skøn over tidsrammen for gennemførelsen af hvert af planens materielle aspekter.
6) En udførlig beskrivelse af den vurdering af afviklingsmuligheder, herunder vurderingen af gennemførligheden og troværdigheden af likvidation ved almindelig insolvensbehandling, der er foretaget i overensstemmelse med den foreslåede § 235 g.
7) En beskrivelse af de foranstaltninger, der kræves i medfør af § 235 i for at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling, som er påpeget ved vurderingen i henhold til § 235 g.
8) En redegørelse for, hvordan afviklingsmuligheder vil kunne finansieres, uden en antagelse om ekstraordinær offentlig finansiel, ud over, når det er relevant, anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger.
9) En udførlig beskrivelse af de forskellige afviklingsstrategier, der vil kunne anvendes, i lyset af de forskellige mulige scenarier og de gældende tidsfrister.
10) En beskrivelse af kritiske indbyrdes afhængighedsforhold.
11) En analyse af afviklingsplanens konsekvenser for forsikringsselskabets medarbejdere, herunder en vurdering af eventuelle omkostninger forbundet hermed,

og en beskrivelse af de planlagte procedurer for høring af medarbejderne under afviklingsprocessen, idet der tages hensyn til nationale systemer for dialog med arbejdsmarkedets parter, hvor dette er relevant.
12) En plan for kommunikation med medierne og offentligheden.
13) En beskrivelse af de aktiviteter og systemer, der har afgørende betydning for opretholdelsen af den fortsatte drift af forsikringsselskabets operationelle procedurer.
14) Hvor det er relevant, udtalelser fra forsikringsselskabet om afviklingsplanen.

Det foreslåede vil medføre, at afviklingsplaner skal indeholde de nævnte punkter. Disse skal være i kvantificeret form, når det er passende og muligt, dvs. at oplysningerne i de tilfælde skal konkretiseres med tal, estimater eller andre kvantitative mål. Afviklingsplanerne vil i øvrigt blive udformet med kvalitative beskrivelser og analyser.

Kravene til afviklingsplanernes indhold er præciseret nærmere i delegerede retsakter, som er udarbejdet af EIOPA og vedtaget af EU-Kommissionen.

Det foreslåede vil implementere artikel 9, stk. 6, 1. afsnit, 2. pkt., i IRRD.

Det foreslås i *§ 235 a, stk. 7,* at Finanstilsynet mindst hvert andet år skal gennemgå og om nødvendigt ajourføre en afviklingsplan, som vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet, og under alle omstændigheder 1) efter væsentlige ændringer, der berører forsikringsselskabets retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for afviklingsplanens effektivitet eller på anden vis vil nødvendiggøre en revision af afviklingsplanen, eller 2) når en væsentlig ændring af forsikringsselskabets finansielle stilling, som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af afviklingsplanen, bliver forudsigelig.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at afviklingsplanerne løbende tilpasses til udviklingen i selskabets forhold, så de forbliver relevante for gennemførelsen af en afvikling.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet forpligtes til at gennemgå og om nødvendigt ajourføre en udarbejdet afviklingsplan mindst hvert andet år og under alle omstændigheder i de tilfælde, der er præciseret i bestemmelsen. Den ajourførte afviklingsplan vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet.

Ajourføringen af afviklingsplanerne vil, ligesom udarbejdelsen af afviklingsplanerne, i praksis ske i et samarbejde mellem Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet i deres egenskab af afviklingsmyndigheder. Der henvises til beskrivelsen af samarbejdet under bemærkninger til det foreslåede § 235 a, stk. 1.

Det foreslåede vil implementere artikel 9, stk. 5, 1. afsnit, i IRRD.

Det foreslås i *§ 235 a, stk. 8,* at et forsikringsselskab, for hvilket der er udarbejdet en afviklingsplan, jf. stk. 1, straks skal meddele Finanstilsynet enhver hændelse, der nødvendiggør en revision af afviklingsplanen. Finanstilsynet meddeler oplysningerne om hændelsen til Finansiel Stabilitet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet altid har ajourførte oplysninger om selskabet til brug for afviklingsplanlægningen.

Det foreslåede vil forpligte et forsikringsselskab til straks at orientere Finanstilsynet om hændelser, som kan have betydning for den afviklingsplan, som Finanstilsynet har udarbejdet og vedtaget for forsikringsselskabet.

Det vil komme an på en konkret vurdering, hvornår en hændelse har betydning for afviklingsplanen. Der vil typisk være tale om større ændringer i selskabets forretningsmodel, organisation eller økonomi og som kan få væsentlige konsekvenser for afviklingsplanens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en ajourføring, jf. det foreslåede stk. 7, som pålægger Finanstilsynet at reagere med hensyn til afviklingsplanlægning og vurdering af afviklingsmuligheder i de nævnte tilfælde. Der vil også kunne være tale om ændringer i forsikringsselskabet, som i væsentlig grad er relateret til de forskellige elementer, der skal indgå i en afviklingsplan, jf. det foreslåede stk. 6, dvs. foranstaltninger til adskillelse og beskyttelse af kritiske funktioner, identifikation af sikkerheder, tidsrammer for afvikling, vurdering og afhjælpning af afviklingshindringer, indbyrdes afhængigheder, visse medarbejderforhold samt opretholdelse af væsentlige operationelle aktiviteter.

Det foreslåede vil implementere artikel 9, stk. 5, 2. afsnit, i IRRD.

Ifølge det foreslåede *§ 235 a, stk. 9,* kan Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet ved udarbejdelsen af afviklingsplaner for EU-dattervirksomheder tage hensyn til den afviklingsstrategi, som de berørte tredjelandsmyndigheder anvender for de koncerner, som disse afviklingsmyndigheder er ansvarlige for.

Det foreslåede vil medføre, at hvis Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet finder, at en sådan afviklingsstrategi er troværdig og gennemførlig, kan Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet på passende vis afspejle denne afviklingsstrategi og dens mulige konsekvenser for det berørte EU-dattervirksomhed i sin afviklingsplan. Dette må ikke bringe opfyldelsen af afviklingsmålene i fare.

Det foreslåede vil implementere artikel 10, stk. 5, i IRRD.

Det fremgår af den foreslåede *§ 235 a, stk. 10,* at Finanstilsynet skal fremsende en sammenfatning af de vigtigste elementer i den vedtagne afviklingsplan, jf. stk. 1 eller 7, til forsikringsselskabet.

Formålet med bestemmelsen er at give selskaberne indsigt i Finanstilsynets afviklingsplanlægning.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet skal fremsende en sammenfatning af den afviklingsplan, som udarbejdes og vedtages efter det foreslåede stk. 1, eller som ajourføres og vedtages efter det foreslåede som skal indeholde afviklingsplanens væsentligste elementer, til forsikringsselskabet.

Afviklingsplanerne vil være et internt værktøj for Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, og en vedtagelse af en udarbejdet eller ajourført afviklingsplan vil ikke udgøre en afgørelse over for forsikringsselskaberne i forvaltningslovens forstand. Det betyder bl.a., at planerne ikke vil være omfattet af forvaltningslovens regler om partshøring og partsaktindsigt. Planerne vil heller ikke være omfattet af offentlighedslovens regler om egenacces og som udgangspunkt heller ikke reglerne om aktindsigt. Selskaberne vil derfor som udgangspunkt ikke kunne få planerne udleveret i deres helhed, men alene i form af en sammenfatning.

Det foreslåede vil implementere artikel 9, stk. 6, 2. afsnit, i IRRD.

Efter det foreslåede *§ 235 a, stk. 11,* skal Finanstilsynet forelægge et udkast til en afviklingsplan eller en ajourført afviklingsplan for et forsikringsselskab, som udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed, for tilsyns- eller afviklingsmyndighederne i værtslandet.

Formålet med bestemmelsen er at give tilsyns- eller afviklingsmyndigheder i et værtsland mulighed for at kommentere på hjemlandets afviklingsplaner med henblik på identifikation af negative konsekvenser i værtslandet.

Værtslandet kan fremsætte en begrundet udtalelse om negative konsekvenser, som afviklingsmyndighederne i hjemlandet kan vælge at følge eller ikke at følge. Hvis hjemlandet ikke tager højde for udtalelsen, kan værtslandet indbringe sagen for EIOPA.

Det foreslåede vil implementere artikel 9, stk. 3, i IRRD.

(Til § 235 b)

Det foreslås at indsætte et nyt *§ 235 b,* som indeholder regler om Finanstilsynets og Finansiel Stabilitets afviklingsplanlægning for koncerner.

Ifølge det foreslåede *§ 235 b, stk. 1,* skal Finanstilsynet, når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed, udarbejde og vedtage en koncernafviklingsplan for en koncern, der er underlagt afviklingsplanlægning på grundlag af betingelserne i § 235 a, stk. 2 eller 3. Koncernafviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet.

Formålet med bestemmelsen er at pålægge Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet som koncernafviklingsmyndighed at udarbejde samlede afviklingsplaner for koncerner for at give overblik over de enkelte selskaber i koncernen og deres koncerninterne afhængigheder samt sikre en koordineret og effektiv anvendelse af afviklingshandlinger i koncernen, herunder på tværs af landegrænser.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet skal udarbejde og vedtage en koncernafviklingsplan, efter indstilling fra Finansiel Stabilitet, for en koncern, der er underlagt afviklingsplanlægning på grundlag af betingelserne i det foreslåede § 235 a, stk. 2 eller 3.

Anvendelsesområdet for det foreslåede er koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er etableret i Danmark, og hvor modervirksomheden er et forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed eller en blandet finansiel moderholdingvirksomhed.

For at det foreslåede kan finde anvendelse, skal betingelserne i det forslåede § 235 a, stk. 2, nr. 1 eller 2, eller stk. 3, være opfyldt for koncernen som helhed. Der henvises til de foreslåede §§ 235 a, stk. 2 og 3, og bemærkningerne hertil. Overført på koncerner indebærer disse betingelser, at det enten skal være i offentlighedens interesse, at koncernen afvikles, at koncernen som helhed udfører en eller flere kritiske funktioner eller, at koncernen opfylder kriterierne i den

foreslåede § 9, stk. 1, nr. 45 om små og ikke komplekse selskaber. Det vil bero på en konkret vurdering, hvornår betingelserne er opfyldt. Det kan efter omstændighederne være tilstrækkeligt, at et enkelt selskab i koncernen opfylder kravene i det foreslåede § 235 a, stk. 2, på individuelt niveau.

Når betingelserne i enten § 235 a, stk. 2, nr. 1 eller 2, eller stk. 3, er opfyldt på koncernniveau, vil reglerne om koncernafviklingsplanlægning finde anvendelse i stedet for de foreslåede regler om individuel afviklingsplanlægning, jf. den foreslåede § 235 a. Reglerne finder anvendelse på nationale koncerner, såvel som koncerner, der opererer på tværs af EU/EØS.

En koncernafviklingsplan er en afviklingsplan, som omfatter alle selskaber i koncernen, herunder ikke-finansielle selskaber. Det foreslåede vil dog kun give adgang til at planlægge afviklingshandlinger over for forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder, moderforsikringsholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder og blandede finansielle moderholdingvirksomheder i koncernen. Hvis en koncern omfatter pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber samt finansielle holdingvirksomheder, som ikke ejer forsikringsselskaber, vil afviklingen af disse virksomhedstyper blive planlagt i medfør af de tilsvarende regler om afviklingsplanlægning i lov om finansiel virksomhed og lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Koncernafviklingsplanerne vil ikke være bindende for Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, hvilket vil medføre, at såvel afviklingsstrategien som valget af afviklingsværktøjer eller -beføjelser i en konkret afviklingssituation vil kunne afvige fra det planlagte, hvis de konkrete forhold tilsiger det.

Det foreslåede vil implementere artikel 10, stk. 1, i IRRD.

Det foreslås i *§ 235 b, stk. 2,* at Finanstilsynet kan udarbejde og vedtage en afviklingsplan, jf. den foreslåede § 235 a, for en dattervirksomhed, som er et forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed eller en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, hvis der ikke findes en koncernafviklingsplan. Afviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet har mulighed for at gennemføre individuel afviklingsplanlægning for dattervirksomheder, hvis der ikke er gennemført afviklingsplanlægning på koncernniveau.

Det foreslåede vil omfatte dattervirksomheder, som er etableret i Danmark. Skulle der undtagelsesvist ikke foreligge en koncernafviklingsplan, f.eks. fordi den ikke er blevet udarbejdet eller færdiggjort, eller fordi der ikke kan opnås enighed om et udkast til en koncernafviklingsplan blandt de involverede myndigheder, vil det foreslåede medføre, at Finanstilsynet vil kunne udarbejde og – efter indstilling fra Finansiel Stabilitet – vedtage en individuel afviklingsplan, jf. den foreslåede § 235 a, for de omfattede selskaber. Betingelserne i den foreslåede § 235 a for udarbejdelse af individuelle afviklingsplaner vil i så fald skulle være opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af, at det i udgangspunktet vil være den konsoliderede afviklingsmyndighed, som vil udarbejde en koncernafviklingsplan, der omfatter alle selskaber i koncernen, herunder datterselskaber i andre EU/EØS-lande.

Det foreslåede vil implementere artikel 10, stk. 4, i IRRD.

Med forslaget til *§ 235 b, stk. 3,* foreslås det at indsætte en bestemmelse, som fastlægger de grundlæggende elementer, som en koncernafviklingsplan skal indeholde og tage højde for.

Det foreslåede vil medføre, at koncernafviklingsplanerne skal indeholde og tage højde for disse elementer.

Det foreslås i *nr. 1,* at en koncernafviklingsplan skal fastlægge afviklingshandlinger, der skal foretages overfor hvert selskab i koncernen, hvor foranstaltninger vil være nødvendige for at sikre videreførelsen af kritiske funktioner.

For hvert selskab i koncernen, der vil kunne afvikles i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, vil der derfor skulle foretages en vurdering af, om selskabet har kritiske funktioner, der skal videreføres, hvis selskabet skal afvikles. Hvis selskabet har kritiske funktioner, vil det skulle vurderes, hvilken afviklingshandling, der vil være relevant at anvende.

Ved »foranstaltninger« forstås alene afviklingshandlinger og ikke de foranstaltninger, som Finanstilsynet kan træffe i medfør af § 220 i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslåede nr. 1 vil implementere artikel 10, stk. 2, litra a, i IRRD.

Efter det foreslåede *nr. 2,* skal en koncernafviklingsplan undersøge, hvorvidt afviklingsværktøjer og afviklingsbeføjelser, kan anvendes på en koordineret måde i koncernen og identificere potentielle hindringer herfor.

Det vil således skulle vurderes, om de valgte afviklingsværktøjer og -beføjelser for de enkelte selskaber i koncernen kan udøves koordineret, og om der er hindringer herfor. De enkelte selskaber vil kunne omfattes af forskellige afviklingsværktøjer og -beføjelser. Hvis det er tilfældet, vil det være nødvendigt at vurdere konsekvenserne ved dette, herunder om det vil medføre et resultat, som vil være uhensigtsmæssigt for gennemførelsen af en effektiv afvikling.

Det foreslåede nr. 2 vil implementere artikel 10, stk. 2, litra b, i IRRD.

Med det foreslåede *nr. 3,* skal en koncernafviklingsafviklingsplan for en koncern, der også omfatter selskaber, som er etableret i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, påpege passende muligheder for samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i de pågældende lande samt konsekvenserne for afvikling i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Mulighederne for samarbejde og koordinering med relevante myndigheder i tredjelande, som har ansvar for det finansielle område, herunder tilsyns- og afviklingsmyndigheder, vil skulle undersøges og beskrives i koncernafviklingsplanen. Derudover vil der skulle foretages en vurdering af de konsekvenser, som det vil have for en afvikling af den del af koncernen, der er beliggende inden for EU/EØS, at en del af koncernen er beliggende i et eller flere tredjelande og er underlagt lovgivningen og myndighederne i disse tredjelande.

Det foreslåede nr. 3 vil implementere artikel 10, stk. 2, litra c, i IRRD.

Det fremgår af det foreslåede i *nr. 4,* at en koncernafviklingsplan skal afdække foranstaltninger, herunder juridisk og økonomisk udskillelse af bestemte funktioner eller forretningsområder, som er nødvendige for at lette koncernafviklingen, idet der tages hensyn til koncerninterne afhængighedsforhold.

Koncernafviklingsplanen vil dermed skulle afdække foranstaltninger, som er nødvendige for at lette koncernafviklingen. I den forbindelse vil det skulle vurderes, om der er bestemte funktioner eller forretningsområder, hvor det vil være nødvendigt at foretage en juridisk og økonomisk udskillelse for at lette koncernafviklingen. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis bestemte forretningsområder

eller interne servicefunktioner er fordelt over flere selskaber i koncernen, og der som led i afviklingsplanlægningen er identificereret et behov for at samle sådanne funktioner ét sted i koncernen. Der skal ved afdækningen tages hensyn til koncerninterne afhængighedsforhold.

Ved »foranstaltninger« forstås f.eks. den nævnte samling af aktiviteter og andre tiltag, som vil lette koncernafviklingen. Der vil således ikke være tale om de foranstaltninger, som Finanstilsynet kan træffe i medfør af § 220 i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslåede nr. 4 vil implementere artikel 10, stk. 2, litra d, i IRRD.

Det fremgår af det foreslåede *nr. 5,* at en koncernafviklingsplan skal angive tilgængelige finansieringsressourcer med henblik på at finansiere koncernafviklingshandlingerne og, når der er behov for at anvende forsikringsgarantiordninger og eventuelle finansieringsordning, opstille principper for deling af ansvaret for nævnte finansiering mellem finansieringskilder i forskellige medlemsstater, uden at der regnes med ekstraordinær offentlig finansiel støtte.

En koncernafviklingsplan vil dermed skulle beskrive, hvordan en afvikling skal finansieres.

Det foreslåede nr. 5 vil implementere artikel 10, stk. 2, litra e, i IRRD.

Ifølge det foreslåede *nr. 6* skal koncernafviklingsplaner indeholde de elementer, der er fastsat i det foreslåede § 235 a, stk. 6.

Der vil derfor skulle udarbejdes en beskrivelse af de elementer, der fremgår af bestemmelsen, som vurderes at være relevante for anvendelsen af afviklingsværktøjer og -beføjelser på selskaber i koncernen. Beskrivelsen vil skulle følge kravene til individuelle afviklingsplaner, men være tilpasset til koncernforhold i relevant omfang.

Det foreslåede nr. 6 vil implementere artikel 10, stk. 2, litra f, i IRRD.

Det foreslås i *§ 235 b, stk. 4,* at Finanstilsynet mindst hvert andet år skal gennemgå og om nødvendigt ajourføre en koncernafviklingsplan, som vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet, og under alle omstændigheder
1) efter ændringer, der berører koncernens, herunder eventuelle koncernselskabers, retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller finansielle

stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggøre en ændring af koncernafviklingsplanen, eller
2) når en væsentlig ændring af koncernens finansielle stilling, som kan få væsentlige konsekvenser for koncernafviklingsplanens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af koncernafviklingsplanen, bliver forudsigelig.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at koncernafviklingsplanerne løbende tilpasses til udviklingen i koncernens forhold.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet forpligtes til at gennemgå og om nødvendigt ajourføre en udarbejdet koncernafviklingsplan mindst hvert andet år, og under alle omstændigheder i de tilfælde, der er nævnt i nr. 1 og 2. Den ajourførte koncernafviklingsplan vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet.

Ajourføringen af koncernafviklingsplanerne vil, ligesom udarbejdelsen af afviklingsplanerne, i praksis ske i et samarbejde mellem Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet i deres egenskab af koncernafviklingsmyndighed. Der henvises til det foreslåede § 235 a, stk. 1, og bemærkningerne hertil for beskrivelsen af samarbejdet.

Det foreslåede vil implementere artikel 11, stk. 3, i IRRD.

Det foreslås i *§ 235 b, stk. 5,* at Finanstilsynet skal fremsende de vedtagne koncernafviklingsplaner med eventuelle ændringer, jf. stk. 1 eller stk. 4, til
1) de berørte tilsynsmyndigheder,
2) den relevante afviklingsmyndighed, der er udpeget i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, hvis koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat, og
3) den kompetente myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, hvis koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat.

Formålet med bestemmelsen er at orientere relevante myndigheder om de udarbejdede eller ajourførte koncernafviklingsplaner, herunder på tværs af myndigheder på det finansielle område.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal fremsende den koncernafviklingsplan, som er udarbejdet og vedtaget efter den foreslåede stk. 1, eller som er

ajourført og vedtaget efter den foreslåede stk. 4, til de myndigheder, der er nævnt i nr. 1-3. Mens nr. 1 henviser til berørte myndigheder, som fører tilsyn med forsikringsselskaber, henviser nr. 2 til berørte afviklingsmyndigheder for så vidt angår kreditinstitutter og investeringsselskaber i koncernen. Nr. 3 henviser tilsynsmyndigheder for så vidt angår kreditinstitutter.

Det foreslåede vil implementere artikel 10, stk. 3, i IRRD.

(Til § 235 c)

Det foreslås i *§ 235 c, stk. 1,* at de øverste modervirksomheder skal indsende de oplysninger, der kan være påkrævet i medfør af den foreslåede § 235 d, til Finanstilsynet, når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed. Disse oplysninger vedrører den øverste modervirksomhed og i nødvendigt omfang hvert af koncernselskaberne, herunder et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en blandet EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed.

Det foreslåede vil medføre en pligt for de øverste modervirksomheder til at indsende de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelse og ajourføring af koncernafviklingsplaner til Finanstilsynet efter anmodning, når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed. Et selskab vil tilsvarende kunne blive anmodet om at indsende oplysninger vedrørende øvrige selskaber i koncernen. Der vil være tale om oplysningerne i medfør af den foreslåede § 235 d, dvs. opdaterede oplysninger om selskabet, som Finanstilsynet ikke allerede er i besiddelse af.

De øverste modervirksomheder kan være forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder, moderforsikringsholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder, blandede finansielle moderholdingvirksomheder, EU-moderforsikringsholdingvirksomheder, blandede EU-moderforsikringsholdingvirksomheder, som er etableret i Danmark, og som er den øverste modervirksomhed i en koncern.

Det foreslåede vil implementere artikel 11, stk. 1, 1. afsnit, i IRRD.

Efter den foreslåede *§ 235 c, stk. 2,* skal Finanstilsynet, under forudsætning af, at de fortrolighedskrav, der er fastsat i §§ 285, 288, 289 og 290, er opfyldt, videresende de i henhold til stk. 1 relevante indsendte oplysninger til

1) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA),
2) De afviklingsmyndigheder, som er medlemmer af afviklingskollegiet, og
3) De relevante tilsynsmyndigheder, som er medlemmer af eller deltager i tilsynskollegiet, jf. artikel 248, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslåede vil medføre en pligt for Finanstilsynet til at fremsende relevante oplysninger til de nævnte myndigheder til brug for udarbejdelsen af en koncernafviklingsplan, jf. den foreslåede § 235 b. Det foreslåede skal ses i lyset af, at Finanstilsynet sammen med de nævnte myndigheder vil være medlemmer af et afviklingskollegium, jf. den foreslåede § 235 l, og at udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen vil skulle ske i samarbejde med, eller efter høring af de øvrige medlemmer af kollegiet, jf. det foreslåede § 235 c, stk. 3, idet afviklingskollegiet skal varetage koncernafviklingsplanlægningen, jf. det foreslåede § 235 l, stk. 1.

Det vil være en forudsætning for udvekslingen af fortrolige oplysninger, at fortrolighedskravene i §§ 285, 288 og 289 er opfyldt. Udvekslingen af fortrolige oplysninger vil således kræve, at videregivelsen sker som led i koncernafviklingsplanlægningen. Videregivelse af oplysninger modtaget fra en anden myndighed vil derudover kræve samtykke fra den afgivende myndighed.

Det foreslåede vil implementere artikel 11, stk. 1, 2. afsnit, i IRRD.

Det foreslås i *§ 235 c, stk. 3,* at når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed, skal Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiel Stabilitet i afviklingskollegier udarbejde og ajourføre en koncernafviklingsplan, jf. § 235 b, stk. 1 og 4, i samarbejde med de afviklingsmyndigheder, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, og efter høring af de berørte tilsynsmyndigheder, jf. stk. 2, nr. 3.

Det foreslåede vil medføre en pligt for Finanstilsynet til, når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed og der er oprettet et afviklingskollegium, at høre berørte tilsynsmyndigheder og samarbejde med myndighederne i afviklingskollegiet om udarbejdelsen eller ajourføringen af en koncernafviklingsplan, jf. § 235 b, stk. 1 og 4.

Det foreslåede vil implementere artikel 11, stk. 2, 1. pkt., i IRRD.

Ifølge det foreslåede *§ 235 c, stk. 4,* kan Finanstilsynet, under iagttagelse af de fortrolighedskrav, som er fastsat i §§ 285 og 289, inddrage

afviklingsmyndighederne i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, i hvis jurisdiktioner koncernen har etableret datterselskaber, som er forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder eller væsentlige filialer, i udarbejdelsen og ajourføringen af en koncernafviklingsplan, jf. det foreslåede § 235 b, stk. 1 og 4.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage afviklingsmyndigheder fra tredjelande, hvis dele af en koncern er beliggende i et tredjeland, når der udarbejdes eller ajourføres en koncernafviklingsplan, jf. § 235 b, stk. 1 og 4.

Det vil være en forudsætning for udvekslingen af fortrolige oplysninger, at fortrolighedskravene i §§ 285, 288 og 286 er opfyldt. Udveksling af fortrolige oplysninger vil således kræve, at de pågældende tredjelandsmyndigheder er underlagt en tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 285 i lov om forsikringsvirksomhed, og at oplysningerne er nødvendige for tredjelandsmyndighedernes varetagelse af afviklingsfunktioner, der skal svare til funktionerne i IRRD. Videregivelse af oplysninger modtaget fra en anden medlemsstat vil derudover kræve samtykke fra den afgivende myndighed og må kun videregives til formål, der er godkendt af denne. Udveksling af personoplysninger med tredjelandsmyndigheder vil skulle ske i overensstemmelse med gældende persondataret i Den Europæiske Union og Danmark.

Det foreslåede vil implementere artikel 11, stk. 2, 2. pkt., i IRRD.

Det fremgår af det foreslåede *§ 235 c, stk. 5,* at vedtagelsen af en koncernafviklingsplan skal ske i form af en fælles afgørelse som nævnt i den foreslåede § 235 k, som er truffet af koncernafviklingsmyndigheden og af afviklingsmyndighederne for datterforsikringsselskaberne og for et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en blandet EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed.

Det foreslåede vil medføre, at en koncernafviklingsplan, jf. § 235 b, som er udarbejdet af Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet som koncernafviklingsmyndighed, skal vedtages som en fælles beslutning blandt de nævnte myndigheder, jf. § den foreslåede § 235 k, når der er opfattet et afviklingskollegium.

Hvis der ikke kan opnås enighed om en fælles beslutning senest fire måneder efter Finanstilsynets fremsendelse af oplysninger til brug for udarbejdelsen eller ajourføringen af koncernafviklingsplanen, kan Finanstilsynet træffe sin egen

afgørelse om koncernafviklingsplanen, som vil være bindende, jf. § den foreslåede § 235 k, stk. 2 og 3.

Det foreslåede vil implementere artikel 11, stk. 4, i IRRD.

(Til § 235 d)

Det foreslås i *§ 235 d, stk. 1,* at Finanstilsynet kan kræve, at et gruppe 1-forsikringsselskab eller det øverste moderselskab samarbejder med Finanstilsynet i nødvendigt omfang i udarbejdelsen af afviklingsplaner eller koncernafviklingsplaner, herunder giver Finanstilsynet alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udarbejde og iværksætte afviklingsplaner eller koncernafviklingsplaner.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet kan få adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udarbejde effektive afviklingsplaner eller koncernafviklingsplaner.

Den foreslåede bestemmelse stiller krav om, at forsikringsselskaberne eller øverste modervirksomheder skal samarbejde med Finanstilsynet i processen om udarbejdelsen af afviklingsplaner, hvor det vurderes at være relevant. Dette betyder at selskaberne skal stille relevante oplysninger til rådighed, i det omfang Finanstilsynet har brug for dem. Finanstilsynet indhenter i dag en række oplysninger som led i sine tilsynsopgaver, f.eks. oplysninger om kapitalforhold, hensættelser og solvens mv. Finanstilsynet er dermed i besiddelse af en række oplysninger, som kan være relevante i forbindelse med udarbejdelse af afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner. Disse oplysninger vil blive inddraget i udarbejdelsen af afviklingsplaner, men der kan være situationer, hvor det er nødvendigt at få suppleret disse oplysninger.

Finanstilsynet får som udgangspunkt alene beføjelse til at anmode om oplysninger hos gruppe 1-forsikringsselskaber, der ikke kan gøre brug af forenklede forpligtelser. Undtagelsesvist vil Finanstilsynet dog kunne anmode om oplysninger, hos gruppe 1-forsikringsselskaber, der kan gøre brug af forenklede forpligtelser. I disse tilfælde vil det være en forudsætning, at der er særlige grunde, der taler for at bede forsikringsselskabet om at give oplysninger til Finanstilsynet til brug for udarbejdelsen af afviklingsplaner. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis selskabets solvensmæssige situation forværres betydeligt.

Det er Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, der udarbejder afviklingsplanerne for selskaberne, og selskaberne kan derfor ikke anmodes om at udarbejde hele

eller dele af afviklingsplanen eller koncernafviklingsplanen, men det kan i visse situationer være nødvendigt, at selskaberne bidrager til udarbejdelsen via et samarbejde med Finanstilsynet.

EIOPA vil senest den 29. juli 2026 udarbejde et udkast til en delegeret retsakt, som nærmere vil fastsætte procedurer, standardformulerer og -skabeloner for forelæggelse af oplysninger for afviklingsmyndighederne, og som vil blive vedtaget af Kommissionen.

Det foreslåede vil implementere artikel 12, stk. 1, i IRRD.

(Til § 235 e)

Ifølge den foreslåede *§ 235 e,* må et gruppe 1-forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, et forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed ikke have bestemmelser i sine vedtægter eller stiftelsesdokumenter, som indeholder proceduremæssige hindringer for konverteringen af passiver til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, jf. § 30 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder, herunder fortegningsrettigheder for aktionærer eller krav om aktionærernes samtykke til en udvidelse af kapitalen.

Det foreslåede vil medføre, at de omfattede selskaber ikke må have bestemmelser i sine vedtægter eller stiftelsesdokumenter, som potentielt kan hindre en hurtig og effektiv konvertering af passiver til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter.

Bestemmelsen vil f.eks. finde anvendelse på fortegningsrettigheder for aktionærer og tredjemand, når fortegningsrettighederne omfatter den gældskonvertering, som vil finde sted, når konverteringsværktøjet anvendes. Fortegningsrettigheder, som alene omfatter kontante kapitalforhøjelser, mens selskabet er i normal drift, vil således ikke være omfattet af bestemmelsen.

Derudover vil bestemmelsen f.eks. finde anvendelse på krav om aktionærernes eller tredjemands samtykke til en udvidelse af kapitalen, når kravet også vil finde anvendelse efter iværksættelse af afviklingsforanstaltninger over for selskabet.

Bestemmelsen indeholder ikke en udtømmende regulering af, hvad der udgør proceduremæssige hindringer for konverteringen af passiver til

ejerskabsinstrumenter i et selskabs vedtægter og stiftelsesdokument, men de tilfælde, der udtrykkeligt nævnes, vurderes at være de mest oplagte. Det vil således komme an på en konkret vurdering, om en hindring for konvertering af passiver er til stede i selskabet.

Det foreslåede vil implementere artikel 41, stk. 2, i IRRD.

(Til § 235 f)

Det foreslås i *§ 235 f, stk. 1,* at et gruppe 1-forsikringsselskab, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed, et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel holdingvirksomhed, en moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, i alle finansielle kontrakter, som det indgår, og som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, skal indføre bestemmelser, i henhold til hvilke parterne anerkender 1) at den finansielle kontrakt kan blive underlagt Finansiel Stabilitets udøvelse af en beføjelsen til at suspendere eller begrænse rettighederne og forpligtelserne i §§ 39-41 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, og 2) at de er bundet af kravene i § 38 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Formålet er at sikre, at Finansiel Stabilitets suspensions- og begrænsningsbeføjelser kan finde anvendelse i relation til finansielle kontrakter, som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland.

Parter, der indgår en finansiel kontrakt, der er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, vil ikke nødvendigvis være opmærksomme på f.eks. Finansiel Stabilitets beføjelser til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser i relation til en finansiel kontrakt indgået af et selskab nævnt ovenfor. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der i sådanne finansielle kontrakter er aftalt, at forpligtelser og rettigheder, som kontrakten omhandler, kan gøres til genstand for Finansiel Stabilitets beføjelser m.v., og herved skabe klarhed for de kontraherende parter.

Parterne skal derfor som følge af den forslåede bestemmelse skriftligt aftale, at kontrakten kan gøres til genstand for Finansiel Stabilitets beføjelse til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser efter § 39 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Finansiel Stabilitet kan i medfør af § 39 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber suspendere betalings- og leveringsforpligtelser i henhold til en kontrakt, som et selskab under afvikling har indgået. Finansiel Stabilitet kan

derudover begrænse muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende vedrørende aktiver i et selskab under afvikling, jf. § 40 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, og suspendere kontraktretlige opsigelsesrettigheder, jf. § 41 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Med indførelsen af en kontraktbestemmelse som foreslået sikres der klarhed om, at de nævnte beføjelser kan finde anvendelse i relation til de finansielle kontrakter, som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland.

Parterne skal desuden anerkende i kontrakten, at parterne i relation til den finansielle kontrakt er bundet af § 38 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

§ 38 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber angiver, hvilken virkning det har i relation til et selskabs kontrakter, at Finansiel Stabilitet foretager afviklingsforanstaltninger i relation til det pågældende selskab. Afviklingsforanstaltninger giver ikke i sig selv selskabets kontraktpart mulighed for bl.a. at ophæve kontrakten, hvis selskabet under afvikling i øvrigt opfylder kontraktens materielle forpligtelser, herunder f.eks. levering-og betalingsforpligtelser. En suspension eller begrænsning i henhold til §§ 39-41 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber udgør ikke en manglende opfyldelse af en kontraktlig forpligtelse.

Med indførelsen af en kontraktbestemmelse sikres det, at der ikke opstår tvivl om, at § 38 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber fastslår virkningen af afviklingsforanstaltninger i relation til finansielle kontrakter, som selskabet under afvikling indgår, og som omfattes af lovgivningen i et tredjeland.

Det foreslåede vil implementere artikel 52, stk. 1, i IRRD.

Det foreslås i *§ 235 f, stk. 2,* at forpligtelsen i det foreslåede stk. 1 finder anvendelse på alle finansielle kontrakter, som
1) skaber en ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse og
2) indeholder bestemmelser om udøvelse af en eller flere opsigelsesrettigheder eller rettigheder til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, som §§ 38-41 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber ville finde anvendelse på, hvis den finansielle kontrakt var omfattet af denne lov.

At bestemmelsen alene gælder i forhold til finansielle kontrakter, der enten skaber en ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse,

indebærer, at selskabet skal sikre, at der indføres en bestemmelse, som anført i stk. 1, både i nye kontrakter, der indgås, men også i allerede eksisterende kontrakter, i forbindelse med at der sker en væsentlig ændring heraf. Om en ændring af en kontrakt er væsentlig, vil bero på en konkret vurdering.

Det foreslåede vil implementere artikel 52, stk. 3, i IRRD.

Det foreslås i *§ 235 f, stk. 3,* at det forhold, at et gruppe 1-forsikringsselskab, EU-moderforsikringsholdingvirksomhed, blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed, moderforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomhed, blandet finansiel holdingvirksomhed, moderforsikringsholdingvirksomhed og blandet finansiel moderholdingvirksomhed, i sine finansielle kontrakter ikke medtager de kontraktbestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, ikke forhindrer Finansiel Stabilitet i at udøve de beføjelser, der er omhandlet i §§ 38-41 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber i forbindelse med disse finansielle kontrakter.

Formålet med bestemmelsen er at give Finansiel Stabilitet adgang til at kunne udøve sine beføjelser til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber i relation til en kontrakt omfattet af lovgivningen i et tredjeland, uanset om selskabet har aftalt en kontraktbestemmelse som den, der er foreslået i § 235 f, stk. 1.

Bestemmelsen vil samtidig sikre, at der ikke er tvivl om, at §§ 38-41 lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber finder anvendelse i relation til finansielle kontrakter omfattet af lovgivningen i et tredjeland, uanset om den pågældende kontrakt opfylder kravet i det foreslåede § 235 f, stk. 1, dvs. kravet om bl.a., at et forsikringsselskab skal indføre kontraktbestemmelse om Finansiel Stabilitets adgang til suspension og begrænsning af kontrakten.

Det foreslåede vil implementere artikel 52, stk. 4, i IRRD.

(Til § 235 g)

Det foreslås i *§ 235 g, stk. 1,* at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet skal vurdere, i hvilket omfang gruppe 1-forsikringsselskaber, som ikke er en del af en koncern, kan afvikles, uden en antagelse om eventuel ekstraordinær offentlig finansiel støtte, ud over, hvor det er muligt og relevant, anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af finansieringsordningen.

Formålet med det foreslåede er at identificere hindringer for afvikling af selskaber med henblik på afhjælpning eller fjernelse af væsentlige hindringer, jf. den foreslåede § 235 i.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet skal vurdere afviklingsmulighederne for selskaber, som ikke er en del af en koncern. Hvis et selskab indgår i en koncern, skal Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet lave en tilsvarende vurdering efter det foreslåede § 235 h om vurdering af afviklingsmuligheder for koncerner.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at selskaber skal være indrettet på en måde, som understøtter en troværdig og gennemførlig afvikling, og som ikke medfører væsentlige hindringer herfor. Der henvises til beskrivelsen heraf i pkt. 2.1.5.3 i de almindelige bemærkninger.

Et selskab anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt at likvidere dette selskab ved almindelig insolvensbehandling, eller hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndigheden afvikler et selskab ved anvendelse af afviklingsværktøjer og udøvelse af afviklingsbeføjelser.

Når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet foretager vurderingen, skal de som minimum inddrage følgende aspekter af muligheder for afvikling:

1. Driftskontinuitet
   a) i hvilket omfang alle relevante interne og eksterne, finansielle og driftsmæssige indbyrdes afhængighedsforhold er blevet identificeret ved henvisning til alle relevante tjenester og roller, herunder medarbejdere, og henført til retlige enheder, kritiske funktioner, centrale forretningsområder og relaterede kontraktlige ordninger,
   b) i hvilket omfang der er indført passende driftsmæssige ordninger for at sikre kontinuitet i de relevante tjenester, som er nødvendige for at opretholde kritiske funktioner, og de centrale forretningsområder, der er nødvendige for en effektiv gennemførelse af en afviklingshandling og enhver efterfølgende omstrukturering, navnlig ved at lette mulige overførsler af aktiver, rettigheder eller passiver, roller og medarbejdere,
   c) i hvilket omfang risiciene for driftskontinuitet i forbindelse med afvikling er blevet grundigt vurderet, herunder kvalitative og kvantitative oplysninger, der gør det muligt at identificere de relevante tjenesters kritiske karakter, herunder indvirkningen af afbrydelse eller ophør af relevante tjenester i forbindelse med afvikling og deres substituerbarhed og

d) i hvilket omfang risiciene for driftskontinuitet er blevet effektivt afbødet, og tilstedeværelsen af foranstaltninger til forbedring af afviklingsberedskabet, herunder med hensyn til håndhævelse af kontinuitetsordninger med eksterne tredjepartsudbydere af relevante tjenester.

2. Adgang til finansielle markedsinfrastrukturer

i hvilket omfang selskaber eller koncerner har indført de nødvendige processer og ordninger for at opretholde adgang forud for, under og efter afvikling til finansielle markedsinfrastrukturer og til betalings-, clearing-, afregnings- og depottjenester, der ydes af formidlere.

3. Adskillelsesmulighed

a) i hvilket omfang selskaber eller koncerner har identificeret, mindsket og om nødvendigt fjernet kilder til unødig kompleksitet i deres struktur og informationssystemer, som udgør en risiko for gennemførelsen af en afviklingshandling, navnlig med henblik på at lette adskillelsen og overførslen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder og

b) i hvilket omfang en erhverver eller køber står til rådighed for det pågældende selskabs portefølje eller forretning.

4. Tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet

a) i hvilket omfang der findes tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, og vurdering af, om denne kapacitet er tilstrækkelig til at gennemføre afviklingsplanen, herunder tilgængelighed af forsikringsgarantiordninger eller finansieringsordninger og troværdighed af, at indehaveren af tabsabsorberingskapacitet vil være i stand til at absorbere tab,

b) i hvilket omfang der findes fyldestgørende ordninger for at sikre grænseoverskridende anerkendelse og effektivitet af afviklingshandlinger og

c) i hvilket omfang der findes fyldestgørende styringsordninger, interne processer og ledelsesinformationssystemer til at støtte den operationelle gennemførelse af nedskrivningen eller konverteringen, herunder til at støtte overførslen af porteføljer.

5. Likviditet og finansiering i forbindelse med afvikling

a) i hvilket omfang selskabets eller koncernens forretningsmodel kan give anledning til likviditetsbehov i forbindelse med afvikling og

b) i hvilket omfang der findes processer og kapaciteter til at i) anslå likviditets- og finansieringsbehov i forbindelse med gennemførelse af afviklingsstrategien, ii) måle og indberette likviditetsstillingen i forbindelse med afvikling og iii) identificere og mobilisere tilgængelig sikkerhedsstillelse, som kan anvendes til at opnå finansiering under og efter afvikling.

6. Informationssystemer og datakrav

i hvilket omfang selskaber eller koncerner har indført passende ledelsesinformationssystemer, værdiansættelseskapacitet og teknologisk

infrastruktur for at kunne tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for i) udarbejdelse og opretholdelse af afviklingsplaner, ii) foretagelse af en rimelig, forsigtig og realistisk værdiansættelse og iii) effektiv anvendelse af afviklingshandlinger, også under hastigt skiftende forhold.

7. Kommunikation
   I hvilket omfang selskaber eller koncerner har indført kommunikationsplaner for at sikre rettidig, solid og konsekvent kommunikation til relevante interessenter og for at støtte gennemførelsen af afviklingshandlingen samt styringsordninger for at sikre en effektiv gennemførelse af disse planer.
8. Styring
   I hvilket omfang der findes solide styringsprocesser, som letter forberedelsen og gennemførelsen af en afviklingshandling, herunder i) rettidig og nøjagtig tilvejebringelse af relevante oplysninger regelmæssigt og ad hoc, ii) effektivt tilsyn under afviklingsplanlægning og i kriser og iii) effektiv beslutningstagning på afviklingstidspunktet.
9. Troværdighed og indvirkning
   a) i hvilket omfang den pågældende afviklingshandling når afviklingsmålene og er troværdig, herunder evaluering af de sandsynlige indvirkninger på forsikringstagere, kreditorer, modparter og medarbejdere,
   b) i hvilket omfang indvirkningen af selskabets eller koncernens afvikling på realøkonomien eller den finansielle stabilitet kan vurderes på fyldestgørende vis og afsmittende virkninger begrænses, idet der tages hensyn til mulige foranstaltninger, som tredjelandsmyndigheder måtte træffe og
   c) i hvilket omfang der findes ordninger og midler, der kan lette afvikling i tilfælde af koncerner, som har datterselskaber etableret i forskellige jurisdiktioner.

Der vil derudover blive udstedt retningslinjer fra EIOPA, som nærmere vil præcisere de forhold og kriterier, der skal indgå ved vurderingen af et selskabs afviklingsmuligheder. Retningslinjerne vil blive udstedt senest den 29. januar 2027.

Det foreslåede vil implementere artikel 13, stk. 1, og stk. 3, i IRRD.

Ifølge det foreslåede *§ 235 g, stk. 2,* foretager Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet den vurdering af afviklingsmuligheder, der er nævnt i stk. 1 samtidig med og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af afviklingsplanen i henhold til § 235 a, stk. 1 og 7.

Processen for samarbejdet mellem Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplanerne, som beskrevet i bemærkningerne til det foreslåede § 235 a, stk. 1, bør tilsvarende finde anvendelse for samarbejdet om vurderingen af afviklingsmuligheder.

Det foreslåede vil implementere artikel 13, stk. 3, 1. pkt., IRRD.

Ifølge det foreslåede *§ 235 g, stk. 3,* kan Finanstilsynet med henblik på vurderingen af afviklingsmuligheder anmode selskaber om at forelægge alle nødvendige oplysninger.

Det foreslåede vil medføre, at selskaberne forpligtes til at forelægge alle nødvendige oplysninger, der skal bruges til vurderingen af afviklingsmuligheder for Finanstilsynet, som deler oplysningerne med Finansiel Stabilitet. Som udgangspunkt vil Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet dog foretage vurderingen vedrørende potentielle afviklingshindringer på baggrund af den information, der allerede er tilgængelig for afviklingsmyndighederne.

Det foreslåede vil implementere artikel 13, stk. 4, i IRRD.

(Til § 235 h)

Ifølge det foreslåede *§ 235 h, stk. 1,* skal Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet når de er er koncernafviklingsmyndighed, sammen med afviklingsmyndighederne for datterselskaber, etableret i Danmark, samt efter høring af den koncerntilsynsførende og tilsynsmyndighederne for sådanne datterselskaber vurdere, i hvilket omfang koncerner kan afvikles uden en antagelse om eventuel ekstraordinær offentlig finansiel, ud over, hvor det er muligt og relevant, anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af finansieringsordningen.

Formålet med det foreslåede er at identificere hindringer for afvikling af koncerner med henblik på afhjælpning eller fjernelse af væsentlige hindringer, jf. den foreslåede § 235 j.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, når de er koncernafviklingsmyndighed, skal vurdere afviklingsmulighederne for de koncerner, som er omfattet af deres kompetence. Vurderingen skal ske på baggrund af de nævnte antagelser vedrørende finansiering.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at koncerner skal være indrettet på en måde, som understøtter en troværdig og gennemførlig afvikling, og som ikke

medfører væsentlige hindringer herfor. Der henvises til beskrivelsen heraf i pkt. 2.1.5.3 i de almindelige bemærkninger.

En koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndighederne enten likviderer koncernselskaber ved almindelig insolvensbehandling eller afvikler en sådan koncern ved at anvende afviklingsværktøjer og afviklingsbeføjelser på selskaberne i koncernen, hvis de nemt kan skilles ud i tide, eller på anden vis i henhold til national ret.

Når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet foretager vurderingen af afviklingsmuligheder, skal de som minimum inddrage de aspekter af mulighederne for afvikling, der er anført i bemærkningerne til § 235 g, stk. 1. Der vil derudover blive udstedt retningslinjer fra EIOPA, som nærmere vil præcisere de forhold og kriterier, der skal indgå ved vurderingen af koncerners afviklingsmuligheder. Retningslinjerne vil blive udstedt senest den 29. januar 2027.

Det foreslåede vil implementere artikel 14, stk. 1, stk. 2, 1. afsnit, og stk. 4, i IRRD.

Ifølge det foreslåede *§ 235 h, stk. 2,* foretager Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet vurderingen af koncerners afviklingsmuligheder samtidig med, og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af koncernafviklingsplanerne i henhold til det foreslåede § 235 b, stk. 1 og 4. Vurderingen foretages efter den i § 235 c fastsatte beslutningsprocedure.

Den beskrevne proces for samarbejdet mellem Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet om udarbejdelsen af afviklingsplanerne, som beskrevet i bemærkningerne til den foreslåede § 235 a, stk. 1, bør tilsvarende finde anvendelse på samarbejdet om vurderingen af koncerners afviklingsmuligheder.

Det foreslåede vil implementere artikel 14, stk. 4, 1. og 2. pkt.

Det foreslås i *§ 235 h, stk. 3,* at med henblik på vurderingen af afviklingsmuligheder kan Finanstilsynet anmode forsikringsselskaberne i koncernen om at forelægge alle nødvendige oplysninger.

Det foreslåede vil medføre, at selskaberne forpligtes til at forelægge alle nødvendige oplysninger, der skal bruges til vurderingen af afviklingsmuligheder i koncerner for Finanstilsynet, som deler oplysningerne med Finansiel Stabilitet.

Det foreslåede vil implementere artikel 14, stk. 5, i IRRD.

(Til § 235 i)

Det foreslås i *§ 235 i, stk. 1,* at når det ved en vurdering, der er foretaget i henhold til §§ 235 g eller 235 h, konstateres, at der er væsentlige hindringer for et gruppe 1-forsikringsselskabs afviklingsmuligheder, giver Finanstilsynet forsikringsselskabet skriftlig underretning herom.

Formålet med bestemmelsen er at gøre selskaber opmærksomme på evt. væsentlige afviklingshindringer, som afviklingsmyndighederne måtte have identificeret som led i vurderingen af afviklingsmuligheder, jf. de foreslåede §§ 235 g eller 235 h, og iværksætte foranstaltninger med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer, der er påpeget i underretningen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal give et selskab skriftlig underretning om væsentlige hindringer for selskabets evt. afvikling, som Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet måtte have identificeret under vurderingen af selskabets afviklingsmuligheder. Underretningen vil medføre, at selskabet bliver forpligtet til at fremlægge et forslag til, hvordan de identificerede væsentlige afviklingshindringer kan afhjælpes eller fjernes, jf. det foreslåede § 235 i, stk. 3.

Underretningen vil være en afgørelse fra Finanstilsynet, som vil være underlagt forvaltningsloven, hvorfor den skal opfylde kravene hertil og bl.a. indeholde en begrundelse for den pågældende vurdering eller konstatering. Selskabet vil således i relevant omfang få kendskab til den del af afviklingsplanen, som foranstaltningen vedrører. Afgørelsen vil kunne påklages til Erhvervsankenævnet. Dette vil give selskabet indsigt i den del af afviklingsplanen, som foranstaltningen omhandler. Det er imidlertid ikke hensigten, at selskabet skal forelægges hele afviklingsplanen, da afviklingsplanen udarbejdes af Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet til brug for fastlæggelse af en afviklingsstrategi for det pågældende selskab.

Det foreslåede vil implementere artikel 15, stk. 1, i IRRD.

Det følger af det foreslåede *§ 235 i, stk. 2,* at kravet til Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet om at udarbejde afviklingsplaner og kravet til de relevante afviklingsmyndigheder om at nå frem til en fælles afgørelse i henhold til § 235 k om koncernafviklingsplaner som nævnt i henholdsvis § 235 a og § 235 c, stk. 5, suspenderes, hvis Finanstilsynet sender en underretning vedrørende afviklingshindringer, jf. stk. 1, indtil selskabets forslag til foranstaltninger til fjernelse eller afhjælpning af væsentlige hindringer for afviklingsmuligheder er blevet accepteret

af Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet i henhold til stk. 3, eller indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse herom i henhold til stk. 4.

Det foreslåede vil medføre, at udarbejdelsen og vedtagelsen af afviklingsplanerne kan sættes på pause, indtil Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet har accepteret selskabets forslag til at afhjælpe eller fjerne de konstaterede væsentlige afviklingshindringer, jf. det foreslåede § 235 i, stk. 3, eller indtil Finanstilsynet har påbudt selskabet at imødegå afviklingshindringerne i henhold til det foreslåede § 235 i, stk. 4.

Det foreslåede vil implementere artikel 15, stk. 2, i IRRD.

Ifølge det foreslåede *§ 235 i, stk. 3,* forsikringsselskabet skal senest fire måneder efter modtagelsen af den underretning, der er nævnt i stk. 1 forelægge et forslag til mulige foranstaltninger med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer, der er påpeget i underretningen, for Finanstilsynet

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at det i første omgang er selskabet, der er ansvarligt for at finde en egnet løsning på en eller flere væsentlige afviklingshindringer, inden Finanstilsynet eventuelt påbyder selskabet at træffe bestemte foranstaltninger for at afhjælpe eller fjerne afviklingshindringerne, jf. det foreslåede § 235 i, stk. 5. Heri ligger også en mulighed for, at selskabet kan finde den forretningsmæssigt mest fornuftige løsning på de konstaterede hindringer, idet selskabet er nærmest til at kende egne forhold og forsikringsmarkedet.

Det foreslåede vil forpligte et selskab, der har modtaget en underretning fra Finanstilsynet om, at der er væsentlige hindringer for selskabets afviklingsmuligheder til at fremlægge et forslag for Finanstilsynet, som beskriver mulige foranstaltninger, der kan afhjælpe eller fjerne de konstaterede væsentlige afviklingshindringer. Forslaget skal indeholde en tidsplan for gennemførelsen af foranstaltninger. Tidsplanen skal tage hensyn til årsagerne til de væsentlige hindringer.

Finanstilsynet videresender forsikringsselskabets forslag til Finansiel Stabilitet.

Det foreslåede vil implementere artikel 15, stk. 3, i IRRD.

Det foreslås i *§ 235 i, stk. 4,* at hvis Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet vurderer, at de af et forsikringsselskab foreslåede foranstaltninger i henhold til den foreslåede stk. 3 ikke effektivt afhjælper eller fjerner den identificerede hindring, kræver Finanstilsynet, at selskabet træffer en af de fastsatte alternative

foranstaltninger, jf. stk. 5. Finanstilsynet giver skriftlig underretning om sådanne foranstaltninger til selskabet, som inden for en måned efter modtagelsen af en sådan underretning skal forelægge en plan for efterlevelsen af disse krav.

Formålet med bestemmelsen er at give Finanstilsynet mulighed for at påbyde gennemførelsen af en eller flere foranstaltninger, hvis Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet vurderer, at selskabets eget forslag til afhjælpning eller fjernelse af afviklingsforanstaltninger er utilstrækkeligt.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet i samarbejde skal vurdere selskabets forslag til mulige foranstaltninger for afhjælpning eller fjernelse af væsentlige afviklingshindringer. Vurderer Finanstilsynet ikke at selskabets forslag er egnet til at afhjælpe eller fjerne væsentlige afviklingshindringer, påbyder Finanstilsynet ved skriftlig underretning selskabet at træffe en eller flere af de alternative foranstaltninger til afhjælpning af den identificerede hindring, jf. det foreslåede § 235 i, stk. 5. Der henvises til § 235 i, stk. 5, og bemærkningerne hertil. Et påbud efter det foreslåede § 235 i, stk. 4, om iværksættelse af alternative foranstaltninger medfører også, at suspensionen af kravet om udarbejdelse af afviklingsplan og evt. fælles afgørelse herom ophører.

Selskabet skal inden for en måned efter modtagelsen af påbuddet forelægge Finanstilsynet en plan for efterlevelsen af påbuddet. Finanstilsynet videresender planen til Finansiel Stabilitet. Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet følger op på påbuddet i relevant omfang.

Inden Finanstilsynet identificerer en alternativ foranstaltning nævnt i det foreslåede § 235 i, stk. 5, skal de potentielle virkninger af sådanne foranstaltninger for selskabets solvens og stabilitet tages i betragtning. Det samme gælder de potentielle virkninger af foranstaltningen for det indre marked.

Når Finanstilsynet identificerer alternative foranstaltninger, skal Finanstilsynet påvise, hvorfor de foranstaltninger, selskabet foreslår, ikke vil kunne fjerne de hindringer, der er identificereret i forhold til muligheden for at afvikle selskabet, og hvordan de foreslåede alternative foranstaltninger er forholdsmæssigt afpasset til at fjerne de nævnte hindringer. Finanstilsynet tager hensyn til foranstaltningernes virkninger for selskabets virksomhed, muligheden for at selskabet kan opretholde en stabil drift og selskabets deraf afledte evne til at bidrage til økonomien. Påbuddet vil skulle være proportionalt, og det vil i påbuddet skulle angives, hvordan dette krav er opfyldt. Heri ligger også, at Finanstilsynet i samarbejde med selskabet og Finansiel Stabilitet bør bestræbe sig på at finde den forretningsmæssigt mest fornuftige løsning på de konstaterede hindringer.

Påbuddet vil skulle udstedes i overensstemmelse med forvaltningsloven og vil i den forbindelse skulle begrundes. Påbuddet vil kunne påklages til Erhvervsankenævnet. Påbud om afhjælpning eller fjernelse af væsentlige afviklingshindringer forventes alene anvendt i særlige tilfælde.

Hvis Finanstilsynet vurderer, at selskabets forslag er egnet til at fjerne afviklingshindringerne, accepterer Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet forslaget. Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet følger herefter i relevant omfang op på selskabets implementering af forslaget. Muligheden for at suspendere udarbejdelse af afviklingsplanen og evt. fælles beslutning herom ophører, når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet accepterer selskabets plan for afhjælpning af identificerede afviklingshindringer.

Det foreslåede vil implementere artikel 15, stk. 4, stk. 6, og stk. 7, 2. afsnit, i IRRD.

Det fremgår af det foreslåede *§ 235 i, stk. 5,* at Finanstilsynet har beføjelse til som minimum at træffe følgende alternative foranstaltninger:
1) Kræve at forsikringsselskabet reviderer koncerninterne finansieringsaftaler eller genovervejer fraværet af sådanne eller udarbejder serviceaftaler, det være sig internt i koncernen eller med tredjemand.
2) Kræve at forsikringsselskabet begrænser sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer.
3) Indføre krav om yderligere oplysninger, som er relevante i forbindelse med en afvikling, i specifikke tilfælde eller på regelmæssig basis.
4) Kræve, at forsikringsselskabet afhænder bestemte aktiver eller omstrukturer passiver.
5) Kræve, at forsikringsselskabet begrænser eller indstiller bestemte eksisterende eller påtænkte aktiviteter.
6) Begrænse eller forhindre udviklingen af nye eller eksisterende forretningsområder eller salget af nye eller eksisterende produkter.
7) Kræve, at forsikringsselskabet ændrer sin genforsikringsstrategi.
8) Kræve, at forsikringsselskabet eller ethvert koncernselskab, som det enten direkte eller indirekte kontrollerer, forenkles gennem dets eller dens retlige eller operationelle struktur, for at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og operationelt fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjer.
9) Kræve, at forsikringsselskabet eller et moderselskab opretter en moderforsikringsholdingvirksomhed i en medlemsstat eller en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed.

10) Kræve, at en blandet forsikringsholdingvirksomhed, der har et forsikringsselskab som dattervirksomhed, opretter en særskilt forsikringsholdingvirksomhed til at kontrollere forsikringsselskabet, når det er nødvendigt for at lette afviklingen af forsikringsselskabet og undgå, at anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser får negative konsekvenser for koncernens ikke-finansielle del.

Det foreslåede har til formål at fastsætte en række forskellige foranstaltninger, som Finanstilsynet kan kræve, at et selskab træffer, hvis Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet har identificeret væsentlige afviklingshindringer og har vurderet, at selskabets forslag til at imødegå de identificerede afviklingshindringer ikke er tilstrækkeligt egnede.

Det foreslåede vil fastsætte foranstaltninger, som Finanstilsynet vil kunne påbyde et selskab at træffe, jf. det foreslåede § 235 f, stk. 4. Foranstaltningerne vil skulle konkretiseres overfor selskabet i et påbud. Påbuddet kan vedrøre ændringer i selskabets organisering, forretningsaktiviteter eller ejerstruktur.

EIOPA vil senest den 29. juli 2027 udstede retningslinjer for at angive de nærmere detaljer vedrørende foranstaltningerne og omstændighederne for anvendelsen af hver enkelt foranstaltning.

Det foreslåede vil implementere artikel 15, stk. 5, i IRRD.

Det foreslås i *§ 235 i, stk. 6,* at Finanstilsynet med henblik på leveringen af kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med § 29, stk. 6 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber kan pålægge forsikringsselskaber til enhver tid at være i besiddelse af den nødvendige tilladelse til at udstede det relevante antal kernekapitalinstrumenter.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet som led i håndteringen af eventuelle afviklingshindringer har mulighed for at pålægge forsikringsselskaber at være i besiddelse af den nødvendige tilladelse til at udstede et relevant antal kernekapitalinstrumenter.

Det foreslåede vil implementere artikel 38, stk. 4, i IRRD.

(Til § 235 j)

Den foreslåede *§ 235 j,* har til formål at fastsætte proceduren for afhjælpningen eller fjernelsen af afviklingshindringer i grænseoverskridende koncerner, når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed.

Det foreslås i *§ 235 j, stk. 1,* at når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed, tager de sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder, efter høring af tilsynskollegiet, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 248 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), hensyn til den i § 235 h omhandlede vurdering i afviklingskollegiet og tager alle rimelige skridt til at nå frem til en fælles afgørelse, jf. § 235 k, om anvendelsen af foranstaltninger, som er udpeget i overensstemmelse med § 235 i, stk. 4, vedrørende alle relevante koncernselskaber.

Formålet med det foreslåede er at få de nævnte afviklings- og tilsynsmyndigheder til at inddrage den vurdering af afviklingshindringer, som Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet har foretaget i medfør af den foreslåede § 235 h, i forbindelse med den fælles afgørelse om foranstaltninger, som skal afhjælpe eller fjerne væsentlige afviklingshindringer, som er blevet identificeret i koncernen.

Det foreslåede vil medføre, at afviklingskollegiet skal tage højde for vurderingen af afviklingshindringer, som Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet har foretaget i medfør af den foreslåede P. Selve den fælles beslutning træffes i henhold til det foreslåede § 235 g, stk. 4.

Det foreslåede vil implementere artikel 16, stk. 1, i IRRD.

Det fremgår af det foreslåede i *§ 235 j, stk. 2,* at når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed, udarbejder og forelægger de i samarbejde med EIOPA i henhold til artikel 25, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), en rapport om afviklingshindringer for den øverste modervirksomhed og for datterselskabernes afviklingsmyndigheder.

Formålet med det foreslåede er, at Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og EIOPA skal gøre den øverste modervirksomhed og dets datterselskaber og disses afviklingsmyndigheder opmærksomme på identificerede væsentlige afviklingshindringer og komme med anbefalinger til at afhjælpe eller fjerne disse.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet i samarbejde med EIOPA skal udarbejde en rapport om afviklingshindringer og fremsende den til den øverste modervirksomhed og til datterselskabernes afviklingsmyndigheder. Datterselskabernes afviklingsmyndigheder fremsender rapporten til datterselskaberne inden for deres kompetenceområde.

Rapporten skal indeholde analyser af, hvilke væsentlige hindringer, der er identificeret for at afviklingsmyndighederne vil kunne anvende afviklingsværktøjerne og -beføjelserne effektivt. Rapporten skal indeholde anbefalinger til eventuelle forholdsmæssigt afpassede og målrettede foranstaltninger, som Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet vurderer, er relevante for at fjerne de pågældende hindringer. Vurderingen skal inddrage foranstaltningernes virkninger for koncernens forretningsmodel.

Det foreslåede vil implementere artikel 16, stk. 2, i IRRD.

Ifølge det foreslåede *§ 235 j, stk. 3,* kan den øverste modervirksomhed senest fire måneder efter modtagelsen af rapporten indsende bemærkninger og forelægge Finanstilsynet forslag til foranstaltninger til at afhjælpe eller fjerne de hindringer, der er påpeget i rapporten. Finanstilsynet meddeler de myndigheder, som er medlemmer af eller deltager i afviklingskollegiet, de foranstaltninger, der måtte være foreslået af den øverste modervirksomhed.

Formålet med det foreslåede er at give den øverste modervirksomhed mulighed for at kommentere på Finanstilsynets og Finansiel Stabilitets rapport om afviklingshindringer og selv komme med forslag til, hvordan væsentlige afviklingshindringer kan afhjælpes eller fjernes. Den øverste modervirksomhed vil derved også have mulighed for at finde den forretningsmæssigt mest fornuftige løsning på de konstaterede hindringer, idet selskabet er nærmest til at kende egne forhold og forsikringsmarkedet.

Det foreslåede vil give den øverste modervirksomhed mulighed for at indsende bemærkninger vedrørende de konstaterede væsentlige afviklingshindringer og komme med egne forslag til foranstaltninger, der kan afhjælpe eller fjerne disse. Eventuelle bemærkninger og forslag skal indsendes af den øverste modervirksomhed, som udarbejder et samlet svar for alle selskaber i koncernen, der har modtaget en rapport om afviklingshindringer.

Det foreslåede vil implementere artikel 16, stk. 3, 1. afsnit, og stk. 4, 1. pkt., i IRRD.

Det fremgår af det foreslåede *§ 235 j, stk. 4,* at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet vurderer, om de pågældende foranstaltninger, foreslået af selskabet, jf. stk. 3, effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige hindringer.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet skal vurdere, om de pågældende foranstaltninger, foreslået af selskabet, jf. stk. 3, effektivt afhjælper eller fjerne de væsentlige hindringer.

Det foreslåede vil implementere artikel 16, stk. 3, 2. afsnit, i IRRD.

Det foreslås i *§ 235 j, stk. 5,* at Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og datterselskabernes afviklingsmyndigheder efter høring af tilsynsmyndighederne gør alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles afgørelse, jf. § 235 k, i afviklingskollegiet vedrørende identifikation af væsentlige hindringer og, når det er nødvendigt, vedrørende vurderingen af de foranstaltninger, der er foreslået af den øverste modervirksomhed, og de foranstaltninger, som myndighederne kræver for at hjælpe eller fjerne hindringerne.

Formålet med det foreslåede er at få afviklingsmyndighederne til at træffe en fælles afgørelse vedrørende identifikation af væsentlige hindringer og den øverste modervirksomheds forslag til afhjælpning eller fjernelse af væsentlige afviklingshindringer, der er identificeret i Finanstilsynets og Finansiel Stabilitets rapport om afviklingshindringer, og om iværksættelse af foranstaltninger, som skal afhjælpe eller fjerne hindringerne, hvis forslaget ikke vurderes tilstrækkeligt egnet hertil.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og datterselskabernes afviklingsmyndigheder efter høring af tilsynsmyndighederne gør alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles afgørelse om identifikation af væsentlige afviklingshindringer. Denne afgørelse vil som udgangspunkt være baseret på Finanstilsynets og Finansiel Stabilitets vurdering af afviklingsmuligheder, jf. den foreslåede § 235 h.

Det følger af det foreslåede § 235 j, stk. 3, at den øverste modervirksomhed kan indsende bemærkninger og komme med afhjælpningsforslag vedrørende væsentlige, konstaterede afviklingshindringer. Hvis forslaget fra den øverste modervirksomhed efter en konkret vurdering findes tilstrækkeligt egnet til at imødegå de konstaterede væsentlige afviklingshindringer, accepteres forslaget af afviklingsmyndighederne som udgangspunkt ved en fælles afgørelse. Finanstilsynet følger i relevant omfang op på koncernens implementering af forslagene.

Findes forslaget fra den øverste modervirksomhed ikke tilstrækkeligt egnet, træffes der som udgangspunkt en fælles afgørelse herom. Når en sådan afgørelse er truffet, vil det foreslåede endvidere medføre, at afviklingsmyndighederne som udgangspunkt træffer en fælles afgørelse om de foranstaltninger, som myndighederne kræver for at afhjælpe eller fjerne hindringerne. I den forbindelse tager afviklingsmyndighederne hensyn til de potentielle virkninger af foranstaltningerne i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

Hvis der ikke kan opnås enighed om den ene eller begge de fælles beslutninger senest fire måneder efter den øverste modervirksomheds fremsendelse af et forslag eller udløbet af fristen på fire måneder herfor, kan Finanstilsynet træffe sine egne afgørelser om henholdsvis den øverste modervirksomheds forslag til afhjælpning eller fjernelse af væsentlige afviklingshindringer og iværksættelse af foranstaltninger for at afhjælpe eller fjerne disse, som vil være bindende.

Det foreslåede vil implementere artikel 16, stk. 4, i IRRD.

(Til § 235 k)

Det foreslås med *§ 235 k, stk. 1,* at når Finanstilsynet er koncerntilsynsførende eller tilsynsmyndighed, eller når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed eller afviklingsmyndighed, bestræber de sig på at nå frem til de fælles afgørelser, der er omhandlet i § 132 l, stk. 2, § 235 c, stk. 5, og § 235 j, stk. 5, alt efter hvad der er relevant. De fælles afgørelser træffes sammen med øvrige relevante tilsynsmyndigheder, afviklingsmyndigheder, koncerntilsynsførende og koncernafviklingsmyndigheder. Afgørelserne træffes inden for fire måneder efter datoen for:
1) Finanstilsynets fremsendelse af den forebyggende koncerngenopretningsplan i overensstemmelse med § 132 j, stk. 9.
2) Finanstilsynets fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i § 235 c, stk. 2.
3) forelæggelsen af eventuelle bemærkninger eller forslaget til alternative foranstaltninger fra det endelige moderselskab eller ved udløbet af den frist, der er omhandlet i § 235 j, stk. 3, hvis denne udløber først.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte en frist for, hvornår Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og datterselskabernes tilsyns- og afviklingsmyndigheder skal nå frem til de fælles afgørelser, der er nævnt i de foreslåede §§ 235 c, stk. 5, og 235 g, stk. 4.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og datterselskabernes tilsyns- og afviklingsmyndigheder skal bestræbe sig på at nå frem til de fælles afgørelser, der er nævnt i den foreslåede §§ 235 c, stk. 5, og 235 g, stk. 4, alt efter hvad der er relevant, inden for fire måneder efter datoen for handlingerne, som er nævnt i de foreslåede stk. 1, nr. 1, 2 eller 3. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede §§ 235 c, stk. 5, og 235 g, stk. 4, for hvilke fælles afgørelser, der er omfattet af fristen.

For så vidt angår tidspunktet i den foreslåede nr. 1, skal Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og datterselskabernes tilsyns- og afviklingsmyndigheder bestræbe sig på at nå frem til en fælles afgørelse inden for fire måneder efter datoen for Finanstilsynets fremsendelse af den forebyggende koncerngenopretningsplan, jf. den foreslåede § 132 j, stk. 9. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 132 j, stk. 9, for hvilke myndigheder Finanstilsynet skal fremsende koncerngenopretningsplanen til.

For så vidt angår tidspunktet i den foreslåede nr. 2, skal Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og datterselskabernes tilsyns- og afviklingsmyndigheder bestræbe sig på at nå frem til en fælles afgørelse inden for fire måneder efter datoen for Finanstilsynets fremsendelse af oplysningerne i det foreslåede § 235 c, stk. 2. Der henvises til det foreslåede § 235 c, stk. 2, og bemærkningerne hertil den, for hvilke myndigheder, Finanstilsynet skal fremsende oplysninger til.

For så vidt angår tidspunktet i den foreslåede nr. 3, så skal Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og datterselskabernes tilsyns- og afviklingsmyndigheder bestræbe sig på at nå frem til en fælles afgørelse inden for fire måneder efter datoen for forelæggelsen af eventuelle bemærkninger eller forslaget til alternative foranstaltninger fra den øverste modervirksomhed eller ved udløbet af fristen i det foreslåede § 235 j, stk. 3, hvis denne udløber først.

Det foreslåede vil implementere artikel 17, stk. 1, 1. afsnit, i IRRD.

Det foreslås med § *235 k, stk. 2,* at foreligger der ikke en fælles afgørelse inden for den i stk. 1 omhandlede periode om nogle af følgende spørgsmål, træffer Finanstilsynet som koncerntilsynsførende, eller Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet som koncernafviklingsmyndighed, alt efter hvad der er relevant, deres egne afgørelser om følgende:
1) gennemgangen og vurderingen af den forebyggende koncerngenopretningsplan.
2) eventuelle foranstaltninger, som det endelige moderselskab skal træffe i overensstemmelse med § 132 i, stk. 4-7.

3) koncernafviklingsplanen.
4) de § 235 j omhandlede foranstaltninger.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, at i tilfælde af, at der ikke foreligger en fælles afgørelse inden for den i stk. 1 omhandlede periode om spørgsmålene i de foreslåede nr. 1-4, træffer Finanstilsynet som koncerntilsynsførelse eller koncernafviklingsmyndighed sin egen afgørelse om spørgsmålene.

Det foreslåede vil medføre, at hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse inden for perioden i den foreslåede stk. 1 om nogle af de nævnte spørgsmål, træffer Finanstilsynet sin egen afgørelse om handlingerne i de foreslåede nr. 1-4. Finanstilsynet træffer afgørelsen i sin egenskab af koncerntilsynsførende eller som koncernafviklingsmyndighed.

Det foreslåede vil implementere artikel 17, stk. 2, 1. afsnit, i IRRD.

Det foreslås med § *235 k, stk. 3,* at de afgørelser, som Finanstilsynet eller Finansiel Stabilitet træffer i henhold til stk. 2, alt efter hvad der er relevant, skal være fuldt ud begrundet og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som er fremsat af andre tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder, alt efter hvad der er relevant, i løbet af den i stk. 1 omhandlede periode. Afgørelsen skal forelægges det endelige moderselskab og de øvrige berørte myndigheder.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, at afgørelser, som Finanstilsynet træffer i henhold til den foreslåede stk. 2, skal være fuldt ud begrundede og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som fremsættes af andre tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder, inden for perioden i det forslåede stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets afgørelse, der er truffet i henhold til det foreslåede stk. 2, skal være fuldt ud begrundet og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som fremsættes af andre tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder. De andre tilsynsmyndigheders og afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold skal være fremsat inden for perioden i den foreslåede stk. 1. Der henvises til det foreslåede § 235 k, stk. 1, og bemærkningerne hertil, for hvornår der skal være truffet en fælles afgørelse.

Finanstilsynet skal herefter forelægge Finanstilsynets afgørelse for den øverste modervirksomhed i koncernen og de øvrige berørte myndigheder.

Det foreslåede vil implementere artikel 17, stk. 2, 2. afsnit, i IRRD.

Det foreslås med § *235 k, stk. 4,* at foreligger der ikke en fælles afgørelse fra Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og de øvrige relevante tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder inden for den i stk. 1 omhandlede periode om nogle af følgende spørgsmål, træffer Finanstilsynet som tilsynsmyndighed, eller Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet som afviklingsmyndighed, alt efter hvad der er relevant, deres egen afgørelse herom:
1) om der skal udarbejdes en forebyggende genopretningsplan på individuelt grundlag for de forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der hører under Finanstilsynets jurisdiktion, jf. § 132 l, stk. 2.
2) anvendelsen på datterselskabsplan af foranstaltningerne i § 132 i, stk. 4-7.
3) identifikationen af de væsentlige hindringer og, når det er nødvendigt, vurderingen af de foranstaltninger, som er foreslået af det endelige moderselskab, og de foranstaltninger, som myndighederne kræver for at afhjælpe eller fjerne disse hindringer, jf. § 235 j, stk. 1.

Formålet med bestemmelsen er at fastlægge, at i tilfælde af, at der ikke foreligger en fælles afgørelse fra Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og de øvrige tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder, inden for den periode, der er fastsat i det foreslåede stk. 1, træffer Finanstilsynet sin egen afgørelse om de handlinger, som er nævnt i de foreslåede nr. 1-3.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse fra Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og de øvrige tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder, træffer Finanstilsynet sin egen afgørelse om spørgsmålene i den foreslåede nr. 1-3. Finanstilsynet træffer kun sin egen afgørelse, hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse fra Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og de øvrige tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder inden for den periode, der er fastsat i det foreslåede stk. 1. Der henvises til det foreslåede stk. 1, og bemærkningerne hertil for, hvornår der skal være truffet en fælles afgørelse.

Det foreslåede vil implementere artikel 17. stk. 3, i IRRD.

Det foreslås med § *235 k, stk. 5,* at foreligger der ikke en fælles afgørelse fra Finanstilsynet og øvrige relevante afviklingsmyndigheder om vedtagelse af koncernafviklingsplanen, jf. § 235 c, stk. 5, inden for den i nærværende bestemmelses stk. 1 omhandlede periode, træffer Finanstilsynet sin egen afgørelse herom og udarbejder og sørger for at ajourføre en afviklingsplan for de enheder, der hører under Finanstilsynets jurisdiktion, efter indstilling fra Finansiel Stabilitet. Finanstilsynet meddeler sin afgørelse til de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet.

Formålet med bestemmelsen er at fastlægge, at hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse fra Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet, og de øvrige afviklingsmyndigheder, om vedtagelse af en koncernafviklingsplan, jf. den foreslåede § 235 c, stk. 5, træffer Finanstilsynet, sin egen afgørelse herom, og udarbejder og ajourfører en afviklingsplan for de enheder, der hører under Finanstilsynets jurisdiktion, efter indstilling fra Finansiel Stabilitet.

Det foreslåede vil medføre, at i tilfælde af, at der ikke foreligger en fælles afgørelse om vedtagelse af en koncernafviklingsplan, jf. den foreslåede § 235 c, stk. 5, træffer Finanstilsynet sin egen afgørelse om afviklingsplan for datterselskaber, som Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er afviklingsmyndighed for. Finanstilsynet udarbejder og ajourfører en afviklingsplan, efter indstilling fra Finansiel Stabilitet. Der henvises til den foreslåede § 235 a, bemærkninger hertil for en nærmere beskrivelse af indholdet i en afviklingsplan samt ajourføring af denne.

Finanstilsynet træffer kun sin egen afgørelse om at udarbejde en afviklingsplan for datterselskaber, som Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er afviklingsmyndighed for, hvis der ikke er truffet en fælles afgørelse inden for periode, som er fastsat i det foreslåede § 235 k, stk. 1

Finanstilsynet skal meddele sin afgørelse til de øvrige medlemmer i afviklingskollegiet.

Det foreslåede vil implementere artikel 17, stk. 4, 1. pkt., i IRRD.

Det foreslås med § *235 k, stk. 6,* at hver af afgørelserne i overensstemmelse med stk. 4 og 5 fra Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet skal være fuldt ud begrundede og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som er fremsat af andre tilsynsmyndigheder, afviklingsmyndigheder, koncerntilsynsførende eller koncernafviklingsmyndigheder, alt efter hvad der er relevant.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at fastsætte, at afgørelser, som Finanstilsynet træffer i overensstemmelse med de forslåede stk. 4 eller 5, skal være fuldt ud begrundede, og at disse tager hensyn til synspunkter og forbehold, som der fremsættes af andre tilsynsmyndigheder, afviklingsmyndigheder, koncerntilsynsførende eller koncernafviklingsmyndigheder.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets afgørelser, som træffes i overensstemmelse med de foreslåede stk. 4 eller stk. 5, skal være fuldt ud begrundede og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som er fremsat af andre

tilsynsmyndigheder, afviklingsmyndigheder, koncerntilsynsførende eller koncernafviklingsmyndigheder.

Det foreslåede vil implementere artikel 17, stk. 5, i IRRD.

Det foreslås med *§ 235 k, stk. 7,* at når Finanstilsynet som tilsynsmyndighed, eller Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet som afviklingsmyndighed, er enige med øvrige relevante tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder i en afgørelse som omhandlet i stk. 4 og 5, kan de træffe en fælles afgørelse om en forebyggende koncerngenopretningsplan eller koncernafviklingsplan, som omfatter koncernselskaber, der hører under deres jurisdiktioner

Formålet med bestemmelsen er at fastlægge, at der mellem de tilsyns- og afviklingsmyndigheder, som er enige med øvrige relevante tilsyns- og afviklingsmyndigheder i afgørelser, som omhandlet i de foreslåede stk. 4 eller 5, kan træffe en fælles afgørelse om en forebyggende koncerngenopretningsplan eller koncernafviklingsplan.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet, Finansiel Stabilitet og øvrige tilsyns- og afviklingsmyndigheder, som er enige i en afgørelse, som nævnt i de foreslåede stk. 4 og 5, kan træffe en fælles afgørelse om en forebyggende koncerngenopretningsplan eller koncernafviklingsplan. Den fælles afgørelse om en forebyggende koncerngenopretningsplan eller koncernafviklingsplan kan kun omfatte koncernselskaber, som hører under de pågældende myndigheders jurisdiktioner.

Det foreslåede vil implementere artikel 17, stk. 6, i IRRD.

Det foreslås med *§ 235 k, stk. 8,* at når en af de berørte tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder ved udløbet af den i stk. 1 omhandlede periode på fire måneder har indbragt en sag for EIOPA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, udskyder Finanstilsynet eller Finansiel Stabilitet afgørelsen, jf. nærværende bestemmelses stk. 2, 3, 4 og 5, og afventer den afgørelse, som EIOPA måtte træffe i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 19, stk. 3, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse. Den i stk. 1 omhandlede periode anses for at være forligsfasen, jf. nævnte forordnings artikel 19, stk. 2. EIOPA træffer afgørelse inden for én måned. Efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede periode, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke indbringes for EIOPA. Foreligger der ikke en afgørelse fra EIOPA inden for én måned efter indbringelse af sagen for EIOPA, er det afgørelsen

fra Finanstilsynet eller Finansiel Stabilitet, alt efter hvad der er relevant, som finder anvendelse.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet træffer en afgørelse i overensstemmelse med EIOPAs afgørelse, i tilfælde af, at et datterselskabs tilsyns- eller afviklingsmyndighed indbringer en sag for EIOPA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Det foreslåede vil medføre, at hvis et datterselskabs tilsyns- eller afviklingsmyndighed har indbragt en sag for EIOPA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, inden udløbet af den fastsatte periode på fire måneder, jf. det foreslåede § 235 k, stk. 1, skal Finanstilsynet udskyde sin afgørelse, jf. den foreslåede stk. 2, 4 og 5. Finanstilsynet skal herefter afvente afgørelsen, som EIOPA måtte træffe i overensstemmelse med forordningens artikel 19, stk. 3. Finanstilsynet skal derefter træffe en afgørelse i overensstemmelse med EIOPAs afgørelse.

Foreligger der ikke en afgørelse fra EIOPA inden for én måned efter, at et datterselskabs tilsyns- eller afviklingsmyndighed har indbragt sagen for EIOPA, er det afgørelsen fra Finanstilsynet eller Finansiel Stabilitet, som finder anvendelse.

Det foreslåede vil implementere artikel 17, stk. 7, i IRRD.

Det foreslås med *§ 235 k, stk. 9,* at de fælles afgørelser, der er omhandlet i § 132 l, stk. 2, § 235 c, stk. 5, § 235 j, stk. 5, og nærværende bestemmelses stk. 7, og de afgørelser, der er omhandlet i nærværende bestemmelses stk. 2, 3, 4 og 5, anerkendes som endelig og anvendes af Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, at fælles afgørelser, der er truffet i henhold til den foreslåede § 235 c, stk. 5, og § 235 j, stk. 4, og den foreslåede stk. 7 i nærværende bestemmelse, og de afgørelser, der er nævnt i de foreslåede stk. 2, 4 og 5 i nærværende bestemmelse, er endelige og skal anvendes af Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet.

Det foreslåede vil medføre, at fælles afgørelser, der er truffet i henhold til den foreslåede § 235 c, stk. 5 og § 235 j, stk. 4, og den foreslåede stk. 7 i nærværende bestemmelse, og de afgørelser, der er omhandlet i de foreslåede stk. 2, 4 og 5 i nærværende bestemmelse skal anerkendes som endelige og anvendes af Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet.

Det foreslåede vil implementere artikel 17, stk. 8, i IRRD.

Det foreslås med § *235 k, stk. 10,* at når der træffes fælles afgørelser i henhold til § 235 c, stk. 5, og, for så vidt angår koncernafviklingsplaner, nærværende bestemmelses stk. 7, og når en afviklingsmyndighed vurderer, at genstanden for en uenighed vedrørende koncernafviklingsplaner kan få indvirkning på dens medlemsstats finanspolitiske ansvar, iværksætter Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, når de er koncernafviklingsmyndighed, en ny vurdering af koncernafviklingsplanen.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, at hvis en afviklingsmyndighed vurderer, at en fælles afgørelse, der er truffet i henhold til den foreslåede § 235 c, stk. 5, og, for så vidt angår koncernafviklingsplaner, den foreslåede stk. 7 i nærværende bestemmelse, kan få indvirkning på dens medlemsstats finanspolitiske ansvar, skal Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, som koncernafviklingsmyndighed, iværksætte en ny vurdering af koncernafviklingsplanen.

Det foreslåede vil medføre, at hvis der træffes en fælles afgørelse i henhold til den foreslåede § 235 c, stk. 5, og, for så vidt angår koncernafviklingsplaner, den foreslåede stk. 7 i nærværende bestemmelse, og hvis en afviklingsmyndighed vurderer, at genstanden for uenigheden vedrørende koncernafviklingsplanerne kan få indvirkning på den pågældende afviklingsmyndigheds finanspolitiske ansvar, skal Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, som koncernafviklingsmyndighed, iværksætte en ny vurdering af koncernafviklingsplanen.

Det foreslåede vil implementere artikel 17, stk. 9, i IRRD.

(Til § 235 l)

Det foreslås i *§ 235 l, stk. 1,* at når Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed, opretter Finanstilsynet afviklingskollegier, som skal varetage de opgaver, der er nævnt i §§ 235 b, 235 c, 235 h, 235 j, 235 n og 235 o, og som efter omstændighederne sikrer samarbejde og koordinering med afviklingsmyndigheder i tredjelande. Disse afviklingskollegier skal navnlig fastsætte rammer for Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, de øvrige afviklingsmyndigheder og i givet fald de berørte tilsynsmyndigheder og koncerntilsynsførende med henblik på at varetage følgende opgaver:
1) Udveksle oplysninger med relevans for udarbejdelsen af koncernafviklingsplaner og for udøvelsen af afviklingsbeføjelser over for koncerner.
2) Udarbejde koncernafviklingsplaner.
3) Vurdere koncerners afviklingsmuligheder, jf. § 235 h.

4) Udøve beføjelser for at afhjælpe eller fjerne hindringer for koncerners afviklingsmuligheder, jf. § 235 j.
5) Afgøre behovet for at udarbejde en koncernafviklingsordning.
6) Koordinere kommunikation til offentligheden om koncernafviklingsstrategier og -ordninger.
7) Koordinere anvendelsen af forsikringsgarantiordninger og finansieringsordninger.

Formålet med det foreslåede er at fastsætte regler om oprettelsen af afviklingskollegier og de opgaver, som kollegiet skal varetage. Baggrunden herfor er, at effektiv genopretning og afvikling af forsikringsselskaber eller koncernselskaber, der opererer på tværs af Unionen, kræver samarbejde mellem tilsynsmyndighederne og afviklingsmyndighederne i tilsyns- og afviklingskollegier i alle processens etaper, fra udarbejdelsen af forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner til den faktiske afvikling af et selskab.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, i de tilfælde, hvor Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet er koncernafviklingsmyndighed, skal oprette afviklingskollegier for at udføre opgaver inden for koncernafviklingsplanlægning, vurdering af koncerners afviklingsmuligheder, afhjælpning eller fjernelse af væsentlige hindringer for afviklingsmuligheder i en koncern og håndtering af koncernafvikling, der involverer et datterselskab eller den øverste modervirksomhed i koncernen.

Afviklingskollegier kan desuden anvendes som et forum til at drøfte eventuelle spørgsmål vedrørende grænseoverskridende koncernafvikling.

EIOPA vil senest den 29. juli 2026 udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere afviklingskollegiernes virkemåde i praksis med henblik på udførelse af de ovennævnte opgaver. De reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages endeligt af EU-Kommissionen.

Det foreslåede vil implementere artikel 70, stk. 1, i IRRD.

Det fremgår af det foreslåede *§ 235 l, stk. 2,* at følgende er medlemmer af afviklingskollegiet:
1) Finanstilsynet.
2) Finansiel Stabilitet.
3) Afviklingsmyndighederne i hvert land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor et datterselskab, der er underlagt koncerntilsyn, er etableret.

4) Afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor et moderselskab til et eller flere af koncernens selskaber, som er et moderforsikringsselskab, en moderforsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og eller en blandet finansielt EU-moderforsikringsholdingvirksomhed er etableret.
5) Den koncerntilsynsførende og tilsynsmyndighederne i de lande i Den Europæiske Union, eller lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor afviklingsmyndigheden er medlem af afviklingskollegiet.
6) De kompetente ministerier, såfremt de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet, ikke er de kompetente ministerier.
7) Den myndighed, der er ansvarlig for forsikringsgarantiordningen i en medlemsstat, såfremt den pågældende medlemsstats afviklingsmyndighed er medlem af afviklingskollegiet, hvor dette er relevant.
8) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA).
9) Afviklingsmyndighederne i de lande i Den Europæiske Union, eller lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor koncernens forsikringsselskaber udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed.

Det foreslåede vil fastsætte medlemmerne af afviklingskollegiet.

Baggrunden for, at EIOPA skal indbydes til at deltage i afviklingskollegiemøder, jf. det foreslåede § 235 l, stk. 2, nr. 8, er at sikre, at afviklingskollegierne fungerer på en effektiv, virkningsfuld og ensartet måde og sikre konvergens blandt afviklingskollegierne. EIOPA har ingen stemmerettigheder i afviklingskollegiet.

For så vidt angår deltagelsen af afviklingsmyndigheder i andre EU/EØS-lande, hvor koncernens forsikringsselskaber udøver grænseoverskridende virksomhed, jf. det foreslåede § 235 l, stk. 2, nr. 9, skal afviklingsmyndighedernes deltagelse begrænses til at nå målene om en effektiv udveksling af oplysninger.

Det foreslåede vil implementere artikel 70, stk. 2, i IRRD.

Det fremgår af det foreslåede *§ 235 l, stk. 3,* at hvis et moderselskab eller et selskab, der er etableret i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har et datterforsikringsselskab eller en filial, der ville blive betragtet som væsentlig, hvis den var beliggende i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan tredjelandes afviklingsmyndigheder indbydes til at deltage i afviklingskollegiet som observatører, forudsat at disse myndigheder er

underlagt fortrolighedskrav, der efter koncernafviklingsmyndighedens opfattelse svarer til de i § 285 fastsatte krav.

Det foreslåede vil medføre, at tredjelandes afviklingsmyndigheder vil få mulighed for at deltage som observatører i afviklingskollegiet, hvis selskaber, som hører under deres myndighedsområde, har datterselskaber eller filialer i EU/EØS, der ville blive betragtet som væsentlige, hvis de var beliggende i EU/EØS.

Det er en forudsætning, at de pågældende tredjelandsmyndigheder er underlagt fortrolighedskrav, der efter koncernafviklingsmyndighedens opfattelse svarer til de i § 285 fastsatte krav.

Det foreslåede vil implementere artikel 70, stk. 3, i IRRD.

Ifølge det foreslåede *§ 235 l, stk. 4,* indbydes de berørte myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, til afviklingskollegiet som observatører, hvis koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat.

Formålet med det foreslåede er at sikre, at genopretnings- og afviklingsplanlægning samt faktisk afvikling af forsikringsselskaber, som indgår i finansielle konglomerater, eller forsikringskoncerner, der selv er finansielle konglomerater eller indgår i finansielle konglomerater, kan smidiggøres, og med det formål at mindske den administrative byrde.

Det foreslåede vil medføre, at afviklingsmyndigheder for kreditinstitutter og investeringsselskaber inviteres til et relevant afviklingskollegie som observatører, hvis koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat.

Et finansielt konglomerat er defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og kan overordnet beskrives som store finansielle koncerner, som er aktive på tværs af den finansielle sektor (dvs. i både forsikringssektoren og bank- eller investeringssektoren), og som også ofte har grænseoverskridende aktiviteter.

Det foreslåede vil implementere artikel 70, stk. 4, i IRRD.

Efter det foreslåede *§ 235 l, stk. 5,* er Finanstilsynet formand for afviklingskollegiet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet varetager formandskabet for afviklingskollegiet.

Formandskabet leder kollegiet og sørger for den nødvendige fremdrift i kollegiets opgaver. Formandskabet skal herunder varetage følgende opgaver:
a) Efter høring af de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet fastlægge skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiets virkemåde,
b) koordinere alle afviklingskollegiets aktiviteter,
c) indkalde til og lede alle møder i afviklingskollegiet og på forhånd holde alle medlemmerne af afviklingskollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af afviklingskollegiets møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de spørgsmål, der skal tages stilling til,
d) underrette medlemmerne af afviklingskollegiet om alle planlagte møder, så de kan anmode om at deltage,
e) beslutte på grundlag af de specifikke behov, hvilke medlemmer og observatører der skal indbydes til at deltage i afviklingskollegiets særlige møder, under hensyntagen til relevansen af de emner, der skal drøftes, for de pågældende medlemmer og observatører (dog har afviklingsmyndighederne ret til at deltage i afviklingskollegiets møder, når der på dagsordenen er opført spørgsmål, der er underlagt fælles beslutningstagning, eller som vedrører et koncernselskab, der er beliggende i deres medlemsstat), og
f) rettidigt holde alle medlemmer af afviklingskollegiet underrettet om de beslutninger, der er truffet på møderne, og resultaterne heraf.

Det foreslåede vil implementere artikel 70, stk. 5, i IRRD.

Ifølge det foreslåede *§ 235 l, stk. 6,* er Finanstilsynet ikke forpligtet til at oprette et afviklingskollegium, hvis andre grupper eller kollegier varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er nævnt i stk. 1, og opfylder alle de betingelser og procedurer, der er fastsat i nærværende bestemmelse, herunder med hensyn til medlemskab af og deltagelse i afviklingskollegier. I så fald skal alle henvisninger til afviklingskollegier i denne lov forstås som henvisninger til disse andre grupper eller kollegier.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke vil være forpligtet til at oprette et afviklingskollegium, hvis de samme funktioner og opgaver udføres i tilsvarende fora. Hermed menes også betingelserne og procedurerne om informationsudveksling i artikel 72, i IRRD. Disse andre grupper eller kollegier vil erstatte

afviklingskollegiets rolle i forbindelse med udarbejdelsen og vedtagelsen af koncernafviklingsplaner, vurdering af koncerners afviklingsmuligheder og afhjælpning eller fjernelse af hindringer for afviklingsmuligheder i koncerner.

Det foreslåede vil implementere artikel 70, stk. 6, i IRRD.

(Til § 235 m)

Det foreslås i *§ 235 m, stk. 1,* at Finanstilsynet sammen med afviklingsmyndigheden i et andet land i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan oprette et europæisk afviklingskollegium, hvis et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsmoderselskab har EU-dattervirksomheder, der er etableret i Danmark og mindst ét andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller har en filial beliggende i Danmark og i mindst ét andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som betragtes som væsentlige af mindst to lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Formålet med det foreslåede er at give afviklingsmyndighederne i de lande, hvor tredjelandsvirksomheden har etableret EU-dattervirksomheder, mulighed for at oprette europæiske afviklingskollegier, idet EU-dattervirksomhederne og filialerne ellers som udgangspunkt ville blive behandlet som enkeltstående selskaber eller filialer i hvert land, uanset at de er koncernforbundne via en modervirksomhed i et tredjeland eller er filialer af en tredjelandsvirksomhed.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet sammen med en eller flere andre afviklingsmyndigheder i EU/EØS kan oprette et europæisk afviklingskollegium, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Det foreslåede vil implementere artikel 71, stk. 1, i IRRD.

Ifølge det foreslåede *§ 235 m, stk. 2,* varetager det europæiske afviklingskollegium de funktioner og udfører de opgaver, der er nævnt i § 235 l, for så vidt angår EU-dattervirksomheder og, i det omfang disse opgaver er relevante, for så vidt angår EU-filialer af et tredjelandsselskab omhandlet i denne bestemmelses stk. 1, og fungerer i øvrigt i overensstemmelse med reglerne i § 235 l.

Det foreslåede vil medføre, at det europæiske afviklingskollegium vil have de samme opgaver som et afviklingskollegium, der er oprettet for en

forsikringskoncern, hvis øverste moderselskab er beliggende i EU/EØS, jf. det foreslåede § 235 l.

I forhold til EU-dattervirksomhederne vil dette indebære, at det europæiske afviklingskollegium vil skulle udføre opgaver inden for koncernafviklingsplanlægning, vurdering af koncerners afviklingsmuligheder, afhjælpning eller fjernelse af væsentlige hindringer for afviklingsmuligheder i en koncern og håndtering af koncernafvikling, der involverer et datterselskab eller den øverste modervirksomhed i koncernen. Der vil ikke skulle gennemføres afviklingsplanlægning m.v. over for tredjelandsvirksomheden.

Med hensyn til EU-filialerne vil det europæiske afviklingskollegium skulle udføre de samme opgaver som for EU-dattervirksomhederne, med de nødvendige tilpasninger. Der vil i den forbindelse skulle tages hensyn til de særlige regler om afvikling af EU-filialer af tredjelandsselskaber i § 62 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Det foreslåede vil implementere artikel 71, stk. 2, i IRRD.

Det fremgår af det foreslåede *§ 235 m, stk. 3,* at hvis kun ét moderselskab, der er etableret i en medlemsstat, ejer alle EU-dattervirksomheder af et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsmoderselskab, varetages det europæiske afviklingskollegiums formandskab af afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor det pågældende moderselskab er etableret. Finder 1. pkt. ikke anvendelse, varetager afviklingsmyndigheden i det land i Den Europæiske Union eller land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor et EU-dattervirksomhed med den højeste værdi af samlede balanceførte aktiver er etableret, det europæiske afviklingskollegiums formandskab.

Det foreslåede vil medføre, at formandskabet for det europæiske afviklingskollegium vil blive fastsat på baggrund af de forslåede kriterier.

Det foreslåede vil implementere artikel 71, stk. 3, i IRRD.

Til nr. 78 (§ 259, stk. 2, nr. 10, i lov om forsikringsvirksomhed)

Med forslaget til *§ 259, stk. 2, nr. 10,* i lov om forsikringsvirksomhed, foreslås det at indsætte en henvisning til regler udstedt i medfør af IRRD, sådan at det klart fremgår af loven, at Finanstilsynet påser overholdelsen af regler udstedt i medfør af IRRD, i det omfang der er tale om regler, der falder inden for Finanstilsynets kompetence og ikke Finansiel Stabilitets.

Til nr. 79 (§ 260 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

Der er ikke i dag fastsat regler om afviklingsmyndighed for forsikringsselskaber.

Det foreslås i *§ 260 a, stk. 1,* at Finanstilsynet udfører de opgaver, der er anført i kapitel 20 i forhold til afviklingsplanlægning, og sikrer en effektiv passende operationel uafhængighed af Finanstilsynets tilsyn med forsikringsselskaber.

Det foreslåede vil indebære, at de kompetencer og beføjelser, som skal og kan udøves i forbindelse med krisehåndtering og afviklingsplanlægning deles mellem Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, der samlet er udpeget som afviklingsmyndighed. Formålet med opdelingen er, at virksomhederne kun møder én myndighed – henholdsvis Finanstilsynet for virksomheder i fortsat drift (”going concern”) og Finansiel Stabilitet for virksomheder, der ikke længere er levedygtige ("gone concern"). Opdelingen vil endvidere indebære, at den fælles afviklingsmyndighed kan drage fordel af de synergier, der er forbundet med, at Finanstilsynet er både tilsyns- og afviklingsmyndighed.

Det foreslåede vil medføre, at fordelingen af opgaver mellem Finansiel Stabilitet og Finanstilsynet tager hensyn til, at Finanstilsynet har fokus på forsikringsvirksomheder i fortsat drift ("going concern"). Det betyder, at Finanstilsynet som afviklingsmyndighed vil inddrages i forbindelse med Finanstilsynets tilsynskontorers vurdering af forsikringsvirksomheders genopretningsplaner, udarbejdelse af afviklingsplaner og vurdering af afviklingsmuligheder. Finanstilsynet deltager desuden som afviklingsmyndighed i afviklingskollegier, bl.a. som underskriver af fælles beslutninger i ”going concern” situationer.

Finansiel Stabilitet har derimod fokus på håndtering af institutter, der ikke længere er levedygtige ("gone concern"), hvor Finanstilsynet som tilsynsmyndighed har truffet afgørelse om, at et selskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Finansiel Stabilitet vil derfor være ansvarlig for afvikling af et forsikringsselskab m.fl., herunder for anvendelsen af relevante afviklingsværktøjer.

Det vil med det foreslåede være Finanstilsynet som afviklingsmyndighed, der bliver ansvarlig for kontakten med og i øvrigt træffer relevante afgørelser overfor forsikringsselskaber m.fl., så længe et selskab er ”going concern”. Det vil indebære, at Finanstilsynet er tillagt en række kompetencer, før selskabet erklæres nødlidende eller forventeligt nødlidende. Disse kompetencer findes bl.a. i de foreslåede §§ 235 a – g. Dette berører ikke de muligheder, som Finanstilsynet allerede har som tilsynsmyndighed.

Det vil sige, at Finanstilsynet er kompetent myndighed, indtil et forsikringsselskab erklæres nødlidende eller forventeligt nødlidende, og Finanstilsynet har dermed også ansvaret for at oversende forsikringsselskaber til Finansiel Stabilitets videre håndtering. Herefter vil Finansiel Stabilitet overtage det nødlidende eller forventeligt nødlidende forsikringsselskab og vurdere evt. afviklingstiltag i medfør af lov om restrukturering og afvikling af visse forsikringsselskaber.

Finanstilsynets afviklingsopgaver vil skulle varetages med passende uafhængighed fra tilsynsvirksomheden. Det vil blandet andet indebære, , at afviklingsrelaterede opgaver skal være tilstrækkeligt adskilt fra de tilsynskontorer og medarbejdere i Finanstilsynet, der fører tilsyn med forsikringsselskaber og pensionskasser m.v. Operationelt varetages Finanstilsynets afviklingsopgaver i en særskilt enhed, som er underlagt særskilte kommandoveje. Beslutninger og afgørelser truffet af Finanstilsynets afviklingsenhed er i sidste ende underlagt Finanstilsynets direktør og bestyrelse, på samme måde som beslutninger og afgørelser truffet af tilsynskontorer. Finanstilsynets bestyrelse og direktør er således ultimativt ansvarlige for de opgaver, der varetages af Finanstilsynet, både som afviklings- og tilsynsmyndighed.

For nærmere vedrørende arbejdsdelingen mellem Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet som afviklingsmyndighed henvises der til pkt. 2.1.1 om udpegelse af afviklingsmyndighed i de almindelige bemærkninger.

Det foreslåede *stk. 2* fastslår, at Finanstilsynets direktør har ansvaret for tilrettelæggelsen af opgaverne, og at bestyrelsen skal godkende tilrettelæggelsen, jf. § 260 a.

Dette vil indebære, at Finanstilsynets direktør har ansvaret for den organisatoriske og ledelsesmæssige planlægning, herunder prioritering og koordinering af de opgaver, som Finanstilsynet skal varetage som følge af kapitel 20 i forhold til afviklingsplanlægning.

Til nr. 80 (§ 269, stk. 1, 2. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 269, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed fastlægger en pligt for de omhandlede virksomheder til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Med Solvens II Review tilpasse artikel 153, i Solvens II-direktivet, der fastsætter beføjelser tillagt værtslandets tilsynsmyndigheder i forbindelse med anmodninger om oplysninger. Det foreslås på den baggrund at tilpasse § 269, stk. 1.

Det forslås i *§ 269, stk. 1, 2. pkt.,* at tilsvarende gælder for udenlandske forsikringsselskaber, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af en filial eller udbud af finansielle tjenesteydelser.

Der foreslåede vil indebære at udenlandske forsikringsselskaber, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af en filial eller udbud af finansielle tjenesteydelser skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet i visse tilfælde kan anmode om oplysninger direkte hos en virksomhed, der udøver grænseoverskridende virksomhed i Danmark, jf. § 61 og § 63 i lov om forsikringsvirksomhed.

Hjemlandsprincippet gælder for så vidt tilsynsforpligtelsen overfor et forsikringsselskab, der er etableret indenfor EU/EØS, som udøver grænseoverskridende virksomhed i et andet EU/EØS-land, dvs. at hjemlandstilsynsmyndigheden (dvs. tilsynsmyndigheden i det land, hvor forsikringsselskabet er etableret og har sit hovedsæde) fører tilsyn med hele virksomhedens virksomhed, også den del, der udøves i andre EU/EØS-lande, uanset om det sker via filial eller grænseoverskridende tjenesteydelser. Værtslandets tilsynsmyndighed (dvs. tilsynsmyndigheden i det land, hvor forsikringsselskabet udbyder sine produkter, men ikke er etableret) har som udgangspunkt en mere begrænset rolle, da tilsynsmyndighederne i værtslandet alene fører tilsyn med overholdelsen af de regler, der gælder for markedsadgang, forbrugerbeskyttelse, markedsføring og distribution, samt eventuelle nationale regler om god skik og forbrugerinformation. Derudover er værtslandets tilsynsmyndigheder forpligtet til at informere hjemlandets tilsynsmyndighed, hvis der opstår problemer der kan have betydning for forsikringstagere i værtslandet.

Ansvars- og arbejdsdelingen forsætter et tæt samarbejde mellem tilsynsmyndighederne og løbende informationsudveksling. Hjemlandstilsynet informerer løbende værtslandstilsynet om relevante forhold vedrørende forsikringsselskabet, og hvis værtslands tilsynet vurderer at de mangler oplysninger, har mulighed for at rette henvendelse til hjemlandets tilsynsmyndigheder med henblik på at de forelægger de anmodede oplysningerne for værtslandstilsynet. I tilfælde hvor de oplysninger, værtslandstilsynet anmoder om er utilgængelige for hjemlandstilsynet, får tilsynsmyndighederne i værtslandet med det foreslåede, mulighed for

at rette anmodningen om oplysninger direkte til forsikringsselskabet. Forsikringsselskabet er forpligtet til at give de oplysninger, værtslandstilsynet beder om uden ugrundet ophold.

Det foreslåede vil implementere artikel 1, nr. 68, i Solvens II Review, der ændrer artikel 153, stk. 2, i Solvens II.

Til nr. 81 (§ 269 a og b, i lov om forsikringsvirksomhed)

(Til § 269 a)

Solvens II Review indsætter den nye artikel 35b i Solvens II-direktivet, der fastsætter indberetningsfrister for oplysninger, der er omhandlet i direktivets artikel 35, stk. 1-4. Bestemmelsen omhandler oplysninger, der skal indberettes på årlig basis, kvartalsvist og frister for den regelmæssige tilsynsrapport.

Solvens II Review indsætter ligeledes indberetningsfrister i artikel 51 i stk. 7 og artikel 256, stk. 1, for rapport om solvens og finansiel situation på soloniveau hhv. koncernniveau, og i artikel 254 i stk. 3, for oplysninger der skal indberettes på årlig basis og kvartalsvist på koncernniveau samt i artikel 256b i stk. 1, om frist for den regelmæssige tilsynsrapport på koncernniveau.

Herudover indsættes der med Solvens II Review i artikel 304e, i Solvens II-direktivet, muligheden for, at Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) kan ændre fristerne, hvis det er berettiget af ekstraordinære omstændigheder. Hvis EIOPA finder, at en ekstraordinær sundhedskrise, naturkatastrofe eller anden ekstrem hændelse i væsentlig grad påvirker forsikrings- og genforsikringsselskabers driftsmæssige kapacitet og forhindrer dem i at overholde de frister, der er fastsat i artikel 35b, stk. 1, 2 og 3, artikel 51, stk. 7, artikel 254, stk. 3, artikel 256, stk. 1, og artikel 256b, stk. 1, offentliggør EIOPA såvel som de relevante tilsynsmyndigheder disse oplysninger på deres respektive websteder.

Den gældende fristen for indberetning af tilsynsrapporten om egen risiko og solvens fremgår af artikel 312, stk. 1, litra c, jf. artikel 373, i Solvens II-forordningen, der ophæves med Solvens II Review. En del af reguleringen af ORSA er flyttet fra Solvens II-forordningen til nationalt regi.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af at frister for indberetning med Solvens II Review indsættes i Solvens II-direktivet fremfor i den delegerede forordning.

Det foreslås derfor at regler om frister, det kommer ind i Solvens II-direktivet med Solvens II Review indsættes i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås at indsætte en samlet bestemmelse med indberetningsfrister i lov om forsikringsvirksomhed.

Ændringen medfører ligeledes behov for konsekvensrettelser i lov om forsikringsvirksomhed og at bekendtgørelse nr. 617 af 01/06/2017 om frister for indberetninger af de kvantitative indberetningsskemaer for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., ophæves. For nærmere herom henvises til lovforslagets § 1, nr. 48-50, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *§ 269 a, stk. 1,* at gruppe 1- forsikringsselskaber skal indberette oplysninger, der kræves på årlig basis til Finanstilsynet inden for 16 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår.

Det foreslåede vil implementere artikel 35b, stk. 1, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 16, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 269 a, stk. 2,* at gruppe 1- forsikringsselskaber skal indberette oplysninger, der kræves én gang i kvartalet til Finanstilsynet senest fem uger efter afslutningen af hvert kvartal.

Det foreslåede vil implementere artikel 35b, stk. 2, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 16, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 269 a, stk. 3,* at gruppe 1-forsikringsselskaber skal indberette den regelmæssige tilsynsrapport til Finanstilsynet senest 18 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 implementerer artikel 35b, stk. 3, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 16, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 269 a, stk. 4,* at gruppe 1-forsikringsselskaber skal indberette rapporten om solvens og finansiel situation på årlig basis til Finanstilsynet inden for 18 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår.

Den foreslåede vil implementere artikel 51, stk. 7, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 25, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 269 a, stk. 5,* at gruppe 1-forsikringsselskaber skal indberette rapporten om egen risiko og solvens vurdering (ORSA-tilsynsrapporten) til Finanstilsynet senest to uger efter vurderingens afslutning.

Med Solvens II Review ophæves den nugældende frist i artikel 312, stk. 1, litra c, jf. artikel 373, i Solvens II-forordningen. En del af reguleringen af ORSA er flyttes fra Solvens II til nationalt regi.

Der foretages ikke ændringer i den forbindelse i forhold til fristens længde.

Lovforslaget medfører således ikke ændringer i den gældende regulering om fristen af den pågældende rapport. Der er alene tale om en konsekvensrettelse som følge af ændringer i EU-reguleringen.

Lovforslaget vil indebære at virksomhederne skal indberette rapporten om egen risiko og solvens vurdering (ORSA-tilsynsrapporten) på koncernniveau til Finanstilsynet senest to uger efter vurderingens afslutning.

Der er ikke tiltænkt materielle ændringer med forslaget.

Det foreslås i *§ 269 a, stk. 6,* at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette, der kræves på årsbasis til den koncerntilsynsførende inden for 22 uger efter afslutningen af virksomhedens regnskabsår.

Det foreslåede vil indebære, at de omfattede virksomheder er deltagende gruppe 1-forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder.

Den foreslåede vil implementere dele af artikel 254, stk. 3, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 91, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 269 a, stk. 7,* at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette de oplysninger, der kræves kvartalsvis til Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende, senest 11 uger efter udgangen af hvert kvartal.

Det foreslåede vil indebære, at de omfattede virksomheder er deltagende gruppe 1-forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere dele af artikel 254, stk. 3, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 91, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 269 a, stk. 8,* at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette rapporten om solvens og finansiel situation på koncernniveau til Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende inden for 24 uger efter afslutningen af deres regnskabsår.

Det foreslåede vil indebære, at de omfattede virksomheder er deltagende gruppe 1-forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere dele af artikel 256, stk. 1, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 92, litra a, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 269 a, stk. 9,* at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette den regelmæssige tilsynsrapport til Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende inden for 24 uger efter afslutningen af deres regnskabsår.

Det foreslåede vil indebære, at de omfattede virksomheder er deltagende gruppe 1-forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere dele af artikel 256b, stk. 1, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 1, nr. 93, i Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 269 a, stk. 10,* at virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, skal indberette rapporten om egen risiko og solvens vurdering (ORSA-tilsynsrapporten) på koncernniveau til Finanstilsynet senest to uger efter vurderingens afslutning.

Det foreslåede vil indebære, at de omfattede virksomheder er deltagende gruppe 1-forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder.

Med Solvens II Review ophæves den nugældende frist i artikel 312, stk. 1, litra c, jf. artikel 373, i Solvens II-forordningen. En del af reguleringen af ORSA er flyttes fra Solvens II til nationalt regi.

Der foretages ikke ændringer i den forbindelse i forhold til fristens længde.

Lovforslaget medfører således ikke ændringer i den gældende regulering om fristen af den pågældende rapport. Der er alene tale om en konsekvensrettelse som følge af ændringer i EU-reguleringen.

Lovforslaget vil indebære at virksomhederne skal indberette rapporten om egen risiko og solvens vurdering (ORSA-tilsynsrapporten) på koncernniveau til Finanstilsynet senest to uger efter vurderingens afslutning.

Der er ikke tiltænkt materielle ændringer med forslaget.

(Til § 269 b)

Den gældende bekendtgørelse nr. 1533 af 6. december 2024 om proportional begrænsning af regelmæssig tilsynsindberetning for gruppe 1forsikringsselskaber m.fl., har hjemmel i § 310 i lov om forsikringsvirksomhed, som indeholder en bemyndigelse til skatte- og vækstministeren til at fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Kommissionen i medfør af europæiske retsakter herunder Solvens II- -direktivet. Bekendtgørelsen implementerer artikel 35, stk. 6-8, der ophæves med Solvens II Review.

Det forslås at indsætte en ny *§ 269 b,* hvorefter Finanstilsynet kan træffe afgørelse om proportional begrænsning af regelmæssig tilsynsindberetning.

Det forslås i *§ 269 b, stk. 1,* at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at begrænse den regelmæssige tilsynsindberetning, hvor der er fastsat krav om tilsynsindberetning med bestemte mellemrum, som er under et år.

Det forslås i *§ 269 b, stk. 2,* at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at begrænse den regelmæssige tilsynsindberetning eller undtage gruppe 1-forsikringsselskaber fra krav om post-for-post-indberetning.

Det forslås i *§ 269 b, stk. 3,* at Skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om proportional begrænsning af regelmæssig tilsynsindberetning.

Det foreslåede skal bidrage til implementering af artikel 35a i Solvens II-direktivet.

Den gældende bekendtgørelse nr. 1533 af 6. december 2024 om proportional begrænsning af regelmæssig tilsynsindberetning for gruppe 1forsikringsselskaber m.fl., har hjemmel i § 310 i lov om forsikringsvirksomhed, som indeholder

en bemyndigelse til skatte- og vækstministeren til at fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Kommissionen i medfør af europæiske retsakter herunder Solvens II- -direktivet. Bekendtgørelsen implementerer artikel 35, stk. 6-8, der ophæves med Solvens II Review. Bekendtgørelsen foreslås ophævet og i stedet foreslås en ny bekendtgørelse udstedt med hjemmel i den foreslåede § 269 b, stk. 3.

Det foreslåede vil medføre, at tilpasningerne med den nye artikel 35a til de nu ophævede artikel 35, stk. 6-8 indføres i lovgivningen. Tilpasningen har til formål at tilpasse indberetningskravene for virksomheder med lav risikoprofil, især for at lette adgangen til undtagelser og begrænsninger i indberetningen for disse enheder. Bestemmelsen kan give tilsynsmyndigheden mulighed for at begrænse de oplysninger, som et forsikringsselskab skal indberette med en periodicitet på mindre end et år (kvartalsrapportering), og at begrænse andre dele af den regelmæssige tilsynsrapportering eller helt at fritage virksomheder fra at indberette aktiver post for post.

Det forslåede vil implementere artikel 1, nr. 15 og 16, i Solvens II Review der hhv. ophæver artikel 35, stk. 6-8 og 11 og indsætter en ny artikel 35a der omhandler undtagelser fra og begrænsninger af kvantitativ regelmæssig tilsynsindberetning indrømmet af tilsynsmyndigheder.

Til nr. 82 (§ 278, stk. 1, nr. 4, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 278, stk. 1, fastlægger at Finanstilsynet har mulighed for at fastsætte et kapitaltillæg, såfremt et gruppe 1-forsikringsselskabs risikoprofil afviger væsentligt fra forudsætningerne for standardformlen eller en anvendt godkendt intern model til opgørelse af solvenskapitalkravet, eller gruppe 1-forsikringsselskabets virksomhedsstyring afviger væsentligt fra § 132 i lov om forsikringsvirksomhed om effektive former for virksomhedsstyring.

Bestemmelsen foreslås tilpasset ændringerne, der følgere af Solvens II Review.

Det foreslås i *§ 278, stk. 1, nr. 4,* at forsikringsselskabet anvender overgangsforanstaltningen på de risikofrie rentesatser nævnt i § 331 eller overgangsforanstaltningen på forsikringsmæssige hensættelser nævnt i § 332, og alle følgende betingelser er opfyldt:
a) Virksomheden ikke vil opfylde solvenskapitalkravet uden anvendelse af overgangsforanstaltningen.

b) Virksomheden har hverken forelagt Finanstilsynet den oprindelige indfasningsplan inden for den krævede frist som fastsat i fastsat i § 333, stk. 2, eller den årlige statusrapport som fastsat i 333, stk. 3.

Det foreslåede vil indebære at der fastsættes et krav om et kapitaltillæg til solvenskapitalkravet for et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis Finanstilsynet vurderer, at virksomheden anvender en af de overgangsforanstaltninger, der er nævnt i § 331 og § 332 og alle de i litra a og b oplistede betingelser er opfyldt.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et krav om kapitaltillæg til solvenskapitalkravet for et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis virksomheden anvender overgangsforanstaltningen på den risikofrie rentekurve som nævnt i § 331 eller overgangsforanstaltningen på de forsikringsmæssige hensættelser som nævnt i § 332 og alle de oplistede betingelser i litra a og b er opfyldt. Litra a vurderes at være opfyldt, hvis virksomheden ikke vil opfylde solvenskapitalkravet uden anvendelse af overgangsforanstaltningen. Litra b vurderes at være opfyldt, hvis virksomheden hverken har forelagt Finanstilsynet den oprindelige indfasningsplan inden for den krævede frist som fastsat i § 333, stk. 2, eller den årlige statusrapport som fastsat i § 333, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 18, i Solvens II-Review, som indsætter artikel 37, stk. 1, litra e, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Til nr. 83 (§ 280 a-b, i lov om forsikringsvirksomhed)

(Til § 280 a)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) indeholder en lang række bestemmelser om tilsynet på koncernniveau. Afsnit III i Solvens II-direktivet indeholder regler om tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber i en koncern. Bestemmelserne skal sikre, at der i hele Den Europæiske Union anvendes ens regler for at beskytte forsikringstagerne og skabe gennemsigtighed i forhold til koncernernes risikoopgørelser og kapitalisering. Artikel 213, stk. 2, i Solvens II-direktivet omhandler, hvornår der skal udøves koncerntilsyn med en koncern. Den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 34, vil beskrive den koncernkonstruktion, der vil skulle føres tilsyn med efter artikel 213, stk. 2, i Solvens II-direktivet. Begrebet er relevant i forhold til reglerne om koncerntilsyn. Solvens II-direktivet fastlægger regler om tilsynsmyndighedernes generelle tilsynsbeføjelser. Det

følger af artikel 34 i Solvens II-direktivet, at medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til at træffe forebyggende og korrigerende foranstaltninger med henblik på at sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber overholder de love og administrative bestemmelser, som de skal overholde i hver medlemsstat. Tilsynsmyndighederne skal have beføjelse til at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder, hvor det er relevant, administrative eller finansielle foranstaltninger, over for forsikrings- og genforsikringsselskaber og medlemmerne af deres administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan. Tilsynsbeføjelser skal håndhæves rettidigt og på en måde, der står i et rimeligt forhold til formålet. For at sikre et effektivt tilsyn skal Finanstilsynet påse, at bestemmelserne i lovforslaget efterleves, herunder undersøge mulige overtrædelser af loven.

Forsikringsholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder kan være modervirksomheder i forsikrings- eller genforsikringskoncerner. I dette tilfælde kræves der koncerntilsyn på grundlag af sådanne holdingvirksomheders konsoliderede situation. Det følger af præambelbetragtning nr. 92, at da de forsikringsselskaber, der kontrolleres af sådanne holdingvirksomheder, ikke altid er i stand til at sikre opfyldelse af kravene til koncerntilsyn, er det nødvendigt at sikre, at koncerntilsynsførende har passende tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser til at sikre, at koncerner overholder Solvens II-direktivet. Solvens II Review indfører derfor et minimumssæt af beføjelser over for holdingvirksomheder, herunder de generelle tilsynsbeføjelser, der gælder for forsikringsselskaber med henblik på koncerntilsyn.

Solvens II Review indsætter nye bestemmelser med krav til øverste modervirksomheder, der er forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder, og omfattet af koncerntilsynet i henhold til den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 34, litra a. De nye bestemmelser omfatter krav om, at koncernens interne ordninger og fordeling af opgaver skal være tilstrækkelige til at overholde Solvens II-direktivet, og at den organisatoriske opbygning af den koncern, som er forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed er en del af, ikke hæmmer eller på anden måde forhindrer et effektivt tilsyn med koncernen og dennes datterforsikringsselskaber.

Artikel 213b, stk. 1, foreslås implementeret i § 95 a i lov om forsikringsvirksomhed. Efter den foreslåede § 95 a kræves det, at der er passende intern ledelse og virksomhedsstruktur for koncerner, hvis modervirksomhed er en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed, for at muliggøre effektivt koncerntilsyn. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 35 for nærmere herom.

Solvens II Review indsætter nye bestemmelser i artikel 213b, stk. 2 og 3, og i artikel 258, stk. 2a, i Solvens II-direktivet, der fastsætter tilsynsbeføjelser i de tilfælde, hvor kravene til øverste modervirksomheder, der er forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder, der følger af artikel 213b, stk. 1, ikke efterleves eller ikke længere efterleves.

Solvens II Review indfører ligeledes ny artikel 258, stk. 2b, i Solvens II-direktivet, med en liste af passende foranstaltninger, der kan anvendes af Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende, ud over de beføjelser, der fremgår af artikel 213b, stk. 2 og 3. Denne artikel foreslås implementeret som § 280 b, i lov om forsikringsvirksomhed, hvorfor der henvises til lovforslagets § 280 b.

De nye bestemmelser medfører behov tilpasning af den gældende regulering, for at sikre passende håndhævelsesbeføjelser, herunder, beføjelse der alene kan anvendes som en sidste mulighed, hvorefter der sikres beføjelse til at kræve, at koncernen omstrukturerer, under visse nærmere forudsætninger.

Det foreslås at indsætte en ny *§ 280 a* i lov om forsikringsvirksomhed, der vil implementere artikel 213b, stk. 2 og 3, og de nye artikel 258, stk. 2a, i Solvens II-direktivet, der fastsætter regler om mulighed for at anvende passende tilsynsforanstaltninger overfor til øverste modervirksomheder, der er forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder, og horisontale koncerner.

Dele af den nye bestemmelse i artikel 213b, stk. 2 og den nye bestemmelse i artikel 258, stk. 2a, 1. pkt., foreslås implementeret sammen, som ny § 280 a, stk. 1.

Det foreslås i *§ 280 a, stk. 1,* at Finanstilsynet kan, som den koncerntilsynsførende, underlægge en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed passende tilsynsforanstaltninger for at sikre eller genoprette, alt efter hvad der er relevant, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn, hvis kravene i § 95 a, ikke efterleves.

Tilsynsforanstaltningerne efter den foreslåede bestemmelse gives af Finanstilsynet med påbud.

Det foreslåede medfører, at Finanstilsynet, som koncerntilsynsførende, gives hjemmel til at underlægge en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet

finansiel holdingvirksomhed passende tilsynsforanstaltninger, hvis kravene til en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed, der er underlagt koncerntilsyn, om at sikre at de interne ordninger og fordelingen af opgaver inden for koncernen er tilstrækkelige til at overholde kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn og at den organisatoriske opbygning af den koncern, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed er en del af, ikke hæmmer eller på anden måde forhindrer effektivt tilsyn med koncernen og dens datterforsikringselskaber, ikke opfyldes eller ikke længere opfyldes.

En passende tilsynsforanstaltning skal opfylde formålet at sikre eller genoprette, alt efter hvad der er relevant, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyns, som fastlagt i Afsnit III, i Solvens II-direktivet.

Hvis Finanstilsynet konstaterer, at en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse, vil Finanstilsynet kunne kræve, at forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede fiansielle holdingvirksomhed lovliggør lovovertrædelsen. I vurderingen af en passende foranstaltning, vil Finanstilsynets tilsynsreaktion afhænge af de konkrete forhold.

Det indebærer, at når en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed ikke vurderes at leve op til kravene eller ikke længere vurderes at opfylde kravene i den foreslåede § 95 a, kan Finanstilsynet, som koncerntilsynsførende og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra Finanstilsynet, gøre brug af de beføjelser, som er mest egnede til at forbedre vilkårene for at kunne leve op til kravene i den foreslåede § 95 a for den pågældende forlesikringsholdingvirksomhed eller blandet finansiel holdingvirksomhed.

Hvilke beføjelser der er mest egnede til at forbedre disse vilkår m.v., skal vurderes ud fra en helhedsbetragtning og bør ske ud fra et proportionalitetsprincip. Det betyder, at jo bedre virksomheden lever op til kravene i den foreslåede § 95 a, jo mindre indgribende beføjelser bør anvendes. Det kan bl.a. betyde, at der anvendes flere tilsynsforanstaltninger.

Når en tilsynsbeføjelse anvendes på en holdingvirksomhed, vil der samtidig blive fastsat en frist for opfyldelse. Denne frist kan dog forlænges. Fristen skal være passende, og der vil ved fastsættelsen eller forlængelse af fristen tages hensyn til sagens karakter og de konkrete omstændigheder, herunder de tiltag som virksomheden skal iværksætte. Fristen skal desuden være tilpas i forhold til at

Finanstilsynet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra Finanstilsynet, efterfølgende kan evaluere foranstaltningens effektivitet.

Dette er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet, hvorefter udgangspunktet er, at det er den øverste – i direktivet benævnt den endelige – modervirksomhed på fællesskabs niveau, dvs. på tværs af EU, som bærer ansvaret for at efterleve koncernreglerne, jf. direktivets artikel 215, stk. 1.

Formålet med ændringen er at give Finanstilsynet mulighed for at gribe ind, hvis en virksomhed ikke overholder kravene i den foreslåede § 95 a, som implementerer artikel 213b, stk. 1. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 35.

Med det foreslåede vil Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende kunne træffe afgørelse om passende foranstaltninger overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed for at sikre eller genoprette kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn, hvis virksomheden ikke efterlever kravene § 95 a, stk. 1, nr. 1.

Med det foreslåede vil Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende ligeledes kunne træffe afgørelse om passende foranstaltninger overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed for at sikre eller genoprette kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn, hvis virksomheden ikke efterlever kravene § 95 a, stk. 1, nr. 2.

Det foreslåede vil give Finanstilsynet hjemmel til at kræve, at virksomheden iværksætter foranstaltninger, der sikre, at de interne ordninger og fordelingen af opgaver inden for koncernen navnlig er effektive med hensyn til at a) koordinere alle forsikringsholdingvirksomhedens eller den blandede finansielle holdingvirksomheds dattervirksomheder, herunder om nødvendigt gennem en passende fordeling af opgaver blandt disse dattervirksomheder, b) forhindre eller håndtere konflikter internt i koncernen, c) håndhæve de koncernpolitikker, som er fastlagt af forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, i hele koncernen.

Det foreslåede vil også give Finanstilsynet hjemmel til at kræve, at virksomheden iværksætter foranstaltninger, der sikre, at den organisatoriske opbygning af den koncern, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed er en del af, ikke hæmmer eller på anden måde

forhindrer effektivt tilsyn med koncernen og dens datterforsikringselskaber, idet der navnlig tages hensyn til a) den stilling, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed indtager i en koncern med flere niveauer, b) aktionærstrukturen, c) den rolle, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed har i koncernen.

Finanstilsynet vil i henhold til lovforslaget kunne anvende de foreslåede tilsynsbeføjelser både ved etableringen af koncernstrukturen og senere.

Den foreslåede bestemmelse vil delvist implementere artikel 1, nr. 95, litra b, og artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review, som indsætter artikel 258, stk. 2a, 1. pkt. og artikel 213b, stk. 2, 1. afsnit og 2. afsnit, 2. og 3. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Den nye bestemmelse i artikel 213b, stk. 3, 1. pkt., foreslås implementeret som en ny § 280 a, stk. 2.

Det foreslås i *§ 280 a, stk. 2,* at Finanstilsynet kan som den koncerntilsynsførende, underlægge en koncern passende tilsynsforanstaltninger i de tilfælde, hvor der udøves koncerntilsyn i henhold til § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, og hvor koncernens organisatoriske struktur, der består af virksomheder, som er indbyrdes forbundne gennem en forbindelse, jf. artikel 22, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og deres tilknyttede virksomheder, eller som er identificeret på grundlag af § 13 a, stk. 4, er af en sådan art, at den hæmmer eller forhindrer effektivt tilsyn med koncernen eller forhindrer koncernen i at overholde kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn, for at sikre eller genoprette, alt efter tilfældet, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og overholdelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn.

Tilsynsforanstaltningerne efter den foreslåede bestemmelse gives af Finanstilsynet med påbud.

Det foreslåede vil medføre at Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende, kan underlægge en koncern passende tilsynsforanstaltninger efter en konkret vurdering.

Det foreslåede vil medføre at passende tilsynsforanstaltninger kan anvendes i de tilfælde, hvor der udøves koncerntilsyn i henhold til § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, og

hvor koncernens organisatoriske struktur, der består af virksomheder, som er indbyrdes forbundne gennem en forbindelse, jf. artikel 22, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og deres tilknyttede virksomheder, eller som er identificeret på grundlag af § 13 a, stk. 4, er af en sådan art, at den hæmmer eller forhindrer effektivt tilsyn med koncernen eller forhindrer koncernen i at overholde reglerne om koncerntilsyn. Formålet med tilsynsbeføjelsen er at sikre eller genoprette, alt efter tilfældet, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og overholdelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn.

Bestemmelsen vil indeholde krav til horisontale koncerner, hvor en koncerns organisatoriske struktur, er af en sådan art, at den hæmmer eller forhindrer effektivt tilsyn med koncernen eller forhindrer koncernen i at overholde kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn.

Dette gælder blandt andet krav om, at koncernens interne ordninger og opgavefordeling skal være tilstrækkelige til at overholde Solvens II-direktivet, og at den organisatoriske struktur ikke må hindre eller vanskeliggøre et effektivt tilsyn med koncernen.

En passende tilsynsforanstaltning skal opfylde formålet at sikre eller genoprette, alt efter, hvad der er relevant, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyns, som fastlagt i Afsnit III, i Solvens II-direktivet.

Når en tilsynsbeføjelse anvendes, vil der samtidig blive fastsat en frist for opfyldelse. Denne frist kan dog forlænges. Fristen skal være passende, og der vil ved fastsættelsen eller forlængelse af fristen tages hensyn til sagens karakter og de konkrete omstændigheder, herunder de tiltag som virksomhederne skal iværksætte. Fristen skal desuden være tilpas i forhold til at Finanstilsynet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra Finanstilsynet, efterfølgende kan evaluere foranstaltningens effektivitet.

Hvis Finanstilsynet konstaterer, at en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse, vil Finanstilsynet kunne kræve, at virksomhederne lovliggør lovovertrædelsen. I vurderingen af en passende foranstaltning, vil Finanstilsynets tilsynsreaktion afhænge af de konkrete forhold.

Finanstilsynet vil i henhold til lovforslaget kunne anvende de foreslåede tilsynsbeføjelser både ved etableringen af koncernstrukturen og senere.

Den foreslåede bestemmelse vil delvist implementere artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review, som indsætter artikel 213b, stk. 3, 1. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 280 a, stk. 3,* at Finanstilsynet i sin vurdering om at pålægge passende tilsynsforanstaltning i henhold til stk. 1 og 2, især skal tage hensyn til virkningerne på det finansielle konglomerat som helhed såvel som på dets tilknyttede regulerede virksomheder, hvis virksomheden er en blandet finansiel holdingvirksomhed.

Den foreslåede vil bestemmelse medføre, at Finanstilsynet især skal tage hensyn til virkningerne på det finansielle konglomerat som helhed såvel som på dets tilknyttede regulerede virksomheder, hvis virksomheden er en blandet finansiel holdingvirksomhed.

En passende tilsynsforanstaltning skal opfylde formålet at sikre eller genoprette, alt efter hvad der er relevant, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyns, som fastlagt i Afsnit III, i Solvens II-direktivet.

Hvis Finanstilsynet konstaterer, at en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse, vil Finanstilsynet kunne kræve at den blandede finansielle holdingvirksomhed lovliggør lovovertrædelsen. I vurderingen af en passende foranstaltning, vil Finanstilsynets tilsynsreaktion afhænge af de konkrete forhold.

Den foreslåede bestemmelse vil delvist implementere artikel 1, nr. 95, litra b, i Solvens II Review, som indsætter artikel 258, stk. 2a, 2. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

De nye bestemmelser i artikel 213b, stk. 2, 1. afsnit og 2. afsnit, 2. pkt., og stk. 3, 2. og 3. pkt., foreslås implementeret som nye § 280 a, stk. 4-6. Bestemmelserne vil fastsætte de beføjelser, der kan anvendes, når den konkrete situation i henhold til den foreslåede § 95 a ikke er opfyldt eller ikke længere opfyldes.

Det foreslås i *§ 280 a, stk. 4,* at Finanstilsynet kan som den koncerntilsynsførende påbyde forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed at ændre de interne ordninger og opgavefordelingen inden for koncernen, hvis virksomheden ikke efterlever kravene i § 95 a, stk. 1, nr. 1.

Tilsynsforanstaltningerne efter den foreslåede bestemmelse gives af Finanstilsynet med påbud.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet gives mulighed for at gribe ind, hvis en forsikringsholdingvirksomhed eller blandet finansiel holdingvirksomhed, der er underlagt koncerntilsyn, ikke overholder kravene der skal sikre, at der kan føres et effektivt koncerntilsyn i henhold til den foreslåede § 95 a, stk. 1, nr. 1, som implementerer artikel 213b, stk. 1, litra a.

Den foreslåede § 95 a, stk. 1, nr. 1, vil fastsætte, at de interne ordninger og fordelingen af opgaver inden for koncernen skal være tilstrækkelige til at overholde reglerne om koncerntilsyn og navnlig er effektive med hensyn til at koordinere alle forsikringsholdingselskabets eller den blandede finansielle holdingvirksomheds dattervirksomheder, herunder om nødvendigt gennem en passende fordeling af opgaver blandt disse dattervirksomheder, at forhindre eller håndtere konflikter internt i koncernen og at håndhæve de koncernpolitikker, som er fastlagt af forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, i hele koncernen.

Herudover vil Finanstilsynet med den foreslåede stk. 1 og § 280 b gives hjemmel til at fastsætte passende foranstaltninger overfor en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed for at sikre eller genoprette alt efter, hvad der er relevant, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn, og kravene i den foreslåede § 95 a, stk. 1, nr. 1. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 32, for nærmere.

En passende tilsynsforanstaltning skal opfylde formålet at sikre eller genoprette, alt efter, hvad der er relevant, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyns, som fastlagt i Afsnit III, i Solvens II-direktivet.

Hvis Finanstilsynet konstaterer, at en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse, vil Finanstilsynet kunne kræve at forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede fiansielle holdingvirksomhed lovliggør lovovertrædelsen. I vurderingen af en passende foranstaltning, vil Finanstilsynets tilsynsreaktion afhænge af de konkrete forhold.

Finanstilsynet vil i henhold til lovforslaget kunne anvende de foreslåede tilsynsbeføjelser både ved etableringen af koncernstrukturen og senere.

Den foreslåede bestemmelse vil delvist implementere artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review, som indsætter artikel 213b, stk. 2, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 280 a, stk. 5,* at Finanstilsynet kan som den koncerntilsynsførende påbyde en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed at strukturere koncernen på en sådan måde, at den relevante tilsynsmyndighed effektivt kan udøve koncerntilsyn, hvis virksomheden ikke efterlever kravene § 95 a, stk. 1, nr. 2. Finanstilsynet kan kun under ekstraordinære omstændigheder give påbud vedrørende organisationsstrukturen. Finanstilsynet skal forud for en afgørelse konsultere Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA) og, hvor det er relevant, andre berørte tilsynsmyndigheder, og Finanstilsynet skal meddele forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed en begrundelse for afgørelsen, efter afgørelsen er truffet.

Tilsynsforanstaltningerne efter den foreslåede bestemmelse gives af Finanstilsynet med påbud.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende kan påbyde en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed at strukturere koncernen på en sådan måde, at den relevante tilsynsmyndighed effektivt kan udøve koncerntilsyn, hvis virksomheden ikke efterlever kravene § 95 a, stk. 1, nr. 2.

Det foreslåede vil medføre, at forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed påbydes at strukturere koncernen på en sådan måde, at den organisatoriske opbygning af den koncern, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, er en del af, ikke hæmmer eller på anden måde forhindrer effektivt tilsyn med koncernen og dens datterforsikringselskaber, idet der navnlig tages hensyn til a) den stilling, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed indtager i en koncern med flere niveauer, b) aktionærstrukturen, c) den rolle, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed har i koncernen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kun under ekstraordinære omstændigheder kan give påbud vedrørende organisationsstrukturen, at Finanstilsynet forud for en afgørelse skal konsultere EIOPA og, hvor det er relevant, andre berørte tilsynsmyndigheder, og at Finanstilsynet skal meddele forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed en begrundelse for afgørelsen efter afgørelsen er truffet.

Formålet med ændringen er at give Finanstilsynet mulighed for at gribe ind, hvis en virksomhed ikke overholder kravene i den foreslåede § 95 a, stk. 1, nr. 2, som implementerer artikel 213b, stk. 1, litra b. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 32.

Herudover vil Finanstilsynet med den foreslåede stk. 1 og § 280 b gives hjemmel til at fastsætte passende foranstaltninger overfor forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed at strukturere koncernen på en sådan måde, at den relevante tilsynsmyndighed effektivt kan udøve koncerntilsyn, hvis virksomheden ikke efterlever kravene i den foreslåede § 95 a, stk. 1, nr. 2. Finanstilsynet som koncerntilsynsførende vil efter denne bestemmelse få tillagt beføjelser til blandt andet at træffe afgørelser om suspension af udøvelse af de stemmerettigheder, der er knyttet til datterforsikringsselskabernes aktier, som indehaves af forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, og at påbyde forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed at afhænde eller nedbringe kapitalandele i forsikringsselskaber eller andre tilknyttede virksomheder omhandlet i artikel 228, stk. 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

En passende tilsynsforanstaltning skal opfylde formålet at sikre eller genoprette, alt efter, hvad der er relevant, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyns, som fastlagt i Afsnit III, i Solvens II-direktivet.

Hvis Finanstilsynet konstaterer, at en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse, vil Finanstilsynet kunne kræve at forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed lovliggør lovovertrædelsen. I vurderingen af en passende foranstaltning, vil Finanstilsynets tilsynsreaktion afhænge af de konkrete forhold.

Finanstilsynet vil i henhold til lovforslaget kunne anvende de foreslåede tilsynsbeføjelser både ved etableringen af koncernstrukturen og senere.

Den foreslåede bestemmelse vil delvist implementere artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review, som indsætter artikel 213b, stk. 2, 2. afsnit, 2. og 3. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

Det foreslås at indsætte en ny § 280 a, stk. 6, der vil give Finanstilsynet mulighed for som koncerntilsynsførende at gribe ind overfor horisontale koncerner, hvor en koncerns organisatoriske struktur, er af en sådan art, at den hæmmer eller forhindrer effektivt tilsyn med koncernen eller forhindrer koncernen i at overholde kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn.

Det foreslås i *§ 280 a, stk. 6,* at Finanstilsynet kan som den koncerntilsynsførende, påbyde en koncern, i henhold til stk. 2, at der etableres en forsikringsholdingvirksomhed med hovedsæde i Den Europæiske Union, en blandet finansiel holdingvirksomhed med hovedsæde i Den Europæiske Union, eller en virksomhed i Den Europæiske Union, som gennem en centraliseret koordinering reelt udøver bestemmende indflydelse på beslutningerne, herunder finansielle beslutninger, i de gruppe 1-forsikringsselskaber, der indgår i koncernen. Den efter 1. pkt. etablerede forsikringsholdingvirksomhed, blandede finansielle holdingvirksomhed eller den virksomhed, der reelt udøver centraliseret koordinering, vil have ansvaret for koncernens overholdelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn.

Tilsynsforanstaltningerne efter den foreslåede bestemmelse gives af Finanstilsynet med påbud.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende, kan påbyde en koncernen at der etableres en forsikringsholdingvirksomhed med hovedsæde i Den Europæiske Union, en blandet finansiel holdingvirksomhed med hovedsæde i Den Europæiske Union, eller en virksomhed i Den Europæiske Union, som gennem en centraliseret koordinering reelt udøver bestemmende indflydelse på beslutningerne, herunder finansielle beslutninger, i de gruppe 1-forsikringsselskaber, der indgår i koncernen.

Det foreslåede vil medføre, at den efter stk. 2 etablerede forsikringsholdingvirksomhed, blandede finansielle holdingvirksomhed eller den virksomhed, der reelt udøver centraliseret koordinering, vil have ansvaret for koncernens overholdelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn.

Dette vil omfatte krav om etablering af et forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed med hovedsæde i EØS eller en virksomhed i EØS, der gennem centraliseret koordinering i praksis udøver en afgørende indflydelse på beslutninger, herunder finansielle beslutninger.

Hvis en horisontal koncerns "deltagende" status forhindrer effektivt tilsyn (f.eks. fordi ingen enkelt enhed har beføjelse til at håndhæve koncernomfattende politikker), kan Finanstilsynet anvende bestemmelsen til at kræve etablering af en moderlignende enhed (et holdingselskab eller en centraliseret koordinator), hvilket effektivt bringer dem ind i en vertikal struktur svarende tilde facto koncerner i artikel 212, stk. 3, der foreslås implementeret som ny § 13 a i lov om forsikringsvirksomheder. Der henvises til lovforslagets § 1, stk. 20, vedrørende koncernbegrebet i forhold til koncerntilsyn efter Solvens II-direktivet og implementering af artikel 212, stk. 1, litra c, stk. 2-5 og artikel 214, stk. 4-6.

Formålet med ændringen er at give Finanstilsynet mulighed for at gribe ind i de tilfælde, hvor en koncern af virksomheder, der har eller er blevet anset for at have fælles ledelse med selve dens organisatoriske struktur forhindrer eller vanskeliggør et effektivt tilsyn.

Finanstilsynet vil, når det fungerer som koncerntilsynsførende, få mulighed for at træffe passende tilsynsforanstaltninger over for koncernen for at sikre eller genoprette, alt efter tilfældet, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og overholdelse af reglerne om koncerntilsyn.

Herudover vil Finanstilsynet med den foreslåede stk. 2 og § 280 b gives hjemmel til at fastsætte passende foranstaltninger overfor horisontale koncerner, hvor en koncerns organisatoriske struktur, er af en sådan art, at den hæmmer eller forhindrer effektivt tilsyn med koncernen eller forhindrer koncernen i at overholde kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn, for at sikre eller genoprette, alt efter tilfældet, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og overholdelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyn. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20 og 32, for nærmere.

En passende tilsynsforanstaltning skal opfylde formålet at sikre eller genoprette, alt efter hvad der er relevant, kontinuitet og integritet i koncerntilsynet og opfyldelse af kravene i henhold til reglerne om koncerntilsyns, som fastlagt i Afsnit III, i Solvens II-direktivet.

Hvis Finanstilsynet konstaterer, at en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse, vil Finanstilsynet kunne kræve at forsikringsholdingvirksomheden eller

den blandede finansielle holdingvirksomhed lovliggør lovovertrædelsen. I vurderingen af en passende foranstaltning, vil Finanstilsynets tilsynsreaktion afhænge af de konkrete forhold.

Finanstilsynet vil i henhold til lovforslaget kunne anvende de foreslåede tilsynsbeføjelser både ved etableringen af koncernstrukturen og senere.

Den foreslåede bestemmelse vil delvist implementere artikel 1, nr. 71, i Solvens II Review, som indsætter artikel 213b, stk. 3, 2. og 3. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil medføre en direktivnær implementering.

(Til § 280 b)

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 280 b, som omhandler at Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, får beføjelse til at anvende passende foranstaltninger overfor en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed i visse situationer. Bestemmelsen henviser til en eksisterende bestemmelse i artikel 258, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), som ikke er implementeret tidligere.

Det foreslås i *§ 280 b, stk. 1,* at når et gruppe 1-forsikringsselskab i en koncern ikke opfylder kravene, som omhandlet i artikel 218-246 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), eller når kravene opfyldes, men solvenssituationen alligevel er i fare for at blive kritisk, eller når de koncerninterne transaktioner eller risikokoncentrationerne udgør en fare for gruppe 1-forsikringsselskabernes finansielle situation, skal Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende vedtage passende foranstaltninger jf. stk. 4, overfor forsikringsvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, for at genoprette situationen hurtigst muligt.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, kan sanktionere forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed i tilfælde af, at kravene til koncernsolvens, risikokoncentration og koncerninterne transaktioner ikke overholdes, eller på trods af, at kravene overholdes, men solvenssituationen alligevel er i fare for at blive kritisk eller når de koncerninterne transaktioner eller risikokoncentrationerne udgør en fare for gruppe 1-forsikringsselskabets finansielle situation. Der er således

tale om, at Finanstilsynet får en bemyndigelse til at anvende foranstaltninger, som har til formål at genoprette situationen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, får nye håndhævelsesmuligheder, overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, som kan forbedre tilsynet med koncerner.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 258, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) og dele af artikel 1, nr. 95, i Solvens II Review, som indsætter artikel 258, stk. 2b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 280 b, stk. 2,* at når Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, ikke er en af tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed har sit hovedsæde, underretter Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, disse tilsynsmyndigheder om sine undersøgelsesresultater for at give dem mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, skal give den tilsynsmyndigheden i det land, hvor forsikringsvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed har hovedsæde, alle relevante oplysninger om de undersøgelsesresultater, som Finanstilsynet har, så tilsynsmyndigheden i det andet land, har det bedst mulige grundlag for at træffe de nødvendige foranstaltninger. Den nationale tilsynsmyndighed anvender således de nødvendige tilsynsforanstaltninger under national ret.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, skal dele sine undersøgelsesresultater med tilsynsmyndigheden i en anden medlemsstat, når forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed har sit hovedsæde i en anden medlemsstat.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 258, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) og dele af artikel 1, nr. 95, i Solvens II Review, som indsætter artikel 258, stk. 2b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 280 b, stk. 3,* at har Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, fastslået at betingelserne i § 95 a, stk. 1, nr. 1-2, ikke er opfyldt eller ikke længere er opfyldt, kan Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, anvende foranstaltninger jf. stk. 4, overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle virksomhed, sideløbende med, at Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, har truffet passende tilsynsforanstaltninger iht. § 280 a, overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, ved overtrædelse af betingelserne i den foreslåede § 95 a, stk. 1, nr. 1-2, kan anvende yderligere foranstaltninger overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle virksomhed, udover de påbud, som fremgår af den foreslåede § 280 a.

Den foreslåede § 95 a, stk. 1, nr. 1, vedrører, at bestyrelsen for en forsikringsholdingvirksomhed eller den blandede finansielle virksomhed, skal sikre, at de interne ordninger og fordelingen af opgaver inden for koncernen er tilstrækkelige til at overholde reglerne om koncerntilsyn og navnlig er effektive med hensyn til at koordinere alle forsikringsholdingvirksomhedens eller den blandede finansielle holdingvirksomheds dattervirksomheder, herunder om nødvendigt gennem en passende fordeling af opgaver blandt disse dattervirksomheder, forhindre eller håndtere konflikter internt i koncernen, håndhæve de koncernpolitikker, som er fastlagt af forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, i hele koncernen

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 32, og bemærkninger til den foreslåede § 95 a, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede § 95 a, stk. 1, nr. 2, vedrører, at bestyrelsen for en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed, der er underlagt koncerntilsyn i henhold til § 9, stk. 1, nr. 34, litra a, skal sikre at den organisatoriske opbygning af den koncern, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed er en del af, ikke hæmmer eller på anden måde forhindrer effektivt tilsyn med koncernen og dens datterforsikringsselskaber, idet der navnlig tages hensyn til den stilling, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed indtager i en koncern med flere niveauer, aktionærstrukturen, og den rolle, som forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed har i koncernen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 32, og bemærkningerne til det foreslåede § 95 a, stk. 1, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet får nye håndhævelsesmuligheder overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, som kan forbedre tilsynet med koncerner.
Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 95, i Solvens II Review, som indsætter dele af 258, stk. 2a og 2b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 280 b, stk. 4,* at passende foranstaltninger, jf. stk. 1 og 3, kan omfatte:

Det foreslås i *stk. 4, nr. 1,* at Finanstilsynet kan gøre brug af suspension af udøvelse af de stemmerettigheder, der er knyttet til datterforsikringsselskabernes aktier, som indehaves af forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 2,* at Finanstilsynet kan give påbud eller sanktioner over for forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed eller disse virksomheders ledelsesmedlemmer.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 3,* at Finanstilsynet kan afgive instrukser eller udstikke retningslinjer til forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed om at overføre kapitalinteresserne i dets datterforsikringsselskaber til dets aktionærer.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 4,* at Finanstilsynet midlertidigt kan udpege en anden forsikringsholdingvirksomhed, blandet finansiel holdingvirksomhed eller forsikringsselskab inden for koncernen som ansvarlig for at sikre overholdelse af kravene i artikel 218-246 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *stk. 4, nr. 5,* at Finanstilsynet kan begrænse eller forbyde udlodninger eller rentebetalinger til aktionærer.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 6,* at Finanstilsynet kan påbyde forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder at afhænde eller nedbringe kapitalandele i gruppe 1-forsikringsselskaber eller andre tilknyttede

virksomheder omhandlet i § 27, stk. 1, i bekendtgørelse om opgørelse af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav for koncerner m.v.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 7,* at Finanstilsynet kan kræve, at forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder uden ophold forelægger en plan om at vende tilbage til overholdelse.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet får beføjelse til at påbyde forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder de opregnede passende foranstaltninger i nr. 1-7.

De foreslåede foranstaltninger har til formål at sikre, at Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, kan sikre tilsynet med koncerner. De opregnede foranstaltninger er forholdsvis indgribende, for eksempel vil en foranstaltning om at forsikringsholdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder får suspenderet sin udøvelse af stemmeret, som er knyttet til et datterforsikringsselskabs aktier, virke meget indgribende. Formålet med bestemmelsen er dog, at denne kun finder anvendelse i alvorlige situationer for eksempel, når koncernsolvensen er i fare.

I den mildere ende af skalaen er den i stk. 4, nr. 2, foreslåede foranstaltning, om at Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende, kan udstede påbud overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed eller disse virksomheders ledelsesmedlemmer.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende får nye håndhævelsesmuligheder overfor forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed, som kan forbedre tilsynet med koncerner.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 95, i Solvens II Review, som indsætter dele af 258, stk. 2b. i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 280 b, stk. 5,* at Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, konsulterer de andre berørte tilsynsmyndigheder og EIOPA, inden Finanstilsynet træffer nogen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 4, hvis disse foranstaltninger berører virksomheder, der har hovedsæde i mere end én medlemsstat.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende, er i dialog med tilsynsmyndigheder i de lande, hvor der er virksomheder, der har hovedsæde i mere end én medlemsstat, inden Finanstilsynet træffer nogen af de foranstaltninger, der fremgår af stk. 4. Finanstilsynet skal i disse situationer også være i dialog med EIOPA.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre at Finanstilsynet, som den koncerntilsynsførende, skal sikre sig, at der er bliver delt informationer med berørte medlemsstater og EIOPA, således at anvendelsen af foranstaltninger efter stk. 4, sker på et oplyst grundlag, hvor relevante synspunkter bliver inddraget.

Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 95, i Solvens II Review, som indsætter dele af 258, stk. 2b. i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Til nr. 84 (§ 285, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås med ændringerne i *§ 285, stk. 1, 1. pkt.,* at »tilsynsvirksomheden« ændres til »tilsyns- og afviklingsvirksomheden«, og at der efter »som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden« indsættes », og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiel Stabilitet«.

Formålet med ændringen er at sikre, at fortrolige oplysninger som Finanstilsynets ansatte modtager fra selskaberne i forbindelse med Finanstilsynets nye opgaver i forbindelse med afviklingsplanlægningen, og fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra Finansiel Stabilitet, er omfattet af Finanstilsynets særlige tavshedspligt som følger af § 285, stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra selskaberne i forbindelse med afviklingsplanlægningen, og oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra Finansiel Stabilitet, skal betragtes som fortrolige oplysninger, medmindre der er tale om offentligt tilgængelige oplysninger.

Den særlige tavshedspligt skal sikre, at Finanstilsynets kommunikation med selskaberne og Finansiel Stabilitet i forbindelse med afviklingsplanlægning mv. ikke er underlagt muligheden for aktindsigt for at sikre fortrolighed omkring selskaberne og af hensyn til den finansielle stabilitet.

Til nr. 85 og 91 (§ 285, stk. 6 og § 295 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

Efter artikel 64, 4. afsnit, i Solvens II-direktivet, forhindrer den nævnte artikels afsnit 1, 2 og 3, ikke, at tilsynsmyndighederne offentliggør resultatet af stresstest, der er udført i overensstemmelse med Solvens II-direktivets artikel 34, stk. 4, eller artikel 32 i forordning (EU) nr. 1094/2010, eller fremsender resultatet af stresstest til Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) med henblik på EIOPA's offentliggørelse af resultaterne af stresstest på EU-plan.

Det foreslås i *§ 285* at indsætte *stk. 6*, hvorefter Finanstilsynet vil kunne videregive fortrolige oplysninger om resultatet af stresstests udført af Finanstilsynet efter artikel 34, stk. 4, i Solvens II-direktivet eller artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed til EIOPA.

Artikel 34, 4. afsnit i Solvens II er en myndighedsrettet bestemmelse, hvorfor denne ikke er implementeret i loven. Artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed er direkte gældende, og er derfor ikke implementeret i loven.

Den foreslåede ændring vil medføre, at tavshedspligten ikke til hinder for, at Finanstilsynet kan videregive resultaterne af stresstests til EIOPA.

Artikel 64, 4. afsnit, fastsætter desuden, at tavshedspligten ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder kan offentliggøre resultatet af stresstest, der er udført i overensstemmelse med Solvens II-direktivets artikel 34, stk. 4, eller artikel 32 i forordning (EU) nr. 1094/2010. Finanstilsynet mulighed for at offentliggøre resultaterne af de omfattede stresstests, foreslås implementeret i § 295 a. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 93 og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen i stk. 6 vil implementere dele artikel 1, nr. 34, der indsætter et fjerde afsnit i artikel 64, i Solvens II-direktivet. For så vidt angår ændringen i artikel 64, må indsættelsen af stk. 4, og henvisningen til stk. 1, 2 og 3, i bestemmelsen, antages at være en fejl i Solvens II Reviews tekst, da der ikke findes et stk. 2 og 3, i artikel 64 i Solvens II-direktivet. Det må derfor antages at 4. afsnit, hhv. 1., 2. og 3. afsnit, der menes og henvises til.

(Til § 295 a)

Efter artikel 64, 4. afsnit, i Solvens II-direktivet, forhindrer den nævnte artikels afsnit 1, 2 og 3, ikke, at tilsynsmyndighederne offentliggør resultatet af stresstest, der er udført i overensstemmelse med Solvens II-direktivets artikel 34, stk. 4, eller artikel 32 i forordning (EU) nr. 1094/2010, eller fremsender resultatet af stresstest til EIOPA med henblik på EIOPA's offentliggørelse af resultaterne af stresstest på EU-plan.

Artikel 34, stk. 4, i Solvens II-direktivet er en myndighedsrettet bestemmelse, hvorfor denne ikke er implementeret i loven. Artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed er direkte gældende, og er derfor ikke implementeret i loven.

Det foreslås i overensstemmelse hermed at indsætte *§ 295 a* i lov om forsikringsvirksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan offentliggøre resultatet af stresstest af et gruppe 1-forsikringsselskab, der udføres efter artikel 34, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) eller efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed.

Efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed, iværksætter og koordinerer myndighederne i samarbejde med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), vurderinger på EU-plan af de finansielle institutioners modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. EU-stresstesten har således til formål at vurdere de europæiske forsikringsselskabers modstandsdygtighed over for alvorlige stød og deres solvens i hypotetiske stressscenarier under visse restriktive forhold. Stresstesten er et middel til at vurdere robustheden af de deltagende forsikringsselskaber over for pres på solvensen under en tænkelig men usandsynlig stresssituation. Dermed giver testen et indtryk af, om forsikringsselskaberne er tilstrækkeligt kapitaliserede til at modstå en økonomisk og finansiel udvikling, som er mere negativ end forventeligt. EU-stresstesten udføres oftest af EIOPA i samarbejde med de nationale myndigheder, Den Europæiske Central Bank (ECB), Europa-Kommissionen og ESRB. Fra Danmark deltager Danmarks Nationalbank og Finanstilsynet som nationale myndigheder.

Efter artikel 34, stk. 4, i Solvens II-direktivet skal medlemsstaterne sikre, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til, foruden beregningen af solvenskapitalkravet og i det omfang, det er relevant og nødvendigt, at udvikle kvantitative værktøjer som led i tilsynsprocessen til vurdering af forsikringsselskabers evne til at

håndtere eventuelle begivenheder eller fremtidige forandringer i de økonomiske vilkår, der kunne få ugunstige konsekvenser for deres samlede økonomiske stilling. Tilsynsmyndighederne skal have beføjelse til at forlange, at forsikringsselskaberne gennemfører tilsvarende test.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give Finanstilsynet hjemmel til at offentliggøre resultatet af stresstesten, før de undersøgte forsikringsvirksomheder har offentliggjort resultatet. Ved vurdering af, hvorvidt Finanstilsynet skal offentliggøre resultatet af stresstesten, kan der bl.a. lægges vægt på, om det vil styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, dvs. at der er et legitimt formål med offentliggørelsen.

Artikel 64, fjerde afsnit, fastsætter desuden, at tavshedspligten ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder kan videregive resultaterne af stresstests til EIOPA, hvilket foreslås implementeret i § 285, stk. 6. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 87 og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen i stk. 1 vil implementere dele artikel 1, nr. 34, der indsætter et fjerde afsnit i artikel 64, i Solvens II-direktivet. For så vidt angår ændringen i artikel 64, må indsættelsen af stk. 4, og henvisningen til stk. 1, 2 og 3, i bestemmelsen, antages at være en fejl i Solvens II Reviews tekst, da der ikke findes et stk. 2 og 3, i artikel 64 i Solvens II-direktivet. Det må derfor antages at 4. afsnit, hhv. 1., 2. og 3. afsnit, der menes og henvises til.

Til nr. 86 (§ 288, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af § 288, stk. 2, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, kun må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Det foreslås i *§ 288, stk. 2,* at indsætte efter »tilsynshvervet«: »tilsynshvervet, i forbindelse med afviklingshvervet«.

Det foreslåede vil medføre, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, også må anvendes i forbindelse med afviklingshvervet.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring til § 285, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, jf. det foreslåede § 1, nr. 84, som vil medføre, at oplysninger, som Finanstilsynet modtager som afviklingsmyndighed og

fortrolige oplysninger, som de modtager fra Finansiel Stabilitet, vil blive anset som fortrolige oplysninger i medfør af § 285 i lov om forsikringsvirksomhed.

Til nr. 87 (§ 289, stk. 1, nr. 14 og 15, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 289, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter, at § 285, stk. 1, ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en række personer, myndigheder og organer, som er oplistet i bestemmelsens nr. 1-14.

Det foreslås i *§ 289, stk. 1,* at der efter nr. 13 som nye numre indsættes: »14) Myndigheder eller organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som forestår afviklingen af et forsikringsselskab, et moderforsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, en blandet finansiel moderholdingvirksomhed, en EU-moderforsikringsholdingvirksomhed og en blandet finansiel EU-moderholdingvirksomhed. 15) Afviklingsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område«. Nr. 14 bliver herefter nr. 16.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet kan udveksle fortrolige oplysninger, herunder forebyggende genopretningsplaner, med relevante myndigheder i EU/EØS og i tredjelande.

Udgangspunktet er, at Finanstilsynets ansatte er underlagt en særlig tavshedspligt, hvorefter Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, jf. § 285, stk. 1. I forbindelse med IRRD vil Finanstilsynets ansatte ligeledes under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 være forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiel Stabilitet, jf. den foreslåede ændring til § 285, stk. 1. Der henvises til det foreslåede § 285, stk. 1, og bemærkningerne hertil, jf. lovforslagets § 1, nr. 84.

Det foreslåede nr. 14 vil medføre, at Finanstilsynet vil have mulighed for at videregive oplysninger til myndigheder eller organer i andre lande inden for EU/EØS, som forestår afviklingen af et forsikringsselskab, m.v., uanset udgangspunktet om tavshedspligt i § 285. Videregivelsen af oplysninger vil f.eks. kunne ske, når Finanstilsynet for en grænseoverskridende koncern skal vurdere koncernens genopretningsplan, udarbejde koncernafviklingsplaner og i forbindelse med afviklingen af en grænseoverskridende koncern.

Ved myndigheder eller organer, som forestår afviklingen af forsikringsselskaber m.v. forstås de afviklingsmyndigheder på forsikringsområdet, som udpeges nationalt i henhold til artikel 3, i IRRD. Disse kan være nationale centralbanker, kompetente ministerier, offentlige forvaltningsmyndigheder eller myndigheder, der har fået overdraget offentlige forvaltningsbeføjelser.

Videregivelsen til myndighederne kan både ske individuelt og i plenum i forbindelse med myndighedernes deltagelse i et afviklingskollegium.

Det foreslåede nr. 15 vil medføre, at Finanstilsynet kan udveksle fortrolige oplysninger, herunder forebyggende genopretningsplaner, med relevante tredjelandstilsynsmyndigheder, som forestår afvikling af forsikringsselskaber samt relaterede moder- og holdingvirksomheder.

Til nr. 88 (§ 289, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås at i § 289, stk. 4*,* ændres »stk. 1, nr. 4-6 og 10-13« til: » stk. 1, nr. 4-6 og 10-14«

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder i lande uden for EU/EØS, som Finanstilsynet har modtaget fra lande inden for EU/EØS, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring vil implementere artikel 80, stk. 2, i IRRD.

Til nr. 89 (§ 289, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås i *§ 289* indsættes som *stk. 6,* hvorefter videregivelse af fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder i medfør af stk. 1, nr. 15, alene kan ske såfremt betingelserne i stk. 3, nr. 2 er opfyldt og hvis afviklingsmyndighedernes afviklingsfunktioner svarer til de funktioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kun kan videregive fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder i lande uden for EU/EØS, hvis betingelserne i stk. 3, nr. 2 er opfyldt. Derudover er det en betingelse, at tredjelandsafviklingsmyndighedernes afviklingsfunktioner skal svare til de funktioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om

et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber.

For så vidt angår den første betingelse, jf. stk. 3, nr. 2, så skal det pågældende tredjelands afviklingsmyndighed være underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten af § 285, stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver.

Der henvises til den gældende § 289, stk. 3, nr. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, og bemærkningerne hertil.

For så vidt angår den anden betingelse, der fremgår af det foreslåede § 289, stk. 6, 2. pkt., så skal oplysningerne være nødvendige for de kompetente tredjelandsmyndigheders varetagelse af deres afviklingsfunktioner i henhold til national ret, som svarer til de funktioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber, og ikke anvendes til noget andet formål.

Det foreslåede vil implementere artikel 80, stk. 1, 1. afsnit, i IRRD.

Til nr. 90 (§ 293 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås med *§ 293 a, stk. 1,* at Finanstilsynet på sin hjemmeside offentliggør påtaler, påbud eller tvangsbøder i de typer af sager, der er nævnt i pkt. 2. Offentliggørelse skal ske i sager om overtrædelse af § 132 h, stk. 1, 10 og 12, § 132 i, stk. 4, § 132 j, stk. 1 og 3, § 235 a, stk. 8, § 235 d, § 235 i, stk. 3 og 5, § 235 j, stk. 3, § 235 f, stk. 1, hvis sagen ikke har været indbragt for Erhvervsankenævnet eller domstolene, eller hvor alle klagemuligheder er udtømt. Indbringes påtaler, påbud eller tvangsbøder, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse. Status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Finanstilsynet offentliggør i dag i vid udstrækning sådanne reaktioner i henhold til § 293, i lov om forsikringsvirksomhed både for juridiske og fysiske personer. Med det foreslåede forpligtes Finanstilsynet desuden til at offentliggøre bl.a. identiteten på de involverede juridiske og fysiske personer i de sager, der er nævnt i det foreslåede stk. 1.

Efter den foreslåede § 293 a, skal Finanstilsynet på sin hjemmeside offentliggøre påtaler, påbud eller tvangsbøder overfor juridiske eller fysiske personer, såfremt de ikke har været indbragt for Erhvervsankenævnet eller domstolene, eller hvor klagemulighederne er udtømt.

Derudover skal der ske offentliggørelse af ikke-endelige afgørelser. Det kan eksempelvis være en afgørelse, der er indbragt for Erhvervsankenævnet, men hvor der endnu ikke er truffet endelig afgørelse, eller en afgørelse hvor klagefristen til Erhvervsankenævnet ikke er udløbet. Finanstilsynets almindelige offentliggørelse af afgørelser afventer i dag ikke en eventuel indbringelse for Erhvervsankenævnet eller domstolene, og ud fra lighedsbetragtning vil dette ikke blive fraveget.

I det foreslåede er det oplistet, hvilket hjemmelsgrundlag påtaler, påbud eller tvangsbøder skal have for, at Finanstilsynet skal offentliggøre oplysninger om reaktionerne. Finanstilsynet skal dermed på sin hjemmeside offentliggøre samtlige påtaler, påbud eller tvangsbøder vedrørende en fysisk eller juridisk persons overtrædelse af de i forslaget angivne bestemmelser, herunder overtrædelse af § 132 h, stk. 1, 10 og 12, § 132 i, stk. 4, § 132 j, stk. 1 og 3, § 235 a, stk. 8, § 235 d, § 235 i, stk. 3 og 5, § 235 j, stk. 3, § 235 f, stk. 1.

Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal desuden tage hensyn til, om det vil kunne skade en igangværende strafferetlig efterforskning, hvis det f.eks. bliver offentliggjort i ikke-anonymiseret form eller offentliggørelsen ikke udsættes, indtil efterforskningen er afsluttet. Det forudsætter, at der kan foretages en effektiv anonymisering, og ved tvivl vil spørgsmålet om offentliggørelse blive forelagt de relevante politimyndigheder således, at det forinden evt. offentliggørelse afklares, om offentliggørelse vil kunne skade den igangværende politimæssige efterforskning.

Bestemmelsen er afgrænset til igangværende strafferetlig efterforskning.

Ved offentliggørelse, jf. stik 1, skal man endvidere forholde sig til, om ikke-anonymiseret form vil bringe den finansielle stabilitet i fare og om det kan være nødvendigt at udsætte offentliggørelsen indtil faren mod den finansielle stabilitet ophører. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at dette eksempelvis kan være tilfældet, hvor offentliggørelse af reaktion vil medføre betydelig indvirkning på forsikringsselskabers økonomiske situation.

Det følger af det foreslåede, at offentliggørelsen skal ske når de hensyn, der nødvendiggjorde udsættelse af offentliggørelsen, er ophørt. Der gælder ikke en grænse for hvor længe offentliggørelse kan udsættes efter datoen for reaktionen,

men offentliggørelsen skal ske hurtigst muligt efter hensynet bag udsættelse af offentliggørelse ophører.

Finanstilsynet skal således ikke offentliggøre, jf. stk. 1, såfremt det vurderes, at anonymisering eller udsættelse af offentliggørelse ikke i tilstrækkelig grad vil sikre mod risici for de finansielle markeders stabilitet, eller sikre rimelighed i offentliggørelse af sådanne oplysninger i forhold til reaktionen, der anses at være af mindre betydning.

Det foreslåede vil implementere en del af artikel 84, stk. 1.

Det følger af *stk. 2,* at offentliggørelsen skal ske hurtigst muligt, efter at den fysiske eller juridiske person har modtaget underretning om påtaler, påbud eller tvangsbøder. Offentliggørelsen skal omfatte påtaler, påbud eller tvangsbøder, herunder typen og arten af overtrædelsen, samt angivelse af den juridiske eller fysiske persons identitet, jf. dog stk. 4.

Det bemærkes, at der er tale om en fravigelse af databeskyttelseslovgivningens regler, jf. databeskyttelsesloven § 1, stk. 3, om behandling af personoplysninger i anden lovgivning inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger, der går forud for reglerne i databeskyttelsesloven. Bestemmelsen er vurderet nødvendig for at gennemføre artikel 84, i IRRD, hvor der stilles krav om, at reaktionen, typen og arten af overtrædelsen, samt den juridiske eller fysiske person identitet offentliggøres.

Offentliggørelsen skal ske så hurtigt som muligt efter underretningen. Ved »hurtigst muligt« forstås som udgangspunkt senest dagen efter underretningen af den pågældende virksomhed eller fysiske person. Der er ikke formkrav til underretningen, der kan ske både mundtligt og skriftligt.

Det foreslåede vil implementere en del af artikel 84, stk. 1.

Det foreslås med *stk. 3,* at det offentliggjorte i henhold til stk. 2, forbliver på Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun bibeholdes på Finanstilsynets hjemmeside så længe det er nødvendigt i henhold til de gældende databeskyttelsesretlige regler.

Artikel 5 i databeskyttelsesforordningen indeholder en række grundlæggende principper, der gælder for alle behandlinger af personoplysninger, herunder fastsætter artikel 5, litra e, at personoplysninger skal opbevares på sådan en måde,

at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles. I overensstemmelse med dette fremgår det af det foreslåede, at offentliggjorte oplysninger, som vedrører fysiske personer, dog kun skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige, dvs. inden for det nødvendige tidsrum.

Ved »offentliggørelsen indeholder personoplysninger« forstås offentliggørelser, hvor det er muligt at identificere den fysiske person, som nævnes i det offentliggjorte materiale, jf. også definitionen i artikel 4, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen. Det vil eksempelvis være tilfældet i offentliggørelser af reaktioner, der angiver navnet på den fysiske person, som reaktionen retter sig mod.

Det foreslåede stk. 3 vil ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor det offentliggøres i anonymiseret form på en sådan måde, at det hverken på offentliggørelsestidspunktet eller et senere tidspunkt er muligt at identificere den fysiske person, som er omfattet af materialet.

Det foreslåede vil implementere artikel 84, stk. 2, 2. afsnit.

Det foreslåede med *stk. 4,* at hvor offentliggørelse af identitet på den fysiske eller juridiske person eller andre personoplysninger vil være uforholdsmæssig efter en individuel vurdering af proportionaliteten af offentliggørelse af sådanne oplysninger, eller hvis sådan offentliggørelse vil bringe de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskningsmæssig i fare, skal Finanstilsynet sikre, at offentliggørelse, jf. stk. 1 og 2, sker i anonymiseret form, der sikrer en effektiv beskyttelse af personoplysninger, offentliggørelsen, jf. stk. 1 og 2, udsættes indtil grunden til udsættelsen er ophørt, eller offentliggørelsen ikke sker, hvis det vurderes at offentliggørelse i henhold til pkt. 1 og 2, er utilstrækkelig med henblik på at sikre, at den ikke indebærer risici for de finansielle markeders stabilitet, eller at offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 2 står rimeligt i forhold til reaktionen, hvis det anses at være af mindre betydning.

Den foreslåede bestemmelse beror på en konkret vurdering af om offentliggørelse vil være uforholdsmæssigt og af den grund skal anonymiseres, udsættes eller slet ikke offentliggøres. Det kan f.eks. være uforholdsmæssigt at offentliggøre, i de tilfælde hvor der er tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være truende for selskabets eksistens eller meget væsentlige interesser krænkes.

Det forhold, at offentliggørelse af et selskabs navn vil kunne medføre fald i kursen på selskabets aktier, tab af kunder, eller at offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod selskabet eller den fysiske person, udelukker ikke, at offentliggørelse kan ske i anonymiseret form eller kræve udsættelse, idet der ikke er krav om et stort tab, men alene at offentliggørelsen ikke er uforholdsmæssig.

Det foreslåede vil implementere artikel 84, stk. 2, 1. afsnit.

Til nr. 93 (§ 302, stk. 3, 2. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 302, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en ansvarshavende aktuar, en revisor, en direktør eller andre ledende medarbejdere i et forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed, et udenlandsk forsikringsselskab eller en udenlandsk forsikringsholdingvirksomhed, hvis Finanstilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende. Det samme gælder for en likvidator og en administrator af en livsforsikringsbestand.

Det foreslås med ændringen i § 302, stk. 3, 2. pkt., at »en administrator af en livsforsikringsbestand.« ændres til »Finansiel Stabilitet.«

Baggrunden for ændringen er, at administrationsboreglerne i §§ 227–234 ophæves. Som følge heraf vil det ikke være muligt at tage en forsikringsbestand under administration, og der vil derfor ikke længere skulle udpeges en administrator. Administrationsboreglerne erstattes af afviklingsreglerne i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, hvorefter Finansiel Stabilitet er ansvarlig for afviklingen af et forsikringsselskab, hvis Finansiel Stabilitet vurderer, at afvikling af et forsikringsselskab er i offentlighedens interesse, jf. § 5, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Det foreslåede vil medføre, at Finansiel Stabilitet kan anses for at være part i forhold til Finanstilsynets afgørelser truffet i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber.

Til nr. 94 (§ 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at manglende overholdelse af visse af lovens bestemmelser medfører bødestraf.

Det fremgår videre af § 312, stk. 1, nr. 2, at det straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås at § nyaffatte *312, stk. 1, nr. 1,* hvorefter overtrædelse af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2 om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsyn, indberetning, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle redskaber, bæredygtighedsrisici og koncerntilsyn og grænseoverskridende tilsyn og om ændring af direktiv 2002/87/EF og 2013/34/EU, straffes med bøde.

Som konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 30 indsættes nye bestemmelser i § 95, stk. 6-10, ændres § 312, stk. 1, nr. 1.

Den forslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer til § 95, stk. 1-5, hvorfor § 312, stk. 1, nr. 1, for så vidt disse bestemmelser videreføres.

Den forslåede tilføjelse af § 95, stk. 6-10 i § 312, stk. 1, nr. 1 vil medføre, at overtrædelse af § 95, stk. 1-10 strafbelægges og vil kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1-10 er hvert enkelt medlem af bestyrelsen i det pågældende forsikringsselskab eller i en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme et eller flere af kravene i stk. 1-10.

Som konsekvens af at der med lovforslagets § 1, nr. 36 foreslås ophævelse af § 127, stk. 2, 4 og 5, og nyaffattelse af § 127, stk. 2, og at rykning af stk. 6, bliver stk. 4, ændre i § 312, stk. 1, nr. 1.

Den forslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer til § 127, stk. 1 og 6, der bliver til stk. 4, hvorfor § 312, stk. 1, nr. 1, for så vidt denne bestemmelse videreføres.

Den foreslåede nyaffattelse af stk. 2, og samtidig ophævelse af stk. 4 og 5, er en følge af at dele af artikel 1, nr. 21, i Solvens II Review, ændrer artikel 42,

stk. 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Som en følge heraf er der behov for konsekvensrettelse i § 312, stk. 1, nr. 1, således at overtrædelse af § 127, stk. 1, 2 og 4, kan straffes med bøde. Overtrædelse af bestemmelsen i § 127, stk. 2, og 4-6 er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i § 127, stk. 1, 2 og 4, vil være forsikringsselskabet eller virksomheden omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme et eller flere af kravene i stk. 1, 2 og 4.

Som konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 38 indsættes nye bestemmelser i § 132, stk. 2-10, og samtidig rykkes stk. 2 så det bliver til stk. 11, ændres § 312, stk. 1, nr. 1.

Den forslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer til § 132, stk. 1, hvorfor § 312, stk. 1, nr. 1, for så vidt disse bestemmelser videreføres.

Den foreslåede bestemmelse i § 132, stk. 2, har til hensigt at videreføre bilag 6, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1405 af 5. december 2024 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (ledelsesbekendtgørelsen), der implementerer dele af artikel 44, stk. 2, sammen med dele af artikel 1, nr. 22 i Solvens II Review, som ændrer artikel 44, stk. 2, litra e, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

De foreslåede bestemmelser i § 132, stk. 3-10, har til hensigt at præcisere den mutatis mutandis anvendelse på koncernniveau af ledelsesregler, der gælder for individuelle virksomheder. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer.

Det foreslås i § 312, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af § 132, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring vil indebære, at overtrædelse af § 132, stk. 1-10, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 132, stk. 1-10, er det pågældende forsikringsselskab eller en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme et eller flere af kravene i § 132, stk. 1-10.

Den forslåede tilføjelse af § 132, stk. 2-10, i bestemmelsen vil medføre, at overtrædelse af § 132, stk. 1-10, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring vil indebære, at overtrædelse af § 132, stk. 3-10, kan straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 39 foreslås at samle dele af den gældende bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (ledelsesbekendtgørelsen) med de foreslåede nye bestemmelser i §§ 132 a-132 g, i lov om forsikringsvirksomhed, ændres § 312, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det foreslås at indsætte »§ 132 a, stk. 6« og »§ 132 d, stk. 1«.

Den foreslåede bestemmelse i § 132 a, stk. 6, har til hensigt at videreføre § 4, stk. 4, i ledelsesbekendtgørelsen. Formålet med bestemmelsen er en mere direktivnær gengivelse af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 4, stk. 4, i ledelsesbekendtgørelsen, som foreslås videreført i § 132 a, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 26, i ledelsesbekendtgørelsen. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse i § 132 d, stk. 1, har til hensigt at videreføre § 3, stk. 3, nr. 1, i ledelsesbekendtgørelsen. Formålet med bestemmelsen er en mere direktivnær gengivelse af bestemmelsen. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 3, stk. 3, nr. 1, i ledelsesbekendtgørelsen, som foreslås videreført i § 132 d, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 26, i ledelsesbekendtgørelsen. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 312, stk. 1, nr. 1,* at overtrædelse af § 132 a, stk. 6, og § 132 d, stk. 1, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring vil indebære, at overtrædelse af § 132 a, stk. 6, og § 132 d, stk. 1, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 132 a, stk. 6, og § 132 d, stk. 1, er det pågældende forsikringsselskab eller en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og

2. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme et eller flere af kravene i § 132 a, stk. 6, og § 132 d, stk. 1.

Som konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 39 foreslås at indsætte § 132 h om genopretningsplaner, foreslås det at indsætte § 132 h, stk. 1, nr. 10 og 12 i § 312, stk. 1, nr. 1, sådan at overtrædelse af § 132 h, stk. 1, 10 og 12, skal kunne straffes med bøde.

Det foreslåede vil medføre, at selskaber kan straffes med bøde, hvis de ikke udarbejder og vedligeholder genopretningsplaner i henhold til § 132 h, stk. 1, 10 og 12. Desuden kan selskabets bestyrelse og direktion, eller anden fysisk person straffes med bøde alene, hvis de handler forsætligt eller groft uagtsomt.

Det foreslåede vil implementere artikel 82 og en del af artikel 83, i IRRD

Som konsekvens af, at der indsættes en ny § 132 j om koncerngenopretningsplaner, foreslås det at indsætte § 132 j, stk. 1 og 3 i § 312, stk. 1, nr. 1, sådan at overtrædelse af § 132 j, stk. 1 og 3 skal kunne straffes med bøde.
ændres § 312, stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at overtrædelse af § 132 j, stk. 1 og 3, skal kunne straffes med bøde. Det betyder, at selskaber i en koncern, selskabets bestyrelse og direktion, eller anden fysisk person, kan straffes med bøde, hvis de ikke udarbejder og vedligeholder en koncerngenopretningsplan, som lever op til kravene i § 132 j, stk. 1 og 3. Selskabets bestyrelse og direktion, eller anden fysisk person vil dog alene blive straffet med bøde, hvis de handler forsætligt eller groft uagtsomt.

Det foreslåede vil implementere artikel 82 og en del af artikel 83, i IRRD

Som konsekvens af, at der indsættes et nyt stk. 5 i § 138, om underretning til Finanstilsynet, ændres § 312, stk. 1, med henblik på at implementere artikel 82 og en del af artikel 83, i IRRD. Af ændringen fremgår, at overtrædelse af § 138, stk. 5, skal kunne straffes med bøde. Det betyder at selskaber, selskabets bestyrelse og direktion, eller anden fysisk person skal kunne straffes med bøde, hvis de ikke underretter Finanstilsynet om, at selskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Selskabets bestyrelse og direktion, eller anden fysisk person vil alene blive straffet med bøde, hvis de handler forsætligt eller groft uagtsomt.

Som konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 51 foreslås at ophæve den gældende § 164 og den gældende bekendtgørelse nr. 1536 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., og at indsætte nye bestemmelser, der delvis viderefører gældende ret i §§ 164-164 f, ændres § 312, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at »§ 164, stk. 1 og 4« ændres til »§ 164, stk. 1, 6, 9 og 10, § 16 d, stk. 3 og 5, § 164 e, stk. 1 og 4, § 164 f, stk. 3 og 5, og § 164 g, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og 4«.

Den forslåede tilføjelse af § 164, stk. 6, 9 og 10, § 164 d, stk. 3 og 5, § 164 e, stk. 1 og 4, § 164 f, stk. 3 og 5, og § 164 g, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og 4, i bestemmelsen vil medføre, at overtrædelse af § 164, stk. 1, 6, 9 og 10, § 164 d, stk. 3 og 5, § 164 e, stk. 1 og 4, § 164 f, stk. 3 og 5, og § 164 g, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og 4, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 164, stk. 1, 6, 9 og 10, § 164 d, stk. 3 og 5, § 164 e, stk. 1 og 4, § 164 f, stk. 3 og 5, og § 164 g, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og 4, er det pågældende forsikringsselskab eller en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme et eller flere af kravene i § 164, stk. 1, 6, 9 og 10, § 164 d, stk. 3 og 5, § 164 e, stk. 1 og 4, § 164 f, stk. 3 og 5, og § 164 g, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og 4.

Som konsekvens af, at der indsættes en ny § 235 a, stk. 8, om selskabers pligt til at oplyse Finanstilsynet om hændelser der nødvendiggør ajourføring af afviklingsplaner, foreslås det at indsætte § 235 a, stk. 8 i § 312, stk. 1, nr. 1, sådan at overtrædelse af § 235 a, stk. 8 skal kunne straffes med bøde.

Det foreslåede vil medføre, at hvis et selskab ikke straks oplyser Finanstilsynet om hændelser, der kræver vedligeholdelse af afviklingsplaner, kan selskabet, selskabets bestyrelse og direktion, eller anden fysisk person straffes med en bøde. Selskabets bestyrelse og direktion, eller anden fysisk person vil dog alene blive straffet med bøde, hvis de handler forsætligt eller groft uagtsomt.

Det foreslåede vil implementere artikel 82, i IRRD.

Som konsekvens af, at der indsættes en ny § 235 i om Finanstilsynets og Finansiel Stabilitets muligheder ved vurderingen af selskabernes afviklingsmuligheder foreslås det at indsætte § 235 i, stk. 3 i § 312, stk. 1, nr. 1, sådan at overtrædelse af § 235 i, stk. 3 skal kunne straffes med bøde.

Det foreslåede vil medføre, at selskaber, der modtager en underretning i medfør af § § 235 i, stk. 3, og ikke inden for fire måneder forlægger forslag til mulige foranstaltninger til afhjælpning eller fjernelse heraf, skal kunne straffes med bøde. Straffesubjekterne er selskaber, selskabets bestyrelse og direktion, eller anden fysisk person. Selskabets bestyrelse og direktion, eller anden fysisk person vil dog alene blive straffet med bøde, hvis de handler forsætligt eller groft uagtsomt.

Det foreslåede vil implementere artikel 82, stk. 1, 1. og 3. afsnit., artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, litra a og c, i IRRD.

Som konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 108 indsættes et nyt stk. 6 i § 333, ændres § 312, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås at »§ 333, stk. 1, 2 og 4« ændres til »§ 333, stk. 1, 2, 4 og 6«.

Det foreslås i *§ 312, stk. 1, nr. 1,* at overtrædelse af § 333, stk. 6, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring indebærer, at overtrædelse af § 333, stk. 6, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 333, stk. 6, er forsikringsselskab. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme kravet i § 333, stk. 6.

Den forslåede tilføjelse af § 333, stk. 6, i bestemmelsen vil medføre, at overtrædelse af § 333, stk. 6, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring indebærer, at overtrædelse af § 333, stk. 6, kan straffes med bøde.

Som konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 109 indsættes en ny § 333 a, ændres § 312, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i § 312, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af § 333 a, stk. 1, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring indebærer, at overtrædelse af § 333 a, stk. 1, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 333 a, stk. 1, er en virksomhed omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme et eller flere af kravene i § 333 a, stk. 1.

Den forslåede tilføjelse af § 333 a, stk. 1, i bestemmelsen vil medføre, at overtrædelse af § 333 a, stk. 1, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring indebærer, at overtrædelse af § 333 a, stk. 1, kan straffes med bøde.

Det foreslåede vil delvist implementere dele af artikel 1, nr. 105, litra a, i Solvens II Review, der nyaffatter artikel 308b, stk. 17, første afsnit og indsætter et tredje afsnit, i Solvens II-direktivet.

Til nr. 95 (§ 312, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås med *§ 312, stk. 3,* at der ved overtrædelse af § 132 h, stk. 1, 10 og 12, § 132 j, stk. 1 og 3, § 138, stk. 5, § 235 a, stk. 8, § 235 d, § 235 i, stk. 3 og 5, kan der fastsættes en bøde op til 10 pct. af den juridiske persons nettoårsomsætning fra det foregående regnskabsår, eller op til 5 mio. EUR for fysiske personer. Der kan ligeledes fastsættes bøde op til det dobbelte af den fordel, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt den opnåede fordel kan beregnes

Juridiske personer som er de primære ansvarssubjekter for overtrædelse af bestemmelser, der henvises til i det forslåede, kan straffes med bøde op til 10 % af deres nettoårsomsætning fra det forudgående år. Udmåling af bødestørrelsen afhænger af den vurdering, der gennemføres i henhold § 317 a, hvor der lægges vægt på en række faktorer f.eks. selskabets finansielle styrke m.m.

For selskaber defineres nettoomsætning som værdien af præmieindtægter og medlemsbidrag for egen regning (indgående medlemsbidrag og bruttopræmieindtægter modregnet for afgivne genforsikringspræmier samt erstatningsudgifter og pensionsydelser for egen regning). Nettoomsætningen skal opgøres på baggrund af årsregnskabet fra det forudgående regnskabsår.

Ved udstedelse af bøde, skal nettoomsætningen opgøres som det, der fremgår af den øverste modervirksomheds konsoliderede årsregnskab for det foregående regnskabsår, såfremt den juridiske person er et datterselskab af et moderselskab.

Nettoårsomsætningen skal opgøres på baggrund af årsregnskabet fra det forudgående år. Fremgår posten nettoomsætning ikke af den enkelte type virksomhedsregnskab, bør der ved beregning af nettoomsætningen tages udgangspunkt i de poster i selskabets regnskab, der viser selskabets hovedindtægter og udgifter.

I relation til selskaber skal der i bødeudmålingen tages hensyn til, at bødens størrelse ikke må føre til, at selskabet bliver nødlidende, eller komme til at forværre økonomien hos et i forvejen nødlidende selskab. Begrundelsen for dette er, at disse selskaber har en særlig samfundsmæssig betydning. Det skal i denne forbindelse præciseres, at det anførte, dog ikke er til hinder for, at der idømmes en bøde selv i tilfælde, hvor selskabet allerede er nødlidende.

Fysiske personer kan f.eks. være medlemmer af direktionen eller bestyrelsen, eller andre personer, hvor en eller flere personer har handlet forsætligt eller groft uagtsomt og dermed overtrådt de bestemmelser, der fremgår af den forslåede bestemmelse.

Ved udmålingen af bødens størrelse tages udgangspunkt i den pågældendes årlige nettomånedsløn. Denne opgøres i overensstemmelse med praksis for færdselslovsovertrædelser i medfør af §§ 117 og 117 b i færdselsloven. Det indebærer, at nettomånedslønnen beregnes som 1/25 af den pågældendes bruttoindtægt i henhold til årsopgørelsen/R75 for det pågældende år og dermed inkl. variable løndele m.v., der er skattepligtige i det pågældende år. Hvis årsindkomsten for det pågældende år på tidspunktet for bødens udstedelse eller vedtagelse senere er blevet nedsat efter genoptagelse af den pågældendes skatteansættelse, tages der højde herfor ved udmålingen af bøden.

Udmåling af bødestørrelsen afhænger af den vurdering, der gennemføres i henhold § 317 a, hvor der lægges vægt på en række faktorer, f.eks. i hvilket omfang vedkommende er ansvarlig for overtrædelsen, den fordel der er opnået ved lovovertrædelsen, finansielle styrke m.m.

Det forudsættes, at der skal ske en forhøjelse af bøderne i de tilfælde, hvor der ved overtrædelsen er opnået en økonomisk fordel, herunder en fortjeneste eller sparede udgifter, men hvor denne fordel ikke kan konfiskeres efter straffelovens almindelige regler om konfiskation.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at i de tilfælde, hvor en overtrædelse har medført en fortjeneste eller en besparelse, der ikke kan konfiskeres efter straffelovens regler herom, skal der fastsættes en forhøjet bøde. Der kan fastsættes bøde op til det dobbelte af den opnåede fordel, såfremt denne kan beregnes. Det gælder, uanset om der er tale om en fysisk eller juridisk person.

Det foreslåede vil implementere artikel 83, stk. 2, litra d, e og f, i IRRD.

Til nr. 96 (§ 313, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 313, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at manglende efterlevelse af påbud udstedt af Finanstilsynet – i henhold til visse af lovens bestemmelser – medfører bødestraf. Som konsekvens af de øvrige foreslåede ændringer til loven foreslås ændringer af denne bestemmelse.

Det foreslås med ændringen i *§ 313, stk. 1,* at der efter »§ 159,« indsættes » § 235 d, § 235 i, stk. 5,«.

Anvendelse af straf efter § 313, stk. 1, forudsætter, at selskabet har undladt at efterleve et påbud meddelt i medfør af en af de bestemmelser, der er opregnet i § 313, stk. 1.

Udgangspunktet er tiltale mod selskabet for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til selskabet, hvis en eller flere af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og denne ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer i forslaget til ændringer i § 313, stk. 3.

Som konsekvens af, at der indsættes en ny § 235 d, i lov om forsikringsvirksomhed, foreslås det at indsætte § 235 d i § 313, stk. 1, sådan at manglende efterlevelse af et påbud udstedt med hjemmel i § 235 d skal kunne straffes med bøde.

Det foreslåede medfører, at såfremt et selskab eller en modervirksomhed ikke efterlever et påbud efter § 235 d, og dermed ikke bistår Finanstilsynet med udarbejdelsen og vedligeholdelsen af selskabets eller koncernens afviklingsplan, jf. de foreslåede §§ 132 h og 132 b, kan dette straffes med bøde. En selskabsbestyrelse og direktion, eller anden fysisk person, vil også kunne straffes med bøde, hvis de handler forsætligt eller groft uagtsomt.

Som konsekvens af, at der indsættes en ny § 235 i, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, foreslås det at indsætte § 235 i, stk. 5 i § 313, stk. 1, sådan at manglende efterlevelse af et påbud udstedt med hjemmel i § 235 d skal kunne straffes med bøde.

Det foreslåede medfører, at et selskab straffes med bøde, hvis selskabet ikke følger et eller flere af Finanstilsynets påbud med henblik på at afhjælpe og fjerne hindringer for afvikling efter den foreslåede § 235 i, stk. 5.

Det følger af den foreslåede § 235 g, at Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplanen for et forsikringsselskab efter § 235 a, vurderer hvorvidt der er væsentlige hindringer for at det pågældende selskab kan afvikles. Hvis dette er tilfældet, og det pågældende selskab vurderes ikke at have afhjulpet eller fjernet den pågældende hindring for afvikling efter

den foreslåede § 235 i, stk. 4, kan Finanstilsynet påbyde forskellige løsninger, jf. den foreslåede § 235 i, stk. 5. Såfremt selskabet undlader at efterleve Finanstilsynets påbud, kan selskabet i medfør af nærværende ændring til § 313, stk. 1, straffes med bøde.

Selskabets bestyrelse og direktion, eller anden fysisk person, vil også kunne straffes med bøde, hvis de handler forsætligt eller groft uagtsomt.

De forslåede vil implementere artikel 82, stk. 1 og 2, og artikel 83, stk. 1, litra b og 83, stk. 2, litra b.

Til nr. 97 (§ 313 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås med *§ 313 a,* at Finanstilsynet kan udstede et midlertidigt forbud mod et medlem af direktionen eller bestyrelsen i selskabet, eller enhver anden fysisk person, som anses for at være ansvarlig for overtrædelse af § 132 h, stk. 1, 10 og 12, § 132 j, stk. 1 og 3, § 138, stk. 5, § 235 a, stk. 8, § 235 d, § 235 i, stk. 3 og 5, til at varetage funktioner i selskabet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan træffe en afgørelse overfor et medlem af direktionen, bestyrelsen eller enhver anden fysisk person, som anses for at være ansvarlig for overtrædelse af § 132 h, stk. 1, 10 og 12, § 132 j, stk. 1 og 3, § 138, stk. 5, § 235 a, stk. 8, § 235 d, § 235 i, stk. 3 og 5, der medfører at vedkomne ikke må varetage funktioner eller hverv i selskabet.

De foreslåede bestemmelser vil således omfatte således medlemmer af bestyrelsen og direktionen, samt andre der er en del af ledelsen, eller anden fysisk person.

Såfremt en person fra ledelsen er fundet ansvarlig for overtrædelse af § 132 h, stk. 1, 10 og 12, § 132 j, stk. 1 og 3, § 138, stk. 5, § 235 a, stk. 8, § 235 d, § 235 i, stk. 3 og 5, kan Finanstilsynet udstede et midlertidigt forbud mod at varetage funktioner i selskabet. Personen vil som konsekvens ikke kunne varetage ledelsesmæssige funktioner eller andre funktioner i den midlertidige periode, som Finanstilsynet fastsætter.

At forbuddet er midlertidigt, vil betyde, at det skal udstedes for en kortere periode, hvor det er nødvendigt at fjerne den pågældende person i en kortere periode. En ubestemt eller uforholdsmæssig lang varighed af forbuddet er ikke muligt efter det foreslåede. Finanstilsynet fastsætter varigheden af forbuddet ud fra en konkret vurdering, hvor der bl.a. kan tages hensyn til overtrædelsens karakter og i hvilket omfang vedkommende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

I tilfælde, hvor et midlertidigt forbud ikke er tilstrækkeligt, men der er behov for f.eks. at afsætte en direktør, vil der som udgangspunkt ikke skulle udstedes et påbud om midlertidigt forbud efter denne foreslåede bestemmelse. Afsættelse vil i disse tilfælde ske efter § 280 i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslåede vil implementere artikel 83, stk. 2, litra c, i IRRD.

Til nr. 98 (§ 317 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den foreslås i *§ 317 a, stk. 1,* at der ved udmåling af bøde ved overtrædelse af § 132 h, stk. 1, 10 og 12, § 132 j, stk. 1 og 3, § 138, stk. 5, § 235 a, stk. 8, § 235 d, § 235 i, stk. 3 og 5, lægges vægt på:
1) overtrædelsens grovhed og varighed,
2) den ansvarlig fysiske og juridiske persons grad af ansvar,
3) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke,
4) størrelsen af den ansvarlige fysiske og juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse kan beregnes,
5) de tab for tredjeparter, herunder forsikringstagere, som kan tilskrives overtrædelsen i det omfang tab kan beregnes,
6) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet, og
7) overtrædelser, som den ansvarlig fysiske eller juridiske person tidligere har begået.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1,* at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og varighed.

Det foreslåede vil medføre, at der altid skal lægges vægt på grovheden af overtrædelsen samt varigheden. Dette vil dog ikke indebære, at de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 ikke samtidig finder anvendelse.

Vurderingen af overtrædelsens grovhed og varighed bør foretages uafhængigt af de øvrige faktorer. Det betyder eksempelvis, at selskabets størrelse eller nettoomsætning ikke bør indgå i vurderingen af, om overtrædelsen er af bagatelagtig eller væsentlig karakter. Ved vurdering af overtrædelsens grovhed er det selve handlingen, herunder dens alvor, der er afgørende.

For bagatelagtige overtrædelser, der i det konkrete tilfælde ikke i nævneværdigt omfang er sket en tilsidesættelse af de hensyn, som den overtrådte regel har til formål at beskytte eksempelvis hensynet til. kunder, investorer, selskabets

økonomiske situation, som den overtrådte regel har til formål at beskytte, vil bødefastsættelse være lavt.

Afgørende for, om en overtrædelse skal bedømmes som bagatelagtig eller væsentlig, er, om den konkrete overtrædelse er af bagatelagtig eller væsentlig karakter, mens det ikke er afgørende, om overtrædelser af den generelle regel i andre sammenhænge vil kunne få stor betydning for selskabets kunder, investorer m.v.

Bagatelagtige overtrædelser kan efter omstændighederne eksempelvis være en manglende opdatering af en mindre oplysning i en genopretningsplan, men som ingen reel betydning har for selskabet, eller åbenlys regnefejl i genopretningsplan, som ikke ændrer det samlede resultat, og som alle tydeligt kan se er en tastefejl.

Væsentlige overtrædelser kan efter omstændighederne f.eks. være i de tilfælde selskabet undlader at underrette Finanstilsynet, hvis selskabets økonomiske situation er forværret og er nødlidende, og hvor selskabets fortsat drift kan være truet.

Tilsidesættelse af oplysningspligter i forbindelse med afviklings- og genopretningsplaner indebærer en fare for, at Finanstilsynet ikke har mulighed for at varetage de opgaver der følger af IRRD, eller undgå at selskabet kommer i en økonomisk sårbar situation, hvilket er en væsentlig overtrædelse, der kan være udslagsgivende i bødeudmålingen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2,* at ved bødefastsættelse skal der tages hensyn til, hvem der har været ansvarlig for lovovertrædelsen, herunder om det er selskabet, medlemmer af bestyrelsen eller direktionen, eller andre personer.

Det foreslåede vil medføre at udgangspunktet er, at selskabet er ansvarligt for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer, hvis en eller flere af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og denne ikke er af underordnet karakter.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3,* at der ved bødeudmåling lægges vægt på den juridiske eller fysiske persons finansielle styrke.

Det foreslåede vil medføre at den finansielle styrke for en juridisk person tager udgangspunkt i selskabets nettoomsætning og for fysiske personer er det den årlige indtægt, som bøden bl.a. måles udefra, jf. det forslåede § 312, stk. 3.

I *stk. 1, nr. 4,* forslås det, at der ved udmåling af bøde tages højde for størrelsen af den fortjeneste eller undgåede tab, der er opnået ved overtrædelse af de bestemmelser, der er henvist til i forslaget.

Det foreslåede vil medføre, at den juridiske eller fysiske person fratages en eventuel økonomisk fordel, herunder fortjeneste eller besparelse, ved overtrædelsen, således at en overtrædelse af bestemmelser, der henvises til i forslaget, ikke skal kunne betale sig.

Såfremt en juridisk eller fysisk kan opnå en økonomisk fordel ved at undlade at følge § 132 h, stk. 1, 10 og 12, § 132 j, stk. 1 og 3, § 138, stk. 5, § 235 a, stk. 8, § 235 d, § 235 i, stk. 3 og 5, vil et bødeniveau under den fordel, der er opnået ved overtrædelsen, ikke kunne have afskrækkende virkning.

I det omfang, der ved en begået overtrædelse alene er tilsigtet – men ikke opnået – en fortjeneste eller besparelse, vil ikke kunne indgå udmåling af bøden, evt. resultere i forhøjet bøde. Det samme gælder, såfremt en eventuel fortjeneste eller besparelse ikke er kommet den juridiske eller fysiske person til gode.

Da en tilsigtet fortjeneste eller besparelse eller en tilsvarende fortjeneste eller besparelse for tredjemand imidlertid efter straffelovens almindelige regler er af betydning for vurderingen af overtrædelsens grovhed, vil der i sådanne tilfælde kunne lægges vægt herpå ved udmålingen af bøden.

I følge det forslåede *stk. 1, nr. 5,* skal de tab der påføres tredjeparter, herunder forsikringstagere, som kan henføres til overtrædelsen, inddrages ved udmåling af bøde.

Det foreslåede vil medføre, at det er afgørende om overtrædelsen medfør tab for tredjeparter, dvs. at der skal forelægge et tab. Det er ikke tilstrækkeligt, at overtrædelse har udgjort en nærliggende fare for tab.

Det er et krav, at tabet skal kunne beregnes, og ikke krav om tab af vis størrelse. Hvis det ikke er muligt at beregne tabet, vil forholdet ikke kunne inddrages ved udmåling af bøde.

Tredjeparter kan udover forsikringstagere omfatte bl.a. indskyderne, obligationsejerne eller andre investorer i selskabet. Det betyder, at tredjeparter ikke kun omfatter forsikringstagere.

Det forslås i *stk. 1, nr. 6,* at der ved udmåling af bøde skal lægges vægt på den ansvarlig fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med Finanstilsynet.

Det foreslåede vil medføre, at når en fysisk eller juridisk persons der udviser vilje til at samarbejde med Finanstilsynet i forbindelse med en lovovertrædelse anses for at være udtryk for, at den pågældende tager ansvar for overtrædelsen og ønske om at rette op på forholdene.

Det anses derfor som en formildende omstændighed, hvis en fysisk eller juridisk person vælger at skabe gennemsigtighed omkring en lovovertrædelse frem for at undlade samarbejde med Finanstilsynet og forsøge at skjule den.

Det vil eksempelvis være en formildende omstændighed, hvis en fysisk eller juridisk person samarbejder med Finanstilsynets om at afhjælpe de forhold, der for eksempel har ført til, at en genopretningsplan ikke er blevet indsendt, ikke har været i stand til at bistå Finanstilsynet i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplaner, eller ikke medvirker til at fjerne afviklingshindringer, og gør indsat for at få løst med henblik på at opfylde kravene i lovgivningen.

Til gengæld vil det være skærpende omstændighed, såfremt en juridiske eller fysisk person f.eks. undlader at besvare Finanstilsynets henvendelser ved udarbejdelse af afviklingsplaner og genopretningsplaner, samt fjernelse af afviklingshindringer, eller ikke udviser vilje til at få det løst.

Det følger af *stk. 1, nr. 7,* at der skal lægges vægt på om den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået overtrædelse.

Det foreslåede vil medføre, at hvis en fysisk eller juridisk person tidligere har begået samme eller lignende lovovertrædelse, kan det være udtryk for at bødeudmålingen ikke har haft den ønskede præventiv virkning, idet den fysiske eller juridiske person ikke har ændret adfærd efter sanktionen.

Gentagne lovovertrædelse af de bestemmelser der henvises til i det forslåede, vil være skærpende omstændighed.

Det vil derfor efter omstændighederne kunne resultere i et højere bødeniveau.

Det foreslåede vil implementere artikel 86, 1. afsnit, i IRRD.

Det foreslås i *stk. 2,* at der for overtrædelser begået af juridiske personer lægges der i den forbindelse med finansielle styrke, jf. stk. 1, nr. 3, vægt på den samlede nettoomsætning, og for fysiske personer lægges der vægt på årsindtægt

Den bøde der fastsættes, skal være rimelig i forhold til selskabets nettoomsætning, og samtidig have præventiv virkning. Effekten af en bøde på f.eks. 200.000 kr. kan variere, og vil nødvendigvis have en stor indvirkning på et selskab med høj nettoomsætning sammenlignet med et selskab som har en lav nettoomsætning.
Herved vil man sikre, at et selskab med relativ høj nettoomsætning ikke tildeles samme bøde, som et selskab med lav nettoomsætning f.eks. i et tilfælde, hvor der er tale om grov overtrædelse af bestemmelser, der er henvist til i det forslåede. Dette skyldes, at bøder skal have præventiv effekt, hvorfor samme bødeniveau ikke nødvendigvis vil sikre dette.

Samtidig vil man sikre, at selskaber med lav nettoomsætning ikke pålægges en bøde, som kan forværre dens økonomiske situation, f.eks. hvor det kan resultere i, at selskabet erklæres forventeligt nødlidende eller nødlidende, hvor det kan resultere at selskabet går konkurs.

Dette gælder også for personer, hvor bøden både skal stå i rimeligt forhold til vedkommendes årsindtægt og samtidig have en præventiv effekt. En fast bødesats kan nemlig have varierende virkning afhængigt af indkomsten. For eksempel vil en bøde på 5.000 kr. muligvis ikke have en nævneværdig præventiv effekt for en person med høj årsindtægt, mens den kan virke langt mere afskrækkende og forebyggende for en person med lav årsindtægt.
Ved bøde fastsættelse for personer vil det ikke være hensigten at fratage hele forsørgelsesgrundlaget.

Det foreslåede vil implementere artikel 86, 2. afsnit, i IRRD.

Til nr. 99 (§ 322 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den foreslåede § 322 a er en overgangsbestemmelse.

Det foreslås i *§ 322 a,* at regler fastsat i medfør af § 95, stk. 6, 127, stk. 6, § 132, stk. 2, § 158, stk. 4 og 5, § 162, nr. 2-3, og § 310, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 8, stk. 7, § 8 a, stk. 5, § 95, stk. 11, 127, stk. 4, § 132, stk. 11, § 132 b, stk. 5, § 158, stk. 6 og 7, § 162, nr. 1 og 2, og § 269 b, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at bekendtgørelser ud stedt i medfør af de opregnede bestemmelser i lov om forsikringsvirksomhed forbliver i kraft, selvom bemyndigelsesbestemmelserne enten udgår af lov om forsikringsvirksomhed eller fordi bemyndigelsesbestemmelsen rykkes.

Det betyder, at bl.a. bekendtgørelses nr. 1405 af 05/12/2024 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v., bekendtgørelse nr. 1533 af 06/12/2024 om proportional begrænsning af regelmæssig tilsynsindberetning for gruppe 1-forsikringsselskaber m.fl., bekendtgørelse nr. 1556 af 06/12/2024 om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., og bekendtgørelse nr. 1578 af 05/12/2024 om opgørelse af solvenskapitalkravet ved anvendelse af standardformlen for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., indtil bekendtgørelserne ophæves eller afløses af nye regler, der er udstedt i medfør af de oplistede bestemmelser.

Til nr. 100 (§ 330 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

Med Solvens II Review ændres måden hvorpå den såkaldte risikofrie rentekurve estimeres (estimeringen sker ved såkaldt ekstrapolation). Fastlæggelsen af den relevante risikofrie rentekurve har betydelig indvirkning på solvenssituationen, særlig for livsforsikringsselskaber med langsigtede forpligtelser. Formålet med ændringen er, at værdiansættelsen i højere grad skal afspejle markedsudviklingen og skal blive mere markedskonform.

For at undgå forstyrrelse af eksisterende forsikringsvirksomhed og for at muliggøre en gnidningsløs overgang til den nye ekstrapoleringsmetode efter artikel 77a, stk. 1, der indføres med Solvens II Review, er det fundet nødvendigt at fastsætte en indfasningsmekanisme.

Artikel 77a, stk. 2, der er indført med Solvens II Review, fastsætter, at et forsikringsselskab efter godkendelse fra Finanstilsynet kan anvende en indfasningsmekanisme til ekstrapolering af risikofrie rentesatser. Bestemmelsen foreslås implementeret som ny § 330 a, stk. 1 og 2.

Med Solvens II Review er endvidere indsat artikel 51, stk. 8, i Solvens II-direktivet. Bestemmelsen fastsætter, at forsikringsselskaber som en del af rapporten om solvens og finansiel situation med henblik på fastsættelse af de forsikringsmæssige hensættelser, er forpligtede til at offentliggøre indvirkningen af at anvende den risikofrie rentekurve, der er fastlagt uden anvendelse af overgangsordningen for ekstrapolering, jf. artikel 77e, stk. 1, litra aa), i stedet for den relevante risikofrie rentekurve. Bestemmelsen fastsætter desuden en undtagelse til

dette offentliggørelseskrav. Artikel 51, stk. 8, foreslås implementeret som § 330 a, stk. 3 og 4.

Det foreslås i *§ 330 a, stk. 1,* at Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et gruppe 1-forsikringsselskab kan anvende indfasningsmekanismen til ekstrapolering i overensstemmelse med artikel 46a i Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Indfasningsmekanismen til ekstrapolering berører ikke fastsættelsen af dybden, likviditeten og gennemsigtigheden på de finansielle markeder og det første udjævningspunkt.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et gruppe 1-forsikringsselskab kan anvende indfasningsmekanismen til ekstrapolering med henblik på at hindre markedsforstyrrelser og skabe en gennemsigtig overgang til den endelige ekstrapoleringsmetode.

Indfasningsmekanismen for ekstrapolering vil, jf. artikel 77a, stk. 2, 2. afsnit, i Solvens II-direktivet bestå af følgende:
a) På den 30. januar 2027 fastsættes parametrene til bestemmelse af den hastighed, hvormed forwardrenterne konvergerer i retning af ekstrapoleringens ultimative forwardrente, således, at den risikofrie rentekurve i tilstrækkelig grad svarer til den risikofrie rentekurve på denne dato, som bestemmes i overensstemmelse med de regler for ekstrapolering, der var gældende den 29. januar 2027.
b) Parametrene til bestemmelse af den hastighed, hvormed forwardrenterne konvergerer i retning af ekstrapoleringens ultimative forwardrente, nedsættes lineært i begyndelsen af hvert kalenderår, således at de endelige parametre for ekstrapoleringen anvendes fra den 1. januar 2032.

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 11 til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens, at den ekstrapolerede forwardrente bør være lig med et vægtet gennemsnit mellem en likvid forwardrente og den ultimative forwardrente.

I henhold til artikel 77a, stk. 1, i Solvens II-direktivet skal vægten af den ultimative forwardrente være mindst 77,5 % for løbetider på mindst 40 år efter det første udjævningspunkt. Dette indebærer, at parameteren til bestemmelse af den

hastighed, hvormed forwardrenter konvergerer i retning af ekstrapoleringens ultimative forwardrente, ikke bør være lavere end 11 %. En sådan værdi bør derfor anvendes. På grund af de særlige forhold på det svenske obligationsmarked vil anvendelsen af en sådan værdi for den svenske krone imidlertid resultere i en betydelig og utilsigtet fordrejning af den risikofrie rentekurve. For at bevare den risikofrie rentekurves integritet bør der gælde en konvergensparameter på 40 % for denne valuta.

EU-Kommissionen supplerer i henhold til den nye artikel 86, stk. 1, litra b, nr. iv, den i artikel 77a, stk. 2, omhandlede indfasningsmekanisme i delegerede retsakter. Bemyndigelsen er udnyttet i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens, der finder direkte anvendelse og som indsætter artikel 46a i Solvens II-forordningen.

Indfasningsmekanismen skal føre til, at den risikofri rentekurve på tidspunktet for anvendelsen af Solvens II Review i tilstrækkelig grad svarer til den risikofrie rentekurve i henhold til de regler der var gældende indtil det tidspunkt og at de endelige parametre for ekstrapoleringen anvendes fra den 1. januar 2032. Indfasningen skal ske gennem en lineær reduktion i begyndelsen af hvert kalenderår af de parametre, som bestemmer hastigheden hvormed forwardrenterne konvergerer i retning af ekstrapoleringens ultimative forwardrente.

I dag er renteniveauet et andet end det var, da EU-Kommissionen fremsatte forslag til Solvens II Review, hvor renterne var lave og endda i nogle tilfælde negative. Markedssituationen på daværende tidspunkt, kunne betyde, at forsikringsselskaber skulle sætte mere kapital til side til at dække fremtidige forpligtelser. I dag er renterne på et højere niveau. Det betyder i praksis, at ændringerne vil have meget begrænset effekt på, hvor meget kapital virksomhederne skal hensætte. Det forventes dermed ikke, at de danske gruppe 1-forsikringsselskaber vil gøre brug af overgangsbestemmelsen, da den ikke på nuværende tidspunkt er relevant.

Det foreslås i *§ 330 a, stk. 2,* at gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse til at anvender en indfasningsmekanisme efter stk. 1, som del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, der består af oplysninger rettet mod markedsprofessionelle, skal offentliggøre:
1) det forhold, at de anvender indfasningsmekanismen til ekstrapolering, og

2) en kvantificering af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende indfasningsmekanismen.

Det foreslåede vil medføre, at forsikringsselskaber, der anvender en indfasningsmekanisme, i den del af deres rapport om solvens og finansiel situation, der består af oplysninger rettet mod markedsprofessionelle offentliggøre det forhold, at de anvender indfasningsmekanismen til ekstrapolering, og en kvantificering af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende indfasningsmekanismen. EU-Kommissionen har fastlagt nærmere regler som en del af niveau 2-reguleringen ved vedtagelsen af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens, der indsætter artikel 296, stk. 2, litra d, i Solvens II-forordningen. Kommissionen er bemyndiget hertil i Solvens II-direktivets artikel 56.

Med Solvens II Review er overgangsbestemmelserne i artikel 308e i Solvens II-direktivet ændret. Af den ændrede artikel 308e, stk. 1, fremgår det, at et forsikringsselskab, der anvender de i artikel 77a, stk. 2, omhandlede overgangsforanstaltninger, underretter tilsynsmyndigheden, så snart de bemærker, at de ikke vil kunne opfylde solvenskapitalkravet uden at anvende disse overgangsforanstaltninger. Tilsynsmyndigheden kræver, at det pågældende forsikringsselskab træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre opfyldelse af solvenskapitalkravet ved udgangen af overgangsperioden. Bestemmelsen foreslås implementeret som § 333, stk. 1 og 6, hvorfor der henvises til lovforslagets § 1, nr. 105, og bemærkningerne hertil.
Det foreslåede vil implementere dele af artikel 1, nr. 39, i Solvens II Review, som indsætter artikel 77a, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i *§ 330 a, stk. 3,* at gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse til at anvende en indfasningsmekanisme efter stk. 1, skal med henblik på fastsættelse af de forsikringsmæssige hensættelser, som en del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, offentliggøre indvirkningen af anvendelsen af den risikofrie rentekurve, der er fastlagt uden anvendelse af overgangsordningen for ekstrapolering efter artikel 77e, stk. 1, litra aa, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og

genforsikringsvirksomhed (Solvens II) i stedet for den relevante risikofrie rentekurve, jf. dog stk. 4.

Med Solvens II Review er artikel 77e, stk. 1, litra aa, indsat i Solvens II-direktivet. Bestemmelsen fastsætter, at med henblik på offentliggørelse i henhold til artikel 51, stk. 8, fastlægger og offentliggør EIOPA for hver relevant valuta mindst hvert kvartal, en relevante risikofrie rentekurve uden matchtilpasning eller volatilitetsjustering og bestemt uden anvendelse af indfasningsmekanismen for ekstrapoleringen som omhandlet i artikel 77a, stk. 2.
Det foreslåede vil medføre, at forsikringsselskaber, der anvender indfasningsmekanismen til ekstrapolering, skal offentliggøre oplysninger i rapporten om solvens og finansiel situation, om den indvirkning det ville have, at virksomhederne opgjorde de forsikringsmæssige hensættelser uden matchtilpasning, uden volatilitetsjustering og uden anvendelse af indfasningsmekanismen efter stk. 1.
Det foreslåede vil indebære, at der skabes gennemsigtighed om virksomhedernes reelle underliggende risikoprofil i rapporten om solvens og finansiel situation.

Det foreslås i *§ 330 a, stk. 4,* at offentliggørelseskravet i stk. 3 ikke finder anvendelse på en valuta, for hvilken et af følgende gør sig gældende:
1) Andelen af fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser i denne valuta i forhold til alle fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser overstiger ikke 5 pct.
2) For fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser i denne valuta overstiger andelen af fremtidige betalingsstrømme, som vedrører løbetider, for hvilken den relevante risikofrie rentekurve ekstrapoleres i forhold til alle fremtidige betalingsstrømme i tilknytning til forsikringsforpligtelser, ikke 10 pct.

Det foreslåede vil medføre, at forsikringsselskaber undtages fra offentliggørelseskravet i stk. 3, hvis et af kriterierne i nr. 1 og 2 er opfyldt.
Det foreslåede vil indebære, at der fastsættes en bagatelgrænse for, hvornår virksomhederne er forpligtede til at offentliggøre oplysningerne efter stk. 3. For at være omfattet af undtagelsen skal virksomhederne opfylde mindst ét af de to kriterier i nr. 1 og 2.

Det foreslåede i § 330 a, stk. 3 og 4, vil implementere dele af artikel 1, nr. 25, i Solvens II Review, som har indsat artikel 51, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Til nr. 101 og 102 (§ 331, stk. 1, 3. pkt., og stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 331 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler om overgangsforanstaltningerne for den risikofrie rentekurve.

Bestemmelsen implementerer dele af artikel 308b, stk. 17, og artikel 308c i Solvens II-direktivet.

Forsikringsselskaber, der anvender overgangsforanstaltningen, vil være underlagt Finanstilsynets skærpede tilsyn.

Med Solvens II Review ændres artikel 308c om overgangsforanstaltningen vedrørende risikofrie renter, der medfører, at nye godkendelser af anvendelsen af disse overgangsforanstaltninger er begrænset til en lukket liste af omstændigheder. Desuden skal virksomheder, der anvender disse foranstaltninger, oplyse årsagerne til anvendelsen samt en vurdering af og foranstaltninger til at reducere afhængigheden af foranstaltningerne.

Ændringen vil medføre, at der er behov for at ændre overgangsbestemmelserne i lovforslaget. Dette gøres for at sikre, at de gældende regler i lov om forsikringsvirksomhed fortsat er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet. Ændringerne foreslås implementeret som § 331, stk. 1, 3. pkt. og stk. 4.

Det forventes dog ikke, at de danske gruppe 1-forsikringsselskaber vil gøre brug af overgangsbestemmelsen.

Det fremgår af § 331, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter at et gruppe 1-forsikringsselskab, som ikke anvender en matchtilpasning til den risikofrie rentekurve efter § 158, stk. 2, på forsikringsforpligtelserne, kan få tilladelse fra Finanstilsynet til at anvende en justeret rentekurve opgjort efter stk. 2 indtil den 1. januar 2032 for forsikringsforpligtelser i henhold til aftaler, der blev indgået før den 1. januar 2016, og aftaler, der fornyes efter den 31. december 2015. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter 1. pkt., kan ikke opnå tilladelse efter § 332.

Ændringen af artikel 308c om overgangsforanstaltningen vedrørende risikofrie renter, vil medføre, at nye godkendelser af anvendelsen af disse overgangsforanstaltninger er begrænset til en lukket liste af omstændigheder.

Det foreslås i *§ 331, stk. 1,* at indsætte et *3. pkt.,* der fastsætter, at efter den 30. januar 2027 kan Finanstilsynet alene godkende en overgangsjustering af den relevante risikofrie rentekurve i de i nr. 1 og 2 oplistede tilfælde.

Det foreslås i *§ 331, stk. 1, nr. 1,* at i en periode på 18 måneder forud for godkendelsen fandt reglerne fastsat i medfør af i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) for første gang anvendelse på et forsikringsselskab, der anmoder om godkendelse efter at være blevet udelukket fra anvendelsesområde.

Det foreslås i *§ 331, stk. 1, nr. 2,* at i en periode på seks måneder forud for godkendelsen blev et forsikringsselskab, der anmoder om godkendelse, meddelt tilladelse til at acceptere en portefølje af forsikrings- eller genforsikrings-aftaler, hvor det overdragende forsikringsselskab anvendte overgangsjusteringen på den relevante risikofrie rentekurve for så vidt angår den pågældende portefølje af aftaler forud for overdragelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet alene kan give tilladelse til anvendelsen overgangsforanstaltningen efter den 30. januar 2027 i overensstemmelse med denne begrænsede og lukket liste af omstændigheder i nr. 1 og 2.

Formålet med lovforslaget er at sikre, at de gældende regler i lov om forsikringsvirksomhed fortsat er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet.

Det er ikke Finanstilsynets forventning, at danske gruppe 1-forsikringsselskaber vil gøre brug af overgangsbestemmelsen.

Bestemmelsen i stk. 1, 3. pkt. vil implementere artikel 1, nr. 106, litra a, i Solvens II Review, der indsætter artikel 308c, stk. 1a, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det fremgår at § 331, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter at gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter stk. 1, skal i den rapport om virksomhedens solvens og finansielle situation, som virksomheden skal offentliggøre, jf. § 164, oplyse om, at virksomheden anvender en justeret rentekurve, og angive den beløbsmæssige effekt af ikke at anvende denne justerede rentekurve på størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens, solvenskapitalkravet, minimumskapitalkravet, basiskapitalgrundlaget, det kapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet, og det basiskapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække minimumskapitalkravet.

Ændringen af artikel 308c om overgangsforanstaltningen vedrørende risikofrie renter medfører, at virksomheder, der anvender disse foranstaltninger, skal oplyse årsagerne til anvendelsen samt en vurdering af og foranstaltninger til at reducere afhængigheden af foranstaltningerne.

Ændringen vil medføre at der er behov for at ændre overgangsbestemmelserne i lovforslaget. Dette gøres for at sikre, at de gældende regler i lov om forsikringsvirksomhed fortsat er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet.

Det foreslås at nyaffatte *§ 331, stk. 4,* at gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter stk. 1, som del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, der består af oplysninger rettet mod markedsprofessionelle, skal offentliggøre alle de informationer, der er oplistede i nr. 1-4.

Det foreslås i *§ 331, stk. 4, nr. 1,* at virksomheden skal offentliggøre information om det forhold, at de anvender overgangsfradraget på de forsikringsmæssige hensættelser.

Det foreslås i *§ 331, stk. 4, nr. 2,* at virksomheden skal offentliggøre information om en kvantificering af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende dette overgangsfradrag.

Det foreslås i *§ 331, stk. 4, nr. 3,* at virksomheden skal offentliggøre information om, at hvis virksomheden ville opfylde solvenskapitalkravet uden anvendelse af dette overgangsfradrag, en begrundelse for dets anvendelse.

Det foreslås i *§ 331, stk. 4, nr. 4,* at virksomheden skal offentliggøre information om en vurdering af virksomhedens afhængighed af dette overgangsfradrag og, hvor det er relevant, en beskrivelse af de foranstaltninger, som virksomheden har truffet eller planlagt for at mindske eller fjerne afhængigheden.

Offentliggørelsen vil skulle medvirke til at skabe gennemsigtighed i forhold til den beløbsmæssige effekt af overgangsforanstaltningen.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 331, stk. 4, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. § 312, stk. 1, fastsætter, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet er gruppe 1-forsikringsselskaber.

Der er ikke tiltænkt materielle ændringer. Det vil indebære, at et gruppe 1-forsikringsselskab kan straffes med bøde, hvis det ikke offentliggør, at det anvender overgangsforanstaltningen, samt den beløbsmæssige effekt heraf på de forsikringsmæssige hensættelser til solvens, solvenskapitalkravet, minimumskapitalkravet, basiskapitalgrundlaget og på størrelsen af det kapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet og på størrelsen af det basiskapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække minimumskapitalkravet.

En manglende offentliggørelse af ovenstående i rapporten om solvens og finansiel situation vil påvirke gennemsigtigheden af et gruppe 1-forsikringsselskabs kapitalforhold og økonomiske stilling.

Formålet med det foreslåede er at sikre, at de gældende regler i lov om forsikringsvirksomhed fortsat er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet.

EU-Kommissionen har fastlagt nærmere regler som en del af niveau 2-reguleringen, der supplere kravene i artikel 308c, stk. 4, litra c, i Solvens II-direktivet, i forhold til indholdet i rapporten om solvens og finansiel situation, ved vedtagelsen af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens, der indsætter artikel 296, stk. 1, litra g og artikel 297, stk. 1, litra g og stk. 2, litra f, i Solvens II-forordningen. Kommissionen er bemyndiget hertil i Solvens II-direktivets artikel 56.
at

Bestemmelsen i stk. 4 vil implementere artikel 1, nr. 106, litra b, i Solvens II Review, der ændrer i artikel 308c, stk. 4, litra c, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Til nr. 103 og 104 (§ 332, stk. 1, 3. pkt., og stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 332 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler om overgangsforanstaltninger for de forsikringsmæssige hensættelser til solvens.

Bestemmelsen vil implementere dele af artikel 308b, stk. 17, og artikel 308d i Solvens II-direktivet.

Forsikringsselskaber, der anvender overgangsforanstaltningen, vil være underlagt Finanstilsynets skærpede tilsyn.

Artikel 308d om overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser, hvilket vil medføre, at nye godkendelser af anvendelsen af disse overgangsforanstaltninger er begrænset til en lukket liste af omstændigheder. Desuden skal virksomheder, der anvender disse foranstaltninger, oplyse årsagerne til anvendelsen samt en vurdering af og foranstaltninger til at reducere afhængigheden af foranstaltningerne. Ændringen vil medføre, at der er behov for at ændre overgangsbestemmelserne i lovforslaget. Dette gøres for at sikre, at de gældende regler i lov om forsikringsvirksomhed fortsat er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet. Ændringerne foreslås implementeret som § 331, stk. 1, 3. pkt. og stk. 5.

Det forventes dog ikke, at de danske gruppe 1-forsikringsselskaber vil gøre brug af overgangsbestemmelsen.

Det fremgår af § 332, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at et gruppe 1-forsikringsselskab indtil den 1. januar 2032 kan få tilladelse fra Finanstilsynet til at anvende et fradrag i de forsikringsmæssige hensættelser til solvens opgjort efter stk. 2. Gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter 1. pkt., kan ikke opnå tilladelse efter § 331.

Ændringen af artikel 308d om overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser, vil medføre, at nye godkendelser af anvendelsen af disse overgangsforanstaltninger er begrænset til en lukket liste af omstændigheder.

Det foreslås i *§ 332, stk. 1,* at indsætte et *3. pkt.,* der fastsætter, at efter den 30. januar 2027 kan Finanstilsynet alene godkende et overgangsfradrag i forsikringsmæssige hensættelser i de i nr. 1 og 2 oplistede tilfælde.

Det foreslås i *§ 332, stk. 1, nr. 1,* at i en periode på 18 måneder forud for godkendelsen fandt reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) for første gang anvendelse på et forsikringsselskab, der anmoder om godkendelse efter at være blevet udelukket fra anvendelsesområde.

Det foreslås i *§ 332, stk. 1, nr. 2,* at i en periode på seks måneder forud for godkendelsen accepterede et forsikringsselskab, der anmoder om godkendelse, en portefølje af forsikrings- og genforsikringsaftaler, hvor det overdragende

forsikringsselskab anvendte overgangsjusteringen på forsikringsmæssige hensættelser for så vidt angår den pågældende portefølje af aftaler forud for overdragelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet alene kan give tilladelse til anvendelsen overgangsforanstaltningen efter den 30. januar 2027 i overensstemmelse med denne begrænsede og lukket liste af omstændigheder i nr. 1 og 2.

Formålet med lovforslaget er at sikre, at de gældende regler i lov om forsikringsvirksomhed fortsat er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet.

Det er ikke Finanstilsynets forventning, at danske gruppe 1-forsikringsselskaber vil gøre brug af overgangsbestemmelsen.

Bestemmelsen i stk. 1, 3. pkt., vil implementere artikel 1, nr. 107, litra a, i Solvens II Review, der indsætter stk. 1a i artikel 308d, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det fremgår at § 332, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter at gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter stk. 1, skal i den rapport om virksomhedens solvens og finansielle situation, som virksomheden skal offentliggøre, jf. § 143, oplyse om, at virksomheden anvender fradraget, og angive den beløbsmæssige effekt af ikke at anvende dette fradrag på størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens, solvenskapitalkravet, minimumskapitalkravet, basiskapitalgrundlaget, det kapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet, og det basiskapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække minimumskapitalkravet.

Ændringen af artikel 308d om overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser, vil medføre, at virksomheder, der anvender disse foranstaltninger, skal oplyse årsagerne til anvendelsen samt en vurdering af og foranstaltninger til at reducere afhængigheden af foranstaltningerne.

Ændringen vil medføre, at der er behov for at ændre overgangsbestemmelserne i lovforslaget. Dette gøres for at sikre, at de gældende regler i lov om forsikringsvirksomhed fortsat er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet.

Det foreslås at nyaffatte *§ 332, stk. 5,* således at gruppe 1-forsikringsselskaber, der har fået tilladelse efter stk. 1, skal, som del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, der består af oplysninger rettet mod markedsprofessionelle, offentliggøre alt det oplistede i nr. 1-4.

Det foreslås i *§ 332, stk. 5, nr. 1,* at virksomheden skal offentliggøre information om det forhold, at de anvender overgangsfradraget på de forsikringsmæssige hensættelser.

Det foreslås i *§ 332, stk. 5, nr. 2,* at i virksomheden skal offentliggøre information om en kvantificering af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende dette overgangsfradrag.

Det foreslås i *§ 332, stk. 5, nr. 3,* at virksomheden skal offentliggøre information om at hvis virksomheden ville opfylde solvenskapitalkravet uden anvendelse af dette overgangsfradrag, en begrundelse for dets anvendelse.

Det foreslås i *§ 332, stk. 5, nr. 4,* at virksomheden skal offentliggøre information om en vurdering af virksomhedens afhængighed af dette overgangsfradrag og, hvor det er relevant, en beskrivelse af de foranstaltninger, som virksomheden har truffet eller planlagt for at mindske eller fjerne afhængigheden.

Virksomheder, der anvender disse foranstaltninger, skal oplyse årsagerne til anvendelsen samt en vurdering af og foranstaltninger til at reducere afhængigheden af foranstaltningerne.

Offentliggørelsen skal medvirke til at skabe gennemsigtighed i forhold til den beløbsmæssige effekt af overgangsforanstaltningen.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 332, stk. 5, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. § 312, stk. 1, fastsætter, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet er gruppe 1-forsikringsselskaber. Det indebærer, at et gruppe 1-forsikringsselskab kan straffes med bøde, hvis det i den rapport, som virksomheden skal offentliggøre, jf. den foreslåede § 164, jf. lovforslagets § 1, nr. 50, undlader at oplyse om, at virksomheden anvender fradraget, og angive den beløbsmæssige effekt af ikke at anvende dette fradrag på størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser til solvens, solvenskapitalkravet, minimumskapitalkravet, basiskapitalgrundlaget, det kapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet, og det basiskapitalgrundlag, der kan anvendes til at dække minimumskapitalkravet.

En manglende offentliggørelse af ovenstående i rapporten om solvens og finansiel situation vil påvirke gennemsigtigheden af gruppe 1-forsikringsselska bets kapitalforhold og økonomiske stilling.

Formålet med lovforslaget er at sikre, at de gældende regler i lov om forsikringsvirksomhed fortsat er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet.

EU-Kommissionen har fastlagt nærmere regler som en del af niveau 2-reguleringen, der supplere kravene i artikel 308d, stk. 5, litra c, i Solvens II-direktivet, i forhold til indholdet i rapporten om solvens og finansiel situation, ved vedtagelsen af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens, der indsætter artikel 296, stk. 1, litra h og artikel 297, stk. 1, litra h og stk. 2, litra g, i Solvens II-forordningen. Kommissionen er bemyndiget hertil i Solvens II-direktivets artikel 56.

Bestemmelsen i stk. 5 vil implementere artikel 1, nr. 107, litra b, Solvens II Review, der ændrer i artikel 308d, stk. 5, litra c, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Til nr. 105 og 106 (§ 333, stk. 1, og stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 333 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler om opfyldelsen af solvenskapitalkravet samt udarbejdelsen af en redegørelse.

Bestemmelsen implementerer dele af artikel 308b, stk. 17, og artikel 308e i Solvens II-direktivet.

Forsikringsselskaber, der anvender overgangsforanstaltningen, vil være underlagt Finanstilsynets skærpede tilsyn.

Med Solvens II Review ændres artikel 308e om indfasningsplan for overgangsforanstaltninger vedrørende risikofrie renter og forsikringsmæssige hensættelser.

Ændringen vil medføre, at forsikringsselskaber, der anvender de i artikel 77a, stk. 2, artikel 111, stk. 2a, eller artikel 308c eller 308d omhandlede overgangsforanstaltninger, skal underrette tilsynsmyndigheden, så snart de bemærker, at

de ikke vil kunne opfylde solvenskapitalkravet uden at anvende disse overgangsforanstaltninger. Tilsynsmyndigheden kræver, at det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre opfyldelse af solvenskapitalkravet ved udgangen af overgangsperioden.

Med Solvens II Review indsættes en ny artikel 308f, der fastsætter, at forsikrings- og genforsikringsselskaber i den del af rapporten om deres solvens og finansielle situation, der er rettet mod markedsprofessionelle, som omhandlet i artikel 51, stk. 1, skal offentliggøre den kombinerede indvirkning på deres finansielle situation af ikke at anvende indfasningen og overgangsforanstaltningerne i artikel 77a, stk. 2, artikel 308c og 308d og, hvor det er relevant, artikel 111, stk. stk. 2a. Ændringerne vil medføre, at der er behov for at ændre overgangsbestemmelserne i lovforslaget. Dette gøres for at sikre, at de gældende regler i lov om forsikringsvirksomhed fortsat er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet.

Ændringerne foreslås implementeret ved nyaffattelse af § 333, stk. 1 og nyt stk. 6.

Det fremgår af § 333, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at et gruppe 1-forsikringsselskab, der anvender den justerede rentekurve efter § 331 eller fradraget efter § 322, straks skal underrette Finanstilsynet, hvis virksomheden ikke ville opfylde solvenskapitalkravet opgjort efter § 154, hvis virksomheden ikke anvendte den justerede rentekurve eller fradraget.

Ændringen af artikel 308e der medfører, at kravet om underretning udvides til også at omfatte de i artikel 77a, stk. 2, artikel 111, stk. 2a, omhandlede overgangsforanstaltningen.

Artikel 77a, stk. 2, der indsættes med Solvens II Review, fastsætter regler om tilladelse til, at et forsikringsselskab kan anvende en relevant risikofri rentekurve bestemt uden anvendelse af indfasningsmekanismen for ekstrapoleringen. Bestemmelsen foreslås implementeret som § 330 a, hvorfor der henvises til lovforslagets § 1, nr. 100, og bemærkningerne hertil.

Artikel 111, stk. 2a, der indsættes med Solvens II Review, fastsætter at hvis EU-Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 111 stk. 1, første afsnit, litra c, med henblik på at supplere Solvens II-direktivet ved at præcisere de metoder, antagelser og standardparametre, der skal anvendes til beregning af undermodulet for renterisiko, jf. artikel 105, stk. 5, andet afsnit, litra a, med det formål at forbedre kapitalkravenes følsomhed i overensstemmelse med udviklingen i rentesatserne, kan ændringer af undermodulet for renterisiko

indfases i en overgangsperiode på op til fem år. En sådan indfasning skal være obligatorisk og gælde for alle gruppe 1- forsikringsselskaber. Bestemmelsen i artikel 111, stk. 2a, foreslås implementeret i § 9, stk. 3, i bekendtgørelse om opgørelse af solvenskapitalkravet ved anvendelse af standardformlen for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v., der har bemyndigelseshjemmel i de gældende § 154, stk. 6, § 166, stk. 10, i lov om forsikringsvirksomhed. Muligheden i bestemmelsen er ikke på nuværende tidspunkt udnyttet af EU-Kommissionen.

Det foreslås at nyaffatte *§ 333, stk. 1,* for at sikre, at de gældende regler i lov om forsikringsvirksomhed fortsat er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet.

Det foreslås i *§ 333, stk. 1,* at gruppe 1-forsikringsselskaber, der anvender de i § 330 a, eller § 331 eller § 332, eller artikel 111, stk. 2a, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), omhandlede overgangsforanstaltninger, skal straks underrette Finanstilsynet, så snart de bemærker, at de ikke vil kunne opfylde solvenskapitalkravet opgjort efter § 154, uden at anvende disse overgangsforanstaltninger.

Informationen om, at en virksomhed ikke ville opfylde solvenskapitalkravet, hvis virksomheden ikke anvendte en af overgangsforanstaltningerne, er væsentlig for at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med virksomhedens solvensmæssige situation.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 333, stk. 1, er i dag strafbelagt med bøde eller fængsel indtil fire måneder, jf. § 312, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 312, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed. Ansvarssubjektet er et gruppe 1-forsikringsselskab. Den strafbare handling består i at undlade straks at underrette Finanstilsynet, så snart virksomheden bemærker, at den ikke vil kunne opfylde solvenskapitalkravet opgjort efter § 154, hvis virksomheden ikke anvendte overgangsforanstaltningerne i § 330 a, § 331, § 332 eller artikel 111, stk. 2a, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Bestemmelsen i stk. 1 vil implementere dele af artikel 1, nr. 108, i Solvens II Review, der nyaffatter artikel 308e, stk. 1, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 333, stk. 6,* at gruppe 1-forsikringsselskaber i den del af rapporten om solvens og finansielle situation, der er rettet mod markedsprofessionelle, skal

offentliggøre den kombinerede indvirkning på deres finansielle situation af ikke at anvende indfasningen og overgangsforanstaltningerne i de foreslåede § 330 a, § 331 og §332 og, hvor det er relevant, stk. 2a, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det foreslås i § 312, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af § 333, stk. 6, kan straffes med bøde. Den foreslåede ændring indebærer, at overtrædelse af § 333, stk. 6, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 333, stk. 6, er forsikringsselskab. Den strafbare handling består i at undlade at efterkomme kravet i § 333, stk. 6, om at gruppe 1-forsikringsselskaber i den del af rapporten om solvens og finansielle situation, der er rettet mod markedsprofessionelle, skal offentliggøre den kombinerede indvirkning på deres finansielle situation af ikke at anvende indfasningen og overgangsforanstaltningerne i de foreslåede § 330 a, § 331 og §332 og, hvor det er relevant, artikel 111, stk. 2a, i Solvens II-direktivet.

En manglende offentliggørelse af ovenstående i rapporten om solvens og finansiel situation vil påvirke gennemsigtigheden af gruppe 1-forsikringsselskabets kapitalforhold og økonomiske stilling.

EU-Kommissionen har fastlagt nærmere regler som en del af niveau 2-reguleringen, der supplere kravene i artikel 308f, i Solvens II-direktivet, i forhold til indholdet i rapporten om solvens og finansiel situation, ved vedtagelsen af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/269 af 29. oktober 2025 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår forsikringsmæssige hensættelser, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, kapitalgrundlag, aktierisici, kreditspændsrisiko på securitiseringspositioner, andre kapitalkrav efter standardformlen, indberetning og offentliggørelse, proportionalitet og koncernsolvens, der indsætter artikel 297, stk. 1, litra i, i Solvens II-forordningen. Kommissionen er bemyndiget hertil i Solvens II-direktivets artikel 56.

Bestemmelsen i stk. 6 vil implementere artikel 1, nr. 109, i Solvens II Review, der indsætter artikel 308f, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Til nr. 107 (§ 333 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

De gældende regler om overgangsforanstaltninger, der implementerer dele af artikel 308b, stk. 17, og artikel 308c-308e i lov om forsikringsvirksomhed, fremgår

af §§ 331-333. Den gældende § 331 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler om overgangsforanstaltningerne for den risikofrie rentekurve. Den gældende § 332 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler om overgangsforanstaltninger for de forsikringsmæssige hensættelser til solvens. Den gældende § 333 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler om overgangsforanstaltninger for de forsikringsmæssige hensættelser til solvens.

Forsikringsselskaber, der anvender overgangsforanstaltningen, vil være underlagt Finanstilsynets skærpede tilsyn.

Der er dog ingen danske gruppe 1-forsikringsselskaber, der har gjort brug af overgangsbestemmelserne, og det forventes ikke, at bestemmelsen vil blive benyttet i fremtiden.

Med Solvens II Review præciseres det, at overgangsbestemmelserne som omhandlet i artikel 308b, stk. 9-12 og 15, samt i artikel 308c, 308d og 308e, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau. Endvidere præciseres, at når en forsikrings- eller genforsikringskoncern eller et af dens datterselskaber eller genforsikringsselskaber anvender overgangsforanstaltningen på de risikofrie rentesatser omhandlet i artikel 308c eller overgangs foranstaltningen på forsikringsmæssige hensættelser omhandlet i artikel 308d, offentliggør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingvirksomheden eller den blandede finansielle holdingvirksomhed som en del af sin rapport om koncernens solvens og finansielle situation, jf. artikel 256, og ud over de oplysninger, der er omhandlet i artikel 308c, stk. 4, litra c, og i artikel 308d, stk. 5, litra c, en kvantificering af indvirkningen på virksomhedens finansielle situation ud fra den antagelse, at det kapitalgrundlag, der hidrører fra anvendelse af disse overgangsforanstaltninger, ikke effektivt kan gøres tilgængelige til dækning af solvenskapitalkravet for den deltagende virksomhed, for hvilket koncernens solvens beregnes. Det præciseres ligeledes, at når en forsikrings- eller genforsikringskoncern i væsentlig grad er afhængig af, at de overgangsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 308c og 308d, anvendes således, at det giver et forkert billede af koncernens faktiske solvens, selv om koncernens solvenskapitalkrav ville blive opfyldt uden anvendelse af disse overgangs foranstaltninger, har den koncerntilsynsførende beføjelse til at træffe passende foranstaltninger, herunder mulighed for at reducere det kapitalgrundlag, der hidrører fra anvendelse af de overgangsforanstaltninger, og som kan anses for at kunne dække koncernens solvenskapitalkrav.

Ændringen vil medføre, at der er behov for at ændre overgangsbestemmelserne i lovforslaget. Dette gøres for at sikre, at de gældende regler i lov om forsikringsvirksomhed fortsat er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet.

Det forventes dog ikke, at de danske gruppe 1-forsikringsselskaber vil gøre brug af overgangsbestemmelsen.

Det foreslås i *§ 333 a, stk. 1,* at når en forsikringskoncern eller en af dens dattervirksomheder eller genforsikringsselskaber anvender overgangsforanstaltningen på de risikofrie rentesatser, jf. § 331 eller overgangsforanstaltningen på forsikringsmæssige hensættelser, jf. § 332, skal virksomheden omfattet af § 166, stk. 1 og 2, som en del af virksomhedens rapport om koncernens solvens og finansielle situation, jf. § 164, og ud over de oplysninger, der er nævnt i § 331, stk. 4 og i § 332, stk. 5, offentliggøre en kvantificering af indvirkningen på virksomhedens finansielle situation ud fra den antagelse, at det kapitalgrundlag, der hidrører fra anvendelse af disse overgangsforanstaltninger, ikke effektivt kan gøres tilgængelige til dækning af solvenskapitalkravet for den deltagende virksomhed, for hvilket koncernens solvens beregnes.

Solvens II-forordningen forventes i artikel 359, at supplere kravene artikel 308b, stk. 17, andet afsnit, i Solvens II-direktivet, i forhold til indholdet i rapporten om solvens og finansiel situation.

Det foreslås, at overtrædelse af bestemmelsen i § 333 a, stk. 1, strafbelægges i medfør af § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. § 312, stk. 1, fastsætter, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelse er den pågældende virksomhed, som er omfattet af § 166, stk. 1 og 2. Den strafbare handling består i ikke at efterkomme det i stk. 1 nævnte krav om at når en forsikringskoncern eller en af dens dattervirksomheder eller genforsikringsselskaber anvender overgangsforanstaltningen, jf. § 331 eller § 332, skal virksomheden i rapporten om koncernens solvens og finansielle situation, jf. § 164, og ud over de oplysninger, der er nævnt i § 331, stk. 4 og i § 332, stk. 5, offentliggøre en kvantificering af indvirkningen på virksomhedens finansielle situation ud fra den antagelse, at det kapitalgrundlag, der hidrører fra anvendelse af disse overgangsforanstaltninger, ikke effektivt kan gøres tilgængelige til dækning af solvenskapitalkravet for den deltagende virksomhed, for hvilket koncernens solvens beregnes.

En manglende offentliggørelse af ovenstående i rapporten om solvens og finansiel situation vil påvirke gennemsigtigheden af et gruppe 1-forsikringsselskabs kapitalforhold og økonomiske stilling.

Bestemmelsen i stk. 1 vil implementere dele af artikel 1, nr. 105, litra c, i Solvens II Review, der nyaffatter artikel 308b, stk. 17, første afsnit og indsætter et andet afsnit, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Det foreslås i *§ 333 a, stk. 2,* at når en koncern i væsentlig grad er afhængig af, at de overgangsforanstaltninger, der er nævnt i §§ 331 og 332, anvendes således, at det giver et forkert billede af koncernens faktiske solvens, selv om koncernens solvenskapitalkrav ville blive opfyldt uden anvendelse af disse overgangsforanstaltninger, har Finanstilsynet som den koncerntilsynsførende beføjelse til at træffe passende foranstaltninger, herunder mulighed for at reducere det kapitalgrundlag, der hidrører fra anvendelse af de overgangsforanstaltninger, og som kan anses for at kunne dække koncernens solvenskapitalkrav.

Bestemmelsen i stk. 2 vil implementere dele af artikel 1, nr. 105, litra c, i Solvens II Review, der nyaffatter artikel 308b, stk. 17, første afsnit og indsætter et tredje afsnit, i Solvens II-direktivet. Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Til § 2

Til nr. 1 (Overalt i loven i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det foreslås, at betegnelsen »Erhvervsministeren« overalt i loven ændres til »Skatte- og vækstministeren«.

Ændringen er en konsekvens af den kongelige resolution af 3. juni 2026, hvorefter ressortansvaret for Finansiel Stabilitet er overført fra erhvervsministeren til skatte- og vækstministeren.

Efter almindelige forvaltningsretlige principper følger kompetencen den til enhver tid ressortansvarlige minister. Ændringen har derfor ikke selvstændig retlig betydning, men har til formål at bringe lovens ordlyd i overensstemmelse med den gældende ressortfordeling.

Ændringen er således alene af lovteknisk karakter og vil ikke indebære materielle ændringer.

Til nr. 2 (Kapitel 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Overskriften på gældende kapitel 1 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber er »Garantifondens status og formål og lovens anvendelsesområde«.

Det foreslås at ændre overskriften på kapitel 1 til »Garantifondens status og anvendelsesområde«.

Det foreslåede er en konsekvens af det foreslåede § 2, nr. 4 om indsættelse af et nyt kapitel 1 a med overskriften »Garantifondens formål og dækningsområde«, som bl.a. vil indeholde lovens bestemmelser om Fondens formål.

Til nr. 3 (§ 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 1, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber (Fonden) er en selvejende institution.

Det følger af den gældende § 1, stk. 2, at Fonden skal yde dækning til forsikringstagere og de sikrede i henhold til § 5, jf. dog stk. 3, for forsikringer i forsikringsselskaber omfattet af § 3, stk. 1 og 2, når erstatningskrav udspringer af konkurs i et skadesforsikringsselskab, eller når et livs- eller skadesforsikringsselskab får tilbagekaldt tilladelsen til arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed og arbejdsulykkesforsikringsbestanden tages under administration af Fonden.

Det følger af den gældende § 1, stk. 3, at Fonden skal yde dækning til skadelidte, der er bosat i Danmark, for tingsskade og personskade forvoldt af et køretøj, som er dækket af en motoransvarsforsikring, fra det tidspunkt, hvor forsikringsselskabet bliver taget under konkursbehandling eller træder i likvidation.

Det følger af den gældende § 1, stk. 4, at lov om offentlighed i forvaltningen, lov om Folketingets Ombudsmand, forvaltningsloven og arkivloven ikke finder anvendelse for Fonden.

Det følger af den gældende § 1, stk. 5, at ved ophør af Fonden træffer skatte- og vækstministeren med finansministerens godkendelse beslutning om anvendelse af Fondens formue, og at beslutningen træffes efter høring af de forsikringsselskaber, der er nævnt i § 3, stk. 1.

Det følger af den gældende § 1, stk. 6, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om Fondens administration.

Det foreslås at ophæve § 1 og i stedet indsætte en ny § 1, hvor Fondens status og administration af Fonden reguleres.

Det foreslås i *stk. 1,* at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber (Fonden) administreres af Finansiel Stabilitet i overensstemmelse med denne lov.

Efter gældende ret har Fonden været organiseret som en selvejende institution og i praksis har Fonden hidtil været administreret af Forsikring & Pension (F&P).

Det foreslåede vil medføre, at Fonden videreføres, men at Fonden omorganiseres således, at Fondens administration lægges ind under Finansiel Stabilitet. Dette svarer til den eksisterende løsning for Garantiformuen for bankkunder.

Finansiel Stabilitet er i retlig henseende en selvstændig juridisk person og er organiseret som en Selvstændig Offentlig Virksomhed (SOV). Finansiel Stabilitet ledes af en bestyrelse, der udpeges af skatte- og vækstministeren, og en direktion, der ansættes af bestyrelsen. Finansiel Stabilitets virksomhed er reguleret i kapitel 12 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Finansiel Stabilitet er undtaget fra lov om offentlighed i forvaltningen, forvaltningsloven og arkivloven, jf. 61, stk. 3 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslåede vil medføre, at Finansiel Stabilitet vil skulle råde over og administrere Fonden og bl.a. stå for håndteringen af ind- og udbetalinger samt beslutninger om anvendelse af Fondens formue i overensstemmelse med lovens regler. Det højeste beslutningsniveau for Fonden vil være Finansiel Stabilitets bestyrelse, og tegningsreglen for Finansiel Stabilitet vil finde anvendelse for administrationen af Fonden. Det vil være muligt for Finansiel Stabilitets bestyrelse og tegningsberettigede at give fuldmagt til medarbejdere hos Finansiel Stabilitet, ligesom medhjælp vil kunne antages. Det foreslåede vil medføre, at beføjelser, der efter gældende ret er tillagt Fonden, fremover udøves af Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden.

Omorganiseringen af Fonden vil medføre, at Finanstilsynets tilsyn med Fonden udgår. Det er Skatte- og Vækstministeriet, der har ressortansvaret for Finansiel Stabilitet og derved overføres en række kompetencer fra Finanstilsynet til Skatte- og Vækstministeriet.

Det foreslås i *stk. 2,* at Finansiel Stabilitet ikke hæfter for Fondens forpligtelser og at Fonden kun hæfter for egne forpligtelser.

Det foreslåede vil medføre, at Fonden hæfter selvstændigt med egne midler for sine forpligtelser. Fonden vil tilsvarende eje sine aktiver og vil ikke have ret til Finansiel Stabilitets øvrige aktiver, jf. det foreslåede stk. 3, ligesom Finansiel Stabilitet ikke vil have ret til Fondens aktiver. Fonden vil således udgøre en adskilt gruppe af aktiver og passiver med selvstændig hæftelse og selvstændig økonomisk risiko uafhængig af Finansiel Stabilitets øvrige aktiver og passiver. Bidrag indbetalt til Fonden samt Fondens øvrige aktiver vil således alene kunne anvendes i overensstemmelse med denne lov.

Såfremt der bliver behov for udbetalinger, der overstiger midlerne på udbetalingstidspunktet, vil Fonden blive genopbygget i forhold til målniveauet i medfør af bestemmelserne i lovens kapitel 2.

Det foreslås i *stk. 3,* at Fondens aktiver og passiver skal holdes adskilt fra Finansiel Stabilitets øvrige aktiviteter.

Det foreslåede vil medføre, at Fondens aktiver og passiver skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra Finansiel Stabilitets øvrige aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 4,* at Finansiel Stabilitet overtager alle aktiver og passiver fra Garantifonden for skadesforsikringsselskaber og indtræder i samtlige rettigheder og forpligtelser i forbindelse hermed, således at aktiver og passiver henhørende under de forskellige ordninger i Garantifonden for skadesforsikring videreføres i Finansiel Stabilitet.

Det foreslåede vil medføre, at aktiverne og passiverne henhørende under de forskellige ordninger i Garantifonden, videreføres i Finansiel Stabilitet. Successionen i aktiverne og forpligtelserne sker ved lov, og successionen sker således uden krav om separate overdragelsesdokumenter eller erklæringer fra vurderingsmænd eller revisorer.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.,* at Fonden ikke udgør en selvstændig juridisk person.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.,* at Finansiel Stabilitet optræder på vegne af Fonden i samtlige retlige sammenhænge.

Det foreslåede vil medføre, at Finansiel Stabilitet vil optræde på vegne af Fonden, og når Fonden optræder i aftaler m.v. for eksempel i forbindelse med lånoptagelse, sker det i form af Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden.

Det foreslås i *stk. 6*, *1. pkt.,* at ved ophør af Fonden træffer skatte- og vækstministeren med finansministerens godkendelse beslutning om anvendelse af Fondens formue. Det foreslås i *stk. 6*, *2. pkt.*, at beslutning om anvendelse af Fondens formue træffes efter høring af de forsikringsselskaber, der er nævnt i § 3, stk. 1 og 2.

Det foreslåede vil medføre, at i tilfælde Fondens ophør, skal skatte- og vækstministeren således med finansministerens godkendelse træffe beslutning om anvendelse af Fondens formue. Denne beslutning om anvendelse af Fondens formue træffes efter høring af de bidragspligtige forsikringsselskaber oplistet i lovens § 3, stk. 1 og 2.

Det foreslås i *stk. 7,* at skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om Finansiel Stabilitets administration af Fonden.

Det foreslåede vil medføre, at der indsættes en hjemmel for skatte- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om Finansiel Stabilitets administration af Fonden. Dette vil bl.a. kunne omfatte nærmere regler om Fondens antagelse af medhjælp, jf. § 12 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, herunder hvilke krav Fonden skal stille til den medhjælp, som Fonden antager, i forhold til behandling og udbetaling af krav, der er anmeldt til Fonden. Det vil bl.a. kunne være krav om efterlevelse af principper for god skik med henblik på at sikre, at de forsikringstagere og sikrede, der anmelder krav i Fonden, får en redelig og loyal behandling af den medhjælp, som Fonden har antaget. Der vil endvidere kunne fastsættes nærmere regler om Fondens kontrol med den medhjælp, som Fonden antager, og regler om løbende stresstest af Fondens systemer og processer for at sikre, at Fonden kan udbetale erstatningskrav m.v. inden for de frister, der er fastsat i loven.

Til nr. 4 (Kapitel 1 a, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det foreslås, at der efter § 1 indsættes et nyt kapitel 1 a om garantifondens formål og dækningsområde indeholdende overskriften om konkurs, likvidation og tilbagekaldelse af tilladelse til at udøve arbejdsulykkeforsikringsvirksomhed og den dertilhørende § 1 a, samt overskriften om afviklingshandlinger og den dertilhørende § 1 b.

Det foreslås i *§ 1 a, stk. 1,* at Fonden skal yde dækning til forsikringstagere og de sikrede i henhold til § 5, jf. dog stk. 2, for forsikringer i forsikringsselskaber omfattet af § 3, stk. 1 og 2, når erstatningskrav udspringer af en forsikringsaftale med et skadesforsikringsselskab, som bliver erklæret konkurs, eller når et livs- eller skadesforsikringsselskab får tilbagekaldt sin tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed og Finanstilsynet har truffet beslutning om, at arbejdsulykkesforsikringsbestanden skal tages under administration af Fonden, jf. § 200, stk. 3, § 205 eller § 264, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed.

Efter den gældende § 1, stk. 2, reguleres det, hvornår Fonden skal yde dækning til forsikringstagere og de sikrede.

Det foreslåede vil medføre, at de hidtil omfattede tilfælde i gældende § 1, stk. 2, nr. 1 og 2, hvor Fonden skal yde dækning, videreføres uændret.

Det foreslås i *§ 1 a, stk. 2,* at Fonden skal yde dækning til skadelidte, der er bosat i Danmark, for tingsskade og personskade forvoldt af et køretøj, som er dækket af en motoransvarsforsikring i et forsikringsselskab, som har fået Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, eller som har fået tilsvarende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, fra det tidspunkt, hvor forsikringsselskabet bliver taget under konkursbehandling, hvor forsikringsselskabet træder i likvidation, eller hvor Finansiel Stabilitet eller afviklingsmyndigheden i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, beslutter at træffe afviklingshandlinger over for selskabet, jf. § 5 eller § 6 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i national lovgivning.

Det foreslåede vil medføre, at de hidtil omfattede tidspunkter, i gældende § 1, stk. 3, nr. 1 og 2, fra hvornår Fonden skal yde dækning i forbindelse med skader forvoldt at et køretøj, som er dækket af en motoransvarsforsikring, videreføres uændret.

Det foreslås i *§ 1 b, stk. 1,* at Fonden skal yde dækning til forsikringstagere og de sikrede i henhold til § 5 for forsikringer i forsikringsselskaber omfattet af § 3, stk. 1 og 2, når erstatningskrav udspringer af en forsikringsaftale med et forsikringsselskab, som opfylder betingelserne for afvikling i den foreslåede lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i lovgivningen i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som afvikles.

Det foreslåede vil medføre, at de tilfælde, hvor Fonden skal yde dækning, udvides til også at omfatte erstatningskrav, der udspringer af en forsikringsaftale med et skadesforsikringsselskab, som opfylder betingelserne for afvikling i den foreslåede lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, eller tilsvarende bestemmelser i lovgivningen et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som afvikles.

I praksis vil udvidelsen af Fondens dækning medføre, at Fonden skal yde dækning i henhold til § 5 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, når et erstatningskrav udspringer af en forsikringsaftale med et skadesforsikringsselskab, som Finansiel Stabilitet eller en udenlandsk afviklingsmyndighed inden for Unionen, eller et land, som Unionen har indgået en aftale med på det finansielle område, har truffet beslutning om afviklingshandlinger over for. En forudsætning for, at en sådan beslutning er truffet af en afviklingsmyndighed, vil være, at skadesforsikringsselskabet opfylder betingelserne i § 5, nr. 1 og 2, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i den udenlandske afviklingsmyndigheds nationale lovgivning. Betingelserne vil være, at Finanstilsynet har fundet, at selskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, samt, at Finanstilsynet har meddelt Finansiel Stabilitet, at der ikke er rimelig udsigt til at alternative foranstaltninger iværksat af den private sektor eller Finanstilsynet, herunder forebyggende og korrigerende foranstaltninger, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at selskabet bliver nødlidende. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 5 i forslaget til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede er en konsekvens af implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD) i dansk ret ved forslaget til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Bestemmelsen vil medføre, at Fonden også skal dække forsikringstagere og sikrede i en afviklingssituation, så de stilles ens uanset om det nødlidende selskab tages under almindelig insolvensbehandling, eller om det afvikles i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Bestemmelsen vil således sikre det samme beskyttelsesniveau for forsikringstagere og sikrede uanset hvilke metoder og/eller afviklingsstrategier, der anvendes til krisehåndtering af et nødlidende selskab.

Det foreslås i *§ 1 b, stk. 2,* at Fonden ikke yder dækning efter stk. 1 i tilfælde af, at Finansiel Stabilitet træffer beslutning i medfør af det foreslåede § 4 c, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslåede vil medføre, at i tilfælde hvor Finansiel Stabilitet træffer beslutning om medgift i medfør af det foreslåede § 4 c, stk. 1, 1. pkt., vil kunderne i det pågældende forsikringsselskab, der er under afvikling, ikke kunne få dækning direkte af Fonden gennem udbetalinger fra Fonden til forsikringstagerne eller de sikrede, idet Fonden i et sådan tilfælde yder bidrag til det pågældende forsikringsselskab med henblik på at kunderne i forsikringsselskabet bliver solgt fra til et andet forsikringsselskab med fuld dækning for deres eventuelle krav.

Det foreslåede er en konsekvens af implementeringen af IRRD i dansk ret ved lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Formålet med bestemmelsen er, at sikre det samme beskyttelsesniveau for forsikringstagere og sikrede uanset hvilke metoder og/eller afviklingsstrategier, der anvendes til krisehåndtering af et nødlidende selskab samt at undgå mulig dobbeltkompensation.

Til nr. 5 (Overskriften før § 2 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det foreslås, at der før § 2 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, indsættes en ny overskrift om dækningsområde.

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 2-4, 6 og 7 m.fl.

Til nr. 6 (Kapitel 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det gældende kapitel 2 om bidragspligt og fastsættelse af bidrag, indeholdende §§ 3, 3 a, 3 b, 3 c og 4, indeholder regler om medlemspligtige forsikringsselskaber og filialer, Fondens formue, bidrag til Fonden, Fondens adgang til at optage lån, Fondens pligt til at dække visse erstatningskrav som følge af Gable Insurance AG's konkurs, forsikringstageres ret til at opsige en forsikringsaftale og særlige regler angående forsikringsselskaber, der tegner motoransvarsforsikringer i Danmark.

Det foreslås, at det gældende kapitel 2, indeholdende §§ 3 – 4 a, ophæves, og at der indsættes et nyt kapitel 2 om medlemspligt, bidragspligt og fastsættelse af

bidrag, indeholdende §§ 3, 3 a, 3 b, 3 c og 4. Før § 3 indsættes overskrift om medlemspligtige forsikringsselskaber. Før § 3 a indsættes overskrift om Fondens formue. Før § 3 b indsættes overskrift om bidragspligt. Det foreslås desuden, at der indsættes et nyt kapitel 2 a om afvikling, indeholdende §§ 4 a og 4 b.

Forslaget om at ophæve det gældende kapitel 2, er en konsekvens af forslaget om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet og de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Finanstilsynets tilsyn med Fonden udgår, som konsekvens af omorganiseringen af Fonden. Mange af bestemmelserne i det gældende kapitel 2 videreføres, dog i tilpasset form, i det foreslåede nye kapitel 2.

Den gældende § 3 fastsætter, hvilke forsikringsselskaber og filialer, der skal være medlem af og yde bidrag til Fonden. Bestemmelsen fastsætter ligeledes regler om de nærmere forhold vedrørende Fondens formue, herunder krav til størrelsen af Fondens formue og opkrævning af bidrag til Fonden. Endvidere indeholder bestemmelsen regler om Fondens adgang til at optage lån med statsgaranti samt bemyndigelser til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om bidrag til Fonden samt hvilke forsikringstyper der er omfattet af bidragspligten og til, at skatte- og vækstministeren kan øge kravet til størrelsen af Fondens formue.

Den gældende § 3 a fastsætter, at Fonden skal dække visse erstatningskrav, som følge af Gable Insurance AG's konkurs i år 2016.

Den gældende § 4 fastsætter visse regler om forsikringstageres rettigheder vedrørende opsigelse af en forsikringsaftale i forbindelse med forhøjelse af præmier, der alene anvendes til forsikringsselskabets betaling af bidrag til Fonden, samt regler om at en forsikringstager med øjeblikkeligt varsel kan opsige en forsikringsaftale, hvis Finanstilsynet forbyder det pågældende selskab at udøve virksomhed i Danmark.

Den gældende § 4 a, gennemfører dele af motorkøretøjsforsikringsdirektivet og indeholder særlige regler for så vidt angår bidrag angående motoransvarsforsikringer tegnet i Danmark, samt Finanstilsynets fastsættelse af størrelsen på bidraget.

(Til § 3)

Det følger af den gældende § 3, stk. 1, at følgende skadesforsikringsselskaber skal være medlem af og yde bidrag til Fonden:

1) Direkte tegnende skadesforsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed.
2) Filialer beliggende i Danmark af direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, jf. dog § 4 a, stk. 2.
3) Direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er anmeldt til at drive forsikringsvirksomhed i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, jf. dog § 4 a, stk. 2.

Bestemmelsen fastlægger hvilke skadesforsikringsselskaber, der vil være forpligtet til at være medlem af og betale bidrag til Fonden.

Det foreslås i *§ 3, stk. 1,* at følgende skadesforsikringsselskaber skal være medlem af og yde bidrag til Fonden:
1) Direkte tegnende skadesforsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed.
2) Filialer beliggende i Danmark af direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, jf. dog § 3 b, stk. 4.
3) Direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er anmeldt til at drive forsikringsvirksomhed i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, jf. dog § 3 b, stk. 4.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 3, stk. 1 og vil medføre, at kredsen af medlems- og bidragspligtige skadesforsikringsselskaber er uændret. Ændringen af henvisningen i bestemmelsens nr. 1 og 2 fra § 4 a, stk. 2 til § 3 b, stk. 4, er alene er en konsekvens af, at undtagelsesbestemmelsen, som i medfør af ændringerne i dette lovforslag til et nyt kapitel 2, vil ændre placering.

Det følger af den gældende § 3, stk. 2, at følgende livsforsikringsselskaber skal være medlem af og yde bidrag til Fonden:
1) Direkte tegnende livsforsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed.
2) Filialer beliggende i Danmark af direkte tegnende livsforsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

3) Direkte tegnende livsforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er anmeldt til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Bestemmelsen fastlægger hvilke livsforsikringsselskaber, der vil være forpligtet til at være medlem af og betale bidrag til Fonden.

Det foreslås i *§ 3, stk. 2,* at følgende livsforsikringsselskaber skal være medlem af og yde bidrag til Fonden:
1) Direkte tegnende livsforsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed.
2) Filialer beliggende i Danmark af direkte tegnende livsforsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.
3) Direkte tegnende livsforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er anmeldt til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 3, stk. 2, uden materielle ændringer. Det foreslåede vil medføre, at kredsen af medlems- og bidragspligtige livsforsikringsselskaber er uændret.

(Til 3 a)

Det følger af den gældende § 3, stk. 3, at Fondens formue skal udgøre mindst 600 mio. kr., hvoraf
1) mindst 300 mio. kr. af Fondens formue skal bestå af bidrag fra forsikringsselskaber, der tegner visse forsikringer, som ikke er omfattet af nr. 2 og 3, i Danmark for risici i Danmark,
2) mindst 200 mio. kr. af Fondens formue skal bestå af bidrag fra forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikringer, herunder voldsskadeforsikringer tegnet som en udvidet del af arbejdsulykkesforsikringen, og selvstændigt tegnede voldsskadeforsikringer, i Danmark for risici i Danmark, og
3) mindst 100 mio. kr. af Fondens formue skal bestå af bidrag fra forsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, som tegner motoransvarsforsikringer for risici i Danmark og i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen fastlægger størrelsen på Fondens formue, samt Fondens tre særskilte fondsformuer.

Det foreslås i *§ 3 a, stk. 1,* at Fondens formue skal udgøre mindst 600 mio. kr., hvoraf
1) mindst 300 mio. kr. af Fondens formue skal bestå af bidrag fra forsikringsselskaber, der tegner visse forsikringer, som ikke er omfattet af nr. 2 og 3, i Danmark for risici i Danmark,
2) mindst 200 mio. kr. af Fondens formue skal bestå af bidrag fra forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikringer, herunder voldsskadeforsikringer tegnet som en udvidet del af arbejdsulykkesforsikringen, og selvstændigt tegnede voldsskadeforsikringer, i Danmark for risici i Danmark,
3) mindst 100 mio. kr. af Fondens formue skal bestå af bidrag fra forsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, som tegner motoransvarsforsikringer for risici i Danmark og i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og

Det foreslåede vil videreføre den gældende opbygning af Fondens formue og særskilte fondsformuer efter den gældende § 3, stk. 3, hvorefter Fondens formue er fordelt på særskilte fondsformuer, der skal bestå af bidrag fra nærmere angivne grupper af forsikringsselskaber.

Det foreslåede vil således videreføre gældende ret om, Fondens formue skal udgøre mindst 600 mio. kr. og at mindst 300 mio. kr. af Fondens formue skal bestå af bidrag fra forsikringsselskaber, der tegner visse forsikringer, som ikke er omfattet af bestemmelsens nr. 2 og 3, i Danmark for risici i Danmark. Det foreslåede vil endvidere videreføre, gældende ret om, at mindst 200 mio. kr. af Fondens formue skal bestå af bidrag fra forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikringer, herunder voldsskadeforsikringer tegnet som en udvidet del af arbejdsulykkesforsikringen, og selvstændigt tegnede voldsskadeforsikringer, i Danmark for risici i Danmark. Endelig vil det foreslåede videreføre gældende ret om, at mindst 100 mio. kr. af Fondens formue skal bestå af bidrag fra forsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, og som tegner motoransvarsforsikringer for risici i Danmark og i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

De særskilte fondsformuer i nr. 1-3, vil i medfør af det foreslåede, som hidtil, kunne anvendes i situationer hvor et selskab tages under almindelig

insolvensbehandling, herunder konkurs eller likvidation, men vil fremadrettet også kunne anvendes til dækning i afviklingssituationer.

Det følger af den gældende § 3, stk. 9, at Fonden kan optage lån med garanti fra staten.

Det foreslås i *§ 3 a, stk. 2,* at hvis Fonden i forbindelse med afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab har ydet dækning af krav, der er blevet nedskrevet i videre omfang som følge af, at krav efter § 5 d ikke kan gøres til genstand for nedskrivning eller konvertering i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, afholdes den del af Fondens udgifter, der svarer til den yderligere nedskrivning, af den særskilte formue efter stk. 1, nr. 34.

Det foreslåede vil navnlig have betydning i tilfælde, hvor et forsikringsselskab under afvikling både har forpligtelser i form af motoransvarsforsikringskrav og andre forsikringskrav, der kan dækkes af Fonden i medfør af loven.

Motoransvarsforsikringskrav som dækkes af Fonden, jf. lovens § 5 d, er efter den foreslåede lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber undtaget fra nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet, jf. de foreslåede §§ 25-26 i lovforslaget. Sådanne krav kan derfor ikke nedskrives af afviklingsmyndigheden. I tilfælde af, at der i forbindelse med afviklingen af et forsikringsselskab er behov for at nedskrive forsikringskrav, vil nedskrivningen derfor alene kunne foretages på de krav, som kan gøres til genstand for nedskrivning. Dette kan potentielt medføre en situation, hvor andre forsikringskrav end motoransvarsforsikringskravene nedskrives i videre omfang, end de ellers ville være blevet, hvis også motoransvarsforsikringskravene kunne være nedskrevet. Når Fonden herefter yder dækning af sådanne øvrige krav, vil udgiften kunne belaste den særskilte formue, der dækker disse krav. En del af udgiften vil imidlertid økonomisk kunne henføres til, at krav efter motoransvarsforsikringer ikke kan nedskrives.

Formålet med bestemmelsen er derfor at sikre, at den del af Fondens udgifter, der svarer til denne yderligere nedskrivning, afholdes af den særskilte formue vedrørende motoransvarsforsikringer for risici i Danmark. Bestemmelsen vil dermed skulle modvirke, at en anden særskilt formue i Fonden eller forsikringstagere, som ikke er dækkede af Fonden, endeligt kommer til at finansiere den merudgift, der opstår som følge af, at krav efter motoransvarsforsikringer er undtaget fra nedskrivning.

Bestemmelsen vil alene regulere den interne fordeling af Fondens udgifter mellem Fondens særskilte formuer. Bestemmelsen vil ikke begrænse skadelidtes ret til dækning efter loven.

Det foreslås i *§ 3 a, stk. 3, 1. pkt.,* at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden kan optage lån med garanti fra staten. Det foreslås i *pkt. 2.*, at Finansiel Stabilitets adgang til at optage statslige genudlån i § 74, stk. 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder kan anvendes til brug for lånefinansiering af Fonden.

Det foreslåede 1. pkt., vil medføre, at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden kan optage lån med garanti fra staten. Forslaget vil videreføre den gældende adgang til låneoptagelse med statsgaranti, dog med den ændring, at adgangen til at optage lånet udøves af Finansiel Stabilitet, som vil optage lånet på Fondens vegne. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet.

Det foreslåede *2. pkt.,* vil medføre, at Finansiel Stabilitets adgang til statslige genudlån efter § 74, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder vil kunne anvendes til brug for lånefinansiering af Fonden.

Det foreslåede vil medføre, at Finansiel Stabilitet vil kunne optage statsligt genudlån til brug for lånefinansiering af Fonden, hvis ikke Fonden har tilstrækkelige midler til at dække forsikringstagerne og de sikrede. Fonden vil skulle betale de hertil hørende finansieringsomkostninger, herunder omkostningerne forbundet med det finansielle beredskab og afdækningen af finansielle risici. Det foreslåede vil således supplere adgangen efter 1. pkt. til at optage lån med garanti fra staten.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Fonden har adgang til den nødvendige likviditet, hvis Fondens formue ikke på det relevante tidspunkt er tilstrækkelige til at opfylde Fondens forpligtelser efter loven.

Det følger af den gældende § 11 a, at Fondens formue skal anbringes forsvarligt og bedst muligt og forvaltes af Danmarks Nationalbank efter nærmere aftale med Fonden.

Det foreslås i *§ 3 a, stk. 4, 1. pkt.,* at Fondens formue skal anbringes forsvarligt og bedst muligt. Det foreslås i *2. pkt*., at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden skal investere i aktiver med lav risiko.

Det foreslåede er en konsekvens af det foreslåede § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet samt en konsekvens af det foreslåede § 2, nr. 23, hvorefter det foreslås at ophæve den gældende § 11 a.

Det foreslåede vil medføre, at Fondens formue skal anbringes forsvarligt og bedst muligt. Det foreslåede vil endvidere medføre, at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden aktivt skal placere Fondens formue.

Det foreslåede vil skulle sikre, at det er Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden, der foretager den aktive placering af Fondens formue. Finansiel Stabilitet skal på vegne af Fonden sikre, at Fondens formue investeres med lav risiko og en tilstrækkelig diversificering for øje. Finansiel Stabilitet fastlægger på vegne af Fonden en investeringspolitik ud fra disse hensyn.

Ved aktiver med lav risiko menes poster, der er omfattet af de i tabel 1 i artikel 336 i forordning (EU) nr. 575/2013 angivne kategorier 1 eller 2, eller aktiver, der af Finanstilsynet betragtes som værende tilsvarende sikre.

Det følger af den gældende § 3, stk. 11, at skatte- og vækstministeren kan øge kravet til størrelsen af Fondens formue i henhold til stk. 3.

Det foreslås i *§ 3 a, stk. 5,* at skatte- og vækstministeren kan øge kravet til størrelsen af Fondens formue i henhold til stk. 1.

Det foreslåede er i det væsentligste en videreførelse af gældende § 3, stk. 11, men i medfør af det foreslåede vil det fremadrettet være skatte- og vækstministeren, der kan øge kravet til størrelsen af Fondens formue i henhold til det foreslåede § 3 a, stk. 1.

Det foreslåede er en konsekvens af det foreslåede § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet, samt en konsekvens af den kongelige resolution af 3. juni 2026, hvorefter ressortansvaret for Finansiel Stabilitet er overført fra skatte- og vækstministeren til skatte- og vækstministeren.

Det følger af den gældende § 3, stk. 12, at skatte- og vækstministeren kan tillade, at Fonden i en periode ikke opfylder kravet i stk. 3 til størrelsen af Fondens formue, uden at Finanstilsynet samtidig meddeler, at der skal opkræves bidrag til Fonden, jf. stk. 6.

Det foreslås i *§ 3 a, stk. 6,* at skatte- og vækstministeren kan tillade, at Fonden i en periode ikke opfylder kravet i stk. 1 til størrelsen af Fondens formue, uden at Finansiel Stabilitet samtidig meddeler, at der skal opkræves bidrag til Fonden, jf. § 3 b, stk. 6.

Det foreslåede er i det væsentligste en videreførelse af gældende § 3, stk. 12, men i medfør af det foreslåede vil det fremadrettet være skatte- og vækstministeren, i stedet for skatte- og vækstministeren, der kan tillade, at Fonden i en periode ikke opfylder kravet i stk. 1 til størrelsen af Fondens formue, uden at Finansiel Stabilitet, i stedet for Finanstilsynet, samtidig meddeler, at der skal opkræves bidrag til fonden, jf. det foreslåede § 3 b, stk. 6.

Det foreslåede er en konsekvens af det foreslåede § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet, samt en konsekvens af den kongelige resolution af 3. juni 2026, hvorefter ressortansvaret for Finansiel Stabilitet er overført fra skatte- og vækstministeren til skatte- og vækstministeren.

(Til 3 b)

Det følger af den gældende § 3, stk. 4, at hvert nyt medlem af Fonden skal yde et engangsbidrag til Fonden på 100.000 kr.

Det foreslås i *§ 3 b, stk. 1,* at videreføre den gældende § 3, stk. 4, således, at hvert nyt medlem af Fonden skal yde et engangsbidrag til Fonden på 100.000 kr.

Det foreslåede vil videreføre den gældende pligt for medlemmer af Fonden til at yde et engangsbidrag, og der er ikke tiltænkt materielle ændringer.

Det følger af den gældende § 3, stk. 5, 1. pkt., at forsikringsselskaberne udover engangsbidraget, jf. stk. 4, har pligt til at yde løbende bidrag til Fonden. Det følger af den gældende § 3, stk. 5, 2. pkt., at forsikringsselskabernes bidrag udgøres af summen af et af Finanstilsynet årligt fastsat beløb pr. police inden for visse forbrugerforsikringer, et af Finanstilsynet årligt fastsat beløb pr. sikrede under en arbejdsulykkesforsikringspolice og et af Finanstilsynet fastsat årligt beløb pr. sikrede under en selvstændig voldsskadeforsikringspolice, jf. stk. 10.

Det foreslås i *§ 3 b, stk. 2, 1. pkt.,* at forsikringsselskaberne ud over engangsbidraget, jf. stk. 1, har pligt til løbende at yde bidrag til Fonden.

Det foreslåede vil videreføre den gældende pligt for forsikringsselskaberne til at yde løbende bidrag til Fonden ud over engangsbidraget og der er med forslaget således ikke tiltænkt materielle ændringer. Henvisningen til engangsbidraget fra stk. 4 til stk. 1, ændres som følge af den foreslåede nyaffattelse af kapitel 2, således at der fremover henvises til § 3 b, stk. 1, i stedet for § 3, stk. 4.

Det foreslås i *§ 3 b, stk. 2, 2. pkt.,* at forsikringsselskabernes bidrag udgøres af summen af et af Finansiel Stabilitet årligt fastsat beløb pr. police inden for visse forbrugerforsikringer, og et af Finansiel Stabilitet årligt fastsat beløb pr. sikrede under en arbejdsulykkesforsikringspolice og et af Finansiel Stabilitet fastsat årligt beløb pr. sikrede under en selvstændig voldsskadeforsikringspolice, jf. stk. 9.

Det foreslåede vil videreføre, at løbende bidrag beregnes på grundlag af antallet af policer eller sikrede inden for de nærmere angivne forsikringskategorier. Det videreføres således, at bidraget for visse forbrugerforsikringer fastsættes som et beløb pr. police, mens bidraget for arbejdsulykkesforsikringer og selvstændige voldsskadeforsikringer fastsættes som et beløb pr. sikrede.

Efter gældende ret er det Finanstilsynet, der fastsætter bidragsbeløbene. Det foreslåede vil medføre, at det fremover er Finansiel Stabilitet, der vil skulle fastsætte bidragsbeløbene. Det foreslåede er en konsekvens af forslaget om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet og de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Finanstilsynets tilsyn med Fonden udgår, som konsekvens af omorganiseringen af Fonden.

Formålet med det foreslåede er, at den gældende ordning for løbende bidrag til Fonden videreføres, men at opgaven med at fastsætte de årlige bidragsbeløb overføres fra Finanstilsynet til Finansiel Stabilitet, som følge forslaget om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet.

Det følger af den gældende § 4 a, stk. 1, at direkte tegnende skadesforsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, skal betale bidrag pr. motoransvarsforsikring tegnet for forsikringstagere i Danmark og i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *§ 3 b, stk. 3,* at videreføre den gældende § 4 a, stk. 1, således, at direkte tegnende skadesforsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, skal betale bidrag pr. motoransvarsforsikring tegnet for forsikringstagere i Danmark og i andre lande inden for Den

Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Det følger af den gældende § 4 a, stk. 2, at skadesforsikringsselskaber nævnt i § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, ikke skal være medlem af og yde bidrag til Fonden, hvis de alene tegner motoransvarsforsikringer i Danmark.

Det foreslås i § *3 b, stk. 4,* at videreføre den gældende § 4 a, stk. 2, således, at skadesforsikringsselskaber nævnt i § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, ikke skal være medlem af og yde bidrag til Fonden, hvis de alene tegner motoransvarsforsikringer i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Det følger af den gældende § 3, stk. 6, 1. pkt., at Finanstilsynet en gang om året meddeler størrelsen af det beløb pr. police for visse forbrugerforsikringer, det beløb pr. sikrede under en arbejdsulykkesforsikringspolice og det beløb pr. sikrede under en selvstændig voldsskadeforsikringspolice, som forsikringsselskaberne skal anvende ved beregning af bidrag til Fonden.

Det følger af den gældende § 3 b, stk. 6, 2. pkt., at Finanstilsynet skal offentliggøre meddelelsen, senest 6 måneder før, at forsikringsselskaberne skal indbetale bidrag til Fonden.

Det følger af den gældende § 3 b, stk. 6, 3. pkt., at Finanstilsynet ved fastsættelse af beløbet skal tage højde for, at de forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikringer, i videst muligt omfang dækker de udgifter, som er forbundet med Fondens administration af arbejdsulykkesforsikringer.

Det foreslås i § *3 b, stk. 5, 1. pkt.,* at Finansiel Stabilitet én gang om året meddeler størrelsen af det beløb pr. police for visse forbrugerforsikringer, og det beløb pr. sikrede under en arbejdsulykkesforsikringspolice og det beløb pr. sikrede under en selvstændig voldsskadeforsikringspolice, som forsikringsselskaberne skal anvende ved beregning af bidrag til Fonden.

Den foreslåede bestemmelse vil i det væsentlige videreføre den gældende § 3, stk. 6, 1. pkt., om årlig meddelelse af de beløb, som forsikringsselskaberne skal

anvende ved beregning af bidrag til Fonden. Det foreslås dog, at opgaven med at meddele bidragsbeløbene overføres fra Finanstilsynet til Finansiel Stabilitet. Dette er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvor det foreslås, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet.

Det følger af den gældende § 3, stk. 6, 2. pkt., at Finanstilsynet skal offentliggøre meddelelsen, senest 6 måneder før at forsikringsselskaberne skal indbetale bidrag til Fonden.

Det foreslås i § *3 b, stk. 5, 2. pkt.,* at Finansiel Stabilitet skal offentliggøre meddelelsen, senest 6 måneder før forsikringsselskaberne skal indbetale bidrag til Fonden.

Det foreslås i § *3 b, stk. 6, 1. pkt.,* at Finansiel Stabilitet ved fastsættelse af beløbet pr. police for visse forbrugerforsikringer og beløb pr. sikrede under en selvstændig voldsskadeforsikringspolice skal tage højde for, at de forsikringsselskaber, der tegner visse forbrugerforsikringer, i videst muligt omfang dækker de udgifter, som er forbundet med Fondens administration af visse forbrugerforsikringer.

Det foreslåede vil medføre, at Finansiel Stabilitet ved fastsættelsen af de nævnte bidragsbeløb skal inddrage hensynet til, at administrationsudgifterne vedrørende visse forbrugerforsikringer i videst muligt omfang vil blive båret af de forsikringsselskaber, der tegner sådanne forsikringer. Bestemmelsen har til formål at understøtte en sammenhæng mellem de bidrag, der opkræves, og de udgifter, som er forbundet med Fondens administration af den pågældende del af ordningen.

Det følger af den gældende § 3, stk. 6, 3. pkt., at Finanstilsynet ved fastsættelse af beløbet skal tage højde for, at de forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikringer, i videst muligt omfang dækker de udgifter, som er forbundet med Fondens administration af arbejdsulykkesforsikringer.

Det foreslås i § *3 b, stk. 6, 2. pkt.,* at Finansiel Stabilitet ved fastsættelse af beløbet pr. sikrede under en arbejdsulykkepolice skal tage højde for, at de forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikringer, i videst muligt omfang dækker de udgifter, som er forbundet med Fondens administration af arbejdsulykkesforsikringer.

Det foreslåede vil videreføre hensynet i den gældende § 3, stk. 6, 3. pkt., hvorefter de udgifter, der er forbundet med Fondens administration af

arbejdsulykkesforsikringer, i videst muligt omfang skal dækkes af de forsikringsselskaber, der tegner sådanne forsikringer. Det foreslås dog, at opgaven med at fastsætte beløbet overføres fra Finanstilsynet til Finansiel Stabilitet. Dette er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvor det foreslås, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet. Det præciseres endvidere, at hensynet skal inddrages ved fastsættelsen af beløbet pr. sikrede under en arbejdsulykkesforsikringspolice.

Det foreslås i *§ 3 b, stk. 7, 1. pkt.,* at Finansiel Stabilitet én gang om året meddeler størrelsen af det beløb pr. motoransvarsforsikring tegnet i danske skadesforsikringsselskaber for forsikringstagere i Danmark eller i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som skadesforsikringsselskaber, som har fået Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, skal anvende ved beregning af bidrag til Fonden.

Det foreslåede vil videreføre i det væsentlige den gældende § 4 a, stk. 3, 1. pkt., om årlig meddelelse af det beløb pr. motoransvarsforsikring, som de omfattede skadesforsikringsselskaber skal anvende ved beregning af bidrag til Fonden. Det foreslås dog, at opgaven med at meddele størrelsen af beløbet overføres fra Finanstilsynet til Finansiel Stabilitet. Dette er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvor det foreslås, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet.

Bestemmelsen vil således indebære, at den eksisterende ordning for årlig meddelelse af bidragsbeløbet pr. motoransvarsforsikring videreføres, men at Finansiel Stabilitet fremover skal varetage opgaven i stedet for Finanstilsynet.

Det følger af den gældende § 4 a, stk. 3, 2. pkt., at Finanstilsynet ved fastsættelse af beløbet skal tage højde for, at skadesforsikringsselskaber omfattet af stk. 1 i videst muligt omfang dækker de udgifter, som er forbundet med Fondens administration af motoransvarsforsikringer.

Det følger af den gældende § 4 a, stk. 3, 3. pkt., at Finanstilsynet skal offentliggøre meddelelsen, senest 6 måneder før skadesforsikringsselskaberne skal indbetale bidrag til Fonden.

Det foreslås i *§ 3 b, stk. 7, 2. pkt.,* at Finansiel Stabilitet skal offentliggøre meddelelsen, senest 6 måneder før skadesforsikringsselskaberne skal indbetale bidrag til Fonden.

Det foreslåede vil videreføre den gældende § 4 a, stk. 3, 3. pkt., om offentliggørelse af meddelelsen senest 6 måneder før indbetalingstidspunktet. Det foreslås dog, at opgaven med at offentliggøre meddelelsen overføres fra Finanstilsynet til Finansiel Stabilitet. Dette er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvor det foreslås, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet.

Det foreslås i *3 b, stk. 8,* at Finansiel Stabilitet ved fastsættelse af beløbet skal tage højde for, at skadesforsikringsselskaber omfattet af § 3, stk. 1 i videst muligt omfang dækker de udgifter, som er forbundet med Fondens administration af motoransvarsforsikringer.

Det foreslåede vil videreføre den gældende § 4 a, stk. 3, 2. pkt., hvorefter de skadesforsikringsselskaber, der er omfattet af bidragspligten vedrørende motoransvarsforsikringer, i videst muligt omfang skal dække de udgifter, som er forbundet med Fondens administration af motoransvarsforsikringer. Det foreslås dog, at opgaven med at fastsætte beløbet overføres fra Finanstilsynet til Finansiel Stabilitet som led i Finansiel Stabilitets administration af Fonden. Henvisningen til de omfattede skadesforsikringsselskaber tilpasses samtidig med den foreslåede nyaffattelse af kapitel 2 i dette lovforslag uden at ændre kredsen af de omfattede selskaber.

Det følger af den gældende § 3, stk. 7, at forsikringsselskaberne i forbindelse med aflæggelsen af årsregnskabet skal indsende en erklæring fra en statsautoriseret eller registreret revisor til Fonden om, at de indbetalte bidrag er korrekt beregnet.

Det foreslås i *§ 3 b, stk. 9,* at forsikringsselskaberne i forbindelse med aflæggelsen af årsregnskabet skal indsende en erklæring fra en statsautoriseret eller registreret revisor til Fonden om, at de indbetalte bidrag er korrekt beregnet.

Det foreslåede vil videreføre den gældende § 3, stk. 7, uden materielle ændringer.

Det følger af den gældende § 3, stk. 8, at overstiger det årlige bidrag til Fonden ikke 50.000 kr., kan forsikringsselskabet uanset stk. 7 indsende en erklæring fra selskabets ansvarlige ledelse til Fonden om, at de indbetalte bidrag er korrekt beregnet.

Det foreslås i *§ 3 b, stk. 10,* at overstiger det årlige bidrag til Fonden ikke 50.000 kr., kan forsikringsselskabet uanset stk. 7 indsende en erklæring fra selskabets ansvarlige ledelse til Fonden om, at de indbetalte bidrag er korrekt beregnet.

Det foreslåede vil videreføre den gældende § 3, stk. 8, uden materielle ændringer.

Det følger af den gældende § 3, stk. 10, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om forsikringsselskabernes bidrag til Fonden og om, hvilke typer af forsikringer der er omfattet af bidragspligten.

Det foreslås i *§ 3 b, stk. 11,* at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om forsikringsselskabernes bidrag til Fonden og om, hvilke typer af forsikringer der er omfattet af bidragspligten.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre indholdet af bemyndigelsen i den gældende § 3, stk. 10, hvorefter der kan fastsættes nærmere regler om forsikringsselskabernes bidrag til Fonden og om, hvilke typer af forsikringer der er omfattet af bidragspligten. Det foreslås dog, at bemyndigelsen fremover henlægges til skatte- og vækstministeren. Dette er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvor det foreslås, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet, ligesom en række kompetencer overføres fra Finanstilsynet til skatte- og vækstministeren.

(Til 3 c)

Det følger af den gældende § 3 a, stk. 1, at Fonden refunderer det forsikringsselskab, som Fonden indgår aftale med om håndtering af anmeldte krav efter § 5 a, de beløb, som forsikringsselskabet har udbetalt til forsikringstagere, forsikrede og tredjemænd, og afholdte udgifter til administration og dækning i forbindelse med opgørelse af skader.

Det foreslås i *§ 3 c, stk. 1,* at Fonden refunderer det forsikringsselskab, som Fonden indgår aftale med om håndtering af anmeldte krav efter § 5 a, de beløb, som forsikringsselskabet har udbetalt til forsikringstagere, forsikrede og tredjemænd, og afholdte udgifter til administration og dækning i forbindelse med opgørelse af skader.

Det foreslåede vil videreføre den gældende § 3 a, stk. 1, uden materielle ændringer.

Det følger af den gældende § 3 a, stk. 2, at Fonden indtræder, i det omfang den har ydet dækning i henhold til § 5 a, i forsikringstagers, forsikredes eller tredjemands krav mod Gable Insurance AG og eventuelle genforsikringsselskaber.

Det foreslås i *§ 3 c, stk. 2,* at videreføre gældende § 3 a, stk. 2, således, at Fonden indtræder, i det omfang den har ydet dækning i henhold til § 5 a, i forsikringstagers, forsikredes eller tredjemands krav mod Gable Insurance AG og eventuelle genforsikringsselskaber.

Det foreslåede vil videreføre den § 3 a, stk. 2, uden materielle ændringer.

Det følger af den gældende § 3 a, stk. 3, at Fonden afholder udgifterne til en advokatredegørelse om muligheden for at gøre ansvar gældende over for den tidligere ledelse i Gable Insurance AG, den tidligere ledelse i Husejernes Forsikring Assurance Agentur ApS, deres samarbejdspartnere i distributionen af forsikringer og andre rådgivere.

Det foreslås i *§ 3 c, stk. 3,* at videreføre gældende § 3 a, stk. 3, således, at Fonden afholder udgifterne til en advokatredegørelse om muligheden for at gøre ansvar gældende over for den tidligere ledelse i Gable Insurance AG, den tidligere ledelse i Husejernes Forsikring Assurance Agentur ApS, deres samarbejdspartnere i distributionen af forsikringer og andre rådgivere.

Det foreslåede vil videreføre den § 3 a, stk. 3, uden materielle ændringer.

(Til § 4)

Det følger af den gældende § 4, stk. 1, at en forsikringstager kan, indtil Fondens formue udgør 600 mio. kr., ikke opsige en forsikringsaftale på grund af en forhøjelse af præmien, som alene anvendes til betaling af bidrag til Fonden.

Det foreslås i *§ 4, stk. 1,* at en forsikringstager kan, indtil Fondens formue udgør 600 mio. kr., ikke opsige en forsikringsaftale på grund af en forhøjelse af præmien, som alene anvendes til betaling af bidrag til Fonden.

Det foreslåede vil videreføre den gældende § 4, stk. 1. Bestemmelsen vilvil medføre, at forsikringstageren fortsat ikke kan opsige forsikringsaftalen som følge af en præmieforhøjelse, der alene anvendes til betaling af bidrag til Fonden, indtil Fondens formue udgør 600 mio. kr.

Det følger af den gældende § 4, stk. 2, at hvis skatte- og vækstministeren udnytter hjemmelen til at stille krav om en større formue i Fonden end 600 mio. kr., finder stk. 1 tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i *§ 4, stk. 2,* at hvis skatte- og vækstministeren udnytter hjemmelen til at stille krav om en større formue i Fonden end 600 mio. kr., finder stk. 1 tilsvarende anvendelse.

Det foreslåede vil videreføre den gældende § 4, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at opsigelsesbegrænsningen i stk. 1 fortsat vil finde tilsvarende anvendelse, hvis skatte- og vækstministeren stiller krav om en større formue i Fonden end 600 mio. kr.

Det følger af den gældende § 4, stk. 3, 1. pkt., at en forsikringstager med øjeblikkeligt varsel kan opsige en forsikringsaftale i et forsikringsselskab nævnt i § 3, stk. 1 og stk. 2, nr. 2 eller 3, hvis Finanstilsynet forbyder forsikringsselskabet at udøve virksomhed i Danmark, jf. § 14, stk. 3.

Det foreslås i *§ 4, stk. 3, 1. pkt.,* at en forsikringstager med øjeblikkeligt varsel kan opsige en forsikringsaftale i et forsikringsselskab nævnt i § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, og stk. 2, nr. 2 eller 3, hvis Finanstilsynet forbyder forsikringsselskabet at udøve virksomhed i Danmark, jf. § 14, stk. 3.

Det foreslåede vil videreføre den gældende § 4, stk. 3, 1. pkt., uden tiltænkte materielle ændringer.

Det følger af den gældende § 4, stk. 3, 2. pkt., at en forsikringsselskabet må ved en opsigelse efter 1. pkt. ikke opkræve et gebyr hos forsikringstageren.

Det foreslås i *§ 4, stk. 3, 2. pkt.,* at forsikringsselskabet må ved en opsigelse efter 1. pkt. ikke opkræve et gebyr hos forsikringstageren.

Det foreslåede vil videreføre den gældende § 4, stk. 3, 2. pkt., uden materielle ændringer.

(Til kapital 2a § 4 a)

Det foreslås i *§ 4 a, stk. 1,* at når Finansiel Stabilitet eller afviklingsmyndigheden i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har truffet beslutning om

iværksættelse af afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab, beliggende på dets område, i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i national lovgivning, dækker Fonden forsikringstagernes krav.

Det foreslåede er en konsekvens af implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD) i dansk ret ved forslag til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Bestemmelsen vil sikre en sammenhængende og ensartet beskyttelse af danske forsikringstagere og sikrede i danske såvel som grænseoverskridende afviklingssituationer.

Bestemmelsen vil bidrage til, at forsikringstagerne og de sikrede opnår samme beskyttelsesniveau i en afviklingssituation, uanset hvilke metoder og/eller afviklingsstrategier, der anvendes til krisehåndtering af et nødlidende selskab, som der ville opnås, hvis forsikringsselskabet var taget under insolvensbehandling. Endvidere vil bestemmelsen bidrage til, at forsikringstagerne og de sikrede opnår samme beskyttelsesniveau uanset om det er Finansiel Stabilitet eller en udenlandsk afviklingsmyndighed, der træffer beslutning om at iværksætte afviklingshandlinger over for et selskab.

Det foreslåede vil medføre, at Fonden i praksis kan blive forpligtet til at yde dækning i afviklingssituationer, også i tilfælde hvor det er et udenlandsk forsikringsselskab, inden for Unionen, eller et land, som Unionen har undgået aftale med på det finansielle område, der afvikles efter hjemlandets nationale bestemmelser, som implementerer IRRD. Det kan eksempelvis blive aktuelt for Fonden at yde dækning i de tilfælde hvor et udenlandsk forsikringsselskab dækker risici i Danmark gennem grænseoverskridende tjenesteydelser eller via en dansk filial, og hvor hovedselskabet er under afvikling i sit hjemland. Fondens rolle vil i disse tilfælde være afledt af den udenlandske afviklingsmyndigheds beslutning om afvikling.

Det foreslås i *§ 4 a, stk. 2,* at hvis en forsikringstager eller en sikret i et selskab, som afvikles af afviklingsmyndigheden i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har modtaget hel eller delvis betaling for sit krav direkte fra det afviklede

selskab, dækker Fonden alene en eventuel forskel mellem det opgjorte krav og en delvis betaling.

Bestemmelsen vil sikre, at danske forsikringstagere og sikrede opnår en tilsvarende beskyttelse, herunder dækning, som hvis afviklingen var sket efter de danske regler, eller hvis selskabet i stedet var taget under konkursbehandling i hjemlandet.

Bestemmelsen vil medføre, at i tilfælde hvor forsikringstageren eller den sikrede har modtaget fuld dækning, og dermed hel betaling for sit krav, vil Fonden ikke yde yderligere dækning. I tilfælde hvor forsikringstageren eller den sikrede kun har modtaget delvis udbetaling for sit krav, vil Fonden dække forskellen på det berettigede krav og den delvise udbetaling. Delvis udbetaling vil eksempelvis kunne forekomme i tilfælde hvor den udenlandske afviklingsmyndighed har nedskrevet forsikringskravet og samtidig udbetalt erstatning til den sikrede direkte. I disse situationer vil Fonden maksimalt kunne dække forskellen mellem forsikringskravet og det beløb, som den sikrede har fået udbetalt som følge af nedskrivningen.
Det foreslåede vil således medføre, at Fondens dækning begrænses til den del af forsikringstagerens eller den sikredes krav, som ikke allerede er blevet opfyldt.

(Til kapitel 2a § 4 b)

Det foreslås i *§ 4 b, stk. 1,* at når et forsikringsselskab opfylder betingelserne for afvikling i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i lovgivningen i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden beslutte at medvirke til en afvikling af forsikringsselskabet ved at tilføre midler eller stille garanti til dækning af selskabets ikke-efterstillede kreditorer (medgift). Det foreslås i *2. pkt.,* at Finansiel Stabilitet træffer beslutning efter 1. pkt. under hensyntagen til Fondens interesser, når det skønnes at en sådan afvikling vil påføre Fonden færre omkostninger end almindelig insolvensbehandling af forsikringsselskabet.

Det foreslåede vil indføre en medgiftsordning i dansk ret, som vil fungere i sammenhæng med forslag til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Bestemmelsen vil give Fonden et praktisk og fleksibelt redskab til at understøtte håndtering af et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab i situationer,

hvor afvikling vurderes at være mere hensigtsmæssig og økonomisk mindre byrdefuld for Fonden end almindelig insolvensbehandling af forsikringsselskabet.

Det foreslåede vil medføre, at Finansiel Stabilitet i praksis kan anvende medgift som et redskab til at muliggøre eller forbedre gennemførligheden af en afvikling efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, ved at Fonden kan medfinansiere Finansiel Stabilitets anvendelse af afviklingsværktøjer. Medgift vil i den forbindelse kunne anvendes til at adressere en økonomisk negativ difference mellem de aktiver, der kan stilles til rådighed i en løsning, og de forpligtelser overfor forsikringstager, som ønskes håndteret. Medgiftsordningen kan eksempelvis anvendes i forbindelse med, at et andet forsikringsselskab overtager et nødlidende forsikringsselskab eller en portefølje herfra, og hvor medgiften bidrager til at finansiere, at det overtagende forsikringsselskab kan honorere de overtagne forpligtelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finansiel Stabilitet både bliver beslutningsorgan og eksekutor på medgiftsordningen. Det vil være Finansiel Stabilitets bestyrelse, der skal træffe beslutning om brugen af medgift, jf. nærmere det foreslåede stk. 4. Med bestemmelsen vil Finansiel Stabilitet således have mulighed for at kunne deltage i håndteringen af et nødlidende forsikringsselskab både gennem medgiftsordningen og gennem afvikling af forsikringsselskabet i overensstemmelse med lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Anvendelsen af medgiftsordningen vil være aktuel i den situation, hvor det er økonomisk mere fordelagtigt for Fonden at bidrage med en medgift end det ville være at dække forsikringstagernes tab i forbindelse med almindelig konkursbehandling af forsikringsselskabet.

Det foreslås i *§ 4 b, stk. 2,* at Finansiel Stabilitet ikke på vegne af Fonden kan træffe beslutning om at medvirke til en afvikling af forsikringsselskabet ved at tilføre midler eller stille garanti til forsikringsselskabets aktie- eller garantikapital og anden efterstillet kapital.

Bestemmelsen vil sikre, at medgiftsordningen målrettes dækning af ikke-efterstillede kreditorer, jf. stk. 1, og at Fondens midler ikke anvendes til at bære tab eller yde bidrag til kapitalejere eller efterstillede kreditorer. Det er således alene tiltænkt, at medgift er et instrument, der, når betingelserne i stk. 1 er opfyldt, vil kunne bidrage til en løsning, der indebærer at forsikringstagerne beskyttes mod tab på en måde, der stiller Fonden bedre end almindelig insolvensbehandling. Det er således ikke hensigten at medgift kunne være et instrument til kapitaltilførsel til ejere eller til at "løfte" efterstillet kapital.

Bestemmelsen vil medføre, at Finansiel Stabilitet i konkrete afviklingssager må tilrettelægge en eventuel medgift på en måde, hvor Fondens midler ikke kanaliseres til selskabets kapitalinstrumenter. I praksis vil det indebære, at medgift eksempelvis ikke kan udformes som tegning af aktier/garantikapital i det nødlidende selskab eller støtte til anden efterstillet kapital, men må indrettes som tilførsel/garanti med sigte på dækning af ikke-efterstillede kreditorer i overensstemmelse med stk. 1.

Det foreslås i *§ 4 b, stk. 3,* at Fonden afholder omkostningerne forbundet med selve medgiften og omkostninger, som Finansiel Stabilitet påtager sig som eksekutor af ordningen.

Bestemmelsen vil bidrage til at skabe en klar og forudsigelig finansieringsmæssig placering af udgifterne ved anvendelsen af medgiftsordningen, således at Fondens medvirken i en afviklingssituation også omfatter de nødvendige gennemførelsesomkostninger. Herved understøttes, at Finansiel Stabilitet, der på vegne af Fonden træffer beslutning og varetager gennemførelsen, kan udføre de praktiske opgaver, der følger ved brug af medgiftsordningen, uden uklarhed om, hvor omkostningerne hører hjemme.

Det foreslåede vil medføre, at Fonden i konkrete sager både vil skulle afholde omkostninger til selve medgiften, og også de omkostninger, der knytter sig til Finansiel Stabilitets opgaver som eksekutor. Sidstnævnte vil i praksis eksempelvis kunne omfatte udgifter til vurderings- og beregningsarbejde, juridisk og forsikringsfaglig bistand, data- og porteføljeafklaringer, samt nødvendige drifts- og implementeringsaktiviteter i forbindelse med en løsning, hvor et andet selskab overtager et nødlidende selskab eller en portefølje herfra. Bestemmelsen vil således medføre, at omkostningerne ved anvendelsen af medgiftsordningen bæres af Fonden.

Det foreslås i *§ 4 b, stk. 4,* at beslutning om medvirken efter stk. 1 træffes af Finansiel Stabilitets bestyrelse.

Det foreslåede vil medføre, at bestyrelsen i Finansiel Stabilitet skal træffe beslutning om, hvorvidt det er i Fondens interesse at tilføre midler eller stille garanti til dækning af forsikringsselskabets ikke-efterstillede kreditorer og om medgiften vil påføre Fonden færre omkostninger end en almindelig insolvensbehandling af forsikringsselskabet. I praksis vil Finansiel Stabilitets bestyrelse træffe beslutning om brugen af medgiftsordningen på baggrund af en værdiansættelse udarbejdet efter bestemmelserne i kapitel 4 i forslaget til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Bestemmelsen vil sikre, at beslutninger om anvendelse af medgift, som kan have væsentlige økonomiske konsekvenser for Fonden, træffes med den fornødne ledelsesmæssige forankring og ansvar.

Det foreslås i *§ 4 b, stk. 5,* at Fondens deltagelse efter stk. 1 kan ske i fællesskab med andre.

Formålet med bestemmelsen er at sikre fleksibilitet ved udmøntningen af medgiftsordningen, således at Fonden kan indgå i løsninger, hvor flere parter samlet bidrager til håndteringen af et nødlidende forsikringsselskab. Dette kan blive relevant, fordi afviklingssituationer på forsikringsområdet i praksis kan indebære flere interessenter (eksempelvis flere afviklingsmyndigheder) og flere elementer (fx overdragelse af porteføljer eller aftaler om drift/skadesbehandling).

Det foreslåede vil medføre, at Finansiel Stabilitet i forbindelse med tilrettelæggelsen af en løsning ved brug af medgiftsordningen kan indgå i konstruktioner, hvor andre bidragydere supplerer Fondens medgift. Det kan eksempelvis være i form af bidrag fra den overtagende forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed (eksempelvis som en del af en samlet overtagelsesaftale), bidrag fra andre relevante ordninger eller parter i en grænseoverskridende situation, eller andre bidrag, der reducerer Fondens omkostninger. Bestemmelsen vil ikke i sig selv indebære en pligt til fælles deltagelse, men alene en mulighed, der kan anvendes, når det er hensigtsmæssigt i den konkrete afvikling af et forsikringsselskab.

Til nr. 7 (§ 5, stk. 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 5, stk. 3, at Fonden dækker erstatningskrav i henhold til stk. 1, der er opstået, senest 4 uger efter at enten kurator eller Fonden har givet meddelelse om forsikringsselskabets konkurs til fordringshaverne eller Finanstilsynet har offentliggjort en meddelelse om, at et forsikringsselskabs arbejdsulykkesforsikringsbestand tages under administration af Fonden.

Det foreslås i *§ 5, stk. 3,* at indsætte efter »fordringshaverne«: », at Finansiel Stabilitet har offentliggjort en meddelelse om at forsikringsaftalerne bortfalder, jf. forsikringsaftalelovens § 28 a, stk. 3 og 4 «.

Det foreslåede vil medføre, at den gældende 4 ugers frist for dækning af erstatningskrav efter meddelelse om et forsikringsselskabs konkurs eller meddelelse om, at et forsikringsselskabs arbejdsulykkesforsikringsbestand tages under administration af Fonden, ligeledes gælder, i tilfælde af, at Finansiel Stabilitet i

forbindelse med iværksættelse af afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, har offentliggjort en meddelelse om at forsikringsaftaler bortfalder, jf. det foreslåede § 28 a, stk. 3 og 4 i lov om forsikringsaftaler, som foreslås indsat i lovforslagets § 7, nr. 1.

Det foreslåede vil indebære, at der kan være 3 forskellige begyndelsestidspunkter for fristen på 4 uger. I forhold til dækning af erstatningskrav under arbejdsulykkesforsikringsbestanden vil det være det tidligste af disse 3 tidspunkter, som gælder for beregningen af 4-ugers fristen.

Det foreslåede er en konsekvens af implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD) i dansk ret ved lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber samt en konsekvens af udvidelsen af de tilfælde, hvor Fonden skal yde dækning, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Bestemmelsen vil sikre, at forsikringstagerne og de sikrede stilles ens uanset om det nødlidende selskab tages under almindelig insolvensbehandling eller om det afvikles i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Til nr. 8 (§ 5, stk. 6, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 5, stk. 6, at Fondens formue til dækning af visse forbrugerforsikringer, jf. § 3, stk. 3, nr. 1, dækker forsikringstagernes præmie for motoransvarsforsikringer, som er indbetalt før konkursdekretets afsigelse, for risici i Danmark, dog med en selvrisiko på 1.000 kr. pr. police, jf. dog stk. 7.

Det foreslås i *§ 5, stk. 6,* at ændre »§ 3, stk. 3, nr. 1« til »§ 3 a, stk. 1, nr. 1«,

Det foreslåede vil medføre, at henvisningen til § 3, stk. 3, nr. 1 i § 5, stk. 6, ændres til § 3 a, stk. 1, nr. 1.

Forslaget er en konsekvensrettelse som følge af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 9 (§ 5, stk. 9, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det foreslås i *§ 5, stk. 9, 1. pkt.,* at stk. 5-8 finder tilsvarende anvendelse, når Finansiel Stabilitet har offentliggjort en meddelelse om at forsikringsaftalerne bortfalder, jf. den foreslåede § 28 a, stk. 3 og 4, i lov om forsikringsaftaler, som foreslås indsat i lovforslagets § 7, nr. 1.

Det foreslås i *2. pkt.,* at konkursdekretets afsigelse i dette tilfælde svarer til det tidspunkt hvor der blev truffet beslutning om at iværksætte afviklingshandlinger over for selskabet i henhold til den foreslåede lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende nationale bestemmelser.

Det foreslås i *3. pkt.,* at konkursbo i dette tilfælde svarer til det selskab, der er truffet beslutning om at iværksætte afviklingshandlinger over for.

Det foreslåede vil medføre, at § 5, stk. 5-8 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, som finder anvendelse i forbindelse med konkurssituationer, ligeledes gælder i tilfælde af, at der er truffet beslutning om at iværksætte afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab i henhold til § 5 eller § 6 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende nationale bestemmelser og at Finansiel Stabilitet har besluttet i medfør af det foreslåede § 28 a, stk. 3 og 4, i lov om forsikringsaftaler, som foreslås indsat i lovforslagets § 7, nr. 1, at forsikringsaftalerne bortfalder.

Det foreslåede vil medføre, at når Finansiel Stabilitet har offentliggjort en meddelelse om, at forsikringsaftalerne bortfalder, jf. det foreslåede § 28a, stk. 3 og 4, i lov om forsikringsaftaler, som foreslås indsat i lovforslagets § 7, nr. 1, dækker Fonden forsikringstagernes præmier, som er indbetalt før Finansiel Stabilitet eller en udenlandsk afviklingsmyndighed traf beslutning om at iværksætte afviklingshandlinger over for selskabet i henhold til § 5 eller § 6 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende nationale bestemmelser, dog med en selvrisiko på 1.000 kr. pr. police, jf. dog stk. 6 om motoransvarsforsikringer.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at når Finansiel Stabilitet har offentliggjort en meddelelse om, at forsikringsaftalerne bortfalder, jf. det foreslåede § 28 a, stk. 3 og 4, i lov om forsikringsaftaler, som foreslås indsat i lovforslagets § 7, nr. 1, dækker Fonden i forhold til motoransvarsforsikringer for risici i Danmark, forsikringstagernes præmier, som er indbetalt før Finansiel Stabilitet eller en udenlandsk afviklingsmyndighed traf beslutning om at iværksætte afviklingshandlinger over for selskabet i henhold til den foreslåede § 5 eller § 6 i lov om

restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende nationale bestemmelser, dog med en selvrisiko på 1.000 kr. pr. police, jf. dog stk. 7 om danske motoransvarsforsikringstagere i udenlandske forsikringsselskaber.

Det foreslåede vil videre medføre, at Fondens dækning, når Finansiel Stabilitet eller en udenlandsk afviklingsmyndighed har truffet beslutning om at iværksætte afviklingshandlinger over for selskabet i henhold til den foreslåede § 5 eller § 6 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende nationale bestemmelser og når Finansiel Stabilitet har offentliggjort meddelelse om, at forsikringsaftaler bortfalder i forhold til danske motoransvarsforsikringstagere i udenlandske forsikringsselskaber, er begrænset til dækning i tilfælde af, at forsikringstagernes restpræmie ikke dækkes af en tilsvarende ordning i forsikringsselskabets hjemland.

Det foreslåede vil medføre, at forsikringstagerne, jf. stk. 8, afskæres fra muligheden for at gøre krav gældende mod et forsikringsselskab, som der er truffet afviklingshandlinger over for, for den del af præmien, som ikke dækkes af Fonden. Dette omfatter selvrisikoen på 1.000 kr., jf. stk. 5 og 6.

Det foreslåede er en konsekvens af implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD) i dansk ret ved lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber samt en konsekvens af udvidelsen af de tilfælde, hvor Fonden skal yde dækning, jf. det foreslåede § 2, nr. 4. Bestemmelsen vil sikre, at forsikringstagerne og de sikrede stilles ens uanset om det nødlidende selskab tages under almindelig insolvensbehandling eller om det afvikles i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Til nr. 10 (§ 6, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 6, stk. 1, 1. pkt., i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at erstatningskrav i henhold til § 5, der ønskes dækket af Fonden, og som ikke er anmeldt til det forsikringsselskab, der er erklæret konkurs, skal anmeldes til Fonden snarest muligt og senest 6 måneder efter konkursdekretets afsigelse. Det følger af den gældende § 6, stk. 1, 2. pkt., i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at erstatningskrav i henhold til § 5, stk. 4 eller § 5 b, dog skal anmeldes til Fonden senest 6 måneder efter forsikringens ophør. Det følger af den gældende § 6, stk. 1, 3. pkt., i lov om en garantifond

for skadesforsikringsselskaber, at erstatningskrav, som er anmeldt til det selskab, der er erklæret konkurs, inden konkursdekretets afsigelse, anses for anmeldt til Fonden.

Det foreslås, at der efter § 6, stk. 1, indsættes et nyt *stk. 2.* Gældende stk. 2-4 bliver herefter til stk. 3-5.

I det nye *stk. 2* foreslås i *pkt. 1,* at erstatningskrav i henhold til § 5, der ønskes dækket af Fonden, og som ikke er anmeldt til det forsikringsselskab, som Finansiel Stabilitet eller afviklingsmyndigheden i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har besluttet at iværksætte afviklingshandlinger over for i henhold til den lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende nationale bestemmelser, skal rettes mod Fonden snarest muligt i overensstemmelse med meddelelsen, jf. den foreslåede § 7 b, stk. 2, eller senest 6 måneder efter forsikringens ophør.

Det foreslås i *2 pkt.,* at hvis forsikringen ikke ophører, skal kravet rettes mod Fonden senest 6 måneder efter Finansiel Stabilitet eller den udenlandske afviklingsmyndigheds offentliggørelse af beslutningen om iværksættelse af afviklingshandlinger, jf. § 52 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende nationale bestemmelser.

Det foreslåede er en konsekvens af implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD) i dansk ret ved lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Det foreslåede vil medføre, at i tilfælde af, at Finansiel Stabilitet eller en udenlandsk afviklingsmyndighed har besluttet at iværksætte afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab, skal forsikringstagere og sikrede, der har et krav i henhold til § 5 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber mod selskabet, og som ikke har anmeldt kravet til selskabet, anmelde kravet til Fonden snarest muligt i overensstemmelse med den meddelelse, som Finansiel Stabilitet giver efter det foreslåede § 7 b, stk. 2, eller senest 6 måneder efter, at forsikringen er ophørt. I tilfælde af, at Finansiel Stabilitet eller den udenlandske afviklingsmyndighed ikke bringer forsikringen til ophør, skal kravet anmeldes til Fonden senest 6 måneder efter, at Finansiel Stabilitet eller den udenlandske

afviklingsmyndighed har offentliggjort beslutningen om iværksættelse af afviklingshandlinger, jf. § 52 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende nationale bestemmelser. Oplysningerne om Fondens dækning og den nærmere anmeldelsesprocedure vil følge af den meddelelse, som Finansiel Stabilitet giver efter det foreslåede § 8 b, stk. 2, jf. i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 19.

Bestemmelsen vil bidrage til at sikre, at der for så vidt muligt ligeledes gælder en tilsvarende 6 måneders frist for anmeldelse af krav mod et forsikringsselskab, som er blevet genstand for afviklingshandlinger efter IRRD, som der gælder efter stk. 1 hvis et forsikringsselskab tages under konkurs. Bestemmelsen vil endvidere sikre et ens beskyttelsesniveau for forsikringstagere og de sikrede uanset om det er Finansiel Stabilitet eller en udenlandsk afviklingsmyndighed, der har truffet beslutning om at iværksætte afviklingshandlinger over for selskabet. Bestemmelsen vil således medføre, at beskyttelsesniveauet er det samme uanset hvilke metoder og afviklingsstrategier, der anvendes til krisehåndtering af et nødlidende selskab.

Til nr. 11 (§ 6, stk. 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 6, stk. 2 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at for anmeldelse af erstatningskrav efter en arbejdsulykke finder kapitel 7 i lov om arbejdsskadesikring anvendelse, jf. dog stk. 3.

Det foreslås i *§ 6, stk. 2,* der bliver stk. 3, at ændre »stk. 3« til »stk. 4«.

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 11 om, at der indsættes et nyt § 6, stk. 2. Gældende stk. 2-4 bliver dermed til stk. 3-5 stk. Ændringen af henvisningen i bestemmelsen fra stk. 3 til stk. 4 er således en konsekvensrettelse uden tiltænkte materielle ændringer.

Til nr. 12 (§ 6, stk. 5, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 6, stk. 4, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at Fonden ikke under henvisning til de frister, der er nævnt i stk. 1 og 2, kan afslå at foretage udbetalinger til en berettiget, jf. § 5, som ikke har været i stand til i tide at påberåbe sig sin ret til at få erstatningsbeløb udbetalt.

I praksis medfører bestemmelsen, at 6 måneders fristen for anmeldelse af krav, der er berettiget i medfør af § 5, i lov om en garantifond for

skadesforsikringsselskaber, i konkurssituationer, ikke gælder, hvis den dækningsberettigede har været ude af stand til at gøre sit krav gældende.

Det foreslås i *§ 6, stk. 4,* der bliver stk. 5, at ændre »stk. 1 og 2« til »stk. 1-3.«.

Det foreslåede vil medføre, at henvisningen til § 6, stk. 1 og 2 i § 6, stk. 4, ændres til § 6, stk. 1-3.

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 11 om, at der i § 6, indsættes efter stk. 1 som nyt *stk. 2,* anmeldelsesprocedurerne for erstatningskrav i forbindelse med afviklingssituationer.

Det foreslåede vil medføre, at i tilfælde af, at en dækningsberettiget, der har været ude af stand til at gøre et krav efter § 5 gældende overfor et forsikringsselskab, som Finansiel Stabilitet eller en udenlandsk afviklingsmyndighed har truffet beslutning om at iværksætte afviklingshandlinger over for, som udgangspunkt stadig kan gøre sit krav gældende selvom fristerne i lovforslagets foreslåede § 2, nr. 11 er udløbet.

Bestemmelsen vil bidrage til at forsikringstagerne og de sikrede ikke stilles ringere i en afviklingssituation end ved almindelig insolvensbehandling af forsikringsselskabet, herunder hvis selskabet var trådt i likvidation eller blev taget under konkursbehandling. Bestemmelsen vil dermed sikre, at beskyttelsesniveauet for så vidt muligt er det samme uanset hvilke metoder og afviklingsstrategier, der anvendes til krisehåndtering af et nødlidende selskab.

Til nr. 13 (§ 6 a, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 6 a, stk. 1, 1. pkt., at krav, der ønskes dækket af Fonden i medfør af § 5 a, stk. 2 og 4, skal anmeldes til Fonden senest den 31. marts 2017. Det følger af pkt. 2, at krav i medfør af § 5 a, stk. 3, skal anmeldes til Fonden senest den dag, hvor forsikringen udløber. § 6, stk. 4, finder ikke anvendelse for anmeldelser i henhold til 1. og 2. pkt.

Det foreslås, at i *§ 6 a, stk. 1, 2. pkt.,* at ændre »§ 6, stk. 4« til »§ 6, stk. 5«.

Det foreslåede vil medføre, at henvisningen i § 6 a. stk. 1, 2. pkt., til § 6, stk. 4 i, ændres til § 6, stk. 5.

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer i det foreslåede § 2, nr. 11 om, at der indsættes et nyt *§ 6, stk. 2*. Gældende § 6, stk. 4 bliver dermed til

§ 6, stk. 5 og der er således tale om en konsekvensrettelse uden tiltænkte materielle ændringer.

Til nr. 14 (§ 7, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber

Den gældende § 7, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber fastsætter, at udbetalinger fra Fonden skal finde sted snarest muligt og senest 3 måneder efter anmeldelsen af kravet, jf. dog stk. 2. Har Fonden ikke været i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne til bedømmelse af kravet og fastsættelse af udbetalingens størrelse, skal Fonden inden for den i 1. pkt. nævnte frist meddele den sikrede, hvilke oplysninger Fonden skal indhente.

§ 7 a i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber fastsætter regler for Fondens udbetalinger af erstatninger til skadelidte, der er bosat i Danmark, for tingsskade eller personskade forvoldt af et køretøj, som er dækket af en motoransvarsforsikring.

Det foreslås at nyaffatte *§ 7, stk. 1,* således at udbetalinger fra Fonden skal finde sted snarest muligt og senest 3 måneder efter anmeldelse af kravet, jf. dog stk. 2 og § 7 a. Har Fonden ikke været i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne til bedømmelse af kravet og fastsættelse af udbetalingens størrelse, skal Fonden inden for den frist, der er nævnt i 1. pkt., meddele den sikrede, hvilke oplysninger Fonden mangler at modtage.

Det foreslåede indebærer, at den generelle regel i § 7, stk. 1, for Fondens udbetalinger af erstatninger, ikke finder anvendelse for Fondens udbetalinger af erstatninger til skadelidte, der er bosat i Danmark, for tingsskade eller personskade forvoldt af et køretøj, som er dækket af en motoransvarsforsikring. For disse tilfælde vil § 7 a i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber finde anvendelse.

Der blev med § 3, nr. 17, i lov nr. 1546 af 12. december 2023 om ændring af lov om realkreditlån og realkreditobligationer, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love ved en fejl indsat »jf. dog stk. 2«: »og § 7 a,« i § 7, stk. 1, 2. pkt., som rettelig skulle have været indsat i § 7, stk. 1, 1. pkt., som »jf. dog stk. 2«: »og § 7 a«.

Den foreslåede vil skulle sikre, at bestemmelsen er affattet korrekt og at der ikke er tvivl om, hvad der er gældende ret.

Til nr. 15 (§ 7, stk. 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 7, stk. 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at Finanstilsynet efter anmodning fra Fonden, kan forlænge fristen for udbetaling i § 7, stk. 1.
Det foreslås i *§ 7, stk. 3,* at »Finanstilsynet kan efter anmodning fra« ændres til »Finansiel Stabilitet kan på vegne af«.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 24 om, at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden kan antage fornøden medhjælp. Eksempelvis vil den omstændighed, at Fonden bliver belastet med et stort antal anmeldelser om krav på udbetaling, i sig selv ikke være tilstrækkelig til, at Finansiel Stabilitet kan forlænge fristen for udbetaling på 3 måneder. Den forlængelse, som Finansiel Stabilitet kan meddele, kan eksempelvis anvendes, hvis en sag kræver indhentelse af særlige udtalelser fra sagkyndige, eller der foreligger andre forsinkende omstændigheder, som Fonden ingen indflydelse har på, og som Fonden ikke af egen drift kan afhjælpe. Dette vil for eksempel være tilfældet ved større personskader, hvor der kan gå flere år, før et krav kan opgøres endeligt. Finansiel Stabilitet kan både forlænge fristen for en enkelt sag og for en gruppe af ensartede sager.

Det foreslåede er en konsekvens af forslaget om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet og de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Finanstilsynets tilsyn med Fonden udgår, som konsekvens af omorganiseringen af Fonden.

Det foreslåede vil medføre, at det i praksis ikke længere er Finanstilsynet, der efter anmodning fra Fonden kan forlænge den frist, der er nævnt i stk. 1, men derimod Finansiel Stabilitet, der på vegne af Fonden kan forlænge fristen.

Til nr. 16 (§ 8, stk. 1, nr. 4, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 8, stk. 1, nr. 4, at Finanstilsynet straks efter afsigelse af konkursdekret skal indrykke meddelelse om anmeldelse af erstatningskrav til Fonden, jf. § 6, stk. 1 og 2, og hvortil anmeldelse kan ske.

Det foreslås i *§ 8, stk. 1, nr. 4,* at ændre »§ 6, stk. 1 og 2« til »§ 6, stk. 1 og 3«.

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 11 om, at der indsættes et nyt *§ 6, stk. 2*. Gældende § 6, stk. 2 bliver dermed til § 6,

stk. 3, og der er således tale om en konsekvensrettelse uden tiltænkte materielle ændringer.

Til nr. 17 (§ 8, stk. 3, nr. 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 8. stk. 3, nr. 3, at kurator i den meddelelse, som sendes til fordringshaverne i henhold til konkurslovens § 124, stk. 1, skal oplyse forsikringstagere og skadelidte om at anmeldelse af erstatningskrav skal ske i overensstemmelse med § 6, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2.

Det foreslås i § 8, stk. 3, nr. 3, at ændre »stk. 2« til »stk. 3«.

Det foreslåede vil medføre, at henvisningen til § 6, stk. 1 og 2 i § 8, stk. 3, nr. 3, ændres til § 6, stk. 1 og 3.

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer i det foreslåede § 2, nr. 11 om, at der indsættes et nyt *§ 6, stk. 2*. Gældende § 6, stk. 2 bliver dermed til § 6, stk. 3, og der er således tale om en konsekvensrettelse uden tiltænkte materielle ændringer.

Til nr. 18 (§ 8 b, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Gældende kapitel 5 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber indeholder regler om Finanstilsynets offentliggørelse efter afsigelse af konkursdekret samt offentliggørelse i tilfælde af, at et skadesforsikringsselskab træder i likvidation.

Det foreslås, at der indsættes en ny *§ 8 b*.

Det foreslås i *§ 8 b, stk. 1, 1. pkt.,* at når Finansiel Stabilitet eller afviklingsmyndigheden i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område har truffet beslutning om iværksættelse af afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab, beliggende på dets område, i medfør af § 5 eller § 6 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i national lovgivning, skal Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden indrykke meddelelse herom i dagspressen.

Det foreslås i *2. pkt.,* at offentliggørelsen kan ske i forbindelse med offentliggørelse af beslutningen i medfør af § 52 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i national lovgivning.

Bestemmelsen vil sikre, at forsikringstagerne og de sikrede i et forsikringsselskab bliver oplyst om, at der er truffet beslutning om afviklingshandlinger over for det pågældende selskab samt sikre, at oplysningsniveauet er det samme uanset om det er Finansiel Stabilitet eller en udenlandsk afviklingsmyndighed, der har truffet beslutning om afviklingshandlinger over for det pågældende selskab.

Det foreslåede vil medføre, at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden pålægges en pligt til at indrykke meddelelse i dagspressen om, at Finansiel Stabilitet eller en udenlandsk afviklingsmyndighed har truffet beslutning om afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab. Det vil i praksis blive relevant at indrykke meddelelse i dagspressen om, at en udenlandsk afviklingsmyndighed har truffet beslutning om afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab, i de tilfælde hvor forsikringsselskabet har forsikringsaktiviteter i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelser eller via en dansk filial.

Den foreslåede bestemmelse vil derfor gælde både i de tilfælde, hvor det er Finansiel Stabilitet, der har truffet beslutning om afviklingshandlinger over for et dansk forsikringsselskab, og i de tilfælde hvor en udenlandsk afviklingsmyndighed, der har truffet beslutning om afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab med forsikringsaktiviteter i Danmark.

Det foreslås i *§ 8 b, stk. 2,* at meddelelsen skal indeholde oplysninger om fondens dækning og forsikringstagernes og de sikredes retsstilling, herunder oplysning om hvorvidt forsikringsdækningen ophører og hvortil forsikringskrav kan anmeldes.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at forsikringstagerne og de sikrede modtager de relevante og nødvendige oplysninger om Fondens dækning, hvorvidt forsikringsaftalen og dermed forsikringsdækningen ophører samt hvortil, der kan anmeldes forsikringskrav. Således understøttes, at forsikringstagerne og de sikrede får mulighed for at varetage deres interesser.

Det foreslåede vil medføre, at Fonden giver meddelelse til forsikringstagere og sikrede, hvori der eksempelvis, og alt efter hvad der er relevant i den pågældende situation, oplyses om, hvorvidt forsikringsaftalen ophører og om eventuel tilbagebetaling af præmier hvis forsikringsaftalen ophører, anmeldelsesprocedure,

udbetaling af erstatningskrav anmeldt inden beslutning om afvikling blev truffet mv.

Det foreslås i *§ 8 b, stk. 3,* at Finansiel Stabilitet skal offentliggøre oplysningerne nævnt i § 8 med de fornødne tilpasninger, hvis Finansiel Stabilitet meddeler, at forsikringsaftalerne ophører, jf. forsikringsaftalelovens § 28 a, stk. 3 og 4.

Bestemmelsen vil sikre, at i tilfælde af, at en forsikringsaftale bliver opsagt i overensstemmelse med den foreslåede § 28 a, stk. 3 og 4 i lov om forsikringsaftaler i, jf. lovforslagets § 7, nr. 1, forpligtes Finansiel Stabilitet til at offentliggøre visse oplysninger, som er relevante og nødvendige for forsikringstagerne og de sikrede at modtage, således de kan varetage deres interesser.

Det følger af den foreslåede § 28 a, stk. 3 i lov om forsikringsaftaler, at Finansiel Stabilitet kan beslutte, at § 26 i lov om forsikringsaftaler finder anvendelse under afviklingen, hvis det vurderes nødvendigt for at begrænse tab, eller hvis dette anses for bedre egnet til at opfylde afviklingsmålene i § 4 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Det følger af den foreslåede § 28 a, stk. 4, 1. pkt., i lov om forsikringsaftaler, at beslutning efter stk. 3, kan træffes med virkning for alle eller nærmere angivne forsikringsaftaler og kan meddelelse ved offentlig bekendtgørelse. Det følger af den foreslåede § 28 a, stk. 4, 2. pkt., i lov om forsikringsaftaler, at i sådanne tilfælde, regnes fristen for forsikringaftalens bortfald fra tidspunktet for den offentlige bekendtgørelse.

Det foreslåede vil medføre, at når Finansiel Stabilitet træffer beslutning i medfør af den foreslåede § 28 a, stk. 3 og 4 i lov om forsikringsaftaler, om, at § 26 i lov om forsikringsaftaler finder anvendelse, og at der på denne baggrund sker ophør af forsikringsaftaler i forbindelse med en afviklingssituation, er Finansiel Stabilitet forpligtet til at offentliggøre oplysningerne, som er oplistet i § 8 i lov om en garantifond med de fornødne tilpasninger, idet der er tale om en afviklingssituation i stedet for almindelig insolvensbehandling, herunder konkurs eller likvidation.

Det foreslås, at der indsættes en ny *§ 8 c.*

Det foreslås i *§ 8 c,* at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden skal offentliggøre afgørelser, som er truffet af Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden, og som er af almen interesse. Offentliggørelse skal ske via Fondens hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finansiel Stabilitet forpligtes til på vegne af Fonden at orientere offentligheden om afgørelser af almen interesse. Konkrete afgørelser om eksempelvis Fondens dækning af forsikringstagere/sikrede i et konkret forsikringsselskab offentliggøres ikke, medmindre de har almen interesse. Har konkrete afgørelser almen interesse, skal disse anonymiseres inden offentliggørelse. Finansiel Stabilitet foretager vurderingen af, hvorvidt en afgørelse er af almen interesse.

Bestemmelsen vil sikre større gennemsigtighed og offentlighed til gavn for såvel forsikringstagere og sikrede som forsikringsselskaber. Bestemmelsen vil fastslå, at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden skal offentliggøre alle afgørelser af almen interesse, hvilket eksempelvis er afgørelser om forståelsen af forsikringstageres/de sikredes dækning i henhold til kapitel 5 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.

Ved offentliggørelse af afgørelser sikres, at forsikringstagere, sikrede og forsikringsselskaber vil få mulighed for at få relevante informationer om Finansiel Stabilitet og Fondens fortolkning af loven, herunder særligt lovens kapitel 5.

Offentliggørelsen skal ske via Fondens hjemmeside. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at Fondens hjemmeside kan være en del af Finansiel Stabilitets hjemmeside.

Med bestemmelsen vil Finansiel Stabilitet blive forpligtet til på Fondens vegne at offentliggøre en række afgørelser.

Konkrete afgørelser truffet af Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden vil kunne ankes til Ankenævnet for forsikring, jf. det foreslåede § 2, nr. 45. Klageadgangen vil være uafhængig af, om afgørelsen har været offentliggjort.

Til nr. 19 (§ 9, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 9, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at Fonden indtræder, i det omfang den har ydet dækning, i forsikringstagerens eller den sikredes krav mod det forsikringsselskab, der er gået konkurs.

Bestemmelsen er en regresbestemmelse og medfører i praksis, at Fonden indtræder i forsikringstagerens eller den sikredes krav mod det konkursramte selskab, i det omfang Fonden har ydet dækning. Modtageren af et beløb, som udbetalt af Fonden, afskæres således fra at foretage anmeldelse af kravet i konkursboet.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1,* efter »konkurs« at indsætte » eller mod det selskab, hvor Finansiel Stabilitet eller afviklingsmyndigheden i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har besluttet at træffe afviklingshandlinger over for, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i national lovgivning«.

Det foreslåede er en konsekvens af implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD) i dansk ret ved lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber samt en konsekvens af udvidelsen af Fondens dækningsområde, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Bestemmelsen vil sikre, at Fonden indtræder i forsikringstagerens eller den sikredes krav mod et forsikringsselskab, der er truffet afviklingshandlinger over for, i det omfang Fonden har ydet dækning.

Det foreslåede vil medføre, at hvis Finansiel Stabilitet eller en afviklingsmyndighed i et land inden for Unionen, eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, efter § 5 eller § 6 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, eller tilsvarende national lovgivning, har truffet beslutning om at træffe afviklingshandlinger over for et dansk forsikringsselskab eller et udenlandsk forsikringsselskab, der har forsikringsaktiviteter i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelser eller via en dansk filial, indtræder Fonden også i de krav, som forsikringstageren eller den sikrede har mod selskabet, i det omfang Fonden har ydet dækning til forsikringstageren eller den sikrede. Modtageren af et beløb, som udbetalt af Fonden, afskæres således fra at anmelde sit krav til det forsikringsselskab, der er truffet afviklingshandlinger over for.

Til nr. 20 (§ 9, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 9, stk. 2, 1. pkt., i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at beløb, der indgår i boet fra dækning ved genforsikring, anvendes forlods til dækning af krav fra Fonden, når denne har betalt erstatninger, som udløser betaling fra genforsikringsselskaber. Det følger af den gældende § 9, stk. 2, 2. pkt., at kravet dog viger for de i konkurslovens §§

93 og 94 nævnte fordringer, i det omfang disse fordringer ikke kan dækkes af boets øvrige midler.

Det foreslås i *§ 9, stk. 2,* at ændre »boet« til »et konkursbo«.

Det forslåede er alene en sproglig præcisering, således, at der med boet menes konkursboet i en konkurssituation. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer med bestemmelsen.

Til nr. 21 (Kapitel 7, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Overskriften på gældende kapitel 7 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber er »Fondens ledelse og administration«.

Det foreslås at ændre *overskriften* til kapitel 7 til »Fondens administration«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet. Der henvises i øvrigt til bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 22 (§§ 10-11 a, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Af gældende §§ 10-11 a, følger regler om Fondens ledelse og administration.

Det følger af den gældende § 10, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at Fonden ledes af en bestyrelse på 5 medlemmer, der udnævnes af skatte- og vækstministeren, samt at medlemmerne og stedfortræderne for disse udnævnes for 3 år. Det følger af stk. 2, at bestyrelsens medlemmer skal repræsentere juridisk, forsikringsteknisk og regnskabsmæssig viden. Det følger af stk. 3, at som formand eller næstformand kan ikke vælges personer, der deltager i ledelsen af eller i øvrigt har en sådan tilknytning til et forsikringsselskab, at der vil kunne opstå modsatrettede interesser mellem dette og Fonden. Det følger af stk. 4, at beslutninger træffes ved almindelig stemmeflerhed.

Det følger af den gældende § 11, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at Fondens vedtægter og bestyrelsens forretningsorden godkendes af Finanstilsynet. Det følger af stk. 2, at vedtægterne skal indeholde bestemmelser om aflæggelse af regnskab samt revision.

Det følger af den gældende § 11 a i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at Fondens formue skal anbringes forsvarligt og bedst muligt og forvaltes af Danmarks Nationalbank efter nærmere aftale med Fonden.

Det foreslås at ophæve *§§ 10-11 a,* i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet. Der henvises i øvrigt til bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 23 (§ 12, stk. 1 og 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 12, stk. 1, 1. pkt. i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at bestyrelsen antager fornøden medhjælp og afgiver senest 4 måneder efter et kalenderårs udløb regnskab for det forløbne år med beretning om Fondens virksomhed til Finanstilsynet. Det følger af 2. pkt., at Fonden i regnskabet skal redegøre særskilt for administrationen af eventuelle arbejdsulykkesforsikringsbestande.

Bestemmelsen medfører i praksis, at bestyrelsen i Fonden har tilladelse til at kunne antage fornøden medhjælp. Samtidig stilles krav til bestyrelsen om årligt at fremsende et regnskab til Finanstilsynet med beretning om Fondens virksomhed.

Det følger af den gældende § 12, stk. 2, 1. pkt., i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at bestyrelsen sikrer, at Fonden kan få udleveret de oplysninger fra et forsikringsselskabs konkursbo, der er nødvendige, for at Fonden kan opfylde sine forpligtelser i henhold til loven. Det følger af 2. pkt., at ethvert medlem af Fonden er forpligtet til at medvirke til, at Fonden kan få udleveret sådanne oplysninger, hvis det pågældende medlem går konkurs.

Bestemmelsen medfører i praksis, at Fonden har adgang til oplysninger fra Fondens medlemmer, herunder oplysninger om forsikringsselskabets forsikringstagere og sikrede, i tilfælde af konkurs.

Det foreslås, at *§ 12, stk. 1 og 2,* ophæves og at der i stedet indsættes nyt § 12, stk. 1-3. Gældende stk. 3 bliver herefter stk. 4.

Det foreslås i *stk. 1,* at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden antager fornøden medhjælp.

Bestemmelsen vil sikre, at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden har tilladelse til at kunne antage fornøden medhjælp.

Det foreslåede vil medføre, at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden kan antage medhjælp, herunder eksempelvis medhjælp i form af bistand til løsning af administrative opgaver og andre opgaver i forbindelse med de opgaver, som Fonden skal kunne løse.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden offentliggør inden 4 måneder efter et kalenderårs udløb en rapport om Fondens aktiviteter. Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.,* at Fonden i rapporten skal redegøre særskilt for de forskellige ordninger.

Det foreslåede vil medføre, at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden i Fondens årsregnskab, herunder i årsregnskabets beretning skal redegøre for administrationen har de forskellige ordninger, som Fonden har under administration. Redegørelserne for de forskellige ordninger skal blandt andet anvendes i forbindelse med Finansiel Stabilitets fastsættelse af bidragssatserne til indbetalinger til Fondens formue.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at Finansiel Stabilitet sikrer, at Fonden kan få udleveret de oplysninger fra et forsikringsselskabs konkursbo, eller et forsikringsselskab, der afvikles i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, der er nødvendige, for at Fonden kan opfylde sine forpligtelser i henhold til loven. Det følger af *2. pkt.,* at ethvert medlem af Fonden er forpligtet til at medvirke til, at Fonden kan få udleveret sådanne oplysninger, hvis det pågældende medlem går konkurs eller hvor Finansiel Stabilitet eller afviklingsmyndigheden i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har besluttet at træffe afviklingshandlinger over for selskabet, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende bestemmelser i national lovgivning.

Bestemmelsen vil sikre, at ethvert medlem af Fonden er forpligtet til at medvirke til, at Fonden kan få udleveret de oplysninger fra et forsikringsselskabs konkursbo eller et forsikringsselskab, som en afviklingsmyndighed har truffet afviklingshandlinger over for, der er nødvendige for, at Fonden kan opfylde sine forpligtelser i henhold til loven.

Bestemmelsen vil medføre, at ethvert medlem af Fonden er forpligtet til at medvirke til, at Fonden kan få udleveret de nødvendige oplysninger for, at Fonden kan opfylde sine forpligtelser i henhold til loven, fra et forsikringsselskabs konkursbo, eller et forsikringsselskab, som en afviklingsmyndighed har truffet afviklingshandlinger over for. Bestemmelsen vil således medføre, at Fonden forventes at have indgået aftale eller lignende med Fondens medlemmer, der sikrer, at Fonden kan få udleveret oplysninger fra et forsikringsselskabs konkursbo, om bl.a. forsikringsselskabets forsikringstagere og sikrede i Danmark, eller et forsikringsselskab, som en afviklingsmyndighed har truffet afviklingshandlinger over for, herunder navn, adresse og anmeldte skader, der gør, at Fonden kan behandle og udbetale erstatningskrav inden for lovens frister. Fondens medlemmer vil være forpligtede til at medvirke til indgåelse af sådanne aftaler, så det sikres, at Fonden kan få adgang til de oplysninger, der er nødvendige for, at Fonden kan opfylde sine forpligtelser i henhold til loven. Aftalerne vil skulle indgås under iagttagelse af og i overensstemmelse med videregivelsesreglerne i lov om finansiel virksomhed, databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen.

Behovet for at sikre en sådan adgang til oplysninger vil være særlig vigtig, når udenlandske skadesforsikringsselskaber bliver medlemmer af Fonden. Fonden kan eksempelvis ikke forvente, at kurator for et udenlandsk skadesforsikringsselskab på samme måde som kurator for et dansk skadesforsikringsselskab vil samarbejde med Fonden om håndtering af krav fra forsikringstagere og sikrede i Danmark. Derfor er det vigtigt, at Fonden har indgået aftale med dens medlemmer om, at Fonden i tilfælde af konkurs, eller en afviklingssituation, har ret til at få udleveret relevante oplysninger om forsikringsselskabets forsikringstagere og sikrede i Danmark til brug for behandling af erstatningskrav.

Det kan ikke afvises, at Fonden uanset en aftale i et konkret tilfælde vil kunne have vanskeligt ved at få udleveret de nødvendige oplysninger fra et forsikringsselskabs konkursbo, eller et forsikringsselskab, som en afviklingsmyndighed har truffet afviklingshandlinger over for, med den fornødne hurtighed, der er påkrævet for, at Fonden kan opfylde sine forpligtelser i henhold til loven. Finansiel Stabilitet vil i den forbindelse i medfør af det foreslåede § 2, nr. 16 kunne forlænge de frister, som Fonden har i henhold til loven til at foretage udbetaling af erstatningskrav.

Til nr. 24 (§ 12 a. stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 12 a, stk. 1, at bestyrelsen skal indgå aftale med et forsikringsselskab som administrationsselskab som en del af at antage fornøden medhjælp efter § 12, stk. 1.

Bestemmelsen medfører i praksis, at Fondens bestyrelse skal forsøge at indgå aftale med et forsikringsselskab som administrationsselskab, herunder aftale om varetagelse af opgaven som administrationsselskab for Fonden efter et evt. forudgående udbud af opgaven, som en del af at antage fornøden medhjælp. Hvis det ikke kan lade sig gøre for Fondens bestyrelsen at indgå en sådan aftale, følger af gældende § 12 a, stk. 3, at Finanstilsynet skal udnævne et administrationsselskab, som opfylder en række kriterier.

Det foreslås, at *§ 12 a, stk. 1,* affattes således, at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden skal indgå aftale med et forsikringsselskab som administrationsselskab som en del af at antage fornøden medhjælp efter § 12, stk. 1.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet.

Det foreslåede vil medføre, at det fremover er Finansiel Stabilitet, der på vegne af Fonden skal forsøge at indgå aftale med et forsikringsselskab som administrationsselskab, herunder aftale om varetagelse af opgaven som administrationsselskab for Fonden efter et evt. forudgående udbud af opgaven, som en del af at antage fornøden medhjælp. Hvis det ikke kan lade sig gøre for Finansiel Stabilitet at indgå en sådan aftale, foreslås det med ændringerne til lovforslagets § 2, nr. 27, at skatte- og vækstministeren skal udnævne et administrationsselskab, som opfylder en række kriterier.

Til nr. 25 (§ 12 a, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 12 a, stk. 2, 1. pkt., at Fonden skal orientere Finanstilsynet skriftligt, når en aftale efter stk. 1 er indgået. Det følger af 2. pkt., at Fonden ligeledes skal orientere Finanstilsynet skriftligt, hvis Fonden ikke kan indgå en aftale efter stk. 1.

Bestemmelsen medfører i praksis, at Fonden har pligt til at orientere Finanstilsynet i det tilfælde, at Fonden har antaget fornøden medhjælp i form af at have indgået en aftale med et forsikringsselskab som administrationsselskab. Bestemmelsen medfører ligeledes i praksis, at Fonden også skal orientere Finanstilsynet, hvis det ikke lykkedes Fonden at indgå en sådan aftale.

Det foreslås, at *§ 12 a, stk. 2,* ophæves. Stk. 3-10 bliver herefter stk. 2-9.

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Finanstilsynets tilsyn med Fonden udgår, som konsekvens af omorganiseringen af Fonden.

Til nr. 26 (§ 12 a, stk. 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 12 a, stk. 3, at kan bestyrelsen ikke indgå aftale med et forsikringsselskab som administrationsselskab efter stk. 1, skal Finanstilsynet udnævne et forsikringsselskab som administrationsselskab for Fonden, der opfylder følgende kriterier:
1) Forsikringsselskabet har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed til forsikringsklasse 1, 3, 6, 8-10, 12, 13 og 16-18 i bilag 1 i lov om forsikringsvirksomhed.
2) Forsikringsselskabet har i henhold til seneste godkendte årsrapport haft en årlig bruttopræmieindtægt på minimum 2 mia. kr.
3) Forsikringsselskabet har i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit haft 125 eller flere fuldtidsansatte.
4) Forsikringsselskabet overholder solvenskapitalkravet, der er fastsat for forsikringsselskabet.
5) Forsikringsselskabet har en markedsandel i Danmark på minimum 3 pct. målt på bruttopræmie.

I *§ 12 a, stk. 3, 1. pkt.,* der bliver stk. 2, 1. pkt. ændres »bestyrelsen« til: »Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden« og »Finanstilsynet« ændres til: »skatte- og vækstministeren«.

Det foreslåede vil medføre, at hvor Finansiel Stabilitet ikke indgår aftale med et forsikringsselskab som administrationsselskab efter § 12 a, stk. 1, skal skatte- og vækstministeren udnævne et forsikringsselskab som administrationsselskab for Fonden, der opfylder kriterierne oplistet i gældende § 12 a, stk. 3, nr. 1-5.

Det foreslåede om at ændre »bestyrelsen« til: »Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden« er en konsekvensrettelse af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet.

Det foreslåede om at ændre » Finanstilsynet« til: » skatte- og vækstministeren« er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvor det foreslås, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet, ligesom en række kompetencer overføres fra Finanstilsynet til skatte- og vækstministeren.

Til nr. 27 (§ 12 a, stk. 4, 1. pkt., i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 12 a, stk. 4, 1. pkt., at opfylder flere forsikringsselskaber kriterierne i stk. 3, skal Finanstilsynet udnævne et administrationsselskab for Fonden på baggrund af en rotationsordning.

Det foreslås i *§ 12 a, stk. 4, 1. pkt.,* der bliver stk. 3, 1. pkt., at ændre »Finanstilsynet« til »skatte- og vækstministeren« og at ændre »stk. 3« til »stk. 2«.

Det foreslåede om at ændre »Finanstilsynet« til »skatte- og vækstministeren« er en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 2, nr. 27 om, at det fremover skal være skatte- og vækstministeren, der har bemyndigelse til at udnævne et forsikringsselskab som administrationsselskab for Fonden.
Det foreslåede om at ændre henvisningen til stk. 3, til stk. 2, konsekvensrettelse som følge af det foreslåede § 2, nr. 26 om, at gældende § 12 a, stk. 2, ophæves.

Til nr. 28 (§ 12 a, stk. 4, 2. pkt., i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 12 a, stk. 4, 2. pkt., at Finanstilsynet i sin afgørelse skal inddrage relevante forhold relateret til de omfattede forsikringsselskaber i sin vurdering af, hvilket forsikringsselskab der skal udnævnes som administrationsselskab, herunder om et forsikringsselskab tidligere har fungeret som administrationsselskab for Fonden.

Det foreslås i *§ 12 a, stk. 4, 2. pkt.,* der bliver stk. 3, 2. pkt., at ændre »Finanstilsynet« til »Skatte- og vækstministeren«.

Det foreslåede er en konsekvensrettelse af lovforslagets § 2, nr. 27 om, at det fremover skal være skatte- og vækstministeren, der har bemyndigelse til at udnævne et forsikringsselskab som administrationsselskab for Fonden.

Til nr. 29 (§ 12 a, stk. 5 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 12 a, stk. 5, at Finanstilsynet skal udnævne et forsikringsselskab efter stk. 3 for en periode på 48 måneder, jf. dog stk. 7.

Det foreslås i *§ 12 a, stk. 5,* der bliver stk. 4, at ændre »Finanstilsynet« til »Skatte- og vækstministeren« samt at ændre »stk. 3« til stk. 2« og »stk. 7« til stk. 6«.

Det foreslåede vil medføre, at henvisningen til § 12 a, stk. 3 i § 12 a, stk. 5, der bliver til stk. 4, ændres til § 12 a, stk. 2. Det foreslåede vil endvidere medføre, at henvisningen til § 12 a, stk. 7 i § 12 a, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres til § 12 a, stk. 6.

Det foreslåede om at ændre »Finanstilsynet« til »Skatte- og vækstministeren« er en konsekvensrettelse af lovforslagets § 2, nr. 27 om, at det fremover skal være skatte- og vækstministeren, der har bemyndigelse til at udnævne et forsikringsselskab som administrationsselskab for Fonden.

Til nr. 30 (§ 12 a, stk. 6 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 12 a, stk. 6, at Finanstilsynet, medmindre særlige forhold taler herfor, ikke kan udnævne et forsikringsselskab som administrationsselskab i to på hinanden følgende perioder.

Det foreslås i *§ 12 a, stk. 6,* der bliver stk. 5, at ændre »Finanstilsynet« til »Skatte- og vækstministeren«.

Det foreslåede er en konsekvensrettelse af det foreslåede § 2, nr. 27 om, at det fremover skal være skatte- og vækstministeren, der har bemyndigelse til at udnævne et forsikringsselskab som administrationsselskab for Fonden.

Til nr. 31 (§ 12 a, stk. 7, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 12 a, stk. 7, 1. pkt., at hvis der i perioden, jf. stk. 5, opstår en konkurs i et forsikringsselskab, skal Fondens bestyrelse i henhold til stk. 1 indgå aftale med et nyt forsikringsselskab som administrationsselskab. Det følger af den gældende § 12 a, stk. 7, 2. pkt., at det forsikringsselskab, der på tidspunktet for konkursens indtræden er udnævnt som administrationsselskab, skal bistå Fonden, indtil sagsbehandlingen af konkursen er afsluttet, uanset om perioden på 48 måneder i mellemtiden måtte være ophørt.

Det foreslås at nyaffatte *§ 12 a, stk. 7, 1. pkt.,* der bliver stk. 6, 1. pkt., således, at hvis der i perioden, jf. stk. 4, opstår en konkurs i et forsikringsselskab, eller hvis der træffes beslutninger om afviklingshandlinger, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, over for et selskab i en situation, hvor det bliver relevant at et administrationsselskab bistår Fonden, skal Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden i henhold til stk. 1 indgå aftale med et nyt forsikringsselskab som administrationsselskab.

Det foreslåede vil medføre, at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden, er forpligtet til at forsøge at indgå aftale med et nyt forsikringsselskab som administrationsselskab, hvis der i den igangværende periode opstår en konkurs i et forsikringsselskab eller hvis der træffes beslutninger om afviklingshandlinger, jf. § 5 eller § 6 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber mod et selskab i en situation, hvor det bliver relevant at et administrationsselskab bistår Fonden. Det vil eksempelvis kunne blive relevant, at et administrationsselskab bistår Fonden, hvor der i det nødlidende selskab ikke er medarbejdere, der har kompetencer til at kunne løfte opgaven, når selskabet videreføres.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at hvis det ikke er muligt for Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden at indgå aftale med et forsikringsselskab som administrationsselskab, skal skatte- og vækstministeren udnævne et forsikringsselskab som administrationsselskab efter det foreslåede § 12 a, stk. 3 i lovforslagets § 2, nr. 27.

Det foreslåede vil sikre, at et forsikringsselskab udnævnt som administrationsselskab ikke skal skadebehandle to eller flere konkurser i og/eller afviklinger af forsikringsselskaber i træk.

Det foreslåede er ikke til hinder for, at Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden, inden perioden hvor et forsikringsselskab er administrationsselskab udløber, indgår aftale med et forsikringsselskab om, at dette forsikringsselskab ved indeværende periodes udløb skal overtage opgaven som administrationsselskab. Det vil dog være hensigtsmæssigt, hvis Fonden så tidligt som muligt og inden perioden hvor et forsikringsselskab er administrationsselskab udløber, indgår aftale med et forsikringsselskab om, at dette forsikringsselskab ved indeværende periodes udløb skal overtage opgaven som administrationsselskab.

Det foreslåede udelukker endvidere ikke, at forsikringsselskabet, der er administrationsselskab på tidspunktet for konkursens indtræden, eller på tidspunktet hvor en afviklingsmyndighed beslutter af træffe afviklingshandlinger over for selskabet, kan indgå aftale med Fondens bestyrelse om, at forsikringsselskabet skal fortsætte som administrationsselskab for Fonden i den efterfølgende periode. Forsikringsselskabet kan derfor påtage sig opgaven som administrationsselskab for endnu en periode, selvom forsikringsselskabet på tidspunktet for en konkurs indtræden, eller på tidspunktet for en afviklingsmyndigheds beslutning om at træffe afviklingshandlinger over for selskabet, allerede er administrationsselskab.

Det foreslås, at *§ 12 a, stk. 7, 2. pkt.,* der bliver til stk. 6, 2. pkt., nyaffattes således, at det forsikringsselskab, der på tidspunktet for konkursens indtræden eller offentliggørelse af beslutningen om iværksættelse af afviklingshandlinger, jf. § 52 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, er udnævnt som administrationsselskab, skal bistå Fonden, indtil sagsbehandlingen af konkursen er afsluttet, uanset om perioden på 48 måneder i mellemtiden måtte være ophørt.

Det foreslåede vil medføre, at forsikringsselskabet, der på tidspunktet for en konkurs indtræden er administrationsselskab, eller tidspunktet for beslutning om offentliggørelse af beslutningen om iværksættelse af afviklingshandlinger, jf. § 52 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, skal færdiggøre sagsbehandlingen i forbindelse med denne konkurs eller afviklingssituation, uanset om perioden på 48 måneder i mellemtiden måtte være ophørt. Dette skal sikre en hurtig og effektiv sagsbehandling, samt sikre at det konkursramte eller afviklingsramte forsikringsselskabs forsikringstagere og sikrede ikke skal være i kontakt med f.eks. to forskellige forsikringsselskaber.

Til nr. 32 (§ 12 a, stk. 8, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 12 a, stk. 8, at hvis Fondens bestyrelse indgår aftale efter stk. 1 med et forsikringsselskab om at varetage opgaven som administrationsselskab for Fonden efter udløb af en periode, jf. stk. 5, og indtræder der en konkurs i et forsikringsselskab, inden den igangværende periode, jf. stk. 5, udløber, skal forsikringsselskabet, som Fondens bestyrelse har indgået aftale med, overtage opgaven som administrationsselskab på tidspunktet for konkursens indtræden.

Det foreslås at nyaffatte *§ 12 a, stk. 8,* der bliver stk. 7, således at indgår Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden aftale efter stk. 1 med et forsikringsselskab om at varetage opgaven som administrationsselskab for Fonden efter udløb af en periode, jf. stk. 4, og indtræder der en konkurs i et forsikringsselskab, eller træffes der beslutning om iværksættelse af afviklingshandlinger over for et selskab, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, inden den igangværende periode, jf. stk. 4, udløber, skal forsikringsselskabet, som Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden har indgået aftale med, overtage opgaven som administrationsselskab på tidspunktet for konkursens indtræden eller for offentliggørelse af beslutningen om iværksættelse af afviklingshandlinger, jf. § 52 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Bestemmelsen vil medføre, at hvor Fondens bestyrelse har indgået aftale med et forsikringsselskab, der skal indtræde som administrationsselskab ved udløbet af

en periode, hvor Finanstilsynet har udnævnt et forsikringsselskab som administrationsselskab, og der i perioden inden forsikringsselskabet, som Fondens bestyrelse har indgået aftale med, indtræder en konkurs i et forsikringsselskab, eller hvis en afviklingsmyndighed træffer beslutning om afviklingshandlinger over for forsikringsselskabet, så skal det forsikringsselskab, som Fondens bestyrelse har indgået aftale med, varetage opgaven fra tidspunktet for konkursens indtræden, eller fra tidspunktet hvor der sker offentliggørelse af beslutning om iværksættelse af afviklingshandlinger efter § 52 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, hvilket vil være før den ellers aftalte ikrafttræden.

Det foreslåede vil skulle sikre, at det forsikringsselskab, som er administrationsselskab for Fonden på tidspunktet for en konkurs indtræden eller på tidspunktet for en afviklingsmyndigheds beslutning om at træffe af afviklingshandlinger, alene skal behandle en konkurs eller en afviklingssituation, inden der skal træde et nyt administrationsselskab til. Det foreslåede vil endvidere skulle sikre, at Fonden selv i en kortere periode ikke står uden administrationsselskab.

Til nr. 33 (§ 12 a, stk. 9, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 12 a, stk. 9, 1. pkt., at Fonden skal betale vederlag til et administrationsselskab udnævnt af Finanstilsynet. Det følger af 2. pkt., at vederlaget fastlægges efter forhandling mellem parterne. Det følger af 3. pkt., at hvis det ikke er muligt for parterne at blive enig om størrelsen på vederlaget, skal Finanstilsynet fastsætte vederlagets størrelse på baggrund af et oplæg fra Fonden.

Det foreslås i *§ 12 a, stk. 9,* der bliver stk. 8, at ændre »Finanstilsynet« til: »skatte- og vækstministeren«, og at ændre »Fonden « til: »Finansiel Stabilitet«.

Det foreslåede om at ændre »Finanstilsynet« til »skatte- og vækstministeren«, er en konsekvensrettelse af lovforslagets § 2, nr. 27 om, at det fremover skal være skatte- og vækstministeren, der har bemyndigelse til at udnævne et forsikringsselskab som administrationsselskab for Fonden.

Det foreslåede om at »Fonden« til »Finansiel Stabilitet« er en konsekvensrettelse af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet.

Til nr. 34 (§ 12 a, stk. 10, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 12 a, stk. 10, at et administrationsselskab, der er udnævnt af Finanstilsynet, jf. stk. 3, skal varetage de opgaver, der fremgår af Fondens udbudsmateriale eller andet dokument indeholdende Fondens specificering af opgaverne.

Det foreslås i *§ 12 a, stk. 10,* der bliver stk. 9, at ændre »Finanstilsynet« til: »skatte- og vækstministeren«.

Det foreslåede er en konsekvensrettelse af lovforslagets § 2, nr. 27 om, at det fremover skal være skatte- og vækstministeren, der har bemyndigelse til at udnævne et forsikringsselskab som administrationsselskab for Fonden.

Til nr. 35 (§ 13, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 13, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at Fonden betaler afgift til Finanstilsynet og at afgiften fastsættes efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ophæve *§ 13, stk. 2,* i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer i det foreslåede § 2, nr. 3 om, at Finanstilsynets tilsyn med Fonden udgår, som konsekvens af omorganiseringen af Fonden.

Det foreslåede vil medføre, at Fonden ikke længere skal betale den årlige afgift til Finanstilsynet.

Til nr. 36 (§ 14, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 14, stk. 1, at Fonden skal underrette Finanstilsynet, hvis et forsikringsselskab undlader at opfylde de forpligtelser, der påhviler forsikringsselskabet som medlem af Fonden.

Det foreslås, at der i *§ 14 stk. 1,* udgår »skal«, og før »Fonden« indsættes: »Finansiel Stabilitet skal på vegne af«.

Det foreslåede vil medføre, at det fremover er Finansiel Stabilitet, der på vegne af Fonden skal underrette Finanstilsynet, hvis et forsikringsselskab undlader at

opfylde de forpligtelser, der påhviler forsikringsselskabet som medlem af Fonden.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Fonden omorganiseres og således fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet.

Til nr. 37 (§ 14, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 14, stk. 2, at Finanstilsynet kan tilbagekalde et forsikringsselskabs tilladelse til at drive virksomhed, hvis forsikringsselskabet ikke overholder lovens regler, regler udstedt i medfør af loven eller bestemmelser i Fondens vedtægter.

Det foreslås, at der i *§ 14, stk. 2,* udgår »eller bestemmelser i Fondens vedtægter«, og »lovens regler,« ændres til: »lovens regler eller«.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets hjemmel til at tilbagekalde et forsikringsselskabs tilladelse til at drive virksomhed, hvis forsikringsselskabet ikke overholder Fondens vedtægter, udgår. Det foreslåede er en konsekvens af forslaget om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet idet Fonden således ikke længere vil have selvstændige vedtægter. Det foreslåede vil dog uden tiltænkte materielle virkninger videreføre Finanstilsynets hjemmel til at tilbagekalde et forsikringsselskabs tilladelse til at drive virksomhed, hvis forsikringsselskabet ikke overholder lovens regler eller regler udstedt i medfør af loven.

Til nr. 38 (§ 14, stk. 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 14, stk. 3, 1. pkt., at Finanstilsynet kan forbyde et forsikringsselskab nævnt i § 3, stk. 1 og stk. 2, nr. 2 eller 3, at drive virksomhed i Danmark i medfør af § 264 i lov om forsikringsvirksomhed, hvis forsikringsselskabet ikke overholder lovens regler, regler udstedt i medfør af loven eller bestemmelser i Fondens vedtægter. Det følger af 2. pkt., at forsikringsselskabet straks efter modtagelsen af en afgørelse efter 1. pkt. skal give hver enkelt forsikringstager i Danmark, der har tegnet en forsikring i det pågældende forsikringsselskab, skriftlige oplysninger om, hvilke konsekvenser afgørelsen har for forsikringstageren og de sikrede. Det følger af 3. pkt., at oplysningerne efter 2. pkt. skal være let forståelige og skal affattes på dansk.

Det foreslås, at der i *§14, stk. 3, 1. pkt.,* udgår »eller bestemmelser i Fondens vedtægter« og »lovens regler,« ændres til: »lovens regler eller«.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets hjemmel til at forbyde et forsikringsselskab nævnt i § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, og stk. 2, nr. 2 eller 3, at drive virksomhed i Danmark i medfør af § 264 i lov om forsikringsvirksomhed, hvis forsikringsselskabet ikke overholder Fondens vedtægter, udgår. Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Fonden omorganiseres og således fremadrettet skal administreres af Finansiel Stabilitet. Fonden vil således ikke have selvstændige vedtægter fremadrettet. Det foreslåede vil dog videreføre Finanstilsynets hjemmel til at forbyde et forsikringsselskab nævnt i § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, og stk. 2, nr. 2 eller 3, at drive virksomhed i Danmark i medfør af § 264 i lov om forsikringsvirksomhed, hvis forsikringsselskabet ikke overholder lovens regler eller regler udstedt i medfør af loven.

Til nr. 39 (§ 14 a, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 14 a, stk. 2, at Fonden skal orientere Finanstilsynet skriftligt om aftaler indgået i henhold til § 14 a, stk. 1.

Det forslås at ophæve *§ 14 a, stk. 2,* i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Finanstilsynets tilsyn med Fonden udgår, som konsekvens af omorganiseringen af Fonden, der således fremadrettet skal administreres af Finansiel Stabilitet.

Forslaget om at ophæve § 14 a, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber vil medføre, at Fonden ikke længere skal orientere Finanstilsynet om aftaler indgået i henhold til § 14 a, stk. 1.

Til nr. 40 (Kapitel 8, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Overskriften i gældende kapitel 8 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber er »Tilsyn«.

Det foreslås at ændre *overskriften* til kapitel 8 til »Oplysningspligt«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvor det foreslås, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet, ligesom en række kompetencer overføres fra Finanstilsynet til skatte- og vækstministeren. Det foreslåede er en konsekvens af, at Fonden ikke vil være underlagt Finanstilsynets tilsyn fremadrettet samt at skatte- og vækstministeren og Finansiel Stabilitet, i stedet

for Finanstilsynet, fremadrettet vil være berettigede til at forlange alle nødvendige oplysninger. Der henvises i øvrigt til bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 41 (§ 15, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 15, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at Finanstilsynet fører tilsyn med Fonden og at Finanstilsynet som led i tilsynet kan forlange alle de oplysninger, som skønnes nødvendige for at sikre, at lovens regler, regler udstedt medfør af loven og bestemmelser i Fondens vedtægter overholdes.

I praksis indebærer den gældende 15, stk. 1, at Finanstilsynet fører tilsyn med Fonden, samt at Finanstilsynet som led i tilsynet kan forlange alle de oplysninger, som Finanstilsynet skønner, er nødvendige for at sikre overholdelse af loven, regler udstedt i medfør af loven, samt Fondens vedtægter. Ligeledes indebærer bestemmelsen, at de omfattede forsikringsselskaber har oplysningspligt overfor Finanstilsynet.

Det foreslås at nyaffatte *§ 15, stk. 1,* således, at skatte- og vækstministeren og Finansiel Stabilitet kan forlange alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at sikre, at lovens regler og regler udstedt i medfør af loven overholdes, af de omfattede forsikringsselskaber, forsikringstagere, skadelidte og begunstigede.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvor det foreslås, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet, ligesom en række kompetencer overføres fra Finanstilsynet til skatte- og vækstministeren. Det foreslåede er en konsekvens af, at Fonden ikke vil være underlagt Finanstilsynets tilsyn fremadrettet samt at skatte- og vækstministeren og Finansiel Stabilitet, i stedet for Finanstilsynet, fremadrettet vil være berettigede til at forlange alle nødvendige oplysninger. Bestemmelsen vil medføre, at skatte- og vækstministeren og Finansiel Stabilitet kan forlange alle nødvendige oplysninger med henblik på at sikre overholdelse af loven og regler udstedt i medfør af loven. Det foreslåede vil ligeledes medføre, at kredsen af mulige pligtsubjekter, som er underlagt oplysningspligten, udvides til, udover de omfattede forsikringsselskaber, også at omfatte forsikringstagere, skadelidte og begunstigede.

De oplysninger som forsikringstagere, skadelidte og begunstigede vil kunne pålægges at udlevere, er de oplysninger som er nødvendige for at Fonden kan vurdere, hvorvidt Fonden skal yde hel eller delvis dækning.

Det følger af den gældende § 15, stk. 2, 1. pkt., i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at §§ 285-290 i lov om forsikringsvirksomhed finder tilsvarende anvendelse på Finanstilsynets tilsyn efter lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber. Det følger af 2. pkt., at det alene er Fonden, der anses som part i forhold til Finanstilsynet.

I praksis indebærer den gældende 15, stk. 2, at Finanstilsynets ansatte er underlagt tavshedspligt efter lov om forsikringsvirksomhed i forbindelse med dets tilsynsvirksomhed, samt at det alene er Fonden, som er part i forhold til Finanstilsynet i forbindelse med Finanstilsynets tilsyn.

Det foreslås at nyaffatte *§ 15, stk. 2,* således, at for ansatte i Skatte- og Vækstministeriet finder § 66, stk. 3 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder tilsvarende anvendelse på oplysninger, der modtages efter loven.

Det foreslåede er ligeledes en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet, ligesom en række kompetencer overføres fra Finanstilsynet til skatte- og vækstministeren.

Det foreslåede vil medføre, at ansatte i Skatte- og Vækstministeriet, der modtager oplysninger i medfør af stk. 1, er underlagt tavshedspligt efter lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Formålet med det foreslåede er at sikre, at oplysningerne, som Skatte og Vækstministeriets ansatte modtager efter denne lov, er underlagt samme fortrolighed, som gælder efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber og lov om restrukturering og af vikling af visse finansielle virksomheder.

Til nr. 42 (§ 15 a, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 15 a, stk. 1 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet om forhold som er omfattet af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber eller regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Det foreslås i *§ 15 a, stk. 1,* at indsætte »skatte- og vækstministeren, Finansiel Stabilitet og « efter »fra«.

Den foreslåede ændring af *§ 15 a, stk. 1,* er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet, ligesom en række kompetencer foreslås overført fra Finanstilsynet til skatte- og

vækstministeren. Finanstilsynet vil dog stadig have visse opgaver efter de foreslåede bestemmelser.

Bestemmelsen vil medføre, at bemyndigelsen, som skatte- og vækstministeren har til at kunne fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet, skal foregå digitalt, udvides til også at omfatte skriftlig kommunikation til og fra skatte- og vækstministeren og Finansiel Stabilitet.

Til nr. 43 (§ 15 c, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 15 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at hvor det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Finanstilsynet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Det følger af 2. pkt., at sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Bestemmelsen indeholder således et underskriftskrav vedrørende dokumenter, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør heraf, og som er udstedt end andre end Finanstilsynet, hvor det efter loven eller regler udstedt i medfør af loven er krævet, at dokumentet er underskrevet.

Det foreslås i *§ 15 c, stk. 1,* at indsætte »skatte- og vækstministeren, Finansiel Stabilitet eller « før »Finanstilsynet«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet, ligesom en række kompetencer foreslås overført fra Finanstilsynet til skatte- og vækstministeren.

Der er således ikke tale om nogen materielle ændringer af selve underskriftskravet i 15 c, stk. 1, men alene en udvidelse af den negative afgrænsning af bestemmelsens anvendelsesområde. Det foreslåede vil således medføre at der er et underskriftskrav vedrørende dokumenter, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør heraf, og som er udstedt end andre end skatte- og vækstministeren, Finansiel Stabilitet eller Finanstilsynet, hvor det efter loven eller regler udstedt i medfør af loven er krævet, at dokumentet er underskrevet.

Til nr. 44 (Kapitel 9, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 16 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at medlemmer af Fondens bestyrelse, revisorer, direktører og øvrige ansatte ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med.

Det foreslås at ophæve *kapitel 9* og dermed *§ 16* i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet.

Personkredsen som, efter omorganiseringen af Fonden i medfør af det foreslåede § 2, nr. 3, ville blive omfattet af den gældende § 16, er i forvejen underlagt samme tavshedspligt efter § 61, stk. 5 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og der er således ikke tiltænkt nogen materielle ændringer af tavshedspligten eller ændringer af den personkreds, som er underlagt tavshedspligten. Med ophævelsen vil dobbeltregulering af tavshedspligten for den pågældende personkreds blive undgået.

Til nr. 45 (§ 17, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 17 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at afgørelser om udbetalinger truffet af Fonden kan indbringes for Ankenævnet for Forsikring senest 3 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Det foreslås i *§ 17,* at indsætte »Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden« før »Fonden«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet. Der er således ikke tiltænkt materielle ændringer af klageadgangen.

Til nr. 46 (§ 17 a, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 17 a i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af § 12 a, stk. 3 og 9, 3. pkt., kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt det pågældende forsikringsselskab.

Det foreslås at ophæve *§ 17 a*.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 27 og 34, hvorefter, at afgørelser efter § 12 a, stk. 3 og stk. 9, 2. pkt., der bliver stk. 2 og 8, fremadrettet skal træffes af skatte- og vækstministeren i stedet for Finanstilsynet.

Den forslåede ændring vil medføre, at afgørelser efter det foreslåede § 12 a, stk. 3 og stk. 9, 2. pkt., der bliver til stk. 2 og 8 fremadrettet ikke kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Dette er en konsekvens af, at Skatte- og Vækstministeriet træffer afgørelsen som den øverste administrative myndighed. Det foreslåede vil medføre, at afgørelserne kan indbringes for domstolene.

Til nr. 47 (§ 18, stk. 1, nr. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Den gældende § 18 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, indeholder regler om straf om bøde for overtrædelse af konkrete bestemmelser i loven og for visse andre handlinger. Det følger af den gældende § 18, stk. 1, nr. 2, at for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at give Finanstilsynet eller Fonden de i henhold til § 15 krævede oplysninger eller i øvrigt afgiver vildledende oplysninger til brug for kontrollen med Fonden.

Det foreslås i *§ 18, stk. 1, nr. 2,* at ændre »Finanstilsynet eller Fonden« til: »skatte- og vækstministeren eller Finansiel Stabilitet«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 41 om, at Skatte- og vækstministeren og Finansiel Stabilitet på vegne af Fonden, i stedet for Finanstilsynet eller Fonden, kan forlange alle oplysninger af de omfattede forsikringsselskaber, forsikringstagere, skadelidte og begunstigede, som skønnes nødvendige for at sikre, at lovens regler og regler i medfør af loven overholdes.

Det foreslåede er ligeledes en konsekvens af det foreslåede § 2, nr. 3 om, at Fonden fremadrettet vil skulle administreres af Finansiel Stabilitet, ligesom en række kompetencer overføres fra Finanstilsynet til skatte- og vækstministeren.

Formålet med det foreslåede er, at undladelser i relation til oplysningspligten til Finansiel Stabilitet og skatte- og vækstministeren strafbelægges. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer af straffebestemmelsen, men kredsen af mulige ansvarssubjekter udvides dog som følge af lovforslagets § 2, nr. 41.

Til nr. 48 (§ 18, stk. 1, nr. 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Den gældende § 18 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, indeholder regler om straf om bøde for overtrædelse af konkrete bestemmelser i loven og for visse andre handlinger. Det følger af den gældende § 18, stk. 1, nr. 3, at for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger i strid med § 16.

Det foreslås i *§ 18, stk. 1, nr. 3, at* ændre »§ 16« til: »§ 61, stk. 5 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 44 om, at kapitel 9 og dermed gældende § 16 om videregivelse af oplysninger, ophæves. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 44, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil medføre, at undladelser i relation til oplysningspligten til Finansiel Stabilitet og skatte- og vækstministeren strafbelægges. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer af straffebestemmelsen.

Til § 3

Til nr. 1 (fodnoten til lovens titel i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Den gældende fodnote til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder indeholder en opregning af de direktiver, som loven gennemfører.

Det foreslås i *fodnoten* til lovens titel at »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023« ændres til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129, EU-tidende, L af 8. januar 2025.«

Med den foreslåede ændring vil det fremgå af fodnoten til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD).

Til nr. 2 (Overalt i loven i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Det foreslås, at *overalt* i loven ændres »Erhvervs- og vækstministeren« til: »Skatte- og vækstministeren«, »erhvervs- og vækstministeren« ændres til: »skatte- og vækstministeren«, »Erhvervsministeren« til: »Skatte- og vækstministeren« og »erhvervsministeren« til: »skatte- og vækstministeren.«

Ændringen er en konsekvens af den kongelige resolution af 3. juni 2026, hvorefter ressortansvaret for Finansiel Stabilitet er overført fra erhvervsministeren til skatte- og vækstministeren.

Efter almindelige forvaltningsretlige principper følger kompetencen den til enhver tid ressortansvarlige minister. Ændringen har derfor ikke selvstændig retlig betydning, men har til formål at bringe lovens ordlyd i overensstemmelse med den gældende ressortfordeling.

Ændringen er således alene af lovteknisk karakter og indebærer ikke materielle ændringer.

Til nr. 3 (§ 61, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Finansiel Stabilitet har som overordnet formål at bidrage til opretholdelse af finansiel stabilitet i Danmark gennem virksomhedens varetagelse af sine opgaver. Dette sker bl.a. gennem varetagelsen af de opgaver og beføjelser, der henlægges til Finansiel Stabilitet i medfør af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og i medfør af lov om en indskyder- og investorgarantiordning, samt opgaver og beføjelser, som i øvrigt er henlagt til Finansiel Stabilitet ved lov eller af skatte- og vækstministeren.

Det foreslås med ændringen i *§ 61, stk. 1,* at » og lov om en indskyder- og investorgarantiordning« ændres til »lov om en indskyder- og investorgarantiordning,

lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, lov om forsikringsvirksomhed og lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber«.

Ændringen er en konsekvensændring, der vil afspejle, at Finansiel Stabilitet er afviklingsmyndighed for både finansielle virksomheder og forsikringsselskaber.

Ændringen vil tydeliggøre, at Finansiel Stabilitets formål og opgavevaretagelse fremover også omfatter de opgaver, der følger af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, lov om forsikringsvirksomhed og lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke ændre indholdet af de beføjelser, Finansiel Stabilitet har på disse områder. Beføjelserne følger fortsat af de nævnte love. Ændringen i § 61, stk. 1 vil alene præcisere, hvilket lovgrundlag Finansiel Stabilitets opgaver udspringer af.

Ændringen i Finansiel Stabilitets opgaver vil også medføre andre ændringer i forhold til Finansiel Stabilitets drift. Eksempelvis fastsætter lovens § 67, stk. 4, at bestyrelsen for Finansiel Stabilitet skal sammensættes, så den samlet set har de fornødne kompetencer til at varetage virksomhedens formål, herunder den fornødne faglige, forretningsmæssige, ledelsesmæssige og økonomiske indsigt. Når Finansiel Stabilitet fremadrettet også varetager opgaver på forsikringsområdet, vil dette derfor indebære, at bestyrelsens kompetenceprofil skal afspejle den udvidede opgaveportefølje. Dette betyder, at bestyrelsen som helhed vil skulle have medlemmer, der besidder relevant viden og erfaring inden for centrale elementer af forsikringsvirksomhed, herunder markedskendskab, forretningsmodeller for liv- og skadesforsikringsselskaber, forståelse for liv- og skadesforsikringsprodukter, ledelsessystemer, risikostyringsmodeller, kapitalgrundlag og finansiel og forsikringsmæssig rapportering.

Til nr. 4 (§ 61, stk. 5, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Efter den gældende bestemmelse finder reglerne om videregivelse af fortrolige oplysninger i kapitel 9 i lov om finansiel virksomhed tilsvarende anvendelse på personer, der virker i Finansiel Stabilitet og dets datterselskaber. Bestemmelsen omfatter ikke reglerne om fortrolighed i kapitel 23 i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslås med ændringen i *§ 61, stk. 5,* at »Kapitel 9 i lov om finansiel virksomhed« ændres til »Kapitel 9 i lov om finansiel virksomhed og kapitel 23 i lov om forsikringsvirksomhed«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Finansiel Stabilitet og de personer, der virker for virksomheden og dens datterselskaber, fremover også er omfattet af reglerne om videregivelse af fortrolige oplysninger i kapitel 23 i lov om forsikringsvirksomhed. Dermed sidestilles tavshedspligtsreglerne for Finansiel Stabilitets virke på forsikringsområdet med de regler, der gælder for Finanstilsynet og andre myndigheder efter lov om forsikringsvirksomhed.

Ændringen vil betyde, at Finansiel Stabilitet ved udførelsen af sine opgaver som afviklingsmyndighed for forsikringsselskaber skal behandle oplysninger, der modtages fra Finanstilsynet og forsikringsselskaber, i overensstemmelse med de særlige fortroligheds- og videregivelsesregler, som gælder på forsikringsområdet.

Reglerne i kapitel 23 fastlægger, hvornår sådanne oplysninger må videregives til andre myndigheder eller aktører, herunder udenlandske afviklings- og tilsynsmyndigheder, og på hvilke betingelser. Modtagere af oplysninger fra Finansiel Stabilitet vil samtidig være underlagt tilsvarende tavshedspligt. Bestemmelsen vil således sikre, at Finansiel Stabilitet kan modtage og anvende følsomme oplysninger som led i afviklingsplanlægning og afviklingshandlinger, samtidig med at virksomheder og myndigheder kan have tillid til, at oplysningerne behandles efter det gældende fortrolighedsniveau for forsikringssektoren.

Ændringen vil dermed skabe overensstemmelse mellem Finansiel Stabilitets opgaver på forsikringsområdet og de regler om tavshedspligt, som gælder i hele det forsikringsregulerede område, og vil afspejle, at Finansiel Stabilitet fremadrettet skal kunne gennemføre afviklingshandlinger baseret på oplysninger, der typisk er særligt beskyttelsesværdige efter lov om forsikringsvirksomhed.

Til nr. 5 (§ 62, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Det fremgår af den gældende § 62, stk. 1, at erklæres en virksomhed eller enhed konkurs, kan Finansiel Stabilitet indgå aftale med konkursboet om administration og afvikling af aktiviteterne.

En sådan situation kan opstå, hvor en virksomhed eller enhed ikke opfylder afviklingsbetingelserne, og dermed ikke afvikles efter reglerne loven, og der i øvrigt ikke findes andre løsninger på virksomhedens eller enhedens problemer, hvorfor virksomheden eller enheden tages under konkursbehandling.

Det foreslås med ændringen i *§ 62, stk. 1,* at »Erklæres en virksomhed eller enhed konkurs« ændres til »Erklæres en virksomhed, et selskab eller en enhed konkurs«.

Den foreslåede ændring vil bringe bestemmelsens terminologi i overensstemmelse med den terminologi, der anvendes i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber mv., hvor forsikringsselskaber betegnes som »selskaber«. Da Finansiel Stabilitet fremadrettet vil være afviklingsmyndighed for både pengeinstitutter (virksomheder) og forsikringsselskaber (selskaber), indføres »selskab« som et udtrykkeligt dækningspunkt i bestemmelsen.

Ændringen er af sproglig og præciserende karakter og vil ikke medføre materielle ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde.

Den foreslåede ændring vil sikre, at bestemmelsen i § 62, stk. 1 vil omfatte alle typer af juridiske enheder, som fremover vil være omfattet af afviklingsreglerne, uanset om der er tale om en finansiel virksomhed efter lov om finansiel virksomhed, et forsikringsselskab efter lov om forsikringsvirksomhed eller en enhed omfattet af de øvrige regler i loven. Herved skabes terminologisk konsistens på tværs af de samlede afviklingsregler.

Til nr. 6 (§ 64, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Det foreslås med ændringen i *§ 64, stk. 1,* at »og lov om finansiel virksomhed tilkommer generalforsamlingen i et aktieselskab, idet skatte- og vækstministeren herved sidestilles med en eneaktionær« ændres til », lov om finansiel virksomhed og lov om forsikringsvirksomhed tilkommer generalforsamlingen i et aktieselskab, idet skatte- og vækstministeren herved sidestilles med en eneaktionær«.

Tilføjelsen af »lov om forsikringsvirksomhed« i den foreslåede ændring vil tydeliggøre, at de beføjelser, som efter lov om forsikringsvirksomhed er henlagt til generalforsamlingen, tilsvarende vil blive udøvet af skatte- og vækstministeren i relation til Finansiel Stabilitet.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at Finansiel Stabilitet fremadrettet også vil varetage opgaver efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, og dermed vil skulle træffe beslutninger, som efter lov om forsikringsvirksomhed er placeret på generalforsamlingsniveau.

Til nr. 7 (§ 65, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Det fremgår af den gældende § 65, stk. 1, at skatte- og vækstministeren efter indstilling fra Finansiel Stabilitets bestyrelse træffer beslutning om de forhold, der er oplistet i bestemmelsen, herunder valg af afviklingsværktøjer efter loven for virksomheder omfattet af loven.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 2* i § 65, stk. 1, hvorefter skatte- og vækstministeren efter indstilling fra Finansiel Stabilitets bestyrelse vil skulle træffe beslutning om valg af afviklingsværktøjer, jf. § 7 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, for selskaber, der ikke kan gøre brug for forenklede forpligtelser, jf. § 132d i lov om forsikringsvirksomhed.
Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

Med den foreslåede bestemmelse vil den opregning af beslutninger, som efter lovens § 65, stk. 1, træffes af skatte- og vækstministeren, blive udvidet, så bestemmelsen også omfatter de afviklingsværktøjer, der følger af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Den foreslåede udvidelse vil harmonere med den eksisterende kompetencefordeling i § 65, stk. 1, hvorefter skatte- og vækstministeren træffer centrale afviklingsbeslutninger på grundlag af en faglig indstilling fra Finansiel Stabilitets bestyrelse. Det er fortsat bestyrelsen, der vil skulle foretage den afviklingsmæssige vurdering og vi skulle udarbejde indstillingen om, hvilket afviklingsværktøj der i det konkrete tilfælde bedst vil sikre, at afviklingsmålene kan opfyldes.

Til nr. 8 (§ 66, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Efter den gældende § 66, stk. 3 har ansatte i Skatte- og Vækstministeriet tavshedspligt i forhold til de fortrolige oplysninger om virksomheder, enheder m.v., som de modtager i medfør af denne lov. Tavshedspligten følger straffelovens §§ 152-152 e. Bestemmelsen omfatter alene oplysninger, som modtages efter denne lov, og tager ikke højde for de nye opgaver og informationsstrømme, som følger af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Det foreslås i den nyaffattede *§ 66, stk. 3,* at ansatte i Skatte- og Vækstministeriet, der i medfør af denne lov, lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber og lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber modtager oplysninger om virksomheder, selskaber, enheder m.v., har under strafansvar efter straffelovens §§ 152-152e tavshedspligt i forhold til de oplysninger, som de i den forbindelse opnår kendskab til.

Den foreslåede nyaffattelse vil indebære, at tavshedspligten for ansatte i Skatte- og Vækstministeriet vil omfatte fortrolige oplysninger, som modtages efter både denne lov, lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber og lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber. Det betyder, at tavshedspligten gælder i samme omfang og med samme retlige beskyttelse, uanset på hvilken lovhjemmel oplysningerne er modtaget. den foreslåede ændring vil sikre en ensartet håndtering af fortrolige oplysninger og understøtter de hensyn til stabilitet og beskyttelse af fortrolige data, som gør sig gældende i både denne lov og lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v.

Bestemmelsen vil ikke indebære en ændring i tavshedspligtens indhold eller strafferammer, som fortsat følger straffelovens §§ 152-152 e.

Til nr. 9 (§ 71, stk. 1-3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder).

Efter den gældende § 71 holdes Finansiel Stabilitets formue adskilt fra statens formue. Derudover skal Garantiformuen efter lov om en indskyder- og investorgarantiordning og Afviklingsformuen efter kapitel 11 i denne lov holdes adskilt fra Finansiel Stabilitets øvrige formue, og Finansiel Stabilitet hæfter ikke for disse formuers forpligtelser.

Gældende ret omfatter ikke de formuer, som etableres i forbindelse med afvikling af forsikringsselskaber efter den nye lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Det foreslås, at *§ 71, stk. 1 og 2,* ophæves, og i stedet indsætte nye stk. 1-3. Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

Det foreslås i den nyaffattede *§ 71, stk. 1,* at Finansiel Stabilitets formue holdes adskilt fra statens formue.

Det foreslåede stk. 1 vil videreføre det gældende princip om, at Finansiel Stabilitets formue holdes adskilt fra statens formue. Det vil indebære, at Finansiel

Stabilitets formue ikke indgår i statens løbende budgettering og derfor ikke medtages på finansloven.

Det foreslås i *§ 71, stk. 2, nr. 1,* at Garantiformuen, jf. § 1 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, holdes adskilt fra Finansiel Stabilitets øvrige formue.

Det foreslås i *§ 71, stk. 2, nr. 2,* at Afviklingsformue, jf. kapitel 11 i denne lov, holdes adskilt fra Finansiel Stabilitets øvrige formue.

Det foreslås i *§ 71, stk. 2, nr. 3,* at Garantifonden, jf. § 1 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, holdes adskilt fra Finansiel Stabilitets øvrige formue.

Det foreslås i *§ 71, stk. 2, nr. 4,* at Afviklingsfonden for skadesforsikringsselskaber, jf. § 64 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, holdes adskilt fra Finansiel Stabilitets øvrige formue.

Det foreslås i *§ 71, stk. 2, nr. 5,* at Afviklingsfonden for livforsikringsselskaber, jf. § 65 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, holdes adskilt fra Finansiel Stabilitets øvrige formue.

Det foreslåede stk. 2 vil videreføre og udvide den tidligere opregning af særskilte formuer, der skal holdes adskilt fra Finansiel Stabilitets øvrige aktiver. Dette vil ske ved eksplicit at inkludere tre yderligere fonde, som Finansiel Stabilitet fremadrettet vil skulle administrere som led i afviklingsreglerne for forsikringsselskaber.

Udvidelsen skyldes, at Finansiel Stabilitet, i forbindelse med implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD), får ansvaret for både garantifondsordningen og afviklingsfondene på forsikringsområdet. De respektive fonde er baseret på forskellige finansieringsprincipper, bidragspligtige kredse og anvendelseskriterier, hvilket nødvendiggør, at de, tilsvarende Garantiformuen og Afviklingsformuen, regnskabsmæssigt og juridisk adskilles fra Finansiel Stabilitets øvrige aktiver.

Regnskabsmæssigt vil dette indebære, at Finansiel Stabilitet udarbejder ét samlet regnskab for virksomheden, hvor der indgår separate segmentregnskaber for

bankpakkerne I-V, Garantiformuen, Afviklingsformuen, Garantifonden, Afviklingsfonden for skadesforsikringsselskaber og Afviklingsfonden for livsforsikringsselskaber.

For så vidt angår Garantiformuen, Afviklingsformuen, Afviklingsfonden for skadeforsikringsselskaber og Afviklingsfonden for livsforsikringsselskaber gælder, at i tilfælde, hvor formuerne/fondene grundet udbetalinger har optaget lån for at opfylde deres respektive forpligtelser i henhold til gældende lovgivning, registrerer den enkelte formue/fond en betalingsforpligtelse (tilgodehavende) i regnskabet.

Herved undgås negativ formue, hvilket er en videreførelse af den eksisterende regnskabspraksis,

Det foreslås i *stk. 3,* at Finansiel Stabilitet ikke hæfter for de formuer, der er nævnt i stk. 2, og disse formuer hæfter kun for egne forpligtelser.

Bestemmelsen vil, i forlængelse af den udvidede opregning i stk. 2, indebære, at Finansiel Stabilitet ikke hæfter for de nævnte formuer og fonde, og at formuerne alene hæfter for egne forpligtelser. Dette princip viderefører gældende ret for Garantiformuen og Afviklingsformuen og udstrækker det til også at omfatte Garantifonden for skadesforsikringsselskaber samt afviklingsfondene for henholdsvis skades- og livsforsikringsselskaber.

Bestemmelse vil sikre, at kreditorer og andre berettigede ikke kan rette krav mod Finansiel Stabilitets egen formue eller mod de øvrige fonde for forpligtelser, som knytter sig til en bestemt fond. Finansieringen af de enkelte fonde sker via bidrag fra de virksomheder og selskaber, der er omfattet af de respektive lovregimer. Det er derfor afgørende, at der ikke kan ske krydsvis hæftelse mellem Fondene, eller mellem Fondene og Finansiel Stabilitets egen formue.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 81, stk. 6, 2. pkt., i lov om firmapensionskasser)

Den gældende § 81 i lov om firmapensionskasser fastslår fremgangsmåden ved en firmapensionskasses konkurs eller likvidation. Heraf gælder det efter stk. 4, at Finanstilsynet skal tage firmapensionskassens bestand under administration, når firmapensionskassen erklæres konkurs. Den gældende § 81, stk. 6, i lov om firmapensionskasser fastsætter, at §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed om administration af en livsforsikringsbestand også gælder for en medlemsbestand, når firmapensionskassen erklæres konkurs eller er under likvidation.

Det foreslås, at *§ 81, stk. 6, 2. pkt.,* ophæves og i stedet indsættes »§§ 88 a-88 i om administration af en firmapensionskasse finder anvendelse.«

Baggrunden for ændringen er, at §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed ophæves som følge af, at reglerne om administration af livsforsikringsselskaber erstattes af nye regler om afvikling og restrukturering af forsikringsselskaber, der foreslås implementeret i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, som forventes at træde i kraft den 15. marts 2027. Der fremsættes selvstændigt lovforslag herom, som forventes fremsat i 27. januar 2027.

Den foreslåede ændring vil medføre, at henvisningen til de bestemmelser som vil blive ophævet i stedet erstattes af en henvisning til §§ 88 a-88 i lov om firmapensionskasser, der viderefører reglerne om administrationsboer for firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 4, nr. 4. Den foreslåede henvisning vil dermed medføre, at reglerne om administrationsbo fortsat gælder lov om firmapensionskasser, når en firmapensionskasse begæres konkurs eller er under likvidation.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til de regler, som i dag finder anvendelse for firmapensionskasser, men som står i lov om forsikringsvirksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2 (§ 84, stk. 2, i lov om firmapensionskasser)

Det følger af den gældende § 84, stk. 1, i lov om firmapensionskasser, at Finanstilsynet under en nærmere række betingelser kan påbyde en firmapensionskassen inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de foranstaltninger, som Finanstilsynet finder nødvendige. Bestemmelsen har til formål at sikre, at Finanstilsynet har de fornødne beføjelser til at kunne forlange, at firmapensionskasser retter op på de svagheder eller mangler, der afsløres som led i tilsynsprocessen, og dermed i fornødent omfang kan gribe ind over for lovovertrædelser og andre uhensigtsmæssige forhold i firmapensionskasserne.

Den gældende § 84, stk. 2, i lov om firmapensionskasser fastsætter, at pensionstilsagnene i en firmapensionskasse kan tages under administration efter reglerne i §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed, hvis de påbudte foranstaltninger efter stk. 1 ikke er truffet inden for den frist, der er fastsat i henhold til stk. 1, samt at undladelsen skønnes at medføre fare for medlemsbestanden.

Det foreslås i *§ 84, stk. 2,* at ændre »i overensstemmelse med §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed« til »efter §§ 88 a-88 i«.

Baggrunden for ændringen er, at §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed ophæves som følge af, at reglerne om administration af livsforsikringsselskaber erstattes af nye regler om afvikling og restrukturering af forsikringsselskaber, der foreslås implementeret i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, som forventes at træde i kraft den 15. marts 2027.

§ 84, stk. 2, i lov om firmapensionskasser henviser til de foreslåede §§ 88 a-88 i, der viderefører reglerne om administrationsbo for firmapensionskasser.

Den foreslåede ændring vil medføre, at reglerne om administrationsbo fortsat gælder i lov om firmapensionskasser, når en firmapensionskasse ikke følger de foranstaltninger, Finanstilsynet har påbudt firmapensionskassen at foretage efter § 84, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til de regler, som i dag finder anvendelse for firmapensionskasser, men som står i lov om forsikringsvirksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3 (§ 87, stk. 2, i lov om firmapensionskasser)

Den gældende § 87, stk. 1, nr. 1-5, i lov om firmapensionskasser oplister de tilfælde, hvor en firmapensionskasse skal opløses. Den gældende § 87, stk. 2, i lov om firmapensionskasser fastsætter, at Finanstilsynet kan træffe beslutning om, at medlemsbestanden i en firmapensionskasse skal tages under administration i overensstemmelse med §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed, såfremt firmapensionskassen skal opløses, jf. stk. 1.

Det foreslås i *§ 87, stk. 2,* at ændre »i overensstemmelse med §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed« til »efter §§ 88 a-88 i«.

Baggrunden for ændringen er, at §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed ophæves som følge af, at reglerne om administration af livsforsikringsselskaber erstattes af nye regler om afvikling og restrukturering af forsikringsselskaber, der foreslås implementeret i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, som forventes at træde i kraft den 15. marts 2027.

§ 87, stk. 2, i lov om firmapensionskasser henviser til de foreslåede §§ 88 a-88 i, der viderefører reglerne om administrationsbo for firmapensionskasser.

Det foreslåede vil medføre, at reglerne om administrationsbo fortsat gælder i lov om firmapensionskasser, såfremt en firmapensionskasse skal opløses baggrund af forhold som nævnt i § 87, stk. 1, nr. 1-5.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til de i dag gældende regler.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4 (§§ 88 a-88 i, i lov om firmapensionskasser)

(Til § 88 a)

Den gældende § 227 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler om administration af forsikringsbestande i forsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed. § 227 i lov om forsikringsvirksomhed ophæves ved forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed som led i implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringssel-skaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD). Lovforslaget forventes fremsat samtidigt med dette lovforslag.

Det foreslås at indsætte *§ 88 a* i lov om firmapensionskasser, som viderefører § 227 i lov om forsikringsvirksomhed med redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse medfører ikke materielle ændringer.

Det foreslås i *stk. 1,* at træffer Finanstilsynet beslutning om, at medlemsbestanden i en firmapensionskasse, der har tilladelse til at udøve firmapensionskassevirksomhed, tages under administration i henhold til § 81, stk. 4, § 84, § 86, nr. 2, 3 eller 5, eller § 87, stk. 2 eller 3, udnævner Finanstilsynet samtidig en administrator til i fællesskab med eventuelle medadministratorer at forestå medlemsbestandens administration.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de nærmere regler for etablering af et administrationsbo, når en firmapensionskasse ikke kan fortsætte sin drift af virksomheden. Bestemmelsen indebærer, at der skal udnævnes en administrator til

at administrere medlemsbestanden, når Finanstilsynet beslutter, at en bestand i en firmapensionskasse, skal tages under administration.

De i henhold til loven fastsatte tilfælde, hvor Finanstilsynet skal eller kan tage en firmapensionskasses medlemsbestand under administration, er fastsat i det foreslåede stk. 1.

Finanstilsynet kan tage en firmapensionskasses bestand under administration efter § 86, nr. 2 og 3, i lov om firmapensionskasser, der bestemmer, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som firmapensionskasse, hvis denne gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af loven eller regler udstedt i medfør af loven, eller hvis firmapensionskassen ikke opfylder kravene i lovens kapitel 5.

Endvidere kan Finanstilsynet træffe beslutning om at tage en firmapensionskasses bestand under administration efter § 86, nr. 5. Efter bestemmelsen kan en firmapensionskasses tilladelse som firmapensionskasse inddrages, hvis firmapensionskassen ikke inden for de frister, der er fastsat af Finanstilsynet, har gennemført de foranstaltninger, som er angivet i de genoprettelsesplaner, som er omfattet af § 83.

Medlemsbestanden kan tages under administration, når Finanstilsynet inddrager en firmapensionskasses tilladelse i henhold til § 87, stk. 2 og 3.

Det følger af § 81, stk. 4, at Finanstilsynet skal tage medlemsbestanden under administration, når en firmapensionskasse erklæres konkurs.

Endelig kan firmapensionskassens bestand tages under administration i medfør af § 84, stk. 2, hvis firmapensionskassen undlader at imødekomme de påbudte foranstaltninger, som Finanstilsynet i medfør af § 84, stk. 1, har fastsat, og denne undladelse skønnes at medføre fare for medlemsbestanden. En medlemsbestand skal tages under administration, hvis det viser sig, at der inden den i henhold til § 84, stk. 1, fastsatte frist ikke kan fremskaffes de nødvendige midler til dækning af de pensionsmæssige hensættelser, jf. stk. 3. Efter § 81, stk. 6, kan Finanstilsynet endvidere træffe bestemmelse om, at virksomhedens medlemsbestand skal tages under administration, hvis virksomheden træder i likvidation. Endelig følger det af § 84, stk. 4, at Finanstilsynet kan træffe beslutning om, at firmapensionskassen skal opløses, hvis Finanstilsynet finder det påkrævet, når firmapensionskassen er taget under administration.

Finanstilsynet træffer afgørelse om, at firmapensionskassen tages under administration, hvorefter der oprettes et administrationsbo, som fungerer som en selvstændig juridisk enhed separat fra virksomheden. At firmapensionskassen tages under administration betyder, at den af Finanstilsynet udnævnte administrator i fællesskab med eventuelle medadministratorer skal forestå medlemsbestandens administration og handle i firmapensionskassens bedste interesse. Dette indebærer f.eks. at forvalte firmapensionskassens midler samt firmapensionskassens registrerede aktiver og pensionsmæssige hensættelser samt dens anmeldte og forfaldne pensionstilsagn.

Finanstilsynets afgørelse om, at medlemsbestanden i en firmapensionskasse tages under administration, kan ankes til Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt firmapensionskassen, jf. § 112, stk. 1.

Administrator, som i medfør af bestemmelsen er udnævnt af Finanstilsynet, er administrationsboets ledelse, er at betragte som en bobestyrer. Administrators hovedopgave er at opgøre og administrere boets aktiver og passiver. Aktiverne består som udgangspunkt af firmapensionskassernes registrerede aktiver, jf. § 49. Passiverne består af firmapensionskassernes forpligtelser i henhold til pensionsordningerne og den eventuelt påhvilende skattebetaling, jf. den foreslåede § 88 a, stk. 4, samt omkostningerne i forbindelse med administration i øvrigt, heriblandt administrators honorar, jf. det foreslåede § 88 a, stk. 5. Administrator skal desuden sørge for Administrator skal endvidere sørge for firmapensionskassens videre drift, herunder den løbende udbetaling af pensionstilsagn. Endelig skal administrator forsøge at få medlemsbestanden overdraget eller etablere en ny virksomhed, jf. lovforslagets §§ 88 h og 88 i. Kan dette ikke lade sig gøre, fortsætter administrationen uændret, indtil alle pensionstilsagn er udløbet, eller det på et senere tidspunkt kan lade sig gøre at få bestanden overdraget til en eksisterende eller en ny virksomhed, jf. lovforslagets § 88 i, stk. 3.

For krav til en administrator og eventuelle medadministratorer, som udnævnes af Finanstilsynet, henvises der til den foreslåede § 88 a, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2,* at når medlemsbestanden tages under administration, skal Finanstilsynet tilbagekalde firmapensionskassens tilladelse og foranledige at beslutningerne om administrationens iværksættelse, administrators udnævnelse og tilladelsens tilbagekaldelse registreres hos Erhvervsstyrelsen.

Når en medlemsbestand tages under administration, må det som følge af de nævnte bestemmelser i stk. 1 antages, at virksomheden er ude af stand til at drive

firmapensionskassevirksomhed på en forsvarlig måde. Af denne årsag er det nødvendigt, at Finanstilsynet tilbagekalder virksomhedens tilladelse til at drive firmapensionskassevirksomhed, så snart de træffer beslutningen om, at en medlemsbestand skal tages under administration. Tilbagekaldelse af tilladelsen indebærer blandt andet, at firmapensionskassen ikke kan optage nye medlemmer. Finanstilsynet skal samtidig sørge for, at beslutningen om administrationens iværksættelse, tilbagekaldelse af tilladelsen samt administrators udnævnelse registreres hos Erhvervsstyrelsen. Registrering hos Erhvervsstyrelsen har til formål at oplyse offentligheden og relevante interessenter om, at firmapensionskassen er taget under administration, samt at legitimere administrator til at handle på firmapensionskassens vegne.

Efter firmapensionskassens bestand tages under administration er der ikke krav om, at firmapensionskassen skal opløses. Dog kan Finanstilsynet kræve opløsning efter § 84, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 3,* at for at sikre administrationens forsvarlige varetagelse kan administrator udpege en eller flere medadministratorer med indsigt i for administrationen relevante forhold. Administrator, skal sikre tilstrækkelig sagkundskab til f.eks. beregningen af de pensionsmæssige hensættelser.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at administrationen varetages med størst mulig ekspertise og indsigt i relevante forhold. Administrator skal enten selv have aktuarmæssig ekspertise eller i modsat fald udnævne en medadministrator med en sådan ekspertise, da aktuarmæssig kompetence forudsættes at være nødvendig for at administrere medlemsbestande.

Det kan som medadministrator komme på tale at udpege en kurator i firmapensionskassens konkursbo eller en likvidator i firmapensionskassens likvidationsbo, hvis administrator skønner, at dette er hensigtsmæssigt, og eventuelle interessekonflikter ikke er til hinder herfor.

Det foreslås i *stk. 4,* at skatter og afgifter, der efter skattelovgivningen påhviler administrationsboet bestående af medlemmerne eller pensionsmodtagerne, udredes af administrationsboet ved administrator.

Ved administration af bestanden fastsætter pensionsafkastbeskatningsloven, at administrationsboet indtræder i selskabets forpligtelser m.v., hvorved grundlaget for beskatning de facto er overført til administrationsboet, der løbende udreder pensionsafkastskatten. Administrationsboet består af pensionsmodtagerne og medlemmerne og administreres af administrator.

Som eksempel på, at administrationsboet indtræder i selskabets forpligtelser, kan nævnes krav på pensionsafkastbeskatning af afkastet af administrationsboets aktiver. Ved lov nr. 1033 af 17. december 2001 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, selskabsskatteloven og andre skattelove blev der blandt andet vedtaget skattemæssige ændringer af betydning for administrationsboer på forsikrings- og pensionsområdet. I forslaget var anført, at et administrationsbo, der administrerer et livsforsikringsselskabs eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn, hæfter for pensionsafkastskatten. Administrationsboet skal således betale pensionsafkastskat af formueafkastet af den samlede pensionsformue, på samme måde som der betales pensionsafkastskat af formueafkast af pensionsformuer, der ikke er under administration.

Baggrunden for denne lovændring var, at administration af en pensionskasses medlemsbestand tidligere i relation til pensionsmodtagerne blev betragtet som ophør med ophørsbeskatning til følge og med manglende fradragsret for fremtidige præmieindbetalinger. Ophørsbeskatning samt manglen på skattefradrag og beskatning af afkastet som en investering i stedet for beskatning efter pensionsafkastbeskatningsloven ville være en ulempe og økonomisk byrde for pensionsmodtagerne. Lovændringen var således nødvendig for at sikre, at pensionsmodtagerne så vidt muligt bliver stillet, som om bestanden ikke var taget under administration.

Det foreslås i *stk. 5,* at honorarer til administratorerne og andre udgifter i forbindelse med administrationen udredes af administrationsboet. Honorarernes størrelse fastsættes efter forhandling med Finanstilsynet.

Bestemmelsen vil medføre, at omkostninger ved boets behandling udredes af administrationsboet. Dette inkluderer honorarer til administratorerne, hvis størrelse fastsættes efter forhandling med Finanstilsynet samt andre udgifter i forbindelse med administrationen, hvilket eksempelvis kan være udgifter til kontorhold m.v. Udgifter, der stammer fra firmapensionskassens drift kan ikke kræves betalt af administrationsboet.

Det foreslås i *stk. 6,* at administrationsboet er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

Bestemmelsen vil indebære, at Finanstilsynet har samme tilsynsmæssige rettigheder og forpligtelser i relation til administrationsboet som over for firmapensionskasser efter lov om firmapensionskasser. Dette inkluderer de særlige regler om firmapensionskassers administration, jf. de foreslåede §§ 88 a-88 i.

Administrationsboet ligestilles i alle tilsynsmæssige forhold med en firmapensionskasse. Finanstilsynet kan således undersøge administrationsboets forhold og afkræve administrationsboet de i loven angivne oplysninger.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at administrators varetagelse af boet sker på en forsvarlig og betryggende måde, og det må forventes, at der udvises en vis grad af forsigtighed ved administrators varetagelse af boet.

(Til § 88 b)

Den gældende § 228, stk. 1-3, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter en række aktiviteter, som skal foretages ved administrationens begyndelse, samt hvilke aktiver der indgår i administrationsboet.

Den foreslåede § 88 b viderefører den gældende § 228, stk. 1-3, i lov om forsikringsvirksomhed. Den foreslåede bestemmelse medfører ikke materielle ændringer.

Det foreslås i *stk. 1,* at ved administrationens begyndelse skal de aktiver, der er registreret efter § 49, stk. 1, straks overlades til administrationsboet. Administrationsboet ved administrator skal være berettiget til at råde over disse aktiver. Administrationsboets ret til at råde over fondsaktiver skal registreres i en værdipapircentral, og retten til at råde over fast ejendom skal registreres i tingbogen.

Det foreslåede vil medføre, at de i § 49, stk. 1, nævnte registrerede aktiver straks overgår til administrationsboet, når en medlemsbestand tages under administration. Det vil herefter være administrator, der er berettiget til at råde over disse aktiver, herunder at realisere dem.

Som følge af § 49, stk. 1, skal firmapensionskasser have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af firmapensionskassens samlede pensionsmæssige hensættelser. For at sikre tilstedeværelsen af tilstrækkelige aktiver skal firmapensionskasserne føre et register, der indeholder en optegnelse over de aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af firmapensionskassens samlede pensionsmæssige hensættelser.

De i § 49, stk. 1, nævnte registrerede aktiver udgør en særlig aktivmasse, der alene tjener til dækning af medlemmerne og pensionsmodtagerne. Firmapensionskassens øvrige kreditorer må således respektere, at de registrerede aktiver overlades til administrationsboet. Administrators rådighed indebærer, at

administrator også skal forvalte de modtagne midler samt sørge for bedst mulig dækning af de pensionsmæssige hensættelser.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at administrationsboets ret til at råde over fondsaktiver skal registreres i en værdipapircentral, og retten til at råde over fast ejendom skal registreres i tingbogen. Registreringen vil sikre, at offentligheden kan se, at administrator er berettiget til at råde over firmapensionskassens aktiver.

Administrationens begyndelse anses for at være det tidspunkt, hvor Finanstilsynet træffer afgørelse om administrationens iværksættelse og administrators udnævnelse.

Registreringen skal foretages af administratoren selv på baggrund af administrationens begyndelse. Registreringen kan foretages, så snart administrationens iværksættelse og administrators udnævnelse er registreret hos Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 2,* at erklæres en firmapensionskasse, der har tilladelse til at udøve firmapensionskassevirksomhed, konkurs, oversender skifteretten straks aktiver nævnt i stk. 1 til administrator.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at administrator i konkurssituationen på medlemmernes og pensionsmodtagernes vegne har separatiststilling for de registrerede aktiver. Det er herefter ikke de enkelte medlemmer eller pensionsmodtagere, der er kreditorer i konkursboet, men administrationsboet, der er kreditor på alles vegne.

På baggrund af de i § 49, stk. 1, nævnte registrerede aktivers særlige formål, som alene er at tjene til dækning af medlemmernes og pensionsmodtagernes krav, bør deres rettigheder være dækket ved firmapensionskassens konkurs. Hvis medlemmernes og pensionsmodtagernes krav ikke kan dækkes af de midler administrationsboet har modtaget, skyldes det enten, at der har været registreret for få aktiver i firmapensionskassen, eller at firmapensionskassen har opgjort hensættelserne forkert. Det er forsøgt at modarbejde denne mulighed ved, at firmapensionskasserne kvartalsvis skal indberette til Finanstilsynet, hvilke aktiver der er registreret.

Det foreslås i *stk. 3,* at administrator skal lade de registrerede aktiver vurdere i overensstemmelse med de gældende værdiansættelsesregler.

Med det foreslåede forudsættes, at administrator som en af sine første opgaver og snarest muligt efter, at administrator, jf. stk. 1, er blevet berettiget til at råde over aktiverne i firmapensionskassen, sørger for at få foretaget denne vurdering. Det følger af den foreslåede bestemmelse, at det ikke er administrator selv, der skal foretage vurderingen, men administrator må anmode eksempelvis en revisor om at foretage denne vurdering.

Vurderingen skal foretages efter de gældende værdiansættelsesregler.

(Til § 88 c)

Den gældende § 229 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter, at den enkelte forsikrede, ikke kan gøre krav gældende mod livsforsikringsselskabet, når det er overgået til administration. Derimod kan administrator på administrationsboets vegne afkræve livsforsikringsselskabet, hvad der efter vurderingen af de overtagne aktiver, jf. § 228, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed mangler, for at de forsikringsmæssige hensættelser og anmeldte og forfaldne forsikringskrav efter beregningen nævnt i § 228, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed er dækket. Endvidere kan administrator på administrationsboets vegne kræve et beløb, der svarer til selskabets kapitalkrav opgjort ved administrationsboets begyndelse.

Den foreslåede § 88 c viderefører den gældende § 229 i lov om forsikringsvirksomhed. Den foreslåede bestemmelse medfører ikke materielle ændringer.

Det foreslås i *1. pkt.,* at de enkelte pensionsmodtagere eller medlemmer ikke kan gøre krav gældende mod firmapensionskassen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at de enkelte medlemmer eller pensionsmodtagere ikke kan gøre krav gældende mod en firmapensionskasse, som er i konkurs eller under administration. Det enkelte medlem eller pensionsmodtager må derfor rette henvendelse til administrationsboet, som repræsenterer den samlede bestand. Det er dermed administrator, der som almindelig kreditor kan gøre krav gældende på beløb, som måtte mangle til dækning af pensionshensættelser samt anmeldte og forfaldne krav.

Det foreslås i *2. pkt.,* at administrator på administrationsboets vegne kan afkræve firmapensionskassen, hvad der efter vurderingen af de overtagne aktiver mangler, jf. § 88 b, stk. 3, for at de pensionsmæssige hensættelser og anmeldte og forfaldne pensionstilsagn efter beregningen nævnt i § 88 g er dækket.

Det foreslåede vil medføre, at administrator kan kræve det beløb, der stadig mangler til dækning af pensionshensættelser og anmeldte og forfaldne krav, efter de registrerede aktiver er overført og opgjort efter § 88 b, stk. 3.

Hvis der stadig mangler et sådan beløb i forhold til de midler, som administrationsboet allerede har fået, skyldes dette enten, at der har været registreret for lidt aktiver i firmapensionskassen, eller at firmapensionskassen har opgjort hensættelserne forkert.

Hvis selskabet er gået konkurs, har administrationsboet ikke separatiststilling for dette beløb, hvilket betyder, at administrationsboet må anlægge kravet som et simpelt krav i konkursboet.

Det foreslås i *3. pkt.,* at administrator på administrationsboets vegne kan kræve et beløb, der svarer til firmapensionskassens kapitalkrav opgjort ved administrationsboets begyndelse.

Det foreslåede vil medføre, at administrator kan kræve et beløb, der svarer til firmapensionskassens kapitalkrav opgjort ved administrationsboets begyndelse. Når administrator overtager medlemsbestanden og dermed forpligtelsen til at søge alle berettigede krav mod bestanden og udgifterne ved administrationen dækket, vil det beløb, der i henhold til lovforslagets § 88 g modsvarer de pensionsmæssige hensættelser samt forfaldne og anmeldte krav, muligvis ikke være tilstrækkeligt til bestandens forsvarlige administration. Derfor er administrator berettiget til at kræve et beløb svarende til firmapensionskassens kapitalkrav overført således, at pensionsmodtagerne og medlemmerne opnår den yderligere sikkerhed, som er baggrunden for kravet om basiskapital. Dette er endvidere nødvendigt, hvis medlemsbestanden ikke kan overdrages, og der skal stiftes en ny virksomhed.

Beløb må anmeldes som et simpelt krav i boet, hvis firmapensionskassen er gået konkurs.

(Til § 88 d)

Den gældende § 230 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter, at hvis et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, erklæres konkurs, efter at administrationen er begyndt, får konkursen ingen virkning for administrationsboet.

Den foreslåede § 88 d viderefører den gældende § 230 i lov om forsikringsvirksomhed. Den foreslåede bestemmelse medfører ikke materielle ændringer.

Det foreslås i *§ 88 d,* at erklæres en firmapensionskasse, der har tilladelse til at udøve firmapensionskassevirksomhed, konkurs, efter at administrationen er begyndt, får konkursen ingen virkning for administrationsboet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det kun vil være de midler, der måtte være til rådighed ud over de registrerede aktiver, det eventuelle yderligere beløb, som er blevet opkrævet efter den foreslåede § 88 c og et beløb svarende til basiskapitalen, der kan inddrages i konkursbehandlingen.

(Til § 88 e)

Den gældende § 231 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter, at administrator skal forvalte de aktiver, der er modtaget fra livsforsikringsselskabet, og kan kræve alt til administrationen nødvendigt materiale udleveret hos selskabet. Administrator skal desuden respektere aftaler om netting ved slutafregning af finansielle kontrakter.

Den foreslåede § 88 e viderefører den gældende § 231 i lov om forsikringsvirksomhed. Den foreslåede bestemmelse medfører ikke materielle ændringer.

Det foreslås i *stk. 1,* at administrator skal forvalte de aktiver, der er modtaget fra firmapensionskassen, og kan hos firmapensionskassen, eventuelt ved fogedens hjælp, kræve alt til administrationen nødvendigt materiale udleveret.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at administrator skal forvalte de aktiver, som denne modtager ved administrationens begyndelse. Administrator optræder på vegne af alle pensionsmodtagere og medlemmer og er forpligtet til at forvalte de modtagne aktiver i deres bedste interesse. Bestemmelsen vil endvidere indebære, at administrator kan kræve alt nødvendigt materiale udleveret, hvis det er nødvendigt med fogedens hjælp. Alt materiale, som er i firmapensionskassens besiddelse, og som kan være nødvendigt for administrator til forvaltningen af de overdragne aktiver, er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 2,* at administrator skal respektere aftaler om netting ved slutafregning af finansielle kontrakter, jf. § 206 i lov om kapitalmarkeder, der kan indgå i gruppen af aktiver i medfør af § 49, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at administrator, når en medlemsbestand bliver taget under administration, skal respektere eventuelle vilkår om netting i de finansielle kontrakter, som firmapensionskassen inden administrationsboets oprettelse måtte have indgået eksempelvis med pengeinstitutter til afdækning af renterisici.

Begrebet netting indebærer, at parter, der har indgået flere kontrakter med hinanden, kan nettoopgøre krav over for hinanden.

Nettingaftaler kan eksempelvis indgås med pengeinstitutter til afdækning af firmapensionskassens renterisici for at sikre firmapensionskassen mod faldende renter og deraf følgende øgede krav til pensionshensættelser.

Det fremgår af § 206, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at en aftale med retsvirkning for tredjemand, jf. dog §§ 207 og 208, kan indeholde en bestemmelse om, at de af aftalen omfattede finansielle forpligtelser, jf. § 5, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder, skal nettes ved slutafregning, hvis der opstår en fyldestgørelsesgrund, jf. § 5, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder.

Endvidere følger det af § 206, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, at det med retsvirkning for boet og kreditorerne kan aftales, at slutafregning først skal ske, når den ikkemisligholdende part giver meddelelse herom til den misligholdende part, efter der er indtrådt en fyldestgørelsesgrund. I tilfælde, hvor den misligholdende part tages under insolvensbehandling, kan denne part dog kræve, at slutafregningen gennemføres således, at parterne stilles, som om slutafregning var sket uden unødigt ophold efter det tidspunkt, hvor den ikkemisligholdende part vidste eller burde vide, at den misligholdende part blev undergivet insolvensbehandling.

Det er i medlemmernes og pensionstagernes interesse, at firmapensionskasser kan anvende finansielle kontrakter. De indgås for at sikre selskaberne mod faldende renter og deraf følgende øgede krav til pensionshensættelser. Det er derfor også i medlemmernes og pensionsmodtagernes interesse, at reglerne i lov om firmapensionskasser er klare for så vidt angår administrationsboers respekt af nettingvilkår i tilfælde af én af parternes konkurs eller lignende, jf. kapitalmarkedslovens kapitel 31.

Det foreslåede stk. 2 vil endvidere have betydning for, hvilke aktiver firmapensionskassen kan registrere i registret over aktiver, der tjener til fyldestgørelse af medlemmerne og pensionsmodtagerne i § 49, stk. 1, i lov om

firmapensionskasser. For så vidt angår finansielle kontrakter, er det vigtigt, at registret viser den reelle værdi.

Det er tidligere blevet præciseret, at når en administrator skal respektere de indgåede vilkår om netting, skal værdierne i aktivet hele tiden afspejle den værdi, som kontrakterne har. De finansielle kontrakter skal således indgå i aktivregistret med deres nettoværdi. Der kan imidlertid ikke registreres finansielle kontrakter, hvis det underliggende aktiv ikke er omfattet af listen over aktivtyper i § 49, stk. 1, i lov om firmapensionskasser. Administrator skal alene respektere nettingaftaler omfattende aktiver, der kan indgå i de registrerede aktiver.

Henvisningen til § 49, stk. 1, 1. pkt., præciserer, at administrator naturligvis kun skal respektere aftaler om netting af finansielle kontrakter, når alle de finansielle kontrakter, som aftalen om netting vedrører, indgår i de registrerede aktiver, som overlades til administrator ved administrationens begyndelse. Administrator skal således ikke respektere aftaler om netting, der vedrører ikke-registrerede finansielle kontrakter, eller som vedrører både registrerede og ikke-registrerede finansielle kontrakter.

(Til § 88 f)

Den gældende § 232 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter, at genkøb af forsikringer ikke kan finde sted, når en forsikringsbestand er taget under administration.

Den foreslåede § 88 f viderefører den gældende § 232 i lov om forsikringsvirksomhed med den ændring, at medlemmer ikke kan træde ud af en firmapensionskasse, når medlemsbestanden er taget under administration. Baggrunden for den ændrede formulering er, at pensionstilsagn ikke kan genkøbes som ved forsikringer. Udtræden af en firmapensionskasse vil dog have tilsvarende effekt for et medlem af firmapensionskassen.

Det foreslås i *§ 88 f,* at når medlemsbestanden er taget under administration, kan udtrædelse af firmapensionskassen ikke finde sted.

Det foreslåede vil medføre, at udtrædelse ikke kan finde sted fra det tidspunkt, hvor beslutningerne om administrationens iværksættelse, administrators udnævnelse samt tilladelsens tilbagekaldelse er registreret hos Erhvervsstyrelsen.

(Til § 88 g)

Den gældende § 233 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler for administrators beregning af forpligtelserne.

Den foreslåede § 88 g viderefører den gældende § 233 i lov om forsikringsvirksomhed med redaktionelle ændringer.

Det foreslås i *stk. 1,* at administrator skal beregne de pensionsmæssige hensættelser og opgøre størrelsen af anmeldte og forfaldne krav efter pensionsordningerne ved administrationens begyndelse.

Det foreslåede vil medføre, at hvis administrator ikke har aktuarmæssig ekspertise, jf. forslaget til § 88 a, stk. 3, 2. pkt., og dermed ikke selv kan opgøre de pensionsmæssige hensættelser, skal administrator sørge for, at hensættelserne bliver opgjort af en uafhængig aktuar. Administrator kan under alle omstændigheder lade de pensionsmæssige hensættelser opgøre af en uafhængig aktuar.

De pensionsmæssige hensættelser skal opgøres efter de for firmapensionskasser almindeligt gældende regler herom.

Det er nødvendigt, at pensionsordningerne bliver underlagt en uafhængig beregning ved beregningen af de pensionsmæssige hensættelser og opgørelsen af størrelsen af anmeldte og forfaldne krav efter pensionsordningerne, da firmapensionskassens anvendte beregningsgrundlag kan være årsagen til firmapensionskassens truende økonomiske situation, som har ført til administrationens iværksættelse.

Administrationens begyndelse anses for at være det tidspunkt, hvor Finanstilsynets træffer afgørelse om administrationens iværksættelse og administrators udnævnelse.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at pensionstilsagn, som før administrationens begyndelse var forfaldne eller anmeldt, skal afgøres efter de gældende regler på forfalds- eller anmeldelsestidspunktet.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.,* at pensionstilsagn, som forfalder senere, skal foreløbig kun udbetales med så stort et beløb, som administrator efter omstændighederne finder forsvarligt.

Det foreslås i *3. pkt.,* at viser den endelige fastsættelse af pensionsydelserne, jf. stk. 4, at der på denne måde er udbetalt for meget, kan tilbagebetaling ikke kræves.

Det foreslåede vil medføre, at pensionstilsagn, der var forfaldne eller anmeldte forinden administrationens begyndelse, vurderes og afgøres efter de regler, som firmapensionskassen har fulgt i tiden op til administrationens begyndelse. De regler, der var gældende før administrationens begyndelse, vil være firmapensionskassens regulativer mv. og sædvanlige praksis.

For så vidt angår de krav, der forfalder senere, vil de stadig blive opgjort efter de gældende regulativer m.v., og det er fortsat disse, der er afgørende for, om et krav skal imødekommes. Når administrator har vurderet, at et krav skal imødekommes, foretager administrator et skøn over, hvor stort et beløb der i bekræftende fald skal udbetales. Administrator vil ved sit skøn fastsætte en procentsats, hvormed alle forfaldne anerkendte krav foreløbig kan udbetales. Hvis der ikke er fuld dækning, må den resterende del være at betragte som anmeldt i administrationsboet med mulighed for efterbetaling, når den endelige opgørelse af medlemmernes eller pensionsmodtagernes krav er sket. Opnår medlemmet eller pensionsmodtageren ikke fuld dækning for sit pensionstilsagn, må den resterende del anses for at være anmeldt i administrationsboet og kan samtidigt anmeldes i et eventuelt konkursbo.

Det foreslås i *stk. 3,* at de pensionsmæssige hensættelser beregnes under anvendelse af det beregningsgrundlag, der er anmeldt for firmapensionskassen, jf. § 47, medmindre administrator finder det nødvendigt at fastsætte et andet beregningsgrundlag, der anmeldes til Finanstilsynet.

Det foreslåede vil indebære, at medlemsbestandens retsstillingen ved beregning af de pensionsmæssige hensættelser forbliver på samme vis, som den var, forinden bestanden blev taget under administration, medmindre forholdene nødvendiggør, at administrator fastsætter et andet beregningsgrundlag.

Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis det af firmapensionskassen anmeldte grundlag i relation til den konkrete medlemsbestand, viser sig ikke længere at være i overensstemmelse med § 48 i lov om firmapensionskasser. Bestemmelsen medfører, at grundlaget, der anmeldes efter § 47, stk. 1, nr. 1-5, skal være betryggende og rimelig over for det enkelte medlem, den enkelte pensionsmodtager og andre pensionsberettigede. Det nye beregningsgrundlag skal i givet fald anmeldes til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 4,* at fastsættelse af pensionsydelserne, herunder en eventuel nedsættelse heraf, jf. § 88 h, stk. 1, 4. pkt., eller § 88 i, stk. 1, 1. pkt., foretages i overensstemmelse med beregningsgrundlaget efter stk. 3 og efter en fordeling af firmapensionskassens aktiver, der i det enkelte tilfælde må anses for rimelig under hensyn til forholdene i medlemsbestanden, herunder indholdet af pensionsordningerne.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sætte begrænsningerne for den endelige fastsættelse af pensionsydelserne.

Det følger af forslaget til § 88 h, stk. 1, 4. pkt., at administrator skal angive, hvis aftalen, der skal ledsage en ansøgning til skatte- og vækstministeren om overdragelse af bestanden til et eller flere andre forsikringsselskaber eller pensionskasser, jf. det forslåede § 88 h, stk. 1, 1.-3. pkt., medfører nedsættelse af pensionsydelserne eller ændring af pensionsvilkårene, herunder af bonusreglerne.

Det følger af forslaget til § 88 i, stk. 1, 1. pkt., at hvis medlemsbestanden ikke kan overdrages i henhold til § 88 h, skal administrator foretage den endelige fastsættelse af pensionsydelserne i henhold til den foretagne opgørelse samt eventuelle ændringer af pensionsvilkårene, herunder af bonusreglerne. Administrator skal desuden sammenkalde en generalforsamling af medlemmer til stiftelse af et gensidigt selskab med administrationsboet som stifter, jf. §§ 24 og 25 i selskabsloven.

Vurderingen af, efter hvilket princip det vil være rimeligt at fordele midlerne, afhænger af de konkrete forhold i medlemsbestanden, herunder af pensionstilsagnenes og -ydelsernes indhold.

(Til § 88 h)

Den gældende § 234 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter rammerne for overtagelse af en livsforsikringsbestand under administration.

Den foreslåede bestemmelse i § 88 h viderefører § 234 i lov om forsikringsvirksomhed med sproglige og redaktionelle ændringer.

Bestemmelsen indeholder regler om, hvordan administrator skal søge medlemsbestanden overdraget. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at medlemsbestandens forhold ikke forringes i forbindelse med en overdragelse.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.,* at administrator snarest muligt efter, at vurdering og beregning i henhold til § 88 b, stk. 3, og § 88 g har fundet sted, skal søge hele medlemsbestanden overtaget af et eller flere forsikringsselskaber eller pensionskasser.

Det foreslås i *2. pkt.,* at indkommer der tilbud om en sådan overtagelse, skal administrator ansøge om skatte- og vækstministerens tilladelse til overdragelsen.

Det foreslås i *3. pkt.,* at ansøgningen om overdragelsen skal ledsages af den aftale, der er indgået mellem administrationsboet og den overtagende virksomhed, og af sådanne oplysninger om denne virksomhed, som skatte- og vækstministeren finder nødvendige for at kunne bedømme, om overdragelsen er forsvarlig over for medlemmerne og pensionsmodtagerne.

Det foreslås i *4. pkt.,* at hvis aftalen medfører nedsættelse af pensionsydelserne eller ændring af pensionsvilkårene, herunder af bonusreglerne, skal dette angives.

Det foreslåede vil medføre, at administrator med henblik på at varetage pensionsmodtagernes og medlemmernes interesser skal forsøge en kollektiv overdragelse af medlemsbestanden. En kollektiv overdragelse vil blandt andet indebære, at Finanstilsynet vil skulle godkende overdragelsen, hvilket ikke er tilfældet ved en individuel overdragelse. Dermed vil det kunne sikres, at den planlagte overdragelse er i overensstemmelse med pensionsmodtagernes og medlemmernes tarv. Overdragelsen vil som udgangspunkt indebære, at alle rettigheder og forpligtelser i henhold til det enkelte pensionstilsagn overgår til den overtagende virksomhed. En konsekvens heraf er, at alle pensionshensættelser, der hører til medlemsbestanden, skal overføres til den overtagende virksomhed.

Bestemmelsen vil medføre, at overdragelsen først kan finde sted, efter Finanstilsynet har givet tilladelse hertil. En forudsætning for Finanstilsynets tilladelse er, at overdragelsen er forsvarlig, og at ingen medlemmer eller pensionsmodtager stilles ringere i forbindelse med overtagelsen.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at Finanstilsynet skal offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse i Statstidende og i dagblade, medmindre skatte- og vækstministeren på det foreliggende grundlag finder, at tilladelse til overdragelsen bør nægtes.

Det foreslås i *2. pkt.,* at redegørelsen skal indeholde en opfordring til medlemmerne eller pensionsmodtagerne til inden en frist fastsat af skatte- og

vækstministeren, der ikke må være kortere end 1 måned, skriftligt at meddele Finanstilsynet, hvis de har indsigelser mod overdragelsen.

Det foreslås i *3. pkt.,* at virksomheden skal samtidig til medlemmerne eller pensionsmodtagerne, hvis adresse er virksomheden bekendt, udsende redegørelsen og forslaget.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet som udgangspunkt skal offentliggøre en redegørelse over den påtænkte overdragelse i Statstidende og i dagblade, der gør medlemmerne og pensionsmodtagerne i den overdragende firmapensionskasse bekendt med den påtænkte overdragelse. Redegørelsen skal beskrive overdragelsen og dens konsekvenser for medlemmerne og pensionsmodtagerne og skal opfordre disse til skriftligt at meddele Finanstilsynet indsigelser imod overdragelsen indenfor en af Finanstilsynet fastsat frist, der ikke må være kortere end 1 måned.

Bestemmelsen medfører, at medlemmerne får mulighed for at gøre indsigelse mod overdragelsen. Det er kun medlemmerne samt andre pensionsmodtagere, som får mulighed for at gøre indsigelse. Andre tredjemænd er således ikke omfattet af bestemmelsen. Et medlem eller en begunstiget, som gør indsigelse mod overdragelsen, får dog ikke partsstatus i en senere sag om tilladelse til overdragelsen.

Det foreslås i *stk. 3,* at skatte- og vækstministeren efter udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 2, træffer skatte- og vækstministeren beslutning om, hvorvidt medlemsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag, under hensyntagen til de fremsatte indsigelser. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve aftalen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at skatte- og vækstministeren først kan træffe beslutning om tilladelse efter udløbet af indsigelsesperioden. At beslutningen træffes under hensyntagen til de fremsatte indsigelser medfører, at eventuelle saglige indsigelser kan få indvirkning på, om skatte- og vækstministeren vil give tilladelse til overdragelsen. Bestemmelsens sidste punkt betyder, at samtlige berørte medlemmer og pensionsmodtagere overdrages, hvis skatte- og vækstministeren giver tilladelse til overdragelsen, selvom de eventuelt har gjort indsigelse. Medlemmet og pensionsmodtageren kan således kun gøre indsigelse mod overdragelsen, men ikke på nogen måde modsætte sig den.

Beføjelsen i det foreslåede stk. 3 udøves af Finanstilsynet i henhold til § 1, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 44 af 19. januar 2015 om henlæggelse af beføjelser til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 4,* at er overdragelsen sket på en sådan måde, at ikke alle administrationsboets aktiver er medgået, skal administrator afgive det overskydende beløb til virksomheden eller dens bo.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt den gennemførte overdragelse sker ved en konstruktion, hvor ikke alle administrationsboets aktiver er medgået til den overtagende virksomhed, skal administrator afgive det overskydende til den overdragende virksomhed eller dens bo.

(Til § 88 i)

Den gældende § 235 i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler om administration i tilfælde, hvor bestanden ikke kan overdrages i medfør af § 234.

Den foreslåede § 88 i viderefører den gældende lov om forsikringsvirksomhed § 235 med redaktionelle ændringer.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.,* at kan medlemsbestanden ikke overdrages i henhold til den foreslåede § 88 h, skal administrator foretage den endelige fastsættelse af pensionsydelserne i henhold til den foretagne opgørelse samt eventuelle ændringer af pensionsvilkårene, herunder af bonusreglerne, og sammenkalde en generalforsamling af medlemmerne til stiftelse af et gensidigt selskab med administrationsboet som stifter, jf. §§ 24 og 25 i selskabsloven samt henholdsvis §§ 16, 111 og 111 a i lov om firmapensionskasser eller §§ 31-35 i lov om forsikringsvirksomhed alt efter, om det stiftede selskab er omfattet af lov om firmapensionskasser eller lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslås i *2. pkt.,* at til denne generalforsamling gives 2 måneders varsel.

Det foreslås i *3. pkt.,* at indkaldelsen samt en redegørelse for stiftelsesdokumentets indhold og den af administrator beregnede fastsættelse af pensionsydelserne bekendtgøres på den måde, der er angivet i § 88 h, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 88 i, stk. 1, vil kun være relevant, hvis medlemsbestanden ikke kan overdrages efter den foreslåede § 88 h om bestandsoverdragelse. Forsøget på at overdrage bestanden til et andet forsikringsselskab eller en anden pensionskasse kan enten mislykkes, fordi der ikke kan findes en

eksisterende virksomhed, der ønsker at give et kvalificeret bud til at overtage medlemsbestanden, eller fordi Finanstilsynet ikke finder overdragelsen forsvarlig, eksempelvis på baggrund af medlemmernes indsigelser. I dette tilfælde vil administrator skulle følge den foreslåede bestemmelses stk. 3.

Stifter administrationsboet et nyt selskab, skal dette udføres i overensstemmelse med selskabsloven, herunder §§ 24 og 25, om stiftere og stiftelsesdokumentet. Selskabslovens § 24 bestemmer, hvem der kan stifte et kapitalselskab. Selskabslovens § 25 indeholder den generelle regel om et kapitalselskabs stiftelsesdokument, der skal indeholde selskabets vedtægter.

Det foreslås i *stk. 2,* at ved registreringen indtræder det gensidige selskab i den ret, der er nævnt i § 88 c, over for den tidligere firmapensionskasse.

Forslaget til § 88 c fastslår, at det enkelte medlem ikke kan gøre krav gældende mod firmapensionskassen. Derimod kan administrator på administrationsboets vegne afkræve firmapensionskassen, hvad der mangler, for at de pensionsmæssige hensættelser og anmeldte og forfaldne er dækket, når de overtagne aktiver er vurderede. Administrator vurderer de overtagne aktiver efter lovforslagets § 88 b, stk. 3, og beregner de pensionsmæssige hensættelser og anmeldte og forfaldne efter lovforslagets § 88 g. Endvidere kan administrator på administrationsboets vegne kræve et beløb, der svarer til firmapensionskassens kapitalkrav opgjort ved administrationsboets begyndelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det nyoprettede gensidige selskab optræder på vegne af alle medlemmer og pensionsmodtagere i firmapensionskassen, og det gensidige selskab på den baggrund kan gøre krav på beløb, der måtte mangle til dækning af pensionshensættelser og anmeldte og forfaldne krav. Det enkelte medlem kan ikke gøre krav gældende mod firmapensionskassen, men må i stedet rette henvendelse til det nyoprettede gensidige selskab, som repræsenterer den samlede medlemsbestand.

Det foreslås i *stk. 3,* at kan der ikke stiftes et nyt selskab, fortsættes administrationen, og administrator tager stilling til, om yderligere forsøg på at overføre pensionstilsagnene til et nyt eller et andet selskab skal foretages.

Det foreslåede stk. 3, vil medføre, at hvis der ikke kan stiftes et nyt gensidigt selskab, jf. den foreslåede stk. 1, eller medlemsbestanden ikke kan overdrages, jf. forslaget til § 88 h, må administrationsboet fortsætte bestandens administration. Administrationen må fortsætte, indtil alle pensionstilsagn er afviklet, eller

administrator formår at få overdraget bestanden til et nyt forsikringsselskab eller en ny pensionskasse ved et nyt forsøg efter forslaget til § 88 i.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 271, stk. 3, i selskabsloven)

Det fremgår af den gældende § 271, stk. 3, i selskabsloven, at reglerne om grænseoverskridende fusion ikke finder anvendelse på selskaber, der er omfattet af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og selskaber, der er omfattet af de kriseforebyggelsesforanstaltninger, der er fastsat i § 71 c, stk. 2, og §§ 243 a, 243 c, 264, 265-265 c, 272 og 273 i lov om finansiel virksomhed samt §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i *§ 271, stk. 3,* efter »der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder,« at indsætte »lov om forsikringsvirksomhed og lov om restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder,«, og at ændre »samt §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder« til », §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder samt §§ 132 i og 235 i-j i lov om forsikringsvirksomhed«.

Formålet med den første del af foreslåede ændring er at implementere artikel 91, nr. 4, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD), der ændrer i artikel 120, stk. 4, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation) (selskabsdirektivet) ved at indsætte en henvisning til afsnit III i IRRD. Afsnit III i IRRD omfatter artikel 18-68.

Det foreslåede vil medføre, at reglerne i selskabsloven om grænseoverskridende fusioner ikke finder anvendelse på forsikringsvirksomheder der er omfattet af afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse forsikringsvirksomheder, og forsikringsvirksomheder, der er omfattet af kriseforebyggelsesforanstaltninger, der er fastsat i lov om

forsikringsvirksomhed og lov om restrukturering og afvikling af visse forsikringsvirksomheder.

Formålet med den anden del af den foreslåede ændring er at implementere artikel 91, nr. 4, litra b, i IRRD, der ændrer i artikel 120, stk. 5, litra c, i selskabsdirektivet ved at indsætte en henvisning til artikel 2, nr. 79, i IRRD, som er definitionen på kriseforebyggelsesforanstaltninger. Artikel 2, nr. 79, i IRRD henviser bl.a. til artikel 6, stk. 5, 15 og 16, i IRRD, som forventes at blive implementeret i §§ 132 i og 235 i-j i lov om forsikringsvirksomhed. §§ 132 i og 235 i-j i lov om forsikringsvirksomhed, foreslås fremsat i et andet lovforslag om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, der forventes fremsat samtidig med dette lovforslag.

Det foreslåede vil medføre, at undtagelsen i § 271, stk. 3, i selskabsloven udvides, hvormed reglerne om grænseoverskridende fusion ikke finder anvendelse i forbindelse med restrukturering og afvikling af visse forsikringsvirksomheder.

Til nr. 2 (§ 291, stk. 3, i selskabsloven)

Det fremgår af den gældende § 291, stk. 3, i selskabsloven, at reglerne om grænseoverskridende spaltning ikke finder anvendelse på selskaber, der er omfattet af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og selskaber, der er omfattet af de kriseforebyggelsesforanstaltninger, der er fastsat i § 71 c, stk. 2, og §§ 243 a, 243 c, 264, 265-265 c, 272 og 273 i lov om finansiel virksomhed samt §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i *§ 291, stk. 3, 1. pkt.,* efter »der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder,« at indsætte »lov om forsikringsvirksomhed og lov om restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder,«, og at »samt §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder« ændres til », §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder samt §§ 132 i og § 235 i-j i lov om forsikringsvirksomhed«.

Formålet med den første del af ændringen er at implementere artikel 91, nr. 5, litra a, i IRRD, der ændrer i artikel 160 a, stk. 4, litra b, i selskabsdirektivet ved at indsætte en henvisning til afsnit III i IRRD. Afsnit III i IRRD omfatter artikel 18-68. Artikel 18-68 foreslås implementeret i §§ 14 a, 138, stk. 5, 199 a, 200, stk. 2, 225 a-b og 235 e-f i lov om forsikringsvirksomhed og §§ 4-7, 9-11, 13-25, 27-54 og 61 i forslag til lov om restrukturering og afvikling af

forsikringsvirksomheder ved et andet lovforslag end dette, som forventes fremsat samtidig med nærværende lovforslag.

Det foreslåede vil medføre, at reglerne i selskabsloven om grænseoverskridende spaltning ikke finder anvendelse på forsikringsvirksomheder, der er omfattet af afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse forsikringsvirksomheder, og forsikringsvirksomheder, der er omfattet af kriseforebyggelsesforanstaltninger, der er fastsat i lov om forsikringsvirksomhed og lov om restrukturering og afvikling af visse forsikringsvirksomheder.

Formålet med den anden del af ændringen er at implementere artikel 91, nr. 4, litra b, i IRRD, der ændrer i artikel 160 a, stk. 5, litra c, i selskabsdirektivet ved at indsætte en henvisning til artikel 2, nr. 79, i IRRD, som er definitionen på kriseforebyggelsesforanstaltninger. Artikel 2, nr. 79, i IRRD, henviser bl.a. til artikel 6, stk. 5, 15 og 16 i IRRD, som forventes at blive implementeret i §§ 132 i og 235 i-j i lov om forsikringsvirksomhed. §§ 132 i og 235 i-j i lov om forsikringsvirksomhed foreslås fremsat i et andet lovforslag om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, der forventes fremsat samtidig med dette lovforslag.

Det foreslåede vil medføre, at undtagelsen i § 291, stk. 3, i selskabsloven udvides, hvormed reglerne om grænseoverskridende spaltning ikke finder anvendelse i forbindelse med restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder.

Til nr. 3 (§ 318 a, stk. 2, i selskabsloven)

Det fremgår af den gældende § 318 a, stk. 2, i selskabsloven, at reglerne om grænseoverskridende omdannelse ikke finder anvendelse på selskaber, der er omfattet af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og selskaber, der er omfattet af de kriseforebyggelsesforanstaltninger, der er fastsat i § 71 c, stk. 2, og §§ 243 a, 243 c, 264, 265-265 c, 272 og 273 i lov om finansiel virksomhed samt §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i *§ 318 a, stk. 2,* efter »der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder,« at indsætte »lov om forsikringsvirksomhed og lov om restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder,«, og at ændre »samt §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder« til », §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling

af visse finansielle virksomheder samt § 132 i og § 235 i-j i lov om forsikringsvirksomhed«.

Formålet med den første del af ændringen er at implementere artikel 91, nr. 2, litra a, i IRRD, der ændrer i artikel 86 a, stk. 3, litra b, i selskabsdirektivet ved at indsætte en henvisning til afsnit III i IRRD. Afsnit III i IRRD omfatter artikel 18-68. Artikel 18-68 foreslås implementeret i §§ 14 a, 138, stk. 5, 199 a, 200, stk. 2, 225 a-b og 235 e-f i lovforslag om ændring af lov om forsikringsvirksomhed og §§ 4-7, 9-11, 13-25, 27-54 og 61 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder. Begge lovforslag forventes fremsat samtidig med dette lovforslag.

Det foreslåede vil medføre, at reglerne i selskabsloven om grænseoverskridende omdannelser ikke finder anvendelse på forsikringsvirksomheder der er omfattet af afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse forsikringsvirksomheder, og forsikringsvirksomheder, der er omfattet af kriseforebyggelsesforanstaltninger, der er fastsat i lov om forsikringsvirksomhed og lov om restrukturering og afvikling af visse forsikringsvirksomheder.

Formålet med den anden del af ændringen er at implementere artikel 91, nr. 2, litra b, i IRRD, der ændrer i artikel 86 a, stk. 4, litra c, i selskabsdirektivet ved at indsætte en henvisning til artikel 2, nr. 79, i IRRD, som er definitionen på kriseforebyggelsesforanstaltninger. Artikel 2, nr. 79, i IRRD, henviser bl.a. til artikel 6, stk. 5, 15 og 16, i IRRD. §§ 132 i og 235 i-j foreslås fremsat i et andet lovforslag om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, der forventes fremsat samtidig med dette lovforslag.

Det foreslåede vil medføre, at undtagelsen i § 318 a, stk. 2, i selskabsloven udvides, hvormed reglerne om grænseoverskridende omdannelse ikke finder anvendelse i forbindelse med restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 1, stk. 2, nr. 8, i pensionsafkastbeskatningsloven)

Efter gældende ret er administrationsboer for pensionskasser og for arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven. Det følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 8.

Pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 8, fastlægger således administrationsboer for pensionskasser og arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber som selvstændige skattesubjekter efter pensionsafkastbeskatningsloven i de tilfælde, hvor en pensionskasses bestand af pensionstilsagn eller en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab tages under administration efter reglerne i §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslås, at »§§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed,« og »eller en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omfattet af § 250 i lov om forsikringsvirksomhed.« udgår af pensionsafkastbeskatningslovens *§ 1, stk. 2, nr. 8*.
Det vil betyde, at pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 8, fremover alene vil fastlægge, at administrationsboer for firmapensionskasser er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Lovforslagets § 6, nr. 1, er en konsekvens af, at reglerne om administrationsboer i §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed foreslås ophævet som led i gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD), jf. lovforslagets § 1, nr. 76.

Reglerne om administrationsboer for firmapensionskasser videreføres i kapitel 12 i lov om firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 4, nr. 4, mens administrationsboordningen for så vidt angår pensionskasser og arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber erstattes af fælles europæiske afviklingsregler, jf. det samtidigt fremsatte forslag til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 2, nr. 12, i pensionsafkastbeskatningsloven)

Efter gældende ret er administrationsboer for livsforsikringsselskaber skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven. Det følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 12.

Pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 12, fastlægger således administrationsboer for livsforsikringsselskaber som selvstændige skattesubjekter i de tilfælde, hvor et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand tages under administration efter reglerne i §§ 227-235, i lov om forsikringsvirksomhed.

Efter gældende ret er porteføljeadministrationsselskaber og overgangsselskaber efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber ikke skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1. Gældende ret indeholder således ikke en bestemmelse om disse selskabers skattepligt i tilfælde, hvor de som led

i en afvikling administrerer en lukket bestand eller en del af en lukket bestand af pensionstilsagn eller livsforsikringer.

Det foreslås, at pensionsafkastbeskatningslovens *§ 1, stk. 2, nr. 12,* nyaffattes, så det af bestemmelsen kommer til at fremgå, at porteføljeadministrationsselskaber og overgangsselskaber, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, anses for skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven, hvis de administrerer en lukket bestand eller en del af en lukket bestand af pensionstilsagn eller livsforsikringer overført fra et selskab under afvikling eller fra et overgangsselskab efter samme lov.

Den foreslåede nyaffattelse skal for det første ses i lyset af, at reglerne om administrationsboer i §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed foreslås ophævet som led i gennemførelsen af IRRD, jf. lovforslagets § 1, nr. 76. Som følge heraf vil administrationsboer i forhold til livsforsikringsselskaber ikke længere forekomme, og derfor ophæves hjemlen i den gældende pensionsafkastbeskatningslovs § 1, stk. 2, nr. 12, til at opretholde administrationsboer for livsforsikringsselskaber som skattesubjekter efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Den foreslåede nyaffattelse skal for det andet ses i lyset af, at porteføljeadministrationsselskaber og overgangsselskaber, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, er selvstændige juridiske personer, der som følge af de nye muligheder for anvendelse af overgangsselskaber og porteføljeadministrationsselskaber efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, kan videreføre administrationen af sådanne bestande eller dele heraf. Den foreslåede nyaffattelse vil betyde, at afkastet i disse bestande vil blive beskattet efter pensionsafkastbeskatningsloven.

De nævnte porteføljeadministrationsselskaber og overgangsselskaber i den foreslåede affattelse af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 12, vil kunne videreføre administrationen af bestande eller dele heraf, der er overdraget fra et livsforsikringsselskab, tværgående pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab.

Til nr. 3 (§ 18, stk. 1, nr. 5, i pensionsafkastbeskatningsloven)

Når et administrationsbo som omhandlet i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 8 eller 12, viderefører administrationen af et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn, finder reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2-4, anvendelse, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 5. Reglerne i § 18, stk. 2-4 fastsætter, at administrationsboet succederer i livsforsikringsselskabets eller pensionskassens skattemæssige stilling, herunder de nærmere vilkår herfor. Pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 5, har til formål at sikre skattemæssig kontinuitet i forbindelse med, at en livsforsikringsbestand eller en bestand af

pensionstilsagn videreføres under administration efter reglerne i §§ 227-235, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslås, at pensionsafkastbeskatningslovens *§ 18, stk. 1, nr. 5,* nyaffattes, hvorefter reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2-4, finder anvendelse, når et administrationsbo som omhandlet i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 8, viderefører administrationen af en firmapensionskasses bestand af pensionstilsagn.

Den foreslåede nyaffattelse er begrundet i, at administrationsboordningen i §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed foreslås ophævet som led i gennemførelsen af IRRD, jf. lovforslagets § 1, nr. 76. Som følge heraf vil den gældende henvisning i § 18, stk. 1, nr. 5, til administrationsboer efter lov om forsikringsvirksomhed ikke længere være retvisende.

Det betyder, at reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2-4, vil finde anvendelse, når et administrationsbo som omhandlet i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 8, viderefører administrationen af en firmapensionskasses bestand af pensionstilsagn.

Til nr. 4 (§ 18, stk. 1, nr. 6, i pensionsafkastbeskatningsloven)

Der findes ikke efter gældende ret bestemmelser i pensionsafkastbeskatningsloven, der regulerer de skattemæssige konsekvenser af afvikling af forsikringsselskaber efter reglerne lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Gældende ret indeholder således ikke regler om skattemæssig behandling i tilfælde, hvor administrationen af en livsforsikringsbestand eller en bestand af pensionstilsagn eller dele heraf videreføres af et porteføljeadministrationsselskab eller et overgangsselskab som led i en afvikling.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 6* i pensionsafkastbeskatningslovens *§ 18, stk. 1,* hvorefter reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2-4, finder anvendelse, når et porteføljeadministrationsselskab eller et overgangsselskab, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, viderefører administrationen af en lukket bestand af livsforsikringer eller pensionstilsagn eller dele heraf, som er overført fra et selskab under afvikling.

Det betyder, at porteføljeadministrationsselskabet eller overgangsselskabet vil succedere i livsforsikringsselskabets eller pensionskassens skattemæssige stilling efter reglerne i pensionssafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2-4. Den foreslåede ændring skal også ses i lyset af lovforslagets § 6, nr. 2, hvor det foreslås, at porteføljeadministrationsselskaber og overgangsselskaber, jf. lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber, vil skulle anses for skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven, hvis de administrerer en lukket bestand af

pensionstilsagn eller livsforsikringer eller dele heraf overført fra et selskab under afvikling eller fra et overgangsselskab efter samme lov.

Med den foreslåede bestemmelse i nr. 6 i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, vil den skattemæssige behandling af afkast m.v. fortsat ske i overensstemmelse med pensionsafkastbeskatningslovens regler, når et porteføljeadministrationsselskab eller et overgangsselskab viderefører administrationen af en lukket bestand af livsforsikringer eller pensionstilsagn eller dele heraf, som er overført fra et selskab under afvikling.

Den foreslåede bestemmelse viderefører dermed den skattemæssige behandling, der hidtil har været gældende ved administration af sådanne bestande efter de tidligere regler i lov om forsikringsvirksomhed.

Til nr. 5 og 6 (§ 35, i pensionsafkastbeskatningsloven)

Pensionsafkastbeskatningslovens § 35 indeholder særlige regler om opgørelse, indberetning og betaling af pensionsafkastskat i tilfælde, hvor en pensionskasses bestand af pensionstilsagn eller et livsforsikringsaktieselskabs forsikringsbestand tages under administration efter reglerne i §§ 227-235 i lov om forsikringsvirksomhed. Efter bestemmelsen indtræder administrationsboet ved administrator i pensionskassens eller livsforsikringsaktieselskabets forpligtelser efter pensionsafkastbeskatningsloven, herunder forpligtelsen til at indgive opgørelser og hæftelsen for pensionsafkastskat, renter og eventuelle restancer, ligesom overskydende skat og renter tilfalder administrationsboet.

Det foreslås med nr. 5, at pensionsafkastbeskatningslovens *§ 35, 1. pkt.,* ændres således, at »eller et livsforsikringsaktieselskabs forsikringsbestand« og »eller livsforsikringsaktieselskabets« udgår, og således at »pensionskasses« ændres til »pensionskassens« og »firmapensionskasses« ændres til »firmapensionskassens«.

Det foreslås med nr. 6, at pensionsafkastbeskatningslovens *§ 35, 2. pkt.,* ændres således, at »eller livsforsikringsaktieselskabets« og »eller forsikringsbestanden« udgår, og således at »pensionskassens« ændres til: »firmapensionskassens«.

De foreslåede ændringer af pensionsafkastbeskatningslovens § 35, 1. og 2. pkt. er en konsekvens af, at administrationsboordningen i §§ 227-235, i lov om forsikringsvirksomhed, foreslås ophævet som led i gennemførelsen af IRRD, jf. lovforslagets § 1, nr. 76.

Efter gennemførelsen af IRRD vil afvikling af livsforsikringsselskaber fremover ske ved anvendelse af de afviklingsværktøjer, der fastsættes i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v., herunder gennem etablering af porteføljeadministrationsselskaber og overgangsselskaber.

Porteføljeadministrationsselskaberne og overgangsselskaberne er selvstændige juridiske personer, der vil være pensionsafkastskattepligtige, jf. lovforslagets § 6, nr. 2.

Ændringen har ingen indflydelse på den materielle beskatning af pensionsopsparere.

Ændringen i § 35, 1. og 2. pkt., til firmapensionskasse fremfor blot pensionskasse er for at præcisere, at det fortsat er nødvendigt at opretholde administrationsboet for en firmapensionskasse som skattesubjekt efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Til nr. 7 (§ 35 a, i pensionsafkastbeskatningsloven)

Efter gældende ret indeholder pensionsafkastbeskatningsloven ikke en særlig bestemmelse om indtræden i opgørelsesforpligtelser, hæftelse for skat og renter eller retten til overskydende skat, når en bestand af livsforsikringer eller pensionstilsagn overdrages til et porteføljeadministrationsselskab eller et overgangsselskab som led i afvikling. Den gældende § 35 regulerer disse forhold, når en bestand tages under administration, og et administrationsbo ved administrator indtræder i de angivne forpligtelser og rettigheder. Den bestemmelse er knyttet til administrationsordningen og regulerer ikke overdragelser til de selskaber, som den foreslåede § 35 a omfatter.

Som følge af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD) vil reglerne om administrationsboer for livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser blive erstattet af reglerne om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Afviklingen vil blandt andet kunne gennemføres ved at overføre en lukket bestand eller dele af en lukket bestand af pensionstilsagn eller livsforsikringer til et porteføljeadministrationsselskab eller et overgangsselskab.

Det foreslås på den baggrund at indsætte en ny *§ 35 a* i pensionsafkastbeskatningsloven.

Det foreslås i *stk. 1,* at når en lukket bestand eller en del af en lukket bestand af livsforsikringer eller pensionstilsagn fra et selskab under afvikling eller et overgangsselskab overdrages til et porteføljeadministrationsselskab eller et overgangsselskab som led i afvikling efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber eller tilsvarende nationale bestemmelser i et land inden for Den Europæiske Union eller et andet land, som Fællesskabet har indgået aftale med

på det finansielle område, indtræder det modtagende selskab fra tidspunktet for overdragelsens retsvirkning i overdragerens forpligtelse til at indgive opgørelser over beskatningsgrundlaget m.v. efter kapitel 4, i det omfang forpligtelsen vedrører den overdragne bestand.

Den foreslåede bestemmelse vil placere ansvaret for at opfylde opgørelsesforpligtelsen vedrørende den overdragne bestand hos det modtagende selskab fra det tidspunkt, hvor overdragelsen får retsvirkning. Det afgørende vil således være overdragelsens retsvirkning og ikke tidspunktet for beslutningen om at anvende et afviklingsværktøj. Indtræden vil også kunne omfatte en opgørelse, som vedrører tiden før overdragelsen, hvis forpligtelsen til at indgive opgørelsen fortsat består på overdragelsestidspunktet og kan henføres til den overdragne bestand.

Overdrages kun en del af en lukket bestand, vil det modtagende selskab alene indtræde i opgørelsesforpligtelsen for den overdragne del. Forpligtelser vedrørende en del af bestanden, som ikke overdrages, vil ikke overgå efter den foreslåede bestemmelse. Reglen vil finde anvendelse både ved overdragelse fra et selskab under afvikling og ved en efterfølgende overdragelse fra et overgangsselskab. Stk. 1 ændrer ikke i sig selv reglerne i kapitel 4 om opgørelsernes indhold og indgivelse.

Det foreslås i *stk. 2,* at det modtagende selskab hæfter for skat og renter efter pensionsafkastbeskatningsloven, i det omfang skatten og renterne kan henføres til den overdragne bestand. Hæftelsen gælder, uanset om skatten og renterne vedrører tiden før eller efter overdragelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at afgrænsningen af det modtagende selskabs hæftelse beror på, hvilken bestand skatten og renterne kan henføres til. Det vil ikke i sig selv være afgørende, om beløbene vedrører tiden før eller efter overdragelsen. Ved en delvis overdragelse vil modtageren derfor ikke efter § 35 a hæfte for overdragerens samlede skat efter pensionsafkastbeskatningsloven, men alene for den skat og de renter, der kan henføres til den overdragne del. Bestemmelsen tager ikke stilling til, om overdrageren fortsat hæfter efter andre regler.

Det foreslås i *stk. 3,* at overskydende skat og renter, herunder beløb svarende til uudnyttet negativ skat, jf. § 25, der kan henføres til den overdragne bestand, og som forfalder til udbetaling den dag, hvor overdragelsen får retsvirkning, eller senere, tilfalder det modtagende selskab.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at retten til overskydende skat og renter afgrænses på samme måde som hæftelsen efter stk. 2. Ved en delvis overdragelse vil det modtagende selskab således alene få ret til beløb, der kan henføres

til den overdragne del af bestanden. Det er endvidere en betingelse, at beløbet forfalder til udbetaling den dag, hvor overdragelsen får retsvirkning, eller senere.

Det modtagende selskab vil efter § 18 succedere i overdragerens skattemæssige stilling, herunder i uudnyttet negativ skat, der kan henføres til den overdragne bestand. Stk. 3 regulerer, hvem et beløb svarende til uudnyttet negativ skat, der kan udbetales efter § 25, tilfalder. Bestemmelsen vil ikke medføre, at overdragelsen i sig selv udløser udbetaling af uudnyttet negativ skat. En eventuel udbetaling vil skulle ske efter betingelserne i § 25.

Den foreslåede § 35 a vil samlet medføre, at overførsel af en lukket bestand til eller mellem porteføljeadministrationsselskaber og overgangsselskaber ikke vil afbryde opgørelsen og betalingen af pensionsafkastskat vedrørende bestanden. Bestemmelsen vil endvidere sikre, at både skattemæssige forpligtelser og skattemæssige rettigheder vil følge den overførte bestand.

Til § 7

Til nr. 1 (§ 28 b, i lov om forsikringsaftaler)

Forsikringsaftaleloven indeholder i dag ikke særskilte regler om situationer, hvor der iværksættes afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab efter beslutning af Finansiel Stabilitet som afviklingsmyndighed i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse som *§ 28 a* i forsikringsaftaleloven.

Det foreslås i *stk. 1,* at når Finansiel Stabilitet træffer afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab, jf. § 5, stk. 1, og § 6, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v., finder § 26, stk. 1 og 2, og § 27 ikke anvendelse, jf. dog stk. 3.

Bestemmelsen fastslår, at når Finansiel Stabilitet træffer afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1, og § 6, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v. medfører det, at forsikringstageren ikke kan hæve forsikringsaftalen med henvisning til selskabets økonomiske situation.

Bestemmelsen vil indebære, at forsikringsaftaler som udgangspunkt kan videreføres under afviklingen, herunder med henblik på porteføljeoverdragelse eller anden velordnet afvikling, og at forsikringstagere ikke får adgang til at hæve aftalerne alene som følge af den økonomiske situation for selskabet, som fører til, at Finansiel Stabilitet iværksætter afviklingshandlinger. Den foreslåede

bestemmelse sikrer herved, at iværksatte afviklingshandlinger kan gennemføres effektivt og i overensstemmelse med afviklingsmålene, herunder videreførelse eller overdragelse af forsikringsaftaler som led i en velordnet afvikling, uden at individuelle hæverettigheder undergraver afviklingsforløbet.

Det foreslås i *stk. 2,* at Finansiel Stabilitet kan beslutte, at forsikringsaftaler kan videreføres eller overdrages uden forsikringstagerens samtykke, når der træffes afviklingshandlinger over for et forsikringsselskab, jf. § 5, stk. 1, og § 6, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finansiel Stabilitet kan beslutte, at forsikringsaftaler kan videreføres og overdrages som led i en velordnet afvikling. Herved skabes den kontraktretlige kontinuitet, som er en forudsætning for at kunne gennemføre porteføljeoverdragelser, virksomhedssalg eller anden velordnet afvikling efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v.

Bestemmelsen har navnlig betydning i situationer, hvor videreførelse af forsikringsaftaler og de rettigheder, værdier og forsikringsdækninger, der er knyttet hertil, er nødvendig af hensyn til forsikringstagernes, de sikredes og andre berettigedes kollektive interesser. Dette kan særligt gøre sig gældende for livsforsikringsaftaler og andre langvarige forsikringsforhold, hvor et ophør kan medføre væsentlige negative konsekvenser, og hvor en tilsvarende aftale eller forsikringsdækning ikke uden videre kan genetableres på tilsvarende vilkår. Bestemmelsen muliggør således, at aftalerne kan videreføres i det berørte selskab eller som led i en overdragelse til en anden enhed i overensstemmelse med afviklingsstrategien.

Det foreslås i *stk. 3,* at Finansiel Stabilitet kan beslutte, at § 26 finder anvendelse, hvis det vurderes nødvendigt for at begrænse tab, eller hvis dette anses for bedre egnet til at opfylde afviklingsmålene i § 4 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finansiel Stabilitet kan lade de retsvirkninger, der efter forsikringsaftalelovens § 26 knytter sig til konkurs, finde anvendelse under afviklingen af et forsikringsselskab, når fortsat opretholdelse af alle eller nærmere angivne forsikringsaftaler på de eksisterende vilkår ikke vurderes at være forenelig med en velordnet afvikling efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v. Bestemmelsen tager sigte på de tilfælde, hvor ophør af alle eller nærmere angivne forsikringsaftaler vurderes nødvendigt for at begrænse tab eller bedre egnet til at varetage afviklingsmålene.

Ved vurderingen af, om forsikringsaftalelovens § 26 skal finde anvendelse, kan Finansiel Stabilitet bl.a. inddrage forsikringsaftalernes karakter, de rettigheder og dækninger, der er knyttet til aftalerne, mulighederne for at genetablere tilsvarende forsikringsforhold samt konsekvenserne af et ophør for forsikringstagerne, de sikrede og andre berettigede. For livsforsikringsaftaler kan der navnlig lægges vægt på hensynet til at bevare opsparede værdier, garantier, fremtidige ydelsesrettigheder og tilknyttede risikodækninger samt på aftalernes betydning for de berettigedes fremtidige forsørgelse og økonomiske tryghed. Videreførelse af sådanne aftaler vil derfor som udgangspunkt være et væsentligt hensyn.

Anvendelse af forsikringsaftalelovens § 26 kan navnlig være hensigtsmæssig, hvor fortsat opretholdelse af bestemte forsikringsaftaler på de eksisterende vilkår må forventes at medføre væsentlige eller uforholdsmæssige tab, herunder hvor yderligere forpligtelser ellers ville påløbe under afviklingen til skade for forsikringstagernes, de sikredes og andre berettigedes kollektive interesser. Vurderingen kan foretages særskilt for forskellige aftaler eller dele af forsikringsbestanden under hensyn til den valgte afviklingsstrategi og afviklingsmålene.

Anvendelse af forsikringsaftalelovens § 26 skal i de anførte tilfælde ske under hensyntagen til afviklingsmålene i den foreslåede bestemmelse i § 4 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v. Beslutningen skal tilrettelægges således, at ophørsvirkningerne ikke udstrækkes til flere forsikringsaftaler, end hvad der er nødvendigt efter den konkrete afviklingsstrategi og vurderingen af afviklingsmålene.

Beslutter Finansiel Stabilitet at bringe forsikringsaftalelovens § 26 i anvendelse for forsikringsaftaler, der er omfattet af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, vil garantifondslovens regler tillige finde anvendelse, jf. de foreslåede bestemmelser i lovens § 1b og § 5, stk.8, jf. lovforslagets § 2, nr. 4 og § 2, nr. 10.

Det foreslås i *stk. 4,* at en beslutning efter stk. 3 kan træffes med virkning for alle eller nærmere angivne forsikringsaftaler og kan meddeles ved offentlig bekendtgørelse. I sådanne tilfælde regnes fristen for forsikringsaftalens bortfald fra tidspunktet for den offentlige bekendtgørelse.

Den foreslåede bestemmelse vil for det første indebære, at Finansiel Stabilitet har mulighed for at beslutte, at anvendelsen af forsikringsaftalelovens § 26 skal have virkning for alle forsikringsaftaler eller afgrænses til bestemte dele af forsikringsbestanden, afhængigt af hvad der efter en konkret vurdering er

nødvendig for afviklingen. Adgangen til at lade beslutningen omfatte alle eller nærmere angivne forsikringsaftaler gør det muligt at afgrænse indgrebet til de forsikringsforhold, hvor dette er nødvendigt af hensyn til afviklingen, samtidig med at øvrige forsikringsaftaler kan videreføres eller overdrages i overensstemmelse med afviklingsstrategien. Afgrænsningen kan bl.a. ske efter aftalernes karakter, produkttype, dækninger og ydelsesstruktur, hvis forskellige dele af forsikringsbestanden giver anledning til forskellige hensyn i relation til videreførelse, overdragelse eller ophør.

Bestemmelsen giver således mulighed for at tilrettelægge afviklingen fleksibelt og proportionalt i forhold til de konkrete forhold i forsikringsbestanden.

Den foreslåede bestemmelse vil for det andet indebære, at beslutningen kan meddeles ved offentlig bekendtgørelse, således at alle relevante forsikringstagere underrettes behørigt, uanset at det i konkrete afviklingssituationer kan være vanskeligt identificere eller underrette samtlige forsikringstagere individuelt, herunder som følge af mangelfulde eller ufuldstændige kundedata. Offentlig bekendtgørelse sikrer, at beslutningen kan få virkning rettidigt og ensartet for de berørte forsikringsaftaler og bidrager til en effektiv, gennemsigtig og retssikker gennemførelse af afviklingen.

Den foreslåede bestemmelse vil for det tredje indebære, at hvis Finansiel Stabilitet ved offentlig bekendtgørelse meddeler, at forsikringsaftalelovens § 26 finder anvendelse for alle eller nærmere angivne forsikringsaftaler, regnes fristen for forsikringsaftalens bortfald fra tidspunktet for den offentlige bekendtgørelse.

Det er Finansiel Stabilitet, der beslutter, hvordan den offentlige bekendtgørelse skal ske, under hensyntagen til afviklingssituationens karakter og behovet for en hurtig og effektiv information af de berørte forsikringstagere. Som udgangspunkt forudsættes bekendtgørelsen offentliggjort på Finansiel Stabilitets hjemmeside samt på det berørte forsikringsselskabs hjemmeside. Den offentlige bekendtgørelse skal indeholde oplysninger om beslutningens indhold, hvilke forsikringsaftaler der er omfattet, samt tidspunktet for bekendtgørelsen med henblik på at beregne fristen for forsikringsaftalens bortfald.

Det foreslås i s*tk. 5,* at bestemmelsen ikke gælder, hvis et forsikringsselskab helt eller delvis tages under konkursbehandling, efter at selskabet har været omfattet af afviklingshandlinger i henhold til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v.

Bestemmelsen vil for det første indebære, at der foreligger en klar afgrænsning mellem afvikling efter lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v. og en eventuelt efterfølgende konkursbehandling. Således vil de særlige regler i den foreslåede § 28 a i forsikringsaftaleloven alene finde anvendelse, så længe afviklingen gennemføres i medfør af lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber m.v. Hvis selskabet eller dele heraf tages under konkursbehandling, overgår håndteringen af de pågældende forsikringsaftaler til konkurslovens regler og de almindelige insolvensretlige rammer, og i henseende til forsikringsaftaleloven vil aftalen således være omfattet af forsikringsaftalelovens § 26.

Bestemmelsen vil for det andet indebære, at en afvikling kan gennemføres sekventielt og eventuelt delvist, herunder ved at forsikringsbestande overdrages eller videreføres, mens den resterende del af selskabet efterfølgende tages under konkursbehandling. I sådanne tilfælde vil den foreslåede bestemmelse i forsikringsaftalelovens § 28 a fortsat gælde for forsikringsaftaler, der er videreført eller overdraget som led i afviklingen.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 360, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 360, stk. 3, opkræver Finanstilsynet Finansiel Stabilitets bevilling på finansloven fra pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de omfattede virksomheders samlede bogførte balancesum, og der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Det foreslås i *§ 360, stk. 3,* at indsætte gruppe 1-forsikringsselskaber i bestemmelsen.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynets opkrævning af Finansiel Stabilitets bevilling på finansloven til finansiering af de dele af Finansiel Stabilitets virksomhed, som vedrører Finansiel Stabilitets opgaver som afviklingsmyndighed, også vil skulle ske fra gruppe 1-forsikringsselskaber. Afgiften vil fortsat skulle fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de omfattede virksomheders samlede bogførte balancesum, og der vil altid skulle pålægges en minimumsafgift på 2.000 kr.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD) i nærværende lovforslag og forslag til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsselskaber. Implementeringen indebærer, at Finansiel Stabilitet fremover vil skulle varetage en række nye og ændrede opgaver i relation til introduktionen af det nye afviklingsregime for gruppe 1-forsikringsselskaber, der følger af IRRD, og som bliver introduceret i lov om forsikringsvirksomhed og lov om afvikling og restrukturering af forsikringsvirksomheder. Da Finansiel Stabilitets nye opgaver alene relaterer sig til gruppe 1-forsikringsselskaber er det også vurderingen, at afgift skal opkræves fra gruppe 1-forsikringsselskaber.

Finansiel Stabilitet vil skulle modtage afgiftsindtægterne opkrævet i henhold til § 360, stk. 3, via et årligt tilskud fra Finanstilsynet.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1,* at loven træder i kraft den 15. marts 2027.

Ikrafttrædelsestidspunktet svarer ikke til fristen for gennemførelse af IRRD og Solvens II direktiverne.

Det foreslås i *stk. 2,* at § 164, stk. 10-12, i lov om forsikringsvirksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 50, træder i kraft den 10. januar 2030.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den oplistede bestemmelse træder i kraft 10. januar 2030. Det skyldes, at pligten til at indsende til ESAP i medfør af EU-lovgivningen, som den oplistede bestemmelse gennemfører, først indtræder den 10. januar 2030 (tredje fase).

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1,* at gruppe 1-forsikringsselskaber og virksomheder omfattet af § 166, stk. 1 og 2, der senest den 28. januar 2025, har udpeget en medarbejder til at være nøgleperson for en funktion samtidig med, at personen er ansvarlig for andre opgaver end funktionens eller ansvarlig for flere nøglefunktioner, eller har udpeget et medlem af direktionen, som ansvarlig for en eller flere nøglefunktioner, fortsat kan anvende sådanne eksisterende foranstaltninger, som svarer til

proportionalitetsforanstaltninger, jf. § 9, stk. 1, nr. 50, uanset §§ 8 og 8 a, i en periode på højst fire regnskabsår.

Den foreslåede bestemmelse vil delvist implementere artikel 1, nr. 13, i Solvens II Review, som indsætter artikel 29e, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering.

Til § 11

Det foreslås i *stk. 1,* at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Lovforslagets §§ 1-2 skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne, da forsikringsområdet på Færøerne er overtaget og dermed reguleres af færøske love. Lov om forsikringsvirksomhed og lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber gælder derfor ikke for Færøerne og indeholder ikke en anordningshjemmel.

Det foreslås desuden, at § 4 ikke skal gælde for Færøerne, da lov om firmapensionskasser ikke gælder for Færøerne.

Det foreslås endvidere, at §§ 6 og 7 ikke skal gælde for Færøerne, da lov om pensionsafkastbeskatning og lov om forsikringsaftaler ikke gælder for Færøerne.

Endelig foreslås det, at § 6 ikke skal gælde for Grønland, da lov om pensionsafkastbeskatning ikke gælder for Grønland.

Det foreslås i *stk. 2,* at §§ 1-5, 7 og 8 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det følger generelt af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Grønland, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov om firmapensionskasser og lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Begge love indeholder imidlertid anordningshjemler, jf. henholdsvis § 127 i lov om firmapensionskasser og § 80 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, der ikke er udnyttet.

Det foreslås i *stk.3,* at §§ 3 og 8 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det følger af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Færøerne, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 80, der ikke er udnyttet.